

UTL AT DOWNSVIEW

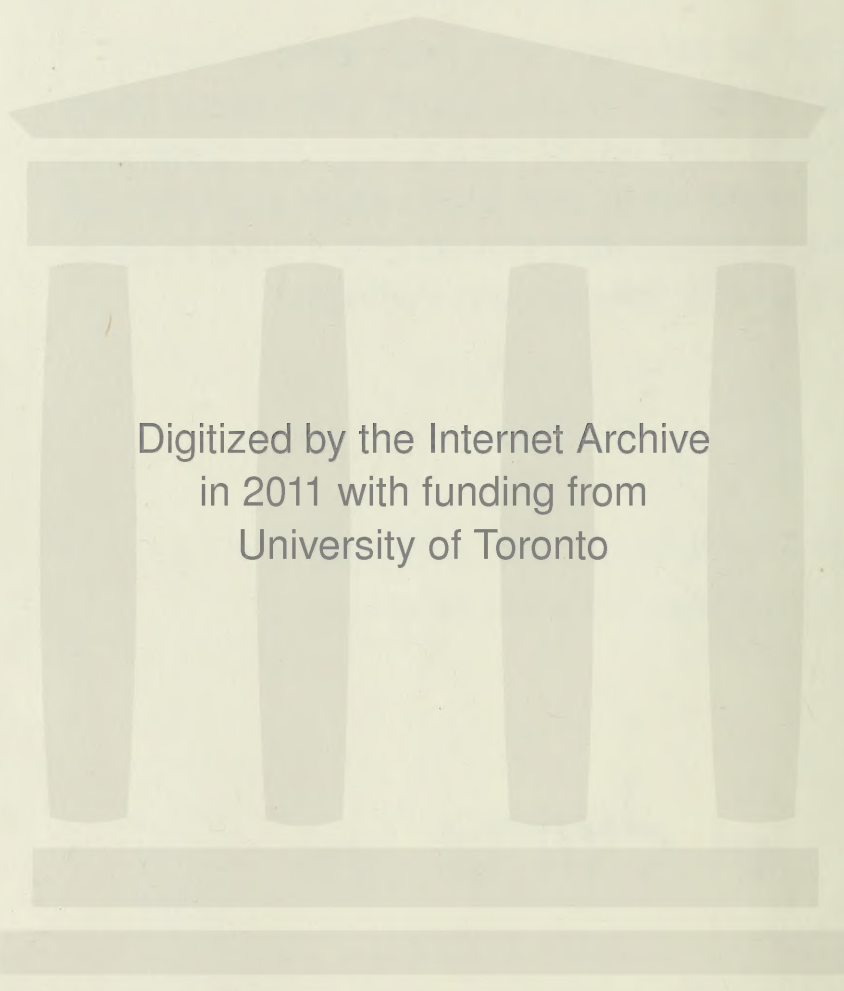
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 12 07 25 03 002 8

SEP 11 1986

**PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET**

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

BM
675
D3Z626
1855
V.1
C.1
ROBA

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

ק"ק איטאליאני יצ"ו

נדפס בשני חלקים

חלק ראשון

כולל תפלות של חול • שבת • ראש חדש • יוצרות של שבתות
המיוחדות • סדר הנוכה עם פרשיות • ותענית עשרה בטבת • ותענית
אסתר • וסדר פורים • סדר פסח עם הגדה וברכת המזון • ופרקי אבות
וחג השבועות • תענית שבעה עשר בתמוז • תשעה באב • ויוצר של
נחמו • וכל הדינים השיוכים לכלם דבר יום ביומו • והרגום ההפטרות
המיוחדות • ופרשיות קטנות לכל השנה :

וכוסף גם זה חלק ראשון

ממבוא למחזור בני רומא

אשר חבר החכם המפורסם

כמוה"ר שמואל דוד לוצאטו קי"ו

מרכיז תורה במדרש הרבנים אשר בפאלובא :

פה ליוורנו יע"א

שנת הקצות כי יי יסמכני לפ"ג

ברפוס המשובח

של שלמה בילפורטי וחברו קי"ו

מדפיסים ומוכרו קפריס

מודעה רבא

אשר לא יקרב איש להסיון גבול רעהו בהדפוס הספר הזה עם הוספתו
כלי רשות נתונה מכתב ידי המדפיסים כי כן דבר המלך יר"ה וכן הדת בכל
מדינות מלכותו :

BM

675

D3 Z626

1855

v.1

הקדמת המרפ'ים

מן היום אשר הוקם המשכן ע"י משה בחיר יי במדבר וכל זמן שהיה קיים בית מקדש אלהינו הקריבו אבותינו קרבנות חובה ונדבה וכדו וחטאת ואשם, ומיום שנחרב בית מקדשנו ותפארתנו בוטלו הקרבנות ואין לנו אלא שית שפתותינו להודות ליי כי לעולם חסדו עמנו כמו שנאמר ונשלמה פרים שפתינו. לכן יתפלל כל איש אל יי ערב ובקר ולהרים וישית ויהמה ויי משמים ישמע קול עם סגולתו וכדו חסדיו יראה את ענינו ולחלנו ולעיני כל מי שנית וגאלנו ונכון יהיה הר בית יי בראש הקרים ונשא מגבעות אז ישיב יי כהנים לעבודתם ולויים לדוכנס וישראל למעמדם אז יספון זבחי גרם עולם וכליל אז יעלו על מזבחו פרים.

מיומלל כבוד התפלה! הוא המשגבת רעת השלם שכברואים ומקרכת אותו אל בוראו לדבר עמו יתברך לשאל לו כל לרכיו לבקש ממנו חסרונו, היא הנוקנת ריוח והללה לשרוים בלרות ונחס לא יסתר מעיניהם, היא הפותחת שערי תקוה ומעלה נפש האדם אל מחשבות יי עד אשר יראו עיניו ולבו כל טוב הלפון ליראי יי ולקושבי שמו.

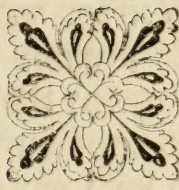
ועתה ראה ראינו עדת בני ישראל ק"ק איטאליאני שואלים איה מחזור כל השנה כפי מנהג אבותינו להתפלל בתוך הספר למען יהיו פינו ולבנו שוים ולא נשגה? וידרשוהו והנה איננו ויבקשוהו ולא נמלא כי ספו תמו אותם אשר נדפסו משנים קדמוניות ונאמר לתת לכסף מולא ולהדפיסו פעם אחת לתועלת אחינו ובני עמנו ולמען לא ילא מתחת ידינו יד כהה מכשול ופוקה כתבנו לרוב חכמי איטאליאה אשר ברב חכ"א ורב חס"דא יאירו עינינו בשביל ההמת להסיר השגיות שנפלו במחזורים אשר היו מלפנים ונר לרגלינו היו דבריהם כי מפארובא ומרומא וממקומות אחרים ילאה לנו תורה לתקן מעות ולמלא חסרון ואל המגיהים אמרנו שיתנו עיניהם בראשם ובתוך פי' הרב קמחא דאבישונא עיניהם וסיתו לחזות בנועם הדרת שירי חכמי איטאליאה ז"ל באשר ילאו מלבם ומקולמוסם ולא באשר נמלאו בספרים בלתי מנוקים משגיות ואם לא עלה בידנו להגיע אל כל מבוקשנו מלד קושי השורים ההם אשר פעמים רבות גמגם בהם גם הרב המפרש הנו' תשובתנו הנה בלדנו שאם בארזים נפלה שלהבת מה יעשו אזובי קיר? ונאמר אל אלד שגיות מי יבין מנסתרות נקנו. אך למען יאיר שמש המשוררים האלה לעיני העם קם גבר בנוברין איש גבור חיל בתורה ובדרך ארץ ורב פעלים הלא הוא החכם

החכם המרומם והמליץ המפורסם כמוה"ר שמואל דוד לוצאטו נר"ו
מרכיז תורה במדרש הרבנים אשר בפאדובה כי מלבד אשר נדיב נדיבות יען
להדריכנו בדרך סלולה להקים מכשול מקרב המחזור הפליא עוד חסדו עמנו
בשלוח לנו ספר מבוא למחזור בני רומא אשר יסד בחכמתו הנפלאה
למען דעת כל בני ישראל מה יקרו השירים ההם ומי מחבריהם והדפסנו
אותו בראש הספר, ויוסף עוד שלוח לנו סדר העבודה שהיו אומרים
בארפת בימי רש"י ז"ל ותלמידיו והוא נהג עכשיו בשלש ק"ק שבפיימונטי
אסטי פוסאנו ומונקאלוו הי"ו מונה ומפורש מיד החכם הנז' לעיל ז"ו
והדפסנוהו במקומו הראוי לו.

ועתה ידירי הקורא הא לך כל הכבוד הזה קחנו ובהא הל בית יי ותהי
משכרתך שלמה מעס יי אלהי ישראל ושכ"מה אכ"ר.

פה ליוורנו יע"א

ביום כך יכרך ישראל לחדש שבט בשנת ובהרת בחיים לפ"ק.

מבוא למחזור בני רומא

חלק ראשון

קדמונינו זכרונו לברכה קבעו לנו מטבע הברכות להודות לה' ולהתפלל לפניו, אך לא נתכוונו בתקנתם שיהיה נוסח תפלותינו קבוע כיתד בל תמוט, עליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע, אבל היתה כוונתם לקבוע בקרב כל ישראל הענינים אשר עליהם נודה לאלהינו ונתפלל אליו, ולקבוע לנו סדר הברכות והתפלות, כגון בשחר מברך שמים לפני קריאת שמע ואחת לאחריה, ובערב שמים לפני שמים לאחריה, ושתיהם התפלה פוחתת בשלש ברכות של הודייה, והשונה אבות, שניה גבורות, ושלישית קדושת ה', ואח"כ שמים עשרה ברכות לשאלת זרכינו, ושתיהם תחלת הבקשות שנקש מהאל שיחננו דעה בינה והשכל, ואחריה נבקש על התשובה, ואח"כ על הסליחה, ואחריה על הגאולה, ואחריה על הרפואה, וכן עד שומע תפלה, ואחר כן נסים בעבודה והודאה וסים שלום; וכל זה כדי שיהיה עיקר התפלה וענין כל ברכה וברכה, וסדר הברכות ופתיחתן וחימתן שיה בקרב כל ישראל בכל מקומות מושבותיהם.

אך לא כתבו קדמונינו ז"ל הברכות והתפלות על ספר, ובהפך אמרו (שנת קט"ו) כותבי ברכות כשורפי תורה, והניחו לכל יחיד ולכל שליח זכור שיאריך ויקצר כפי חכמתו, ולפיכך התקינו שמונה עשרה בלחש כדי שיוסדר שליח זכור תפלתו בינו לבין עצמו קודם שיאמרה באזני כל העם (ראש השנה ל"ד), ור' אליעזר אמר (ברכות פ"ד) העושה תפלתו קבע אין תפלתו תחנונים, וחברו ר' שמעון בן נתנאל היה הומר (אבות פ"ג) אל תעשה תפלתך קבע, אלא רחמים ותחנונים לפני המקום, ופירוש קבע שמתפלל במלות קבועות ואינו מחדש בהן דבר, כמו שפירשו רבה ורב יוסף (ברכות כ"ט) ופירש רש"י והיינו לשון קבע, כיום כן אתמול וכן מחר. (ועיין דברי תלמידי יודי היקר משה"ר מרדכי מורטרה ה"ו בספר האשכנזי אוזרעלטיטיט אנאלטן 1840 עמוד 209 ובספר RIVISTA ISRAELITICA מן עמוד קל"ו עד קל"ז).

כך היה הדבר נוהג כל ימי חכמי המשנה, ומפני זה היה שהזכרכו ללמדנו (ברכות פ"ד) האומר על קן לפור יגיעו רחמיך, ועל טוב יזכר שמך, מודים מודים, משתקין אותי; שאם היה הנוסח קבוע ממש, מהיכן יעלה על הדעת שיאמר אדם בתפלתו לשונות אלו שאינם בנוסח המקובל בידנו? וכן בספרי (פרשת ואת הברכה, על פסוק ויאמר ה' בסיני בא) שנינו: ואף שמונה עשרה שתקנו חכמים הראשונים שיהיו ישראל מתפללין, לא פתחו בברכה של ישראל תחלה עד שפתחו בשבח של מקום, שנאמר האל הגדול הגבור והנורא, קדוש אתה ונורא שמך, ואח"כ מתיר אסורים. ואח"כ רופא חולים, ואח"כ מודים אנחנו לך. הנה נוסח קדוש אתה ונורא שמך, שאנו אומרים בראש השנה ויום הכפורים, הוא נזכר כאן בשמונה עשרה של כל יום ויום, ועוד ברכת מתיר אסורים איננה בשמונה עשרה שלנו; ואם היתה תקנת קדמונינו ז"ל שנתפלל שמונה עשרה בנוסח אחד בלי שינוי, איך היה נוסח התפלות המפורסם מכמה דורות בישראל, משונה מנוסח התנאים בעלי ספרי דבי רב? ונראה כי מתיר אסורים היא ברכת גואל ישראל; ובאמת יקשה מאד מה ראו להזכיר גאולת ישראל בברכות הראשונות שאינן אלא זרכי היחוד (דעה וכוונת, תשובה, סליחה ורפואה)? מלבד כי מה מקום לברכה זו, אחרי שאנו עתידין לומר אחר כן מקבץ נדחי עמו ישראל. בונה ירושלים ומצמיח קרן יסועה? לכן נראה כי ברכת ראש בענינו לא נתקנה על גאולת האומה, אלא על גאולת היחידים העומדים בשביה ובבית כלא, ויפה נקבעה

נקבעה ברכה זו אחר ברכת הסליחה, כי כן במזמור ק"ז מלאנו יושבי חשך וללמות אסירי עני וברזל כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאנו, ואם עינוי בית הכלא הוא מפני החטא, סליחת העון תהיה סבה ליציאה ממאסר. ויפה נקבעה אחר ברכת מתיר אסורים ברכת רופא חולים, כמו שבא במזמור הנ"ל זכרון רפואת החולים סמוך מיד אחר יציאת האסורים ושבירת דלתות נחושת. והנה נראה קרוב לודאי כי חתימת ברכה שביעית היתה מתחלתה מתיר אסורים, כגירסת ספרי, ואחר זמן (קודם חכמי התלמוד) אולי היה מי שחשב שאיננו כבוד לאומה להתפלל בצבור על יושבי כלא, והחליפו מתיר אסורים בנואל ישראל, שהיא מליצה סובלת שתי כוונות, הנאולה הכללית מן הנלות, והנאולה הפרטית מן השביה ומן המאסר.

ונשוב לענינו ונאמר כי גם בימי תלמידי חכמי המשנה מצינו (ברכות ל"ג) ההוא דנחית קמיה דר' חנינא אמר האל הגדול הנבור והנורא והאדיר והעוזו וכו', ורבי חנינא אמר לו סיימתינכו לכלהו שבחי דמרך? למה לי כולי האי? אכן הני תלת דאמרינן, אי לאו דאמרינכו משה וכו', משל למלך ב"ו וכו'. ולא אמר לו מי הרסה אותך לזו מהנוסח המקובל מרבתינו?

וגם אח"כ בימי דבה מצינו (ספ) ההוא דנחית קמיה דרבה ואמר אתה חסת על קן צפור, אתה חוס ורחם עלינו. גם מלאנו (י"א דף פ"ו) כי רב ושמואל לא היה להם נוסח אחד בוידוי יו"ה, כי רב היה מתחיל אתה יודע רזי עולם, ושמואל היה מתחיל ממעמקי הלב, ואולי בסורא מקומו של רב נמשך המנהג לומר אתה יודע רזי עולם, ומשם נתפשט בכל ישראל, ובנהרדעה מקומו של שמואל אמרו ממעמקי הלב, ולא נתפשט הנסח הזה בשאר ארצות, ולצסוף נשכח ונאבד.

והנה נשאר נוסח התפלות והברכות בעל פה עד אחר חתימת התלמוד, כלומר עד שקם אחד ממלכי פרס והרס בתי מדרשות ונטל מישראל כח המשפט ונזר על היהודים ללכת בערכאות של פרסיים (עיין סדר תנאים ואמוראים שהוצאתי לאור בשנת תקצ"ט בכרם חמד רביעי עמוד קפ"ו), אז שרו חכימיה למהוי כתלמידיה, וגם אם בהחבא היו חכמי ישראל דנים דיני ישראל, היו מוכרחים לקרוא עצמם תלמידים בעלמא, ואז נחתם התלמוד ונשלמה ההוראה, כלומר שלא היה עוד רשות לחכמי ישראל להורות ולדון, והחכמים ההם נקראו סבוראי, כלומר תלמידים (כמו שמצינו בירושלמי דשנת דפוס ויין דף י"ד) מה יעביר הרין סבורא דלא יליף ולא שמוש, הכוונה מה יעשה אותו תלמוד; והם (רבנן סבוראי) בראותם חרבן בתי מדרשות וביטול הישיבות ואבדן כבוד התורה, וקודם לכן כבר בטלו גם הנשיאים בארץ ישראל, ראו שלא היה אפשר עוד לתורה שבעל פה לעמוד שמורה וערוכה בלב התלמידים, לפיכך כתבו המשנה והתלמוד והתוספתא והברייתות והתרגומים והברכות והתפלות על ספר, והיה זה אחר שנת ר"ם לאלף החמישי (500 לספוס), ומאז והלאה נשאר נסח התפלות קבוע, ולא היו עוד שליחי צבור מאריכין אותו כרגום. ומכל מקום עדיין לא חדלו גדולי הדורות וראשי הישיבות להוסיף ולגרוע בה ובה מלה או מלות, כנראה מחלופי נסחאות הנמלאים עדיין בין מנהג למנהג, וגם הוסיפו והכניסו בגוף הברכות קצת פיוטים.

והנה כבר בימי רבנו הקדוש מלאנו כי ר' אלעזר בר' שמעון היה פייטן, עיין ספר הערוך ערך פייטן. שהביא זה בשם ויקרא רבא, והוא שם בפרשה ל', ועוד הביא המאמר בשם פסיקתא דסוכה, והוא בפסיקתא כ"ו שבידי (ואיננה כאותה שדפוס), בפסיקתא ולקחתם לכם ביום הראשון, הכוללת חזיה של פרשה ל' דויקרא רבא, וחזיה השני הוא בפסיקא שאחריה, שתחלתה ארצן בנקיון כפי, ואין בין שתי פסיקות הללו ובין פרשה ל' דויקרא רבא הלא חלופים קלים מזד שגגת המעתיקים, אלא שהפסיקא השניה אין בה קצת מהדברים הנמלאים בפרשה ל' דויקרא רבא, והם מן ואם עשיתם כך אותה שעה אני מתעלה

מתפלה . עד על הרץ יסדה , ומן רבי יהודה בשם ר"ש בן פוי פתח שמע בני עד חכמים מחוכמים .

ובתחלת מדרש שיר השירים ובמדרש קהלת על פסוק ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה . מצינו שהפייטנים היו עושים שירים על סדר אל"ף בי"ת , ולפעמים היו משלימין הא"ב , ולפעמים לא היו משלימין אותה . נראה מזה כי גם בימי האמוראים נעשו פיוטים על סדר הא"ב , ואנחנו לא נדע אם נאבדו כלם , או אולי נשארו מהם בידינו , כגון אל ברוך גדול דעה , אל אדון על כל המעשים , והשמנו בנדבנו , ועל חטא , ועל סדר תשר"ק . תקנת שבת .

אך פיוט אל אדון על כל המעשים נראה בעיני שנעשה אחר שנתחדשו הנקודות , כלומר אחרי שנכתבה תורה שבעל פה על ספר (כי גם קריאת ספרי הקדש בתנועות ובטעמים היא מן הדברים שהיו הקדמונים מלמדים לתלמידיהם בעל פה , עד שנאו רבנן סבוראי והמליאו הנקודות והטעמים לבלתי תשתכח הקריאה המקובלת , ולפיכך ספר מנוקד פסול , שאיננו כנתינתו מסיני) .

כי הנה בתהלים ובקינות מצינו הס"ן השמאלית נחשבת לאות אחת עם הימנית . הלא תראה באני הנבר , שלשת הפסוקים שאחר הר"ש , הראשון והשלישי מתחילין בס"ן (שבעה , שבחם וקיבומה) , והאמצעי מתחיל בס"ן (שבתי קמו) ; וכן במזמור קי"ט מצינו ג' פסוקים בס"ן (שרים רדפונו , שש אנכי . שברחי לישועהך) , והחמשה הנשארים מתחילין בס"ן ימנית (שקר שנאתי יגו') , וכל זה היה יען קודם המלאכת הנקודת אף על פי שכבר היו שני מיני הס"ן נבדלים במבטא , הנה לא היו נבדלים כלל במכתב ; אבל אחר שנתחדש הנקוד נעשו שתי השי"ן כשתי אותיות שונות זו מזו , זו מנוקדת על ימניה וזו על שמאלה , ומאז והלאה התחילו להשתמש בס"ן שמאלית כאלו היא סמ"ך . והנה בפיוט אל אדון על כל המעשים מצינו שמחיס בצאתם וששים בבואם , עושים באימה רבון קוגיהם , הס"ן משמשת במקום סמ"ך , וזו בעיני ראייה שנתקן השיר הזה אחר חתימת התלמוד . ומדי דברי בפיוט אל אדון , לא האחד תחת לשוני כי מליצת ראה והתקין צורת הלבנה אין ספק שלא היתה כן מתחלתה , אבל והתקין אינו אלא תקון שהקנו האחרונים , והגירסא הראשונה לא כך היתה , אלא ראה והקטין צורת הלבנה , וכדיין בימי רבותינו חכמי התוספות היתה גירסת והקטין נוהגת קלה , עיין דעת זקנים דף ה' , וגם במחזור בני רומא כ"י על קלף שבידי מצאתי והקטין .

וכן על חטא נכתב אחר חתימת התלמוד , כי מצאנו בו הס"ן משמשת במקום סמ"ך , על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו , וכן אמת ואמונה בשביעי קימת גורת דברת , שאומרים האיטאליאני בליל שבת , נתקן גם הוא אחר המלאכת הנקוד , כי מצאנו בו מעת ניתנה שמח בה לב ישורון , הס"ן משמשת במקום הסמ"ך .

ואולם אם אחר חתימת התלמוד ואחר שנכתבו התפלות על ספר , המנהג לחדש דברים בנוסח התפלה נתמעט ולבסוף נתבטל , הנה בהפך נתרבה מאז והלאה המנהג לחבר פיוטים , לא להכניסם בגוף התפלה , אלא לאמרם חוץ מהתפלה , כגון תחנונים לבקשת סליחה , וסדר עבודת יו"ט , וסדר המצות (אזהרות) , וקינות .

הן אמת כי רוב הפיוטים האלה נאמרים בגוף התפלה , אך נראה לי כי מתחלה לא לכך נתקנו , אלא לאמרם אחר התפלה , אבל מפני שראו שהיו העם יוצאים מבית הכנסת והולכים להם . הכניסו הפיוטים בתפלה עצמה ' ואחרי שהותר הדבר להפסיק התפלה בפיוטים , התחילו לחבר גם כן פיוטים אחרים העושים מתחלתם להיות נאמרים בתוך התפלה , כגון בתוך ברכת קדושת השם ובשאר ברכות .

הפיוטים היו מתחלה מתדמים לשירי המקרא, כי היו בלי חרוז (RIMA), הם לא לפרקים ודרך עראי, כמו באנשי אמונה אבדו, סעו המזה למנוחות, עזבו אותנו לאנחות; ולא היה מספר התנועות או מספר התיבות שיהי ככל פסוק ופסוק, אבל מכל מקום היו הפסוקים קרובים זה לזה בשיעורם, והיו חלקים לשני חלקים, שיש או בלתי שיש, כגון

אל ארון על כל המעשים • ברוך ומברך בפי כל נשמה :

שבח נותנים לו כל צבא מרום • תפארת וגדלה שרפים ואופנים וחיות

הקדש :

וכן : אשר הניא עצת גוים • ויפר מחשבות ערומים :

ראית את תפלה מררכי ואסתר • המן ובניו על העץ תלית :

ורובם בסדר א"ב, או בסדר תש"ק, ולא נרשם בהם שם המחבר.

ולפעמים לצורך הענין היו הפסוקים רחוקים זה מזה בשיעורם, כגון בסדר העבודה

שבמנהג ספרד :

נתנו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו :

מיד יקבל את כבש רהמיר ושוחט בו רוב שנים ומניח אחר לגמור

השחיטה ומקבל את הדם וזורקו על המזבח כמצותו :

וכיוצא בזה באזהרות אחרת הנחלת שבמנהג אשכנז מאלכו :

דיני ממונות ודיני נפשות ונתינת מום בנותני מומים :

הזהרת שופטים כל שחר רשע למות וצוואת שופטים לבל הכר פנים :

ושבועת העדות ושבועת הפקדון ושבועת העלם דבר ושלום גול והשב

אברה :

נקיות לבית לבא לשמוח בכלה, מארם ובונה ונוטע ורך הלבב, וקרוש

מחנה מערות דבר :

ולפעמים עשו הפסוקים בעלי שלשה חלקים הקרובים זה לזה בשיעורם, כגון :

אל רחום שמך בנו נקרא שמך עשה למען שמך :

אתאני עריך לחלות פנוך בזה יום עשור :

בעבור תרחם דופקי דלתיך כמודה ועוזב :

(מנהג צרפת כ"י שנידי)

ואחרי אשר פשטה מלכות ישמעאל בעולם, ונתפשטה עם זה לשון ערבית ושיריה וחרוזיה, התחילו הפייטנים לעשות פיוטים בחרוז, דבר שלא נמצא בשירי המקרא ובפיוטים הקדמונים רק לפרקים ודרך עראי, ומן הישמעאלים למדו משוררי ישראל לעשות שיריהם בחרוז דרך קבע.

ומאז והלאה התחילו גם כן לחתום שםם בראשי הבתים, מה שלא מצאנו בפיוטים היותר קדמונים, העשויים בלי חרוז, ועל כן נאבדו שמותם. ומתוך שנשכחו שמות הפייטנים הראשונים, נמשך שיוחסו לפעמים קצת פיוטים לאנשים שבעולם לא עלתה על לבם לעשות פיוטים, וזה אמנם לא נעשה בטעות, אלא בכוונה טובה לחזק האמונה.

והנה אני השתוממתי ונבאלתי זה כ"ד שנים כשראיתי במחזור ויטרי (כ"י ביד ידיו הכבד
 היקר יוסף אלמג'ו סי"ו) תשובת רבנו ת"ס, כתוב בה כי שמעון כיפה יסד סדר של יו"הם
 אהן תהלה; וסרה תעיהתי אחרי עשרים שנה, כשראיתי בפירוש המחזור כ"י שבידי
 (דף ק"ב) אהן תהלה, שמעון כיפה שקורין ק' פיירו מרומי (מלות שקורין וכו' כתובות על
 המרק, ולא הדע מה היה כתוב בתחלה) עשה השבח הזה לאחר שהקן להם אמונת...
 ושם עצמו במגדל רומי כל ימיו בלחם זר ומים לחץ, ושלח להם זה השבח, להודיע להם
 כי כלל לא היה מאמין ב... אבל להשקיט השריונים שהיו פורצים בישראל נתכוון עכ"ל,
 או הכנתי כי דברי רבנו ת"ס מיוסדים על שמועת שוא שנתפשטה בישראל בימי קדם,
 בזמן הגלות והשמדות, בכוונה טובה לחזק אמונת ההמון, כשישמעו כי ראש האפוסטולי
 כתב פיוטים בשבח האמונה הישראלית, ושכוונתו כשיסד האמונה החדשה לא היתה אלא
 לשם שמים ולטובתם של ישראל.

והנה משמות הפייטנים הראשונים שלא חתמו שם בפיוטיהם, לא הגיע אלינו רק
 אחד, והוא יוסי בן יוסי, או יוסף היתום. אשר לפי הנראה מת אביו קודם לידתו,
 או קודם מילתו, ולפיכך קראוהו בשם אביו (יוסי בן יוסי), וגם קראוהו היתום.

והנה בפירוש מחזור אשכנזי כ"י על קלף שהזכרתי למעלה (וזמן כתיבתו שנת חמשת
 אלפים ושסס ואחת) מלאתי (דף כ"ב), "טפשו בני כנען דר' יוסף היתום", משמע שכך היתה
 קבלה בידם שפיוט ההללה אלהי (מלכות זכויות ושופרות ליוס שני דר"ה במנהג אשכנז) הוא
 לר' יוסף היתום. ולקדמונים אחרים נמצא כי יוסי בן יוסי הוא בעל סדר עבודת יו"ה
 שתחלתו אתה כוננת, ויש שחשבו שהכוונה על אתה כוננת שבמנהג ספרד, ואינו כן,
 אבל הכוונה על אתה כוננת שהיה נהג בצרפת, ונשאר עד היום בשלש קהלות
 שפיימוניו שסימנס אַפֶּם (אַסְטִי, פּוֹסְאֵנו, מוֹנְקָלוֹז), שנאו לשם מגלות צרפת.
 ויש שכתבו יוסי בן יוסי כהן גדול, וזה נס כן
 נעשה בכוונה טובה, להגדיל מעלת הפיוט ההוא ובקללת ספרים כתוב יוסי בן אביתור
 היתום, ומלות בן אביתור הינן אלא טעות, כי ר' יוסף בן אביתור, או בן שטנאש, היה
 בספרד בימי רבנו האי גאון, וגם הוא עשה סדר עבודה והוא בידו במחזור מוספלייר,
 והוא בחרו. אבל אהללה אלהי וסדר אתה כוננת שבמנהג אפ"ס הם בלי חרוז, ולשונם
 דחוק מאד מלשוננו של בן שטנאש, ואין ספק כי יוסי בן יוסי קדם הרבה לר' יוסף בן אביתור.
 והנה זה יוסי בן יוסי ומכריו בעלי הפיוטים בלי חרוז אין ספק שלא היו באיברופא,
 אלא באויאה, הם בארץ ישראל, ואם בכבל.

כי אמנם התחלת הפיוטים בלי חרוז נראה שהיתה בא"י, ושם פייטן נמצא באגדות
 ירושלמיות (כמו שהם הפסיקא, ויקרא רבא ומדרש חזית), ולא בתלמוד בבלי; ובסדר היתה
 כוננת שבמנהג אפ"ס מלאתי שלשה דברים שהם על פי תלמוד ירושלמי, ולא על פי תלמוד
 בבלי, ואלה הנה. הראשון הוא:

רַךְ בְּרַמְעוֹת כִּי נַחֲשֵׁב לַפְתִּי, וְהֵם בָּכִי וַיִּוִּלוּ כִּי לִכְךָ הוּצַרְכוּ :

והטעם הזה (שהיו בוכים על שהוצרכו להשביעו) הוא בתוספתא ובתלמוד ירושלמי, ולא
 בבבלי. והשני הוא:

שִׁיר יִשׁוּרְרוּ לוֹ פְּרַחֵי דוּבָן, בַּפֶּה וַחֲךָ עָרַב וְנַעֲיֻמוֹת צַרְדָּה :
 ומליצת נַעֲיֻמוֹת צַרְדָּה היא לקוחה מתלמוד ירושלמי. והשלישי הוא:

נִבְהַל לְשִׁנְעָ בְּקוֹצֵר בְּהִיבֵל, לְבַל רְרוֹת עִם קָדֵשׁ רַב בְּצַעֲוִד :

וכן בירושלמי (וישם פרק ה' וגם בויקרא רבא פרשה ב') ורבנן דקיסרין אמרין ועל עמך ישראל
 שלא יבניהו צרדה זה על גב זה, ובבבלי (וישם ס"ג וקענית כ"ד) לא נמצא כזה.

אבל הפיוטים בחרו , והמנהג להכניס פיוטים בנוף הברכות , דעתי נוטה להאמין שהתחילו בבבל , בימי הגאונים , שמהם היתה תורה יוצאה לכל ישראל ; שאלמלא לא היה הדבר יוצא משיבותם , לא היו אנשי איברופה , ואף לא אנשי א"י אחר שבטלו הנשיאים , מתירים לעצמם חדוש גדול כזה , להפסיק התפלה בחרושים שאינם מתאחדים בנוף הברכות כמו שהם אל ברוך ואל אדון , אבל הם נבדלים מהברכות בענינים ובזורתם , והם כמו גופים מן החוץ הנתונים בתוך גוף אחר ובלתי מתערבים עמו .

ולענין זמן התחלת הפיוטים , הנה מצאנו לרבנו סעדיה גאון (כפר האמונות והדעות , מאמר ה' פרק ג') שכתב : החכמים הראשונים נהגו לומר ביום הכפורים כמו אלה החזורים , אתה מדין שרעפי לב , ואל תבא עמנו בתוכחות , אדון כל פעל , והדומה להם עכ"ל . והנה רבנו סעדיה היה בשנת ת"ש לאלף החמישי (940 למנינם) , ואחר שהוא מיחס הפיוטים לחכמים הראשונים , אין ספק שקדמו לו יותר ממאה שנה . ומלבד זה הפיוטים והסליחות נזכרים בדברי רב נטרונאי ורב עמרם (לדוגמא עיין טור א"ח סימן תר"ד) שהיו זה אלף שנים . ומלבד זה הנה נא לנו פיוטים בחרו לרבי משה בירבי קלונימוס , שהוליד אותנו קרלו הגדול מרומי למנוגזה (עיין מה שכתבתי בספרי האיטלקי יודאיומו אילוסטראטו , קונטרסי א' עמוד ל'). והנה קרלו מניו היה זה אלף וחמשים שנה , ואם כבר בימיו היה איש איטלקי עושה פיוטים בחרו -- והיו מתקבלים בקהלות , אין ספק שכבר קודם לכן נתקבל המנהג הזה בישיבות הגאונים .

לפיכך נ"ל כי בין שנת ת' לת"ק לאלף החמישי כבר נעשו פיוטים בחרו , והוא הזמן שפשטה מלכות ישמעאל בעולם , והפיוטים בלא חרוו קדמו לביאת מחמד .

ועתה אם תשאל מי היה הפייטן הראשון בעל פיוטים בחרו , ומי היה השני , השיבך כי הראשון בין הידועים לנו נראה שהיה שמו ינאי או ינאי , והשני הוא ר' אלעזר בירבי קליר , ומלאכת שניהם נזכרת בכל תפילות ישראל בהגדה של פסח , כי הפיוט אף רוב נסים הפלאת בלילה הוא לרבי ינאי , והוא לקוח מן הקדושה לשבת הגדול (מנהג אשכנז) , כי מלות ובכן כי אין לפניך לילה (בסיום הקדושה ההיא) דנקות עם הפיוט ההוא , שתחלתו וסופו ויהי בחצי הלילה , ובתחלת הקדושה ההיא חתום ינאי ; והפיוט אומץ גבורותיך הפלאת בפסח , הוא לר' אלעזר בר' קליר , והוא לקוח מן הקדושה ליום שני של פסח (מנהג אשכנז) , ובקדושה ההיא נרשם אלעזר בירבי קליר .

בספר שבלי הלקט סימן י"א מצאנו תשובת רבנו גרשום מאור הגולה , וכתוב בה : ונס יש לנו ללמוד מן הפייטים הראשונים שהיו חכמים גדולים , הרי רבי ינאי שהיה מן החכמים הראשונים -- ופייט קרובן לכל סדר וסדר של כל השנה , ונס רבי אלעזר בירבי קליר היה מן החכמים הראשונים ופייט קרובות לכל הרגלים עכ"ל . על ר' ינאי זה יצאה דבה רעה (מבא אותה החכם זונץ בפירוש המחזור כ"י) כל השומע יחזק לה , וזה הוא מה שכתוב באותו פירוש , ביוצר לשבת הגדול : אוני פטרי רחמתי , האומרים העולם שהוא יסוד ר' ינאי רבו של ר' אלעזר בר' קליר , אבל בכל ארץ לומברדיאה אין אומרים אותו , כי האומרים עליו שנתקנה בר' אלעזר תלמידו , והטייל לו עקרב במגעלו והרגו , יסלח ה' לכל האומרים עליו , אם לא כן היה עכ"ל . ואני אומר כי אחרי שפיוט אף רוב נסים הפלאת בלילה נתקבל בכל תפילות ישראל בהגדה של פסח , והוא בלא ספק חלק מהקדושה לשבת הגדול שחתום בה ינאי , ואחרי שרבנו גרשום מאור הגולה הזכיר את רבי ינאי לשבח ולא לגנאי , מבואר הוא כי השמועה ששמע המפרש ההוא אינה אלא שמע שוא ועלילה בדויה ומזוייפת . גם מה שכתוב באותו פירוש , שאין אומרים היוצר ההוא בכל ארץ לומברדיאה , אינו מובן , שהרי עכשו אומרים אותו גם בלומברדיאה , בכל מקום שיש שם מנהג אשכנז , והוא נמצא במחזור אשכנזי הנדפס באיטליאה על ידי שונציין זה יותר משלש מאות שנה . ואם הכוונה על מנהג האיטליאי , אין ללמוד כלום ממה שאין היוצר הזה נהג בו , כי כמה

ובמה פיוטים מחשובי הפייטנים , וגם מר' אלעזר בר' קליר אינם נוהגים בו .

וגבול עתה לרבי אלעזר ברבי קליר . הנה חתימת שמו היא בכמה מקומות אלעזר ברבי קליר מקרית ספר , והקדמונים האמינו שהיה מעיר קרית ספר הנזכרת ביהושע ובשופטים , ומשבו שהיה רבי אלעזר אחד מן התנאים , אם רבי אלעזר ברבי שמעון שכבר ראינו שהיה גם פייטן (וזה היה דעת רבנו תם) ; או רבי אלעזר בן ערך , ושתי הדעות האלה מובאות בספר יוחסין . ובמחזור כ"י על קלף אחיות ק"ק אשכנזים בפאדובה מצאתי במוסף יום ראשון של פסח , במלות בבן ערך תחן למוליד אנלי טל , אותיות בן ערך כתובות בדיו אדום ; וזה נעשה לפי דעת החושבים שהקלירי הוא ר' אלעזר בן ערך .

ורבי שמואל שולם שעשה הנהגות לספר יוחסין כתב : זה אי אפשר , שאני מצאתי במחזור אשכנזים קרובות יום ז' של פסח , ראשי תבותיו אני אלעזר ברבי יעקב הקלירי מקרית ספר , והבן (כוונתו לומר שאם היה בן יעקב , לא היה בן ערך , או בן ר' שמעון) . ועדות המניה הזה תמוסה מאד , כי ביום שביעי של פסח לא נמצא פיוטים לקליר , ומלבד זה מלת אני לא נמצאה בשום מקום בחתימת ר' אלעזר , לפיכך גם חתימת בר' יעקב הקלירי (שלא נמצאה בשום מקום) אין לנו לקבלה , ובפרט כי המניה לא אמר שראה כן במחזור כ"י , אבל אמר במחזור אשכנזים שהם , ואני יש בידי הדפוסים הראשונים ממחזור אשכנזים , דפוס שונליין , אויגנפורג וסאלוניקי . וכל שזים , ואין בהם לא פיוטים לקליר ליום ז' של פסח , ואף לא חתימת ברבי יעקב הקלירי בשום פיוט אחר .

וזה שלשים שנה עמד בעיר פראג ר' משה לנדא ע"ה והוציא לאור ספר הערוך עם פירוש המלות בלשון אשכנז ועם קצת תוספות בלשון אשכנזי ובלשון הקדש , וקרא לו מערכי לשון , ובערך קרוב כתב שאי אפשר שיהיה ר' אלעזר מקרית ספר הנזכרת במקרא , כי כבר בימי יהושע לא היתה נקראת קרית ספר , אלא דביר , וזה אמת ונכון . אך הוא הוסיף על זה רעיון חדש , ואמר כי קליר היה עיר קליירי (Cagliari) אשר בארץ סרדיניאה , ואמר שהיא היתה עיר ואם בישראל . שהיה בה בית המדרש גדול ליהודים , ואולי לכך נקראה בכנוי קרית ספר . ואחריו נפתו גדולי חכמי אשכנזי ופולין , וכתבו כדבר פשוט ומוסכם שהקלירי היה מעיר קליירי ; ואני התקוממתי נגד הסברה הזאת זה שבע עשרה שנה באגרותי לידידי החכם המופלא מהר"ר יום טוב לונץ , אשר נדפסו בכרם חמד חלק ששי , ועתה מקרוב (בספרו די סינאגוגאלי פואווי , עמוד ק"י) חזר בו ממה שכתב מלפנים שהקלירי היה באיטליאה הדרומית , בעיר קליירי , או אולי בעיר בארי , אך לו חזר בו בפה מלא , רק כתב כי מקומו של ר' אלעזר הוא עדיין בלתי ידוע .

ואני דעתי נוטה לחשוב שהקלירי היה בבלי , ותחלה הייתי אומר כי קרית ספר הוא בכנוי לפומבדיתא , וסמכתי על מה שהוכיח ידידי הרב הגדול החכם המופלא מוהר"ר שלמה יהודה רפאפורט (בכורי העמים תקנ"ב , עמוד ט"ל) כי רבנו חננאל בקינתו על רבנו האי גאון קרא לפומבדיתא קרית יעבץ , על שם מאמרם הוא יעבץ הוא עתניאל , ועתניאל לכד את קרית ספר , ה"כ קרית יעבץ היא קרית ספר , ונקראה פומבדיתא בכנוי שיריי קרית ספר , מפני שהיתה אז ראש משכן למוד התלמוד , וממנה יצאה תורה לכל ישראל , שישיבת מתא מחסיא הלכה ונידלדלה קודם ימי רבנו סעדיה גאון ואחריו . והיה נראה לי שאין לתמוה על הקלירי הרודף אחר משלים וחידות , אם קרא לעירו קרית ספר , אחר שבאמת היא היתה בימיו משכן החכמה בישראל .

אחרי כן בסיון תר"ד הראני בני בכורי אוהב גר זכ"ל (ואז לא שלמו לו עדיין חמש עשרה שנה . חבל על שמש גדול שאבד מן העולם) כי קרוב לפומבדיתא ולנהרדעה יש עיר נקראת SIPPARA . ויהבן שהיא היתה עירו של רבי אלעזר , והוא קרא לה קרית ספר , ושיון מה שכתבתי על זה בספר הליכות קדם (אמסטרדם , תר"ו , עמוד ס"ח) ולענין

ולענין מלת קליר, ידוע מה שכתוב בספר הערוך (ערך קלר) : שמענו שיש מקום שקורין לעונה קליר, ועל כן נקרא רבי אלעזר בירבי קליר, שאכל עונה שהיה כתוב בה קמיעה ונתפחה עכ"ל, וכבר הלעינו על זה קצת מחכמי הצפון, ואני מצאתי כי בלשון סודי קורין קלורא לעונה שכתובים עליה דברי תחנונים, ומאכילין אותה לתינוק, גם מצאתי שגם בישראל היה המנהג שביום ראשון שהיו מוליכין תינוק לבית הספר היו מאכילין אותו עונה שנילוסה בדבש וכתובים עליה קצת פסוקים, והיו אומרים כי זה טוב לפתיחת הלב, כך מצאתי בספר בעלי הסופות כ"י, והענין נזכר ג"כ במרדכי דשנת סוף פרק כלל גדול, ובדוקח סימן רצ"ו, וקצתו גם בכל בו סימן ע"ד, ועיין הליכות קדם עמוד ס"ב, ויהי מה, אין ספק כי אביו של הפייטן כך היה שמו קליר.

ולענין זמנו של ר' אלעזר, כבר חשבו רבים כי מלות אאבין תשע מאות ועוד כי לא רש בין גרני, הכתובות בקרובות לתשעה באב, מנחה אשכנזי הכוונה כי בימי הפייטן עברו תת"ק שנים אחר חרבן הבית, ולפי זה היה הפייטן עומד בשנת תשכ"ח (968 למנינם), וזה שבש, כי מליצת לא רש בין גרני לא יתכן שהיה ענינה שאין לנו מלך י כי בן הגרן הוא הדגן, והוא הנידוס, ולא הדש, המתפעל ולא הפועל. אבל הכוונה כי לא דש הקב"ה את דגני, כלומר בכש חמתו ולא דש את ישראל, וכן יונתן בפסוק מדושת וכן גרני (ישעיה כ"א י) תרגם מלכין דאומנין לאנחא קרבא ייתון עלה למיבזה, הא כתיבא דאומן למידש ית אידרא, וכוונת הפייטן על תשע מאות שנה שהיתה שנה כבושה, הנזכרים בויקרא רבא ריש פרשת צו, ואליהם גם כן רמו הפייטן בסוף הקינה לך ה' הדקה, ומלבד זה כבר הבאתי בחרם חמד ו' עמוד ס"ד דברי רבי שנתו דונולו שהיה בשנת ת"ש, וזה לשונו: וכן למדנו בחכמי ישראל זכרונם לברכה, ומחכמי דבל והודו כמו כן, כי כימה היה ראש מזל שור. ורבי אלעזר בירבי קליר זכר נדיק לברכה פייט בקרובה המתחלת אור חמה ולבנה. הנאמרת בשנת וראש חדש, כימה מהם אינה נספרת, והיא לטלה זנב ולשור עטרת עכ"ל, הרי מבואר כי הקליר קדם הרבה לרבי שנתו. כי מי יאמר וכן למדנו מחכמי ישראל זכרונם לברכה, על אדם שהיה בזמנו הו קרוב לזמנו? ואין ספק כי כבר בימיו היו דברי הקליר נחשבים כדברי קבלה, לא כספרת יחיד, אלא כדעת חכמי ישראל, כלומר שהיה קצת דורות קודם ר' שנתו.

ואנחנו לענין לשון הפייטנים. ואומר כי רבים חושבים כי המלות הזרות והמליצות הקשות הנמצאות בה וכה בפיוטים, היתה סבתם מיטוט ידיעת הפייטנים בחכמת לשון הקדש, ואחרים תולים הדבר בדוחק החרו והא"לף ב"ת. ושם המחבר החתום בראשי החרוזים. ואני לא אומר שהיו הפייטנים בקיאים הרבה במעמקי הדקדוק ובמשפטי הנחיים והחפשים אשר נגלו אחר זמנם בעמל החוקרים, דונש חיוג וננאה ואחרים, גם לא אכחיש כי קצת מלות קשות וזרות באו לפעמים בפיוטים מפני דוחק הא"ב והחרוז; אבל אומר כי רוב המלות הסמורות שבהן בפיוטים לא נכתבו מפני שום דוחק, ולא מהני חסרון ידיעה. אבל נכתבו בכוונה ורצון, כדי לפאר ולרומם את המליצה, כדרך שמצאנו בשירי המקרא מלות ארמיות ומלות יונאיות מונהג הלשון, לתפארת המליצה, כי כל דבר המתרחק מן המורגל עושה רושם יותר חזק בנפש (עיין מה שכתבתי בבית האוצר דף ל"ז וז"ל על רמה ב"ס).

וגם בתלמוד מצינו שהספדינים היו לפעמים מפארים לשונם במשל ומליצה, כגון: ועמו ספר מלחמות, קאת וקיפוד הוכפלו, באו רוב שליטת במים (מיעד קטן כ"ה), וחכמי התלמוד כשבאו להמציא שירה לכבוד הארון, אמרו: רני רני השיטה (עבודה זרה כ"ד), דרך מליצה קראו לארון שיטה, להיותה מעצי שטים, וכן כשנסמך ר' זירא שוררו לו לא בחל ולא שרק ולא פרכוס ויעלת חן (כתובות י"ז), והוא משל ומליצה לקוח ממה שהיו רגילים לשורר בשבח הכלה, ולשמייכת רבי אמי ורבי אסו שוררו לא תתקמו לנא לא מן סרמיסין וכו', וגם זה משל ומליצה.

ימדדתי אגדה הם מקור גדול לדבורים מושאלים, כגון אינן לבנון אלא בית המקדש, אינן ראשית אלא תורה, אבות ואמהות קרויים הרים וגבעות, יבא ידיד ויבנה בית ידיד לידיד וכו' (ספרי וזאת הברכה ומנחות כ"ג), יבא אידו ויפרע לאדירים וכו', יבא טוב ויקבל טוב וכו', יבא זה ויקבל זאת וכו' (מנחות סט); ובפרט כל מה שכתוב בשיר השירים הוא נדרש דרך משל וחידה כידוע, ודברי אגדה היו מפורסמים הרבה בקהל החכמים ואפילו בהמון העם, כי מתחלתם לא נעשו אלא להועיל להמון, ולהכניס יראת שמים בלבם, ולחק אותם בחמונת האמת; והפייטנים לקחו מהם מליצות שיריות לרוב מאד, בלי שיהיו דבריהם סתומים ותמוהים כאשר הם למי שלא הורגל בדברי אגדה.

והנה הפייטנים היותר קדמונים, כגון אל ברוך ואל אדון ותקנת שבת ואשמנו בנדבנו ועל חטא ואשר הניא, לא יראה ולא ימאץ בהם בקשת הלשונות הזרים, אבל לשונם פשוט כלשון התפלות והברכות, או כלשון שירי המקרא היותר מובנים, ורק לפרקים הבא בהם מליצה בלתי פשוטה או מלה זרה, מפני דוחק הא"ב, כגון גי' פרח מלולב, ששגת יעקב, וכמו קצתו המה למנוחות, במקום ג'העו, כדי להתחיל בס"מך.

בסדר העבודה (אתה כוננת) שבמנהג ספרד אנו מוצאים קצת מלות בלתי רגילות, שבחר בהן הפייטן בלי שום הכרח, רק בכוננה לרומם מליצתו, אבל אינן רק מעט מועד, כגון בשורך עולם תהו ובהו, שהיה יכול לומר בראותך.

בסדר אתה כוננת שבמנהג אפ"ס, וכן באהללה אלהי שבמנהג אשכנז, המלות הבלתי מורגלות והמשקלים החדשים והכנויים השיריים מתחילים להראות ברובו יותר, כגון באתה כוננת ר'ע'פ'ה ור'ח'ל'ע'י'פ'ה במקום אכלה והאכילה, ג'י'נ'ו במקום בניו, ר'ב'ע'ו להורות תשמיש המטה, כ'ר'ב'ר'ו (כמנהגו), ג'י'ו במקום ג'ו'פ'תו, ה'מ'ו'ר במקום המורה, כ'י' ש'ע'ל על שם מי מדד בשעלו מים, וכן באהללה אלהי, ה'מ'ו'ר, כ'י' ש'ע'ל, כ'י'נ'ח, ר'צ'תי, ש'נ'י ע'פ'רים, (כנוי למשה ואהרן), ח'ל'ק (יעקב), י'ד'ים ש'ע'ירות (מרים). שני אלה הפייטנים הם מיוחסים ליוסי בן יוסי, והם לדעתי מאוחרים לאתה כוננת שבמנהג ספרד, וקודמים לינאי ולאליעזר בר קליר.

הפייטן ינאי לא היה רודף הרבה אחר המלות החמורות, ורוב המלות הקשות הנמצאות בקרובות לשבת הגדול אינן אלא לדוחק החרו והא"ב, כגון או'נ'י (מן כי הוא ראשית אונו), אך על הרוב לשונו פשוט ומובן ויפה, כמו שהוא אז רוב נסים הפלאת בלילה וכו', ובכן כי אינן לפניך לילה וכו'; והוא משתמש בכנויים שיריים ככונים ומובנים. כגון גר לך (אברהם), ארמי לבן, נניד חרושת (סיטרא), מחרף (סנחריב), ה'י'ש חמדות ופותר ביטהותי לילה (רביאל), משתכר בכלי קדש (בלשאצר), א'ו'וי (ציון ובית המקדש על שם אזה למושב לו).

רבי אליעזר ברבי קליר החל להיות גבור בארשת שפתיו, כי חכמתו ונקיאותו בכל חלקי המדע הישראלי היתה רחבה מני יום, וכחו וגבורתו היו בלי קץ וגבול לחדש מליצות ומלות דרך משל וחידה, ולבנות תיבות חמורות ובלתי נהוגות אשר אמנם יש להן דוגמא במקרא, לא במלות הן, אבל במלות אחרות. הפייטן הזה היו בו כל המדות והכחות הנרכזות למשורר גדול ותקיף, אבל היו בו בשיעור מופלג יותר מן הראוי, או שרצה להראות עונם כמו, או כי בני דורו אהבו כן. וכמה חכמים גדולים מצינו שנמשכו אחר המנהג הגובר בימיהם, ומעטים הם אשר ימלאם לבם להיות במלחמה עם בני דורם, ולהיות למרמס תחת כפות רגלי השועלים, בתחלת ממושכה שהדורות הבאים כבוד וגדולה יתנו לשמם.

הקלירי

הקלירי אשר עלמו פעמים רבות בכבלי ברזל, כדי להרחות כחו בהתגברו עליהם. הוא עשה החרוז כפול ומכופל במלות סמוכות זו לזו, כגון אנסיכה מלכי, לפניו בהתהלכי, אמנו בהמליכי, וכו' (מוסף לראש השנה במנהג אשכנז); ובמוסף לשמיני עזרת התחיל חרוז ראשון שלישי חמישי וכו' בתיבה אחת מפסוק יפתח ה' לך את אוזניו הטוב וגו', וחרוז שני רביעי ששי וכו' בתיבה אחת מפסוק כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים וגו', ומלבד זה אותיות הא"ב רשומות בראשי חרוזות אחר תיבת הפסוק. ויותר קשה מזה הוא העול אשר נתן על צוארו בקרובות לתשעה באב מנהג בני רומא, והוא כי כל בית מתחיל בתבה שבהחלת פסוקי סי' חמישי מהקינות (בית ראשון זכור, בית שני נחלתנו וכו'), ומסיים בתיבה שבסוף הפסוקים ההם (בית ראשון הרפתנו, בית שני לנכרים וכו')^ט ומלבד זה כל בית כולל ששה חרוזים, הראשון (אחר מלת^ט זכור) מתחיל במלת איכה, והשני מתחיל אך, השלישי אותי, הרביעי אני, החמישי איכה, והששי איכה, שהם ראשי פסוקי שאר הקינות מלמטה למעלה, איכה יועם, אך בי ישוב, אותי נהג, אני הגבר, איכה יעיב, איכה ישבה, ומלבד זה כל החרוזים הם בסדר הא"ב, וכל אות כפולה ו' פעמים. ובסוף כל בית יש עוד ששה חרוזים קטנים, הראשון מהם מתחיל בתבה שבסוף הבית שלפניו, והתבה השניה מתחלת באות אחת מחתימת הפייטן (אלעזר בירבי קליר), והחרוז השלישי מתחיל במלות למוה חהירה ב... והא"כ האות הנ"ל מחתימת הפייטן, והחרוז החמישי מתחיל במלת זכור, ואחריה תבה שבתחילתה האות הנ"ל מחתימת הפייטן, באופן שחתימת המחבר כפולה שלש פעמים. אמנם הנחשתים האלה היו כבדים יותר מדי גם לנבחר כמהו, וכשהגיע לאות הוי"ו כלאה נשוא כלם יחדו, ומשם ואילך עוב הא"ב ושאר החקים הנ"ל כאשר בחמשה בתים הראשונים, אך לא רשט עוד הא"ב בראש כל חרוז אחר התבות הלקוחות מפסוקי איכה.

בדרכי הקלירי הלך רבי שלמה ברבי יהודה, שהזכירו רש"י ז"ל בכנוי הבבלי (שמיית ב"ו ט"ו וסיר השירים ד' ו', ובתחלת איכה הזכירו בכנוי הפייט), והוא בעל אור ישע מאזשרים (ליום א' של פסח) וכמה פיוטים אחרים. ואין ספק שהיה בבלי, ויז"א משם ובה לאיברופה, ומהר"ש (תשינה כ"ט) הזכירו בין גדולי לותר (היא לוטארינגיאה, היא לורינה), אם כן היה ברפרת, ור' יוסי הכהן בספרו עמק הכנף (עמוד ט') כחב כי מת בספרד ויקבר שם, ואולי בטעות החליף ר' יוסף זרפת בספרד.

אך גדולי הפייטנים שעמדו אח"כ עזבו הלשון הסתום. ובחרו שיהיה דבורס מובן, בלי שיחדל להיות בלשון קצר וחזק, ומפואר במליצות שיריות; וכך הוא על הרוב לשונם של ר' משה בר' קלונימוס, רבי משלם ברבי קלונימוס, רבי שמעון בר יצחק הגדול, רבנו גרשם מאור הגולה, ר' יוסף טוב עלם, ר' מאיר בר יצחק שליח צבור, ורש"י ז"ל, ואחרים רבים.

והנה מלאכת הפיוטים התחילה במזרח, בא"י ובבבל, ופיוטי הקלירי וחרביו (שהיו לתניו ואחריו) נתפשטו באיברופה, ומהם למדו גם חכמי איברופה ועשו להם פיוטים חדשים, אם להוסיפם על הראשונים, ואם לאמרם תמורתם וישן מפני חדש הוציאו. כי כמו שמתחלתם לא היו הפיוטים חובה, אלא רשות, כן היתה הרשות נתונה ביד חכמי כל מדינה ומדינה לקבל קצת מן הפיוטים ולעזוב קצתם, או לתת חדשים תחתיהם; ומכאן נמשך חלוק המחזורים במדינה ומדינה.

מחזור ענינו הקקף, והוא מלשון חוזר חוזר שהוא תרגום ירושלמי של סביב, ומה מחזור הלכנה ומחזור החמה, ענינם הקק (CICLO); ובלשון סורי אומרים להוראת הסבוב חררר (בד"לת תמורת ז"ן), ובספרי די רוסי נמצא ספר גדול בלשון סורי, הכולל סדר

תפלות ופיוטים לכל השנה כפי מנהג קצת כומרים היושבים אצל ניגוה, ושם הספר חודר'א, כלומר מחזור.

המנהג והמחזור היותר קדמון במנהגי איברופה הוא מנהג רומניא, שנקרא כך על שם ROMANIA, הלא היא ארץ טורקיא אשר באיברופה, והיה נהג בכל ארץ יון, ועכשו כמעט נשכח זכרו, והוא ספר גדול נדפס שתי פעמים, ראשונה בוויניציאה בבית דניאל בומבירג, ושנית בקוסטנטינופול שנת שס"ב; הדפוס הראשון נמלך פה פאדובה ביד ידידי הקצין המהולל ברוב התשבות, המשכיל ונכון כמ"ר גבריאל ישראל חיים יוכף טריאכטי, יאריך ה' ימיו בנעימים, לטובת קהלתנו, ולתפארת עמנו ותורתנו, והדפוס השני נמלך בקרית מלך רב ויחינה, בבית ספרי הקיסר יר"ה, וכבר דברתי על המחזור הזה בכרס חמד רביעי, מעמוד ל"ו עד ל"ט.

אך המחזור הזה, וכן כל שאר המחזורים, לא היו מתחלתם כאשר הם עתה נדפוס, כי בכל דור קבלו תוספת וגרעון, ויש בידי חלק ממנו כתיבת יד, ויש בו ענינים שאינם נדפוס.

המחזור הזה איננו כולל כל פיוטי הקליר הנמלצים במחזור אשכנז, רק מיעוטם, ובהפך יש בו קצת מפיוטי הקליר שאינם במנהג אשכנז.

מהרץ תוגרמה ויון אחשוב שנתפשטו הפיוטים באיטליאה הדרומית, ומשם לרומא, וחכמי רומא (הקהלה היותר קדמונית שבאיברופה, ומפורסמת בימי קדם לתהלה ולתפארת בתורה ובחכמה) קבלו קצת מהפיוטים אשר באו להם ממזרח, ועוד הוסיפו עליהם כמה וכמה. גם המחזור הזה הוא כולל בספרים כ"י ענינים רבים שאינם בספרי הדפוס. המחזור הזה (וגם מחזור רומניא) כולל קרובות לתשעה באב משונות מאותן שבמנהג אשכנז, ואלו ואלו מלאכת הקלירי, וחתום בהן אלעזר בירבי קליר, אבל קינת שבת סורו בני הגמלאות גם במחזור אשכנז וגם במנהג רומניא ובמנהג בני רומא, היא דבקה עם הקרובות שבמנהג רומניא ובני רומא, ולא עם אותן שבמנהג אשכנז, כי באו בה ראשי פסוקי איכה מאות הס"מך ואילך. שאינן בתוך הקרובות, והיה זה מפני שהקרובות כוללות ארבעה עשר בתים, בית אחד לכל ברכה וברכה עד בונה ירושלים, ומשם ואילך אין עוד קרובות, כי הפייטן הכניס כל קינותיו ונחמותיו בברכת בונה ירושלים, וחתם מנחם ציון ובונה ירושלים, ושאר שמונה אותיות שלא היה להן מקום בקרובות, עשה להם בתים בקינת שבת סורו בני. ואמנם הקרובות לתשעה באב הגמלאות במנהג אשכנז אין בהן ראשי פסוקי איכה, ואינן מלאכה אחת עם הקינה שבת סורו בני, וגראה שעשה אותן רבי אלעזר לאמרן לבדן בתוך התפלה, והקרובות האחרות עשה לאמרן עם הקינות הכל בתוך התפלה, והאשכנזים בחרו להם הראשונות שהן יותר מובנות, כי לא נדחק הפייטן להכניס בהן ראשי פסוקי איכה, והתקינו לומר הקינות לבדן אחר התפלה, ולקחו הקינות כמו שמלאו אותן, ולא רצו להשמיט הראשונה, אע"פ שבאמת כשאין לפני הקרובות השייכות לה הרי היא כגוף בלי ראש, כי תחלתה מאות הס"מך.

מחזור בני רומא נדפס קודם לכל שאר מחזורים, כי הדפוס הראשון ממנו היתה התחלתו בתשרי שנת רמ"ו (1485) בעיר (קטנה) שונגין, והשלמתו בסוף השנה הנ"ל בקזאל מיורי (ב' המקומות הם בלומברדיאה במדינת קרימונה) ע"י המדפיסים המסופהרים בני שונגין, ועוד שתי פעמים נדפס אחר כך על ידי המדפיסים הנ"ל, ואחר כך נדפס בבולוניא בשנת ש', והיתה השלמתו בערב חג הסוכות ש"א, והוא עם פירוש נכבד, מלאכת הרב רבי יוחנן טרויים ז"ל, וקרא לפירושו קמחא דאבישוכא, והפירוש הזה לא נדפס עוד פעם אחרת, אך המחזור בלא פירוש נדפס כמה פעמים, במנטובה בוויניציאה.

סדר התפלה כמנהג בני רומא נדפס מתורגם איטלקית בכחב אשרי בעיר
בולוניא, והיתה השלמתו בתשרי שנת בעז"ר (1538), גם נדפס עם תרגום איטלקי שלי
בעיר ויאינה בשנת תקפ"ט ובליורנו שנת תקל"ז.

המנהג הזה נוהג ברוב קהלות איטליאה, וגם בסלוניקי הוא נוהג בשני בתי
כנסת, אחד בקרא איטליאה ישן, ואחד בקרא איטליאה חדש. המנהג הזה עיקר שמו
מנהג בני רומא, והוא נקרא גם כן מנהג לועז, מנהג לועזים, מנהג ק"ק איטליאני,
ובדפוס מנטובה שנת ש"ך דפוס קטן, בסוף החלק השני (והראשון לא בא לידי) מלאתי
כתוב מחזור איטרי (יהי שם ה' מבורך אשר זכנו כרחמיו וכרוב חסדיו להגיע אל
תכלית מלאכת המחזור האיטלי-הזה.

מאיטליאה ובפרט מעיר רומא (אשר משם הלכו למגנצה עם קרלו הגדול רבי
קלונימוס ורבי משה בנו, והם הפיצו מעינות התורה באשכנז) נתפשט המחזור בארצות
הצפון, וגם חכמי הצפון הוסיפו בו פיוטים רבים ועזבו קלתם.

מחזור אשכנז יפרד והיה לשלשה ראשים, שנים מהם קיימים עד היום ומפורסמים
בעולם, ונרפסו פעמים רבות, ועם פירושים שונים, ותורגמו כמה פעמים, והם מחזור
אשכנז, ומחזור פיהם (בואמיאה) ופולין (פולוניאה); והשלישי לא נדפס עדיין, והוא
מנהג צרפת, קלת ממנו נמלא בידי בכתביה יד ישן נושן, וקלתו נשאר בפיימונטי במנהג
אפ"ם שהזכרתי למעלה, ועל מחזור צרפת זה נעשה הפירוש כ"י שבידי, שהיתה כתיבתו
בשנת ס"א לאלף הששי, אבל חבורו היה בזמנים שונים, כי איננו מלאכת מחבר אחד,
וקלת מחלקיו נכתבו בחיי רש"י ז"ל.

רב עמרם גאון שלח סדר תפלה לספרד, ואין ידוע אם שלח להם גם הפיוטים
שהיו בימיו, ואולי באו להם מאיטליאה, על ידי ר' משה ור' חנוך בנו, שכאלו לשם מעיר
בארי אשר במלכות נאפולי, והפיצו מעינות התורה בספרד, זה תשע מאות שנה.

אבל חכמי ספרד להיותם בין השמעאלים למדו חכמה יונית ושמעאלית, ולא היתה
רוחם נוחה בפיוטי הקלירי וחבריו, ועיזבו ועשו להם פיוטים חדשים. וגדולי משוררי
ספרד הם ר' יוסף בן אביתור המכונה בן שטנאש (שתרגם התלמוד למלך ישמעאל), ורבי
שלמה בן יהודה גבירול, ורבי יצחק גיא (שהיה גדול בחכמת התלמוד, וגם גבור
במלאכת השיר), ורבי יהודה הלוי (בעל הכוזרי, לא קם כמהו במשוררי הגלות), ורבי
משה אבן עזרא, וראב"ע, ור' אברהם חזן.

פיוטי הספרדים הם מרובים מכל פיוטי שאר ארצות, ואולי כמעט כל מדינה
ומדינה מארץ ספרד היה לה מחזור בפני עצמו, ואחר הגירוש עזבו הספרדים רוב
פיוטיהם, וגשארם בספרים כ"י, ובסלוניקי יש עד היום קהל קטלאוניאה, ויש להם מחזור
לר"ה ויו"הכ דפוס שלוניקי (היתה השלמתו ערב יו"הכ שנת תכ"ד), ובשער הספר
כתוב: מחזור לכוסח ברזילונה מנהג קאטלאוניאה, והוא מאתים דפים אין קוארטו, וסדר
חשבודה אשר בו הוא לר' יוסף בן אביתור. גם יש שם עוד קהל אראגון, ויש להם מחזור
לר"ה ויו"הכ דפוס שלוניקי שנת תכ"ט, ובשער הספר כתוב: מחזור לר"ה ויו"הכ למנהג
קה"ק אשר היה מאז ומקדם במלכות אראגון, והוא קפ"ד דפים אין קוארטו (כל זה
הודיעני באגרותיו ידידי החכם היקר הר"ר יהודה נחמה הי"ו, איש סלוניקי). גם בארץ
אפריקה יש קהלות המתפללות עדיין בר"ה ויו"הכ במחזור מיוחד להם הכולל שירי משוררי
ספרד הנ"ל, וכבר נדפס בויניציאה בשנת ת"ח גם בשנת תע"א ספר שפתי רכנות והוא
כמנהג ק"ק טריפולי, ובעיר פיסא (PISA) נדפס מנהג תונים (דפוס שני, תקנ"ד) ו'
ומנהג אלגזאייר (היא ALGERI) נדפס בקישטנדינא שנת ת"ק, וכאריבעים שנה אחר כך

נדפס בפיסא , ועוד נדפס גם פעם שנית בשנת הקנ"ב , ואח"כ בליורנו בשנת תקס"א ,
ואני יש בידי מחזור כ"י בארבעה חלקים , ואחד מהם (ואולי כלם) נכתב בעיר והראן ,
(ORAN) , והוא כולל שירים רבים ונכבדים , הבלתי נמצאים בכל הדפוסים הנזכרים ,
ואני קורא לו מנהג והראן , ועיין מה שכתבתי עליו בכרם חמד רביעי .

פיוטי המשוררים הספרדים עשו להם שם גדול , ונתפזרו בארצות רחוקות , ונתקבלו
קצת מהם גם במחזור רומניה ובמחזור בני רומא , וקצתם נתקבלו ג"כ בין הקראים , והנם
נדפסים בסידור התפלות שלהם (EUPATORIA , 1836) . וביותר נתקבלו שירי הספרדים
בארץ ליגנאוואוקה הקרובה לספרד , ומשם בפרובינצ'א , ונשארו עדיין מחזור מיוחד למנהג
הויניון , ומחזור מיוחד למנהג קארפינטראן , ואני ה'ין בידי אלא מחזור לימים נוראים
מנהג הויניון לפום המשטרם (מתנת הנכד רבי אברהם יחיאל בעיר מודינה ה'י"ז) ומחזור לר'
זמנות וארבע פרשיות מנהג קרפינטראן . גם יש בידי מחזור כ"י הדומה ממש לכ"י אחד
הנמצא באקספורד , וזה האחרון כתוב על גבו במחזור מונפלייר . והמחזורים האלה
כוללים מלבד פיוטי הספרדים גם פיוטים רבים מלאכת חכמי ליגנאוואוקה עצמם , כגון
ר' זרחיה הלוי בעל המאור , ואביו ר' יצחק , ואחיו ר' ברכיה , ור' שלמה בן יצחק , ואיננו
רש"י ז"ל , כי רש"י לא היה חותם בן יצחק , אלא ברבי יצחק , או בר יצחק ,
הכל היה תלמיד הרמ"ן (ע"י תשובת הרש"ש סימן תכ"א ותכ"ו) , וטעות גדולה היא לייחס
לרש"י ז"ל פיוט אל נגלה במדות שלש עשרה בסיני (אויניון יו"כ דף י"ד) , כי מלבד שהוא
חתום בן יצחק , הנה עוד כתוב בו : ויען כי בחיק הארמה , הוא אמון הרבה אשמה ,
והדרך הזה להשתמש במקראות שלא כמשמען הוא דרך נחות הנוהג בין משוררי ספרד
וההולכים בדרכיהם , ואיננו דרך רש"י ז"ל ואחריו .

וחכם אחד ממשפחת ברבני עשה פירוש לפיוטי מנהג פרובינצ'א , ולא ראיתי עד
הנה . ודע כי הפיוט הקדמון מלך עריון , חזיו חסר במחזור אשכנז (והם הבתים
המתחילים מלך חביון) , והוא נמצא במנהג הויניון .

מליגנאוואוקה ופרובינצ'א נשתרבו שירי הספרדים גם לזרפת הצפונית , והרבה
מפיוטי הספרדים נתקבלו במנהג זרפת , והרבה זמירות לליל שבת ולמוצאי שבת
ממשוררי ספרד מלאתי במחזור ויטרי כ"י ; ומעט מועד מפיוטי הספרדים נתקבלו גם
במנהג אשכנז ופולין . ורבו תם החל בזרפת לחבר שירים שקולים על דרך הספרדים
(עיין מה שכתבתי בכרם חמד שביעי מן עמוד ל"ה עד ל"ח) .

בארצות המערב הקרובות לספרד נמשכו הפייטנים גם אחר הנירוש ואולי עד
היום , ומגדולי משורריהם הרש"ן בן ויולאי חלזיו , ומשפחת קנשינו , ומשפחת גבישון , ור'
מנדיל בר' אברהם חבי זמרה , ועיקר שמו יצחק , והיה בשנת ש' .

גם אחר שנדפסו המחזורים ונקבעו המנהגים , לא חדל רוח האמונה ורוח השיר
לחדש זמירות חדשות , ואם לא נתקבלו עוד פיוטים חדשים בתוך סדר התפלה , הנה
שירים ופזמונים רבים ותחנות וקיינות חוברו ונתקבלו לאומנם אם בבית הכנסת , ואם
בבית היש והיש , לתחנה ולמילה , ובסעודות שבת , ואם בתעניות ובמשמרות שבתחדשו ,
כגון ערב ראש חדש ושובבים , וליל שבועות והושענא רבא , ותקון חלות ; מלבד מה
שזמרים בקצת קהלות להודות לה' על התשועות שעשה להם , ביום הזכרון שקבעו
להם בכל שנה ושנה .

ר' שלמה הלוי אלקבץ , מעיר זפת , קרוב לשנת ש' , חבר לכה דודי להכנסת
שבת , ונתקבל ברוב בתי כנסיות , ובדרך ההוא ר' יצחק לוריא חבר שירים בלשון ארמי
לסעודת שבת , ונתקבלו על שלחן המקובלים .

ואחריהם ר' ישראל כ'נארה , מעיר דמשק , חבר פזמונים לכל השנה , ונדפסו בחייו בשנת ש"ט בויניציאה , בשם זמירות ישראל , ומקורב נדפסו שנית בבילגראדו , ומוזמירות ישראל נשתרבו בסדורי תפלות האשכנזים הפזמון הרמי יה רבון עלם ועלמיה . גם יש בידי בכתובת יד ספר שארית ישראל , הכולל שירים אחרים לר' ישראל הכ"ל .

ובימיו היה בצפת רבי אלעזר הזכרי , בעל ידיד נפש אב הרחמן , וקלת פזמונים אחרים , הנס בספרו ספר חרדים (ויניציאה , ש"א) .

ר' מנחם די לונזאנו חבר גם הוא פזמונים ונקשות , ונדפסו בספרו שתי ידות (ויניציאה , ש"ח) .

ועל הכל באיטליאה עמדו משוררים נכבדים , כגון רבי מרדכי דאטו , רבי עזריה מהאדומים (בעל מאור עינים) , הרב שמואל ארקווולטי (רב בפאדובה , בעל ערוגת הכוס) , הרב שמואל מארלי (במנטובה) , ואחרים , קלת משיריהם נדפסו בסדר ברכות מנהג איטליאני , והחכם די רוסי ראה בכתובת יד ספר זמרת יה לר' מרדכי דאטו .

גם הוקמו חברות להודות לה' ולומר ולהתחנן לפניו בצקר השכם , כגון במנטובה חברת שומרים לבקר , והסדר שלה נדפס ראשונה במנטובה שנת ש"ב בשם אילת השחר , והחכם המסדר , רבי מרדכי ירא , אסף וקבץ בו שירים יקרים מחשובי המשוררים הקדמונים , אשר מלא בספרים עתיקים כ"י , גם הכנים בו משירי רבי חנניה אליקים דיאיטו שהיה בימיו . ר' חנניה זה חבר ג"כ ספר מקיץ רדומים , כולל פיוטים להושענא רבא קודם עלות השחר (מנטובה , ת"ח) .

בשנת ש"ו הוקמה בעיר מודינה חברה דומה לזו , ונקראה בשם מעירי שחר , וסדר שלה נקרא השמורת הצקר , והמסדר הוא רבי אהרן ברכיה ממודינה , בעל מעבר יבק ; גם סדר זה כולל ענינים קדמונים , וגם בקשות חדשות מלאכת המסדר , רובן על דרך הקבלה (מה שאין כן באילת השחר) .

בימים ההם ר' יוסף ידידיה קרמי חבר ספר כנף רגנים , כולל שירים ותפלות ותוכחות לכל השנה , והלך גם הוא בדרך המקובלים , ונדפס הספר בויניציאה שנת שפ"ו . ואחר הדור ההוא זרחה בויניציאה ואח"כ במנטובה שמשו של הרב המפורסם רבי משה זכות , שהיה גם כן משורר גדול ותקיף , וגם הוא על דרך הסוד , ושיריו ופיוטיו רבים ונכבדים , ואם היה בדורות הראשונים , היה אחד מגדולי המשוררים . גם תלמידו הרב בנימן הכהן חבר ספר עת הזמיר (ויניציאה , תס"ז) , כולל שירים לכל השנה , גם הם על דרך הגמטריה , והכניסם אח"כ באילת השחר דפוס שני (מנטובה , תפ"ד) . אח"כ היה באנקונא הרב יוסף פיאמיטא , וחבר גם הוא תחנות ונקשות ושירות ותשבחות , בספר אור צקר (ויניציאה , תס"ט) , והיודיו שחבר לשובבים נדפס שנית בסליחות (ויניציאה , תע"ב) , ונתפשט באיטליאה , גם נדפסו במחזור בני רומא פזמונים שלו לשמחת תורה .

ובעיר קורפו (CORFU) רבי משה הכהן חבר שירים ותשבחות אין מספר , ובפרט השיר והשבח המפואר אשר נהגו לאמרו בעיר קורפו ביום האדיר יו"ה , שמתחיל מי כמכה באלים ה' , כך כתב אחד מתלמידיו בסוף ספר ישיר משה הכולל שירת רבי משה הכ"ל על מגלת אסתר , והספר נדפס במנטובה שנת ש"ב , אחרי מות המחבר . ובעיר שפאלטו (או ספלטרו) הרב הגדול ר' דוד פארו , המפורסם בחבוריו התלמודיים רבים ונכבדים , חבר ג"כ קלת פזמונים , ונדפסו במחזור ספרדי .

זה מעט מהרבה ממה שנוגע למחזורים ולפיוטים דרך כלל , וכמה ענינים אחרים היה לי להוסיף , לולא כי אין לי המקום ולא הזמן להאריך .

ופה איש קני לחלק ראשון מן המבוא הזה, ובחלק השני יהיו דברי על מחזור בני רומא בפרט, ועל כל הפיוטים הנמלאים בו, והאל אשר עד כה עורני הוא יהיה עמדי ויוליני משגיאות, אמן.

חלק שני

הפיוט הראשון הנמלא במחזור בני רומא הוא יעידון יגידון כלם כאחד, הכתוב אחר שירת הים. וראוי לדעת כי מלות כל ברואי מעלה ומטה אינן מעיקר הפיוט, ואינן נוספם כ"י ובסוף דפוס קדמון, רק בסדור בני רומא הגדפם במנטובה שנת שי"ז ושנת שר"א (ביר יודיה אלמנאי) נדפסו מלות כל ברואי מעלה ומטה בין השיטות ובאותיות קטנות בכתב רש"י, ובמנהג אויביון הדפיסו מלת יעידון באותיו גדולות כשאר התחלו הפיוטים, גם זו ראיה כי מלות כל ברואי נוספות. ואמנם תחלת הראותן הוא בסדור מנהג ספרדי נדפס בוויניציאה שנת ש"ד (ביר אלמנאי), ונראה כי הספרדים לקחו הפיוט הזה ממנהג בני רומא או ממנהג בני פרובינצה, שאמרים אותו בסוף הזמירות, ומלות ה' אחד ושמו אחד קשרות עם הפסוק והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, הספרדים קבעוהו בתוך הנקשות קודם התפלה, וראו כי יעידון יגידון הוא מאמר בלתי גלם, כי לא פורש מי הם המעידים והמגידים, על כן הוסיפו בראשו כל ברואי מעלה ומטה. ובמחזור בני רומא מדפוסים אחרונים, הע"פ שהתחילו הפיוטן במלות כל ברואי, כחו השני הזה, וכתבו בתחלת שחרית, קודם על נטילת ידים ונוהגין לומר ארון ולם, יעידון יגידון, קודם הברכות, וכתבו זה כמו שמלאו באיזה דפוס ישן.

הפיוט הזה איננו שקול במספר תנועות, ומכל מקום חרויו יעידון שהפייטן הזה לא עשה מלאכתו חפזית לגמרי, אבל נתכוון (כמתנבא) למה שחשב אחר כך בעל מאור ימים על שירי המקרא, באמרו שהם שוים לא במספר התנועות, אלא במספר התבות (חזן מן המחברות במקף), וכן בשיר הזה כל חרוו הוא בעל ארבע תבות, כגון

יעידון יגידון כלם כאחד יי אחר ושמו אחר

כן הם כל חרווי השיר הזה, חזן מחרו ואתה האל המיוחד, וידוע כי בנוסף ספרדים גם זה בעל ד' תבות (ואתה האל המלך המיוחד), אבל בסדור בני רומא כ"י בידי מלאכי נוסחא אחרת, והיא גם בדפוס במנהג קרפנטראץ ווו היא: יי רועי יחיר מיוחד. ועיין למטה ביום ראשון של פסח, פיוט אחר (היש מלאכי חפזתי בו) שכל חרויו הם בעלי ד' תבות. והדבר מובן מאליו כי בענין חבור שתי מלות לעשותן כמלה אחת, לא היו השייטנים משועבדים לכללים מזוממים, כגון בחרוזה האחרונה צריך לחבר הסייבאכרו, או יאכדרו-אכור, וכן צריך לחבר דך-יתן, או יתן-כבור, וכן הרא"ב, או אב-אחר, הע"פ שלפי הדקדוק אין כאן מקום למקף.

ולענין מלות מראש ועד סוף הנמלאות בפיוט הזה ב' פעמים בב' חרוזות הסמוכות לזו, דע כי בשני כ"י שלי מלאתי בחרוזה האחרונה מי בראנו הלא אב אחר, ובכ"י מלאתי מי הוא בראנו הלא אב אחר, ובמחזור ספרדי דפוס המשטרדם כתבשנו מלאתי מי הוא מראש ועד סוף, והיא נסחא מורכבת משתי נסחאות.

עוד זאת ראיתי להעיר כי חרוו ומלאו כל יש בלתך שני הוא קשה, והמשורר הנכבד מה פיארנטינו ז"ל תרגם CANGIATO, ואחריו הלכתי גם אני בתרגומי שכתבתי את תקפ"ח, וכן בהעתקה הישנה דפוס בולוניה כתוב טרמוטטו, וכל זה אינו אלא שגיאה, כי מלת ישנוי בכנין הקל אין ענינה שינוי וחילוף, אבל ענינה כמלת

כפול

כפול, כאמרו כתוב בתורה ושנוי בנביאים, וכאן כוונת המשורר לומר כי כל יש (חזק מהאל) הוא שנוי וכפול, כלומר שיש לו שני, ואיננו יחיד. ואמנם מי הוא בעל הפזמון הזה, נראה לו שאיננו לא ר' שלמה נבירול ולא רש"י ז"ל, אבל שלמה אחר הבלתי כודע לנו, ונראה לי שהיה מאנשי איטליאה או מאנשי פרובינצה, ואין ספק שלא היה מן הראשונים, ובמחזור כ"י שלי הנכתב סביבות שנת ק' איננו. אבל הוא נוסף בדף אחרון בכתובה אחרת, וכתוב עליו חרוז ררש"י; ובמחזור כ"י שלי משנת קצ"ב, איננו, אבל נוסף בגליון בכתובה אחרת; ובסדור כ"י שלי בלתי קדמון הרבה (כי נזכר בו רלב"ג בתוספת ז"ל) כתוב עליו ייחוד ררבינו שרמיה ז"ל. והנה הפיוט הזה איננו במחזור השכנוי, ועם כל זה מלאתיו בכ"י על קלף הכולל יוצרות ומעריבים כמנהג אשכנז (כיד הנכבד ר' שלמה באזיבי הי"ו), ויש בו גם כן קצת פיוטים אחרים מלאכת משוררי ספרד ופרובינצה, כגון האל העירך וראיה, שהוא לר' יצחק השני, איש פרובינצה, וכגון

יחדיו בשיר בעלות על אור נגהים, עמי במקלהות ברכו אלהים, חתום בו יוסף, וז"ל שהוא ר"י קמחי (והוא ג"כ במחזור ויטרי, ובמחזור ויטרי מלאתי גם כן פיוט יחיד וזוהרתי עזרי מאין, חתום בו יוסף קמחי), ובסוף הפיוטים האלה כתוב פיוט אחר. שלשים ושתיים נתיבות שבילך, לכל מבין סודם יספרו גדלך, ומהם יכירו כי הכל שלך, יעידון יגידון כלם כאחד. יי אחר ושמו אחר.

וכן בסוף כל חרוזה כתוב באותיות קטנות ה' אחד ושמו אחד, בלי מלות יעידון יגידון וכו'; ומלות ואתה האל המיוחד או ה' רועי יחיד ומיוחד, אינן כלל בכ"י זה. והגם הזה נראה שהוא העיקרי אשר ילא מיד המחבר, ובאנו אחרים ולקחו מלות יעידון יגידון וכו' מהחרוזה הראשונה, וקבעום בבית החזור חלילה, וכדי להשלים החרוזה הראשונה הוסיפו בסופה ואתה האל המיוחד, או ה' רועי יחיד ומיוחד; אבל בראותנו כי כל שאנו החרוזות מסיימות במלת אחר, הדעת נותנת כי גם החרוזה הא' היה סופה אחר ולי מיוחד. ואמנם סיום הפיוט בכ"י זה כך הוא מי הוא בראש ובסוף הלא אב אחר

בערבית ליל שבת יש במנהג בני רומא השיר הידוע יגדל אלהים חי, ושם מחבר לא נתפרסם עדיין, ואני ראיתי סדור כ"י על קלף מנהג בני רומא, נכתב בשנת קמ" (והוא ביד אלמג'וי), ושם הסופר שכתבו הוא משה בכמ"ר יקותיאל חפץ ממספחת הנפרוה וכתב אותו לכמ"ר דניאל מו"ח בכמ"ר שמואל הרופא יש"ר בכמ"ר דניאל זל"ה דיין ועל בני יגד"ל כתב: אילו הם י"ג עיקרים שסידרם כמה"ר דניאל זקני זל"ה בכמ"ר יהודה דיין. וכן בחומש כ"י על קלף הממלא של תלמוד תורה בויניציאה (ובסוף הפרשיו כתוב בו: והותחל לכתוב בעיר פיסא המהוללה שנת קנ"ח לפרט, וגשלים לנקד והמסור הנה בפירושא היום יום שלישי י"א בחדש תשרי שנת קס"ה) כתוב: אילו הם י"ג עיקרי שסדרם כמה"ר דניאל זל"ל בכמ"ר יהודה זל"ה דיין: יגדל אלהים חי וכו'.

אחר יגדל יש כאן גם כן השיר הידוע אדון עולם, ובדפוס בולוניה הוא ברה המחזור; וקרוב הדבר שגם הוא נעשה באיטליאה, ועדיין לא מלאתי שם המחבר.

במוסף לשבת תקנת שבת כתוב בקו"ף בכמה ספרים כ"י ובדפוס רמ"ו, וז"ל כי הוא מלשון תקן משלים הרבה (קבלת י"ב ט') וענינו עשה, יחד, העמיד; או חבן בכ"ף אין ענינו אלא ידיעת הדבר בזמנו, על ידי מנין, מדה או משקל, ע פירושי על מי תכן את רוח ה' (ישעיה מ' י"ג).

בשבת וראש חודש יש כאן יוצר היאמת אור בקדוש, והוא בא"לף ב"ת בלי המחבר ולא מלאתי במנהגים אחרים, ונראה שנעשה באיטליאה, והוא קדמון. ובספר כ"י יש כאן עוד זולת אלה וזמאזין עתירה, ביטנה רהושיע מחררה, וגם ה בא"ב

בא"ב, בלי שם המזכר. בדפוס שנת תקכ"ל לריד להגיה בראשם לאותות (במקום רהורות), רבקו אור ראור (במקום לאור), ואורו כמשנים (בג' ווי"ן), שגו (בצין שמאלית) ג'עות (בשוק), וכל הסגנות האלה הם על פי ספרים כ"י ודפוסים ישנים.

בהפלת מוסף לשבת ור"ח, וכן במוספי ימים טובים, כתוב מפני הוד שנשתלחה, ובנין בהפעל השגור בלשון חכמים, יש לו שלשה עדים גם בתנ"ך (ונכפר להם הדם, וגוסרו כל הנשים, והשת מדינים נשתה), ור' יצחק סטנאב, בגרלין בשנת תקמ"ה) בספרו ויעתר יצחק שלח ידו והגיה מפני הוד השלוחה, ופנתו אחריו רבים, והוא שבוש, כי השלוחה משמע שעדיין היא שלוחה. ודע כי במחזור בולגוניה בחלק הראשון (כאן ובמוסף פסח ושבוטות) כתוב שנשתלחה, ובחלק השני כתוב אֲשֶׁר יִשְׁלַחָהּ. הרי כי כבר בשנת י"ט היה באיטליה מי שהרגיש כי מלת שנשתלחה היא מלה זרה, אבל הגהת האיטלקי (אֲשֶׁר יִשְׁלַחָהּ) היא תקון, והגהת הפשוני (הַשְּׁרוּחָה) אינה אלא קלקול. ומכל מקום גירסת שנשתלחה לא זזה מדפוסו איטליה, ויפה עשו. כי אמנם רבותינו בעלי התפלות מעולם לא נתכוונו שיהיה לשונם בלשון המקרא ממש, ולא הרחיקו כמה מלות שאינן בתנ"ך אבל נתחדשו אחר כך והיו שגורות בפי העם, כגון תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן, מחילה, קבעת, על הנסים ועל הפודקן, עוסקי תורתך, ויציב וקיים; וכמו שהנביאים עצמם וסאך בעלי ספרי הקדש לא נמנעו מלהכניס בדבריהם כמה מלות שנתחדשו בזמניהם.

לשבת בראשית יש כאן יוצר לרבי בנימן, הלהינו אלהים אמת, והוא נוהג במנהג אשכנז בשבת וראש חודש, ובאמת איננו מיוחד לא לשבת וראש חודש ולא לשבת בראשית, אך נעשה לכל שבת ושבת, וכן בכ"י הלמנני מלאותיו ביוצר לכל שבת, ולפניו ואחריו עוד שני יוצרות וכן כהוב שם: יוצר אחר לשבת לר' בנימן זצ"ל אהלל בכללי שמע, יוצר אחר לר' בנימן זצ"ל אלהים אלהינו אמת, יוצר אחר גם לר' בנימן זצ"ל איהל בעוז נבורותיו. והנה אהלל בכללי שמע אומרים אותו באשכנז בשבת לפני שבוטות, ובאמת איננו מיוחד לאותו שבת ולא לשבת אחרת, וכן איהל בעוז נבורותיו איננו מיוחד לשום שבת פרטית, ויפה עשה רבי אהרן ברכיה ממודינה שקבע אותו באשמורת הבקר שלו, לפהימה לשבת. וכבר היו ברומא שני פייטנים או שלשה שהיה שנים בנימן (כן כתב החכם זכנן בספרו החדש, עמוד ש"ח), ובמחזור אשכנזי יש לנו בנימן בר זרח ובנימן בר שמואל, ואין בידי להכריע מי מכלם הוא ר' בנימן זה. ודע כי מהמר מחזור הלכנה איתיות מודיעות, יסודתו על חשבון כ"ט י"ב תש"ך, לא על כ"ט י"ב תש"ג, וגם הקלירי ביוצר לשבת החדש ישד דבריו על החשבון ההוא, והוא לפי ברייתא דשמואל ופרקי רבי אליעזר, וכבר דברתי על זה בכרם חמד שמיני.

ודע כי באות העי"ן במקום עץ כתוב במחזורים אשכנזים עץ, כלומר יעץ ונזר, ובאות הס"א מנהג אשכנז גורם פו"ו, וכן הוא גם במחזורי בני רומא כ"י ודפוס שוגלין. ובעל קמחא דאביסונא הגיה (לפי הדקדוק) מפוז ונשתתה האל"ף בי"ת.

היוצר לשבת וחנוכה הודך כי הגפת בו נמלא גם במנהג אשכנז, ובסופו חתום יוסף בר שלמה, ור"ט ו"ל הביאו ביחזקאל כ"ה י"ח, ור' חיים בר יוסף מיכל ע"ה מעיר המבורג תגא בספר יוצרות כ"י שהיה ר' יוסף זה מעיר קרקסונה (Carcassonne). הפייטן חתם שמו שתי פעמים בראשונה (יען ויעד 'טוסי' פרדות, 'במו' רובבים וכו') חתם בר, ובסוף (יהודיך ויהודיך) חתם בן.

הפייטן לעושה שלום יחנו צדקות יי. הוא על סדר הח"ס בט"ע גי"ף, וחתום בו יצחק בן שמואל, ואולי הוא ר"י הזקן בן אבותו של רבנו חס. והשם הזה והקודם לא מלאותים

מלאהים בשום פיוט אחר. ואמנם סדר אח"ם בט"ע הזכור גם בתלמוד (שבת ק"ד), מלאהיו ג"כ במעריב לראש השנה ליל שני, בחלק אחד כ"י ממנהג רומניה (הכולל במנהג ליו"הכ יונה מתורגם יונית), תחלתו אני אל ממעמקים קראתיך ה'.

היוצר לשבת שניה של חנוכה, הזכור מעללי ים, חתום בו משה, והוא נמלא גם במנהג רומניה, וכמה פייטנים נקראו בשם משה.

הקרובות לעשרה בטבת, בן אדם אלות אנה בשמעך, הן על סדר א"ב ובראש כל חרוזה תבה אחת מפסוק בן אדם כתוב לך את שם היום (יחזקאל כ"ד ב'). ודע כי בדפוס רמ"ו קרה מקרה שנקטעה רגלה של כ"ף במלת סמך (בחרוזות השיבה שופטיו) ונשארה דומה לדל"ת. ובעל קמחא דאבישונא לא ראה כי כל החרוזות מתחילות בתבה מהפסוק הנ"ל, ולא הבין שז"ל סמך, וכתב: סמך אין לשון פסוק, רק לשון חכמים, כמו נהמא דסמידא, והוא לשון שחרות, כַּשְׁדָּ שוהא עם כשדים השחיר את פני עב"ל, והמקום יזילנו משגיאות.

הסליחה אבותינו בשלותם בעטו, לא נרשם בה שם המחבר, ובכ"י אלמנאי כתוב עליה: סליחה לרבינו סעדיה ז"ל.

גם שתי הסליחות, אז בעזבי, אריה מסבבו, לא נרשם בהן שם המחבר.

הסליחה זכור ברית אב המוני. חתום בה בנימין, ואיננה במנהג אחר, ולדעת לונז היה הפייטן הזה מעיר רומא, וזמנו קרוב לשנת ת"ת (1040).

גם הסליחה אליך ה' הקרא היא בלי שם.

אל דמי לך, היא נוהגת גם בצום גדליה, והיא ג"כ בסליחה מנהג אשכנז כ"י על קלף גדול שבידי אבל תחלתה אל תעובו ה' ואל דמי לך גואל. שם הפייטן אריה, ונראה שהוא אליה בר שמעיה, החתום בכמה סליחות במנהג אשכנז, ושמו חתום בתשובה המובאת בהנהגות מיימוניות הלכות אישות פרק כ"ג, וזמנו לדעת לונז בין תת"ס (1100) לתתק"י (1150).

תהייה עיניך פקוחות, חתום בה יוסף בר יצחק, ובמקום שכתוב שלמו אלף ומאתים ועוד שנים (וכן הוא גם בכ"י שבידי בשנת קצ"ב), מלאתי בכ"י אלמנאי אלף ומאה ועוד, ובכ"י אחר שבידי מלאתי אלף ועוד שנים. רבי יוסף בר' יצחק מובא בש"ת מהר"ם דפוס פראג סימן רס"ה ותתק"כ, ובמרדכי פרק שנים אוחזין, ובהנהגות מרדכי סוף קדושין כתב שאלה לר"י מפריש, ור"י מפריש בתשובתו קרא עצמו משרתו ותלמידו. ודע כי גם רבי יוסף קמחי היה בר יצחק, אבל שיריו הם שקולים, כמו שהוא יחיד וזולתו שהבאתי למעלה.

יוצר לשבת שקלים, אל המתנשא, נמלא גם במנהג אשכנז ואולי הוא לר' אלעזר בר' קליר, כשאר פיוטי היום ההוא. וכן זכור את אשר עשה, לשבת זכור, הוא חלק מפיוטי הקלירי שבמנהג אשכנז.

הפיוט אדון חסדך כל יחדל הוא לרבי יהודה הלוי בעל הכוזרי, וכבר דברתי על קצת חלושי נסחאותיו בספרי בתולת בת יהודה.

הסליחה לתענית אסתר, אבשרה בקהל רב, חתום בה בנימין, וקרוב שהוא מעיר רומא, כי לא מלאתי הסליחה הזאת במנהג אחר.

אלופי דת וחכמי דורות, חתום בה שמואל, וכן הסליחה הבאה אחריה, אתה האל עושה

עושה פלא, חתום בה שמואל, והתחנה הבאה אחריון חתום בה שמואל בר מייז הקטן חוק, וכראה כי גם הלופי דת ואתה האל לשמואל בר מייז הן, וגם הפייטן הזה כראה שהיה איטלקי ורומי, אך מי ומתי היה, ברוך היודע.

אל אחד ואין שני, חתום בו אברהם, והוא הרא"ב, וכל חרוז הוא בעל י"ב תנועות, ונחלק לשני חלקים בעלי שש תנועות, ואין ספק כי הרא"ב לא כתב ואתה תשוב תחיני (סוף שבע תנועות), אלא ואת. גם קוראי מגלה הוא לרא"ב, והוא לקוח ממנהג ספרד, ובכ"י קדמונים איננו, רק בכתיבת יד קל"ב הוא נוסף בגליון בכתיבה מאוחרת. הפיוט היה כתוב ג"כ במחזור ויטרי, ובמקום קץ פדות כתוב בו כוס פדות, וכן נכון, והוא על שם כוס ישועות אשא. ומלת במיכאל נ"ל שצריך להפרידה לשתיים, במי באר.

היורר לשבת פרה, אום אשר כך דבוקה, והיורר לשבת החדש, אות זה החדש, הם גם במנהג אשכנז, וכראה שהם לרבי אלעזר בר קליר, ושמו חתום בשאר פיוטי השבתות האלה, הנמצאים במנהג אשכנז, ובני רומא לקחו החלק ראשון מהם והניחו השאר.

היורר לשבת הגדול, אני חומה ושדי כמגדלות, חתום בו יהודה, אבל בספרים כ"י יש כאן גם זולת, ארוסת המונה ארוסת זדק ומשפט, ובו חתום יהודה בר מנחם, ובספר השמורת הבקר לחברת מעירי שחר נדפס פיוט לפורים, חתום בו יהודה בר מנחם, ולא מלאתי השם הזה בשאר מחזורים, ועיין למטה בשכונות.

אז כנולגל שעבוד הורים, חתום בו בנימן, והוא ג"כ במנהג רומניא.

ללילות פסח בדפוסים ראשונים ובקצת כ"י יש כאן ליל שמורים אותו אל חנה, פסח אכלו פחויים, כמו במנהג אשכנז, ודע כי זה וזה נמצאים ג"כ במנהג מונפלייר כ"י ובכ"י והראן, אבל אזכרה שנות עולמים הנמצא במנהג אשכנז, איננו לא במנהג בני רומא ולא בשני כ"י הנ"ל.

בפיוט ליל שמורים אותו אל חנה חסרו במנהג אשכנז ושני כ"י הנ"ל החרוזים המתחילים באותיות טיב"רמן, והם נמצאים במנהג בני רומא. ובפיוט פסח אכלו פחויים יש כה וכה (ובפרט בסופו) חלופים בין מנהג בני רומא ושלשת המנהגים הנ"ל.

אז רוב נסים הפלאת בלילה, כבר כתבתי בחלק ראשון כי נ"ל היותו לרבי ינאי, ושם כתבתי כי אומץ גבורותיך הוא לדעתי לר' אלעזר בר קליר.

כי לא נאה, לא נודע זמנו ושם כותבו, ודע כי בדפוסים ראשונים ובספרים כ"י הוא משונה מעט ממה שהוא במנהג אשכנז, ובדפוסים אחרונים עשו בו קצת חלופים כדי להשוותו למנהג אשכנז, אבל גירסת הספרים הישנים היא כי לא נאה כי לא נאה (נאה בכ"י גם בפעם שניה), רך ורך רך ורך רך יי הממרכבה (לא: לך ולך לך כי לך לך אף לך). ונ"ל ברור כי כפילת המלות בלא חילוף (כי לא נאה כי לא נאה, לך ולך לך ולך) היא הגירסא הקדמונית, והאחרונים החליפו כדי להסיר הכפילה, ועלתה בידם כמה שאמרו בפעם השנית יאה במקום נאה, אבל כמה שאמרו לך כי לך לך אף לך, נ"ל שהמירו טוב ברע. ודע כי כפל ענין במלות שונות הנוהג בשירי המקרא הוא לתפארת השיר, אבל כפל המלות בלא שום חלוף הוא נוהג גם בדבור הפשוט, והוא נוסף חוק ואומץ לדבור, כגון מאד מאד, מעלה מעלה, מטה מטה, זדק זדק תרדף, חלמתי חלמתי (ימיה כ"ג כ"ה), וכן בתלמוד מעיזה ומעיזה (גיטין ס"ד); וכן כאן כי לא נאה כי לא נאה, הכוונה: לו, ולו לבדו נאה; וכן לך ולך ענינו: לך, ותמיד לך, ורק לך; אבל לך כי לך אף לך, הם לשונות שאין להם מובן, ונראין כחוכא ואטלולא.

הרשות לנשמת לפסח, בקר העיר אקראך, חתום בו בנימן, והיה במשקל (שש תנועות ויתד), והין ספק שאין זה בנימן בר זרח, או בנימן בר שמואל, שבמנהג אשכנז, אבל היה איטלקי, והוא רבי בנימן בר אברהם איש רומי, שמאזנו לו סליחות שקולות במשקל תנועות, כגון אבות עולם אמת אולם (היא במחזורי כ"י, וכדפסה באשמורת הנקר לחברת מעירי סחר), וחתום בה בנימן בר אברהם העניו, ובמחזור כ"י ישן נושן שבידי, במנחה ליו"ט, על סליחת בת עמי לא החסה כתוב להר' בנימן זלה"ה מן הענויים איש רומי, ובנטילה כתוב סליחות לתפלה נעירה לה"ר בנימן זלה"ה דלימאנצי, וכשהודעתי הדבר לידידי החכם לונץ, פירש ואמר שהכוונה Delli Mansi, והוא כמו מהענויים, כי כן MANSUS בלשון רומי, ובאיטלקי קדמון MANSO ענינם כמו MANSUETO, ובל"ק עָנָו. וזה נכון מאד. ובסליחה אחרת כ"י (תחלתה: אמנה אנכי חטאתי לה) מלאתי חתום בנימן בר' אברהם הרופא, ולדעת לונץ א' הוא עם הקודם, והיה בזמן מה"רס מרוטנבורג אשר מת בשנת ג"כ (1293).

הרשות לקדים, יה שמך ארוממך, הוא לר' יהודה הלוי, והוא במנהג ספרד בראש השנה, וכן במנהג אוניון ובכ"י והראן, והוא ג"כ בדיואן ר' יהודה הלוי, אשר בידי כ"י.

היוצר אנשים חדושי סירים, חתום בו 'שבתו הקטן בירבי משה מעיר רומא יחיה ויגדל בתורה ובמצות, והיה ראש ישיבה בעיר רומא זה שמנה מאות שנה.

יעידון כל עבדיך הוא במשקל יתד ותנועה, וחתום בו יצחק, והוא גם במנהג רומניא.

הפיוט להולאת ס"ת, אפתח נא שפתי, נמצא ג"כ במנהג ספרד בדפוסים ישנים, וחתום בו מתחיה, והוא חתום ג"כ ברשות לנשמת לסוכות, ויותר מזה לא ידעתי על אודותיו.

איש מלאכי חפתי בו, חתום בו איני בנימן ח'ק, ואיננו בשאר מנהגים, ונראה שהוא לר' בנימן בר אברהם הנ"ל. הפיוט הזה הוא שקול במשקל תבות כי כל חרוזיו בעלי ארבע תבות, חוץ מהמוקפות, כמו שכתבתי למעלה על יעידון ויגדון, ובחרוזי האחרונה מלת אחי קשורה למעלה (תאמרו כה לחי אחי, ורעי אברהם נא שלום), והפייטן התיר לעצמו להשמיט המקף מהדברה נא, ועיין למטה אתיו אמונים.

היוצר ליום שני של פסח, אור ישע מאושרים, הוא לרבי שלמה הכבלי, והוא גם במנהג אשכנז ופולין, וגם במנהג רומניא.

היוצר ליום שביעי, אתה הארת יומם ולילה, הוא במנהג אשכנז ביום שמיני, והוא ג"כ במחזור רומניא, ונראה שהיה לר' שמעון בר יצחק, החתום בזולת הבא אחריו במנהג אשכנז.

אשר רכבו בשלישי חילו, הוא גם במנהג רומניא, ולא נודע מחברו, וכדפוסים אחרונים כתוב עליו ראה זה חדש לכמ"הר עזריה מהאדומים וזה שבוס, שהרי הוא נמצא בדפוס שונלין, שנדפס קודם הולדת ר' עזריה, ואולי רבי עזריה חבר ארוממך אלהים המרומם, הכתוב אחר זה.

אתיו אמונים גזעי שלשה, חתום בו בנימן חוק אמן, וגם הוא (כחברו איש מלאכי חפתי בו) בעל ארבע תבות. הפס כיו מפני שרצה הפייטן לסיים כל חרוזו בפסוק, לפעמים לא הקפיד על מדתו של פסוק, וסיים אחת מהחרוזות במאמר וילכו מהתו בשלום, אע"פ שאין בו אלא שלשה תבות. וכיוצא בזה יתכן לומר על הדברה נא שלום (בסוף איש מלאכי חפתי בו) שלא נתכוון להשמיט המקף, אבל לא הקפיד אס יהיה החרוז חסר מדה אחת.

אחת, והספיק לו להביא הפסוק כזורתו. וכן כאן בחרו האחרון (פניו אליך וישם לך שלום) ח'ולי נתכוון ר' בנימן לחבר וישם-לך כמלה אחת, וח'ולי לא הקפיד אם יהיה החרוז בעל ה' תבות, כדי להביא הפסוק ככתבו וכלשונו. והדבר הזה איננו חדוש שחדש רבי בנימן איש רומי, כי גם משוררי ספרד בפיוטיהם השקולים במספר התנועות, לפעמים סיימו כל חרוזם בפסוק בלי הקפדה על מדתו. כגון הפזמון הידוע, מלאכת רבי שלמה גבירול, שופט כל הארץ וזאתה במשפט יעמיד, כל חרוזיו הם בעלי י"ב תנועות, והפסוק החוזר בסוף כל חרוז (עולת הכקר אשר לעולת התמיד) אין בו רק י"א תנועות. וכן יראה לוס עתך אשר דמו לך מזה, הוא במשקל י"ב תנועות, והפסוק החוזר (מחר יהיה האות הזה) הוא בעל ח' תנועות.

הנפל המוני, חתום בו אליה, ועיין למעלה עשרה בטבת.

תאיר גונה תאיר גונה, מלאתי תחלתו גם בכ"י שבא אלי מעיר קורפו (ליום שיחת חירה), וגראה כי נעשה בארצות המזרח, והוא קדמון מאד, ומשונה מכל שאר הפיוטים. וכאן ראיתי להודיע כי במחזור כ"י שבידי משנת קצ"ב, ובמחזור כ"י שבידי אלמנאי, כתוב יתרוםם היה ויהיה, בלא מלת וְהָיָה, וכן בהאוחז ביד מדת משפט במחזורים כ"י ודפוסים ישנים ממנה בני רומא וכן במחזורים כ"י ממנהג אשכנז כתוב וכל מאמינים שהוא היה ויהיה, ובדורות אחרונים הניחו (תחלה במנהג אשכנז ואח"כ במנהג בני רומא) וכתבו שהוא היה הוה ויהיה, כי לא ידעו הוראת מלת הוה, וחשבו שהיא נאמרת על מה שהוא עתה, ואינו כן, אבל הוראתה שהדבר עומד להשתנות ולהיות מה שאיננו עתה, כמו ואתה הוה להם למלך (בכמיה ו' י) שענינו עוד מעט תתהפך ותהיה למלך עליהם, וכן כי מה הוה לאדם (קבלת ב' ב') הכוונה מה עתיד להיות לאדם, וכן במשנה (עבודה זרה ס"א פ"ג משנה ח') והיה להן לזבל, הכוונה העלים הנושרים מן האילן הם נהפכים ונעשים זבל ומועלים: לירקות שגורעו תחתיו. והנה האומר על הבורא שהוא הוה הרי זה באומר שהוא מקבל שני.

היוצר לשבת לפני שבועות, אמונת עתים, חתום בו אברהם, והוא גם כן בכ"י קורפו, ואיננו לרא"ב, וקרוב בעיני שנעשה בארצות המזרח.

סדר מצות עשה ולא תעשה, שמור לבי מענה, ידוע שהוא לר' שלמה גבירול הספרדי, שהיה בשנת ת"ת (1040).

הרשות. לנשמת לשבועות, אוכור מקדם פלאי אל, חתום בו יואב, ובכ"י אלמנאי כתוב עליו: לה"ר יואב מרומא ז"ל, ובכ"י שלי משנת קצ"ב וכן בקצת כ"י בפארמה כתוב עליו: לכמ"ה יואב מבית אל ז"ל. וכנוי מבית אל, או מבית הכנסת, היה שם משפחה בעיר רומא. ובפיוט יה כמלא (שחירת יו"ב), חתום יואב ברבי יואל, ובמחזור כ"י שבידי מלאתי יוצר אחר לפסח (אמת צדק ומישרים, יהגו שפתי ישרים, אשופף לפניו כשרים שיר השירים), חתום בו: יואב ברבי נתן הקטן ממדינת רומא חוק בתורה ובמצות אמן, ובגאונה וראינה חתום: יואב בר נתן בר דניאל ממדינת רומא חוק בתורה.

היוצר ליום ראשון של שבועות, אור ישראל קדושי, חתום בו יהודה, והוא יהודה ברבי מנחם, כי כן חתום באופן לשבועות הנמלא בכ"י אלמנאי ובכ"י גביראל טריאסטי. וכבר ראינו השם הזה בשבת הגדול, ועוד נראהו בשבת נחמו. אזהרת ראשית, הוא גם במנהג אשכנז במוסף ליום שני, והוא גם במנהג רומניא, ודע כי בכמה מחזורים כ"י מנהג בני רומא, ובדפוס בני שונגין השני (בלי שם ומקום), כתוב עליו: אזהרות דרבנן. ודוקם מלא בכ"י בעיר המבורג כתוב על הפיוט הזה: אזהרות דמתיבתא קדישא דרבנן דפומבדיתא. ואין ספק שהוא קדמון מאד, וקרוב הדבר שנעשה באמת מישיבות בבל.

היוצר ליום שני, אלהים בהנחילך, אין בו שם המחבר, אבל הוא חמוס בשארית הפיוט אשר לא נדפס, והוא בספרים כ"י, והחתימה היא: ליאונוטי בר ר' אברהם, ועוד פעם אחרת ליאונוטי בנות תי"ו, והוא כנוי איטלקי ליהודה, ורבו של רבנו גרשם מאור הנולה היה שמו יהודה בר מאיר הכהן, והיה נקרא ליאון, או ליאונוטי, ליאונוטי בר רבי אברהם חמוס ג"כ ביוצר לפסח, שיר אשר נואמו, הנמצא בכ"י ובדפוסים ישנים, וליאונוטי נמצא גם כן למטה בי"ז בתמוז. ובסליחה מנהג אשכנז כ"י שבידי מלאתי הליך ה' שועתי ואקרא, חמוס בה ליאונוטי, וכוונן מייחס הסליחה הזאת (ואחרת שתחלתה לחם זקון, ולא רהייתיה עד הנה) ליהודה בר משה הנקרא ג"כ ליאונוטי.

אתה הנחלת תורה לעמך, הוא חלק מהאזהרות הידועות במנהג אשכנז, ונמצאות ג"כ במנהג רומניא. ודע כי גם בני רומא היו אומרים אותן מתחלה ועד סוף, וכך הן כתובות במחזורים כ"י, אבל בספרי הדפוס לא נמצא מהן רק א"ב ראשונה, כי בדורות אחרונים רבו לקצר. וכבר כתבתי בחלק ראשון כי האזהרות האלה קדמו להלכות גדולות. האזהרות האלה יש מייחסים אותן לר' אליהו הזקן, וכבר העיר ר' וואלף היידנהיים כי שגגה היא, שהרי אזהרות רבי אליהו הזקן מובאות כה וכה בתוספות, ומשם נראה שהן בחרו, אבל אתה הנחלת אין בו חרוז. וכבר זיכני ה' והוצאתי לאור אזהרות אמת ושגגה חכי לרבי אליהו הזקן (נספח אשכנזי הנקרא ORIENT שנת 1850), וחתימתו היא: אליהו חזק, הזקן בר מנחם חזק, אליהו חזק, הזקן חזק, אליהו הזקן חזק, אליהו הזקן חזק בתורה ובמעשים טובים אמן אמן וכן יהי רצון, רוכב שמים בעזרי, מלבד א"ב ותש"ק כמה פעמים. ובמחזור כ"י אלמנצי כתוב על אתה הנחלת: אזהרות דהליהו התשבי זכור לטוב, ובכ"י שנת קל"ב שבידי כתוב עליהן: אזהרות דאליהו הנביא. ודוקעס מצא בכ"י הנז"ל כתוב עליהן: אזהרות דרבניו דבני מתיבתא. וזה נכון.

הקרובות לי"ז בתמוז, ארבעים יום הם ימי שבר, חמוס בהן יודן הכהן בירדי מסמיה, ושם זה לא מלאתי במקום אחר.

הסליחה אתאנו לך היא גם במנהג אשכנז, ושם בעליה לא נודע.

הסליחה תחלת ארץ אבותינו **בְּשֵׁאוֹ בְּאֶרֶץ שְׁלוֹמָם** (כן ז"ל, וכן היא בכ"י, ונישאו לשון טעות, כמו בישיעה י"ט י"ג), איננה במנהג אחר, ולא נודע למי היא.

אנהים במר יחידתי, חמוס בסופה ליאונוטי חזק, ועיין למעלה יום ב' של שבועות. כנסת ישראל, חמוס בה אליה, ועיין למעלה עשרה בטבת.

לשבת איכה, הכל אהנו במבוכה, איך לומר הגיון, לא נרשם בהם שם הפיוטן, ואינם בשאר מנהגים.

הקרובות לתשעה באב הן לר' אלעזר בר' קליר, וכבר דברתי עליהן בחלק ראשון.

הקניות והנחמות ז"ל שהן כלן מלאכת הקלירי, וכבר כתב רפאפורט כי בשם מהרי"ל כתבו שיש כ"א קניות כלן מן הקליר, ולפנינו לא נמצא מספר כזה עכ"ל. ובקובץ כ"י ישן נושן שבידי הכולל ס' התרומה וס' החסידים וענינים אחרים רבים, מלאתי גם אני כתוב כדברים האלה: רבינו אלעזר קליר יסד כ"א קניות לט' באב למניין הימים שבין י"ז בתמוז לט' באב עכ"ל. והנה במנהג בני רומא מלאנו כ"ב קניות, ואחת מהן, בת ליון שמעתי אין ספק שאיננה לרבי אלעזר ברבי קליר, שהרי היא במשקל (שש ושש תנועות) והיא נמצאת במנהג ספרד, נשארו כ"א קניות, שיתכן לחשוב עליהן היותן מלאכת הקלירי. אבל בספרים כ"י יש עוד כמה קניות יותר ממה שבדפוס, וקלט מאותן שבדפוס אינן

במחזורים כ"י, ואין בידינו להכריע איו מהן היא לר' אלעזר. ודע כי הקינה הראשונה, שבת סורו מני, חתום בסופה אלעזר (תבא אל צר אשר בלנו וכו') והשלישית (אארה ער הוג שמים) חתום בסופה לעזר בלא אל"ף, על דרך תלמוד ירושלמי (ישראל לַמַּעַת בְּרַחֲבֵי לֹא הִלְכוּ וכו'), כן הוא במנהג בני רומא, אבל במנהג אשכנז מַעַת, והוא תקון שתקנו האחרונים,

סלח ידעו כי טונת הפייטן לחתום שמו לעזר, וכן הרביעית (איבה תפארת) חתום בסופה לעזר (אני לבשתי מיד כל עובר), אבל במנהג אשכנז השמיטו הבית ההוא, ובמנהג פולין החליפוהו, ולא נשאר בו רק למ"ד וע"ן. ויתכן גם כן לומר שחתום בה אלעזר בלא אל"ף, אבל נראה כי מלת אני שהיא סיוס הבית הקודם, אינה מן החתימה, וכן קינת איבה ישבה חכללת השרון, חתום בסופה שתי פעמים לעזר (לו אלה געונו וכו') נחמה ליפתה מהלי וכו'), והסיוס איננו במנהג אשכנז ופולין. וכן אהלי אני עבטתי, הנמצאת במנהג בני רומא, ולא בהשכנז ופולין, חתום בסופה לעזר (מיריחו לכר קהלי וכו'). וכן איו כי מחלוקת (במנהג בני רומא) חתום בסופה לעזר (לבבות בחודך מעים להמוות וכו'). וכן אהלי אשר תאבת (באשכנז ופולין) חתום בסופה לעזר או אלעזר (אחור וקדם מפה ומפת וכו'). וקינת איבה את אשר כבר עשוהו, חתום בסופה קליר (היקרים קול ברמה נשמע וכו'), וצריך לומר למה זה ועל מה זה, ולא מה זה ועל מה זה, או על מה זה ועל מה זה). והרבה היה לי להאריך, אך לקצר אני צריך. ורק על ג' דברים אעיר את הקורא, הראשון הוא כי קינת אארה עד חוג שמים היא מיוסדת על סדר את' בשג' אלפ"ן ות"ו א' ג' בית"ן וש"ן א', וכן עד ט"ן י"ס, ואח"כ ד' כפ"ן וד' למד"ן, ובאות הט"ת כתוב באשכנז ופולין, וגם במנהג בני רומא בכ"י שבידי אטושה ואשכנזה (מל' כשער יטוס עלי אוכל, ובארמי טיים), ובמנהג בני רומא בדפוס וגם בכ"י אלמנאי אנוסה, וברומניא כ"י שבידי אטושה, ואינם אלא תקין שתקנו האחרונים. והשני הוא כי בג' מקומות מצאתי בין קינה לקינה בית אחד חתום שמואל, והבית ההוא איננו במנהג רומניא. והשלישי הוא כי בקינת בת ליון שמעתי הנוסח הנכון הוא ממרת אמריה, ארויך אש הכלה, כמו שהוא במנהג ספרד, לא מקוננת אמריה, ארויך אש אוכלה, כמו שכתוב במנהג בני רומא.

בימים ההם ובעת ההיא עד סוף הענין, נמצא גם במנהג רומניא, והוא מיוסד על אנדות, קצתן ידועות וקצתן בלתי ידועות לנו. בסנהדרין ז"ח יש אומרים כי שמו של משיח מנחם בן חזקיה, ובספר זרובבל (נדפס בקושטנטינא בשנת רע"ח, וכעיר ווילנא בשנת קקצ"ח, ועתה מקרוב בשנת תרי"ג נדפס שלישיית על ידי ידידי החכם אהרן יולניק, בספרו בית המדרש חדר שני) כתוב כי שמו של משיח הוא מנחם בן עמיאל, ושם כתוב: מנחם בן עמיאל יבא פתאום בחדש ניסן ויעמוד על בקעת ארבל וכו'. ומה שכתוב כאן ארבעים וחמשה יום, נמצא גם בפסיקתא דר' טוביה (לקח טוב) בפרשת בלק. ואין ספק כי גם ר' טוביה וגם ר' אלעזר בירבי קליר מצאו הדברים האלה באנדות שהיו בימיהם ועכשיו נאבדו.

היוצר לשבת נחמו, את יום פדותכם, הוא לרבי יהודה בר מנחם, ועיין למעלה בשבועות. ארחמך מרחמי, לא נרשם בו שם המחבר, ובשני כ"י עתיקים איננו, גם איננו במנהגים אחרים.

The first part of the book is devoted to a general survey of the history of the world from the beginning of time to the present day. It is a very interesting and comprehensive work, and is highly recommended to all who are interested in the history of the world.

The second part of the book is devoted to a detailed account of the history of the United States from the time of its discovery by Christopher Columbus to the present day. It is a very interesting and comprehensive work, and is highly recommended to all who are interested in the history of the United States.

The third part of the book is devoted to a detailed account of the history of the British Empire from the time of its discovery by Christopher Columbus to the present day. It is a very interesting and comprehensive work, and is highly recommended to all who are interested in the history of the British Empire.

The fourth part of the book is devoted to a detailed account of the history of the French Empire from the time of its discovery by Christopher Columbus to the present day. It is a very interesting and comprehensive work, and is highly recommended to all who are interested in the history of the French Empire.

The fifth part of the book is devoted to a detailed account of the history of the Russian Empire from the time of its discovery by Christopher Columbus to the present day. It is a very interesting and comprehensive work, and is highly recommended to all who are interested in the history of the Russian Empire.

The sixth part of the book is devoted to a detailed account of the history of the Japanese Empire from the time of its discovery by Christopher Columbus to the present day. It is a very interesting and comprehensive work, and is highly recommended to all who are interested in the history of the Japanese Empire.

The seventh part of the book is devoted to a detailed account of the history of the Chinese Empire from the time of its discovery by Christopher Columbus to the present day. It is a very interesting and comprehensive work, and is highly recommended to all who are interested in the history of the Chinese Empire.

The eighth part of the book is devoted to a detailed account of the history of the Indian Empire from the time of its discovery by Christopher Columbus to the present day. It is a very interesting and comprehensive work, and is highly recommended to all who are interested in the history of the Indian Empire.

The ninth part of the book is devoted to a detailed account of the history of the African Empire from the time of its discovery by Christopher Columbus to the present day. It is a very interesting and comprehensive work, and is highly recommended to all who are interested in the history of the African Empire.

וְאֵנִי בְרוּב חֲסֵדְךָ אָבֵא בֵיתְךָ אֲשֶׁתְּחֹה אֶל הַיֵּבֶל קָדִישְׁךָ
 בִּירְאֶתְךָ : מָה טוֹבוֹ אֶחָלִיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל :
 אָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנֹתֶיךָ אֲשֶׁתְּחֹה לְהָרוֹם רַגְלֶיךָ :
 וְכֹה"ו וְכֹה"ו הֵיךְ אֹמֵר בְּחֵלֶם בְּבֵית אֱלֹהִים גְּהַלְךָ בְּרַגְשׁ :

דינים

יתברך שם הבורא אשר ברא את העולם ומלואו בחכמתו ובחפצו ובזכותו כאומר ה' בחכמה יסד הרץ כונן שמים במבונה וכל ענייני העולם ברא לצורך האדם למנוח בהם קורת רוח בהנאותיו ותשמיעיו אשר ישתמש בהם האדם ויהנה מהם כאשר יאות כאומר הנכי עשיתי רצן והאדם עליו בראתי . ואומר והארץ נתן לבני אדם והרבה האיות נכבדות כאלה וכולם נכוחים למצין . והאדם בראו הבורא יתברך לתת הודאה ושבח לשמו . כאמר להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו ואומר כל פעל ה' למענהו ואומר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתי נמצא כל העולם כלו תלוי בהודאת הבורא יתברך ובשבחו ואם אין הודאה אין אדם ואם אין אדם אין הודאה ואם אין אדם אין עולם . הא למדת שכל מי שהוא זריו וזוהיר להת שבח והודאה לבורא יתברך כאלו מקיים כל העולם כולו וזוהי שאמר נעים וזמירות ישראל ברכי את ה' ואל תשכחי כל גמוליו . על כל גמול וגמול חייב אדם לברך ברכה ראויה לו : עוד ברוך ה' יום יום על כל יום ויום חייב לברך ברכה ראויה לו . על כן סדרו לנו חכמינו ז"ל סדר הברכות והתפלות להתנהג ביחוד וזבור . גם במאכל ובמשתה ובמראה ושמע וריח ועשיית מצות וכל הדברים הטעונים ברכה . ובעזרת האל המלמד לאדם דעת נסדרם להיותם נמצאים אל כל ירא השם יתברך ההולכים בדרכיו : כל הזוהר וזריו בברכות לברך על כל ברכה וברכה בעונתה ובכוונת לבבו מפרי פיו ישבע טוב וישא ברכה מאת ה' וזדקה מאלהי ישעו : וראוי לנו לקבוע מקום עיוהד וראוי שנתפלל בו כאשר אנו למדים מאברהם אבינו עליו השלום שקבע מקום לתפלתו שנאמר וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני ה' ואומר אל מקום המנוח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם אברם בשם ה' . לכן הנהיגונו רבותינו ז"ל לקבוע בתי הכנסות להתכנס שם לתפלה : ואסור לנהוג בהם קלות ראש ולהכניס בהן את המת ולעשות בהם חשבונות שאינן של מצוה . ואסור להכזיב בהם סעודת הרשות אבל סעודה של מצוה מותר . ואסור לעשות ב"ה בבית שיש עליה שמשתמשין בה על גביו . ומניחים התבה ששם ספרי התורה במזרח הכנסת ומדליקין שם נרות לכבוד התורה ואפילו בב"ה צריך אדם לקבוע לו מקום לתפלתו שנאמר ויהי דוד בה' עד הראש אשר ישתחוה שם : הנכנס לב"ה צריך להקל את רגליו ולרוץ שנאמר נדעה נרדפה לדעת את ה' . וכשה שיוצא מבית הכנסת צריך לו לצאת בצחת . הנכנס לבית הכנסת אומר ואני ברוב חסדך אבוא אל ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך . מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל : וכשיוצא אומר ה' נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך . אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתני בבית ה' לאורך ימים : ראוי לאדם להקדים תפלתו לכל חפציו שנאמר דבק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו . וכן אסור לאדם לאכול ולשתות קודם תפלתו אך אם הוא צריך לשתות כוס עקריין לרפואה שאינו יכול להתעכב עד אחר התפלה מותר . וכן אם השכים קודם עמוד השחר כיון שאינו זמן קרית שמע ותפלה מותר לו לאכול ולשתות ולעשות כל חפציו . כשעמד אדם ממתו שחרית לובש חלחלו חלוקו ובגדיו והא"ך לובש המכנסים שאין ראוי לעמוד ממתו ערום אך צריך אדם להיות מצוה בכל מקום לפי שנאמר מלא כל הארץ כבודו וכן מצינו מצות בגדי כהונה ולבש הכהן מדרו בד זה החליק ואחר כך ומכנסו בד יהיו על בגדו . וכן כשפושט את בגדיו חולץ המכנסים והא"ך פושט

בגדיו וחלוקו על מטתו שלא יראה ערום וזהו דרך יראת ה' • וכשנוטל מנעליו נוטל של ימין תחלה ואחר כך נוטל של שמאל וקושר של שמאל תחלה ואחר כך קושר של ימין וכשהוא חולץ מנעליו חולץ של שמאל תחלה ואחר כך חולץ של ימין גם זה דרך ארץ הוא לפי שהימין חשובה וזהו שבו כבוד ועל השנייה והעמידה והעירה והלבישה והנעילה והעטיפה הוא צריך לברך ולפי שאינו יכול לברך על כל אחת בעונתה עד אשר יטהר וינקה עצמו היטב לפיכך סדרנו זו אחר זו כאשר יאות : עומד במקום טהור רחוק מבית הכסא ארבע אמות ואומר התכבדו מכובדים התקדשו מקודשים קדושים טהורים משרתי עליון שמרוגי שמרוגי עזרוני עזרוני המתונו לי עד שאכנס ואעשה זרכי ואלא שזו היא דרכן של בני אדם וכנס ועושה זרכי ובזדק את עצמו היטב וכשהוא מקנח לא יקנח בידו הימנית מפני שקרובה לפיו וזה כותב וזה מראה טעמי תורה ורוחן ידיו שלשה פעמים לפי שרוח רעה שורה על הידים ואינה בורחת עד רחיצה שלישית ומברך על נטילת ידים : מכאן ואילך אם היה נוטל ידיו אלף פעמים ביום אינו מברך אלא בשעה שנוטל ידיו לסעודה וכשמעביר ידיו על עיניו מברך בה"י אמ"ה המעביר חבלי שינה מעיני ותנומה מעפעפי וכו' • ברכת אשר יצר מברך כל שעה שיוצא מבית הכסא בין לגדולים בין לקטנים וחוזר ומברך על ההרכות שלא היה יכול לברך בשעתן וברכת אלהי נשמה מברך כל שעה שנעור משנתו ואפילו אם ישן ביום אבל ברכת המפיל חבלי שינה אינו מברך אלא בלילה כשבא לישן וכן המעביר חבלי שינה אינו מברך אלא שחרית : ואחר כך מברך על פקחת עיניו צהקין בברוך פוקח עורים : על זקיפתו מברך זוקף כפופים : על פשוט זרועותיו מברך מתיר אסורים : על לבישת בגדיו מברך מלביש ערומים : על ירידתו ממטתו מברך רוקע הארץ על המים : על הליכתו מברך המכין מעדני גבר • ועל אורת חגורו מברך אזור ישראל בנצורה : על עטיפת סודרו מברך עוטר ישראל בתפארה : על שמיעת קול הגבר מברך הנותן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה • וקורא פרשת התמיד ומברך עליה ברכת התורה ואין ראוי לקרותה קודם שיעלה עמוד השחר שהוא עונת התמיד ואם השכים לקרות בתורה או במשנה קודם שיעלה עמוד השחר מברך ברכת התורה ואינו קורא פרשת התמיד וקורא ושונה עד שיעלה עמוד השחר וכשיעלה עמוד השחר קורא פרשת התמיד ואינו מברך שהרי כבר בירך על התורה ואם שכח ולא בירך על התורה וקרא קרית שמע עם ברכותיה אינו צריך עוד לחזור ולברך על התורה אלא קורא ושונה בלא ברכה שכבר נפטר בברכת אהבת עולם • ודורש דרש רבי ישמעאל והוא ראש תורת כהנים :

תפלה להתפלל בכל יום

הועתקה מסדר הלדיק והחסיד רבי שמואל לטיף ז"ל

רבון כל העולמים לא בצדקתי וביישר לבבי אני נשען להפיל תחנותי לפניך כי על רחמיך הרבים ומדות טובותיך הגדולים והעצומים • יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שנתן חלקי וחלק זרעי וזרע זרעי במה שיהיה רצונך ועבודתך וקדושת שמך הגדול : ותכוף יצרי ותכניע ערפי ותמול ערלת לבבי לשוב אליך ולהשתעבד לך : ואם ישיאני לב התל לסור מעבודתך קדמה פניו הכריעהו והכניעהו ואל תמציא ירי לדבר רע להבטל בו וברא לי לב טהור וחדש בקרבי רוח נכון ליראה אותך כל הימים ותישר ארחותי ותכין צעדי לכל ימוטו פעמי

מיראתך

מיראתך והעמד רגלי במישור ואמץ בשלון ברבי בכרעי לפניך
 ותכשר קרבי וזכה סרעפי וחדש כליותי והכן לבבי ורוחי ליראה
 את שמך ובשפכי לפניך דמי ובשרי תשפוך עלי רוח חן
 ותחנונים והמון מעיה ורחמיה אלי יתאפקו כי אליה יהמו מעי
 וקירות לבי אוחילה להתאפק בעבודתך ורחוץ בנקיון בפי ואמץ
 רפיון ורועותי בנשאי ידי אל דביר קדשך ותפתח שפתי ותכשיר
 לשוני ותרחיב פי להגות צדקך ותפקח אזני ותאיר עיני בתורתך
 כי אתה יי מגן בעדי כבודי ומרים ראשי ותלמדני צדק ותחנני
 דעה והשכל להחפיל לפניך על נפשי ולהתחנן על נשמתי
 ולשאול את מחסורי מלפניך כי אזלת ידי וקצרה מחשבתי
 ואין מלה בלשוני הן יי אתה ידעת :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתרכבה סליחתך על
 חטאתי ותגדיל כפרתך על עונותי ותעצים מחילתך על כל
 פשעי ותעביר משאם מעלי ותסיר סבלם מעל שכמי ותשים נודי
 כופר אשמותי ועניי כופר עונותי ודאגתי כופר שגגותי ודאבוני
 כופר זדונותי ומרודי כופר מדדי ומרירותי כופר מריי ותסכים
 בידי לשוב ולהנחם מדרך הרעים לעזבם ולהפרד מהם למען
 לא אחטא לך עוד ואשר חטאתי תסלח ותמחול ותכפר במדת
 רחמיה וענותנותך :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתתן חלקי וחלק זרעי
 בתורתך התמימה ובערותיך הנאמנים ובפקודיך הישרים
 ובמצותיך הברורות וביראתך הטהורה ובמשפטיך האמתיים
 ותגזעני ותגדילני ותרבני בבנים ובבני בנים יראי שמך ולומדי
 תורתך אשר יקרא שמך עליהם :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתכין לי כל מחסורי
 ותזמן לי כל צרכי לכל יום ויום מחיי די מחסורי ולכל שעה
 ושעה משנותי די ספקה ולכל עצם מעצמי די מחיתו בידך
 הטובה והרחבה ולא כמיעוט מפעלי וקוצר חסדי ומזער גמולותי
 ויהיו מזונותי ומזונות זרעי וזרע זרעי מסורים בידך ולא ביד
 בשר ודם :

תפלה להחפלה בכל יום

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני מיצר הרע ומאדם רע ומפגע רע ומשטן המשחית ומכל מיני יסורים ותחלואים ומכל מיני פורעניות המתרגשות ובאות לעולם :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשמרני מדין קשה ומבעל דין קשה ותצילני מעזי פנים ומעזות פנים ומתרהור חטא ועברה ועון מעתה ועד עולם :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתפתח לפני שיערי צדק אשר כל חפצה בהם ותחייני חיים ארוכים חיים של יראת חטא חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים שאין בהם גסיון ובזיון חיים שאקנה בהם חיי העולם הבא חיים ששעתך נוחה בהם :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתפקד עלי ברחמיה הרבים ותגמול עלי בחסדיך הגדולים ותעשה עמי כמדות טובותיה העצומים ואם קצרו שאלותי תגדיל עמי חסדיך ותשמע קול תחנוני לבל תשיבני ריקם מלפניך :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתמהר שנת גאולתנו ותחיש קץ פרותנו ותביא עת ישועתנו ותשבור עול גאים מעל צוארנו ותזכנו לראות בטובת בחיריך לשמוח בשמחת גייה להתהלל עם נחלתך בשוכה את שבות עבדיך וקבוץ גלויותיך בבנותך בית תהלתך ובהקיימה הריסות מזבחותיך ובקיימה לנו את כל חזיוני תנחומיך לשעשע נפשנו בס ולתתנו לשם ולתהלה לכל העמים כנבואת צפניה עבדך בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יי :

הכנס לבית הכנסת שוחה ואומר זאת התפלה

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך (יי אלהי ואלהי אבותי) שתתן חלקי בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ולא תתן חלקי בבתי קרקסאות ובבתי תיאטראות של גאים שהם עמלים ואני עמל אני עמל לחיי העולם הבא והם עמלים לבאר שחת על כן

אברך

אברך את " אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי : שויתי " לנגדי תמיד כי מימיני כל אמוט : לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכון לבטח : כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת : תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינה נצח : ואני תפלתי לך " עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעה : ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחווה אל היכל קדשך ביראתך : מה טבו אהליך יעקב משכנותיך ישראל : אבואה למשכנותיך אשתחווה להרום רגליך : אקדמה פניך בתודה בזמירות ארעה לך : " אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך : בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי : שמעה תפלתי " וישועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש : הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל : האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנוני : תבא לפניך תפלתי חטה אונה לרנתי : " צבאות עמנו משוגב לנו אלהי יעקב סלה : " צבאות אשרי אדם בטח בך : " הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : יהי חסדך " עלינו באשר יחלנו לך :

ויש כוהנים לומר קודם הכרכות

• ארון עולם אשר מלך •	בטרם כל יציר נברא :
• לעת נעשה כחפצו כל •	אזי מלך שמו נקרא :
• ואחרי ככלות הכל •	לבדו ימלוך נורא :
• והוא היה והוא הוה •	והוא יהיה בתפארה :
• והוא אחד ואין שני •	להמשיל לו להחבירה :
• בלי ראשית בלי תכלית •	ולו העוז והמשרה :
• והוא אלי וחי גואלי •	וצור חבלי ביום צרה :
• והוא נסי ומנוסי •	מנת כוסי ביום אקרא :
• בידו אפקיד רוחי •	בעת אישן ואעירה :
• ועם רוחי גייתי •	אדני לי ולא אירא :
- כל כרואי מעלה ומטה • יעידון יגידון כלם כאחד • " אחר וישמו אחר :
- שלשים ושתים נתיבות שבילך • וכל מבין סודם יספרו את גדלך • ומהם

ומהם יכירו כי הכל שלך • ואתה האל המלך המיוחד : יעידו
 לבבות בחשבם עולם בנוי • ימצאו כל יש בלתיך שנוי • במספר
 במשקל הכל מנוי • כלם נתנו מרועה אחד : יעידו
 מראש ועד סוף יש לך סימן • מזרח ומערב צפון ותימן • שחק
 ותבל לך ער נאמן • מזה אחד ומזה אחד : יעידו
 הכל ממך נזבד זכור • אתה תעמד והם יאכרו אכור • לכן כל
 יצור לך יתן כבוד • כי מראש ועד סוף הלא אב אחד : יעידו
 ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל • אלהינו • אחד :

אלו מאה ברכות שחייב אדם לומר בכל יום והאומרם בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם
 הבא שנאמר ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך אל תקרי מה אלה מאה :

ברוך אתה • אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
 על נטילת ידים :

ברוך אתה • אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בחכמה
 וברא בו נקבים נקבים חלולים חלולים גלוי וידוע לפני
 כסא כבודך שאם יסתם אחד מהם או יפתח אחד מהם אין
 כל ברירה יכולה לעמוד לפניך אפילו שעה אחת • ברוך אתה
 • הרופא לכל בשר ומפליא לעשות :

אלהי נשמה שנתת בי טהורה אתה בראתה (בי) אתה נפחתה
 בי ואתה משמרה בקרבי ואתה עתיד ליטלה ממני ואתה
 עתיד להחזירה בי לעתיד לבא כל זמן שהנשמה בקרבי מודה
 אני לפניך • אלהי ואלהי אבותי ברוך אתה • המחזיר נשמות
 לפגרים מתים :

ברוך אתה • אלהינו מלך העולם אשר נתן לעינינו בינה להבחין
 בין יום ובין לילה :

בא"י אמ"ה שלא עשני עבד : יש מוקדקים לכהנים ברכת שעשני ישראל 6
 ברכת שלא עשני עבד :

בא"י אמ"ה שעשני ישראל : (והאשה אומרת) שעשנתני ברצונו :

בא"י אמ"ה פוקח עורים :

בא"י אמ"ה מתיר אסורים :

בא"י אמ"ה מגביה שפלים :

יש משיטין ברכה זו

בא' אַמ"ה מַלְבִּישׁ עַרְוֹמִים :

(בא' אַמ"ה זֹקֵף כְּפוּפִים :)

בא' אַמ"ה רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם :

בא' אַמ"ה הַמְכִּין מִצְעָדֵי גֵבֶר :

בא' אַמ"ה אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה :

בא' אַמ"ה עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בַּתְּפָאָרָה :

בא' אַמ"ה שֹׁעֲשִׂיתָ לִּי כָּל צָרָכִי :

גם ראיתי מוכב זה להנחת תפלין
אחר ברכה זו

בא' אַמ"ה הַמַּעֲבִיר חֲבִלֵי שִׁנְיָה מֵעֵינַי וְתַנּוּמָה מֵעַפְעָפִי :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתרגילני לדבר מצוה
ואל תרגילני לדבר עבירה ועון והשלט בי יצר טוב ואל
תשלט בי יצר רע וחקוני במצותיך ותן חלקי בתורתך ואל
תביאני לידי חטא ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון וכוף יצרי
להשתעבד לך והכנע ערפי לשוב אליך וחדש כליותי לשמור
פקודיך ומול את לבבי ואת לבב זרעי לאהבה וליראה את
שמך ולעשות הטוב והישר בעיניך וקרבני לכל מה שאהבת
ורחקני מכל מה ששנאת וקיים עלי ועל זרעי ועל זרע זרעי
מקרא שכתוב ומל יי אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה
את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייה : ואני זאת
בריתי אותם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה
לא ימושו מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד
עולם : ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל רואיהם
יכירום כי הם זרע ברך יי : לא יגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי
זרע ברוכי יי המה וצאצאיהם אתם : והיה טרם יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואני אשמע : כי אצקמים על צמא ונוזלים
על יבשה אצוק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך : וצמחו
בגין חציר בערבים על יבלי מים : זה יאמר ליי אני וזה יקרא
בשם יעקב וזה יכתוב ידו ליי ובשם ישראל יכנה : והי כחול
זרעך וצאצאי מעיקה במעותיו לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני :
ותהיה לי למשגב ומבטח ומגדל עזו ובית מצודות להושיעני
ולהציל נפשי משחת ומכל צרה ותנני היום ובכל יום לחן ולחסד
ולרחמים

וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רֹאֵי וְגַמְלָנִי חֲסָדִים טוֹבִים • בְּרוּךְ
 אַתָּה יי גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל : אָמֵן :
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂתַצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל
 יוֹם מַעֲזֵי פָנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים וּמִיַּצֵּר הַרְעָה וּמֵאָדָם רָע וּמִשְׂכָּן
 רָע וּמִלְשׁוֹן הַרְעָה וּמִשְׂטָן הַמִּשְׁחִית וּמִדִּין קָשָׁה וּמִבְעַל דִּין קָשָׁה
 בֵּין שֶׁהוּא בֵּן בְּרִית בֵּין שְׂאֵינוּ בֵּן בְּרִית : בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה : הָעֶרֶב
 נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֵת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יִרְאֵי
 שְׂמֶךָ וְלוֹמְרֵי תוֹרָתְךָ לְשִׂמְחָה • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל : בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל
 הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֵת תּוֹרָתוֹ • בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה :
 וַיְדַבֵּר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר : צוּ אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת
 קִרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ :
 וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
 תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עָלֶיהָ תָּמִיד : אֵת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבֹקֶר
 וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים : וְעִשְׂוִירֵית הָאִיפָה סֹלֶת
 לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רִבִיעִית הֵהִין : עֹלֹת תְּמִיד תַּעֲשֶׂה
 בְּהַר סִינַי לְרִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לִי : וְנִסְכּוֹ רִבִיעִית הֵהִין לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
 בְּקֹדֶשׁ הַסֶּךָ נֶסֶךְ יִשְׂכַר לִי : וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים
 כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח לִי :

כְּרָאֵשׁ חֲדָשׁ אֲוִמְרִים זֶה

כְּשַׁבֵּת אֲוִמְרִים זֶה

וּבִיּוֹם	הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
תְּמִימִם	וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת
מִנְחָה	בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֹלֹת
שַׁבָּת	בְּשַׁבְּתוֹ עַל עֹלֹת הַתְּמִיד
	וְנִסְכּוֹ :
וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת	מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְפָר הָאֶחָד
מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן	לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד עֹלֹת רִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לִי : וְנִסְכּוֹהֶם
חֲצִי הֵהִין לְפָר	וְחֲצִי לְכֶבֶשׂ יוֹן וְאֵת
עֹלֹת חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ	לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה : וְשַׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת וְיֵי עַל עֹלֹת

הַתְּמִיד

התמיד יעשה וינכבו :

וידבר " אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה
 תברכו את בני ישראל אמור להם : יברכה " וישמרך :
 יאר " פניו אליך ויחנך : ישא " פניו אליך וישם לך שלום :
 וישמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם : ושמרתם את דברי
 הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון :
 לא ימוש ספר התורה הזו מפיה וְהָיָה בּוּ יוֹמָם וּלְיָלֵה לְמַעַן
 תִּשְׁמַר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַכְּתוּב בּוֹ כִּי אִזּו תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ וְאִזּו
 תִּשְׁכִּיל : הלא צויתיה חזק ואמץ אל תערוץ ואל תחת כי עמך
 " אלהיה בכל אשר הלך : נאלנו " צבאות שמו קדוש ישראל :
 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא
 עמד ובמושב לצים לא ישב : כי אם בתורת " חפצו ובתורתו
 יהנה יומם ולילה : והיה בעץ שתול על פלגי מים אשר פרו
 יחן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח :

חזק סאמרו הפסוקים הנזכרים על קורבן בניאום וכתובים אומרים מסנה זו סביא הראשונה ממסכת ברכות
 וסביא הראשונה גם כן מסדר זרעים *

מאימתי קורין את שמע בערבין משעה שהכהנים נכנסין
 לאכול בתרומתן עד סוף האשמורת הראשונה דברי
 רבי אליעזר וחכמים אומרים עד חצות רבן שמעון בן גמליאל
 אומר עד שיעלה עמוד השחר : תנא היכא קאי דקתני מאימתי
 ותו מאי שנא דקתני בערבין ברישא לתני בשחרין ברישא
 תנא אקרא קאי דכתיב בשכבה ובקומה והכי קתני אימת זמן
 קרית שמע דישיבה משעה שהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן
 ואי בעית אימא יליף מבריתו של עולם דכתיב ויהי ערב ויהי
 בקר יום אחר : אי הכי סיפא דקתני בשחר מברך ברישא לתני
 בערב מברך ברישא תנא ערבין תנא ברישא והדר תנא
 בשחרין ואדקאי בשחרית מפרש מילי דשחרית והדר מפרש
 מילי דערבית :

וסוכה פרק זה ממסכת זבחים *

איזהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחייטתן בצפון בר
 וישעיר של יום הכפורים שחייטתן בצפון וקבול דמן בכלי
 שרת

שָׁרַת בְּצִפּוֹן וּדְמֵן טָעוֹן • הִזְיָה עַל בֵּין הַבְּרִים וְעַל הַפְּרוּכַת וְעַל
 מִזְבַּח הַזֹּהֵב • מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מְעַכְבֶּת • שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ
 עַל יְסוֹד מְעַרְבֵי שֵׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן • וְאִם לֹא נָתַן לֹא עִכְבַּב : פְּרִים
 הַנְּשָׂרְפִים וְשַׁעֲרִים הַנְּשָׂרְפִים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן • וְקַבּוּל דְּמֵן בְּכָלִי
 שָׁרַת בְּצִפּוֹן וּדְמֵן טָעוֹן • הִזְיָה עַל הַפְּרוּכַת וְעַל מִזְבַּח הַזֹּהֵב •
 מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מְעַכְבֶּת • שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מְעַרְבֵי
 שֵׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן • וְאִם לֹא נָתַן לֹא עִכְבַּב : אֱלוֹ וְאֱלוֹ נְשָׂרְפִין
 בְּבֵית הַדָּשָׁן : חֲטָאת הַצְּבוּר וְהַיְחִיד • אֱלוֹ הֵן חֲטָאת הַצְּבוּר •
 שִׁעִירֵי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשֵׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן • וְקַבּוּל דְּמֵן
 בְּכָלִי שָׁרַת בְּצִפּוֹן וּדְמֵן טָעוֹן • אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת •
 כִּי צָר • עֲלֶה בַּכֶּשֶׁשׁ וּפְנֵה לְסוּבָב • וּבֹא לוֹ לְקַרְןֵי דְרוֹמִית מְזֻרְחִית •
 מְזֻרְחִית צְפוֹנִית • צְפוֹנִית מְעַרְבִית • מְעַרְבִית דְרוֹמִית • שִׁירֵי
 הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד הַדְּרוֹמִי • וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים
 לְזִכְרֵי כְהֵנָּה בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וְלֵילָה עַד חֲצוֹת : הָעוֹלָה קֹדֶשׁ
 קֹדֶשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בְּצִפּוֹן • וְקַבּוּל דְּמָהּ בְּכָלִי שָׁרַת בְּצִפּוֹן וּדְמָהּ
 טָעוֹן • שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע • וְטָעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכִלִּיל
 לְאִשִּׁים : זִבְחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאִשְׁמוֹת • אֱלוֹ הֵן אִשְׁמוֹת • אִשִּׁם
 גְּזֻלוֹת • אִשִּׁם מְעִילוֹת • אִשִּׁם שְׁפָחָה חֲרוּפָה • אִשִּׁם גְּזוּר • אִשִּׁם
 מְצוּרָע • אִשִּׁם תְּלוּי • שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דְּמֵן בְּכָלִי שָׁרַת
 בְּצִפּוֹן • וּדְמֵן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע • וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן
 הַקְּלָעִים • לְזִכְרֵי כְהֵנָּה בְּכָל מֵאֲכָל • לְיוֹם וְלֵילָה עַד חֲצוֹת :
 הַתּוֹרָה וְאֵיל גְּזוּר קֹדֶשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה • וּדְמֵן
 טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע • וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל
 מֵאֲכָל • לְיוֹם וְלֵילָה עַד חֲצוֹת : הַמּוֹרֵם מֵהֵם כִּיּוֹצֵא בָהֶם • אֵלֶּא
 שְׁהַמּוֹרֵם נֶאֱכָל לְכַהֲנִים • לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם : שְׁלָמִים
 קֹדֶשִׁים קָלִים • שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה • וּדְמֵן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת
 שֶׁהֵן אַרְבַּע • וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לְשְׁנֵי יָמִים
 זְלִילָה אַחַד : הַמּוֹרֵם מֵהֵם כִּיּוֹצֵא בָהֶם • אֵלֶּא שְׁהַמּוֹרֵם נֶאֱכָל
 לְכַהֲנִים • לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם : הַבְּכוּר וְהַמְּעֻשָׁר וְהַפֶּסֶח •
 קֹדֶשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה • וּדְמֵן טָעוֹן מִתְּנָה אַחַת

ובלבר שיתן כנגד היסוד • שנה באבילתן • הככור נאכל לכהנים •
 והמעשר לכל אדם • ונאכלין בכל העיר בכל מאכל • לשני ימים
 ולילה אחד • הפסח אינו נאכל אלא בלילה • ואינו נאכל אלא
 עד הצות • ואינו נאכל אלא למנויו • ואינו נאכל אלא צלי :

ואומר דרש רבי ישמעאל שבא ראש תורה בבבס

רבי ישמעאל אומר • בשלש עשרה מדות התורה נדרשת •
 מקל וחומר • מגזרה שוה • מבנין אב מכתוב אחד • מבנין
 אב משני כתובים • מפלל ופרט • מפרט וכלל • מפלל ופרט וכלל
 אי אתה הן אלא כעין הפרט • מפלל שהוא צריך לפרט • ומפרט
 שהוא צריך לכלל • וכל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד •
 לא ללמד על עצמו בלבד יצא • אלא ללמד על הכלל כלו יצא •
 וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחר שהוא כענינו • יצא
 להקל ולא להחמיר • וכל דבר שהיה בכלל • ויצא לטעון טעון
 אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר • וכל דבר שהיה בכלל •
 ויצא לדון בדבר החדש • אי אתה יכול להחזירו לכללו • עד
 שיחזירנו הכתוב לכללו בפירוש • דבר הלמד מענינו • ודבר
 הלמד מסופו • ושני כתובים המכחישין זה את זה • עד
 שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם :

אלו דברים שאין להם שיעור • הפאה והבכורים והראיון
 וגמילות חסדים ותלמוד תורה : אלו דברים שאדם אוכל
 פירותיהן בעולם הזה והקדון קיימת לו לעולם הבא • כבוד אב
 ואם • וגמילות חסדים • והפאת שלום בין אדם לחברו • ותלמוד
 תורה כנגד כלם : אמר רבי זירא בנות ישראל הן החמירו על
 עצמן שאפילו רואות טפת דם בחרדל יושבות עליה שבעה
 נקיים : תנא דבי אליהו כל האומר הלכה וישונה בה מובטח לו
 שהוא בן העולם הבא • שנאמר הליכות עולם לו • אל תקרי
 הליכות אלא הלכות : מזכירין יציאת מצרים בלילות • אמר רבי
 אלעזר בן עזריה הרי אני בכן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר
 יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא שנאמר למען תזכור
 את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך • ימי חייך הימים •
 כל

כל ימי חייך הלילות • וחכמים אומרים ימי חייך העולם הזה •
 כל ימי חייך להביא לימות המשיח : אמר רבי אלעזר אמר רבי
 חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניה
 למורי יי ורב שלום בניה • אל תקרי בניה אלא בונה : יהי שלום
 בחילה שלוח בארמנותיך : ברוך אלהינו שבראנו לכבודו
 והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורתו תורת אמת הוא יפתח
 לבנו לתורתו וישים בלבנו לאהבה אותו וליראה אותו ולעשות
 רצונו בלבב שלם • למען לא ניגע לריק ולא נלד לבחלה ונירש
 חקיקה • ונזכה לתלמוד תורה ולמעשים טובים ולחי העולם הבא :
 אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם
 מתחנונתנו שאין אנו עוי פנים וקשי עורף בדבר הזה
 שנאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא
 חטאנו • אבל אנחנו חטאנו • אשמונו • בגדנו • גזלנו • דברנו
 דופי • העוינו • והרשענו • זדנו • חמסנו • טפלנו שקר • יעצנו
 רע • כזבנו • לצנו • מדרנו • נאצנו • סרדנו • עוינו • פשענו •
 צדדנו • קשינו עורף • רשענו • שחתנו • תעבנו • תענו • תעתענו •
 סדנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו ואהה צדיק
 על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

רבון כל העולמים אני שלך • וחלומותי שלך חלומות חלמתי
 ואיני יודע מה הם : יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי
 אבותי שכל החלומות שחלמתי אני או שחלמו אחרים עלי או
 שחלמתי אני על אחרים בין בלילה הזה בין בלילות אחרות •
 החלומות הטובים חזקם ואמצם בחלומותיו של יוסף הצדיק
 ואם צריכים רפואה רפאם במי מרה על ידי משה וכמי יריחו
 על ידי אלישע • וכמרים מצרעתה • וכנעמן מצרעתו וכחזקיהו
 פחליו • ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהפוך
 לי כל החלומות הרעים מרעה לטובה עלי כמו שהפכת קללת
 בלעם הרשע לברכה על ישראל שנאמר ולא אבה יי אלהיך
 לשמוע אל בלעם ויהפוך יי אלהיך לך את הקללה לברכה כי
 אהבה יי אלהיך : או תשמוח בתולה במחול ובחורים וזקנים

יחדיו והפכתי אכלם לששון ונחמתים ושמחתים מיוגונם : הפכת
 מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה : ובכן יהי רצון
 מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתפדה אותי ואת כל אשר לי
 ממות בשם שפדית את יונתן בן שאול ממות על ידי העם
 שנאמר ויאמר העם אל שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה
 הגדולה הזאת בישראל חלילה חי יי אם יפול משערת ראשו
 ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפרו העם את יונתן ולא
 מת : פדה בשלום נפשי מקרבלי כי ברבים היו עמדי : קרבה
 אל נפשי גאלה למען אויבי פדני : ופרווי יי ישובון ובאו ציון
 ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון
 ואנחה : יי אלהי שים עלי שלום ועל ביתי שלום ועל כל אשר
 לי שלום וקיים עלי ועד זרעי ועל זרע זרעי מקרא שכתוב ואתה
 שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום : בורא ניב שפתים
 שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו : ורוח לבשה את
 עמישי ראש השלישים לך דויד ועמה בן ישי שלום שלום לך
 ושלום לעזרה כי עזרה אלהיה ויקבלם דויד ויתנם בראשי
 הגדוד : הנני מעלה לה ארוכה ומרפא ורפאתים : יי עז לעמו
 יתן יי יברך את עמו בשלום : מזמור לדוד יי מי יגור באהליך
 מי ישכן בהר קדשך : הולך תמים ופועל צדק ודבר אמת
 בלבבו : לא רגל עד לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא
 נשא על קרבו : נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יי יכבד נשבע
 להרע ולא ימיר : בספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח
 עשה אלה לא ימוט לעולם : ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהי
 ואלהי אבותי שיהא חלקי וחלק זרעי וזרע זרעי עם עשה אלה
 אשר לא ימוטו לעולם ולא יכלמו לנצח ולא יבשו ערי עד :
 מזמור לדוד יי רעי לא אחסר : בנאות דשא ירביצני על מי
 מנחות ינחלני : נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו :
 גם כי אהך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך
 ומישענתך הפה ינחמני : תערך לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן
 ראשי כוסי ריזה : אהך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חי ושבתתי

בבית

בבית יי לארך ימים : ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי
קרובים אל יי אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט
עמו ישראל דבר יום ביומו : למען דעת כל עמי הארץ כי יי
הוא האלהים אין עוד :

שבעים ושתיים פסוקים

אלו הן שבעים ושתיים פסוקים עם סדר שם בן שבעים ושתיים הותיות היו"א מג' פסוקים
ויסע ויבא ויט' ונרמו בפ' הנה הנכי ב"ה הליך בע"ב הענן' והס כנגד ע"ב שמות של
הקב"ה ובכל פסוק ופסוק יש בו הזכרת שם ושבעה תיבות (כי שם זה במדה הו' ממטה
למעלה) והאומרים בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא ואינו ניזוק כל אותו היום.
וסדרם הרב הגדול רבינו משה בר נחמן זל"ל (והמשכיל יבין בכל פסוק שם מן הע"ב בין
בדרך וישר בין בדרך צירוף דוק ותשכח.)

ואתה יי מִן בְּעָרֵי כְבוֹדִי וּמְרִים רֵאשִׁי : וְאַתָּה יי אֵל תִּרְחַק
אֵילֹתַי לְעֹזְרָתִי חוֹשֶׁה : אֹמַר לַיי מַחְסֵי וּמְצֹדֹתַי אֱלֹהֵי
אֲבֹתַי בּוֹ : עֵינַי יי אֵל צְדִיקִים וְאֹזְנֵי אֵל שְׁוֹעֲתִים : יי אֱלֹהִים
צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנו הָאֵר פְּנִיךָ וּנְגִישָׁעָה : חֲנֻנִי יי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל
הַיּוֹם : אֲנִי שִׁכַּבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקִּיצוֹתִי כִּי יי יִסְמְכֵנִי : יִדְעֵתִי יי כִּי
צָדֵק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאַמוּנָה עֲנִיתָנִי : לָמָּה יי תִּזְנַח נַפְשִׁי תִסְתִּיר פְּנִיךָ
מִמֶּנִּי : יי אֱלֹהֵי יִשְׁוֹעֵתִי יוֹם צָעַקְתִּי בַּלֵּילָה נִגְדָּה : לֹאֵא הָאֲמַנְתִּי
לְרֵאוֹת בְּטוֹב יי בְּאַרְץ חַיִּים : שׁוּבָה יי חַלְצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי
לְמַעַן חֲסֹדְךָ : יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יי אֲרָזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר גָּטַע : וַיְהִי יי מִשְׁגַּב
לְדָךְ מִשְׁגַּב לְעֵתוֹת בְּצָרָה : הִנֵּה כִּי כֵן יִבֹרְךָ נָבֵר יֵרָא יי : לָמָּה
יי תַעֲמֹד בְּרַחוּק תַעֲלִים לְעֵתוֹת בְּצָרָה : הוֹדוּ לַיי קְרָאוּ בִשְׁמוֹ
הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו : בָּרְכוּ יי כָּל צְבָאוֹ מִשְׁרָתוֹ עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ :
קוֹה קוֹיָתִי יי וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שְׁוֹעֵתִי : נִרְבּוֹת פִּי רְצָה נָא יי
וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי : עַל כֵּן אֹדְךָ בְּגוֹיִם יי וּלְשִׁמְךָ אֲזַמְּרָה : רוּצָה
יי אֵת יֵרָאוּ אֵת הַמַּיִחֲלִים לְחֲסֹדוֹ : זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יי נִגִּילָה
וּנְשַׁמְחָה בּוֹ : בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעָה נִבְרַכָה לְפָנָי יי עֲשֵׂנוּ : דְרָשְׁתִּי
אֵת יי וְעַנֵּנִי וּמִכָּל מְגוֹרוֹתַי הֲצִילֵנִי : יי מֶלֶךְ הַגּוֹל הָאָרֶץ יִשְׁמַחוּ
אֲנִים רַבִּים : חַלְצֵנִי יי מֵאֲדָם רַע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי : שְׁפֹטֵנִי
בְּצָדֵקָה יי אֱלֹהֵי וְאֵל יִשְׁמַחוּ לִי : זְמֵרוּ לַיי יוֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו : אֹדְהָ יי בְּצָדֵקוֹ וְאֲזַמְּרָה שֵׁם יי עֲלִיּוֹן : וְאֲנִי עֲלֶיךָ

בטחתי יי אמרתי אלהי אתה : ובשם יי אקרא אנא יי מלטה
 נפשי : מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבותיך : הריעו ליי
 כל הארץ פצהו ורננו וזמרו : ואני אליך יי שועתי ובבקר תפילתי
 תקדמך : יי אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך : אם אמרתי
 מטה רגלי חסדך יי יסעדני : כי אתה יי מחסי עליזן שמת מעונך :
 ימין יי רוממה ימין יי עשה חיל : יראי יי בטחו ביי עורם
 ומגנם הוא : יי הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה : יי
 ישמרה מכל רע ישמר את נפשיך : יי ישמר צאתך ובוואך
 מעתה ועד עולם : מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו :
 יהי חסדך יי עלינו באשר יחלנו לך : אל תעזבני יי אלהי אל
 תרחק ממני : עבדו את יי בשמחה באו לפניו ברננה : אודה יי
 מאד בפי ובתוף רבים אהללנו : גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו
 אין חקר : אודה יי בכל לבי אספרה כל נפל אותיך : יהי כבוד
 יי לעולם ישמה יי במעשיו : זכר רחמיה יי וחסדיך כי מעולם
 המה : הנה עין יי אל יראיו למיחלים לחסדו : יי מנת חלקי
 וכוסי אתה תומיה גורלי : יי בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל
 משלה : כי רוצה יי בעמו יפאר ענוים בישועה : סומך יי לכל
 הנפלים וזוקף לכל הפפופים : יהי שם יי מבורך מעתה ועד
 עולם : ויהי יי לי למשגב ואלהי לצור מחסי : פני יי בעשי רע
 להכרית מארץ זכרם : יי אדגיננו מה אדיר שמך בכל הארץ :
 יי שא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו : והתענג על יי ויתן
 לך משאלות לבך : שמע יי וחנני יי היה עזר לי : שובה יי עד
 מתי והנחם על עבדיך : אהב יי שערי ציון מכל משכנות יעקב :
 חי יי וברוך צורי וירום אלהי ישעי : כי בחר יי בציון אוה למושב
 לו : קראתי בכל לב ענני יי חקיה אצורה : צדיק יי בכל דרכיו
 וחסיד בכל מעשיו : יי שמרה יי צלך על יד ימינה : יחל ישראל
 אל יי מעתה ועד עולם : שמע ישראל יי אלהינו יי אחר : ברוך
 שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואח כח יחזור זה ד"ס וקמנא בו יח סעמיס ה' וד"ס יח עוליס ע"כ כנגד ע"כ שמוק הכתובים למעלה

מזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו ליי כבוד ועז : הבו ליי
 כבוד

לשחרית

כבוד שמו השתחוו ליי בהדרת קדש : קול יי על המים אל
הכבוד הרעים יי על מים רבים : קול יי בכת קול יי בהדר :
קול יי שבר ארזים וישבר יי את ארזי הלכנון : וירקידם כמו עגל
לבנון ושריון כמו בן ראמים : קול יי חוצב להבות אש : קול יי
יחיל מדבר יחיל יי מדבר קדש : קול יי יחולל אילות ויחשוף
יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד : יי למבול ישב וישב יי מלך
לעולם : יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום :

ואחר כך אומר אלו השלשה פסוקים שלשה פעמים בכוונה וכיוצא בדעת ואלו הן :

יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי
אדם בטח בך : יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

ואח"כ אלו הפסוקים האחרים ג' פעמים בכוונה טובה וסימנם אבי * ונרופס ויסע ויבא ויט

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסוכבני סלה : בטחו ביי
עדני עד כי ביה יי צור עולמים : יי עז לעמו יתן יי יברך
את עמו בשלום :

ברכת טלית קטן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
על מצות ציצית :

ברכת טלית גדול

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להתעטף בציצית :

ברכה לתפלה של יד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להניח תפלין :

ואם הפסיק בדבור בין תפלה של יד לתפלה של ראש יברך ברכה זו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
על מצות תפלין :

ואחר כך מתחיל ואומר הזמירות כנועם

זמירות של חול

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר (ובגלוי) ומודה על האמת
ודובר אמת בלבבו וישכים ויאמר :

רבון

רבון כל העולמים לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו
 לפניך כי על רחמיה הרבים: מה אנו מה חיינו מה חסדנו
 מה צדקנו מה כחנו מה גבורתנו: מה נאמר לפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים באין נגדה ואנשי השם כלא
 היו וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל הלא כל מעשינו
 תוהו וכוהו וימי חיינו הכל לפניך שכן כתוב בדברי קדשך ומותר
 האדם מן הבהמה אין כי הכל הכל: אבל אנחנו עמך בני
 בריתך בני אברהם אברהם שנשבעת לו בחר המורה: זרע יצחק
 יחידך שנעקד על גבי מזבחך עדת יעקב בןך בכורך שמא הבתך
 שאהבת אותו ומשמחתך ששמחת בו קראת אותו ישראל
 וישרון: לפיכך אנו חייבים להודות לך ולשבחך ולפארך וליתן
 שבח והודאה לשמך וחייבים אנו לומר לפניך תמיד שמע בכל
 יום: אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה מאד
 ירושתנו: אשרנו שאנו משכימין ומעריבין ערב ובקר תמיד
 בכל יום ומיחדים את שמך פעמים באהבה ואומרים שמע ישראל
 יי אלהינו יי אחר: אתה הוא עד שלא נברא העולם אתה הוא
 משנברא העולם: אתה הוא בעולם הזה: ואתה הוא לעולם
 הבא: קדש את שמך על מקדישי שמך וקדש את שמך בעולמך
 ובישועתך תרים ותגביה קרננו: ברוך מקדש שמו ברבים: אתה
 הוא יי אלהינו בשמים ממעל ושמי השמים העליונים: אתה
 הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין אלהים: קבץ קנייך
 מהרה מארבע כנפות הארץ יבירו וידעו כל באי העולם כי
 אתה יי הוא האלהים לבדך בכל ממלכות הארץ: אתה עשית
 את השמים ואת הארץ ומי בכל מעשה ידך בעליונים או
 בתחתונים שיאמר לך מה תעשה: אבינו שבשמים עשה עמנו
 בעבור כבוד שמך האל הגדול הגבור והנורא וקיים עלינו
 מהרה מה שאמרת על ידי צפניה נביאך בעת ההיא אביא
 אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל
 עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יי:

יי מלך יי מלך יי מלוך לעולם ועד: יהי כבוד יי לעולם וישמח

יְבַמְעִישׂוּ: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָם: יְמַלֵּךְ
 יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ: כְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּכְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא
 כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

יְיָ מַלְךְ גִּאוֹת לְבִשׁ לְבִשׁ יְיָ עַז הַתְּאֹזֵר אֶף תִּכּוֹן תִּבְל בַּל תִּמוּט:
 נִכּוֹן כִּסֵּאָךָ מֵאִז מְעוֹלָם אֲתָה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
 קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִים: מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם
 אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ: עֲדַתְךָ נֶאֱמַנּוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קֹדֶשׁ יְיָ
 לְאַרְךָ יָמִים:

הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילַתּוֹ: שִׁירוּ לוֹ
 זָמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קֹדֶשׁוֹ יִשְׂמַח
 לֵב מִבְּקִשֵׁי יְיָ: דַרְשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְד: זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו
 אֲשֶׁר עֲשֵׂה מִפְתּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי פִיהוּ: זַרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
 בַּחֲרִיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
 דָּבָר צוּה לְאַלְף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וְשִׁבּוּעָתוֹ לְיִצְחָק:
 וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ
 כְּנָעַן חֹבֵל נַחֲלַתְכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגֵרִים בָּהּ:
 וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ
 לְעַשְׂקֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּבְנִבְיָאֵי אֵל
 תִּרְעוּ: שִׁירוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ
 בְּגוֹיִם: אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהַלֵּל
 מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים:
 וַיְיָ שָׁמַיִם עֲשֵׂה: הוֹד וְהַדָּר לִפְנֵי עַז וְחֲדוּהָ בְּמִקּוֹמוֹ: הָבוּ לַיְיָ
 מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד וְעִזּוֹ: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שִׁמּוֹ שְׂאוּ
 מִנְחָה וּבְאוּ לִפְנֵי הַשְׁתַּחֲוֹי לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלִּפְנֵי כָּל
 הָאָרֶץ אֶף תִּכּוֹן תִּבְל בַּל תִּמוּט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְהַגַּל הָאָרֶץ
 וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מַלְךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוּ יַעֲלֵץ הַשְּׂדֵה וְכָל אֲשֶׁר
 בּוֹ: אִז יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי כָא לְשַׁפֵּט אֶת הָאָרֶץ:
 הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו
 וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח
 בְּתִהְלַתְךָ

בַּתְּהִלָּתְךָ : בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ
כָּל הָעַם אָמֵן וְהִלֵּל לַיי :

לְמַנְצָח מְזֻמֹּר לְרוּר : הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו
מִגִּיד הַרְקִיעַ : יוֹם לַיּוֹם יַבִּיעַ אָמַר וּלְלַיְלָה לְלַיְלָה יַחֲוֶה
דַּעַת : אֵין אָמַר וַאֲיֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם : בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא
קוֹם וּבִקְצֵה תֵּבֵל מְלִיָּהֶם לְשִׁמְשׁ שֵׁם אֱהֵל בְּהֶם : וְהוּא כַּחֲתָן יֵצֵא
מִחַפְתּוֹ יֵשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֲרָח : מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וְתִקּוּפָתוֹ
עַל קְצוֹתָם וַאֲיֵין גִּסְתָּר מִחַפְתּוֹ : תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ
עֲרוֹת יי נְאֻמָּה מַחְכֵּמַת פֶּתִי : פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָיִם מְשִׁמְחֵי לֵב
מְצוֹת יי בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם : יִרְאַת יי טְהוֹרָה עֵימָדַת לְעַד
מִשְׁפָּטֵי יי אֲמַת צָדְקוֹ יַחֲדוּ : הַנְּחַמְדִּים מְזֻהָב וּמְפוֹז רַב וּמְתוֹקִים
מְרַבֵּשׁ וְנִפְתַּת צוֹפִים : גַּם עֲבָדְךָ נוֹהֵר בְּהֶם בְּשִׁמְרָם עֲקֵב רַב :
שְׂנֵי־אוֹת מִי יִבִּין מִנְּסֻתְרוֹת נִקְנֵי : גַּם מְזֻדִּים חֲשֵׁךְ עֲבָדְךָ אֵל
יִמְשְׁלוּ בִי אִזּוֹ אֵיתָם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב : יִהְיוּ לְרֵצוֹן אָמְרֵי פִי
וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

יי מֶלֶךְ יִרְגִּזוּ עַמִּים יֵשֵׁב כְּרוּבִים תְּנוּט הָאָרֶץ : יי בְּצִיּוֹן גְּדוֹל
וְהֵם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים : יוֹדוּ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְדוּשׁ הוּא :
וְעוֹ מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֱהָב אֶתְּהָ כּוֹנֵנַת מִיִּשְׂרָיִם מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּיעֲקֵב
אֶתְּהָ עֲשִׂית : רוּמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַרְם רְגְלֵיו קְדוּשׁ
הוּא : מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנָיו וְשִׁמּוֹאֵל בְּקִרְאֵי שִׁמּוֹ קִרְאִים אֵל יי
וְהוּא יַעֲנֶם : בְּעַמּוֹד עֵנָן יִדְבַר אֲלֵיהֶם שְׁמְרוּ עֲדוֹתָיו וְחַק נִתֵּן
לָמוֹ : יי אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהָ עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנִקְּם עַל
עֲלִילוֹתָם : רוּמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדוּשׁוֹ כִּי קְדוּשׁ יי
אֱלֹהֵינוּ : וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ
וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ : זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶּיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה :
אֱהָה יי לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וְאַמְתָּךָ תִּמִּיד יִצְרוּנֵי :
תְּנוּ עוֹ לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ וְעֵזוֹ בְּשַׁחֲקִים : נוֹרָא אֱלֹהִים
מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתֵּן עֵז וְתַעֲצוּמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים :
יי אֲדוּנֵינוּ מֵהָ אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ : יי צְבָאוֹת עֲפָנוּ מִשִּׁנְב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בִּטַח בְּךָ : יי הַפִּיר

עצת גוים הניא מחשבות עמים : עצת יי לעולם תעמוד מחשבות
 לבו לדור ודור : קנה אל יי חזק ויאמץ לבך וקנה אל יי : אל
 נקמות יי אל נקמות הופיע : הנשא שופט הארץ השב גמול
 על גאים : עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר
 על חטאתינו למען שמך : וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו
 לבני ישראל עם קרובו הללויה : מגדל עז שם יי בו ירוץ צדיק
 ונשגב : עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה יי
 עזרתני ונחמתני : וירא בצר להם בשמעו את רנתם : ויזכר
 להם בריתו וינחם כרב חסדיו : ויתן אותם לרחמים לפני כל
 שוביהם : הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם
 קדשך להשתבח בתהלתך : אתה תקום הרחם ציון פי עת
 לחננה כי בא מועד : וחפרה הלכנה ובושה החמה כי מלך יי
 צבאות בחר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד : ואמר ביום ההוא
 הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יי קוינו לו נגילה ונשמחה
 בישועתו : ברוך יי לעולם אמן ואמן : ברוך יי יום יום יעמס לנו
 האל ישועתנו סלה : ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד
 העולם ואמר כל העם אמן הללויה :

כריך לזכר מלכפסיק בדבור מסיתחיל כרוך שאמר עד סוף י"ח ואפי' לנורד מלכו חין לדבר
 כי אס לענות חמן יי ויהא שמים רבא וברכו וקדושה יי עד שיגיע לשירה חדשה : שמס
 ואילך עד סוף י"ח חינו יכול לענות הפילו דברים שבקדושה יי ועומד ואומר בכונה :

ברוך שאמר והיה העולם : ברוך אומר ועשה : ברוך גזור
 ומקיים : ברוך אל חי לעד וקיים לנצח : ברוך עשה
 בראשית : ברוך מרחם על הארץ : ברוך מרחם על הבריות :
 ברוך משלם שכר טוב ליראיו : ברוך פודה ומציל : ברוך הוא
 וברוך שמו : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל המלך
 המהלל המשבח והמפואר בפי עמו ובלשון כל חסידיו ועבדיו :
 ובשירי דוד עבדך נהללך יי אלהינו ונשבחך ונרוממך ונגדלך
 ונמליכך ונזכיר את שמך מלבנו אלהינו יחיד חי העולמים מלך
 משבח ומפואר עדי עד שמך הגדול ברוך אתה יי מלך מהלל
 בתשבחות :

ויס מי שאינר מזמור לקידה
 יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו : יהי שם יי מבורך מעתה
 ועד

ועד עולם : ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם : רם על
 כל גוים : על השמים כבודו : " שמך לעולם " זכרה לדור
 ודור : " בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה : ישמחו
 השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים : " מלך " מלך " :
 ימלך לעולם ועד : " מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו : "
 הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים : עצו עצו ותפר דברו
 דבר ולא יקום כי עמנו אל : רבות מחשבות בלב איש ועצת
 " היא תקום : עצת " לעולם תעמד מחשבות לבו לדור ודור :
 כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד : כי בחר " בציון אנה למושב
 לו : כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו : כי בו ישמח לבנו
 כי בשם קדשו בטחנו : כי לא יטוש " עמו ונחלתו לא יעזב :
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר
 כל חמתו : אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת " :
 אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי העם שכבה לו
 אשרי העם שיי אלהיו : תהלה לדוד ארוממך אלהי
 המלך ואברכה שמך לעולם ועד : בכל יום אברכה ואהללה
 שמך לעולם ועד : גדול " ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר :
 דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו : הדר כבוד הודך
 ודברי גפלאותיך אשיחה : ועוזו נוראותיך יאמרו וגדולתך
 אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו : חנון ורחום " :
 ארך אפים וגדל-חסד : טוב " לכל ורחמיו על כל מעשיו :
 יודוך " כל מעשיך וחסדיך יברכוכה : כבוד מלכותך יאמרו
 וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר
 מלכותו : מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור :
 סומך " לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליך ישברו
 ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פוּתַח אֶת יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ
 לְכָל חַי רִצּוֹן : צָדִיק " בְּכָל דְרָבִיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : קְרוֹב
 " לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְאַמֶּת : רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת
 שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר " אֶת כָּל אֲהָבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמִיד : תְּהַלֵּת " יִדְבֵר פִּי וַיְבָרַךְ כָּל בְּשֵׁר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם

ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

הללויה הללי נפשי את : : אהללה : בחיי אומרה לאלהי
בעודי : אל תבטחו בנדיבים בכן אדם שאין לו תשועה :
תצא רוחו ישוב לארמתו ביום ההוא אברו עשתנתיו : אשרי
שאל יעקב בעזרו שברו על : אלהיו : עשה שמים וארץ את
הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם : עושה משפט
לעשוקים נתן לחם לרעבים : מתיר אסורים : : פקח עורים :
זוקק בפופים : אהב צדיקים : שמר את גרים יתום ואלמנה
יעודר ודרך רשעים יעות : ימלך : לעולם אלהיך ציון לדר ודר
הללויה :

הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי געים נאווה תהלה : בונה
ירושלם : נדחי ישראל יכנס : הרופא לשבורי לב
ומחפש לעצבותם : מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא :
גדול אדוננו ורב כח לתבונתו אין מספר : מעודר ענוים : משפיל
רשעים עדי ארץ : ענו ליי בתודה זמרו לאלהינו בכבוד : המכסה
שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר : נותן
לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו : לא בבורת הסוס יחפץ
לא בשוקי האיש ורצה : רוצה : את יראיו את המיחלים לחסרו :
שבחי ירושלם את : הללי אלהיך ציון : כי חזק בריחי שעריך
ברך בגיך בקרבך : השם גבורך שלום חלב חטים ישיבעך :
השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו : הנתן שלג בצמר
כפור כאפר יפזר : משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד :
ישלח דברו וימסס ישב רוחו יזלו מים : מגיד דבריו ליעקב חקיו
ומשפטיו לישראל : לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בד ידעום
הללויה :

הללויה הללו את : מן השמים הללוהו בפרומים : הללוהו כל
מלאכיו הללוהו כל צבאיו : הללוהו שמש וירח הללוהו
כל כוכבי אור : הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים
יהללו את שם : כי הוא צוה ונבראו : ויעמידם לעד לעולם
חקנתן ולא יעבור : הללו את : מן הארץ תנינים וכל תהמת :

אִשׁ וּבָרָד שֶׁלֹּג וְקִיטֹר רוּחַ סַעְרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ : הַהָרִים וְכֹל
 גְּבֻעוֹת עֵץ פְּרִי וְכֹל אַרְזִים : הַתְּחִיָּה וְכֹל בְּהֵמָה רִמְשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף :
 מַלְכֵי אֶרֶץ וְכֹל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכֹל שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ : בַּחֲוָרִים וְגַם
 בַּתּוֹלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים : יִהְלְלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ
 לְבָרוֹ הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם : וַיֵּרַם קֶרֶן לַעֲמוֹ תִּהְלֶה לְכֹל חֲסִידָיו
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַיי שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְלְתוּ בְּקֹהֶל חֲסִידִים : יִשְׁמַח
 יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי בְנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם : יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל
 בַּתָּף וְכִנּוֹר יֹאמְרוּ לוֹ : כִּי רוּצָה יי בְּעַמּוֹ יִפְאָר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה :
 יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכִבוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכַּבּוֹתָם : רוּמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם
 וְחָרַב פִּיפְיוֹת בִּידָם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכְחוֹת בְּלְאֻמִּים :
 לְאַסֵּר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹל : לַעֲשׂוֹת בָּהֶם
 מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכֹל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֵל בְּקִרְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ : הַלְלוּהוּ בְּגִבוֹרָתוֹ
 הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ : הַלְלוּהוּ בַּתְּקַע שׁוֹפֵר הַלְלוּהוּ בְּנִגְבֹל
 וְכִנּוֹר : הַלְלוּהוּ בַּתָּף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֹנֵב : הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְה
 הַלְלוּיָהּ : כַּהֲתִיָּה

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : יִמְלֶךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :
 וַיְבָרַךְ דָּוִד אֶת יי לְעֵינֵי כָל הַקָּהֵל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יי
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם : לָךְ יי הַגְּדֻלָּה
 וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרֶץ לָךְ יי
 הַמַּמְלָכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה
 מוֹשֵׁל בְּכֹל וּבִיָּדְךָ כַּחַ וּגְבוּרָה וּבִיָּדְךָ לְגִדֹל וּלְחֹזֶק לְכֹל : וְעַתָּה
 אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמִהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתְּךָ : וַיְבָרְכוּ שֵׁם
 כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְלֶה : אַתָּה הוּא יי לְבִרְךָ אַתָּה
 עֹשֵׂית אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹל צְבָאֵם הָאָרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר
 עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכֹל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְתִיָּה אֶת כָּלִם וְצָבֵא הַשָּׁמַיִם
 לָךְ מִיִּשְׁתַּחֲוִיִּים : וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבִשָּׁה בַּתּוֹךְ הַיָּם וְהַיַּמִּים לָהֶם
 חֲמָה מִיַּמִּינָם וּמִיִּשְׁמְאַלָם : וַיִּוֹשַׁע יי בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד

מְצַרִּים וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מְצַרִּים מֵת עַל שִׁפְתַּי הַיָּם : וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה " בְּמְצַרִּים וַיֵּרָאוּ הָעַם אֶת " וַיֵּאֱמִינוּ
בֵּי וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ :

אִז יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאָה

גָּאָה סוֹס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיָם : עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי
לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֲנוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי

וְאֲרוּמָּנְהוּ : " אִישׁ מִלְחָמָה " שְׁמוֹ : מִרְכַּבַּת פְּרָעָה
וְחִילוֹ יָרָה בָּיָם וּמִכְחַר שְׁלִישֵׁי טַבָּעוֹ

בָּיָם סוּף : תְּהַמֵּת יְכַסִּימוּ יָרְדוּ בְּמִצּוֹלַת כָּמוֹ אָבִן : יְמִינָהּ
" נֶאֱדָרִי בְּכַח יְמִינָהּ " תִּרְעֵץ אוֹיֵב :

וּבְרַב גְּאוּנָה תִּהְרַס קָמִיד תִּשְׁלַח חֲרֹנֶה יֹאכְלֵמוּ בְּקֶשׁ :
וּבְרוּחַ אַפִּיד נִעְרְמוּ מִיָּם נִצְבוּ כָמוֹ

גֵּד נִזְלִים קָפְאוּ תְּהַמֵּת בָּלָב יָם : אָמַר אוֹיֵב אֶרְדָּף אִישִׁי
אֲחַלֵּק שְׁלָל תְּמַלְאֵמוּ נַפְשֵׁי אַרְיֵק

חֲרָבֵי תוֹרִישְׁמוּ יָדֵי : גִּשְׁפַּת בְּרוּחַהּ בְּסָמוֹ יָם צָלְלוּ
כְּעוֹפֶרֶת בְּמֵיִם אֲדִירִים : מִי כְּמִכָּה

כְּאֵלֶם " מִי כְּמִכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תְּהַלֵּת עֲשָׂה
פְּלֵא : נְטִיַת יְמִינָהּ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ :

נְחִיַת בְּחִסְדָּהּ עִם זֶה גְּאֵלֵת שְׁמַעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חֵיל אַחֲזוּ יֹשְׁבֵי
פְּלִשְׁתִּים : אִז נִבְהָלוּ אֱלֹפִי אֲדוּם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזוּמוּ

רַעַד נִמְגּוּ כָל יֹשְׁבֵי כְּנָעַן : תִּפְל
עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ וּפְחַד בְּגִדְלָהּ זְרוּעָה יִדְמוּ בְּאָבִן עַד יַעֲכַר

עַמָּהּ " עַד יַעֲכַר עִם זֶה קִנְיַת : תִּבְאֵמוּ
וְהִטְעֵמוּ בְּהַר נַחֲלָתָהּ מְכוּן לְשִׁבְתָּהּ פְּעֵלֵת " מִקְדָּשׁ

אֲדָנִי כּוֹנֵנוּ יָדִידָהּ : " יְמִלְךָ לְעֹלָם וָעֶד :
" מִלְךָ " מִלְךָ " יְמִלְךָ לְעֹלָם וָעֶד :

כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם : וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפְטָהּ
אֶת הַר עֲשׂוּ וְהִיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה : וּכְתוּב וְהָיָה " לְמִלְךָ עַל כָּל

הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יְהִי יי אַחַד וְשְׁמוֹ אַחַד : וְאָמַר כָּל בְּרוּאֵי שְׁהוֹא בְּדָף ג'
 יְהִי חֲסִדָּךְ יי עֲלֵינוּ בְּאִשֶׁר יַחְלֵנוּ לָךְ : מַלְכוּתְךָ יי אֱלֹהֵינוּ מַלְכוּת
 כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתָּךְ מַלְכֵנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : שְׂאֵתָה הוּא
 אֲדִיר בַּקְדוּשָׁה וְלָךְ נָאֵה הַמְּלוּכָה הַמְּלָךְ הַקְדוּשׁ :

יִשְׁתַּבַּח יִשְׁמַךְ לְעַד מַלְכֵנוּ הָאֵל הַמְּלָךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשׁ בְּשָׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נָאֵה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר
 וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֵז וּמִמְשַׁלָּה נֶצַח גְּדוּלָה וּגְבוּרָה תִּהְיֶה
 וְתִפְאֶרֶת קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשַׁבְּחוֹת : אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן
 הַנִּפְלְאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים אָמֵן :

ואם יש כבית הכנסת עשרה בני ישראלים גדולים בני שלש עשרה שנה ומעלה פקחים
 ולה שוטים עומד החזן כשהוא מעוטף בטליתו ויורד לפני הארון שבו ספר תורה
 ומכויין הנליו וכופף ורועותיו ומנעים קולו ומכוין לבו ושפתיו יחד ועומד באימה וביראה
 ברתת ובויע ואומר ישתבח קדיש וברכו יוצר אור וכל סדר התפלה ואם אין עם עשרה בני
 אדם גדולים כל אחד ואחד מתפלל לעצמו ואומר ישתבח ואינו אומר קדיש ומברך ואומר
 יוצר אור ואינו אומר קדושה אלא מדלג ואומר עונים ביראה ואומרים קדוש לא ברוך נעימות
 יתנו ונומר כל סדר התפלה וגם כשמתפללין בעשרה כריך כל אחד ואחד ללחוש עם החזן
 ישתבח ויוצר אור אהבת עולם וקריית שמע אמת ויציב שהרי כל אחד ואחד חייב לברך לעצמו
 קריית שמע וברכותיה ואסור לחזן לירד לפני התיבה בגלוי הראש וזריך להניח תפלין
 לפחות קודם שיתחיל יוצר אור לפי שאסור לקרות ק"ש בלא תפלין כמו שאמרו רבותינו ז"ל
 הקורא ק"ש בלא תפלין כאילו מעיד עדות שקר בעצמו מלבד אם הוא מן הסטורין דהיינו
 שאינו יכול לשמחן בטורה או בכוונה והמחמיר על עצמו להניחן קודם שיתחיל הזמירות
 יחולו ברכות על ראשו ואומר החזן :

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהּ : וְיִמְלִיךָ
 מַלְכוּתִיהּ : בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּעַנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהִי שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמַם
 לְעֵלְמֵי עֵלְמָא יִתְבָּרַךְ : וְיִשְׁתַּבַּח : וְיִתְפָּאֵר : וְיִתְרוֹמֵם : וְיִתְנַשֵּׂא :
 וְיִתְעַלֶּה : וְיִתְהַדָּר : וְיִתְהַלָּל : שְׁמִיהַ דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא : לְעֵילָא
 לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא : שִׁירְתָּא : תְּשַׁבְּחָתָא : וְנַחְמָתָא : דְּאִמְרִין
 בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

וארבע כריעות יש בקדיש הראשונה יתגדל ויתקדש שמה רבא השניה בענלא ובזמן
 קריב השלישית יתברך וישתבח עד יתהלל הרביעית תושבחתא ונחמתא
 ובעת שהחזן אומר יתגדל הכבוד לוחסים ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר וכשהוא
 אומר בחייכון וביומיכון לוחסים זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה וכשהוא אומר
 יתברך לוחסים יתברך שמה דקודשא בריך הוא וכיון שהחזן מתחיל יתגדל אסורין הכבוד
 להפסיק לדבר נשימת חולין עד לעילא וכורע החזן כריעה גדולה ואומר כנעימה :

ואומר המון ברכו את יי המבורך :

וכסבור טובין ברוך יי המבורך לעולם ועד : וגם המון יוצר זה אחר הסבור

וכסמון אומר ברכו לחסין ברכי גפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עשה
 שלום ובורא את הכל המאיר לארץ ולדרים עליה :
 המחדש טובו בכל יום תמיד מעשה בראשית : מה רבו מעשיך
 יי כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניניה : המלך המרומם
 לבדו מאז המהלל המשבח והמפואר והמתנשא מימות עולם :
 אלהי עולם ברחמיה הרבים רחם עלינו ארון עונו צור משגבנו
 מוגן ישענו משגב בעדנו : אל ברוך גדול דעה הכין ופעל זהרי
 חמה טוב יצר כבוד לשמו : מאורות נתן סביבות עזו פנות
 צבאות קדושים רוממי שדי תמיד יספרו כבוד אל וקדושתו :
 יתברך יי אלהינו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת ועל כל שבח
 מעשה ידיך והמאורות אשר יצרת המה יפארוך סלה : תתברך
 צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח ויתפאר שמך מלכנו
 יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים
 ביראה יחד קול בדברי אלהים חיים ומלך עולם כלם אהובים :
 כלם ברורים : כלם גבורים : כלם עושים באימה וביראה רצון
 קונהם : וכלם פותחים את פיהם בקדושה ובטהרה ומברכים :
 ומשבחים ומפארים ומקדישים את שם האל המלך הגדול
 הגבור והנורא קדוש הוא : וכלם מקבלים עליהם עול מלכות
 שמים זה מזה ונותנים באהבה רשות זה לזה להקדיש ליוצרם
 בנחת רוח בשפה ברורה בנעימה ובקדושה כלם כאחד עונים
 ביראה ואומרים קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
 הארץ כבודו : והאופנים וחיות הקדש כלם ברעש גדול מתנשאים
 לעמיתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו :

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקיים לעד זמירות יאמרו
 ותשבחות ישמיעו כי הוא לבדו פועל גבורות עושה
 חדשות בעל מלחמות זרע צדקות נורא תהלות בורא
 רפואות מצמיח ישועות ארון הנפלאות המחדש טובו בכל

יום תמיד מעשה בראשית באמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו • ובחסדו נתנם להאיר על הארץ • ברוך אתה יי יוצר המאורות :

אהבת עולם אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויהרה חמלת עלינו אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך : ותלמדנו לעשות מצות חקי חיים בן תחננו ותלמדנו אבינו אב הרחמן • המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל ולשמע לתלמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה והאירה עינינו בתורתך ודבק לבנו למצותיה ויחד לבכנו לאהבה וליראה את שמך • כי שם קדשה הגדול באמת נקרא עלינו עשה עמנו חסד בעבור כבוד שמך : האל הגדול הגבור והנורא מהרה באהבה תרים קרננו ותמלך עלינו והושיענו למען שמך כי בך בטחנו לא גבוש ובשמך הגדול חסינו לא נכלם ולא נכשל לעד ולעולמי עד • כי אבינו ואלהינו אתה ורחמיה וחסדיה הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד ונגילה ונשמחה בישועתך • והבא עלינו ברכה ושלוש מהרה מארבע בנפות הארץ ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו כי אל פועל ישועות אתה • ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו (מלכנו) לשמך הגדול סלה באמת להורות לך וליחדך באמת ובאהבה • ברוך אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה :

וקורין ק"ט קול אחד בנחת ובנעימה וזריך הקורא את שמע לפרש הסאותיות בפירוש ובשפתיו וליהן ריוח בין הדבקים כגון על לבדך ככל לבדך ככל לבדכם עשב בשדך והדומה להם • וזריך להשמיע קריאתן לחזנו ושיהיו פיו ולבו שוין בכוונה אחת • וזריך להאריך בבלת של אחד כדי שילכיהו למעלה ולמטה ובארבע רוחות העולם ברמזיה הו במחשבה ובלבד שלא יחטוף בח"ת • והמהלך בדרך ובה לקרות את שמע אסור לו לקרות פסוק ראשון כשהוא מהלך הלא זריך לעמוד עד שקורא פרק ראשון או פסוק ראשון • וכן מי שקרא את שמע ובה בבית הכנסת ובחין צבור לקרא קריה שמע קורא עמהם פרק ראשון או פסוק ראשון וזריך לומר בשכמ"לו בלחיסה ולא ידביק ויקרא היום על לבדך הלא מפסיק מעט בין היום ובין על לבדך וכן מפסיק מעט בין אשר אנכי מצוה אתכם היום ובין לאהבה את ה' וזריך לפרש ומרה אף סלה יאמר וחרף והקורא את שמע וטעה באמצע הפרק חוזר לראש הפרק אם אינו יודע לחייה פרק טעה חוזר לפרק ראשון אם טעה בין וכתבתם ראשון לשני חוזר לראשון ואם התחיל למען ירבו אינו חוזר • וזריך להסתיב באת יין למען תזכרו • שלא יאמר תשכרו ואנן תנינו הו כעבדים המשמשין את הרב וכו' :

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד : ואומר בלחש ברוך שם כבוד מלכותו

מלכותו לעולם ועד : ^{ע"כ} ואהבת את " אלהיך בכל לבבך
 ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה
 היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
 ובליכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ירך והיו
 לטטפת בין עיניך : וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע השמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
 היום לאהבה את " אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
 נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה
 ותירשה ויצהרה : ונתתי עשב בשרך לבהמתך ואכלת ושבעת :
 השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלהים אחרים
 והשתחיתם להם : וחרה אף " בכם ועצר את השמים ולא
 יהיה מטר והאדמה לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעל
 הארץ הטבה אשר " נתן לכם : ושמתם את דברי אלה על
 לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ירכם והיו לטטפת
 בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך
 בביתך ובליכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות
 ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
 נשבע " לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ :

ויאמר " אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
 ועשו להם ציצת על בנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על
 ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אתו
 וזכרתם את כל מצות " ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי
 לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם : למען תזכרו
 ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני "
 אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
 לאלהים אני " אלהיכם :

וסקל טובים אמת : וחזר ס"ז " אלהיכם אמת :

ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד
 ונעים ונורא ואדיר ומתוקן ומקבל וטוב ויפה
 הדבר הזה עלינו לעולם ועד : אמת הוא אלהי עולם מלכנו

צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו
 כון ומלכותו ואמונתו לעד קיימת • ודבריו חיים וקיימים
 נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים עלינו על אבותינו על
 בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך • על
 הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקיים אמת ואמונה חק נתן
 לא יעבור • אמת שאמה הוא • אלהינו מלכנו מלך אבותינו
 ואלנו גואל את אבותינו צורנו צור ישועתנו פודנו ומצילנו
 מעולם הוא שמך ואין אלהים עוד זולתך :

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם אחריהם
 בכל דור ודור ברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך
 עד אפסי ארץ • אמת אשרי איש שישמע אל מצותיך והורתך
 ידברך ישים על לבו • אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך גדול
 גבור לריב את ריבם • אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא
 אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע : אמת במצרים
 גגלת כל בכוריהם הרגת בכורך גאלת ים סוף בקעת זדים
 טבעת ים ליבשה שמת וידידים עברו ויכסו מים צריהם אחר
 מהם לא נותר • על זאת שבחו אהובים לאל ונתנו ידדים
 ומירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל רם ונשא
 חי וקיים גדול ונורא משפיל גאים מגביה שפלים מוציא אסירים
 ופודה עניים ועוזר דלים ועונה לעמו ישראל בעת שועם אליו
 תהלות לאל עליון ברוך הוא משה ובני ישראל לה ענו שירה
 בשמחה רבה ואמרו כלם : מי כמכה באלים • מי כמכה גאדר
 בקדש נורא תהלות עושה פלא • שירה חדשה שבחו גאולים
 לשמך (הגדול) על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו
 • ימלוך לעולם ועד : בגלל אבות תושיע בנים ותביא גאולה
 לבני בניהם כי מעולם אתה גואל ברוך אתה • גאל ישראל :

ועומדין ומתפללין בלש איש איש במקומו המיוחד לו להתפלל סס • ואסור להפסיק
 ולדבר בין גאולה לתפלה רק לענות קדים או קדושה או ברכו ומודים מותר
 והמתפלל צריך שיכוין רגליו כחמת וכוסף ורועותיו ומכוין לבו ושפתיו יחד ויעמוד באימה
 וביראה ולא ינסוק בנרובו ולא יפסק בפיו • כזמן לו רוק לא ירוק לפניו ולא לימינו אלא
 רוק לאחוריו או לשמאלו או מבלעו ולא יעטס בתפלתו עטוס מלמטה בא לו עטוס ואינו
 יכול לעמוד על עזמו או שחגס והתעטס אם יכול להרחיק מרחיק לאחוריו ארבע אמות

יוצר של חול

ועומד שם עד שיכלה הריח וחוזר למקומו הראשון • ואם אינו יכול להרחיק עומד במקומו וממתין עד שיכלה הריח ואומר רבון כל העולמים יצרתנו נקבים נקבים חלולים חלולים בלוי וידוע לפניך חרפתנו וכלימתנו בחיינו חרפה וכלימה במיתתנו רמה ותולעה • וגו' תפלתו • לפיכך צריך אדם לבדוק נקביו היטב קודם שילך לבית הכנסת להתפלל • ואם לאדם לאחוז תנוק או ספר תורה בחיקו או סכין וקערה וכבר ומעות בידו כשהוא מתפלל וצריך להרחיק מן הנזוה וימי רגלים ארבע אמות ומי רגלים שנתן בהם מים אפילו נש הוא אינו צריך להרחיק והמתפלל כשהוא שכור לא יצא וצריך לו לחזור ולהתפלל וצר המתפלל שיהא איור חגור לו על מתניו ואסור להתפלל כנגד גוי ערום או לקרות את שם וכל שכן כנגד ישראל ערום וכן כנגד אשה וכן כנגד חזיר אפילו הוא עולה מן הנהר • ה מתפלל וטעה חוזר למקום שטעה • היה מתפלל וזכר שהתפלל פוסק ואפילו באמו ברכה • ואסור ליטב תוך ארבע אמות של תפלה או לעבור כנגד המתפלל בתוך ארבע אמות ואין המתפלל רשאי להגביה קולו בתפלתו והמתפלל כורע בזמן אברהם תחלה וס ובמקום תחלה וסוף ומזות כריעה עד שיתפקקו כל חליות שבסדרה וכשהוא כורע כור בצרוך וזוקק בשם וכורע בבת אחת וזוקק מעט מעט • היה מתפלל והצבור עוקב קדוש או קדיש לא יפסיק ויענה עמהן אבל הוא מפסיק ושומע וגומר תפלתו ומותר לענו קדושה עם הצבור בין מחיה המתים והאל הקדוש ואינה חשוכה הפסקה אבל בין שר הכרעה לא יפסיק • וזו היא תפלת לחש :

י' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך •

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלה יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליו גימל חסדים טובים וקונה את הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה •

בעשרת ימי תשובה אומרים וברנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענה (אלהים חיים) אל חי :

מלך גואל עוזר ומושיע ומגן • ברוך אתה יי מגן אברהם : אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע (בקיז מוריד הטל) (בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חייב בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חוליב מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה •

בעשרת ימי תשובה אומרים מי כמוך אב הרחמן (הרחמים) זכור יצוריך ברחמים לחיים ממית ומחיה :

ונאמן אתה להחיות מתים • ברוך אתה יי מחיה המתים :

ויש כובדים לומר במקום פתח

ובחזרה שלוח כבוד ואמר

פתח יתנו לך המוני מעלה עם נקדישך ונעריצך בנועם שיח סוד קבוצי מטה יחד בלם קדושה שרפי קדש המשלשים לך קדושה לך

לך ישלשו כמה שְׁנָאֵמַר עַל יַד קְרוֹשָׁה וְכֵן כָּתוּב טַל יִדְוֶנּוּ
 בִּיאֵךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר • קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כֹל
 אֶרֶץ כְּבוֹדוֹ : לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְקוֹמוֹ : וּבְדַבְּרוֹ
 דִּשְׁךְ כָּתוּב לֵאמֹר • יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וְדֹר הַלְלוּיָהּ :
 דֹּר וְדֹר נְגִיד גְּדֻלָּךְ וּלְנִצְחָה נִצְחִים קְרוֹשְׁתֶּךָ נְקֻדֵּיֶשׁ וּשְׂבַחֶךָ
 אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל
 וְקְרוֹשׁ אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְּרוֹשׁ :

בעשרת ימי תשובה אומרים המלך הקרוש :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה •

למוסאי שבת ולמוסאי יום טוב אומרים

תָּה הַבְּרִלָה בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם
 הַשְּׂבִיעִי לַשִּׁשִּׁתַּי יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה וְכַשֵּׁם שֶׁהַבְּרִלָתָנוּ מִגִּזְרֵי הָאֲרָצוֹת
 וּמִמִּשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה בֵּין תַּטְהַרְנוּ וּתְנַקְנוּ מִכָּל חַטָּא וְעוֹן :

חֲנֻנוּ מֵאֵתָךְ דַּעַה וּבִינָה וְהַשְׁכַּל • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חֲנוּן הַדַּעַת :
 וְשִׁבְנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וּרְבִקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבְּנוּ מִלְּבָנוּ
 לְעִבּוּדֶיךָ וְהַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ • בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה :

לֵח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטְאָנוּ מְחוּל לָנוּ מִלְּבָנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ כִּי אֵל
 טוֹב וְסֹלַח אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חֲנוּן הַמִּרְבֵּה לְסִלּוּחַ :
 אֵה נָא בְּעַנְיָנוּ וְרִיבָה רִיבְנוּ וּגְאֹלְנוּ מִלְּבָנוּ מֵהִרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ
 כִּי (אֵל) גּוֹאֵל חֹזֵק אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :
 פָּאֲנוּ יְיָ (אֱלֹהֵינוּ) וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תִהְלֹתָנוּ אַתָּה
 וְהַעֲדָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ וּלְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ
 כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל :

רַךְ עֲלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְאֵת כָּל מִינֵי
 תְּבוּאָתָה וְתֵן טַל (כַּסּוּיָהּ וּמִטֵּר) לְבָרְכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
 שִׁבְעַת אֵת הָעוֹלָם מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ • וְתֵן בְּרָכָה רְוַחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
 מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וּבְרַךְ שְׁנוֹתֵינוּ בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת הַמְּבֹרָכוֹת • בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

תַקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְהַרְוֹתָנוּ וּשְׂא נִס לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתָנוּ • (וְקַבְּצָנוּ
 יַחַד

יחד מהרה מארבע בנפות הארץ לארצנו (ברוך אתה יי
מקבץ נדחי עמו ישראל :

השיבה שופטינו כבראשונה ויועצנו כבתחלה ותמלוך עלינו
אתה לבדה בחסד וברחמים בצדק ובמשפט ברוך
אתה יי מלך אוהב צדקה ומשפט :

בעשרת ימי תשובה אומרים המלך המשפט :

ולמלשנים (ולמינים) כל תהי תקוה וכל הזדים כלם ברגע
יאבדו וכל אויביך מהרה יברתו ומלכות זרין
מהרה תעקר ותשבר והכניע אותם במהרה בימינו ברוך אתה
יי שובר אויבים ומכניע זדים :

על החסידים ועל הצדיקים ועל גירי הצדק ועל פליטת עמך
בית ישראל יהמו נא רחמיה יי אלהינו והן שכר טוב
לכל הבוטחים בשמך הטוב באמת ושים חלקנו עמהם לעולם
לא נבוש כי בך בטחנו מלך עולמים ברוך אתה יי משען
ומבטח לצדיקים :

ולירושלם עירך ברחמים תשוב ובונה אתה בגין עולם במהרה
בימינו .

כתשעה בלח אומרים

רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלם עירך ועל ציון
משכן כבודך ועל העיר האכלה החרבה והשוממה הנתנה ביד
זרים הרמוסה בכף עריצים ויבלעה לגיונות וירשוע עובדי אלילים
ולישאל עמך נתתה ולזרע יעקב ירושה הורשתה נערה יי אלהינו
מעפרה והקיצה מארץ הויה נטה עליה כנהר שלום וכנחל שושף כבוד
גוים כי באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה כאמור ואני אהיה לה
נאם יי חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה : ברוך אתה יי מנחם ציון
עירו ואבילי עמו ובונה ירושלם : ט"כ

ברוך אתה יי בונה ירושלם :

את צמח דוד עבדך במהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך
כי לישועתך קוינו כל היום ברוך אתה יי מצמיח קרן
ישועה :

שמע קולנו יי אלהינו וחוס וחננו ורחם עלינו וקבל ברחמים
וברצון את תפלתנו ואת תחנונתנו כי אב מלא רחמים

רבים אתה הוא מעולם ולא גישוב ריקם מלפניך * בקעבת יסוד אומר
 עננו יי עננו ביום צום תעניתנו כי בצרה גדולה אנחנו ואל תעלם אנך
 משכונע תפלתנו ואל תתעלם מפקשתנו היה נא קרוב לשועתנו
 טרם נקרא אתה תענה בדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה עוד
 הם מדברים ואני אשמע *

כי אל שומע תפלה ותחנון אתה * ברוך אתה יי שומע תפלה:
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה
 לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
 ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

בראש חודש ובחול המועד אומרים זה

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע ויפקד *
 ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון משיח
 בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן
 לחסד ולרחמים ולרצון * בראש חודש ביום ראש החודש הזה * בחול המועד של
 פסח ביום חג המצות הזה * בחול המועד של סוכות ביום חג הסוכות הזה * לרחם
 בו עלינו ולהושיענו * זכרנו יי אלהינו בו לטובה * ופקדנו בו לברכה *
 והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחוס וחנו ורחם עלינו
 והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה :
 ותחזינה עינינו בשוכה לציון ולירושלים עירך ברחמים במאז *
 ברוך אתה יי המחזיר ברחמי שכניתו לציון :

מודים דרבנן

כשהחזן אומר מודים חייבים כל הכנור לשוח עמו ולוחסין ואומרים

מודים בורעים משתחיים באנחנו
 לפניך אלהינו אלהי כל
 בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
 והודאות לשמך הגדול והקדוש
 על שהחייבתנו וקיימתנו כן החיינו
 ותחננו ורואסוף גליותנו מארבע
 בנפות הארץ וגשוב לשמור חקיך
 ורעשות רצונך באמת ובלבב שלם
 על שאנו מודים לך ברוך אל
 ההודאות :

מודים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהי

אבותינו על חיינו המסורים
 בידך ועל נשמותינו הפקודות
 לך ועל נפיק שכל יום ויום
 עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
 שכל עת ערב וכקר וצהרים
 הטוב כי לא כלו רחמיך
 המרחם כי לא תמו חסדיך כי
 מעולם קוינו לך * לא הכלמתנו
 יי אלהינו ולא עזבתנו ולא

שמונה עשרה של חול

הסתרת פניך ממנו :

בחנוכה ובפורים אומרים

על הנסים ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות ועל הפורקן ועל
הפדות שעשית עמנו ועם אבותינו בימים ההם בזמן הזה :

ובפורים

בימי

לחנוכה

מרתתה בן יוחנן בהן גדול השמונאי
ובניו בשעמרה עליהם מלכות
יון הרשעה לשבחה מהורתך
ויהעבירם מחקי רצונך ואתה
ברחמיך הרבים עמדת להם בעת
צרתם • רבת את ריבם דנת את דינם
נקמת את נקמתם מסרת גבורים
ביר חלשים ורבים ביר מעטים
וטמאים ביר טהורים ורשעים ביר
צדיקים וזרים ביר עוסקי תורתך
ולך עשית שם גדול וקדוש בעולם •
ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה
ואחר כך באו בניך לדביר ביתך
ופנו את היכלך וטתרו את מקדשך

מרתתה בן יוחנן בהן גדול השמונאי
ובניו בשעמרה עליהם מלכות
יון הרשעה לשבחה מהורתך
ויהעבירם מחקי רצונך ואתה
ברחמיך הרבים עמדת להם בעת
צרתם • רבת את ריבם דנת את דינם
נקמת את נקמתם מסרת גבורים
ביר חלשים ורבים ביר מעטים
וטמאים ביר טהורים ורשעים ביר
צדיקים וזרים ביר עוסקי תורתך
ולך עשית שם גדול וקדוש בעולם •
ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה
ואחר כך באו בניך לדביר ביתך
ופנו את היכלך וטתרו את מקדשך

והדריקו גרות בחצרות קדשך וקבעים שמונה ימים בהלל ובהודאה •
ובשם שעשית עמהם גם בן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת הזאת
ונורה לשמך הגדול סלה :

(בעשרת ימי חנוכה אומרים זכור רחמיך וכבוש את בעסף • פלה דבר וחרב
ורעב ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה מעלינו ומעל כל בני בריתך :

על כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד •

כשהחזן אומר על כלם יתברך וכו' הזכור ענין לעולם ועד •
בוניניאלה נהנים לומר כאן וכתוב :

כל החיים יזרוק סלה • ויהללו לשמך הטוב באמת :

בעשרת ימי חנוכה אומרים וכחוב לחיים טובים כל בני בריתך :

ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :

ובחזרה שלח זכור אומר

אלהינו ואלהי אבותינו כרכנו בכרכה המשולשת בתורה הפתוכה על
ידי משה עבדך • האמורה מפני אהרן ובניו בהנים עם קדושיך

כאמור

שמונה עשרה של חול

חי

בְּאִמּוֹר : וּבְרַכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יְיָ פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיַּחַנְךָ : יִשָּׂא יְיָ פְּנֵי
אֱלֹהֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם :

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אָבִינוּ בְּלִנּוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ
נָתַתְּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים אֲהַבָּה וְחֶסֶד צְדָקָה בְּרַכָּה יְשׁוּעָה
וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (דְּבַרְכֵנוּ) וּלְבַרְךָ אֶת כָּל
עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל יְשָׁעָה בְּשִׁלּוּמָךְ :

כַּעֲרַת יְמֵי קַסוּבָה אֲמִירִים וּבְכַפֵּר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם פְּרִנְסָה טוֹבָה וַיִּשְׁנָעָה
וְנִחְמָה הֵן וְחֶסֶד נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אָנוּ וְכָל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים (טוֹבִים) וּלְשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן : יִהְיוּ לְרִצּוֹן
אֲמִרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

ופוסע שלשה פסיעות לאחוריו וחוזר לשמאלו ואחר כך ליעינו ואומר

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל אָמֵן :

וְצִרִיךְ לַפְּסוּעַ שְׁלֹשׁ פְּסִיעוֹת הַלְלוּ בְּכַרְיַעָה אַחַת שְׁלֹשָׁתָן : הָרֵי אֵלוֹ הַבְּרֻכּוֹת שֶׁל תְּפִלָּה
שְׂאֵם חַיִּיב לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם עַלִּיזוֹן אֵין לְהוֹסִיף וּמֵהֵן אֵין לְגְרוּעַ וְאֵין אֵדָם יוֹכַל
לְשַׁנּוֹת סִדְרָן אֲבָל אֵם יִצְטַדֵּךְ לְאֵדָם רִשְׁאֵי לְהוֹסִיף בְּכָל בְּרַכָּה וּבְרַכָּה מֵעִין אֲוִתָּה בְּרַכָּה כְּנוֹן
אֵדָם שֶׁהִיא לוֹ חוֹלָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ יוֹכַל לְהַצִּירֵךְ בְּרוּפָא חוֹלִים וְכֵן בְּכָל בְּרַכָּה וּבְרַכָּה וְשֶׂאֵר
צְרִכְיוֹ שׂוֹאֵל בְּשׁוּמַע תְּפִלָּה אֲבָל בְּשֹׁלֵשׁ רִאשׁוֹנוֹת וּבְשֹׁלֵשׁ אַחֲרוֹנוֹת אֵין אֵדָם רִשְׁאֵי לְשֹׂאֵל
צְרִכְיוֹ וְאֵין הַיַּחֲיד רִשְׁאֵי לְקַבּוּעַ בְּרַכָּה לַעֲזוּמוֹ וְאֵם רוּזָה לומר תַּחֲנוּנִים אַחַר תְּפִלְתּוֹ אֲפִילוּ
כַּסֵּדֵר וַיְדוּי יוֹם הַכַּפּוּרִים אומר קוֹדֵם שִׁפְסַע ג' פְּסִיעוֹת וַיֵּשׁ שְׂנוּהֲגִין לומר תַּחֲנוּנִים אֵלוֹ :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וְשִׁפְתֵי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי
תְּדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדֶּךָ נַפְשֵׁי וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרָ לְכָל תְּהִיָּה :
יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי שָׁבַל הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה תִּפְרַע עֲצָתָם
וְתִקְלַקֵּל מַחֲשַׁבוֹתָם : וְכֵן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי שְׁתַּפְּתַח לִי
שְׁעָרֵי תוֹרָה • שְׁעָרֵי חֲכָמָה • שְׁעָרֵי בִּינָה • שְׁעָרֵי רַעָה • שְׁעָרֵי
פְּרִנְסָה וּבְלִבְלָה • שְׁעָרֵי חַיִּים • חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים וְרִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ :
יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמִרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

דינים

ואחר שהתפללו בלחש חוזר החזן ומסדר את התפלה כלה בקול להזניח את האנוסים
ואת החולים שאין יכולים להתפלל ומי שאינן בקיאים בתפלה ועוד שצריך
להסדיר בה סדר הקדושה וברכת כהנים ואם נתעלף או נשתתק החזן או שטויה ואינו יודע
סדר ברכותיה עונד אחר תחמוי ומתחיל מתחלת הברכה שנתתק בה החזן הראשון :

דינים

דין הזכרת גבורות גשמים

בברכת מחיה המתים היא ברכה שניה אתה גבור בימות הגשמים מיום טוב ראשון של שמיני עזרה בתפלת מוסף עד יום טוב ראשון של פסח בתפלת שחרית מזכירין בה משיב הרוח ומוריד הגשם ואם טעה ולא הזכיר חוזר ומזכיר • ובתפלת מוסף של יום טוב הראשון של פסח מפסיקין ואין מזכירין משיב הרוח כל ימות החמה עד תפלת מוסף של יום טוב ראשון של שמיני עזרת • ואם טעה והזכיר חוזר ומפסיק ואם אינו יודע אם הזכיר בימות הגשמים או אם הפסיק בימות החמה חזקה כל שלשים יום הראשונים מה שהוא למוד להתפלל עד עכשיו התפלל • ובימות הגשמים חוזר ומזכיר ובימות החמה חוזר ומפסיק • לאחר שלשים יום אינו חוזר חזקה מה שהוא צריך להזכיר מזכיר ובהזכרה ובהפסקה יחיד וכבוד שוין :

דין סדר קדושה

ואחר שהסדיר החזן אבות וגבורות הן מנגן ומחיה מסדיר את הקדושה כמו שכתוב למעלה במקומו • ובשעה שעונין את הקדושה וזקפין רגליהם וכופפין את זרועותיהם וזוקפין את עיניהם כלפי מעלה ומכוונין את לבם לאזניהם שנשמים באימה ביראה ברתת ובויע על שם ויועו אמות הסיפים מקול הקורא ואסור להפסיק בין הקדושה לדברים אחרים שאינם מענין הקדושה • ואין עונין קדושה בפחות מעשרה :

דין עניית אמן

בעוד שהחזן מסדיר את התפלה ואו' י"ח בקול ראוי לכל הקהל לעמוד על רגליהם ולכוין את לבם לשמוע כל ברכה וברכה כדי לענות אמן בעונתה שאם יש בניהם מי שלא יכוין לבו יפה בתפלתו יכוין לבו היטב עם שליח גבור ועונה אמן בכל ברכה וברכה ויבא ידי חובתו • ואין הזכור רשאי לענות אמן עד שתכלה ברכה מפי החזן ואין החזן רשאי להתחיל ברכה אחרת עד שיכלה אמן מפי הזכור • ואין הזכור רשאי להגביה את קולו ולא להסמיק את קולו אלא כנגד המברך • ואין עונין לא אמן חטופה ולא אמן קטופה • אלא עונה אדם אמן שלימה בכוונת הלב והפה ושיהא יודע כמה הוא עונה אמן ומי הוא המברך אם ראוי לענות אחריו אמן וקטן הלמד את התפלה אין עונים אחריו אמן בשעה שהוא מתלמד לברך ולהתפלל אבל בשעה שהוא מברך לזאת ידי חובה עונים אחריו אמן ואף ע"פ שהקטן אינו מחוייב בכך • וגוי המברך את השם אין עונים אחריו אמן ואין אדם רשאי לענות אמן אחר ברכותיו והעונה אמן אחר ברכותיו הרי זה מגונה לפי שאפשר לשנות בברכותיו אבל בסוף ברכותיו רשאי לענות אמן :

דין שאלה בברכת השנים

מיום שתקופת תשרי נופלת ויום תקופה מן המנין מתחילין ומונים ששים יום ובליל ששים מתחילין ושואלין את הגשמים שאומרים ותן טל ומטר בברכת השנים ואין מפסיקים בו עד יום טוב ראשון של פסח ואם טעה ולא הזכיר ותן טל ומטר בברכת השנים אם נזכר קודם שיגיע לשומע תפלה אומרו קודם שומע תפלה ואינו חוזר ואם נזכר לאחר שומע תפלה חוזר לברכת השנים • ואם התפלל ואינו יודע אם הזכיר ותן טל ומטר בימות הגשמים או אם הפסיק בימות החמה כל שלשים יום חוזר מספק מכאן ואילך אינו חוזר :

דין סדר ברכת בהנים

אם יש בבית הכנסת בהן הראוי לברך בגשיאות כפים כיון שמתחיל החזן ברכת רצה כהן עוקר את רגליו לעלות לדוכן מיד ויאמר יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתהא ברכה זו שזיהנו לברך את עמך ישראל בלא מכשול ובלא עון • וחולץ מנעליו ושנדליו ונוטל את ידיו ומברך בא"י אמ"ה אק"כו על נטילת ידים • ובא לו לדוכן במורח בית

בית הכנסת והופך פניו במערב כלפי העם ואחוריו כלפי המזרח ומברך בא"י אמ"ה אשר קדשנו בקדושתו אל אהרן וכונו לברך את עמו ישראל באהבה • ונושא את ידיו נגד כתפיו ואומר בקול רם ובנעמה יברכך ויאיר וישא כמו שכתוב למעלה במקומו והחזן מקרא אותו על כל תיבה ותיבה ואין החזן רשאי להתחיל תיבה אחרת עד שתכלה התיבה מפי הכהן ובסוף כל פסוק ופסוק עונין הזכור אמן • ואין הזכור רשאי לענות אמן עד שתכלה ברכה מפי הכהן • ואין הכהן רשאי להתחיל ברכה אחרת עד שתכלה אמן מפי הזכור ואסור להסתכל בכהנים בשעת שנושאים כפיהם • ואסור לשוח דברים בטלים אלא עומדים כלם באימה וביראה ומכוונים לבס לאביהם שבשמים שיקיים להם ברכותיו • ואין הכהנים רשאי לבזק קשרי אצבעותיהן עד שיכלה אמן אחרון מפי הזכור • ואין הכהנים רשאי להחזיר פניהם מן הזכור עד שיתחיל שליח זכור שים שלום • וכשמחזירין פניהן מן הזכור אומרים רבון כל העולמים עשינו מה שגזרת עלינו עשה עמנו כמה שהבטחתנו בתורתך ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם ועם שאחורי הכהן אינם בכלל ברכה שלפני כהן וכל דדין ישן בכלל ברכה • ובתפלת שחרית ומוסף ובנעילת יום הכפורים ובמנחה של שאר תעניות הבהנים נושאים את כפיהן • אבל במנחת כל שאר ימים אין נושאים את כפיהם משום דשכיחא שברות • וכן במנחה של יום הכפורים אין נושאים את כפיהן אף ע"ג דליכא שברות משום דהא איכא נעילה במקומה • וכהן שנטא את כפיו בבית הכנסת זה ובה לו לבית הכנסת אחר ומלא זכור מתפללין רשאי לחזור ולישא את כפיו ואין בזה משום בל תוסיף • אבל על שלשה פסוקין מברכת כהנים אסור להוסיף :

סדר שני וחמישי

ובכל שני וחמישי שאינו יום טוב • ולא חולו של מועד • ולא ראש חדש • ולא חנוכה • ולא פורים • ולא ערב יום טוב • ולא אסרו חג שהוא יום שלאחר יום טוב • ואין בבית הכנסת ברית מילה • או שמחת חתונה • אומרים תחנונים אלו :

ועתה אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם בְּיָוֶם הַזֶּה חֲטָאנוּ רִשְׁעָנוּ : אֲדַנִּי כְּכֹל צְדָקוֹתֶיךָ יִשְׁבַּח־נָא אַפְּךָ וְחַמְתָּךְ מֵעִירָךְ יְרוּשָׁלַם הַר קְדִישֶׁךָ : כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה לְכֹל סְבִיבוֹתֵינוּ : וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֵל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֵל תְּחִנּוּנָיו וְהָאֵר פְּנֶיךָ עַל מִקְדְּשֶׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדַנִּי : הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזֻנֶךָ וּשְׁמַע פֶּקֶח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵיהָ : כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תְּחַנּוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדַנִּי שְׁמַעֵה אֲדַנִּי סְלַחֵה אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחָזר לְמַעַנֶךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמְּךָ : אֵל הוֹרְתָנוּ לִזְמַר (מִדְּוֹת) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה • וְזָכוֹר לָנוּ (הַיּוֹם) בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה (בְּמוֹ) שֶׁהוֹדַעְתָּ לָּעָנּוּ מִקֶּדֶם • וְכֵן כְּתוּב (בְּתוֹרַתְךָ) וַיִּרְדּוּ בְּעֵינָיו וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי • וְשֵׁם נֶאֱמָר : וַיַּעֲבֹר יי עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא יי • אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד

ואמת

ואמת : נצר חסד לאֱלֹפִים נשא עֵין ופִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה : וְסִלַּחַת
לְעוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתֵנוּ : סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטְאָנוּ מִחוּל
לָנוּ מִלִּבֵּנוּ כִּי פִשַׁעֵנוּ : כִּי אִתָּהּ יי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל
קוֹרְאֶיךָ : כִּי עַמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תּוֹרָא : לְמַעַן שְׂמֵךְ יי וְסִלַּחַת
לְעוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תְּתַעַלֵּם
מִתְחַנְתֵּנוּ שְׂאִין אָנוּ עֵינֵי פָנִים וְקִשֵׁי עוֹרְךָ בְּדַבַּר הַזֶּה
שֶׁנֶּאֱמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חָטְאָנוּ • אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטְאָנוּ • אֲשַׁמְנוּ • בְּגִדְנוּ • גִּזְלָנוּ • דִּבְרָנוּ
דוּפִי • הֶעֵוִינוּ • וְהִרְשַׁעְנוּ • זָרְנוּ • חָמְסָנוּ • טָפְלָנוּ שָׁקַר • יַעֲצָנוּ
רַע • כְּזָבְנוּ • לָצָנוּ • מִרְדְּנוּ • נֶאֱצָנוּ • סָרְדְנוּ • עֵוִינוּ • פִּשַׁעֵנוּ •
צָרְדְנוּ • קִשִׁינוּ עַרְף • רִשַׁעֵנוּ • שַׁחַתְנוּ • תַּעֲבָנוּ • תַּעֲיִנוּ • תַּעַתְעָנוּ •
סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה לָנוּ וְאַתָּה צְדִיק
עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אֲמַת עֲשִׂית וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

מֵה נֶאֱמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֵה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים •
הֲלֹא כָל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגִלוֹת אִתָּהּ יוֹרֵעַ • אִתָּהּ יוֹרֵעַ רְוִי
עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חַי • אִתָּהּ חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֶטֶן וּבוֹחַן
כְּלִיּוֹת וּלֵב • אֵינְךָ כָּל דְּבַר גַּעֲלָם מִפֶּה וְאֵינְךָ נִסְתָּר מִנְּגִד עֵינֶיךָ :
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּסַלַּח וְתִמְחוֹל
לָנוּ עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ וּפִשַׁעֵנוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ :

בעשרת ימי תשובה אומרים ויש מקומות שאומרים אותו אחר שמונה עשרה יום

כשנת תשובה אין אומרים חטאנו • ולא מחול • קרע • מחוק • מכה • ולא כתבנו כספר
מחילה וסליחה וכפרה

- : אָבִינוּ מִלִּבֵּנוּ חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ
- : אָבִינוּ מִלִּבֵּנוּ אֵינְךָ לָנוּ מִרְךָ אֵלָּא אִתָּהּ
- : אָבִינוּ מִלִּבֵּנוּ עָשָׂה עִפְנוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ
- : אָבִינוּ מִלִּבֵּנוּ בִּטָּל מִמֵּנוּ גְזֵרוֹת קִשׁוֹת
- : אָבִינוּ מִלִּבֵּנוּ חִדַּשׁ עָלֵינוּ כְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת
- : אָבִינוּ מִלִּבֵּנוּ חִדַּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
- : אָבִינוּ מִלִּבֵּנוּ בִּטָּל מִחֻשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלִּבֵּנוּ הִפְרַ עֲצַת אוֹיְבֵינוּ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמְךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲצֹר (יִתֵּן טוֹב לֹמֵר מִנֵּעַ) מִגְּנֵפָה מִנַּחֲלֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּלְה דְּבַר וְחָרֵב וְרָעַב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית וּמִגְּנֵפָה מִבְּנֵי כְּרִיתְךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוֹר (יִתֵּן טוֹב לֹמֵר זְכוֹר) כִּי עָפָר אָנַחְנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קְרַע רִיעַ גָּזֵר דִּינְנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מְחֹק שְׂמֵר חֻבּוֹתֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סֶלַח וּמְחֹל לְעֹנֹוֹתֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנְּגִיד עֵינֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ תְּחִוִּירֵנוּ בְּחִשּׁוֹבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵל הַשִּׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוֹרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יְשׁוּעוֹת וּנְחֻמוֹת
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וּכְלֻפָּה
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה וּכְפָרָה
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְחַס וְרַחֵם עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְדַא לְמַעַנֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְרַחֵם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

הַכֹּלָה מִמֶּנּוּ אַפֶּךָ וְחִמְתְּךָ
 הַכֹּלָה מִמֶּנּוּ בָזָה וְשִׁבְיָהּ
 הַכֹּלָה מִמֶּנּוּ גְלוֹת וְטִלְטוּל
 הַכֹּלָה מִמֶּנּוּ דְּבַר וּמִשְׁחִית
 הַכֹּלָה מִמֶּנּוּ הָוָה עַל הָוָה
 הַכֹּלָה מִמֶּנּוּ וְסֵת עֲבוֹדַת אֱלִילִים
 הַכֹּלָה מִמֶּנּוּ זַעַם וְעִבְרָה
 הַכֹּלָה מִמֶּנּוּ חֲרוֹנְךָ וְקִצְפְּךָ
 הַכֹּלָה מִמֶּנּוּ טְנוּף מַעֲשִׂים רָעִים

תכלה

תְּבִלָּה מִמֶּנּוּ יֵצֵר הָרַע
 תְּבִלָּה מִמֶּנּוּ כְּלִיזֵן עֵינַיִם
 תְּבִלָּה מִמֶּנּוּ לֹחֲמִים וְלֹחֲצִים
 תְּבִלָּה מִמֶּנּוּ מִלְּאֵךְ הַמּוֹת
 תְּבִלָּה מִמֶּנּוּ נִגְף וְחָרוֹן
 תְּבִלָּה מִמֶּנּוּ שְׁנֵאת חָנָם
 תְּבִלָּה מִמֶּנּוּ עֵין הָרַע
 תְּבִלָּה מִמֶּנּוּ פִיק בְּרָכִים
 תְּבִלָּה מִמֶּנּוּ צָרָה וְצוֹקָה
 תְּבִלָּה מִמֶּנּוּ קָלוֹן וְחֶרְפָּה
 תְּבִלָּה מִמֶּנּוּ רַעַת אָדָם
 תְּבִלָּה מִמֶּנּוּ שְׁלֹטוֹנִים קָשִׁים
 תְּבִלָּה מִמֶּנּוּ שְׁמוּעוֹת רַעוֹת
 תְּבִלָּה מִמֶּנּוּ תַחְרוֹת וְאִיבָה
 תְּבִלָּה מִמֶּנּוּ כָּל מִינֵי פוֹרְעָנוּת וְכָל מִינֵי יְסוּרִים וְחֲלָאִים רַעִים
 אָמֵן :

נפילת אפים

ונופלין על פניהם • והחזן נופל על פניו לפני הארון וסוכב על כדו השמאלית על לבו כדי
 שיבא בכנע למקום ולוחשין כל אחד ואומרים :

רְחוּם וְחַנוּן חֲטָאֲנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ : אָב הַרְחֵמְנוּ מֵלֵא
 רַחֲמִים רַבִּים • בּוֹרֵא רַחֲמִים חֲטָאֲנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ :
 גְּדוֹל הָעֶזְרָה וְרַב הָעֲלִילָה • דּוֹבֵר צְדָקוֹת וּמְגִיד מִיִּשְׁרָיִם • הַדּוֹר
 בְּלִבּוֹשׁ וְנֶאֱדָה בְּבִתְרָה • וּבוֹחֵן כְּלִיזֵת וְלֵב חֲטָאֲנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם
 עָלֵינוּ : זָךְ וְיִשְׁרָר • חַנוּן וְרַחוּם • טוֹב וּמְטִיב לְכָל • יוֹשֵׁב בְּסִתְרֵךְ
 וְרוֹאֶה כָּל סִתְרֵךְ • בּוֹבֵשׁ עֲוֹנוֹת וּמִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם • לּוֹבֵשׁ
 צְדָקָה בְּשֵׁרֵץ וְיִשְׁעָה כְּבוֹבֵעַ חֲטָאֲנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ : מֶלֶךְ
 מִמְּלִיךְ מַדְכִּים וְלֵךְ הַמְּלוּכָה • נֵצֵר חֶסֶד לְאֲלָפִים • סוֹמֵךְ נוֹפְלִים •
 עוֹנֶה עֲשׂוּקִים • פּוֹדֶה וּמְצִיל • צַדִּיק וְיִשְׁרָר חֲטָאֲנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם
 עָלֵינוּ : קָרוֹב אֶתָּה לְכָל קוֹרְאֶיךָ בְּאֶמֶת • רַחוּק יוֹשֵׁב וְקָרוֹב •
 שׁוֹמֵעַ שְׂדֵי שׁוֹכֵן שְׁחָקִים שׁוֹמֵר שׁוֹמֵעַ שׁוֹעָה • תִּקְוָה עַל כָּל
 תָּמִים

תמים פעלו אל ארך אפים ורכ חסד ואמת חטאנו לפניך רחם עלינו :

יושב החון לפני הארון : כופף את רגליו : ומכה אותן בטליתו : שכן כתוב ונסתים יכסה רגליו : קל וחומר לכשר ודס : וחומר :

(יש סוברים לומר רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו והושיענו :)

לדוד אליה " נפשי אשא : אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו איבי לי : גם כל קויה לא יבשו יבשו הבגדים

ריקם : דרכיה " הודיעני ארחותיה למרני : הדריכני באמתה

ולמרני כי אתה אלהי ישעי אותה קויתי כל היום : זכר רחמיה

" וחסדיה כי מעולם המה : חטאת נעורי ופשעי אל תזכר

כחסדה זכרלי אתה למען טובך " : טיב וישר " על בן יורה

חטאים בדרך : ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו : כל

ארחות " חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו : למען שמה " וסלחת לעוני כי רב הוא : מי זה האיש ירא " יורנו בדרך

יבחר : נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ : סוד " ליראיו ובריתו

להודיעם : עיני תמיד אל " כי הוא יוציא מרשת רגלי : פנה

אלי וחנוני כי יחיר ועני אני : צרות לבבי הרחיבו מצוקותי

הוציאני : ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי : ראה איבי כי

רבו ושנאת חמס שנאוני : שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי

חסיתי בך : הם וישר יצרוני כי קויתיה : פדה אלהים את

ישראל מכל צרותיו : כיום שבי אומרים זה המזמור

שיר המעלות ממעמקים קראתיה " : אדני שמעה בקולי

תהיינה אזניה קשבות לקול תחנוני : אם עונות תשמר

יה אדני מי יעמד : כי עמך הסליחה למען תורא : קויתי " וקויה נפשי ולדברו הוחלתי : נפשי לאדני משמרים לבקר

שמרים לבקר : יחל ישראל אל " כי עם " החסד והרבה עמו

פדות : והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :

כיום חמישי אומרים אלו הפסוקים

אם עונינו ענו בנו " עישה למען שמך : כי רבו משובותינו לך

חטאנו : מקוה ישראל " מושיעו בעת צרה : למה תהיה

לשני וחמישי

כָּגוּר בְּאֶרֶץ וּכְאֶרֶחַ נָטָה לְלוֹן : לְמָה תְהִיָּה כְּאִישׁ נִדְהָם כְּגִבּוֹר
לֹא יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ : וְאַתָּה בְּקִרְבָּנוּ ׀ וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אֵל
תִּנְחֵנוּ : מִי אֵל כְּמוֹד נְוִשָׂא עֵוֶן וְעֵבֶר עַל פִּשְׁעֵי לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ
לֹא הִחְזִיק לְעַד אַפּוֹ כִּי הִפִּץ חֶסֶד הוּא : יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבוֹשׁ
עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם : תַּחַן אֲמַת לְיַעֲקֹב
חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם :

לשני וחמישי אחר שאמר אחד מאלו המזמורים מקחיל החזן ואומר :

זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וְעַקְדַת יַצְחָק וְיָשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל שְׂאֲרֵית
יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שִׁמְךָ : וּבִכְבוֹר חוּזְרוּ זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם
וְעַקְדַת יַצְחָק וְהִשְׁבֵּי שְׁבוֹת אֱהֱלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שִׁמְךָ :
וּבִכְבוֹר חוּזְרוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנִי ׀ אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי • חוֹשָׁה לְעֹזְרֵיתִי
׀ תִּשְׁוַעְתִּי : וּבִכְבוֹר חוּזְרוּ וְאוֹמְרוּס אֹפֶן

אבינו אב הרחמן הושיענו למען שמך :

אֱלֹהֵינוּ • וְאֱלֹהֵי אַבְוֹתֵינוּ • כִּךְ בְּטַחְנוּ לֹא נִבּוֹשׁ • וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן
שִׁמְךָ : גְּדוֹל אַתָּה וְגְדוֹל שִׁמְךָ בְּגִבּוֹרָה • דְּרִשְׁנוּךָ ׀
אֱלֹהֵינוּ הַמֵּצֵא לָנוּ : וְהוֹשִׁיעֵנו הַעֲתֵר לָנוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמִיךָ • וְאֵל
תְּבִישָׁנוּ מִשְׁבָּרְנוּ : וְהוֹשִׁיעֵנו זְכוֹר רַחֲמִיךָ ׀ וְחִסְדִּיךָ כִּי מַעֲוָלָם
הִמָּה • חֲמוּל עָלֵינוּ כְּאֵב עַל בָּנִים : וְהוֹשִׁיעֵנו טוֹב אַתָּה וּמְטִיב
לְקוֹיֶיךָ • יִכְבְּשׁוּ רַחֲמִיךָ אֶת בְּעַסְךָ מַעֲלֵינוּ • וְהוֹשִׁיעֵנו כָּלָה אֵל
תַּעֲשֵׂ לְשֹׂאֲרֵיתָנוּ • לֹא נִבּוֹשׁ מִמִּשְׁאֲלוֹתֵינוּ • וְהוֹשִׁיעֵנו מִלְּפָנֶיךָ אֵל
תִּשְׁלִיכֵנוּ • נוֹרְאוֹת בְּצַדִּיק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו : וְהוֹשִׁיעֵנו סַעֲדָנוּ
כִּךְ וְנִישְׁעָה • סֶלַח נָא לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ : וְהוֹשִׁיעֵנו עַת צָרָה הִיא וְלֶךְ
לְבַד לְהוֹשִׁיעַ • עֲנֵנוּ בְּעַת צָרוֹתֵינוּ : וְהוֹשִׁיעֵנו פָּנִיךָ אֵל תִּסְתַּר
מִמֶּנּוּ • פָּדָנוּ וְהִצִּילָנוּ מִכָּל צָרוֹתֵינוּ : וְהוֹשִׁיעֵנו צְדִיק אַתָּה ׀
צְדָקוֹת אֱהַבְתָּ • צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ צַעֲקָתָנוּ תַּעֲלֶה לְפָרוּם :
וְהוֹשִׁיעֵנו קוֹלָנוּ תִשְׁמַע וְתַחֲוֶן • רַחֵם עָלֵינוּ ׀ אֱלֹהֵינוּ כִּי מְאֹד צָר
לָנוּ : וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁוַעְתָּנוּ תִקְבַּל בְּרָצוֹן • שְׂאֲלוֹתֵינוּ תִמְלֵא בְּרַחֲמִים :
וְהוֹשִׁיעֵנו תַּעֲלֶה תִפְלֹתָנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ • תִּמְצָא תַחֲנֻתָנוּ חֵן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים וְרָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ : וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵין לָנוּ אֱלוֹהִים אַחֵר אֶלָּא
אַתָּה : וְהוֹשִׁיעֵנו אֵין לָנוּ מִלֶּךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמְצִיל

מפרנס

מִפְּרָנִים וּמִרְחֻם כָּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה :
וְהוֹשִׁיעֵנו אָב הַרְחֵמֵן הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ :

(לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְרוּר) : יַעֲנֶה יי בְּיוֹם צָרָה יִשְׁנַבֵּךְ שֵׁם אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב : יִשְׁלַח עֲזָרָה מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ : יִזְכֹּר כָּל
מִנְחַתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יְדִשְׁנֶנָּה סֶלָה : יִתֵּן לְךָ כִּלְבָבָהּ וְכֹל עֲצָתָהּ יִמְלֵא :
נִרְנְנָה בִישׁוּעָתָהּ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יי כָּל מִשְׁאֵלוֹתֶיךָ :
עֲתָה יִדְעֵתִי כִי הוֹשִׁיעַ יי מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֶהוּ מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת
יִשַׁע יְמִינוֹ : אֱלֹה בָרֶכֶב וְאֱלֹה בַסּוּסִים וְאַנְחָנוּ בְשֵׁם יי אֱלֹהֵינוּ
נִזְכִּיר : הִמָּה בָרַעוּ וְנִפְּלוּ וְאַנְחָנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדַד : יי הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרָאֵנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבָרֶךְ אֶת נַחֲלֹתֶיךָ
וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ כִי אֵין בָּנוּ
מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ :

ועומד הסוּן על רגליו ואומר בכל יום שאומר תחילה

וְאַנְחָנוּ לֹא נִדְעַ מַה נַעֲשֶׂה כִי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ : זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי
וְחֶסְדֶיךָ כִי מַעֲוֹלָם הִמָּה : אֵל תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשֵׁנִים
מִהָר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִי דָלוּנוּ מְאֹד : חֲנֻנוּ יי חֲנֻנוּ כִי רַב שָׂבַעֲנוּ
בוֹז בְּרוּזוֹ רַחֵם תִּזְכּוֹר : כִּי הוּא יִדַע יִצְרָנוּ זְכוֹר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ :
עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהִצִּילָנוּ וּכְפַר עַל
חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :

ואומר הסוּן חצי קדיש

ובשאר ימי השבוע הראוין ליפול על פניהן בין בשחרית בין במנחה אומר רחום וחנון ואכחנו לא נדע וכו'

דין הימים שאין נופלין על פניהם

בראש חדש ובמנחה שלפניו • בחנוכה ובמנחה שלפניו • בפורים וביום שלאחריו • ואם
הוא יום שני או חמישי אין אומרים ועתה וכו' • חדש ניסן כולו • מראש חדש
סיון עד יום שלשה עשר בו • מיום כפור עד ראש חדש חשוון • ואם הוא שני או חמישי
אין אומרים ועתה וכו' וכן בחולו של מועד • בתשעה באב בשחרית • אבל במנחה נופלין
על פניהן • בראש השנה ובמנחה שלפניו • אבל יום שלפניו ושלאחריו נופלין על פניהן •
ביום הכפורים אלא בתפלת געילה בלבד ולא ביום שלפניו ושלאחריו • ויש נוהגים שלא
ליפול על פניהן אפילו בגעילה • ימים שדין יום הכפורים לחג הסוכות יש מקומות שנוהגין
שלא ליפול על פניהם • ובשני ובחמישי דבנתיב אין אומרים ועתה וכו' • בב"ה ששם ברית
מילה ואפילו בתענית כבוד • ואם הוא שני או חמישי אין אומרים לא הוידו וכו' • וכן
בבית הכנסת שיש שמחת חתונה • וכן בבית האבל ואין אומרים שם ועתה וכו' • והימים
והחפלות הללו שוין ליחיד ולכבוד ויחיד המתפלל שני או חמישי רשאי לומר תחנונים אבל
אינו רשאי לומר שלש עשרה מדות • ומתחיל ואומר ועתה וכו' כי שמך נקרא על עירך ועל
עמך • ואל הוריתנו עד ויקרא בשם ה' ושם נאמר • ומדלג ואומר וסלחת עד כי רב הוא
ואומר הוידו • במעמדות כשמטכנין בעמוד השחר ואומרים תחנונים אם אין בבית הכנסת

עשרה

לשני וחמישי

עשרה בני אדם אין אומרים שלש עשרה מדות חלא מלגין כסדר הוה שאמרנו :

סדר קרואת התורה

בשני ובחמישי קורין בתורה • פותח החזן את הארון שבו ספרי התורה • ונוטל ספר התורה בחיקו בכבוד והדר ואוחזו בימינו ואומר מזמור כרצון החזן ואחר שהוציא ספר התורה מן הארון ורהוי לקרות בו אין מחזירין אותו בלא קריאה להוציא ספר אחר ולקרות בו משום פגמו של ראשון ואומר :

ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה יי ויפוצו אויביך ויניסו משנאיך מפניך : קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך : כי מציון תצא תורה ודבר יי כירושלם : יי שמך לעולם יי זכרך לדר ודר : יי חפץ למען צדקו ונגדיל תורה ויאריך : (ויש מי שאומר סיר למעלות אשא) ומוציאין ספר תורה ואומר : גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו :

והצבור עומדים על רגליהם עד שמניחו על הדוכן ואומרים

רוממו יי אלהינו והשתחוו להרום רגליו קדוש הוא : רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו : אין קדוש ביי כי אין בלחך ואין צור באלהינו : (יש מוסיפין כי מי אלוה מבלעדי יי ומי צור וולתו אלהינו) : אחר אלהינו גדול אדוננו קדוש ונורא שמו :

יש קהלות שמוסיפין בשבת ובי"ט אלו הפסוקים • ויש קהלות אחרות שבוטלים לאומרן במקום ומגלה

(כי יש יי אקרא הבו גדל לאלהינו : יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם : ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יי : מהלל אקרא יי ומאויבי אושע : ויאמר מסוף העולם ועד סופו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה תמיד הוא ימלוך עלינו לעולם ועד ואמרו כל העם אמן) : הכל

ואומר החזן ותגלה ותראה מלכותו עלינו מהרה ויחזן וירחם פלוטתנו ופליטת כל עמו בית ישראל ויהננו (תמיד) לחן ולחסד ולרחמים ולרצון ואמרו כל העם אמן : הכל הבו גדל לאלהינו ותנו כבוד לתורה : קרב כהן עמוד רבי פלוני הכהן ואם אין סס כהן אומר אין כאן כהן עמוד רבי פלוני במקום כהן • והצבור עומין אחריו ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו : הורה יי תמימה משיבת נפש עדות יי נאמנה מחבימת פתי : פקודי יי ישרים משמחי לב מצות יי ברה מאירת עינים : יראת יי טהורה עומדת לעד משפטי יי אמת צדקו יחדו : האל תמים הרבו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל החוסים בו : הרביה הרבי נועם וכל נתיבותיה שלום : עץ חיים היא למחויקים בה ותומכיה מאשר : כי פי ירכו ימך ויוסיפו לך שנות חיים : יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום :

וקורין שלשה כהן לוי וישראל ואם אין סס לוי כהן קורא תחתיו ומכרך לפניו ולאחרים ואחר

ואחר כך קורא פעם שניה ומברך לפניו ולאחריה ואין צריך לישב בין שתי הקריאות הללו שהברכות הן מפרידות את הקריאות להעלותן לשנים ואחר כך קורא ישראל אחד ודיו • וכסן שקרא ראשון הוא קורא במקום לוי ולא אחר ואם אין עם כהן אין הלוי קורא ראשון במקום כהן ולא שני במקום לוי ולא שלישי במקום ישראל • ויש אומרים שהלוי רשאי לקרות במקום ישראל שאומר לו החזן עמוד פלוני הלוי במקום ישראל ומותר וכן הכהן שאומר לו עמוד רבי פלוני הכהן במקום ישראל שאם היתה כנסת שכולה כהנים או שכולה לויים היאך יעשו אלא כן ואין פוחתין משלשה קוראין בתורה ואם טעו וקראו שנים ונללו הספר והנימוהו בארון חזרין ומוציאין ספר תורה וקורין עוד אחד כדי להשלים שלשה ומלות קריאה עשרה פסוקים בין שלשתן לכל הפחות ואם טעו וקראו ט' פסוקים כל אחד ואחד מהם שלשה יש לומר שילאו ידי קריאה וראיה ממה שאנו קורין בפורים ויבא עמלק ואין אדם רשאי לעלות לקרות בתורה אלא אם כן החזן קורא אותו וחזן הכנסת הבא לקרות בתורה עומד אחר וקורא אותו וסדר הקריאה כך היא עומד הקורא מימין החזן ואותו בספר ופותח אותו ורואה מהיכן הוא צריך לקרות •

העולה אומר **יְיָ עִמָּכֶם** : והסבור עובין **יְבָרְכֶךָ יְיָ** : וחוזר ואומר העולה **בְּרַבּוֹ אֵת יְיָ הַמְּבֹרָךְ** : והסבור עובין **בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד** : והעולה חוזר ואומר **בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד** : **בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם • אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • וְנָתַן לָנוּ אֵת הַתּוֹרָה • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה :**

וקורא הקריאה ורשאי החזן לסייעו אך צריך להנמיך את קולו יותר מן הקורא ולא ינבזה החזן את קולו כדי שישמעו הקריאה מפי הקורא המברך על ההורה • אסור לו להפסיק קריאתו בדברים אחרים עד שיגמור קריאתו ויברך לאחריה • וכן הסבור חייבין לשתוק ולכוין את לבם לשמוע את הקריאה מפי הקורא דכתיב ואזני כל העם אל ספר התורה ואסור להשען או להסמך על הדוכן בעוד שהוא קורא ואין אחד רשאי לזאת מבית הכנסת כל זמן שספר תורה פתוח אבל בין קורא לקורא רשאיין לזאת • השלים את קריאתו גולל את הספר ומברך •

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִטְעַע בְּתוֹכֵנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

ברכת הגומל

ארבעה הם שצריכים להודות • יורדי הים • והולכי מדברות • והיוצא מבית האסורים • ומי שחלה ונתרפא • ובכולם כתיב יודו לה' חסדו וירוממוהו בקהל עם • מכאן שצריך להודות בקהל • ומאי מברכין :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת שְׂגַמְלָנִי כָּל טוֹב :

וזהו הסדר לכל הקוראין בתורה • ואם אחד מן הקוראים בתורה התחיל לקרות ונתעלף או נשתתק ואינו יכול להשלים קריאתו עומד אחר תחתיו וקורא ומתחיל במקום שהתחיל הקורא הראשון שנתעלף ומברך לפניו ולאחריה • לאחר שגמרו כל הקוראין כוטל החזן ס"ת ומתקין והקהל עומדים על הגליהם ואומר החזן קדיש לשילא ואח"כא •

אַתָּה יְיָ לְעוֹלָם תִּשָּׁב בְּסֶאֱךָ לְרוּר וְרוּר : לְמָה לְנִצָּחַת הַשְּׂפָחָנוּ תַעֲזֹבֵנוּ לְאַרְךְ יָמִים : הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִרְבֶּךָ : והסבור גם

לשני וחמישי

פן חורים ואומרים הטינו וכן כלם אָנָא רחום אַל תִּפֶּן לְרַשְׁעֵנוּ בִּינָה הַגִּיגֵנוּ
הוֹשִׁיעֵנוּ כִּי לֶךְ עֵינֵינוּ וּלְכָה לִישׁוּעָתָנוּ : רַחֵם נָא קְהֵל עַדַת יִשְׂרָאֵל סֵלָה
וּמְחֹל עִוְנֵם הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ : הוֹשִׁיעֵנוּ מוֹשִׁיעֵנוּ כִּי לֶךְ עֵינֵינוּ וּלְכָה
לִישׁוּעָתָנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם :

וכטל בחזן הספר תורה מעל הדוכן והוסף פניו כנגד הקהל ואמר בקול רם

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וְכֹל הַעֵם עֹמְיִן הוֹרָה צָוָה
לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קְהֵל־תְּיַעֲקֹב : וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים
בְּלִבְכֶם הַיּוֹם :

וכוכב לחד ומין והולך ליטש על הכסא וגוללין את הספר ואומר החזן בנעומה

יְהִי רְצוֹן לִפְנֵי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם לְכוּנֵן אֶת בַּיִת חַיֵּינוּ וּלְהַשִּׁיב שְׂכִינְתּוֹ
בְּחֻכּוֹ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ וְנֹאמַר אָמֵן :

יְהִי רְצוֹן לִפְנֵי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם לְרַחֵם עַל פְּלִיטָתָנוּ וּלְעֲצוֹר הַמִּנְפָּרָה
וְהַמִּשְׁחִית מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל בְּהֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַדַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר
אָמֵן :

יְהִי רְצוֹן לִפְנֵי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם לְקַיֵּים לָנוּ אֶת כָּל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל הֵם
וּבְנֵיהֶם וְנִשְׁיָהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבֹתֵיהֶם
וְנֹאמַר אָמֵן :

יְהִי רְצוֹן לִפְנֵי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם שִׁנְשַׁמְעַ וְנַחֲבֹשֶׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת וְנַחֲמֹת
מִהְרָה מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ וְנֹאמַר אָמֵן :

אַחֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְאַנּוּסֵי יִשְׂרָאֵל הַנַּחֲוֵנִים בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה הַמְּקוּם (בְּרַחֲמֵי)
יְרַחֲמֵם וְיַחֲוֶן אוֹתָם בְּעֵבֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל וְיוֹשִׁיעֵם וְיוֹשִׁיעֵנוּ וְיוֹצִיאֵם
וְיוֹצִיאֵנוּ מִצָּרָה לְרוּחָה וּמֵאַפְלָה לְאוֹרָה (בְּקִרּוֹב) וְנֹאמַר אָמֵן :

יְהִי חֶסֶדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ : כִּי לֶךְ יְיָ הוֹחֵלְתִי אֶתָּה תַעֲנֵה יְיָ
אֶרְתִּי : לְמַעַן יַחֲלִצוּן יְדִירֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי : מִגִּנְנוּ רָאָה אֱלֹהִים
וְהִפֵּט פְּנֵי מִשְׁיַחְךָ : לֹא אָמוֹת כִּי אַחִיָּה וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה : יְיָ הוֹשִׁיעָה
תְּמַלֵּךְ יַעֲנֵנוּ כִּיֹּם קְרָאנוּ :

ואומרים אשרי שהוא בך י"א ואמר כך עומד החזן ואומר

(יש מי שמוסיף זה הפסוק בחורים וְגַם בְּתוֹלוֹת וְקָנִים עִם גְּעָרִים :)

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׁבַּח שְׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם : וַיִּרְם קָדוֹן
לְעַמּוֹ הַהֵלָה לְכָל חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ :

והכבוד עומין מהלך אקרא יי ומאויבי אושע : ובנחה יאמר שובה יי רבבות
אלפי ישראל : השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו בקרם : כי לקח טוב

נחתתי רקם תורתתי אל תעזובו : ומחזיר ספר תורה למקומו

ושאר ימי השבוע שאין בהם קריאת התורה לאחר שהסדיר החון שמונה עשרה אם הם ימים
 שראוים ליטול כהן על פניהן נוספין על פניהן ואומרים רחום וחנון ואנחנו לא נדע וקדיש
 עד לעילא . וימים שאין נוספין על פניהן אומרים קדיש עד לעילא ואשרי וכו' ואח"ך אומר
 ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי : ואני זאת בריתי
 אותם אומר יי רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי בפיה
 לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אומר יי מעתה ועד
 עולם : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא זה אל זה
 ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו :
 ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית
 שכינתיה קדיש על ארעא עובד גבורתיה קדיש לעלם ולעלמי
 עלמיא יי צבאות מליא כל ארעא זיו יקרין : ותשאני רוח
 ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו : ונטלתני
 רוחא ושמעית בתראי קל זיע שניא דמשבחין ואמרין בריך
 יקרא דיי מאתר בית שכינתיה : יי ימלך לעולם ועד : יי מלכותיה
 קאים לעלם ולעלמי עלמיא : יי אלהי אברהם יצחק וישראל
 אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמה והכן
 לבבם אליה : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
 אפו ולא יעיר כל חמתו : כי אתה יי טוב וסלה ורב חסד לכל
 קראיך : צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : תתן אמת ליעקב
 חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם : ברוך אדני
 יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה : יי צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בטח בך : יי
 הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : ברוך אלהינו שבראנו
 לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחי עולם
 נטע בתוכנו : הרחמן הוא יפתח לבנו לתורתו וישע אהבתו
 ויראתו בלבנו וישים בלבנו לאהבה אותו וליראה אותו ולעבדו
 ולעשות רצונו בלבב שלם ובנפש הפצה למען לא ניגע לריק
 ולא נלד לבהלה : וכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו שנשמור חקיך בעולם הזה ונזכה ונחיה ונראה ונירש
 ישועת שני המשיח לטובה ולכרבה לזכות ולמעשים טובים
 ולחי העולם הבא :

ואומר החון

יתגדל

שחרית של חול

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹהָ רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיהָ • וַיִּמְלֹךְ מַלְכוּתִיהָ •
בְּחַיִּיכוּן • וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַנְלָא וּבּוֹזְמָן קָרִיב
וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמָיָא יִתְבָּרַךְ •
וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְרַפְּאָר וַיְתַרְוֶמָּס וַיְתַנְשָׂא וַיְתַעֲלָה וַיְתַהַדֵּר וַיְתַהַלֵּל שְׁמִיהָ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא • לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא
וַיִּנְחַמְתָּא דְאִמְרִין בְּעַלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אַבְוֵהוֹן דְּבִשְׁמִיָּא וְאִמְרוּ
אָמֵן : יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן : ואומר סחזן וככבוד עמו

אַתָּה הוּא שְׁהַקְטִירוּ אַבְוֵתֵינוּ לְפָנֶיךָ קְטוֹרֶת הַסַּמִּים • פְּטוּם
הַקְטוֹרֶת הַצָּרִי • וְהַצְפוּרָן • הַחֲלֻבְנָה • וְהַלְבוּנָה • מִשְׁקַל
שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה • מוֹר • וּקְצִיעָה • שְׁבוּלַת נָרְד • וּכְרָפוֹס •
מִשְׁקַל שֵׁשָׁה עֶשְׂרֵי שֵׁשָׁה עֶשְׂרֵי מָנָה • הַקּוֹשֵׁט שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי
וּקְלָפָה שְׁלֹשָׁה • וּקְנָמוֹן תְּשַׁעָה • בּוֹרִית כְּרִשְׁנָא תְּשַׁעָה קִבְיָן •
יִין קְפָרִיסִין סְאִין תְּלַת וּקִבְיָן תְּלַתָּא • וְאִם אִין לוּ יִין קְפָרִיסִין
מְבִיא חֲמַר חִיּוּרִין עֲתִיק • מְלַח סְרוּמִית רוֹבַע • מַעְלָה עֶשְׂרֵן
כָּל שְׁהוּא : רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר אֵף כִּיפַת הִירְדָן כָּל שְׁהִיא אִם נָתָן
בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סַמְמָנִיהָ תֵּיב מִיָּתָה :
רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אִינוּ אֵלָא שְׂרָף הַנוֹטֵף
מִעֲצֵי הַקֶּטֶף • בּוֹרִית כְּרִשְׁנָא שְׁשָׁפִין בָּהּ אֵת הַצְפוּרָן כְּרִי
שְׁתֵּהֵא נָאָה • יִין קְפָרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֵת הַצְפוּרָן מִפְּנֵי שְׁהִיא
עוֹה וְהֵלָא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ אֵלָא שְׁאִין מְכַנְיָסִין מִי רַגְלִים
בְּמַקְדֵּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :

הַשִּׁיר שְׁהִיו אוֹמְרִים הַלּוּיִם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ • בַּיּוֹם הַרְאֵשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים :
לְדוֹר מְזוֹמָר לִנְיֵי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבְּל וַיּוֹשְׁבֵי בָּהּ : כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה
וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנָה : מִי יַעֲלָה בְּהַר יְיָ וְמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ :
נָקִי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא רָשׁוּא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה : יִשָּׂא
כְּרֻכָּה מֵאֵת יְיָ וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : זֶה רוּר דְּוִרְשֵׁי מְבַקְשֵׁי פְּנִיךָ יַעֲקֹב
סֵלָה : שְׁאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי
זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ עֲזוֹנוּ וְנִבְּוֵר יְיָ נִבְּוֵר מִלְחָמָה : שְׁאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם
וְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת

הוא

הוא מלך הכבוד סלה :

בשני היו אומרים

שיר מזמור לבני קרח : גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו :
 ובה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב :
 אלהים בארמנותיה נודע למשגב : כי הגה המלכים נועדו עברו יחדו :
 המה ראו בן המהו נבחרו נחפזו : רעדה אחותם שם חיל בילדה : פרוח
 קדים השפר אניות תרשיש : באשר שמענו בן ראינו בעיר יי צבאות
 בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה : דמינו אלהים חסדך בקרב
 היבדך : בשמך אלהים בן החלחך על קצוי ארץ צדק מלאה ומינדך :
 ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטך : סבו ציון והקיפות
 ספרו מגדליה : שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען הספרו לדור
 אחרון : כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ונהגנו על מות :

בשלישי היו אומרים

מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט : עד מתי
 תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה : שפטו דל ויתום עני ורש
 הצדיקו : פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו : לא ידעו ולא יבינו
 בחשבה יתחלכו ימוטו כל מוסרי ארץ : אני אמרתי אלהים אהם ובני
 עליון כלכם : אכן באדם תמותון ובאחד השרים תפלו : קומה אלהים
 שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים :

ברביעי היו אומרים

אל נקמות יי אל נקמות הזביע : הנשא שופט הארץ השב גמול על
 גאים : עד מתי רשעים יי עד מתי רשעים יעלוזו : זביעו ידברו עתק
 יהאמרו כל פעלי און : עמד יי ידבאו ונחלחך יענו : אלמנה וגר יתרגו
 ויתמים ירצחו : ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב : בינו בערים
 בעם וכסילים מתי תשכילו : הנטע און תלא ישמע אם יוצר עין תלא
 נביט : היטר גוים תלא יוכיח המלמד אדם דעת : יי ידע מחשבות אדם
 כי המה הכל : אשרי הנבך אשר תנסרנו יה ומתורתך תלמדנו : להשקיט
 לו מימי רע עד וברה לרשע שחת : כי לא ישש יי עמו ונחלתו לא
 יעוב : כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב : מי יקום לי עם
 מרעים מי יתצב לי עם פעלי און : לולי יי עזרתה לי כמעט שכננה
 דוקה נפשי : אם אמרתי מטה רגלי חסדך יי וסעדני : ברכ שרעפי
 בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי : היחברך פסא תוות יצר עמל עלי חק :
 וגדוד על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו : ויהי יי לי למשגב ואלהי לצור
 מחסי : וישב עליהם את אונם וכרעתם וצמיתם וצמיתם יי אלהינו :

שחרית של חול

ויש מוסיפים לכו נרננה ליי גריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בומירות
גריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

בחמישי היו אומרים

למנצח על הנתיב לאסף: הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב:
שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל: תקעו בחדש שופר
בבסה ליום הגנו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: עדות
ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעהי אשמע: הסירותי
מסבל שכמו בפיו מדוד העברנה: בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר
רעם אכתנך על מי מריבה סלה: שמע עמי ואעידה כף ישראל אם
תשמע לי: לא יהיה כף אל זר ולא תשתחוה לאל נכר: אנכי יי אלהיך
המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי
וישראל לא אבה לי: ואשלהו בשרירות לבם ולכו במועצותיהם: לו
עמי שומע לי ישראל בדרבי יהלכו: במעט אויביהם אכניע ועל צריהם
אשיב ידי: משנאי יי יבחשו רו ויהי עתם לעולם: ויאכילתו מחלב חטה
ומצור רבש אשביעך:

בששי היו אומרים

יי מלך גאות לבש לבש יי עז החאזר אף תכון תבל כל תמוט: נכון
בסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יי נשאו נהרות קולם ושאו
נהרות הכים: מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יי:
עדתיך נאמנו מאד לביחך נאווה קדש יי לארך ימים:

בשבת אומרים מזמור שיר ליום השבת ואחר כך אומרים

מזמור שיר לעתיד לבא לעולם שכלו שבת (שכלו טוב שכלו ארוך)
שהיא מנוחה לחיי העולמים:

אמר רבי אלעזר אמר רבי תנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם
שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך אל תקרי בניך אלא
בזונך: יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך: למען אחי ורעי אדרבה
נא שלום כף: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: וראה בנים לבניך
שלום על ישראל: (שלום רב לאתכי תורתך ואין למו מבשול: יי עז
לעמו ותן יי יברך את עמו בשלום:)

ועומדים הסבור על הגליהם ואומרים

עלינו לישבח לארון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית שלא עשנו
בגאי (בגויי) הארץ ולא שמנו במשפחות הארצות שלא שם
חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם שהיו (שהם) משתחוים לאילים
ומתפללים

ומתפללים לאל לא יושיע ואנו כורעים ומשתחוים לפני מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסר ארץ
 וכסא כבודו בשמים מופעל ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא
 אלהינו אין עוד מלבדו אמת מלבנו ואין זולתו בכתוב בתורתך
 וידעת היום והשבת אל לבבך כי " הוא האלהים בשמים
 מופעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

על כן נקוה לך " אלהינו לראות מהרה בתפארת עון להעביר
 גדולים מן הארץ והאלילים פרות יברתון לתקן עולם
 במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמחה להפנות אליך כל
 רשעי ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך
 תשבע כל לשון לפניך " אלהינו יכרעו ויפולו ולכבוד שמך
 יקר יתנו ויקבלו בלם עול מלכותך ותמלך עליהם מהרה לעולם
 ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד בכתוב
 בתורתך " ימלך לעולם ועד : וכתוב שמע ישראל " אלהינו
 " אחר :

ואומר קדיש יקום ואחר כך אומרים

יהי " אלהינו עמנו באשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל
 יטשנו : להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו
 וחקיו ומישפטיו אשר צוה את אבותינו : ויהיו דברי אלה אשר
 התחננתי לפני " קרובים אל " אלהינו יומם ולילה לעשות
 מישפט עבדו ומישפט עמו ישראל דבר יום ביומו : למען דעת
 כל עמי הארץ כי " הוא האלהים אין עוד :

ואומרים ביחודם

" נחני בצדקתך למען שיררי הישר לפני דרכך : אף טוב
 וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתתי בבית " לארך ימים : ויעקב
 הלב לברכו ויפגעו בו מלאכי אלהים : " ישמור צאתי ובואי
 לחיים ולשלום מעתה ועד עולם : " עז לעמו יתן " יברך את
 עמו בשלום : אמן :

והיוכל חבית הכנסת לה יסא מחזיר את פניו ויוכל אלא מנדד את פניו ויוכל עד פתח
 הכנסת והולך לו שכל מה שהוא יכול ליוסר שלא יחזיר חזרונו כלפי הקדש יוסר ויקבל
 שכל כפי כוונת לבו :

סדר תפלת המנחה

תפלת המנחה נקראת תפלת הזכרים דכתיב לרוח היום ומהרנמינן למנח יומא והוא לשון רצון ומנחה • ומנחה מתחלה שבע שעות ולמעלה • ואם הקדימה קידם לא יזא ידי חובתו • וכל מה שמתכוין להתפלל אותה עם דמדומי חמה יותר טוב הוא אך יותר שלא ידחוק את השעה שמה תחשך ונמצא שכרו יזא בהפסדו • וטוב להקדים מעט להתפלל עד שלא תשקע החמה :

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור : מה ידירות משכנותיך
" צבאות : נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות " לבי
ובשרי ירננו אל אל חי : גם צפור מצאה בית ודרור קן לה
אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך " צבאות מלכי ואלהי :
אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי אדם עוז לו בך
מסלות בלבבם : עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות
יעטה מורה : ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון : " אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה אלהי יעקב סלה : מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך : כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשע : כי שמש ומגן " אלהים חן וכבוד יתן " לא ימנע טוב להלכים בתמים :
" צבאות אשרי אדם בוטח בך :

וידבר " אל משה לאמר : צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליי כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד : את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים : ועשירית האיפה סלת למנחה כלולה בשמן בתית רביעית ההין : עלת תמיד העשיה בחר סיני לריח ניחח אשה ליי : ונסכו רביעית ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שבר ליי : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו ריח ניחח ליי :

ואומר פטוס הקטורת ואחר כך אומר כנענימה

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם וכשנים קרמוניות :
ואומר אשרי וקדים עד לעילא ומתפללין שמונה עשרה בלחש וחוזר החון ומסדר את התפלה בקול רם ואומר קדושה כמו שכתוב בסדר תפלת שחרית ואין אומר ברכת כהנים אם אינו יום תענית ונשפלין על פניהם ואומר קדים שלם ושיר של הלויים • ואם שגג או נאנס ולא התפלל מנחה יתפלל ערבית שמים • אך שיתפלל תפלת מנחה באחרונה • ויש מי שאומר פטוס הקטורת אחר קדים :

סדר ערבית של חול

נהגו להלקות החוטאים בין תפלת מנחה לתפלת ערבית וקורא המלקה על הלוקה והוא רחום יכפר עון שהן שלש עשרה תיבות שלש פעמים על כל הכאה והכאה תיבה אחת שעולין לארבעים חסר אחת ומיד עומד החזן ומתחיל והוא רחום יכפר עון ומלות ערבית לאחר שקיעת החמה ואם הקדים אותה מפלג המנחה אחרונה דסיינו אחד עשר שעות חסר רביע יוא ידי חובתו והסכנון לאחר אותה שעה כדי לקרות את שמע לאחר זאת הכוכבים וזמנה כל הלילה וראוי להקדימה משתחשך ולא לאחר אותה שלא יאמר אדם אוכל קימעה והשתה קימעה ואחר כך הקרא קרית שמע ואתפלל וחוטמתי שינה ונמצא ישן כל הלילה הלא קורא את שמע ומתפלל ואחר כך אוכל וסוטה לשוכע נפשו וישן וערבה לו שנתו וינחו לו ברכות על ראשו

יש נוהגים לומר הסוד של הלויס ואחר כך אומר

שיר המעלות הנה ברכו את יי כל עבדי יי העמרים בבית יי בלילות :
 שאו ידיכם קדש וברכו את יי : יברכה יי מציון עשה שמים וארץ :
 יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בטח
 בך : יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : בשלום יחדו אשבכה
 ואישן כי אתה יי לברך לבטח הושיבני : תודיעני ארח חיים שיבוע
 שמחות את פניך נעימות בימינך נצח : מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב
 יי שבות עמו יגל יעקב ושמח ישראל : יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה
 עמי הפלה לאל חיי : והשועת צדיקים מיי מעוים בעת צרה : ויעזרם יי
 ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם בי חסו בו : דוקו ויאמץ לבבכם כל
 המיתלים ליי :

ויורד החזן לפני הקובץ ואומר

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר
 כל חמתו :

וסבבור עובים אחריו יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
 יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

ואומר החזן ברכו את יי המבורך :

וסבבור עובין ברוך יי המבורך לעולם ועד : והחזן חוזר

ואחר כך אומר החזן וסבבור עמו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים
 ובחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף
 את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע ברצונו
 בורא יומם ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור המעביר
 יום ומביא לילה המבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו ושמו
 אל

(אל) חי וקיים תמיד הוא ימלוך עלינו לעולם ועד ברוך אתה יי
המעריב ערכים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים
ומשפטים אותנו למדת על בן יי אלהינו בשכבנו
ובקומנו תן בלבנו לשיח בחקי רצונך ונשמח ונעלו בדברי
תלמוד תורתך ובמצותיך (וחקותיך) לעולם ועד כי הם חיינו
וארך ימינו ובהם נהנה יומם ולילה ואהבתך אל תסר ממנו עד
נצח נצחים ברוך אתה יי אהב את עמו ישראל :

ואומרים קרית שמע סט"ו כדף י"ד

ואמונה כל זאת וקיים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו
ואנחנו ישראל עמו : הפורנו מיד מלכים הגאלנו
מלכנו מבף כל עריצים : האל הנפרע לנו מצרנו המשלם גמול
לכל אויבי נפשנו : השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו :
המדריכנו על במות אויבינו וירם קרננו על כל שונאינו : העושה
לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם :
המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויצא ישראל עמו מתוכם
לחירות עולם : המעביר בניו בין גזרי ים סוף את רודפיהם
ואת שונאיהם בתהומות טבע : וראו בנים את גבורתו שבחו
והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם : משה ובני ישראל לה
ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם : מי כמכה באלים יי מי
כמכה נאדר בקודש נורא תהלת עושה פלא : מלכותך ראו
בניך בוקע ים לפני משה זה אלי ענו ואמרו יי ימלוך לעולם
ועד : ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו ברוך
אתה יי גאל ישראל :

השבינו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים (טובים)
ולשלום ופרוש עלינו סבת שלומך והגן בעדנו ותקננו
בעצה שהיא טובה מלפניך והושיענו (מהרה) למען שמך יי
והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון ואנחה וישכור (והסר)
שטן מלפנינו ומאחרינו ושמור צאתנו ובאנו מעתה ועד עולם יי
ברוך אתה יי שומר עמו ישראל לעד : אמן

פְּרוּךְ יי לעולם אָמֵן וְאָמֵן : יִמְלוֹךְ יי לעולם אָמֵן וְאָמֵן : פְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן
 שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ : פְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה
 נִפְלְאוֹת לְבָרוּ : וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן
 וְאָמֵן : יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם וְשִׂמְחָה יי בְּמַעֲשָׂיו : כִּי לֹא יִשָּׁשׂ יי אֶת עַמּוֹ
 בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יי לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לֹא לְעַם : וַיֵּרָא כָּל הָעַם
 וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יי הוּא הָאֱלֹהִים יי הוּא הָאֱלֹהִים : וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יי אַחֵר וְשְׁמוֹ אַחֵר : יְהִי חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ
 כְּאֲשֶׁר יִחַנְנוּ לָךְ : הוֹשִׁיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קְדֻשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶךְךָ : כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ
 אֲדָנָי וַיִּכְבְּרוּ לְשִׁמְךָ : כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֶׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַהֶךָ :
 וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעִיתְךָ נֹדֶה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר הַהֶלְתֶּךָ :
 פְּרוּךְ יי בַּיּוֹם • פְּרוּךְ יי בַּלַּיְלָה • פְּרוּךְ יי בְּשִׁכְבֵּנוּ • פְּרוּךְ יי בְּקוּמָנוּ : כִּי
 בִּירְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים • אֲשֶׁר בִּירְוּ נִפְשׁ כָּל חַי וָרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ :
 בִּירְךָ אֶפְקֵיד רוּחֵי פְדִיתָה אוֹתֵי יי אֵל אֲמַת : אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים יַחִיד
 שְׁמֶךָ וְקִיָּם וְכָרְךָ וּמַלְכוּתְךָ • תְּמִיד הוּא יִמְלוֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד :
 כָּקוּל רַם הַהֶלָּה גְּבוּעַ לְרוּכְבּ בְּעַרְבוֹת לְאֵל הַמַּפּוֹאֵר בְּמִקְהֵלוֹת קְדוֹשִׁים •
 פְּרוּךְ אַתָּה יי מְרַךְ אֵל חַי לְעַד וְקִיָּים לְנֶצַח :

ואומר החזן קדיש לעילא • ומתפללין שמונה עשרה בלחש וקדיש גמור ועלינו לשבח ואומר
 יהי ה' אלהינו עמנו • ובתפלת ערבית אינן נופלין על פניהם לא ביחיד ולא בצבור • ואם
 שגג או נאנס ולא התפלל ערבית יתפלל שחרית שתיים • אבל אינו אומר השכיבנו אלא
 חותם בגאל ישראל :

סדר קרית שמע לפני המטה

יש שנוהגין לקרוא את שמע וכל הסדר על מנתו טרם יפשוט את בגדיו ויסיר את
 המכנסים • ויש נוהגין לקרותו אחר כל זה בתוך המטה וחולצין בסדינים על לבם כדי
 שלא יסא הלז רוחה את הערוה וגם אם אשתו או אחר במטה עמו זה הוסף פניו מכאן
 וקורא וזה הוסף פניו מכאן וקורא אבל בלא הוסף פנים אסור לקרוא • ואם בניו ובנותיו
 קטנים מותר וירא השם יסא זהיר בקריאת שמע על המטה אם אשתו עמו שלא יבא לידי
 הרהור • ועמד כלם כדויקים • וזהו סדר הקריאה :

הַשְּׁבִיבוּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֵינוּ לְחַיִּים (טוֹבִים)
 וְלְשָׁלוֹם וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמָךָ וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ וְתַקְּנֵנוּ
 בְּעֵצָה שֶׁהִיא טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ (מִהֲרָה) לְמַעַן שְׁמֶךָ •
 וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וַיְגוֹן וְאַנְחָה • וְיִשְׁבֹּר (וְהִסֵּר)
 שְׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וְשָׁמוֹר צִאתָנוּ וּבִיאָנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

שמע

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד : יאומר כלם ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד : ע"כ ואהבת את יי אלהיה בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאריך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה
היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ירך והיו
לטטפת בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אמר ליי מחסי ומצודתי
אלהי אבטח בו : כי הוא יצילך מפח יקוּש מדבר הוות :
באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו : לא
תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם : מדבר באפל הלך מקטב
ישוד צהרים : יפל מצדה אלה ורבכה מימינה אליה לא יגש :
רק בעיניך תביט וישלמת רשעים תראה : כי אתה יי מחסי
עליון שמת מעונה : לא תאנה אליה רעה ונגע לא יקרב
באהלה : כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך : על כפים
ישאונך פן תגף באבן רגלה : על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר
ותנין : כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי : יקראני
ואענהו עמו אנכי בצרה אהלצהו ואכבדהו : ארך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי :

ויאמר יי אל השטן יגער יי בך השטן ויגער יי בך הבוחר
בירושלם הלא זה אור מצל מאש : יברכה יי וישמרך :
יאר יי פניו אליה ויחנה : ישא יי פניו אליה וישם לה שלום :
שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי : עזרי
מעם יי עשה שמים וארץ : אל יתן למוט רגלה אל ינום
שמרך : הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יי שמרך יי
צלה על יד ימינה : יומם השמש לא יבכה וירח בלילה : יי
ישמרך מכל רע ישמר את נפשך : יי ישמר צאתך ובואך
מעתה ועד עולם :

הנה מפתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל :
כלם אחוזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו
מפחד בלילות : מפחדה של גיהנם שהיא דומה ללילה : בדרך

אפקיד רוחי פדיתה אותי יי אל אמת : ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם המפיל חבלי שינה על העין ומשקיע שנת תרדמה
והמאיר לאישון בת עין : יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי
אבותי שתרגילני לרבר מצוה ואל תרגילני לרבר עבירה ועון
והשלט בי יצר טוב ואל תשלט בי יצר רע . ואל יבהלוני
חלומות רעים והרהורים רעים והשביבני במטתי לשלום
והעמידני מתוכה לחיים (טובים) ולשלום והאירה עיני פן אישן
המות . ברוך אתה יי המאיר לעולם כלו בכבודו : אני שכבתי
ואישנה הקיצותי כי יי יסמכני : אם תשכב לא תפחד ושכבתי
וערבה שנתך : נפשי ליי משמרים לבקר שמרים לבקר :

סדר הטבת חלום

חס יש בבית הכנסת מי שראה חלום שלכו דואג עליו מביא שלסה בני אדם ומטיבין לו
את חלומו ומבקשים עליו רחמים כסדר הזה . החולם אומר שבעה פעמים :

חֲלֵמָא טָבָא חֲוָאי * וטובין חלמא טבא חוית טבא הוא טבא הוי וטבא
ליהוי רתמנא טבא לשוויח טבא דיהי טבא ויהי טבא : וחזורים כסדר
הזה שבעה פעמים ואחר כך אומרים החולם והמטיבים לשבעה בשבעה זמנין גורנא עלותי
מן שמאי ליגזיר עלוהי דיהי טבא ויהי טבא :

הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאורגי שמחה : ולא אכה יי
אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יי אלהיך לך את הקללה לברכה
כי אהבך יי אלהיך : אז תשמח בתולה במחול ובחורים וזקנים יחדו
והפכתי אכלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם : פדה בשלום נפשי
מקרבלי כי ברבים היו עמדי : ופרווי יי ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת
עולם על ראשם ששון ושמחה ושיגו ונסו וגזו ואנחה : ויאמר העם אל
שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה
חי יי אם יפול משעבת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו
העם את יונתן ולא מת : בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב
אמר יי ורפאתיו : ורוח לבשה את עמשי ראש השלישים לך דוד ועמד בן
ישי שלום שלום לך ושלום לעזרף כי עזרף אלהיך ויקבלם דוד ויתנם
בראשי הגדוד : ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר
לך שלום : לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב וינך כי כבר רצה
האלהים את מעשיך : ותשובה וצדקה ותפלה ותענית מעכבין את
הפורענות ושלום עלינו ועל כל ישראל :

קבלת תענית

יש יחידים שמתעניין כדי להכניע לש"י ולחזור בתשובה וכל תענית שלא קבלו עליו היחיד ביום שלפניו מבעוד יום אינו תענית • בתפלת המנחה בשומע תפלה או אחר ססיים תפלתו קודם שיעקור הגליו אומר •

הריני בתענית יחיד למחר יהי רצון שתהא תפילתי ביום תעניתי מקובלת :

ואף על פי שלא הוציא דברים אלו בשפתיו רק בלבו הויא קבלה :

כל המתענה בין לכדר בין לחובה אומר עננו בתפלתו • היחידים שאינן קובעין ברכה לעצמן וגם החזן כשהוא מסדר תפלתו בלחש אומר אותו בשומע תפלה אחר ולא נשכח ריקס מלפניך וחותרם ברוך אתה ה' שומע תפלה • וכשהחזן מסדר תפלתו בקול אומרו בין גואל לרופא וחותרם ברוך אתה ה' העונה בעת צרה ומושיע • ויש נוהגים שלא לומר עננו כי אם במנחה שמא יארע לו אונס או שגנה ויאכל וישתה וימלא שקרן בתפלתו אבל החזן אומרו גם בשחרית כשהוא חוזר תפלתו בקול שהרי שליח צבור הוא ואי אפשר שלא יהיו בבית הכנסת עשרה שמתעניין ובתענית יחיד במנחה אומר •

אלהי בומן שבית המקדש קיים הנה ארה הוטא ומקריב לפניך קרבן ומתכפר לו • עכשיו שבעונותינו אין בית המקדש קיים אין לנו אלא תעניותנו ותפלותינו יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהיה חלבי ורמי שנתמעט בתעניתו באלו הקרבתי לפניך קרבן ותרגני : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

סדר ענין שבת

בערב שבת שחרית יש נוהגים שלא ליפול על פניהן לפי שהן זריכין למהר בתפלתן כדי להתעסק ולהשתדל בצרכי שבת אבל אם היה תענית צבור נופלין על פניהן בשחרית ואומרים סליחות ואין בכך כלום אבל במנחה אין נופלים על פניהם אפילו בתענית צבור • והמתענה בערב שבת מתענה ומשלים • וזריך אדם למעט במלאכתו ועסקיו בערב שבת כדי שלא יהיה טרוד במלאכתו ויבא להתבטל מעונג שבת • והעושה מלאכה בערבי שבת ובערבי ימים טובים מן המנחה ולמעלה אינו רואה סימן ברכה לעולם • לפי שזריך לכבד שבתות וימים טובים בכניסתם וכן במוצאי שבתות וימים טובים הין אדם רשאי לקבוע את עצמו במלאכה ומלאכה שהיא לצורך שבתות וימים טובים או מלאכת שמים מותר אך שלא יתבטל מעונג שבתות וימים טובים • ומנהג לנבות הקופה בכל ערב שבת ותמחוי בכל יום כדי לחלק וליתן לעניים • שהיא מצוי בידם מה להוציא לצורך השבת לפי שכסם שאדם חייב להתענג ולשמח בשבתות וימים טובים כך הוא חייב לשמח העניים וליתן להם מתנות לשבתות וימים טובים • וזריך אדם להוציא הוצאות של שבתות וימים טובים בעין יפה שעל ידי כן הוא מתברך • שכן אמרו חכמינו ז"ל כשם שמונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה עד ראש השנה • כך חסרונו קצוב לו • חזן ממה שאדם נותן בשכר סופרים ומשנים • ומעט שהוא הוציא לשבתות וימים טובים שאם פחת פוחתים לו ואם מוסיף מוסיפין לו • ומקרא מלא כתוב וקראת לשבת עונג וגו' וכתוב בתריה או תתענג על ה' והרכבתך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב וגו' • וזריך אדם לבשל ולהטמין ולאפות מה שהוא צריך לשבת מבעוד יום כדי שלא יבא לידי ספק חיוב חטאת וכשהוא מטמין לצורך השבת יטמין קודם שקיעת החמה אבל לאחר שקיעת החמה אסור להטמין • וגם כשהוא מטמין מבעוד יום צריך להוסיף את הקדירה על הפטופט או רחוק מן הנחלים כדי שלא יגע את הנחלים בשבת בשעת סילוק הקדירה • ואם לא עשה כן אסור לסלקה משם למחר מפני שהוא מנענע את הנחלים ומבעירן :

בעל

בעל הבית שעומד עם בניו ובני ביתו והן כולן סמוכין על שלחנו אע"פ שהם חלוקין בדירתן בחצר או בבתיים מטלטלין ביניהן מבית לבית דרך החצר ואין זריכין ערוב. ואם כל אחד סומך על שלחנו איש איש בביתו או שאר בני אדם שהן דרין בחצר איש איש בביתו או שהם דרין בבתיים סמוכים זה לזה וחלוקין בדירתן ואינן סמוכים על שלחן א' אסור לטלטל מזה לזה ומן הבתיים לחצר בלא ערוב. וחצר שדרין שם ב' ישראלים או יותר זריכין לערב ביניהן. ואם לא ערבו אסורין לטלטל מביתהן לחצר ומן החצר לביתהן. וכן אם יש חלון ביניהן אסורין לטלטל דרך החלון מזה לזה בלא ערוב ואם ערבו מותרין הן לטלטל מזה לזה בין דרך חצר בין דרך חלון ופתחים. ושיעור החלון שהוא מכשיר לטלטל מבית לבית על ידי ערוב בזמן שהוא ארבעה טפחים על ארבעה טפחים מרובעין אם הוא עגול ויש בהקפו י"ז טפחים פחות חומש שאתה יכול לרבעו מתוך עגולו ארבעה על ארבעה טפחים מרף את הבתיים לערוב. ואם החלון עגול או מרובע פחות מכשיעור זה או אפילו אם הוא ארוך וקטון הרבה שיש בו בתבריתא יותר מארבעה על ארבעה טפחים כיון שאין רבועו שלם כשיעור זה אין מרף את הבתיים לערוב. ואם שכת אחד מבני החצר ולא נתן חלקו בערוב הרי הוא מעכב על שאר בני החצר ואסור להכניס ולהוציא מזה לזה דרך החצר. אבל דרך החלון שביניהן מותרין. ומה תקנתן נותן להם את רשותו שבחצר ואומר להם רשותי שבחצר קנויה לכם. רשותי שבחצר מבוטלת לכם. וא"כ קנין ולא זכיהו אחרת אלא בדבור לבד קנוי. והם מותרין להכניס ולהוציא מן החצר לביתהן ומן ביתהן לחצר. וכן אותו שלא ערב רשאי להוציא מביתהן לחצר ומן החצר לביתהן אבל מביתו לחצר אסור להכניס ולהוציא בין לאותן שערבו ובין לאותו שלא ערב. ואם בטל רשותו לאחד מבני החצר שערב הרי הוא כאילו נתנו וצטלו לכלם. ורשאים להכניס ולהוציא דרך החצר כאילו צטלו לכל בני החצר. ואפילו בשבת יכול לבטל להן את רשותו אם לא נתנו וצטלו להן מבעוד יום. וגוי או מומר שהיה דר עם ישראלים בחצר אינו יכול לבטל רשותו וליתנו במתנת חנם אלא צריך להשכיר להן רשותו ואפילו בפחות משה פרוטה יכולין לשכור ממנו ואפילו אשתו ובניו ואפי' שכירו ולקיימו יכולין להשכירם רשותו. וזימתי זריכים לשכור רשותו של גוי בזמן שדורין של ישראל חלוקין בחצר. אבל אם היו כמה גוים דרין בחצר וישראל אחד דר ביניהן אינו צריך לשכור רשותו ואינן יכולין לעכב על ידו ומטלטל מביתו לחצר כרצונו. וצית שבין שני חצרות או שבין שני בתיים וערב האמצעי עם החיצונים והחיצונים לא ערבו זה עם זה האמצעי מותר עם שניהן והן מותרין עמו. והחיצונים אסורין לטלטל זה עם זה אפילו דרך האמצעי. שכיון שלא ערבו החיצונים זה עם זה אין רשאים לטלטל כלים ששבתו בחצר להוליכין בחצר אחרת אף על פי שהן רשאים להוליכין בבית האמצעי. ואם החיצונים ערבו זה עם זה והאמצעי לא ערב עמהם אין ערובן מועיל כלום שהרי דרך האמצעי אינן רשאים להכניס ולהוציא אלא אם כן דיורי האמצעי יוצאים להם ומבטלין להם רשותן. וחצר שפרטתה בעשר אמות אף על פי שהעומד מרובה על הפרוז אין ערוב מועיל בה. פחות מכן אם העומד מרובה על הפרוז מערבין. פרוז מרובה על העומד אין מערבין. וזה סדרו של ערוב נוטלין קמח מן הדורין שזריכין לערב יחד. ועושין מ'איתו קמח עונה אחת ואופין אותה מ'ה. ואם אפו אותה חמץ מותר. אלא נהגו לאפותה מ'ה לפי שמסתמרת ימים רבים ואינה מתעפשת להפסל ממאכל אדם כדרך החמץ. שכיון שהיא נפסלה ממאכל אדם היא הערוב בטל. ואפילו קטן גובה את הערוב. והופסו ואין בכך כלום ונוטל הבקי העונה בידו ומכרך עליה ברכה זו :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב :

ברוך יהי שרנו לנא לאפוקי ולעיוולי מבית פלוני לבית פלוני ומבית פלוני לבית פלוני מעלית לתחתית ומתחתית לעלית ומן החצר לבתים

ומן

ערוכי בתים וחצרות

ומן הבתים לחצר ומכל הבתים שנהנו בערוב מזה לזה לנו ולכל ישראל:

ובערובי בתים אין מזכירין חצר ואם שכחו ולא ברכו על הערוב מותרין להכניס ולהוציא שאין הדרכה מעכבת אלא שמצוה לברך. ואחד מבני החצר שעשה עונה משלו ונתן אותה במתנה לכל בני החצר הרי הוא מתיר בערוב כאילו גבה קמח מכל אחד וא' אך צריך לזכות להן על ידי אחר ואע"פ כן אין ראוי לעשות כן אלא בשעת הדחק כגון ששכחו מלערב והגיע שעה בין השמשות שאין להן פנאי לגבות קמח ולעשות עונה לערוב שהוא מערב בשלו אבל בשעה שיש להן פנאי לגבות קמח לערוב הככון לערב בשלהן כדי שלא תשתכח תורת ערוב. ואם נתחלפו דיורי החצר נתן היוצא מן החצר חלקו שבערוב במתנה או במכירה לאותו שנכנס וקונה אותו במשיכה. ואין צריך ערוב אחר. וערוכי בתים צריך להניחן באחד מן הבתים שערבו זה עם זה. וכן ערוכי חצרות מניחין אותן באחד מן הבתים שבחצר. ואם נתנו את הערוב בבית שאינו נמשך עמהם בערוב הרי הן בלא ערוב ואסורין לטלטל מזה לזה וצריך להניח את הערוב למעלה מעשרה טפחים. וכל זמן שהערוב קיים אין צריכין לעשות עוד ערוב אחר אלא שנהגו לערב מפסח לפסח כדי שלא תשתכח תורה ערוב. ואם אבד או נאכל הערוב מבעוד יום אסורין להכניס ולהוציא עד שיערבו. אבל אם אבד או נאכל משמשיכה מותרין לאותה שבת. ולשבת אחרת צריכין לערב. ולא הוצרכו ערוכי בתים וחצרות אלא לשבת ויום הכפורים אבל ליום טוב אינו צריך ערוב:

הכנסת שבת. והדלקת נר של שבת

ערב שבת צריך אדם להקל בסעודה מן המנחה ולמעלה כדי שיכנס לשבת בתאוה. ואחר ששטלו ואפו כל צרכן צריכין לחוץ את ראשן ולרחוץ בחמין כל גופן או לפחות פניהן ידיהן ורגליהן ולהתעטף בבגדים נאים לכבוד השבת כאדם המתעטף ומתקטט בבגדים נאים להקביל פני המלך. וצריך אדם למשמש בבגדיו ערב שבת עם חשיכה שלא יהו מעות צרורות בכנף בגדו או מחט תחובה בכסותו או דבר אחר שלא יבא להוציאם בשבת. וצריך להדליק את הנרות מבעוד יום בשמן זית זך וללול ובפתילה מחורכת כדי שיהו דולקין יפה. ואחר כך סמוך לחשיכה נוטל פתילה או נר אחר בידו ומדליקה ומכבה את הנרות ומתקן את הפתילות ומסיר חושכן ומברך.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו להדליק נר של שבת:

ובדליקתן ומניח את הנר הוא את הפתילה מיד. ומצוה להדליק שתי נרות על השלחן אחת כנגד זכור ואחת כנגד שמור. ויחיד שקבל עליו שבת בטעית כסבור שחשיכה כגון שהיה יום המעונן ואחר כך זרחה החמה והרי הוא צריך לתקן את הנרות או לעשות דבר אחר לצורך שבת מותר שהרי בטעות קבל עליו את השבת וקבלת טעות אינה חשובה קבלה אבל אם קבל עליו את השבת בכוונה בלא טעות אסור לעשות כלום. כי שבת בלילי שבת אסור לומר לגוי להדליקה לפי שכל מלאכה שעושה הגוי לצורך ישראל אסור לישראל ליהנות בה. ואם היה ישראל מתאכסן בביתו של גוי והגוי מדליק את הנר לצורך עצמו מותר לישראל ליהנות לאורה שהרי הגוי לצורך עצמו הדליק ואין מטריחין על האדם ללאת מביטו. לפיכך צריך אדם להיות זריז וזהיר בהדלקת הנר שכל זמן שהאורה בבית שמחה בבית. וכן צריך אדם לכבד את הבית ולהציע את המטות ולערוך את השלחן מבעוד יום. ששכח אדם בא לביתו בלילי שבת ומצא נר דולק ושולחנו ערוך ומטהו מוצעת המלאך הטוב משגי המלאכים הממונין עליו לשמרו אומר יהא רצון שתהא לשבת אחרת כך. והמלאך הרע עונה אמן בעל כרחו. ואם לא מצא כן הפך הדבור:

בערב שבת במנחה מתפללין כשאר הימים ואין נוטלין על פניהם כל עיקר ואפילו בתענית כבוד:

סדר ערבית של שבת

בסדרים מקומות נוספים לומר קודם המעריב פרק כמה מלתיקין וואחר כך אומרים כנעילה

לכה דורי לקראת בלה פני שבת נקבלה :
 שְׁמוֹר וּזְכוֹר בְּרַבּוֹה אַחַד • הַשְּׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיוֹחֵד • יי אַחַד וְשְׁמוֹ
 אַחַד • לֵשֶׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתַהֲלָה :
 לכה
 לְקַרְאֵת שַׁבַּת לָכוּ וְנִלְכָה • כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה • מֵרֵאשִׁי
 מְקַדְּסֵם נְסוּכָה • סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה :
 לכה
 מְקַדְּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה • קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה • רַב לָךְ
 שַׁבַּת בְּעַמְּק הַבְּכָא • וְהוּא יַחְמוֹל עֲלֶיךָ חַמְלָה :
 לכה
 הַתְּנַעֲרִי מֵעַבְר קוּמִי • לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַּפְאֶרֶתְךָ עַמִּי • עַל יַד בֶּן יִשְׂרָאֵל
 בֵּית הַלְּחָמִי • קַרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה :
 לכה
 הַתְּעוֹדְרִי הַתְּעוֹדְרִי • כִּי בָא אֲזַרְךָ קוּמִי אֲזַרְי • עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁיר
 דְּבָרֵי • כְּבוֹד יי עֲלֶיךָ נִגְלָה :
 לכה
 לֹא תְבוּשִׁי וְלֹא תִכְלְמִי • מַה תִּשְׁתַּוְּחָחִי וּמַה תִּהְיֶינִי • בְּךָ יַחְסוּ
 עַנְיֵי עַמִּי • וְנִבְנְתָה עִיר עַל תְּלָה :
 לכה
 וְהָיוּ לְמִשְׁסָה שׁוֹסִיךְ • וְרַחֲקוּ כָּל מְבַלְעֶיךָ • יִשְׂשִׁי עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ •
 כְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל בְּלָה :
 לכה
 יִמִּין וְשְׂמֹאל תִּפְרוּצִי • וְאֵת יי תַּעֲרִיצִי • עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי •
 וְנִשְׁמַחָה וְנִגְיָלָה :
 לכה
 בְּאֵי בְּשׁוֹלֵם עֲטָרַת בְּעֵלָה • גַּם בְּשִׁמְחָה (בְּרִנָּה) וּבְצַהֲלָה • תּוֹךְ
 אֲמוּנֵי עִם סִגְלָה • בְּאֵי בְּלָה בְּאֵי בְּלָה : תּוֹךְ אֲמוּנֵי עִם
 סִגְלָה • בְּאֵי בְּלָה שַׁבַּת מְלַכְתָּא :
 מְזֻמֹּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבַּת : טוֹב לְהוֹדוֹת ליי וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלִיּוֹן :
 לְהַגִּיד בְּבִקְר חֲסִדְךָ וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת : עֲלֵי עֲשׂוֹר וְעֲלֵי
 נָבֵל עֲלֵי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר : כִּי שִׁמְחָתָנִי יי בְּפַעֲלֶיךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
 אֲרִנֵּן : מַה גִּדְּלוּ מַעֲשֵׂיךָ יי מְאֹד עֲמָקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ : אִישׁ בְּעַר
 לֹא יָדַע וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֵת זֹאת : בְּפִרְחֵ רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ
 כָּל פְּעֻלֵי אֲוֶן לְהַשְׁמַדֵם עַדִּי עַד : וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם יי : כִּי
 הִנֵּה אֲוִיבִיךָ יי כִּי הִנֵּה אֲוִיבִיךָ יֵאבְדוּ וְתִפְרְדוּ כָּל פְּעֻלֵי אֲוֶן :
 וְתִרְם כְּרֵאִם קִרְנֵי בִלְתֵי בְּשִׁמֵן רַעֲנָן : וְתַבֵּט עֵינֵי בְּשׁוּרֵי בְּקָמִים
 עֲלֵי

ערכית של שבת

עלי מרעים תשמענה אזני : צדיק כתמר יפרח כארו בלבנון
ישנה : שתולים בבית יי בחצרות אלהינו יפריחו : עוד ינוכח
בשיבה ישנים ורעננים יהיו : להגיד כי ישר יי צורי ולא עולתה בו :
יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תכון תכל כל תמוט :
נכון בסאף מאז מעולם אמה : נשאו נהרות יי נשאו נהרות
קולם ישאו נהרות דכים : מקלות מים רבים אדירים משברי ים
אדיר בפרוס יי : עדתיה נאמנו מאד לביתה נאווה קדש יי
לארץ ימים :

מתחיל סחון כנועס ברכו את יי המבורך :

וסבור עובין ברוך יי המבורך לעולם ועד : וסחון סחור

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר כלה מעשיו ביום
השביעי ויקראהו שבת קדש מערב ועד ערב ונתנו
מנוחה לעמו ישראל בקדושתו בורא יומם ולילה גולל אור
מפני חשך וחשך מפני אור המעביר יום ומביא לילה המבדיל
בין יום ובין לילה יי צבאות שמו ושמו אל חי וקיים תמיד הוא
ימלוך עלינו לעולם ועד ברוך אתה יי המעריב ערבים :
אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים
ומשפטים אותנו למדת על בן יי אלהינו בשכבנו
ובקומנו תן בלבנו לשיח בחקי רצונך • ונשמח ונעלו בדברי
תלמוד תורתך ובמצותיה (וחקותיה) לעולם ועד • כי הם חיינו
וארץ ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסר מפנינו עד
נצח נצחים • ברוך אתה יי אהב את עמו ישראל :

ואמרים קרית שבע סטוא כדף י"ד

ואמונה בשביעי קיימת גזרת דברת הקשבנו ושמענו זכור
חמדת טהורים יירשוה כתובה היא לראש ארבעה
מעט נהנה שמח בה לב ישורון עדה פדית צדקה קניית רוממת
שבת תמיד בינה ובנינו אות היא לעולם כי ששת ימים עולמך
תקנת ובשביעי נחת למען שתניח לעמך ישראל ולכבוד שמך
שבחו וזמרו ברוך הוא • משה ובני ישראל לה ענו שירה
בשמחה רבה ואמרו כלם : מי כמכה באלים יי מי כמכה נאדר
בקרש

בְּקֹדֶשׁ נִזְרָא תְהִלַּת עוֹשֵׂה פְלֵא : שׁוֹמְרֵי שְׁבִיעֵי רְאוּ גְבוּרוֹתֶיךָ
עַל הַיָּם יַחַד כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ " יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
תְּחִישׁ יִשְׁעֶךָ לְשׁוֹמְרֵי עֲנוּגָה תִּפְדֶּה לְצֹאֲנֶךָ וְאֵל יִהְיֶה עוֹד לְבוֹהַ
כְּכַתוּב וְהוֹשַׁעְתִּי לְצֹאֲנֵי וְלֹא תִהְיֶינָה עוֹד לָבוּ • בְּרוּךְ אַתָּה "
גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

הִשְׁכִּיבְנוּ " אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידְנוּ מִלִּפְנֵי לַחַיִּים (טוֹבִים)
וּלְשָׁלוֹם וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ וְתִקַּנְנוּ
בְּעֵצָה שֶׁהִיא טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו (מִהֲרָה) לְמַעַן שְׁמֶךָ •
וְהִסֵּר מִעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן וְאִנְחָה • וְשָׁכַח (וְהִסֵּר)
שֵׁטֶן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּשְׁמוֹר צִאתְנוּ וּכְאֲנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם •
וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ • בְּרוּךְ אַתָּה " פְּרוּשׁ סִבַּת שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם אָמֵן :

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבִת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבִת לְדַרוֹתֶם
בְּרִית עוֹלָם : בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי
שִׁשַּׁת יָמִים עָשָׂה " אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ :

ואומר חז"ל קדוש

" שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן
גִּימַל חֲסִדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְכִיָּא
גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה •

שבת מסוככה אומרים וְכִרְנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכִתְבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים
לְמַעַנְךָ (אֱלֹהִים חַיִּים) אֵל חַי :

מֶלֶךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן • בְּרוּךְ אַתָּה " מִגֵּן אַבְרָהָם :
אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם " מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ (כִּקִּיז מוֹרִיד
הַטָּל) (כִּסְרִיף מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים
בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
מַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישִׁנֵי עֶפֶר מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְבוּרוֹת
וּמִי רוֹמָה לְךָ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחִיָּה וּמְצַמִּיחַ לָנוּ יִשְׁעֶךָ •

שבת מסוככה אומרים מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵן (הַרְחֵמִים) וְכוּר יְצוּרִיךָ (זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ)
בְּרַחֲמִים

ערכות של שבת

ברחמים לחיים ומחיה :

ונאמן אתה להחיות מתים • ברוך אתה יי מחיה המתים :
לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך נקייש ושבתך
אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול
וקדוש אתה • ברוך אתה יי האל הקדוש :

בשבת. תשובה אומרים המלך הקדוש :

רכוס כוסנים לומר במקום ומאבהקך אתה קדשת
אתה קדשת את יום השביעי לשמך
תכלית מעשה שמים וארץ
ויברכתו מכל הימים וקדשו מכל
הזמנים וכן כתוב בתורתך • ויכלו
השמים והארץ וכל צבאם : ויכל
ארהים ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה וישבות ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אותו כי בו

ומאהבתך יי אלהינו שאהבת
את ישראל עמך
ומחמלתך מלפניו שחמלת על
בני בריתך נתת לנו יי אלהינו
את יום השביעי הגדול והקדוש
הזה לגדולה ולגבורה ולקדושה
ולמנוחה ולעבודה ולהודאה
ולתת לנו ברכה ושלוש מאתך :

שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך ותן
חלקנו בתורתך שבענו משוכך שמחנו בישועתך וטהר
לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשה וישמחו בך כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש
השבת :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה
לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

בראש חדש ונחול המועד אומרים זה

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע ויפקד •
ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון משיח
בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן
לחסד ולרחמים ולרצון • בראש חדש ביום ראש החדש הזה • נחול המועד של
פסח ביום חג המצות הזה • נחול המועד של סוכות ביום חג הסוכות הזה • לרחם
בו עלינו ולהושיענו • זכרנו יי אלהינו בו לטובה • ופקדנו בו לברכה •
והושיענו

והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחוס וחנון ורחם עלינו
 והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה :
 ותחזינה עינינו בשוכך לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז *
 ברוך אתה יי המחזיר ברחמיו שכניתו לציון :
 מורים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו על
 חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל
 נפיק שכל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שכל עת
 ערב ונקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיה * המרחם כי לא
 תמו חסדיך ומעולם קיינו לך * לא הכלמתנו יי אלהינו ולא
 עזבתנו ולא הסתרת פניך מפנינו :

במנוחה אומרים

על הנסים ועל הנבירות ועל התשועות ועל המלחמות ועל הפורקן ועל
 הפדות שעשית עמנו ועם אבותינו בנמים ההם בזמן הזה :
 בימי מתחיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי וכניו כשעמדה עליהם מלכות
 יון הרשעה לשבחם מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה
 ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם * רבת את ריבם דנת את הינם
 נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורפים ביד מעטים וטמאים
 ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזרים ביד עוסקי תורתך ולך עשית
 ישם גדול וקדוש בעולם * ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ואחר כך
 באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטתרו את מקדשך והדליקו
 גרות בחצרות קדשך וקבעים שמונה ימים פהלל ובהודאה * וכשם
 שעשית עמם גם כן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת הזאת ונודה
 לשמך הגדול סלה :

בשבת תשובה אומרים וכוזר רחמיה וכבוש את בעסק * פלה דבר וחרב ורעב
 ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה מעלינו ומעל כל בני בריתך :
 על כלם יתברך ויתרומם שמה מלכנו תמיד *
 בויניציאה כוהנים לומר כאן וכתוב :

כל החיים יזרוק סלה * ויהללו לשמה הטוב באמת :
 בשבת תשובה אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך :
 ברוך אתה יי הטוב שמה ולך נאה להודות :
 שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
 עמה ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך

ערבית של שבת

נָתַתְּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים אֲהַבָּה וְחֶסֶד צְדָקָה בְּרָכָה יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (לְבָרְכֵנוּ) וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ :

בסבת תסוכה אומרים ובספר חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה ונחמה
חן וחסד נזכר ונכתב לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים
(טובים) ולשלום :

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן : יְהִיו לְרִצּוֹן
אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי :

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל אָמֵן :

ויש כוהנים לומר תחכה וז

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לִשְׁנֵי מַרְעֵי וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה וּלְמַקְלָלֵי נַפְשִׁי
תְּרוֹם וּלְמַצּוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי וְנַפְשִׁי בְּעַפְרָא לְכָל תְּהִיָּה .

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי שָׁבַל הַקָּמִים עָלַי לְרַעְיָה תִּפְרַח עֲצָתְךָ
וְתִקְלַקֵּל מַחֲשַׁבוֹתַי : וְכֵן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי שְׂתַפְתַּח לִי
שְׁעָרֵי תּוֹרָה • שְׁעָרֵי חֵכְמָה • שְׁעָרֵי בִינָה • שְׁעָרֵי דַעַת • שְׁעָרֵי
פְּרִנְסָה וְכֻלְכָּלָה • שְׁעָרֵי חַיִּים • חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ :
יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי :

ואחר כך עומדים ואומרים

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם : וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלֶאכֶתוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אוֹתוֹ כִּי כו
שָׁבַת מְכַל מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

סחון אומר

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִגֵּן
אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ מַחִיָּה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ הָאֵל (בסבת תסוכה אומר הַמְּלֹךְ) הַקְּדוֹשׁ
שְׁאֵין כְּמוֹהוּ הַמְּנִיחַ לְעַמּוֹ בַּיּוֹם שָׁבַת קָדְשׁוֹ כִּי בָּס רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם לְפָנָיו
נַעֲבוֹד בִּירְאָה וּפְחַד וְנִזְרָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַכְּרֻכּוֹת אֵל
הַחוֹדְאוֹת אֲרוֹן הַשָּׁלוֹם מִקְדָּשׁ הַשְּׁבֶת וּמִבְּרַךְ הַשְּׁבִיעִי הַמְּנִיחַ בְּקַדְוִשָׁה
לְעַם מִדְּשָׁנֵי עֲנַג זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אלהינו

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו במצותיך ויתן חלקנו בתורתך שבענו משוכך שמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת וסנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וישמחו בך כל ישראל מקדשי שמך • ברוך אתה יי מקדש השבת :

ויחיד המתפלל בלילי שבת אומר ויכולו ואינו אומר ברכה אחת מעין שבע ויחיד שטעה בלילי שבת ולא התפלל של שבת וכיון לבו עם שליו לכור ברכה אחת מעין שבע אומרים הנאונים חלקם בחיים שאין צריך לו לחזור ולהתפלל • ויחיד הטועה ומתחיל של חול כפנת ונוצר שהוא שבת גומר אותה הכרכה וחוזר לשל שבת • ודין ויכולו לאומרו בעמידה בן יחיד בן זכור • ויוס טוב שחל להיות בלילי שבת אומר ויכולו ואין מוכרין של יוס טוב בזרכה אחת מעין שבע :

ואומר בחזן קדיש תקבל • ואחר כך כהני לשנות פרק זה ממסכת שבת

במה מדליקין ובמה אין מדליקין • אין מדליקין לא בלכש ולא בחוסן • ולא בכרך • ולא בפתילת האירן • ולא בפתילת המדבר • ולא בירוקה שעל פני המים • לא בזפת ולא בשעווה ולא בשמן קיק • ולא בשמן שרפה • ולא באליה • ולא בחלב • נחום המדי אומר מדליקין בחלב מבושל וחקמים אומרים אחר מבושל ואחר שאינו מבושל אין מדליקין בו • אין מדליקין בשמן שרפה ביום טוב • רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן מפני כבוד השבת • וחקמים מתירין בכל השמנים בשמן שמשמין • בשמן אגוזים • בשמן צנונות • בשמן דגים • בשמן פקועות בעטרן ובנגפ • רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן וית בלבד • כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן וכל היוצא מן העץ אינו משמא טומאת אהלים אלא פשתן • פתילה הבנר שקפלה ולא הבכה רבי אליעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה • רבי עקיבא אומר טהורה היא ומדליקין בה • לא יקוב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מנשפת אפילו היא של חרס • ורבי יהודה מתיר • אכל אם חברה היוצר מתחלה מותר מפני שהוא כלי אחר • לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר • המכבה את הנר מפני שהוא מתירא • מפני גוים מפני לסטים מפני רוח רעה ואם בשביל החולה שישן פטור • פחם על הנר • פחם על השמן • פחם על הפתילה הייב • ורבי יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה • מפני שהוא עושה פחם • על שלש עבירות נשים מתות בשעת לדהן • על שאינן והירות בנדה ובזרה • ובתולדת הנר • שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם השכה עשרתן • ערכתן • הדליקו את הנר • ספק השכה ספק אינה השכה • אין מעשרין את הובאי • ואין מטבילין את הכלים •

ואין

ערבית של שבת

ואין מדליקין את הנרות • אכל מעשרין את הדמאי ומערבין וטומגין את החמין :

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא הלמידו חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך אל תקרי בניך אלא בניך : יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך : למען אחי ורעי ארברה נא שלום בך : למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך : וראה בנים לבניך שלום על ישראל : (שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול : יי עז לעמו יחזי יי וברך את עמו בשלום :)

ואומר עלינו לשבח • וקדים בלא תקבל • ואחר כך אומרים •

יגדל אלהים חי וישתבח • נמצא ואין עת אל מציאותו • אחר ואין יחיד ביהודו • נעלם ואין סוף לאחדותו • אין לו דמות הגוף ואינו גוף לא גערוך אליו קדושתו : קדמון לכל דבר אשר נברא • ראשון ואין ראשית לראשיתו : הנו ארון עולם לכל נוצר • יורה גדלתו ומלכותו : שפע נבואתו נתנו אל אנשי סגלתו ותפארתו : לא קם בישראל במשה עוד • נביא ומביט את תמונתו : תורת אמת נתן לעמו אל • על יד נביאו נאמן ביתו : לא יחליף האל ולא ימיר • דתו לעולמים לזולתו : צופה ויודע סתרינו • מביט לסוף דבר בקדמותו : גומל לאיש חסיד במפעלו • יתן לרשע רע פרישעתו : ישלח לקץ ימים משיחנו • לפדות מחבי קץ ישועתו • מתים יחיה אל ברוב חסדו • ברוך עדי עד שם תהלתו : אלה שלש עשרה הם עקרים • יסוד תורת משה ונבואתו :

ויש אומרים גם כן ארון עולם

ברוך יי אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו :

ואומר יהי ה' אלהינו עמנו וכו' • והולכים לבתיים לשלום :

סדר ישחריית של שבת

בשחריית מסכימין ומברכין כל אחד ואחד בפני עצמו הברכות שהוא רניל לברך בכל יום וסן כתובים למעלה על סדר מאה ברכות • וקורין איש לעצמו פרשת היום שנים מקרא ואחד תרגום לפי שאדם נריך להסלים פרשיותיו עם הכבוד • וכל המשלים פרשיותיו עם הכבוד שנים מקרא ואחד תרגום מאריכין לו ימיו ושנותיו • וגם נכון לפרש אותה כל אחד ואחד לפי הלעז שלו איש איש ללשונו • ובאין לבית הכנסת ואומרין הזמירות בקול ובנעימה עד אמן ואמן ואחר כך אומרים :

מזמור

מזמור לתורה הריעו ליי כל הארץ : עבדו את יי בשמחה
 באו לפניו ברננה : דעו כי יי הוא אלהים הוא עשנו
 ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו : באו ישערו בתורה חצרתיו
 בתהלה הודו לו ברכו שמו : כי טוב יי לעולם חסדו ועד דר
 ודר אמונתו :

כי לעולם חסדו :	הודו ליי כי טוב
כי לעולם חסדו :	הודו לאלהי האלהים
כי לעולם חסדו :	הודו לאדני האדנים
כי לעולם חסדו :	לעשה נפלאות גדלות לבדו
כי לעולם חסדו :	לעשה השמים בתבונה
כי לעולם חסדו :	לרקע הארץ על המים
כי לעולם חסדו :	לעשה אורים גדלים
כי לעולם חסדו :	את השמש לממשלת ביום
כי לעולם חסדו :	את הירח וככבים לממשלות בלילה
כי לעולם חסדו :	למכה מצרים בבכוריהם
כי לעולם חסדו :	ויצא ישראל מתוכם
כי לעולם חסדו :	ביד חזקה ובזרוע נטויה
כי לעולם חסדו :	לגזור ים סוף לגזרים
כי לעולם חסדו :	והעביר ישראל בתוכו
כי לעולם חסדו :	ונער פרעה וחילו בים סוף
כי לעולם חסדו :	למוליה עמו במדבר
כי לעולם חסדו :	למכה מלכים גדלים
כי לעולם חסדו :	ויהרג מלכים אדירים
כי לעולם חסדו :	לסיחון מלך האמרי
כי לעולם חסדו :	ולעוג מלך הבשן
כי לעולם חסדו :	ונתן ארצם לגחלה
כי לעולם חסדו :	גחלה לישראל עבדו
כי לעולם חסדו :	שבשפלנו זכר לנו
כי לעולם חסדו :	ויברקנו מצרינו
כי לעולם חסדו :	נתן לחם לכל בשר

הודו לאל השמים
 הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו : שירו לו
 זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו : התהלכו בשם קדשו ישמח
 לב מבקשי יי : דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד : זכרו נפלאותיו
 אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו : זרע ישראל עבדו בני יעקב
 בחיריו : הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו : זכרו לעולם בריתו
 דבר צוה לאלה דור : אשר ברת את אברהם ושבעתו ליצחק :
 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם : לאמר לך אתן ארץ
 כנען חבל נחלתכם : בהיותכם מתי מספר במעט וגרים בה :
 ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר : לא הניח לאיש
 לעשקם ויזכח עליהם מלכים : אל תגעו במשיחי ובנביאי אל
 תרעו : שירו ליי כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו : ספרו
 בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו : כי גדול יי ומהלל
 מאד ונורא הוא על כל אלהים : כי כל אלהי העמים אלילים
 ויי שמים עשה : הוד והדר לפניו עז וחרוה במקומו : הבו ליי
 משפחות עמים הבו ליי כבוד ועז : הבו ליי כבוד שמו שאו
 מנחה ובאו לפניו השתחוו ליי בהדרת קדש : חילו מלפניו כל
 הארץ אף תבון תבל כל תמוט : ישמחו השמים ותגל הארץ
 ויאמרו בגוים יי מלך : ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר
 בו : אז ירננו עצי היער מלפני יי כי בא לשפט את הארץ :
 הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו : ואמרו הושיענו אלהי ישענו
 וקבצנו והצילנו מן הגוים להורות לשם קדשה להשתבח
 בתהלתך : ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו
 כל העם אמן והלל ליי :

למנצח מזמור לרוד : השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו
 מגיד הרקיע : יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחיה
 דעת : אין אמר ואין דברים בלי גשמע קולם : בכל הארץ יצא
 קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם : והוא כחתן יצא
 מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח : מקצה השמים מוצאו ותקופתו
 על קצותם ואין נסתר מחמתו : תורת יי תמימה משיבת נפש

עדות יי נאמנה מחכימת פתי : פקודי יי ישרים משמחי לב
 מצות יי ברה מאירת עינים : יראת יי טהורה עומדת לעד
 משפטי יי אמת צדקו יחדו : הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים
 מדבש ונפת צופים : גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב :
 שגיאות מי יבין מנסתרות נקני : גם מזרים חשך עבדך אל
 ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב : יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי :

ביום טוב מוספין זה המזמור :

יי מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים : ענן וערפל סביביו
 צדק ומשפט מכון כסאו : אש לפניו תלה ותלהט סביב
 צדו : האירו ברקו תבל ראתה ותחל הארץ : הרים בדונג
 גמסו מלפני יי מלפני ארון כל הארץ : הגידו השמים צדקו
 וראו כל העמים כבודו : יבשו כל עבדי פסל המתהללים
 באילים השתחוו לו כל אלהים : שמעה ותשמח ציון ותגלנה
 בנות יהודה למען משפטיך יי : כי אתה יי עליון על כל הארץ
 מאד געלית על כל אלהים : אהבי יי שנאו רע שמר נפשות
 חסידיו מיד רשעים יצילם : אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה :
 שמחו צדיקים ביי והודו לזכר קדשו : ט"ב

יי מלך ירגזו עמים ישב כרובים תנוט הארץ : יי בציון גדול
 ורם הוא על כל העמים : יורו שמך גדול ונורא קדוש הוא :
 ועו מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה בעקב
 אתה עשית : רוממו יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש
 הוא : משה ואהרן בכהנו ושמואל בקראי שמו קראים אל יי
 הוא יענם : בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן
 למו : יי אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על
 עלילותם : רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי
 אלהינו : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
 ולא יעיר כל חמתו : זכור רחמיה יי וחסדיה כי מעולם המה :
 אתה יי לא תכלא רחמיה ממני חסדה ואמתה תמיד יצרוני :
 תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים : נורא אלהים

ממקדשיך

ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצומות לעם ברוך אלהים :
 " אֲדוֹנֵינוּ מִה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ : " צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשָּׁנָב
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : " צְבָאוֹת אֱשֵׁרֵי אָדָם בִּטַח בָּךְ : " הַפִּיר
 עֲצַת גּוֹיִם הִנְיָא מִחֻשְׁבוֹת עַמִּים : עֲצַת " לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מִחֻשְׁבוֹת
 לְבוֹ לְדוֹר וָדוֹר : קִוְיָה אֵל " חֲזֹק וַיֵּאֱמָץ לְבָבְךָ וְקִוְיָה אֵל " : אֵל
 נִקְמָוֹת " אֵל נִקְמָוֹת הוֹפִיעַ : הַנְּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּמוּלָה
 עַל גְּאִים : עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ וּכְפַר
 עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : וַיֵּרָם קָרָן לְעַמּוֹ תִּהְלֶה לְכָל חֲסִידָיו
 לְכַנֵּי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ : מְגִדֵּל עֵז שֵׁם " בּוֹ יִרוּץ צַדִּיק
 וְנִשְׁגָּב : עֲשֵׂה עַמִּי אוֹת לְטוֹבָה וַיֵּרְאוּ שְׂנְאֵי וַיִּבְשׂוּ כִּי אַתָּה " :
 עֲזָרְתָנִי וְנִחַמְתָּנִי : וַיֵּרָא בְּצַד לָהֶם בְּשָׁמְעוּ אֶת רִנָּתָם : וַיִּזְכֹּר
 לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כָּרַב חֲסָדָיו : וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָל
 שׁוֹבֵיהֶם : הוֹשִׁיעֵנוּ " אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קְדוֹשְׁךָ לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶתְךָ : אַתָּה תִּקּוּם הַרְחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה
 לְחַנּוּנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד : וְחִפְרָה הַלְּבָנָה וּבּוֹשָׁה הַחֲמָה כִּי מֶלֶךְ " :
 צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם וְנִגְדַר זִקְנָיו כְּבוֹד : וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא
 הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קוֹיֵנוּ לוֹ וַיִּוֹשִׁיעֵנוּ זֶה " קוֹיֵנוּ לוֹ נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה
 בִּישׁוּעָתוֹ : בְּרוּךְ " לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ " יוֹם יוֹם יַעֲמֵס לָנוּ
 הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה : בְּרוּךְ " אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד
 הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם " הַלְלוּ עַבְדֵי " : שְׁעוּמְדִים בְּבֵית " :
 בְּחֻצוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ : הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב " זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי
 נָעִים : כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ : כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי
 גָדוֹל " וְאֲדוֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים : כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ " עֲשֵׂה בַשָּׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ בַּיּוֹמִים וְכָל תְּהוֹמוֹת : מַעֲלָה גִשְׁאִים מְקַצֶּה הָאָרֶץ בְּרִקִּים
 לְמַטֵּר עֲשֵׂה מוֹצֵא רוּחַ מְאוֹצְרוֹתָיו : שֶׁהֵכָה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם
 עַד בְּהֵמָה : שָׁלַח אֶתֹת וּמִפְתִּים בְּתוֹכְכִי מִצְרַיִם בְּפִרְעָה וּבְכָל
 עַבְדָּיו : שֶׁהֵכָה גּוֹיִם רַבִּים וְהִרְגַּ מְלָכִים עֲצוּמִים : לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ
 הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וְלְכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן : וְנָתַן אֶרְצָם
 נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : " שְׁמֶךָ לְעוֹלָם " זְכַרְךָ לְדוֹר וָדוֹר :

כי ירין " עמו ועל עבדיו יתנחם: עציפי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם: פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם: כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: בית ישראל ברכו את " בית אהרן ברכו את " : בית הלוי ברכו את " יראי " ברכו את " : ברוך " מציון שכן ירושלים הללויה :

ברוך שאמר והיה העולם • ברוך אומר ועשה • ברוך גזור ומקיים • ברוך אל חי לעד וקיים לנצח • ברוך עשה בראשית • ברוך מרחם על הארץ • ברוך מרחם על הבריות • ברוך משלם שכר טוב ליראיו • ברוך פודה ומציל • ברוך הוא וברוך שמו • ברוך אתה " אלהינו מלך העולם האל המלך המהלל המשבח והמפואר בפי עמו ובלשון כל חסידיו ועבדיו • ובשירי דוד עבדך נהללך " אלהינו ונשבחך ונרוממך ונגדלך ונמליכך ונזכיר את שמך מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים מלך משבח ומפואר עדי עד שמך הגדול ברוך אתה " מלך מהלל בתשבחות :

כיוס טוב כשחל בימות הסוכות מתחילין מטוב להודות

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי ולזמר לשמך עליון: להגיד בכקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור: כי שמחתני " בפעליך במעשי ידך ארנן: מה גדלו מעשיך " מאד עמקו מחשבותיך: איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה מרום לעולם " : כי הנה אויביך " כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און: ותרם בראם קרני בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק בתמר יפרח כארו בלבנון ישנה: שתולים בבית " בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר " צורי ולא עולתה בו: " מלך גאות לבש לבש " עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות " נשאו נהרות

קולם ישאו נהרות דכים: מקלות מים רבים אדירים משברי ים
 אדיר במרום י: עדתיה נאמנו מאד לביתה נאווה קדיש י:
 לארך ימים:

יהי כבוד י לעולם ישמח י במעשיו: יהי שם י מבורך מעתה
 ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם י: רם על
 כל גוים י על השמים כבודו: י שמך לעולם י זכרה לדר
 ודר: י בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: ישמחו
 השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים י מלך: י מלך י מלך י
 ימלך לעולם ועד: י מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: י
 הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: עצו עצה ותפר דברו
 דבר ולא יקום כי עמנו אל: רבות מחשבות בלב איש ועצת
 י היא תקום: עצת י לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר:
 כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: כי בחר י בציון אוה למושב
 לו: כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: כי בו ישמח לבנו
 כי בשם קדשו בטחנו: כי לא יטוש י עמו ונחלתו לא יעזב:
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר
 כל חמתו: אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת י:

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוקה סלה: אשרי העם שכבה לו
 אשרי העם שיי אלהיו: תהלה לרוד ארוממה אלהי
 המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה
 שמך לעולם ועד: גדול י ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר:
 דור לדור ישבח מעשיה וגבורתיה יגידו: הדר כבוד הודך
 ודברי נפלאותיה אשיחה: ועוזו נוראותיה יאמרו וגדולתה
 אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתה ירננו: חנון ורחום י
 ארך אפים וגדל חסד: טוב י לכל ורחמיו על כל מעשיו:
 יודוך י כל מעשיה וחסידיה יברכוכה: כבוד מלכותה יאמרו
 וגבורתה ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר
 מלכותו: מלכותה מלכות כל עולמים וממשלתה בכל דור ודור:
 סומך י לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליה ישברו
 ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע

לְכָל חַי רִצּוֹן : צְדִיק יי בְּכָל דְּרָבִיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : קְרוֹב
 יי לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת : רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת
 שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר יי אֵת כָּל אֲהָבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמִיר : תְּהִלַּת יי יִדְבֵר פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם
 וָעַד : וְאַנְחָנוּ נִבְחַד יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֵת יי : אֶהְלֵלָה יי בְּחַי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי
 בְּעוֹרֵי : אֵל תִּבְטַחוּ בְּגִדֵיבַיִם בְּבֶן אָדָם שְׂאִין לוֹ תִשׁוּעָה :
 תִּצַּא רוּחוֹ יֵשׁוּב לְאֲדָמְתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָכְרוּ עֲשֵׂתִנְתִּיו : אֲשֶׁר־
 שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעוֹרוֹ שִׁבְרוּ עַל יי אֱלֹהֵיו : עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֵת
 הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשְׁמִיר אֵמֶת לְעוֹלָם : עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט
 לְעֹשׂוֹקִים נָתַן לֶחֶם לָרַעֲבִים יי מִתִּיר אֲסוּרִים : יי פָּקַח עוֹרִים יי
 זוֹקַף כְּפוּפִים יי אֶהֱב צְדִיקִים : יי שֹׁמֵר אֵת גְּרִים יְתוֹם וְאַלְמָנָה
 יַעֲוֹדֵד וְדָרֵךְ רָשָׁעִים יַעֲוֹת : יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדָר וְדָר
 הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זָמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נֶאֱוָה תְּהִלָּה : בּוֹנֵה
 יְרוּשָׁלַם יי נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנַס : הַרוֹפֵא לְשִׁבּוּרֵי לֵב
 וּמַחֲבֵשׁ לְעֵצְבוֹתָם : מוֹנֵה מִסְפָּר לְכּוֹכְבִים לְכָל־שְׁמוֹת יִקְרָא :
 גְּדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב כַּח לְתִבְנוֹתוֹ אִין מִסְפָּר : מְעוֹדֵד עֲנוּיִם יי מִשְׁפִּיל
 רָשָׁעִים עֲרֵי אָרֶץ : עֲנוּ לֵי בַתּוֹרָה וּמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנוּר : הַמְּכַסֶּה
 שָׁמַיִם בְּעֵבִים הַמְּכִין לָאָרֶץ מִטֵּר הַמְּצַמִּית הָרִים חֲצִיר : נוֹתֵן
 לְבַהֲמָה לַחֲמָה לְבָנֵי עֵרֶב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ : לֹא בְּגִבּוֹרֵת הַסּוּם יַחֲפִץ
 לֹא בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה : רוֹצֵה יי אֵת יִרְאִיו אֵת הַמִּיִּחְלִים לְחַסְרוֹ :
 שֹׁבֵחֵי יְרוּשָׁלַם אֵת יי הַלְלֵי אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן : כִּי חֹזֵק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ
 בָּרֵךְ בְּנִיךְ בְּקִרְבֶּךָ : הַשֵּׁם גְּבוּרָךְ שְׁלוֹם חֵלֶב חֲטִיִּם יִשְׁבִּיעֶךָ :
 הַשֹּׁלֵחַ אֲמָרְתוֹ אָרֶץ עַד מֵהֵרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ : הַנֹּתֵן שְׁלֹג בְּצִמְר
 בְּפוֹר כְּאֶפֶר יַפּוֹר : מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּפִתִּים לְפָנָי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֵד :
 שֹׁלֵחַ דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם יֵשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם : מְגִיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֲקִיו
 מִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל : לֹא עֲשֵׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יִדְעוּם
 הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֵת יי מִן הַשָּׁמַיִם הִלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים : הִלְלוּהוּ כָּל

מלאכיו הללוהו כל צבאיו : הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור : הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים יהללו את שם " כי הוא צוה וגבראו : ויעמידם לעד לעולם חקנתן ולא יעבור : הללו את " מן הארץ תנינים וכל תהמת : איש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו : ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים : החיה וכל בהמה רמש וצפור בנה : מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שופטי ארץ : בחורים וגם בתולות וקנים עם נערים : יהללו את שם " כי נשגב שמו לברו הודו על ארץ ושמים : וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה :

הללויה שירו ל"י שיר חדש תהלתו בקהל חסידים : ישמה ישראל בעשיו בני ציון וגילו במלכם : יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו : כי רוצה " בעמו יפאר ענוים בישועה : יעלו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם : רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם : לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים : לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל : לעשות בהם משפט פתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה :

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו : הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו : הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור : הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועגב : הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה : כהתייה

ברוך " לעולם אמן ואמן : ימלך " לעולם אמן ואמן : ויברך דוד את " לעיני כל הקהל ויאמר דוד ברוך אתה " אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם : לה " הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לה " הממלכה והמתנשא לכל לראש : והעשר והכבוד מלפניה ואתה מושל בכל ובידה כח וגבורה ובידה לגדל ולחזק לכל : ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך : ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה : אתה הוא " לברך אתה עשית

עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים: ובני ישראל הלכו בִּבְשָׁה כְּתוֹךְ הַיָּם והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: וישע יי ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יי בַּמִּצְרַיִם וַיִּרְאוּ הָעַם אֶת יי וַיֹּאמְרוּ בְּיַד יְיָ וּבְיַד מֹשֶׁה עֲבָדוֹ:

או ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי
 ויאמרו לאמר אשירה ליי כי גאה
 גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי
 לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי
 וארוּמְמָנְהוּ: יי איש מלחמה יי שמו: מרכבת פרעה
 וחילו ירה בים ומבחר שלישי טבעו
 בים סוף: תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן: ימינה
 יי נאדרי בכח ימינה יי תרעץ אויב:
 וברכ גאונה תהרס קמיה תשלח חרנה יאכלמו כקש:
 וברוח אפיה גערמו מים נצבו כמו
 גר נזלים קפאו תהמת בלב ים: אמר אויב ארדה אשיג
 אחלק שלל תמלאמו גפשי אריק
 חרבי תורי שמו ידי: נשפת ברוחך בסמו ים צללו
 בעופרת במים אדירים: מי כמכה
 באלם יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
 פלא: נטית ימינה תבלעמו ארץ:
 נחית בחסדה עם זו גאלת נהלת בעזה אל נוה קדשה:
 שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי
 פלשת: אז נבהלו אלופי ארום אילי מואב יאחזמו
 רעד נמגו כל ישבי כנען: תפל
 עליהם אימתה ופחד בגדל זרועה ידמו באבן עד יעבר
 עמך יי עד יעבר עם זו קנית: תבאמו
 ותטעמו בחר נחלתך מכוון לשבתך פעלת יי מקדש

אֲדַנִּי בּוֹנְנוּ יְדִיקָה : יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם : וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט
אֶת הָרָר עֲשׂוּ וְהִיְתָה לִי הַמְּלוּכָה : וְכָתוּב וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אַחַד וְשֵׁמוֹ אַחַד :

ואומר כל ברוחי סטוה כדף ג

יְהִי חֲסִדְךָ יי עָלֵינוּ בְּאִשֶׁר יַחְלֵנוּ לָךְ : מַלְכוּתְךָ יי אֱלֹהֵינוּ מַלְכוּת
כָּל עוֹלָמִים וּמְמַשְׁלֶתְךָ מַלְכֵנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : שְׂאֵתָה הוּא
אֲדִיר בְּקִדּוּשָׁה וְלָךְ גָּאָה הַמְּלוּכָה הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ :

לְדוֹר בְּשָׁנוֹתָו אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגַרְשֵׁהוּ וַיִּלֶךְ : אֲבָרְכָה
אֶת יי בְּכָל עֵת תְּמִיד תִּהְיֶה לָּךְ בְּפִי : בְּיַי תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי

יִשְׁמְעוּ עַנּוּיִם וַיִּשְׁמְחוּ : גִּדְלוּ לִי אֶתִי וּגְרוֹמָמָה שְׁמוֹ יַחְדוּ :

דְּרִשְׁתִּי אֶת יי וְעַנְנִי וּמִכָּל מַגּוּרֹתַי הֲצִילֵנִי : הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרוּ
וּפְנִיָהֶם אֶל יַחְפְּרוּ : זֶה עָנִי קָרָא וַיִּי שָׁמַע וּמִכָּל צְרוּתָיו הוֹשִׁיעוּ :

חֲנָה מִלְּאֶךְ יי סָבִיב לִירְאֵיו וַיַּחְלִצֵם : טַעְמוֹ וְרָאוּ כִּי טוֹב יי
אֲשֶׁרֵי הַגֹּבֵר יַחְסֶה בּוֹ : יִרְאוּ אֶת יי קִדְשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר

לִירְאָיו : כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוּ וְדִרְשׁוּ יי לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב : לָכוּ
בָּנִים שָׁמְעוּ לִי יִרְאֵת יי אֲלִמְדָכֶם : מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים אֲהַב

יָמִים לִרְאוֹת טוֹב : נֹצֵר לְשׁוֹנֶה מֵרַע וּשְׁפֹתֶיהָ מִדַּבֵּר מֵרָמָה :
סוֹר מֵרַע וְעֹשֶׂה טוֹב בְּקִשׁ שְׁלוֹם וְרִדְפָהוּ : עֵינַי יי אֶל צְדִיקִים

וְאֲזַנִּי אֶל שׁוֹעֲתָם : פִּנִּי יי בְּעֵשִׂי רַע לְהַכְרִית מֵאָרֶץ זָכָרָם :
צַעְקוּ וַיִּי שָׁמַע וּמִכָּל צְרוּתָם הֲצִילֵם : קְרוֹב יי לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת

דְּבַאי רוּחַ יוֹשִׁיעַ : רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק וּמִכָּלֶם יִצִּילֵנוּ יי : שֹׁמֵר כָּל
עֲצֻמוֹתָיו אַחַת מֵחֲנָה לֹא נִשְׁבְּרָה : תְּמוֹתַת רִשָׁע רַעָה וּשְׁנֵאֵי

צְדִיק יִאֲשָׁמוּ : פֶּדָה יי נַפְשׁ עַבְדָּיו וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ •
נִשְׁמַת כָּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ • וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר

תִּפְאָר וּתְרוּמָם זִכְרְךָ מַלְכֵנוּ (תְּמִיד) • מִן הָעוֹלָם וָעֶד
הָעוֹלָם אֶתָּה הוּא אֵל • וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל עוֹר וּמוֹשִׁיעַ

פֹּדֶה וּמַצִּיל מִפְּרָגִים וּמִרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
אֵלָּא אֶתָּה :

אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל בריות ארון כל הולדות המהלל
ברוב התשבחות המנהג עולמו בחסד ובריוותיו ברחמים ווי (ער)
לא ינום ולא ישן המעורר ישנים והמקיץ רדומים (כ"ג נדרמים) סומך
נופלים ורופא חולים :

ולך (לברך) אנחנו מודים : אלו פיננו מלא שירה כים • ולשוננו
נהג בהמון גליו • ושפתותינו שבה כמרחבי רקיע ועינינו
מאירות בשמש וירח וירינו פרושות בנשרי שמים ורגלינו קלות
כאילות : אין אנו מספיקין להודות לך • אלהינו ואלהי אבותינו
ולברך את שמך (מלבנו) על אחת מאלף אלפי אלפים ורבי רבבות
(פעמים) הטובות (נסים ונפלאות) שעשית עמנו ועם אבותינו
ממצרים גאלתנו • אלהינו) ומבית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו
ובשבע כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחלאים
רעים ורבים דליתנו • ועד הנה עזרונו רחמיה ולא עזבונו אל
יעזבונו רחמיה וחסדיה • אלהינו לכן איברים שפלגת בנו ורוח
וגשמה שנפחת באפנו ולשון אשר שמת בפינו • הן הם יודו
ויברכו וישבחו את שמך • אלהינו כי כל פה לך יודה וכל
לשון בך תשבע וכל בך לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה •
וכל הלבבות יראוה וכל קרב וכליות יזמרו לשמך • בדרך
שנאמר כל עצמותי תאמרנה • מי כמוך :

כ"ט מוסיפין

מי ידמה לך ומי ישורה לך ומי יערוך לך ומי יעשה כמעשיך
וכבבודותיך האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ
האל בתעצומות עוֹד הגדול ולבבור שמך הגבור לנצח נוראותיך
גהלך ונשכך ונכרך את שם קדשך ודוד עבדך אמר לפניך ברכי
נפשי את • וכל קרבי את שם קדשו :

מציל עני מחזק מפנו ועני ואביון מגוזלו וכתוב רננו צדיקים
ב"י לישרים גאון תהלה :

בפי (כל)	י	שרים	ת	ר	ומם :
ובדברי	צ	דיקים	ת	פ	רך :
ובלשון (כל)	ח	סידים	ת	ק	דש :
ובקרב	ק	דושים	ת	ה	לל :

ובמקהלות

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל יתפאר שמך וזכרך
מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים
מלפניך " אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר
לרומם להדר ולקדש על כל דברי שירות ותשבחות שאמר
דוד בן ישי עבדך משיחך :

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים
ובארץ כי לך נאה " אלהינו ואלהי אבותינו שיר
ושבחה הלל וזמרה עז וממשלה נצח גדולה וגבורה תהלה
ותפארת קדושה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם •
ברוך אתה " מלך מהלל בתשבחות • אל ההודאות אדון
הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים אמן :

ואומר הסזן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה • וימליך
מלכותיה • בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמייה רבא מברך לעלם
לעלמי עלמיא (ולעלמי עלמיא יתברך שמייה דקודשא בריך הוא)
יתברך • וישתבח • ויתפאר • ויתרומם • ויתנשא • ויתעלה •
ויתהדר • ויתהלל • שמייה דקודשא בריך הוא • לעילא לעילא
מן כל ברכתא • שירתא • תשבחתא • ונחמתא • דאמין בעלמא
ואמרו אמן :

וכרע כריעה גדולה ואומר כנעימה ברכו את " המבורך :

וסכור עוכין ברוך " המבורך לעולם ועד : וגם הסזן יחזור זה אחר הסכור

ברוך אתה " אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עושה
שלום ובורא את הכל אור עולם אוצר חיים אורות
מאופל אמר ויהי : הכל יודוך והכל ישבחה והכל יאמרו אין
קדוש כ"י : הכל ירוממוה סלה יוצר הכל האל הפותח בכל
יום דלתות שערי מזרח • ובוקע חלונֵי רקיע ומוציא חמה ממקומה
ולבנה ממכון שבתה : ומאיר לעולם כלו וליושביו שברא במדת
רחמים • המאיר לארץ ולדרים עליה • וטובו מחדש בכל יום
תמיד מעשה בראשית • מה רבו מעשיך " כלם בחכמה עשית
מלאה

מלאה הארץ קנינה : המלך המרומם לבדו מאז המהולל
 המשובח והמפואר והמתנשא מימות עולם : אלהי עולם
 ברחמיה הרבים רחם עלינו ארון עזונו צור משגבנו מגן ישענו
 משגב בערנו : אין ערוך לך ואין זולתך אפס בלתך ואין דומה
 לך : אין ערוך לך יי אלהינו בעולם הזה ואין זולתך מלכנו
 לחיי העולם הבא : אפס בלתך גואלנו לימות המשיח ואין
 דומה לך מושיענו לתחיית המתים : אל ארון על כל המעשים
 ברוך (הוא) ומבורך כפי כל נשמה : גדלו וטובו מלא עולם דעת
 וחכונה סובבים אותו : המתנאה על חיות הקדש ונהדר
 בכבוד על המרכבה : זכות ומישור לפני כסאו חסד ורחמים מלא
 כבודו : טובים מאורות שבראם אלהינו יצאם בדרעה (כ"ו בדרעת)
 בכינה ובהשכל כח וגבורה נתן בהם להיות מושלים בקרב
 חבד : מלאים זיו ומפיקים נונה נאה זיום בכל העולם : שמחים
 בצאתם ששים בבואם עושים באימה רצון קונם פאר וכבוד
 נותנים לשמו צהלה ורנה לזכר מלכותו : קרא לשמש ויזרח
 אור ראה והתקין צורת הלבנה : שבח נותנים לו כל צבא
 מרום תפארת וגדולה שרפים ואופנים וחיות הקדש :

ב"ט מקהולין סמך ונו'

אל אשר שבת מכל המעשים וביום השביעי נתעלה וישב על
 כסא כבודו תפארת עטה ליום המנוחה עונג קרא ליום
 השבת זה שיר ושבח ליום השביעי שבו שבת אל מכל
 מלאכתו ויום השביעי משבח ואומר מזמור שיר ליום השבת :
 לפיכך יפארו לאל כל יצוריו ושבח יקר וגדולה יתנו למלך
 שנתן מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש :
 סמך יי אלהינו יתקדש וזכרך מלכנו יתפאר בשמים ממעל ועל
 הארץ מתחת ועל כל שבח מעשה ידך והמאורות אשר
 יצרת המה יפארוך סלה :

תתברך צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח ויתפאר
 שמך מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים
 ברום עולם ומשמיעים בראה יחד קול ברברי אלהים חיים ומלך

עולם כלם אהובים • כלם ברורים • כלם גבורים • כלם עושים
 באימה וביראה רצון קונתם : וכלם פותחים את פיהם בקדושה
 ובטהרה • ומברכים • ומשבחים • ומפארים • ומקדישים את שם
 האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא : וכלם מקבלים
 עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים באהבה רשות זה
 לזה להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה בנעימה ובקדושה
 כלם באחד עונים ביראה ואומרים • קדוש • קדוש • קדוש • יי
 צבאות מלא כל הארץ כבודו : והאופנים וחיות הקדש כלם
 ברעש גדול מתנשאים לעמתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יי
 ממקומו :

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקיים לעד זמירות יאמרו
 ותשבחות ישמיעו כי הוא לבדו פועל גבורות • עושה
 חדשות • בעל מלחמות • זורע צדקות • נורא תהלות • בורא
 רפואות • מצמיח ישועות • אדון הנפלאות • המחדש טובו בכל
 יום תמיד מעשה בראשית באמור לעושה אורים גדולים כי
 לעולם חסדו • ובחסדו נתנם להאיר על הארץ • ברוך אתה יי
 יוצר המאורות :

אהבת עולם אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה חמלת
 עלינו אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך : ותלמדם
 לעשות מצות חקי חיים כן תחננו ותלמדנו אבינו אב הרחמן •
 המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל ולשמע ללמוד
 וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך
 באהבה והאירה עינינו בתורתך ודבק לבנו למצותיך ויחד
 לבבנו לאהבה וליראה את שמך • כי שם קדשך הגדול באמת
 נקרא עלינו עשה עמנו חסד בעבור כבוד שמך : האל הגדול
 הגבור והנורא מהרה באהבה תרים קרננו ותמלך עלינו
 והושיענו למען שמך כי כך בטחנו לא נבוש ובשמך הגדול
 חסינו לא נכלם ולא נפשל לעד ולעולמי עד • כי אבינו ואלהינו
 אתה ורחמך וחסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד ונגילה
 ונשמחה בישועתך • והבא עלינו ברכה ושלום מהרה מארבע

בנפוח הארץ ותולכנו מהרה קוממיות לארצנו כי אל פועל
 ישועות אתה • ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו (מלכנו)
 לשמך הגדול סלה באמת להודות לך וליחדך באמת ובאהבה •
 ברוך אתה " הבוחר בעמו ישראל באהבה :

ויאריך מלך בלחך ויכוין להמליך הקב"ה למעלה ולמטה וד' רוחות העולם :

שמע ישראל " אלהינו " אהך : ואומר בלחך ברוך שם כבוד
 מלכותו לעולם ועד : ע"כ ואהבת את " אלהיה בכל לבבך
 ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה
 היום על לבבך : ושננתם לבניה ודברת בם בשבתך בביתך
 ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ידה והיו
 לטטפת בין עיניך : וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
 היום לאהבה את " אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
 נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה
 ותירשה ויצהרה : ונתתי עשב • בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת :
 השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
 והשתחיתם להם : וחרה • אף " בכם ועצר את השמים ולא
 יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם • מהרה מעל
 הארץ הטבה אשר " נתן לכם : ושמתם • את דברי אלה על •
 לבבכם ועל נפשכם וקשרתם • אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת
 בין עיניכם : ולמדתם • אתם • את בניכם לדבר בם בשבתך
 בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות
 ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
 גשבע " לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ :

ויאמר " אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
 ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על
 ציצת הכנף • פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם • אתו
 וזכרתם • את כל מצות " ועשיתם • אתם ולא תתורו אחרי
 לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם : למען תזכרו
 ועשיתם • את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני "

אלהיכם

אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יי אלהיכם :

וסקל טובים אמת : וחור ס"ז יי אלהיכם אמת :

ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד
ונעים ונורא ואדיר ומתוקן ומקבל וטוב ויפה
הדבר הזה עלינו לעולם ועד אמת הוא אלהי עולם מלכנו
צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו
נכון ומלכותו ואמונתו לעד קיימת ודבריו חיים וקיימים
ונאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים עלינו על אבותינו על
בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך על
הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקיים אמת ואמונה חק נתן
ולא יעבור אמת שאמה הוא יי אלהינו מלכנו מלך אבותינו
גואלנו גואל את אבותינו צורנו צור ישועתנו פודנו ומצילנו
מעולם הוא שמך ואין אלהים עוד וזלתך :

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם אחריהם
בכל דור ודור ברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך
עד אפסי ארץ אמת אשרי איש שישמע אל מצותיך והתקתך
ודברך ישים על לבו אמת אתה הוא ארון לעמך ומלך גדול
וגבור לריב את ריבם אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא
אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע : אמת במצרים
נגלת כל בכוריהם הרגת בכורך גאלת ים סוף בקעת זדים
טבעת ים ליבשה שמת וידידים עברו ויכסו מים צריהם אחר
מהם לא נותר על זאת שבחו אהובים לאל ונתנו ידדים
זמירות שירות והשבחות ברכות והודאות למלך אל רם ונשא
חי וקיים גדול ונורא משפיל גאים מגביה שפלים מוציא אסירים
ופודה עניים ועוזר דלים ועונה לעמו ישראל בעת שועם אליו
תהלות לאל עליון ברוך הוא משה ובני ישראל לה ענו שירה
בשמחה רבה ואמרו כלם : מי כמכה באלים יי מי כמכה נאדר
בקדש נורא תהלות עושת פלא שירה חדשה שבחו גאולים
לשמך (הגדול) על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו

י ימלוך לעולם ועד : בגלל אבות הושיע פנים ותביא גאולה לבני בניהם כי מעולם אתה גואל ברוך אתה יי גאל ישראל :

ועומדים ומתפללים בלחש

י שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק אלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את חבל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

בסנת תשובה אומרים וקרנו לחיים מלך חפץ בחיים ובחבנו בספר החיים למעןך (אלהים חיים) אל חי :

מלך גואל עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם : אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע (כיון) מזריר הטל (כחורף) משיב הרוח ומזריר הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה :

בסנת תשובה אומרים מי כמוך אב הרחמן (הרחמים) (וזכר יצוריו) זכור יצוריך ברחמים לחיים ממית ומחיה :

ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה המתים :

ויש כובדים לומר במקום כתר

ובחורה שלח כבוד ואמר

בחר יתנו לך (יי אלהינו מלאכים) נקדישך ונעריצך בנועם שיח סוד המוני מעלה עם (עמך ישראל) שרפי קדש המשלשים לך קבוצי מטה יחד בלם קרושה לך קרושה וכן כחוב על יד ונו' ישלשו כמה שנאמר על יד נביאך וקרא זה אך זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו : לעמתם ברוך יאמרו ברוך כבוד יי ממקומו : וכדברי קדשך כחוב לאמר יי ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה ברוך אתה יי האל הקדוש :

בסנת תשובה אומרים המלך הקדוש :

ישמח

יִשְׁמַח מוֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ • כִּי עֶבֶד נֶאֱמַן קָרָאתָ לוֹ אֱלֹהֵינוּ •
 כָּלִיל תִּפְאָרֶת בְּרֵאשׁוֹ נָתַתָּ • בְּעַמְדוֹ לִפְנֵיךָ עַל הַר סִינַי •
 וְשָׁנֵי לַחֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת • וְכֵן
 כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ: וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת
 לְדֵרוֹתֶם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי
 יִשְׁשַׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
 וַיִּנְפֹּשׁ: וְלֹא נָתַתוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְגוֹי הָאֲרָצוֹת וְלֹא הִנְחִילתוּ מִלְּבָנוּ
 לְעוֹבְדֵי אֱלִילִים • גַּם בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עִרְלֵי לֵב (עֵרְלִים) • כִּי
 לְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ נָתַתוּ בְּאַהֲבָה • וְלִזְרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחַרְתָּ עִם
 מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעִי כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבְךָ וּבְשִׁבְעֵי רְצִיתָ בּוֹ
 וּקְדָשְׁתוּ חֲמֻדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצָה בְּמִנוּחָתֵנוּ קְדָשְׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן
 חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׁבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ שְׂמַחְנוּ בִישׁוּעָתְךָ וְטַהַר
 לְבָבוֹ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת
 קְדֻשָּׁה וַיִּשְׁמַחוּ בָּךְ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׂמָךְ בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדָּשׁ
 הַשַּׁבָּת:

רְצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְאַל תִּפְלֹתֶם שְׁעָה וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה
 לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלֹתֶם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל
 בְּרָצוֹן וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: כִּרְ"ט וּבְחֹל הַמוֹעֵד אֲוִמְרִים זֶה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיִּבֵּא יַגִּיעַ יִרְאֶה וַיִּרְצָה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקַד •
 וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוּ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְזָכְרוּ מְשִׁיחַ
 בֶּן דָּוִד עִבְדְּךָ וְזָכְרוּ כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיךָ לְפָלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן
 לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן • כִּרְאשׁ חֹדֶשׁ כְּיוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה • כִּחֹל הַמוֹעֵד שֶׁל
 פֶּסַח כְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה • כִּחֹל הַמוֹעֵד שֶׁל סוּכּוֹת כְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה • לְרַחֵם
 בּוֹ עֲלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ • זָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה • וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְכַרְכָּה •
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים כְּדָבָר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַסִּים וְחַנּוּן וְרַחֵם עֲלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִיגֵה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹכְךָ לְצִוּוֹן וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמֵאז •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּחַזֵּיר בְּרַחֲמָיו שְׁבִינָתוֹ לְצִוּוֹן:

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי

מזורים ררכנן כססחזן אומר מזורים חייבים כל הסבור לשוח עמו ולחטין ואומרים

מורים כורעים ומשתחיים אנחנו
 לפניך אלהינו אלהי כל
 בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
 והודאות לשמך הגדול והקדוש
 על שהחירנו וקמתנו בן תחינו
 ותחננו ורואסוף גליותנו מארבע
 בנפות הארץ ונשוב לשמור תקיך
 ולעשות רצונך באמת ובלבב שלם
 על שאנו מורים לך ברוך אל
 ההודאות:

אבותינו על חיינו המסורים
 בידך ועל נשמותינו הפקודות
 לך ועל נסיך שבכל יום ויום
 עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
 שבכל עת ערב ובקר וצהרים
 הטוב כי לא כלו רחמיך
 המרחם כי לא תמו חסדיך כי
 מעולם קוינו לך לא הכלמתנו
 " אלהינו ולא עזבתנו ולא
 הסתרת פניך ממנו :

בסוכה אומרים

על הנסים ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות ועל הפורקן ועל
 הפרות שעשית עמנו ועם אבותינו בימים ההם בזמן הזה :
 בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו פשעמדה עליהם מלכות
 יון הושעה לשבחם מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואהרה
 ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את הינם
 נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים
 ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך ולך עשית
 שם גדול וקדוש בעולם ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ואחר כך
 באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטתרו את מקדשך והדליקו
 גרות פחצרות קדשך וקבעום שמונה ימים בתלך ובהודאה ובשם
 שעשית עמהם גם בן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת הזאת ונודה
 לשמך הגדול סלה :

בסכת מסוכה אומרים זכור רחמיך וכבוש את בעסקך בלה דבר וחרב ורעב
 ויטבי ומשחית ומגפה וכל מחלה מעלינו ומעל כל בני בריהך :
 על כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד :
 בויניניאס נוסים לומר כאן וכתוב :

כל החיים יודוך סלה • ויהללו לשמך הטוב באמת :
 בסכת מסוכה אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך :
 ברוך אתה יי הטוב שמך ולה נאה להודות :

ובחזרה שלח זכור אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הבחובה על
 ידי

שחרית של שבת

יְרֵי מִשָּׁה עֲבָרְךָ • הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֶן וּבְנֵיו פְּהִינִים עִם קְדוּשֵׁיךָ בְּאֲמֹר :
יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יי פְּנֵי הַלֵּיךְ וַיַּחֲנֶךָ : יִשָּׂא יי פְּנֵי הַלֵּיךְ
וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם :

שָׁמַיִם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחָמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עֲמֶךָ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלִנּוּ כְּאַחַד בְּאֹר פְּנִיךָ כִּי בְּאֹר פְּנִיךָ
נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים אֲהַבָּה וְחֶסֶד צְדָקָה בְּרָכָה יִשׁוּעָה
וּרְחָמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (לְבָרְכֵנוּ) וּלְבָרְךָ אֶת כָּל
עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמְךָ :

בְּשַׁבַּת תְּשׁוּבָה אֲמוּרִים וּבְכֹפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם פְּרִנְסָה טוֹבָה וַיִּשׁוּעָה וְנִחְמָה
חֵן וְחֶסֶד נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אָנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
(טוֹבִים) וּלְשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן : יִהְיוּ לְרִצּוֹן
אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי :
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל אָמֵן :
ויש כוהנים לומר תחכה זו

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מֵרַע וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה וּלְמַקְלָלֵי נַפְשִׁי
תְּרוֹם וּלְמַצּוֹתֶיךָ תִּרְדָּף נַפְשִׁי • וְנַפְשִׁי בְּעַפְרָה לְכָל הַהֵיחָה •
יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי שָׁבַל הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה תִּפְרַע עֲצָתָם
וּתְקַלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם : וְכֵן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי שְׁתַּפְּתַח לִי
שְׁעָרֵי תּוֹרָה • שְׁעָרֵי חֲכָמָה • שְׁעָרֵי בִּינָה • שְׁעָרֵי דַעָה • שְׁעָרֵי
פְּרִנְסָה וּכְלֻפְלָה • שְׁעָרֵי חַיִּים • חֵן וְחֶסֶד וּרְחָמִים וְרִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ :
יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

ואחר שהתפללו בלחש החזן מסדיר התפלה בקול רם להשמיע לרבים ואומר כתר יתנו
לך וברכת כהנים ואומר קדיש גמור וכלל זה יהיה בידך לקדיש שלפני ס"ת כל
יום שיש בו מוסף גומרים אותו ויום שאין בו מוסף מקדישין עד לעילא ומזידיין ספר תורה
בכבוד ועומדין על רגליהם ואומר החזן והכבוד עמו מזמורים לסדר היום • כגון מזמור
שיר ליום השבת • הלא פרום או מאין כמוך • וחסדי ה' ואומר גדלו וכו' • ומניח ס"ת על
הבמה ואח"ך אומר ותגלה מלכותו עלינו כסדר הכתוב בחול • וקורין בתורה בפי השבוע
ז' בני אדם אין פוחתין מהם אבל מוסיפין עליהם כפי רצון הקהל • ולאחר קריאת התורה
אומר החזן קדיש עד לעילא • ועומד המפטיר וקורא בתורה בסוף הפרשה וחוזר על קריאתו
של אחרון • הקורא בתורה לא יפחות משלשה פסוקים ומברך לפניו ולאחריה ואח"ך מפטיר
בדומה לענין הפרשה • ושבת שקוראין שתי פרסיות מפטירין בשל אחרונה • ואין המפטיר
רשאי להפטיר בנביא אלא אם הוא קורא בתורה תחילה ואחר שקרא בתורה אינו רשאי
להתחיל להפטיר בנביא עד שיגלל ספר תורה • והמפטיר בנביא מברך לפניו ולאחריה :
ואין המפטיר בנביא רשאי לסלק ספר הנביאים מלפניו עד שיגמור כל ברכותיו כדי
שיראה

שיראם על מה הוא מברך * לאחר שמפטור וגמר ברכותיו מזכירים נשמות ומזכירים את
העוסקין בתורה ובצרכי צדור ואומר *

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל הקהל הקדוש
חיה ואת כל קהלות הקדש הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר
להם ומי שתקנו בתי כנסיות לתפלה והבאים בתוכם להתפלל והנותנים
שמן למאור ויין לקדוש ולהבדלה ומזונות לאורחים וצדקה לעניים
והעוסקים בתורה ובמצות והעוסקים בצרכי צבורם לשם שמים ובאמונה
הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם ויסלח לכל עונם וירפא לכל גופותיהם
וישלח ברכה רוחה והצלחה בכל מעשי ידיהם עם כל ישראל אחיהם
ונאמר אמן :

מי שברך אבותינו שרה רבקה רחל ולאה הוא יברך את כל פת ישראל
שעושה מעיל או מטפחת לכבוד התורה והמתקנת נר לכבוד התורה
הקדוש ברוך הוא ישלם שכרה ויתן לה גמולה הטוב ונאמר אמן :
זכור אלהים לטובה את נפש כל שכבי (שוכבי) עמו ישראל עם נפש
אברהם יצחק ויעקב אבותינו ועם נפש שרה רבקה רחל ולאה
אשר הניחו לנפשותם זכירה בהקדש ונחו על משכבותם בנן עדן
ונאמר אמן :

בשבת שלפני ראש חודש מכריזין ואומרים

מי שעשה נסים לאבותינו הוא יעשה עמנו ויקבץ אותנו מארבע בנפות
הארץ ונאמר אמן : בך גזרו רבותינו המכובדים שנברכו בפני הקהל
הקדוש הנה שיהיו יודעים גדולים וקטנים שיש לנו ראש חדש פלוני
בחדש כזה רבותינו יום פלוני * יום פלוני * הרחמן ישמח אותנו ויקבץ אותנו
מארבע בנפות הארץ ונאמר אמן : ע"כ

אחינו ישראל ואנסי ישראל הנתונים בצרה ובשביה המקום (ברחמיו)
ירחמם ויחון אותם בעבור שמו הגדול ויושיעם ויושיענו ויוציאם
ויוציאנו מצרה לרוחה ומאפלה לאורה (בקרוב) ונאמר אמן :
הי חסדך יי עלינו באשר יחלנוך : פי לך יי הוחלתי אתה תענה יי
אלהי : רמען יחלצון ידיריך הושיעה מינד וענני : מגננו ראה אלהים
הבט פני משיחך : לא אמות פי אחיה ואספר מעשי ייה : יי הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו :

כשיבא ראש חודש שני ימים אומר כמו שכתבנו וחותם ביום אחרון שהוא עקר לקביעת
המועדים והנזמות * ושבת שמכריזין בו ראש חודש תמוז וראש חודש אלול
זמרים מי עשה נסים אלה מתחילין כך נזרו : לפי שאירע בס זרות לישראל * ומחזירין
ספר תורה לארון ואומר החון קדיש לעילא * ומתפללין תפלת מוסף בלחש :

תפלת מוסף של שבת

י' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה .

נסנת תשובה אומרים וזכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענך (אלהים חיים) אל חי :

מלך גואל עוזר ומושיע ומגן . ברוך אתה יי מגן אברהם : אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע (בי"ז מוריד הטל) (כח"ף משיב הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה .

נסנת תשובה אומרים מי כמוך אב הרחמן (הרחמים) וזכר יציריך (זכר יצירי) ברחמים לחיים ממית ומחיה :

ונאמן אתה להחיות מתים . ברוך אתה יי מחיה המתים :

ובחזרה שלח זכור אומר

בחר יתנו לך (יי אלהינו מלאכים) המוני מעלה עם (עמך ישראל) קבוצי משה יחד כלם קרושה לך ישלשו כמה שנאמר על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר . קרוש קרוש קרוש יי צבאות מלא כל הארץ בכבודו : בכבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו : לעמם ברוך יאמרו ברוך כבוד יי ממקומו : ממקומו הוא יפן (ברחמיו) לעמו המיחדים את שמו ערב ובקר תמיד בכל יום פעמים באהבה ואומרים . שמע ישראל יי אלהינו יי אחד : אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי . להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם : (כ"ט יוסף אלהים אל עליון השוכן פרום חביון השב שכינתך) (שכינת מלכותך) במהרה לציון : וברברי קרשך כתוב לאמר . ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הלוויה :

לדוד ודוד נגיד גדלך ולנצח נצחים קרושתך נקדיש ושבתך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אד מלך גדול

וקרוש

וקרוש אתה • ברוך אתה • האל הקרוש :

בשנת תשכ"ב אומרים המלך הקרוש :

תבנת שבת רצית קרבנותיה צוית פירושיה עם סדורי נסכיה מענניה לעולם כבוד ינחלו טועמיה חיים זכו וגם האהבי דבריה גדלה בחרו • אז מסיני נצטוו עליה ותצוננו • אלהינו להקריב בה קרבן מוסף שבת כראוי :

ובכן יהי רצון מלפניה • אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו (בשמחה) לארצנו ותטענו בגבולנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו המידין בסדרן ומוספין כהלכתן ומוסף יום השבת הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך • כמה שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור : וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה :

וישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית : אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותיה ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך שמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו • אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה וישמחו בה כל ישראל מקדשי שמה ברוך אתה • מקדש השבת :

רצה • אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך • ותחזינה עינינו בשוכך לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז • ברוך אתה • המחזיר ברחמיו שכינתו לציון :

מורים אנתנו לך שאתה הוא • אלהינו ואלהי אבותינו על חיינו המסורים בידך

מורים דרכנו

כשהחזן אומר מורים חייבים כל הכבוד לשוח עמו ולוחטין ואומרים

מורים בורעים ומשתחווים אנתנו לפניך

מוסף של שבת

לפניך אלהינו אלהי כל
בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש
על שהחייטנו וקיימתנו בן תחינו
ותחננו ורואסוף גליותנו מארבע
בנפות הארץ ונשוב לשמור תקיף
ולעשות רצונך באמת ובלבב שלם
על שאנו מודים לך ברוך אל
ההודאות:

בירך ועל נשמותינו הפקודות
לך ועל נסיה שבכל יום ויום
עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה
שבכל עת ערב וקקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיה
המרחם כי לא תמו חסדיה כי
מעולם קוינו לך לא הכלמתנו
" אלהינו ולא עזבתנו ולא
הסתרת פניה ממנו :

כתובת אומרים

על הנסים ועל הנכורות ועל התשועות ועל המלחמות ועל הפודקן ועל
הפרות שעשית עמנו ועם אבותינו בימים ההם בזמן הזה :
ביומי מתתיה בן יוחנן בהן גדול חשמונאי ובניו בשעמדה עליהם מלכות
יוז הרשעה לשפחם מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתרה
ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם הגת את דינם
נקמה את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים
ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזרים ביד עוסקי תורתך ולך עשית
שם גדול וקדוש בעולם ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ואחר כך
באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו
גרות בחצרות קדשך וקבעום שמונה ימים בהלל ובהודאה ובשם
שעשית עממהם גם בן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת הזאת ונורה
לשמך הגדול סלה :

כשנת תשובה אומרים זכור רחמיך וכבוש את בעסקך בלה דבר וחרב ורעב
ושכי ומשחית ומגפה וכל מחלה מעלינו ומעל כל בני ברייתך :
על כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד .
בוינליאה כוהנים לומר כאן וכתוב :

כל החיים יודוך סלה . ויהללו לשמך הטוב באמת :
כשנת תשובה אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך :
ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :

ובחזרה שליח כבוד אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הכתובה על
ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך
כאמור

בְּאִמּוֹר : וּבִבְרָכָה יְיָ וַיִּשְׁמְרֵךְ : יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֵךְ : וַיֵּשֶׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיֵּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם :

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלִנּוּ כַּאֲחֵד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים אֶהְיֶה וְחֶסֶד צְדָקָה בְּרָכָה וַיִּשְׁעָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (לְבָרְכֵנוּ) וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל יְשָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ :

בשבת תשובה אומרים ובספר חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה ונחמה חן וחסד נזכר ונכתב לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים (טובים) ולשלום :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן : יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרְי פִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן :

ויש כוונות לומר תחנה זו

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וַיִּשְׁפְּתֵי מִדְּבַר מוֹרָמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשֵׁי וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָ לְכָל תַּהֲיֶה . יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי שְׁכַל הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה תִּפְרַע עֲצָתָם וְתִקְלַקַּל מַחֲשַׁבוֹתָם : וְכֵן יִהְיֶה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי שְׁתַּפְּתַח לִי שְׁעָרֵי תוֹרָה • שְׁעָרֵי חֲכָמָה • שְׁעָרֵי בִינָה • שְׁעָרֵי רַעָה • שְׁעָרֵי פְרִנְסָה וְכֻלְכָּלָה • שְׁעָרֵי חַיִּים • חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים וְרִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ : יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרְי פִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

והסוּן אומר קדיש גמור ואחר כך אומרים

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ • אֵין בְּאֲדוֹנֵנוּ • אֵין בְּמַלְכֵנוּ • אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ : מִי בְּאֱלֹהֵינוּ • מִי בְּאֲדוֹנֵנוּ • מִי בְּמַלְכֵנוּ • מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ : נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ • נוֹדָה לְאֲדוֹנֵנוּ • נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ • נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ : בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ • בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ • בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ • בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ • אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ • אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ : אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ : (אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ • אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֻנָּה כִּי בָּא מוֹעֵד :) :

ואומר פטוס הקטורת ועלינו לשבח ואומר הסוּן קדיש בלא תתקבל ויגדל וברוך ה' אשר נתן

מוסף של שבת

בתן מנוחה לעמו ישראל • יהי ה' אלהינו עמנו וכו' • ואחר כך הולכים לבתיכם לשלום :
בכל מקום שאומרים שם דברי תורה או ברייתא או מימרא של גמרא אומר קדיש עד דאמירן
בעלמא ואחר כך אומר •

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל תלמידי תלמידיהון דעסקין
באורייתא קרשפא די בארתא הדין ודי בכל אהר ואהר יהא להון
ולבון שלמא חנא וחסדא ורחמין ומוזני רויחין מן קדם מריה שמיא וארעא
ואמרו אמן : ואומר יהא שלמא רבא וכו'

וכבוד סעודת שחרית קודמת לכבוד סעודת לילה ואסור להתענות בשבת אם לא על
ידי חלום • ואם התענה בשבת תענית חלום נריך לו להתענות גם למחר באחד
בשבת כדי שיתכפר לו עון בטול עונג שבת • והמתענה בשבת אומר עננו אחר המברך
עמו ישראל בשלום ואינו חותם • ואומר במנוחה אלהי בזמן שנית המקדש קיים כמו שכתוב
למעלה בדף כ"ט ע"ב :

מנוחה של שבת

אם תשיב משבת רגליך עשות חפציה ביום קרשי וקראת
לשבת ענג לקרוש • מכבד וכבדתו מעשות דרכיה ממצוא
חפציה וכבד דבר : אז התענג על • והרבבתיך על במתי ארץ
והאכלתיך נחלת יעקב אביה כי פי • דבר : מה גאוני על
ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה
אומר לציון מלך אלהיך : גילי מאד בת ציון הריעי בת
ירושלם הנה מלך יבא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על
חמור ועל עיר בן אתונות : הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני
ופתאום יבוא אל היכלו הארון אשר אתם מבקשים ומלאך
הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר • צבאות : הנה אנכי
שלח לכם את אליה הנביא לפני בא יום • הנדול והנורא
והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבתם : הנה ימים
באים נאם • והקימותי לדור צמח צדיק ומלך מלך והשביל
ועשה משפט וצדקה בארץ : בימי תושע יהודה וישראל ישכן
לבטח וזה שמו אשר יקראו • צדקנו : וישבו על הארץ אשר
נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה
ובניהם ובני בניהם עד עולם ודור עבדי נשיא להם לעולם :
וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים
והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם : והיה משכני
עליהם

עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם : וידעו הגוים כי אני יי מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם :

ואומרים (פטוס-הקטורת) אשרי וכל לציין והחזן אומר קדיש עד לעילא ואח"ך אומרים *

ואני תפלתי לה יי עת רצון אלהים ברוב חסדך ענני באמת ישעה : והסבור עובין כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך * אחר אלהינו גדול ארוננו קדוש ונורא שמו :

ויטובאין ס"ת וקורין בו שלשה בני אדם בפרשת הסנוע הבאה וקודם שגוללים ס"ת אומרים המנומר הזה ויש אומרים אותו בהוצאת ספר תורה *

הללויה אודה יי בכל לבב בסוד ישרים ועדה : גדלים מעשי יי דרושים לכל חפציהם : הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד : זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי : טרף נתן ליראיו וזכר לעולם בריתו : כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים : מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו : סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר : פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו : ראשית חכמה יראה יי שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עמדת לעד :

וגוללין ס"ת ואומר החזן יהי רצון * ואומר יהללו * וקדיש עד לעילא ומתפללין בלחש *

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק אלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לכני בגיהם למען שמו באהבה *

בשבת תסוכה אומרים וזכרנו לחיים מלך הפץ בחיים ובחבנו בספר החיים למענה (אלהים חיים) אל חי :

מלך גואל עוזר ומושיע ומגן * ברוך אתה יי מגן אברהם : אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע (בקיז) מזריר הטל (במורף) משיב הרוח ומזריר הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך גופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיני עפר מי כמוד בעל גבורות ומי דומה לה מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה *

בשבת תסוכה אומרים מי כמוד אב הרחמן (הרחמים) (זוכר יצוריו) זכור יצוריך ברחמים

מנחה של שבת

בְּרַחֲמֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִמִּית וּמְחִיָּה :

וְנֶאֱמַר אֶתְּךָ לְהַחְיֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחִיָּה הַמֵּתִים :

ויש כובדים לומר במקום כתר

וכחורה שליש צדור זאמר

בְּכֹר יִתְּנוּ לְךָ (יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּאֲכִים) נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוּד

הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם (עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל) שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְּשַׁלְּשִׁים לְךָ

קְבוּצֵי מִפְּנֵי יַחַד כָּלֶם קְרוּשָׁה לְךָ קְרוּשָׁה וְכֵן כְּחוּב עַל יַד וְגו'

יִשְׁלְשׁוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד נִבְיֶיךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר • קְרוּשׁ קְרוּשׁ

קְרוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : לְעַמְּחָם בְּרוּךְ יִאֲמְרוּ בְּרוּךְ

כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ : וּבְדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ כְּחוּב לְאֹמֵר • יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ

צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :

לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח נִצְחִים קְרוּשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָךָ

אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל

וְקְרוּשׁ אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְּרוּשׁ :

כסכת קטובה אומרים המלך הקרוש :

אַתָּה אַחַד וְשִׁמְךָ אַחַד וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אַחַד בְּאָרֶץ

תַּפְּאֵרַת גְּדֻלָּה וְעֹטְרַת יְשׁוּעָה מְנוּחָה וְקְרוּשָׁה לְעַמְּךָ

נְתַתָּ • אֲבָרְהֵם יָגַל יִצְחָק יִרְנַן יַעֲקֹב וּבְנָיו יִנְחוּ בּוֹ מְנוּחַת

אַהֲבָה וְנִדְבָה מְנוּחַת אֵמֶת וְאִמוּנָה מְנוּחַת שְׁלוֹם הַשְּׁקֵט וּבִטָּח

מְנוּחָה שְׁלָמָה שְׂאֵתָה רוּצָה בָּהּ • יִכִּירוּ בְּנֵיךָ וְיִדְעוּ כִּי מֵאַתָּה

הִיא מְנוּחָתָם וְלִמְשָׁה עֲבֹדָה מִסִּינֵי אִמְרַת פְּנֵי יְלִכּוּ וְהַגִּיחוּתִי לְךָ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצָה בְּמְנוּחָתֵנוּ קְדִישָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן

חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שֶׁבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ שֶׁמִּתְּנוּ בִישׁוּעָתְךָ וְטַהַר

לְבָבוֹ לְעֲבֹדָה בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת

קְדִישְׁךָ וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ

מִקְדֵּשׁ הַשֶּׁבֶת :

רְצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תַּפְּלָתָם שְׁעָה וְהִשֵּׁב הָעֲבוּדָה

לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְּלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל

בְּרָצוֹן וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :

בראש חדש וכול המועד אומרים זה

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֵּא יִגִּיעַ יִרְאָה וְיִרְצָה יִשְׁמַע וְיִפְקַד •

וְיִזְכַּר וְכָרוֹנוֹ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְזִכְרוֹן מִשִּׁית

בן

בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן
 לחסד ולרחמים ולרצון * כראש חדש ביום ראש החדש הזה * כחול המועד של
 ספס ביום חג המצות הזה * כחול המועד של סוכות ביום חג הסוכות הזה * לרחם
 בו עלינו ולהושיענו * זכרנו יי אלהינו בו לטובה * ופקדנו בו לברכה *
 והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחוס וחנו ורחם עלינו
 והושיענו כי אליך ענינו כי אל מלך חנון ורחום אתה :
 ותחוינה ענינו בשובה לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז *
 ברוך אתה יי המחזיר ברחמיו שכנתו לציון :

מודים רבנן

כסחזן אומר מודים חייבים כל הכנור לשוח עמו ולחשין ואומרים

מודים בזרעים ומשתחוים אנחנו
 לפניך אלהינו אלהי כל
 בשר ויצרנו יוצר בראשית ברכות
 והודאות לשמך הגדול ותקדוש
 על שהחירנו וקממתנו בן תחינו
 ותחנונו ותאסוף גלויותנו מארבע
 בנפות הארץ ונשוב לשמור חקיך
 ולעשות רצונך באמת ובלבב שלם
 על שאנו מודים לך ברוך אל
 ההודאות :

מודים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהי
 אבותינו על חיינו המסורים
 בידך ועל נשמותינו הפקודות
 לך ועל נסיה שבכל יום ויום
 עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה
 שבכל עת ערב ובקר וצהרים
 הטוב כי לא כלו רחמיה
 המרחם כי לא תמו חסדיה כי
 מעולם קוינו לך * לא הכלמתנו
 יי אלהינו ולא עזבתנו ולא
 הסתרת פניה ממנו :

כחוכה אומרים

על הנסים ועל הנבורות ועל התשועות ועל המלחמות ועל הפורקן ועל
 הפדות שעשית עמנו ועם אבותינו בימים ההם בזמן הזה :
 בימי מתתיה בן יוחנן בהן גדול חשמונאי ובניו בשעמרה עליהם מלכות
 יון הרשעה לשפחם מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואחרי
 ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם * רבת את ריבם הנת את הינס
 נקמת את נקמתם מסרה נבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים
 ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזרים ביד עוסקי תורתך ולך עשית
 שם גדול וקדוש בעולם * ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ואחר כך
 באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו
 נרות בחצרות קדשך וקבעים שמונה ימים בהלל ובהודאה * ובשם
 שעשית עמם גם בן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת הזאת ונודה

לשמך

מנחה של שבת

לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה :

בְּשֵׁנַת תְּסוּכָה אֹמְרִים וְזִכֹּר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ אֶחָד בְּעֶסֶךָ • כֹּלָה דְבַר וְחָרֵב וְרָעַב
וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית וּמְנַפֵּה וְכֹל מַחְלָה מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ :

עַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תָּמִיד •

בְּוִינִיאוּסָה נוֹסָגִים לֹמֵר כֹּאן וְכֹתוּב •

כָּל הַחַיִּים יִזְרוּךְ סֵלָה • וַיְהִלְלוּ לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת :

בְּשֵׁנַת תְּסוּכָה אֹמְרִים וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת :

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עֲמֶךָ בְּרַכְנוּ אָבִינוּ בְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה
נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הוֹרַת חַיִּים אֲהַבָה וְחֶסֶד צְדָקָה בְּרַכָּה יִשׁוּעָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (דְּבַרְכָנוּ) וְלִכְרָךְ אֶת כָּל
עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל יְעַת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ :

בְּשֵׁנַת תְּסוּכָה אֹמְרִים וּבִסְפָר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם פְּרָגְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה
חֵן וְחֶסֶד נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ אָנוּ וְכָל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
(טוֹבִים) וְלְשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַרְךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן : יִהְיוּ לְרִצּוֹן

אֲמַרִי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל אָמֵן :

וַיֵּשׁ כּוֹסָגִים לֹמֵר תְּסוּכָה 11

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי גַפְשֵׁי
תְּרוֹם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדֶּךָ גַּפְשֵׁי וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרָ לְכֹל תִּהְיֶה •
יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי שְׁכַל תְּקוּמִים עָלֵי לְרַעָה תִּפְרַע עֲצָתָם
וְתִקְלַקֵּל מַחֲשַׁבוֹתָם : וְכֵן יִהְיֶה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי שְׁתַּפְּתַח לִי
שְׁעָרֵי תוֹרָה • שְׁעָרֵי חֲכָמָה • שְׁעָרֵי בִּינָה • שְׁעָרֵי רָעָה • שְׁעָרֵי
פְּרָגְסָה וְכִלְכִּלָה • שְׁעָרֵי חַיִּים • חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ :
יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

וְאַחַר כֵּךְ אֹמְרִים

צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֶמֶת : וְצְדָקָתְךָ אֱלֹהִים עַד
מְרוֹם

מרום אשר עשית גדולות אלהים מי כמוך : צדקתך כהררי
אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע " :

ואומר קדיש גמור וברוך ה' אשר נתן מנוחה (או מומור סיר ליום השבת) ויהי ה' וכו'
ואין אומרים לרקוד בשבת שהוא יום טוב או ערב יום טוב או יום אסרו חג או
חולו של מועד או ראש חודש או חנוכה או פורים וכן כשחל ראש חודש למחר בלאחד בשבת יש
נוהגין שלא לאומרו שכן אם באו עדים מן המנחה ולמעלה היו נוהגים אותו היום קדש
ולמחר קדש וכן אין אומרים אותו בכית האכל אתהלך לפני ה' בארצות החיים אמן ולאחר
המנחה אומרים

סדר אלפא ביתא

אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת " : אשרי נצרי עדתיו בכל
לב ידרשוהו : אף לא פֿעלו עולה בדרךיו הלכו : אתה
צויתה פקדיה לשמר מאד : אחלי יפנו דרכי לשמר חקיה :
אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיה : אודך בישר לבב
בלמדי משפטי צדקה : את חקיה אשמר אל תעובני עד
מאד :

במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך : בכל לבי דרשתיה
אל תשגני ממצותיה : בלבי צפנתי אמרתך למען לא
אחטא לך : ברוך אתה " למדני חקיה : בשפתי ספרתי כל
משפטי פיך : בדרך עדותיה ששתי בעל כל הון : בפקודיה
אשיחה ואביטה ארחתיך : בחקותיה אשתעשע לא אשבח
דברך :

גמל על עבדך אחיה ואשמרה דבריה : גל עיני ואביטה
נפלאות מתורתך : גר אנכי בארץ אל תסתר ממני
מצותיה : גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת : גערת
זדים ארורים השגים ממצותיה : גל מעלי חרפה ובוו כי עדתיה
נצרת : גם ישבו שרים כי נדברו עבדך ישיח בחקיה : גם
עדתיך שעשעי אנשי עצתי :

דבקה לעפר נפשי חני כדברך : דרכי ספרתי ותענני למדני
חקיה : דרך פקודיה הבינני ואשיחה בנפלאותיה : דלפה
נפשי מתונה קימני כדברך : דרך שקר הסר ממני ותורתך
חנני : דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי : דבקותי בעדותיה

" אל תבישני : דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי :
 הורני " דרך חקיקה ואצרנה עקב : הבינני ואצרה תורתך
 ואשמרנה בכל לב : הדריכני בנתיב מצותיך כי בו
 חפצתי : הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע : העבר עיני מראות
 שוא בדרךך חייני : הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך :
 העבר חרפתי אשר יגרתני כי משפטיך טובים : הנה תאבתי
 לפקודיך בצדקתך חייני :

ויבאני חסדיך " השועתך באמרתך : ואענה חרפי דבר כי
 בטחתי בדברך : ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד
 כי למשפטיך יחלתי : ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד :
 ואתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי : ואדברה בערותיך נגד
 מלכים ולא אבוש : ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי : ואשא
 כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיקה :

זכר דבר לעבדך על אשר יחלתיני : זאת נחמתי בעניי כי
 אמרתך חיתני : זדים הליצני עד מאד מתורתך לא
 נטיתי : זכרתי משפטיך מעולם " ואתנחם : זלעפה אחותני
 מרשעים עובי תורתך : זמירות היו לי חקיקה בבית מגורי :
 זכרתי בלילה שמך " ואשמרה תורתך : זאת היתה לי כי
 פקודיך נצרתני :

חלקי " אמרתי לשמר דבריך : חליתי פניך בכל לב חנני
 באמרתך : חשכתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך :
 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך : חבלי רשעים עודני
 תורתך לא שכחתי : חצות לילה אקום להודות לך על משפטי
 צדקה : חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך : חסדך
 " מלאה הארץ חקיקה למדני :

טוב עשית עם עבדך " כדברך : טוב טעם ורעת למדני כי
 במצותיך האמנתי : טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך
 שמרתי : טוב אחה ומטיב למדני חקיקה : טפלו עלי שקר זדים
 אני בכל לב אצר פקודיך : טפש בחלב לבס אני תורתך
 שעשעתי : טוב לי כי עניתני למען אלמד חקיקה : טוב לי תורת

פיה מאלפי זהב וכסף :

ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך : יראיך יראוני
 וישמחו בי לדברך יחלתי : ידעתי יי כי צדק משפטיה
 ואמונה עניתני : יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך :
 יבאני רחמיה ואחיה כי תורתך שעשעי : יבשו זדים כי שקר
 עותוני אני אשיח בפקודיך : ישובו לי יראיך וירעי ערתיך :
 יהי לבי תמים בחקיה למען לא אבוש :

בלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי : כלו עיני לאמרתך
 לאמר מתי תנחמני : כי הייתי פנאד בקיטור חקיה לא
 שקחתי : כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט : כרו לי
 זדים שיחות אשר לא כתורתך : כל מצותיך אמונה שקר
 רדפוני עזרני : כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקדיך :
 כחסדך חניני ואשמרה עדות פיה :

לעולם יי דברך נצב בשמים : לדר ודר אמונתך פוננת ארץ
 ותעמד : למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך : לולי
 תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי : לעולם לא אשכח פקודיך כי
 בם חיתני : לה אני הושיעני כי פקודיך דרשתי : לי קוו
 רשעים לאבדני ערתיך אתבונן : לכל תכלה ראיתי קץ רחבה
 מצותך מאד :

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי : מאיבי תחכמני
 מצותיך כי לעולם היא לי : מכל מלמדי השכלתי כי
 עדותיך שיחה לי : מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתני : מכל
 ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך : ממשפטיך לא
 סרתי כי אמה הורתני : מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי :
 מפקודיך אתבונן על בן שנאתי כל ארח שקר :

גר לרגלי דבריך ואור לנתיבותי : נשבעתי ואקימה לשמר
 משפטי צדקה : נענתי עד מאד יי חניי כדברך : נדבות פי
 רצה נא יי ומשפטיך למדני : נפשי בכפי תמיד ותורתך לא
 שקחתי : נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי : נחלתי
 עדותיך לעולם כי ששון לבי הפח : גטיתי לבי לעשות חקיה
 לעולם

ארפא ביחא

לעולם עקב :

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי : סתרי ומוגני אתה לדברך
יחלתי : סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי : סמכני
באמרתך ואחיה ואל תבישני משברי : סעדני ואושעה ואשעה
בחקיה תמיד : סלית כל שוגים מחקיה כי שקר תרמיתם :
סגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדתיה : סמר מפחדך
בשרי וממשפטיה יראתי :

עשיתי משפט וצדק בל תניחני לעשקי : ערב עבדך לטוב אל
יעשקני זדים : עיני בלו לישועתך ולאמרת צדקך :
עשה עם עבדך בחסדך וחקיה למדני : עבדך אני הביגני
ואדעה עדתיה : עת לעשות ליי הפרו תורתך : על בן אהבתי
מצותיה מזהב ומפז : על בן כל פקודי כל ישראל כל ארח שקר
שנאתי :

פלאות עדותיה על בן נצרתם נפשי : פתח דבריה יאיר מבין
פתיים : פי פערתי ואשאפה כי למצותיה יאבתי : פנה
אלי וחנני במשפט לאהבי שמך : פעמי הכן באמרתך ואל
תשלט בי כל און : פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיה : פניה
האר בעבדך ולמדני את חקיה : פלגי מים ירדו עיני על לא
שמרו תורתך :

צדיק אתה יי וישר משפטיה : צוית צדק עדתיה ואמונה
מאד : צמתתני קנאתי כי שכחו דבריה צרי : צרופה
אמרתה מאד ועבדך אהבה : צעיר אנכי ונבזה פקדיה לא
שכחתי : צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : צר ומצוק מצאוני
מצותיה שעשועי : צדק עדותיה לעולם הביגני ואחיה :

קראתי בכל לב ענני יי חקיה אצרה : קראתיה הושיעני
ואשמרה עדתיה : קדמתי בנשף ואשועה לדברך
יחלתי : קדמו עיני אשמרות לשית באמרתך : קולי שמעה
בחסדך יי במשפטיה חניני : קרבו רדפי ומה מתורתך רחקו :
קרוב אתה יי וכל מצותיה אמת : קדם ידעתי מעדתיה כי
לעולם יסדהם :

ראה

ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי : ריבה ריבי וגאלני
 לאמרתך חניי : רחוק מרשעים ישועה כי חקיה לא
 דרשו : רחמיה רבים יי במשפטיה חניי : רבים רדפי וצרי
 מעדותך לא נטיתי : ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך
 לא שמרו : ראה כי פקודיה אהבתי יי כחסדה חניי : ראש
 דברך אמת ולעולם כל משפט צדקה :

שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי : שש אנכי על אמרתך
 כמוצא שלל רב : שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי :
 שבע ביום הללתיה על משפטי צדקה : שלום רב לאהבי
 תורתך ואין למו מכשול : שברתי לישועתך יי ומצותיה עשיתי :
 שמרה נפשי עדתיה ואהבם מאד : שמרתי פקודיה ועדתיה כי
 כל דרכי נגדה :

תקרב רנתי לפניה יי כדברך הבינני : תבוא תחנתי לפניה
 באמרתך הצילני : תבענה שפתי תהלה כי תלמדני
 חקיה : תען לשוני אמרתך כי כל מצותיה צדק : תהי ידה
 לעזרני כי פקודיה בחרתי : תאבתי לישועתך יי ורתורתך
 שעשעי : תחי נפשי ותהללך ומשפטיה יעזרני : תעיתי בשה
 אבד בקש עבדך כי מצותיה לא שכחתי :

שיר המעלות אל יי בצרתה לי קראתי ויענני : יי הצילה נפשי
 משפת שקר מלשון רמיה : מה יתן לה ומה יסיף לה
 לשון רמיה : חצי גבור שנונים עם נחלי רתמים : אויה לי
 כי גרתי משה שכנתי עם אהלי קדר : רבת שכנה לה נפשי
 עם שונא שלום : אני שלום וכי אדבר המה למלחמה :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי : עזרי
 מעם יי עשה שמים וארץ : אל יתן למוט רגלך אל ינום
 שמרה : הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יי שמרה יי
 צלה על יד ימינה : יומם השמש לא יכבה וירח בלילה : יי
 ישמרה מכל רע ישמר את נפשה : יי ישמר-צאתך ובואך
 מעתה ועד עולם :

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יי נלך : עמדות
 היו

שיר המעלות

היו רגלינו בשַׁעֲרֵיךָ יְרוּשָׁלַם : יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחִבְרָה
לָהּ יַחְדָּו : שָׁשָׂם עָלָו שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת
לְשֵׁם יי : כִּי נִשְׁמָה יִשְׁבוּ כַסְאוֹת לְמִשְׁפַּט כַּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד :
שְׁאַלּוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִי אֶהְבִּיךָ : יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹה
בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן
בֵּית יי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ :

שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים : הנה
כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד
גברתה בן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו : חננו יי חננו כי
רב שבענו בך : רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבזו
לנאי יונים :

שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר נא ישראל : לולי
יי שהיה לנו בקום עלינו אדם : אזי חיים בלעונו בחרות
אפם בנו : אזי המים שטפנו נחלה עבר על נפשנו : אזי עבר
על נפשנו המים הזירונים : ברוך יי שלא נתננו טרף לשניהם :
נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו :
עורנו בשם יי עשה שמים וארץ :

שיר המעלות הבטחים ביי כהר ציון לא ימוט לעולם יישב :
ירושלם הרים סביב לה ויי סביב לעמו מעתה ועד עולם :
כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו
הצדיקים בעולתה ידיהם : הטיבה יי לטובים ולישרים בלבותם :
והמטים עקלקלותם יוליכם יי את פעלי האון שלום על ישראל :
שיר המעלות בשוב יי את שיבת ציון היינו כחלמים : אז
ימלא שחק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יי
לעשות עם אלה : הגדיל יי לעשות עמנו היינו שמחים : שובה
יי את שביתנו כאפיקים בנגב : הזרעים בדמעה ברנה יקצרו :
הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתיו :
שיר המעלות לשלמה אם יי לא יבנה בית שוא עמלו בוני
בו אם יי לא ישמר עיר שוא שקר שומר : שוא לכם
משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידו

שָׁנָא : הִנֵּה נִחַלְתָּ יי בָּנִים שָׂכַר פְּרִי הַבְּטָן : כְּחָצִים בְּיַד גִּבּוֹר
 כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים : אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם
 לֹא יִבְשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵיכֶם בְּשֹׁעַר :

שִׁיר הַמַּעְלוֹת אֲשֶׁרִי כָל יָרָא יי הַהֶלֶךְ בְּדַרְכָּיו : יִגִּיעַ בְּפִיךָ כִּי
 תֹאכַל אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ : אֲשֶׁתְּךָ כַּגֶּפֶן כַּגֶּפֶן פְּרִיָּהּ בִּירְכָתִי בִּיתְךָ
 בְּנִיךָ כִּשְׂתִילֵי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ : הִנֵּה כִּי כֵן יִבְרַךְ גִּבֹּר יָרָא
 יי : יִבְרַכְךָ יי מִצִּיּוֹן וּרְאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ : וּרְאָה
 בָּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל :

שִׁיר הַמַּעְלוֹת רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנְּעוּרַי יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל : רַבַּת
 צָרְרוֹנִי מִנְּעוּרַי גַּם לֹא יִכְלוּ לִי : עַל גְּבִי חָרָשׁוֹ חֲרָשִׁים
 הָאֲרִיכוּ לְמַעֲנִיתֶם : יי צְדִיק קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים : יִבְשׁוּ וַיִּסְגּוּ
 אַחֲזוֹר כָּל שְׁנֵאֵי צִיּוֹן : יִהְיוּ כַּחֲצִיר נִגְוֹת שֶׁקִּדְמַת שֶׁלָּהּ יִבְשׁ :
 שְׁלֹא מָלֵא כַּפּוֹ קוֹצֵר וְחֲצָנוּ מַעֲמַר : וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בְּרַבַּת
 יי אֵלֵיכֶם בְּרַכְנוּ אַחֲכֶם בְּשֵׁם יי :

שִׁיר הַמַּעְלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרְאֲתִיךָ יי : אֲדָנִי שִׁמְעָה בְּקוֹלִי
 תִּהְיֶינָה אֲזִנֶּיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי : אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר
 יִהְיֶה אֲדָנִי מִי יַעֲמֵד : כִּי עַמְּךָ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא : קוִיֹּתִי יי
 קוֹתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִי : נַפְשִׁי לְאֲדָנִי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר
 שְׁמָרִים לְבַקֵּר : יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי כִּי עַם יי הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עַמּוֹ
 פְּדוּת : וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו :

שִׁיר הַמַּעְלוֹת לְדָוִד יי לֹא גִבָּה לְבִי וְלֹא רָמוּ עֵינַי וְלֹא הִלַּכְתִּי
 בְּגִדְלוֹת וּבִנְפִלְאוֹת מִמֶּנִּי : אִם לֹא שׁוִׁיתִי וְדוּמַמְתִּי נַפְשִׁי
 כַּגִּמְלָה עָלַי אִמּוֹ כַּגִּמְלָה עָלַי נַפְשִׁי : יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי מַעֲתָה
 וְעַד עוֹלָם :

שִׁיר הַמַּעְלוֹת זְכוֹר יי לְדָוִד אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָיו : אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִי
 גִּדְרָ לְאֲבִיר יַעֲקֹב : אִם אָבִא בְּאֵהָל בֵּיתִי אִם אֶעֱלֶה עַל
 עֵרֶשׁ יְצוּעֵי : אִם אֶחֶן שְׁנַת לְעֵינַי לְעַפְעַפִּי תְּנוּמָה : עַד אֲמָצָא
 מְקוֹם לִי מִשְׁכְּנוֹת לְאֲבִיר יַעֲקֹב : הִנֵּה שִׁמְעֵנָה בְּאֶפְרָתָה
 מִצְּאֹנָה בְּשָׂדֵי יַעֲר : נִבְוָאָה לְמִשְׁכְּנוֹתַי נִשְׁתַּחֲוֶה לְהַרְדּוֹם רַגְלָיו :
 קוֹמָה יי לְמִנוּחָהּ אֶתָּה וְאַרְוֹן עֶזְךָ : כִּתְּנִיךָ יִלְבְּשׁוּ צַדִּיק וְחַסִּידֶיךָ

שיר המעלות

יִרְנְנוּ : בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבָדְךָ אֵל תֵּשֵׁב פָּנֵי מוֹשִׁיָּהוּ : נִשְׁבַּע יי לְדָוִד
אָמֵת לֹא יִשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרֵי בִטְנָה אִשִּׁית לְכֶסֶף לָךְ : אִם יִשְׁמְרוּ
בְּנֵיךָ בְּרִיתִי וְעַדְתִּי זֹו אֶלְמָדִם גַּם בְּנֵיהֶם עָדִי עַד יִשְׁבוּ לְכֶסֶף
לָךְ : כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן אוֹהֶה לְמוֹשֵׁב לוֹ : זֹאת מְנוּחַתִּי עָדִי עַד
פֶּה אֲשַׁב כִּי אוֹיְתִיָּהּ : צִדְדָה בָּרַךְ אֶבְרָךְ אֲבִיוֹנִיָּהּ אֲשַׁבֵּעַ לֶחֶם :
וּכְהִנִּיָּה אֲלִבִּישׁ יִשְׁעַ וְחִסִּידֶיהָ רִנָּן יִרְנְנוּ : שֵׁם אֶצְמִיחַ קָרָן לְדָוִד
עֲרַכְתִּי נָר לְמֹשִׁיָּחִי : אוֹיְבָיו אֲלִבִּישׁ בִּשְׁתַּ וְעָלְיוּ יְצִיץ נְזֹרוּ :

שיר המעלות לְדָוִד הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה נָעִים שְׁכַת אַחִים גַּם
יַחַד : בְּשִׁמּוֹן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזְּקוֹן וְקוֹן אֶהְרֹן
שִׁיּוֹרֵד עַל פִּי מְדוּתָיו : כְּטַל חֶרְמוֹן שִׁיּוֹרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שֵׁם
צְוָה יי אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם :

שיר המעלות הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יי כָּל עַבְדֵי יי הָעַמֻּדִים בְּבֵית יי
בְּלֵילוֹת : שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבְרָכוּ אֶת יי : יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן
עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדָר
וָדָר : בְּטָרִם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוֹלֵל אָרֶץ וְתַבֵּל וּמֵעוֹלָם עַד
עוֹלָם אַתָּה אֵל : תֵּשֵׁב אָנוּשׁ עַד דְּבַא וְתֹאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם :
כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאֲשַׁמְרָה בְּלִילָה :
זִרְמַתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָה כְּחֹצִיר יַחֲלוּף : בְּבִקְרָה יְצִיץ וְחֲלָף לְעָרֵב
יְמוּלֵל וַיִּבֶשׁ : כִּי כָלֵינוּ בְּאִפְּהָ וּבַחֲמַתָּה נִבְהַלְנוּ : שִׁתָּה עוֹנוֹתֵינוּ
לְגַגְדָּךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיָּה : כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כְּדֵינוּ
שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגָּה : יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם יִשְׁבְּעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת
שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי גֹז חִישׁ וְנִעְפָּה : מִי יוֹדַע עוֹ
אִפְּהָ וּכְיִרְאָתְךָ עֲבָרְתָה : לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֵּן הוֹדַע וְנִבְא לְכַב
חֲכָמָה : שׁוֹבָה יי עַד מְתִי וְהִנַּחַם עַל עַבְדֶּיךָ : שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָה
חֲסָדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ : שִׁמְחָנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת
רָאִינוּ רָעָה : יִרְאָה אֵל עַבְדֶּיךָ פֹּעֵלָה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם : וַיְהִי
נָעַם יי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כוֹנְנָהוּ :

גם כוהגין לומר יוסב בספר עליון וכו'

סדר ערבית למוצאי שבת

" מֶלֶךְ גָּאוֹת לָבַשׁ לָבַשׁ יי עוֹ הַתְּאֵזֵר אֵף חֲכוּן תִּבְלֵ כֵל תְּמוּט :
 נִכּוֹן כֶּסֶף מֵאֵז מְעוֹלָם אֲתָה : נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יי נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
 קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִים : מִקְלוֹת מִיַּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁכְּרֵי יָם
 אֲדִיר בְּמָרוֹם יי : עֲדִתֶּיךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה קִדְשׁ יי
 לְאַרְךָ יָמִים :

חֲפֻלְתִּי קִטְרַת לְפָנֶיךָ מִשְׂאֵת בְּפִי מִנְחַת עֶרֶב : עֶרֶב וּבִקְר
 וְצַהֲרִים אֲשִׁיחָה וְאֶהְמָה וְיִשְׁמַע קוֹלִי : בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר
 לֹא הִסִּיר תְּפִלְתִּי וְחִסְדּוֹ מֵאֵתִי : יש כוונתו לומר שיר למעלות אשא וכו'
 לְדוֹד בְּרוּךְ יי צוּרֵי הַמַּלְמַד יְדֵי לִקְרָב אֲצַבְעוֹתַי לְמַלְחָמָה :
 חֲסִדֵי וּמִצְוֹדֹתַי מִשְׁנֵבִי וּמִפְלְטֵי לִי מִגְּנֵי וְכוּ חֲסִיתִי
 הַרְדֵּד עִמִּי תַחְתִּי : יי מַה אֲדָם וְחֲדָעְהוּ בֶן אֲנוּשׁ וְתַחֲשִׁבְהוּ :
 אֲדָם לְהַבִּיל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר : יי הַט שְׁמִיךְ וְתִרְדַּע בְּהָרִים
 וְיַעֲשֵׂנוּ : בְּרוּךְ בְּרַק וְתַפִּיצֵם שְׁלַח חֲצִיךָ וְתַהַמֵּם : שְׁלַח יְדֶיךָ
 מִמְּרוֹם פְּצָנֵי וְהִצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נָכָר : אֲשֶׁר פִּיהֶם
 דָּבָר שׂוֹא וַיִּמְיֵנָם יָמִין שְׁקֵר : אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לְךָ
 בְּנִבְלַ עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה לְךָ : הַנּוֹתֵן הַשְׂוֹעָה לְמַלְכִים הַפּוֹצֵה אֶת
 דוֹד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה : פְּצָנֵי וְהִצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי נָכָר אֲשֶׁר פִּיהֶם
 דָּבָר שׂוֹא וַיִּמְיֵנָם יָמִין שְׁקֵר : אֲשֶׁר בְּנִינוּ כְּנִטְעִים מִגְּדֵלִים
 בְּנִעֲוִרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹיֹת מִחֲטָבוֹת תְּכֵנִית הֵיכַל : מְזוּיָנוּ מִלְּאִים
 מִפִּיקִים מִזֶּן אֵל זֶן צֶאֱנָנוּ מֵאֲלִיפוֹרַת מְרַבְּכוֹת בְּחוֹצוֹתֵינוּ :
 אֲלוֹפֵינוּ מִסְּבָלִים אֵין פְּרִץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צוֹחָה בְּרַחֲבֵתֵינוּ :
 אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׂכָבָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׂנִי אֱלֹהִיו :

לְמַנְצַח בְּנִגִּינַת מִזְמוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו
 אֲתָנוּ סֵלָה : לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָבָה בְּכָל גּוֹיִם יִשְׁוֹעַתָּה :
 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם : יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי
 הִשְׁפֵּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֲמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם סֵלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים
 אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם : אֶרֶץ נִתְּנָה יְכוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵינוּ : יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ :

ומתפללין ערבית כמו של חול . ואחר קדיש לעילא אומר .

ויהי נעם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלוזן : אמר ליי מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו : כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר הוות : באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו : לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם : מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים : יפל מצדה אלף ורבבה מימינה אליה לא יגש : רק בעיניה תביט ושלמת רשעים תראה : כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונה : לא תאנה אליה רעה ונגע לא יקרב באהלה : כי מלאכיו יצוה לך לשמרה בכל דרכיה : על בפיס ישאונה פן תגף באבן רגלה : על שחל ופתן הדרך תרמס כפיר ותנין : כי בי חשק ואפלטחו אשגבהו כי ידע שמי : יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו : אך ימים אשביעוהו ואראהו בישועתי :

ואומר חזון פעם אחת אורך ימים אשביעוהו וכו' . ומאריך בנעימתו ועונין אחריו גם כן אורך ימים וכו' ואומרים ואתם קדוש וקרא זה אל זה וכולי . וקדים נמור בנחת ובנעימה . ואם חל יום טוב באחד מששת ימי החול משכבו הכה ופילו בערב שבת אין אומרים ויהי נועם ולאחר קדים אומר .

ויתן לך אלהים מפל השמים ומשמני הארץ ורוב דגן ותירש : יעבדך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיה וישתחוו לך בני אמה ארריה ארור ומברכיה ברוך : ואל שדי יברך אותך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים : ויתן לך את ברפת אברהם לך ולזרעה אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם : המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וירגו לרב בקרב הארץ : מאל אביה ויעזרה ואת שדי ויברכה ברכת שמים מעל ברכת ההוים רבצת תחת ברכת שדים ורחם : ברכת אביה גברו על ברכת הזרי עד תאות גבעות עולם תהיינה לראש יוסף ולקרקד גזיר אחיו : יי אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב : יי אלהי אבותכם יסף עליכם בכם אלף פעמים ויברך אתכם באשר דבר לכם : ברוך אתה

אתה

אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂדֶה: בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבְרוּךְ אַתָּה
 בְּצֵאתְךָ: יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת אֵיבֵיךָ הַקָּמִים עָלֶיךָ נִגְפִים לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ
 אַחֲרֵי יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבִשְׂבָעָה דְרָכִים יָנוּסוּ לְפָנֶיךָ: יֵצֵאוּ יְיָ אַתָּה אֶת
 הַבְּרִכָּה בְּאַסְמִיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדֶיךָ וּבְרִכְךָ בְּאַרְצָךָ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ: יִפְתַּח יְיָ לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לְתֵת מָטָר
 אֲרֻצָּךְ בְּעֵתוֹ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהַלְוִיָּה גֹוִים רַבִּים וְאַתָּה
 לֹא תִלֹּוּ: אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשֵׁעַ בְּיַם מִגֵּן עֲזָרָךָ
 וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתְךָ וַיִּכְחָשׁוּ אוֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ:
 וּפְדוּיֵי יְיָ יִשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים שִׁשׁוֹן
 וְשִׂמְחָה יִשְׁגוּ וְנָסוּ יְגוֹן וְאַנְחָה: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ
 זֶה קִוִּינוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנו זֶה קִוִּינוּ לוֹ נִגְיִלָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ: הִנֵּה
 אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבִטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עֲזִי וְזִמְרַת יְיָ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה:
 וּשְׂאֲבָתָם מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיִּשׁוּעָה: וְאָמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא
 הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעֵנו בְּעַמִּים עֲלִילוֹתֵינוּ הִזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגַּב
 שְׁמוֹ: וְזָמְרוּ יְיָ כִּי גְאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צְהִלֵי
 וְרִנֵּי יוֹשְׁבֵי צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בְּיַם
 תִּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תִבוֹשׁוּ וְלֹא תִכְלָמוּ עַד עוֹלָמֵי עַד: כִּי כָל
 הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיוֹ וְאַנְחָנוּ גִלְךָ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעַד: בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וּנְלַכְהָ בְּאוֹר יְיָ: וַיְהִי דָוִד לְכָל דְרָכָיו
 מִשְׁכִּיל וַיְיָ עִמּוֹ: וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי וְאַתָּה שְׁלוֹם וּבִיתְךָ שְׁלוֹם
 וְכָל אֲשֶׁר לָךְ שְׁלוֹם: הִנְנִי שֹׁלַח מְלָאכֵי וּפְנָה דְרֹךְ לְפָנַי וּפְתָאם
 יָבֹאוּ אֵל הַיְכָלוֹ הָאֲרוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מִבְּקָשִׁים וּמִלֶּאךָ הַבְּרִית אֲשֶׁר
 אַתֶּם חֹפְצִים הִנֵּה בָּא אָמַר יְיָ צְבָאוֹת: הִנֵּה אֲנִכִי שֹׁלַח לְכֶם
 אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנַי בָּא יוֹם יְיָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא: אַחֲרַי יְיָ
 אֱלֹהֵיכֶם תִּלְכוּ וְאַתּוֹ תִּירְאוּ וְאַתֶּם מִצּוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבִקְלוֹ תִשְׁמְעוּ
 וְאַתּוֹ תַעֲבֹדוּ וְכוּ תִדְבְּקוּן: וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים
 כְּלַכֶּם הַיּוֹם: כִּי בִשְׂמִיחָה תֵצְאוּ וּבְשְׁלוֹם תִּוְבְלוּן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת
 יִפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם רִנָּה וְכָל עַצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחָאוּ כָף:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר עִנִּי אֵל הַהָרִים מֵאִן יָבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי
 מֵעַם יְיָ עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לַמוֹט רִגְלֶךָ אֵל יָנוּם

שמרך

שְׁמֵרָה : הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : " שְׁמֵרָה " י
 צִלָּה עַל יַד יְמִינָה : יוֹמָם הַשֶּׁשֶׁשׁ לֹא יִכְבֶּה וַיִּרַח בְּלִילָה : " י
 יִשְׁמְרָה מִכָּל רָע יִשְׁמַר אֶת נַפְשָׁהּ : " יִשְׁמַר צִאתָהּ וּבֹאָהּ
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

" עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן " יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : תּוֹרַת " תְּמִימָה
 מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֵדוּת " נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פְּתֵי : פְּקוּדֵי " יִשְׂרָאֵל
 מְשִׁמְחֵי לֵב מִצּוֹת " בָּרָה מֵאִירַת עֵינַיִם : יֵרֵאת " טְהוֹרָה עֲמֻדַת
 לְעַד מִשְׁפָּטֵי " אֲמַת צִדְקוֹ יַחֲדוּ : הַנְּחַמְדִּים מוֹהֵב וּמְפֹז רַב
 וּמְתוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנִפְתַּת צוֹפִים : גַּם עֲבָדָה נִזְהָר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם
 עֵקֶב רַב : שְׁגִיאוֹת מִי יִבִּין מִנְּסֻתְרוֹת נִקְנֵי : גַּם מִזִּדִּים חֲשׂוֹךְ
 עֲבָדָה אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אֲזוּ אֵיתָם וְנִקְיֵי מִפְּשַׁע רַב : יִדְוִי לְרִצּוֹן
 אֲמַרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לִפְנֵיהָ " צוּרֵי וְגֵאֲלֵי : צוּרֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וְגֵאֲלֵי בְּעוֹלָם הַבָּא : וְאֲנִי אֲגִיד לְעוֹלָם אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב :
 וְכָל קִרְנֵי רִשְׁעִים אֲגַדֵּעַ הַרֹמֵמָנָה קִרְנוֹת צִדִּיק : טוֹב לִי כִי עֲנִיתִי
 לְמַעַן אֲלַמֵּד חֻקֶּיהָ : טוֹב לִי תּוֹרַת פִּיהָ מֵאֲלֵפֵי זָהָב וְכֶסֶף : בְּרוּךְ
 " לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : יִמְלֹךְ " לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ " מִצִּיּוֹן
 שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְעַ עוֹז : הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו
 הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדֻלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְלָה
 וּבְנֹזֶר : הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחּוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגָּב : הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצִלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה
 הַלְלוּיָהּ :

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תְּלַמִּידֵי חַכְמַיִם מְרַבִּים
 שְׁלוֹם בְּעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בְּנֵי לְמוּדֵי " וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵי
 אֵל תִּקְרֵי בְּנֵי אֶדָא בּוֹנֵי : יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָךְ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ :
 לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן בֵּית " אֱלֹהֵינוּ
 אֲבִקְשָׁה טוֹב לָךְ : וְרֵאֵה בָנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל : (שְׁלוֹם
 רַב לְאַהֲבֵי תּוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מְכֻשׁוֹל : " עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן " יִבְרַךְ
 אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :)

ואומר עלינו לטבת וקדיש כלל תקבל

הברלה על הכוס

מביאין כוס של יין מלא של כל גדותיו ומקבלו בשתי ידיו ואוחזו בימינו ובשמים בשמאלו
 וגר ואכוקה כנגדו ואומר בקול נעים

לַיהוּדִים הַיְתָה וְתִהְיֶה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשִׁשׁוֹן וְיִקָּר בְּשִׂמְחָה
 נוֹעֲרֵנוּ בְּבֵית הַזֶּה וּבְכָל מְקוֹם שֶׁנִּהְיֶה שָׁם : יְהִי אֲדִיר
 בְּעֹזְרֵנוּ סִימָן טוֹב בְּבֵיתֵינוּ מִזֶּל טוֹב בְּגוֹרְלֵנוּ יִבְרַכְנוּ יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר
 כָּל בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה בְּעוֹשֵׁי בְּבִרְיָאוֹת בְּנִכְסִים וּבְרוּב כָּל כָּל
 יִשְׂמַחְנוּ אֲדוֹן מְעוֹזֵנוּ וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל יִדְרִיכֵנוּ : כּוֹס יְשׁוּעוֹת
 אֵשׁ וּבִשְׁם " אֶקְרָא : אָנָּה " הוֹשִׁיעָה נָּא : אָנָּה " הַצְּלִיחָה
 נָּא : אָנָּה " עֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרָאנוּ הוּא יִשְׁלַח בְּרַכָּה רוּחָה וְהַצְּלִחָה
 בְּכָל מַעֲשֵׂה יְרֵינוּ וְנֹאמַר אָמֵן : בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן : בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 בּוֹרָא עֵצִי (עֵשְׂבִי) (מִינִי) בְּשָׁמַיִם : בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ : בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 הַמְּבָרִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אֹרֶךְ לְחֶשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְגוֹיִם (רְעֻמִּים)
 בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה : בְּרוּךְ אַתָּה " הַמְּבָרִיל
 בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל : וְנַח מִצָּא חֵן בְּעֵינַי " כֵּן נִמְצָא חֵן וְשָׁכַל טוֹב
 בְּעֵינַי אֱלֹהִים וְאָדָם : וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאֶרֶץ הַחַיָּא וַיִּמְצָא בְּשָׁנָה
 הַחַיָּא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ " :

אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא • אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא • אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא • בְּמַהֲרָה יָבֵא
 אֱלֵינוּ עִם מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד :

ושותין כסימן ביתו וכן"ה כה" יין בשמים נר הבדלה ושוריו הכוס מעבירין על פניהן
 לפי ששוריו מלווה מעבדין את הפורענות וכדי לחבב את המלווה • ובמולאי שבת
 ליום טוב אין מברכין על הבשמים ואסור לטעום כלום עד שיבדיל על הכוס • ויש אומרים
 שהוא רשאי לשתות מים קודם שיבדיל • ואף על פי שאדם מבדיל בתפלה זריק הוא להבדיל
 על הכוס • שמלווה להבדיל על היין • ואם שכח וטעם עד שלא הבדיל חוזר ומבדיל עד חזי
 שבו יום ראשון שני ושלישי מכאן ואילך אינו רשאי להבדיל ומוי שהבדיל לעצמו רשאי
 להבדיל לאחרים שאין יודעין להבדיל ואם חל יום טוב אפילו באמצע השבוע מבדילין
 בתפלה ועל הכוס כשאר מולאי שבת אבל לא על האור ולא על הבשמים ואין מברכין על
 הבשמים של מהיום ולא על הבשמים של עבודה זרה ואין מברכין על האור אלא במולאי שבת
 ובמולאי יום הכפורים ואין מברכין לא על האור של כבשן ולא על הנר של עבודה זרה
 וכשהיה מברך בורא מאורי האש מסתכל בצפרניו כדי ליהנות מן האור וכשחל תשעה באב
 במולאי שבת שאינו יכול להבדיל על הכוס במולאי שבת שהרי מפסיק סעודתו מבעוד יום
 הרי הוא מברך על האור במולאי שבת וכשיסלים מעניתו מברך על הכוס בורא פרי הגפן
 ומבדיל ודיו לפי שאין מברכין על האור ולא על הבשמים אלא במ"ש ובמולאי יום הכפורים
 שחל

סדר הכרלה

שחל בשבת • ואסור לאדם לעשות מלאכה עד שיבדיל או בתפילה או על הכוס ואם לא הבדיל בתפילה והרי הוא צריך להדליק את הנר או למלאכה אחרת עד שלא יבדיל על הכוס אומר המבדיל בין קודש לחול ועושה חפציו וכסהו בלל לסעוד מבדיל על הכוס והזכיר להבדיל על היין במוצאי שבתות ובמוצאי ימים טובים ישא ברכה מאת ה' וכדקה מאלהי ישעו ומלא חן ושכל טוב בעני אלהים ואדם :

סדר ראש חדש

שבת שלפני ראש חדש מכריזין בבית הכנסת להודיע אימתו ראש חדש לאחר קריאת התורה וההפטרה כמו שכתוב בעניין שבת ובתפלת המנחה שלפני ראש חדש חין נופלין על פניהן אבל בשחרית נופלין על פניהן ואומר כל הסדר אם הוא שני וחמישי • ובליל שכנס ראש חדש מכריז החזן קודם תפלת לחש על ערבית בקול רם ואומר ראש חדש • והצבור עונין אחריו לששון ולשמחה כדי להזכיר את הצבור להתפלל מעין המאורע • וכשמגיעין בברכת רצה ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך אומרים יעלה ויבא ותחיה עינינו בשופך לציון וכולי וכן בשחרית ומנחה מזכירין יעלה ויבא • ואם טעה ולא הזכיר יעלה ויבא בערבית אינו חוזר אבל בשחרית וכן במנחה חוזר וכסהו מתפלל בלחשתו עם הצבור אם הוא עומד לכזיב את לבו עם השליח צבור אינו צריך לחזור • ושבת שחל בו ראש חדש אינו צריך להזכיר של שבת עם יעלה ויבא לפי שאין זכר לשבת בברכת רצה כל עיקר • ובתפלת שחרית בראש חדש גומרין הזמירות כשאר ימי החול ומתפללין כשאר הימים ומזכירין יעלה ויבא בעבודה • ואין נופלין על פניהם ואם הוא שני וחמישי חין אומר ועתה ולא הודיו ולא אבינו הרחמן • וקורין את ההלל בדילוג בין ביחוד בין בצבור ומברכין עליו תחילה וסוף • וזה סדר קריאת ההלל :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַרְאֵךְ אֶת הַהֵלֵל :

בשני ימים ראשונים של פסח • שבועות • סוכות • חנוכה • אומר את ההלל כולו ואומר (לגמור את ההלל) :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יי הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי : יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמְזַרְחַ שְׁמֵשׁ עַד מְבוֹאוֹ מֵהַלָּל
שֵׁם יי : רַם עַל כָּל גּוֹיִם יי עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : מִי כִי אֱלֹהֵינוּ
הַמְגַבִּיהִי לַשָּׁבֹת : הַמְשַׁפִּילִי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ : מְקִימֵי
מַעֲפָר דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן : לְהוֹשִׁיבֵי עַם גְּדִיבִים עִם גְּדִיבֵי
עַמּוֹ : מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבָּנִים שִׂמְחָה הַלְלוּיָהּ :

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְעוֹ : הֵיטָה יְהוּדָה
לְקַדְּשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְשֻׁלוֹתָיו : הֵיטָה רָאָה וַיִּנָּס הַיִּרְדֵּן יִסָּב
לְאַחֹר : הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבָעוֹת כְּבָנֵי צֹאן : מַה לָּךְ הֵיטָה
כִּי תִנּוּם הַיִּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֹר : הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבָעוֹת
כְּבָנֵי צֹאן : מִלִּפְנֵי אֲרוֹן חוּלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : הַחֲפָכֵי

הצור

הצור אגם מים חלמיש למעינו מים : כחוכה וכו' ט מוספין

לא לנו יי לא לנו כי לשמך הן כבוד על חסדך על אמתך : למה
יאמרו הגוים איה נא אלהיהם : ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה :
עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם : פה להם ולא ידברו עינים להם
ולא יראו : אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחו : ויריהם ולא
ימיטון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם : כמוהם יהיו עשיהם כל
אשר בטח בהם : ישראל בטח ביי עזרם ומגנם הוא : בית אהרן בטחו
ביי עזרם ומגנם הוא : יראי יי בטחו ביי עזרם ומגנם הוא :

יי זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן :
יברך יראי יי הקטנים עם הגדלים : יסף יי עליכם עליכם
ועל בניכם : ברוכים אתם ליי עשה שמים וארץ : השמים
שמים ליי והארץ נתן לבני אדם : לא הפתים יהללויה ולא
כל ידרי דומה : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

כחוכה וכו' ט טו מוספין

אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני : כי הטה אזנו לי ובימי אקרא :
אפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא : ובשם
יי אקרא אנא יי מלטה נפשי : חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם : שמר פתאים
יי ברוחי ולי יהושיע : שובי נפשי למנוחיי כי יי גמל עליכי : כי חלצת
נפשי מפות את עיני מן המעה את רגלי מדחי : אתהלך לפני יי בארצות
החיים : האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד : אני אמרתי בחפזי כל האדם
כזב :

מה אשיב ליי כל תגמולוהי עלי : כוס ישועות אשא ובשם יי
אקרא : נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו : יקר בעיני
יי המותה לחסידיו : אנא יי כי אני עבדך אני עבדך בן
אמתך פתחת למוסרי : לך אזבח זבח תורה ובשם יי אקרא :
נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו : בחצרות בית יי בתוככי
ירושלם הללויה :

הללו את יי כל גוים שבחוהו כל האמים : כי גבר עלינו חסדו
ואמת יי לעולם הללויה :

הודו ליי כי טוב
יאמר נא ישראל
כי לעולם חסדו :
כי לעולם חסדו :

יאמרו נא בית אהרן
 כי לעולם חסדו :
 יאמרו נא יראי יי
 מן המצור קראתי יה ענני במרחב יה : יי לי לא אירא מה
 יעשה לי אדם : יי לי בעזרי ואני אראה בשנאי : טוב
 לחסות ביי מבטח באדם : טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים :
 כל גוים סבבוני בשם יי כי אמילם : סבבוני גם סבבוני בשם יי
 כי אמילם : סבבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יי כי אמילם :
 דחה דחיתני לנפל ויי עזרני : עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה :
 קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי עשה חיל : ימין יי
 רוממה ימין יי עשה חיל : לא אמות כי אחיה ואספר מעשי
 יה : יסר יסרני יה ולמות לא נתנני : פתחו לי שערי צדק אבא
 בם אודה יה : זה השער ליי צדיקים יבאו בו : אודה כי עניתני
 ותהי לי לישועה : אירד אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה :
 אבן מאת יי היתה זאת היא נפלאות בעינינו : מאת זה היום עשה
 יי נגילה ונשמחה בו : יי

אנא יי הושיעה נא : אנא אנא יי הצליחה נא : אנא
 ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי : ברוך אל יי ויאר לנו
 אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח : אל אלי אתה
 ואודה אלהי ארוממך : אלי הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו : הודו
 יהללוך יי כל מעשיך וחסדיך יברכו את שמך כי לה טוב
 להודות ולשמך געים לזמר כי מעולם ועד עולם אתה
 אל • ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות • אמן :

ואומר החזן קדיש גמור ומוציאין ספר תורה ואומרים זה המזמור

למנצח על הגתית מזמור לדוד : יי ארנינו מה אדיר שמך
 בכל הארץ אשר תנה הודה על השמים : מפני עוללים
 וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם : כי אראה
 שמך מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים אשר פוננתה : מה אנוש
 כי תזכרנו ובן אדם כי תפקרנו : ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד
 ותדר תעטרהו : תמשילהו במעשי ידך כל שמה תחת רגליו :
 צנה ואלפים כלם וגם בתמות שדי : צפור שמים ורגי הים עבר

אֲרָחוֹת יָמִים : יי אֲדַגִּינוּ מֵה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ :

וקורין כספר תורה ארבעה בני אדם אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהם ואין מפטירין בכביא וקורין בפרשת פנחס זו את בני ישראל וזה סדר קריאתן כהן קורא פ' וידבר זו את קרבני ואמרת להם לוי חוזר וקורא ואמרת להם את הכבש אחד ועשירית האיפה ישראל שלישי קורא עולת תמיד ונסכו רביעית ההין ואת הכבש וכיום השבת ישראל רביעי קורא וכראשי חדשיכם עד סוף הענין וזו היא הקריאה

וידבר יהוה אל־משה לאמר : צו את־בני ישראל ואמרת אל־הם את־קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני־שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד : את־הכבש אחר תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים : ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן בתית רביעת ההין : עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה : ונסכו רביעת ההין לכבש האחר בקדש הסף נסך שכר ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה :

בשבת מתחילין מכאן

פ

וכיום השבת שני־כבשים בני־שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו על־עלת התמיד ונסכה :

פ

וכראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהוה פרים בני־בקר שנים ואיל אחד כבשים בני־שנה שבעה תמימם : ושלישה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחר ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחר : ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחר עלה ריח ניחח אשה ליהוה : ונספיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יי זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה : ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על־עלת התמיד יעשה ונסכו :

ואומר החון קדיש לעילא ונוללין ס"ת ואומרים אשרי ומחזירים ס"ת למקומו ואומרים יחללו וכו' לציון והחון אומר קדיש לעילא ואחר כך אומרים בלחש

מוסף לראש חדש

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך

מוסף לראש חדש

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך גואל עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע (כיון מוריד הטל) (כחורף משיב הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיגי עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה המתים :

ובחורס עליה נכור חומר

פתח יתנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה עם (עמך ישראל) קבוצי מטה יחד כלם קדושה לך ישלשו כמה שנאמר על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו : לעמכם ברוך יאמרו ברוך כבוד יי ממקומו : וכדברי קדשך כתוב לאמר יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

לרור ורור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך נקדיש ושכחך אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה ברוך אתה יי האל הקדוש :

ראשי חדשים לעמך נתת זמן בפרה לכל תולדותם בהיותם מקריבים לפניך זבחי רצון שעירי השאת לכפר בעדם זכרון לכלם יהיו (יהיה) השועת נפשם מיד שונא מזבח חדש בציון תכין ועלת ראש חדש נעלה עליו ושעירי עזים נעשה ברצון ובעבודת בית המקדש נשמח כלנו ושירי דוד עבדך הנשמעים בעירך האמורים לפני מזבחך אהבת עולם תביא להם וברית אבות לבנים תזכור אז ישישו עמך ועדתך בעשותם קרבנם על גבי מזבחך ובכך יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו לארצנו והטענו בגבולנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין בסדרן ומוספין בהלכתן ומוסף יום ראש

החדש

החדש הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמה
 שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:
 ובראשי חדשיכם תקריבו עלי ליי פרים בני בקר שנים ואיל
 אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם: ומנחתם
 ונסכיהם כמדבר שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל ועשרון
 לכבש ויין כנסכו ושעיר לכפר ושני תמידין בהלכתן:

אלהינו ואלהי אבותינו חדש עלינו את החדש הזה לטובה
 ולברכה לששון ולשמחה לישועה ולנחמה לפרנסה
 ולכלכלה לסליחת חטא ולמחילת עון לגמילות חסד ולתלמוד
 תורה כי בישראל עמך בחרת מכל האמות וחקי ראשי חדשים
 להם קבעת ברוך אתה יי מקדש ישראל וראשי חדשים:
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והישב העבודה
 לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
 ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחיינה עינינו
 בשובה לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז ברוך אתה יי
 המחזיר ברחמיו שבינתו לציון:

מודים רבנן

כסהחזן אומר מודים חייבים כל הכנור לשוח עמו
 ולחשין ואמרים

מודים פורעים ומשתתחים אנחנו
 לפניך אלהינו אלהי כל
 בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
 והודאות לשמך הגדול והקדוש
 על שהחייבתנו וקיימתנו בן תחינו
 ותחננו ורצאסוף גליזתנו מאהרבע
 בנפוח הארץ ונשוב לשמור תקיף
 ולעשות רצונך באמת וכלכב שלם
 על שאנו מודים לך ברוך אל
 ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהי
 אבותינו על חיינו המסורים
 בידך ועל נשמותינו הפקודות
 לך ועל נפיה שבכל יום ויום
 עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה
 שבכל עת ערב ובקר וצהרים
 השוב כי לא כלו רחמיה
 המרחם כי לא תמו חסדיך כי
 מעולם קוינו לך לא הכלמתנו
 יי אלהינו ולא עזבתנו ולא
 הסתרת פניך ממנו:

במנוכס אומרים

על הנסים ועל הנבירות ועל התשועות ועל המלחמות ועל הפורקן ועל
 הפרות

מוסף לראש חרש

הפרות שעשית עמנו ועם אבותינו בימים ההם בזמן הזה :
בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו בשעמדה עליהם מלכות
יון הרשעה לשפחם מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואמרה
ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם • רבת את ריבם רבת את דינם
נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים
ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזרים ביד עוסקי תורתך ולך עשית
שם גדול וקדוש בעולם • ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ואחר כך
באו בנגיד לדביר ביתך ובנו את היכלך וטתרו את מקדשך והדליקו
גרות בחצרות קדשך וקבעים שמונה ימים בהלל ובהודאח • וכשם
שעשית עמם גם כן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת הזאת ונודה
לשמך הגדול סלה :

על בלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד • כל החיים יודוך
סלה • ויהללו לשמך הטוב באמת • ברוך אתה יי הטוב
שמך ולך נאה להודות :

ובחורס סליח נכור אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הפתובה על
ידי משה עבדך • האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך
באמור : וברכך יי וישמך : יאר יי פניו אליך ויחנה : ישא יי פניו
אליך וישם לך שלום :

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך כי באור פניך
נתת לנו יי אלהינו תורת חיים אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה
ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך (לברכנו) ולברך את כל
עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך • ברוך אתה
יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן : יהיו לרצון אמרי פי
והגיזון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

עושה שלום במרומי הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל אמן :

ויש כוסנים לומר תחכה וז

אלהי נצור לשוני מרע וישפתי מדבר מרמה ולמקללי גפשי
תדום ולמצותיך תרדף גפשי • ונפשי בעפר לכל תהיה •
יהי רצון מלפניך יי אלהי שכל הקמים עלי לרעה תפר עצתם
ותקלקל

וּתְקַלְקַל מַחְשְׁבוֹתָם : וְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי שְׁתַּפְּתַח לִי
 שְׁעָרֵי תוֹרָה • שְׁעָרֵי חֲכָמָה • שְׁעָרֵי בִינָה • שְׁעָרֵי דַעַת • שְׁעָרֵי
 פְּרָנְסָה וּבְלִבְלָה • שְׁעָרֵי חַיִּים • חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ :
 יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

לאחר שיתפללו בלחש חוזר החון ומסדיר את התפלה בקול להשמיעה לרכים ואומר
 קדושה וברכת כהנים וקדיש גמור ועלינו יהי ה' אלהינו וכו' ובברכת המזון
 מזכירין יעלה ויבא בברכה שלישית ברחם ואם לא הזכיר יעלה ויבא וכו' עד שלא פתח
 הטוב והמטיב אומר .

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן רָאשֵׁי חֳדָשִׁים
 לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְאוֹת וּלְבְרִית • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ
 יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים :

ואם לא נזכר לאחר שפתח בהטוב והמטיב אינו חוזר :

ליל שבת וראש חדש

אחר מומור סיר ליום השבת אומרים זה :

בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יי יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהִדָּר לְבִשְׁתָּ :
 עֲטָה אוֹר בְּשִׁלְמָה נוֹטָה שְׁמַיִם כִּירִיעָה : הַמְקַרְהַ בְּמִים
 עֲלִיזוֹתָיו הַשֵּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ הַמְחַלֵּךְ עַל בְּנֵי רוּחַ : עֲשֵׂה מְלֶאכֶי
 רוּחוֹת מִשְׁרָתָיו אֵשׁ לְהַט : יִסַּר אֶרֶץ עַל מְכוּנֵיהָ בַּל תִּמְוֹט
 עוֹלָם וְעַד : תְּהוּם כְּלָבוּשׁ כְּפִיתוֹ עַל הָרִים יַעֲמִדוּ מִים : מִן
 גְּעֻרָתָהּ יְנוֹסוּן מִן קוֹל רַעְמָה יַחְפוּזוֹן : יַעֲדוּ הָרִים יִרְדּוּ בְקַעוֹת
 אֶל מְקוֹם זֶה יִסַּרְתָּ לָהֶם : גְּבוּל שְׁמַת בַּל יַעֲכֹרוּן בַּל יִשְׁכּוּן
 לְכַסּוֹת הָאָרֶץ : הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בְּנַחְלִים בֵּין הָרִים יַחֲלִכוּן :
 יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שָׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאָם : עֲלִיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם
 יִשְׁכּוּן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ קוֹל : מִשְׁקָה הָרִים מִעֲלִיזוֹתָיו מִפְּרֵי
 מַעֲשֵׂיךָ תִשְׁבַּע הָאָרֶץ : מִצְמִיחַ חֲצִיר לְכַהֲמָה וְעֵשֶׂב לְעַבְדֹת
 הָאָדָם לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ : וַיִּזֶן יִשְׂמַח לִבָּב אֲנוּשׁ לְהַצְהִיל
 עֲנִים מִשְׁמֵן וּלְחֶם לִבָּב אֲנוּשׁ יִסַּעַד : יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יי אֲרֻזֵי לְבָנוֹן
 אֲשֶׁר נָטַע : אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה בְרוּשִׁים בֵּיתָה :
 הָרִים הַגְּבוּהִים לַיַּעֲלִים סְלַעִים מַחֲסֵה לְשִׁפְנִים : עֲשֵׂה יִרְתָּ
 לְמוֹעֲדִים שְׁמֵשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ : תִּשְׁתַּחֲשֵׁף וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ תִרְמַשׁ

כל

כָּל חֵיתוֹ יַעַר : הַכַּפִּירִים שְׂאֵגִים לְטָרֵף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלִים :
 תִּזְרַח הַשָּׁמַיִם יֶאֱסֹפוּן וְאֵל מַעֲוֹנֹתֶם יִרְבְּצוּן : יֵצֵא אָדָם לַפְּעֵל
 וְלַעֲבֹדָתוֹ עָרִי עָרֵב : מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיָהּ יי כָּלֶם בַּחֲכָמָה עֲשִׂית
 מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה : זֶה הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֵב יָרִים שֵׁם רָמַשׁ וְאִין
 מִסְפָּר חַיֹּת קִטְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת : שֵׁם אֲנִיּוֹת יִהְלֹכוּן לְוִיתָן זֶה
 יִצְרָתָ לְשִׁחַק בּוֹ : כָּלֶם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתֵת אֲכָלֶם בְּעֵתוֹ : תִּתֵּן
 לָהֶם יִלְקֻטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב : תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהַלּוּן תִּסְף
 רוּחַם יִגְוְעוּן וְאֵל עֲפָרֶם יִשׁוּבוּן : תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וְתַחֲדָשׁ
 פָּנֵי אֲדָמָה : יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו : הַמְבִישׁ
 לְאָרֶץ וְתִרְעַד יַגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ : אֲשִׁירָה לִי בַחַי אֲזַמְרָה
 לְאֱלֹהֵי בְעוּדֵי : יַעֲרֵב עָלָיו שִׁיחֵי אָנֹכִי אֲשַׁמַּח בְּיי : יִתְמוּ חֲטָאִים
 מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינֶם בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי הַלְלוּיָהּ :

ואומרים ערבית כשאר שבתות :

בתפלת שחרית אומרים התפלה כמו בשבת עד המאיר ואחר כך אומרים זה

יוצר של שבת וראש חדש

תִּאֲמַת אֹר לְבַקֵּשׁ בְּיּוֹם שַׁבָּת וְחֻדֵּשׁ :

אֲזוֹרוֹת גְּדוֹלִים שָׁנִים • אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם • בְּרָאתֶם לְהוֹדוֹת (לְאוֹתוֹת) •
 בָּם לְחֻדֵּשׁ אוֹתוֹת • גְּבוּל יָמִים וְלֵילוֹת • גְּרָלְתֶם בְּגוֹרְלוֹת : תִּאֲמַת
 דְּבַקְוּ אֹר לְאֹר • דְּפַקְוּ יַחַד לְאֹר • הַחֻדֵּשׁ וְשַׁבָּת • הַנְּחָה לְהוֹגִי
 מְשִׁיבַת • וְאוֹרוֹ כְּמִשְׁנֵים • וְטוֹב לְעֵינַיִם : תִּאֲמַת
 זֹאת הַמְּנוּחָה • זֶה הָעוֹנֵג לְהַנְּחָה • חֲדוּשׁ אֹר מְקַדֵּשׁ • חֲזוֹת
 שְׁבַעֲתַיִם יְחֻדֵּשׁ • טְהוֹר נוֹגֵה • טוֹב אֹר חֻדֵּשׁ יְגִיחַ : תִּאֲמַת
 יִשְׁעֶךָ אֲזַרְנוּ • יְחֻדֵּשׁ זְבוּל מְרָאֵנוּ • כְּמֵאוֹר פָּנֶיךָ • כְּאוֹר אֲשֶׁר
 לְפָנֶיךָ • לְאֹר עוֹלָם • לְהַאִיר יִשְׁלָם : תִּאֲמַת
 מָה יָפוּ וְנַעֲמוּ • מְאוֹרוֹת שְׁנַתְּאָמוּ • נְגִיחַת חֻדֵּשׁ וְנַחַת • נוֹהֲגִים
 כְּאֲחַת • שְׂמַחָה וְשִׁשׁוֹן • שָׁגוּ בְּלֵי אֶסוּן : תִּאֲמַת
 עֲשֵׂה יָרַח • עוֹנֵג וְחֻדֵּשׁ זוֹרַח • פֶּלֶם לְמוֹעֵד • פְּקוּדַת מוֹעֲדִים
 לְהַעֲד • צַעַד חֻדֵּשִׁים וְשַׁבָּתוֹת • צִיּוֹת יָמִים וְשָׁנִים וְעֵתוֹת : תִּאֲמַת
 קִדְשׁוֹ אוֹרָה • קִרְאוּ לְהַאִירָה • רַעוֹת בְּחִשָּׁק • רוֹעֵעוּ בְּנִשְׁק •
 שָׁנִים

שְׁנַיִם יַחַד * שְׂטוּבִים מִן הָאֶחָד :

תאמת

המאיר ויש מוסיפין קדושי אל ונו' או ברכו ומתפללין כשאר השבתות רק מזכירין יעלה ויבא בעבודה וקורין ה.ה. ההלל בדילוג ואומרים קדיש גמור * ומוציאין ב' ס"ת וקורין ששה בפרשת היום ושביעי קורא בקריאתו של אחרון כשאר השבתות * ומפטיר בנביא בסוף ישעיה השמים כסאי עד סוף הספר ומשלימין והיה מדי חדש * ואם יהיה ר"ח בא' בשבת מפטירין בשמואל מחר חדש ויש נוהגין לקרוא ז' בפרשת היום או יותר ומפטיר בלבד בשל ר"ח אך אין מפסיקין בקדיש בין קריאה למפטיר לקרוא אחריו בתורה כמו שמפסיקין כשאר השבתות :

מוסף לשבת וראש חדש

י' שְׁפַתִי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה * מֶלֶךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ

וּמַגֵּן * בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹרָהּם :

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם יי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ (בקיז) מוֹרִיד הַטַּל) (במיר) מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוּמָךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים מְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל עֵפֶר מִי כְמוֹהַ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה * וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים * בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

ובחזרה שלוח נכור אומר

בְּחַד יִחַנּוּ לָךְ (יי אֱלֹהֵינוּ מְלֹאכִים) הַמוֹנִי מַעֲלָה עֵם (עַמְךָ יִשְׂרָאֵל) קְבוּצֵי מִטָּה יַחַד כָּלָם קְרוּשָׁה לָךְ יִשְׁלְשׁוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר * קְרוּשׁ קְרוּשׁ קְרוּשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם מִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֵלִים זֶה לְזֶה אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ : לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ : מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן (בְּרַחֲמָיו) לְעַמּוֹ הַמֵּיחֲרִים אֶת שְׁמוֹ עֲרַב וּבִקֵּר תְּמִיד בְּכָל יוֹם פְּעָמִים בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים * שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד : אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ הוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי * לְהַיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם : וּבְדַבְּרֵי קְדֻשָּׁךְ כָּתוּב לֵאמֹר * יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְרוֹר וְרוֹר הַלְלוּנָהּ :

לְרוֹר וְרוֹר נְגִיד גְּדֻלָּךְ וּלְנַצַּח נְצָחִים קְדוּשַׁתְךָ נְקַדִּישׁ וְשַׁבְּחָךְ

אלהינו

אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש
אתה • ברוך אתה • האל הקדוש :

אתה יצרת עולמך מקדם כלית מלאכתך ביום השביעי בחרת
בנו מכל האמות • ורצית בנו מכל הלשונות • ותתן לנו

• אלהינו באהבה שבתות למנוחה • ואת יום ראש החדש הזה
יום רצון לכפר בעדנו למען נהדל מעושק ידינו • אכל משחטאנו

לפניה • אלהינו ואלהי אבותינו חרבה עירנו ושמים מקדשנו
ונגלה יקרנו ונטל כבוד מבית חיינו • ואין אנו יכולין לעשות

חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך
עליו מפני היר שנשתלחה במקדשך :

ובכן יהי רצון מלפניה • אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו
לארצנו ותטענו בגבולנו ושם נעשה לפניה את קרבנות

חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן ומוסף יום השבת
הזה ומוסף ראש החדש הזה נעשה ונקריב לפניה באהבה

במצות רצונך כמה שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
מפי כבודך באמור :

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשורנים סלת
מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו על עלת

התמיד ונסכה :

ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליי פרים בני בקר שנים ואיל
אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם : ומנחתם

ונספיהם כמדבר שלשה עשורנים לפר ושני עשורנים לאיל ועשרון
לכבש ויין בנסכו ושעיר לכפר ושני תמידין כהלכתן :

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי
כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו

חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית :
אלהינו ואלהי אבותינו חדש עלינו את החדש הזה לטובה

ולברכה לששון ולשמחה לישועה ולנחמה לפרנסה
ולכלכלה לסליחת חטא ולמחילת עון לגמילות חסד ולתלמוד

תורה כי בישראל עמך בחרת מכל האמות וחקי ראשי חדשים
להם

להם קבעת ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל וראשי חרשים :
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והישב העבודה
 לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
 ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך י ותחזינה עינינו
 בשוכה לציון ולירושלם עירך ברחמים במאז ברוך אתה יי
 המחזיר ברחמיו שכינתו לציון :

מודים רבנן

כססחזן אומר מודים תיבכים כל הכבוד לשוח עמו ולחשיין ואומרים

מודים כורעים ומשתחוים אנחנו
 לפניך אלהינו אלהי כל
 כשר ויצרנו יוצר בראשית ברכות
 והודאות לשמך הגדול והקדוש
 על שהחייטנו וקממתנו בן תחיינו
 ותחננו ורואסוף גליותנו מארבע
 בנפות הארץ ונשוב לשמור חקיך
 ובעשות רצונך באמת ובלכב שלם
 על שאנו מודים לך ברוך אל
 ההודאות :

מודים אנחנו לך שאתה הוא

יי אלהינו ואלהי

אבותינו על חיינו המסורים
 בידך ועל נשמותינו הפקודות
 לך ועל נפיה שכל יום ויום
 עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה
 שכל עת ערב וכקר וצהרים
 הטוב כי לא כלו רחמיה
 המרחם כי לא תמו חסדיך
 מעולם קוינו לך לא הכלמתנו
 י אלהינו ולא עזבתנו ולא
 הסתרת פניה ממנו :

כתובס אומרים

ל הנסים ועל הנכורות ועל התשועות ועל המלחמות ועל הפורקן ועל
 הפדות שעשית עמנו ועם אבותינו בימים ההם בזמן הזה :
 ימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה עליהם מלכות
 יון הרשעה לשפחם מהורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה
 רחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם
 קמף את נקמתם מסרה גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים
 יד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך ולך עשית
 ים גדול וקדוש בעולם י ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ואחר כך
 או בניה לדביר ביתך ופנו את היכלך וטתרו את מקדשך והדליקו
 יות בתצרות קדשך וקבעים שמונה ימים בהלל ובהודאה וכשם
 עשית עמכם גם בן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת הזאת ונודה
 לשמך הגדול סלה :

על

מוסף לשבת וראש חדש

על כלם יתברך ויתרומם שמה מלכנו תמיד • כל החיים יודוך
סלה • ויהללו לשמה הטוב באמת • ברוך אתה יי הטוב
שמה ולך נאה להודות :

ובחזרה סליח כבוד אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הכתובה על
ידי משה עבדך • האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך
באמור : יברכך יי וישמך : יאר יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו
אליך וישם לך שלום :

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניה כי באור פניה
נתת לנו יי אלהינו תורת חיים אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה
ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך (לברכנו) ולברך את כל
עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך • ברוך אתה
יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן : יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

עושה שלום במרומי הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל
ישראל אמן :

ויש כוונת לומר תחבה 18

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום ולמצותיך תרדף נפשי ונפשי בעפר לכל תהיה •
יהי רצון מלפניך יי אלהי שכל הקמים עלי לרעה תפר עצתם
ותקלקל מחשבותם : וכן יהי רצון מלפניך יי אלהי שתפתח לי
שערי תורה • שערי חכמה • שערי בינה • שערי דעה • שערי
פרנסה וכלכלה • שערי חיים • חן וחסד ורחמים ורצון מלפניך :
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

ומשלימין תפלתן כשאר השבתות • ובמנחה אין אומרים לרקתך •

וגשים כוונות סלה לעשות מלאכה בראש חדש • ואין להקל לשנות את המנהג וכסהוא שני
ימים אינן משמרות אלא יום אחרון :

ואם ח"ו נפטר איש ישראל בראש חדש אומרים לזקן הדין ביחיד ואין אומרים הלל בראש
חדש בבית האבל • וחיים ושמחה ושלום עלינו ועל כל ישראל אמן :

ברכה

ברכת הלבנה

הרואה לבנה בחדושה מברך וטוב לכרכה במוצאי שבת

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר במאמרו ברא שחקים
 וברוח פיו כל צבאם חק וזמן נתן להם שלא ישנו את
 הפקידים ששים ושמחים לעשות רצון קונם (פועל) פועלו אמת
 (ופעולתו) ופעלתם צדק וללבנה אמר שתתחדש עטרת תפארת
 לעמוסי בטן (שאף הם) שהם עתידין להתחדש כמותה ולפאר
 ליוצרים על כל מה שברא ברוך אתה יי מחדש חדשים : ואומר
 שלשה פעמים ברוך יוצרה ברוך עושה ברוך קונה ברוך בוראה :
 ודוק שלשה פעמים ואומר בשם שאני רוקד בנגינה ואיני יכול ליגע ביה
 כך לא יוכלו כל אויבי ליגע בי לרעה : ואומר שלשה פעמים תפל עליהם
 אימהה ופחד בגדל זרעה ידמו באבן : והפכו ואומר שלשה פעמים באבן
 ידמו זרעה בגדל ופחד אימהה עליהם תפל : ויש מוסיפין לב טהור
 ברא לי אלהים ורוח נכון חדיש בקרבי :

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו : הללוהו בגבורתיו
 הללוהו כרב גדלו : הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל
 וכנור : הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועגב : הללוהו
 בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה תהלל יה
 הללויה :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי : עזרי
 מעם יי עשה שמים וארץ : אל יתן למוט רגלה אל ינום
 שמרה : הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יי שמרה יי
 צלה על יר ימינה : יומם השמש לא יכבה וירח בלילה : יי
 ישמרה מכל רע ישמר את נפשה : יי ישמר צאתה ובואה
 מעתה ועד עולם :

ואחר כך אומרים קדיש

רוך מלך ישראל חי וקים שלום עליכם שלום עליכם שלום
 עליכם שלום עלינו ועל כל ישראל אמן :

וזמן מברכין על הלבנה אלא בלילה ומעומד ואם לא בידך עליה בלילה הראשונה וראה
 אותה לאחר חדושה מברך עליה עד ליל ששה עשר לחדושה

דיני הרלקת חנוכה

הסמוך לפתח מומין היוצא מן הבית שהוא כד שמאל לכנסם ולא נאמר זה אלא כשהוא מדליקה מבחוץ * אבל כשהוא מדליקה בתוך ביתו מדליקה בכל מקום שהוא רוצה * ומנהג לקבוע מקום לנר חנוכה בתוך ביתו מצד שמאל לכנסם כמו שקובעין לה מקום מבחוץ כדי לפרסם את הנס ובמקום שאין סכנה או שאין לחוש שמא יכבה נויס או לסטים מדליקין אותה מבחוץ * ואחד אנשים ואחד נשים חייבין בנר חנוכה * והמדליק נר חנוכה בערב שבת מדליק של חנוכה תחילה ואח"ך מדליק של שבת בזמן שהיה בדעתו לקבל שבת בהדלקת הנר ואפילו אם אין בדעתו לקבל עליו שבת בהדלקת הנר והדליק של חנוכה תחלה ואחר כך הדליק של שבת לא הפסיד ואם שכח ולא הדליק נר חנוכה בא' מן הלילות אין לה תשלומין ביום ולא בשאר לילות ולא אפילו באותו הלילה לאחר שתכלה רוב הנר בני אדם מן השוק : ומדריקין נר חנוכה בבית הכנסת כדי לפרסם הנס ומצוה מן המובחר להדליק בשמן זית זך וקובעין נר חנוכה בפתח הבית בצד שמאל ומתחילין להדליק הנרות מצד שמאל לצד ימין ליל ראשון נר א' ובכל לילה מוסיף נר אחד עד ח' לילות ח' נרות נמצא שמדליק בח' לילות ל"ו נרות ואסור להשתמש לאורן ואחר שמנה לילות אסור ליהנות מאותן הפתילות ומן השמן הנשאר אפילו תוך הפך אם זימן אותו להדלקת נר חנוכה אלא צריך להזהר לשרוף אותם בענין שלא ישתמש מאותה השריפה * וקודם שידליק מברך ברכות אלו :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה : בליל א' אומר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה : אחר הדליקה אומר

מזמור שיר חנכת הבית לדוד : ארוממה יי כי דליתני ולא שמחת איבי לי : יי אלהי שועתי אליה ותרפאני : יי העלית מן שאול גפשי חייתני מירדי בור : זמרו ליי חסידיו והודו לזכר קדשו : כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה : ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם : יי ברצונה העמדת להררי עז הסמרת פניה חייתי נבהל : אליה יי אקרא ואל יי אתחנן : מה בצע בדמי בררתי אל שחת היודה עפר היגיד אמתה : שמע יי וחנני יי היה עזר לי : הפכת מספרי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה : למען יזמרה כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודה :

בשחרית מתפללין כמו שאר ימים ואומרים על הניסים ואחר העמידה של שחרית אומרים ההלל גמור * ואומר קדיש עד לעילא ומוציאין ס"ת ואומרים מזמור חנוכה הבית * וקורין בו בכל יום שלשה בני אדם אין פותחין מהן ואין מוסיפין עליהן וקורין בפרשת זו :

סדר הקריאות * יום א' כהן קורא ויהי ביום כלות * לוי ויאמר וכולי קח מאתם * ישראל ויהי המקריב : יום ב' כהן ולוי ביום השני וישראל ביום השלישי : יום ג' כהן ולוי ביום

ביום הרביעי וישראל ביום החמישי יום ה' כהן ולוי ביום החמישי וישראל ביום הששי יום ו' כהן ולוי ביום הששי וישראל ביום השביעי יום ז' כהן ולוי ביום השביעי וישראל ביום השמיני יום ח' כהן ולוי ביום השמיני ונומרוין כל הפרשה ומתחילין בהעלותך וקרוין בו ג' פסוקים :

בשבת וחנוכה קורין שבעה בפרשת היום ומפטיר בחנוכה נשיא של יום ומפטיר רני ושמי בזכריה ואם יבאו שתי שבתות שבת ה' רני ושמי ובשבת ב' ויעש חירס כמלכים :

בראש חדש וחנוכה מוליאין שני ספרי תורה וקרוין ג' בראש חדש וא' בנשיא של יום לכד : בשבת וראש חדש וחנוכה מוליאין ג' ספרים וקרוין בפרשת היום ששה בשביעי קורא בראש חדש ומפטיר קורא בחנוכה בנשיא של יום ומפטיר בכניא בשל חנוכה רני ושמי וסימן זה יהא בידך בענין הקורא המפטיר בתורה באותו ענין הוא מפטיר בכניא ויש כוהנין לקרא בשבת וחנוכה ששה בפרשה היום ושביעי קורא בשל חנוכה נשיא של יום והמפטיר חוזר וקורא על קריאתו של שביעי הקורא אחריו כדרך שאר השבתות כן בשבת וראש חדש וחנוכה קורין חמשה בפרשת היום ושני קורא בראש חדש ושביעי קורא בשל חנוכה והמפטיר חוזר וקורא על קריאתו של שביעי וזה המנהג הוא עיקר כל הדברים כשהמפטיר קורא לכדו פחנוכה אין מפסיקין בקדים בין הקוראים בפרשת היום למפטיר הקורא בחנוכה ואם אחד מהקוראים בתורה קורא בחנוכה והמפטיר חוזר על קריאתו של אחרון כשאר השבתות מפסיקין בקדים בין הקורא האחרון למפטיר כדרך שאר השבתות ואלו הן הקריאות של שמונת ימי חנוכה :

יש קבלות שמתחילין מודבר ויש קבלות אחרות שמתחילין מוהי ביום כלות :

יְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר
 כֹּה תְבַרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם : ׀ יְבָרַכְךָ
 ה' וְיִשְׁמְרֶךָ : ׀ יֵאָר יְהוָה אֱלֹהֵי וַיְחַנְךָ : ׀ ׀
 יִשָּׂא יְהוָה אֶת־פְּנֵי אֱלֹהֵי וְיִשֶּׂם לָךְ שָׁלוֹם : ׀ וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי
 עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם : ׀ וַיְהִי בַיּוֹם כָּלוֹת מֹשֶׁה
 לְהַקִּים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמַּשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדַּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־
 הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וַיִּמַּשְׁחֵם וַיִּקְדַּשׁ אֹתָם : וַיִּקְרִיבוּ נְשֵׂי־אֵי
 יִשְׂרָאֵל רֵאשֵׁי בַיִת אֲבֹתָם הֵם נְשֵׂי־אֵי הַמַּטֵּה הֵם הָעֹמְדִים עַל־
 הַפְּקָדִים : וַיָּבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֹגֶלֶת צֹב וּשְׁנַיִם
 עֶשְׂרֵת בָּקָר עֹגֶלֶה עַל־שְׁנֵי הַנְּשֵׂי־אֵים וְשׁוֹר לְאַחַד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם
 לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן : (וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : קַח מֵאֹתָם
 הַיּוֹ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ
 כְּפִי עֲבֹדָתוֹ : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֹגֶלֶת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם
 אֶל־הַלְוִיִּם : אֵת אֶת־שְׁתֵּי הָעֹגֶלֶת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי
 גַרְשֹׁן כְּפִי עֲבֹדָתָם : וְאֵת אַרְבַּעַת הָעֹגֶלֶת וְאֵת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר
 נָתַן לְבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן :

ולכני

ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו :
 ויקריבו הנשיאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו
 הנשיאים את קרבנם לפני המזבח : ויאמר יהוה אל משה
 נשיא אחר ליום נשיא אחר ליום יקריבו את קרבנם לחנכת
 המזבח : (ס ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון
 בן עמינדב למטה יהודה : וקרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחר כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
 בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים
 בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב :

ואומר החזן קדים לעילא : ונומר התפלה כשאר הימים

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר : הקריב
 את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחר כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
 לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
 נתנאל בן צוער :

פ

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון : קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחר
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד
 בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים
 אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלון : פ

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור : קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחר כסף
 שבעים

שבעים שקל בשקל הקדוש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
 למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בין בקר
 איל אחד כבש אחד בין שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
 בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בין צורי ישרי:

ביום הששי נשיא לבני גר אליסף בן דעואל: קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדוש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
 למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בין
 בקר איל אחד כבש אחד בין שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל: פ

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדוש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
 למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בין
 בקר איל אחד כבש אחד בין שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים
 חמשה בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד: פ

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדוש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
 למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בין
 בקר איל אחד כבש אחד בין שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור: פ

ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבירן בן גדעני: קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדוש שניהם מלאים סלת כלולה
 בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד

בַּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כִּבְש־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֵלָה : שְׁעִיר־עֲזִים אֶחָד
לַחֲטָאת : וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתָדִים

חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן אֲבִירֹן בֶּן־גֹּדְעָנִי : פ
בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לְבָנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדַּי : קֶרְבָּנוֹ קַעֲרַת־
כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים

שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מֵלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה :
כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מֵלֵאָה קְטֹרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל
אֶחָד כִּבְש־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֵלָה : שְׁעִיר־עֲזִים אֶחָד לַחֲטָאת :

וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתָדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדַּי : פ
בַּיּוֹם עֲשִׂיתִי עֶשְׂרֵה יוֹם נָשִׂיא לְבָנֵי אֲשֶׁר פָּגַעִיאֵל בֶּן־עֶכְרֹן : קֶרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף

שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מֵלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מֵלֵאָה קְטֹרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר
אֵיל אֶחָד כִּבְש־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֵלָה : שְׁעִיר־עֲזִים אֶחָד לַחֲטָאת :

וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתָדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן פִּגְעִיאֵל בֶּן־עֶכְרֹן : פ
בַּיּוֹם שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה יוֹם נָשִׂיא לְבָנֵי נַפְחָלִי אַחִירֵעַ בֶּן־עֵינָן : קֶרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף

שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מֵלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מֵלֵאָה קְטֹרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר
אֵיל אֶחָד כִּבְש־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֵלָה : שְׁעִיר־עֲזִים אֶחָד לַחֲטָאת :

וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתָדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן אַחִירֵעַ בֶּן־עֵינָן : פ
זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַפְּשִׁיחַ אֵתוֹ מֵאֵת נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל

קַעֲרַת כֶּסֶף שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה מִזְרָק־כֶּסֶף שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה כִּפּוֹת
זָהָב שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה : שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקַּעֲרָה הָאֶחָת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים
הַמִּזְרָק הָאֶחָד כֹּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל

הַקֹּדֶשׁ : כִּפּוֹת זָהָב שְׁתַּיִם־עֶשְׂרֵה מֵלֵאָת קְטֹרֶת עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה
הַכֶּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כֹּל־זָהָב הַכִּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה : כֹּל־הַבְּקָר
לְעֵלָה

לַעֲלֹה שְׁנַיִם עָשָׂר פְּרִים אֵילִם שְׁנַיִם־עָשָׂר כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם
 עָשָׂר וּמִנְחָתָם וּשְׂעִירֵי עֲזִים שְׁנַיִם עָשָׂר לַחֲטָאתָ : וְכֹל בְּקָרִי זֶבֶח
 הַשְּׁלָמִים עֲשֶׂרִים וְאַרְבַּעַה פְּרִים אֵילִם שְׁשִׁים עֲתֻדִים שְׁשִׁים
 כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ :
 וּבָכֹא מֹשֶׁה אֶל־אֱהֹל מוֹעֵד לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדְּבַר
 אֱלֹהֵי מַעַל הַבְּפֹרֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים
 וַיְדַבֵּר אֲלָיו :

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־אֲהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
 בְּהֵעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֶּחֱטָת אֶל־מֹול פְּנֵי הַמִּנְוֶרָה יֵאָדְרוּ שְׁבַעַת הַנְּקֻוֹת :
 וַיַּעַשׂ כֵּן אֲהֲרֹן אֶל־מֹול פְּנֵי הַמִּנְוֶרָה הָעֹלָה נִרְתִּיָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וַזֶּה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוֶרָה מִקְשָׁה זֶהָב עַד־יִרְכָּה
 עַד־פְּרָחָה מִקְשָׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
 כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמִּנְוֶרָה :

ראש חדש טבת שחל בחול מתפללים כשאר הימים רק שאומרים אלהינו בעבודה • ועל
 הגסים בהודאה • וגומרין את ההלל וקדיש ומוזיאין שני ס"ת ואומרים מזמור של
 ראש חדש ומזמור שיר חנוכה ואח"ך קורין ג' נכרי בפרשת ראש חדש ולא יאמר קדיש ורביעי
 קורא בספר שני בחנוכה הגסיאים מענין היום • ואומר קדיש וגוללים ספר תורה ואומרים
 אשרי ויהללו ומחזירים ס"ת למקומו ואח"כ אומרים ובה' לטיון וקדיש גמור ופטוס הקטורת
 ועלינו לשבח :

יוצר לשבת וחנוכה

אוֹרֶךְ כִּי אֲנַפֶּת וַתִּשׁוּב • אֲזִנָּה הַטִּיתָ שׁוּעֵי לְקִשׁוּב • אֵיבַתִּי בְּקִישׁ
 כְּעֹלֵת לְנִשׁוּב : אֲבִינָה וְאִזְכָּרָה יְמֵי קָדִם • אֲשֶׁר קָרְאוּנִי
 מִנְּכַחֵם אוֹרִם • אוֹתוֹתֵם אֲנִידָה וְלֹא אָרְדִם : אֲשִׁיחָה צְרוֹת
 וְנִקְמַת אֲנִטְוִיכֶם • אֲבַח חֲסִידֵי וּמִשִּׁיחֵי נֶכֶם • אֲוִילֵי עַמִּי
 כַּהֲקָרִיצוּנִי לְהִרְכָּם : יַעַן וַיַּעַד סוֹסֵי פִלְדוֹת • כְּמוֹ רוֹכְבִים
 שְׁנוּסֵי לְפִידוֹת • מוֹפֵת הָרְאוֹת בְּעִיר נִכְבְּדוֹת • קָרוֹשׁ :
 כְּאוֹ אֲכֹן פְּרִיצִים לְלִשׁוֹן • בְּחֲרֵי אֶף הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹן • בְּעַד לְהַכְרִית
 שְׂרוּצֵי גוֹשֵׁן : בְּעֶרְהָ חֲמָתוֹ וַיִּתָּא בְּפִתְעַ • כָּלָה בְּשָׂרֵי וַחֲתִיתִי
 שְׁחַע • בִּיעָרִים חֲבַתִּי כַּבְּהֻמוֹת לְהִתַּע : כְּכֹלוֹתוֹ לְהִשְׁמִיד עִם
 וְלַרְפוּס • בְּאֵר לְשֶׁר צָבָאוֹ פִּילִיפּוּס • בְּרִית לְהַעֲבִירִי וּפְסָלוֹ
 לְתַפּוּס :

גִּזְרֵי מִי בַחֲזִיר יִפְגַּל • גַּם מוֹשֶׁךְ עֵרְלָה לְעַגֵּל • גּוֹיְתָם לְהִשְׁלִיךְ
 וְהַמִּמָּאֵן מִלְּסַגֵּל : גֹּאֲלֵי בִפֶּת בָּגוּ וּבְאֵלִיל חִיָּה • גָּבְרוּ בְתַמָּם
 יֵשֶׁת לְשֵׁאִיָּה • גִּדְעוּ וּכְלָה נּוֹצְרֵי תוֹשִׁיָּה : גְּבִירוֹת שְׂתִים בְּנִיָּהֶן
 מָלוּ • גִּלְל כֵּן בְּשִׂרְיָהֶן נִתְלוּ • גּוֹרִים וְאַמּוֹתָם מִמַּגְדֵּל הַפִּילוֹ :
 דְּמוּ לְטַנֵּף בְּזִבְחֵיהֶם אֶלְעֶזֶר • דָּתוֹ שָׁמַר וְעוֹז נֶאֱזָר • דַּח וַיְבוּ
 לְדַבְרֵי הָאֲכֹזֵר : דִּבְרֵי דְאֲגָתִי עַל נִפְשֶׁךְ • דְרוֹשׁ אֲדָרוֹשׁ מִבְּשַׁר
 קִדְשֶׁךְ • דּוּם כִּי הָאֲמַנְתִּי וְאֲנִשְׁשֶׁךְ : דִּלֵּךְ בֵּן תִּשְׁעִים אָנֹכִי •
 דְּחוּל אֱלֹהֵי בְמַרְמָה הַמְּלִיכִי • דִּבְרִיךָ כֵּלָּה זְנַחְתִּים מִלְּהַפְכִּי :
 הִלְוָה יֵאָחוּז צְדִיק דְּרַכּוֹ • הִישִׁישׁ בְּשׁוֹרֶם נִהְרָג בְּעַרְכּוֹ • הַבְּחֹר
 יוֹסִיף אוֹמֵץ בְּרַכּוֹ : הַעֵל אֱלֹהֵי לֹא תִפְקֹד • הַצְּפִיר וְהַשְּׁעִיר
 בַּחֲרוֹנָה לִיקוֹד • הָרֹאשׁ וְהָרֶגֶל וְהַזָּקֵן וְהַקְּדָקוֹד : הַכֵּט וְזִכּוֹר
 אֵת כָּל הַתְּלָאָה • הַהִשְׁיָנָה עֵדֶת צוֹלְעָה וְנִהְלָאָה • הַלְעוֹלָמִים
 תּוֹנַח בְּרַבַּת חִלָּאָה :

וְאַבְיָעָה עוֹד מִקְרָה שְׁבָעָה • וְתִיקִים וְאַחִים תְּמִימֵי דְעָה • וְקָלָם
 בְּאֵשׁ בְּשׂוֹא נִתְעָה : וְעַל לֹא אָכְלוּ מִזְבַּחוֹ • וַיִּדְבְּקוּ בְעוֹשֵׂיָה
 תֵּיבֵל בְּכָחוֹ • וְשִׁסְפָּם נָכַל בְּאֲכֹזְרֵיּוֹת רוּחוֹ : וּמַחֲבַת נַחֲשֵׁת
 בְּאוֹר רַמַּח • וַיִּפְשַׁח הָרֹאשׁוֹן וַיִּנְתַּח נִתַּח • וְעוֹד רֹאשׁוֹ חִשְׁףָה
 בְּתוֹתַח :

זְמוּם לְהַהֲרִיג יֵשֶׁת אַחֲיוֹ • זֵד יְהִיר בְּעֵבֶרֶת טוּחֲיוֹ • זִבְחָם כְּכֹבֵשׁ
 אֲלוֹף בְּחֲחִיו : זִמָּם אֲפִתָּה הַשְּׁבִיעִי קִטְנָם • זֶהָב אֲעִשִׂיךָ אֵלָיו
 נָם • זְמַנְתִּיךָ לִי לְמִשְׁנָה קוֹנָם : זֹרוּ הָעֵלָם טוֹב לְבַחַר • זַעַק
 הָרְגָנִי לְמָה תֵּאָחֵר • זְנַחְתִּי לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְאֵל אַחַר :

חַם וַיִּחַר מוֹשֵׁל רָשָׁע • חוֹק מִכּוֹתָיו בְּלִי פֶשַׁע • חֶסֶן הַיֶּלֶד
 וְלִסְכָּלָם שׁוֹעֵשֶׁע : חוֹתָה הוֹרְתָם מִשְׁפָּטֵי בְנֵיהֶם • חֲמָטָה נִפְשָׁה
 עָלֵי נִיגִיָּה • חִלְתָּה וְהַשְׁבַּח רוּחָה לְקוֹנָה : חֲמָסִי אִם גָּבַר לְעַכּוֹר •
 חֲסִידִים אֵלָיו וְהִרְיָגְתָם זְכוֹר • חוֹן בְּרוּחִי בְּלִתְךָ וְכוֹר :

טָפַשׁ עוֹד מְדוֹן מַגְרָה • טַפְטוּפֵי אֲשֶׁר לֹא יִמְרָה • טִימוֹסוֹ יוֹנֵי
 הַחַי יִקְרָא : טַבָּם זֹכֵר שְׁמוֹ יְהוּדֵי • טְבוּחַ וְקָרוֹץ כְּמוֹ גְדֵי •
 טְרִיָּה וּבִקּוֹרֶת לְהַכְפִּיד בְּשִׁלְדֵי • טוֹהַר טְבִילַת מִקְוֵה הַחֲדִיל •
 טָסוּ קְרוֹשִׁים מִנְּשִׂיָּהֶם לְהַבְדִּיל • טָרְחָם סְקַרְתָּ גַם לְהַגְדִּיל :

יחיד ונשא שוכן שמים • ימן לכלם מקנאות מים • יען חסידיו
 מיחדיו פעמים : יסף ירו לתעב המון • ירירות בית לאיש
 בזמון • ישכבנה אז תחלה ההגמון : יתר זאת נתקעה לגודש •
 ירחים ארבעים וארבע חדש • יהודה הסיעה בהן הקדש •
 בנתמלא ספק ושדי חנן • בנסה לחשמונאי בת יוחנן • כנסום
 במשתה בחפה להתלונן : כל־עדיה פחתה הפלה • כוס מזנה
 לקרואי הכולה • ככשו עיניהם מהביט צלה : כבד שצף האח
 לעמתה • כבירים קרואים פה להטעימה • כנגדם איך עמדת
 בקרשה ערומה :

למו השיבה נות יפה פיה • לי איך תיסרוני ברמיה • לערל
 וטמא תשכיבוני עריה : לבשה רוח אז יהודה • לבו מלאו
 גבורה עבודה • לחש ויקנא קנאה כבדה • לקט הדם וכל מיני
 בשמים • להגיל כמו בגיל הנומים • להתעות לעול חקו
 משלימים :

מרחוק בשקפם מזמרים ומחננים • מלל אלו השרים ומנהיגים •
 מעתה נכנסו בנימוסי ערוגים : משרתיו ומחנהו חוצה הנים •
 מתתיה ואחיו פנימה הכנים • מכבי יהודה גבורה השנים •
 ממואסת עץ הדקיר המזנה • מעכו לגמרים רדף המחנה •
 מחצם וכלם ויגר לאליפרנה :

נסע ויאסוף המונו להקמיל • נח קרוב מציון מיל • נע לבכי
 ביער וכברמיל • נדבו עם לשוב למחוללם • נאנחים בצום
 ובכי כלם • נחמדים מפז הגו בפלולם : נבא למלך נאמנו
 אכזר • גדיב ויעץ דוכום וארפרכיור • נצרו חקם ויציתוף
 בכיור :

סוּטן כהאזין עליו הגעיר • סח להוקיעו כבודו להבעיר • סמוך
 מבוא שער העיר : סעף מחר הקריה באגחיל • סייפי בראש
 זה אתחיל • סנגרון משנאי עבור השחיל • סככתני בלילה
 ההוא יהודית • סודה ברוך וטעמה עדית • סוחרה לעמה
 וליזן לפידית :

עיר ויושביה בכושר בחזותה • עלצה ותולך עמה שפחתה •
 על

על יי השליכה יהבתי : עמדה בראש מחנות האויב •
 עליצותיו להפוך וחילו לרביב • על ראשו גמולו לחייב : עדי
 יופיה הגידו למלך • עלמה כמות אין בפלך • ערבה עליו
 ולהביאה הלך :

פץ מה דרכך השמיעיני • פצה ממשפחת נביאים אני • פותרים
 עליה מלכי וקציני : פתע פתאום בעת מחר • פנזויה יתצו
 העיר בפחד • פסעתי לבשרך אל תאחר : פורה בדורכך
 כמו חמתך • פקוד וזכור את אמתך • פרחי משפחתי
 ישרתוך בביתך :

צמצף כל שאלתך אמלא • צביזני אם תעשי מלבלה • צאצאי
 בית אביך אעלה : צרחה לו אינני טהורה • צו להעביר קול
 וגזרה • צורו מהגיע בעלמה המטהרה : צהל פסוס מזון
 וכרבר • צבאיו למשחה שמנים השכר • צוארו לצור שחה
 וישכר :

קפחתו אז שנת תרדמה • קרואיו נאמו הנערה לפנמה : קדקדו
 השכיב וכישן נדמה : קמו חיש ופנו לדרכס • קלו רגל מעל
 מלכס • קדמו וירוצו לאהלי סופס : קרואה יראת יי ומשכלת •
 קצצה גולגלתו בראש שבולת • קחתו והביאתו להטיב תוחלת :
 ראותו ולא האמינו לה • רצו לאיש בקצפו תלה • רחש הוא
 ראשו באלה : רמש ההוא גדלו שמחות • רחקו וינוסו יגון
 ואנחות • רוך ומתנגס בהרך למחות רקדו וחדו כל הלילה •
 רנן הנעימו לנורא עלילה רחפס ופקדם בפסוח וחמלה :

שחר בהקרין והבקר אור • שאנו לקול אדיר ונאור שמע
 ישראל יי לבאור : שודדים בשמעם המולת ההמון • שחו
 להקיץ המלך ולכמון • שזפוהו מת מושכב בארמון : שאונם
 נכנע ותברח רוחם • שחתו וחגרו בפחד אבתם • שוביהם
 רדפום והכום לפלחם :

תמום והרגום תלי תלים • תודות ושיר סיגו סגולים • תוקף
 הנס קבעו משכילים • תחמו הלל לגמור שמנה • תוכן נרות
 להעלות ברננה • תמיד בכל שנה ושנה • תואמו היזם שבת

וּחֲנוּכָה • תְּפֹאֵר בְּעֵינֶיךָ בַּעֲנוּגָה וּרְכָה • תַּעֲיִרָךְ נֶצַח לָךְ
הַמְּלוּכָה • יַחֲדִירָךְ וַיִּדְרִיךְ סֵלָה פְּקֻדֶךָ • בַּל נִדְמִיתָה שְׁגִבּוּקָה
לְבָרוּךְ • מִשְׁבֵּי הַדְּרִירִים וְהַכֹּל יוֹדוּךָ • קְדוּשׁ :

ואומר קדושי אל וברכו ומתפללין שמרית כשאר השבתות ואומרים על הנסים וגומרין את ההלל ומזיאים ב' ס"ת ואומרים מומר חנוכה הבית וקורין בספר א' ז' נברו כפ' השבוע ואומר קדוש לעילא ובכ' קורא בנשיא של אותו היום ואומר קדוש לעילא ומפסיקין רבי ושמואל בוכריה ב' ואומרים אשרי ומחזירים ס"ת למקומו ואומר החון קדוש לעילא ואומר במוסף על הנסים ואחר חזרת ש"ץ המוסף נוהגים לומר זה קודם קדוש נמור

עושה שלום לשבת וחנוכה

יִתְנוּ צְדָקוֹת יְיָ בֵּינֵי חוֹסִים • חֲנֻכָּה בְּמִשְׁפָּט עֵת לֵהֱיוֹת עוֹשִׂים •
קוּמוּ חַזוּ תְּקִפוֹ בְּבוֹד לֹו נְשִׁים • קְדוּשׁ בִּי עֲשֵׂה פְּלֵא
וְרוֹב נִסִּים : יִתְנוּ אֲגִילָה וְאַשְׁמַחָה בְּחֶסְדֹו בִּי גִבֹר • חֲבַל עוֹל
עָמִי מִשֵּׁה רִשְׁעִים שֶׁבֶר • סִפְחָ קְדָקוֹד זֶר בְּתוֹכְכֶם בִּי עֶבֶר • בְּלַע
אֲבִירִים בְּקִדּוֹחַ אִישׁ הַמָּסִים : קוּמוּ בַּמָּה אֶקְדָּמְנוּ אֲבָף לְאֵל
מָרוֹם • טְבוּחַ מִשְׁטִימֵי אֶדְ הַעֲרִים עָרוֹם • עוֹד הַשְּׁקִיט מִשְׁקִיט
אֶרֶץ מְדָרוֹם • נִפְשֵׁי מְאָדָם רַע מִבָּף אִישׁ חֲמָסִים : קוּמוּ גְבוּרוֹתֶיךָ
לְהַגִּיד אֶדְ לֹא לְשִׁכְחָ • יָדוּ לֹא קָצְרָה בְּקוּמוֹ לִזְכוּת • פְּרוֹת
לְעַמּוֹ לְעוֹזֹר בֵּין רַב וּלְאִין כַּח • שֵׁם חֲלָשׁ יֹאמֵר בְּגִבּוּרִים בּוֹסִים :
קוּמוּ דוּחוּ יָד יָכִין הָיָה לְצוֹר מְעוֹז • בָּף אִשֶׁת הַקְּנִי רֹאשׁ הַשָּׂר
לְרַעוּזֵי • צְדָקוֹ בִּי הוֹשַׁע אֶת זְרוּעַ לֹא עוֹז • מְעַמֵּד וְאִין מִפְּנֵה בִּי
הַמָּה נָסִים : קוּמוּ הוֹלֵל אַח נִפְשַׁע בְּקוּמוֹ לְרַבֵּב • לְצוֹר בְּנֵי
מְגִדוֹל לְבַל תִּתּוֹם שֶׁכֵּב • קִטְפָתוֹ אַחַת בְּפִלַח הַרְּכָב • וַיִּצְאוּ
לְרוּיָה מִבְּטָן עַמּוֹסִים : קוּמוּ וְקִשׁ בִּי הַקְּשׁוּ בְּנֵי אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ •
מִגֵּן גְּבוּרָם יָד בַּת הַיִּשִׁישׁ • רֹאשׁוֹ הַסִּירָה בְּמִיץ עֵנְבֵי אִשִׁישׁ •
אִזִּי כְּבַמְצוּלָה עוֹמֵד בֵּין הַהַרְּסִים : קוּמוּ זְמַרְהָ וְקוֹל תוֹדָה וְנִבְּל
וּכְנֻרוֹת • שְׁמַנַּת יָמֵי חֲנֻכָּה הַטִּיבוּ גְרוֹת • תִּקְרָף קוֹל שְׁמַחָה
כְּמוֹ קוֹל צְנוּרוֹת • לְמִשְׁתָּה מִמַּתְקִים וּבְרַבּוּרִים אֲבוֹסִים : קוּמוּ
שְׂמוּטִים אֲשֶׁתוֹלְלוּ מִצוֹק הַתְּלָאוֹת • חֲפְצִימוּ יִצְלַח וְגַם יִגִּילוֹן
עַל זֹאת • בְּרִית בִּימֵי עוֹלָם יִרְאוּ נִפְלְאוֹת • הוֹד לְשִׁמוּ יִשְׂאוֹן
וּבְרַכְתּוֹ נְשִׁים : קוּמוּ

יוצר לשבת שניה של חנוכה

וכסחלו שני שבתות בימי חנוכה אומרים יוצר זה בשבת שניה

סדר מ"ב ואחר כך מסה חזק

אזכור מעללי ייה ואתן לו הודיה • ממעשה שהיה • בימי
מתתיה • בהיותי בזויה • שבורה ורחויה • מתוך דאב
ודויה • הוציאי לרויה • גבר ועלה • אלכם נדרום בגדולה •
במלכות יון בתהלה • היא הקרן הגדולה • דמה לעור באפלה •
וכלא היה לו בן להנחילה • וחלק מלכות וממשלה • לארבעה
בני עולה • הם היו לסגלה • קוץ ודרדר וחרולה • וגורו בחמה
וכלה • תורת משה לגעלה • והגיון דת לבטלה • עם נדות
לקלקלה • ושבתות לחלה • ובנים שלא למהלה • זוהמה וחזיר
ונבלה • בכח אותם להאכילה • בריחי בתים לנטלה • ואם לא
אותם לקטלה • תרות בקרני שורים תחלה • באל בלי היות
למו נחלה • ועמדו ישראל בבהלה • ומכרו משור ועד עגלה •
טומאת בעילה • גורו על כל בלה • כשתנשא לבעלה • תבעל
להגמון תחלה • יעצו חכמי עגולה • להטחין במגרוסות אכילה •
רמו ששם ברבת הלולא • ונעשה נס ואחת מהנה לא נפלה •
כמו כן עשו בחכמה • בגרות להכמין בתי אימה • מצות מילה
לקימה • בצווי תורה תמימה • לחץ יונה תמה • כשר שוכן
רומה • לבש בגדי נקמה • בצרים להלחמה • מתתיה וחשמנים •
אז חברו בחתונים • וכשהרגישו יונים • והנה הגמון עם כל
המונים • נגד ביתם חונים • בלה לטמאות בזוננים • ובית דין
יושבים אנונים • נושאים בדבר ונותנים • סכלתנית היתה וחכמה •
געה וחנה שמה • קרעה לה בגדי רקמה • ועמדה לה ערמה •
עיניהם כבשו לאדמה • והיא קולה הרימה • לערל תמסרוני
בזמה • ולכם אחי בושת למה • פץ מתתיה לחשמונאי • אתם
כהני יי • ואני ושבעה בני • כמספר שבטי אמוני • צרי לאבד
ומוני • נדגול בשם יי • ומיר אלעזר התיו ראש הזנאי • שהוא
ערום וקנאי • קמו בדברים • יהודה מכבי ושאר גבורים • כאיש
אחד חברים • מחנה יונים מפגרים • רוצצים ומשברים • משנים
עשר עברים • זה מכה וזה מחרים • ורדפום מעכו ועד נמרים •

שאל

שאל אנטיוכוס איבכה • סיעתו רבכה • וכשמעו בכה • חמתו
לא שככה : הרגל פיליו לשרוכה • וקשתותיו לדרוכה • בלי
קרב לערוכה • ובחזוק עם לפרוכה : מצבא המון נוא • גבר חיל
המונו • וילבש שריונו • ועלה על פיל בגאוונו : שאג יהודה בענינו •
ואלעזר ירה חץ שנונו • ויך פיל בשרירי בטנו • ונפל ונשבר
הוא וארונו : התחנן מלך בבכיה • התפללו עלי לחחיה •
ואבנה לו בית בפז וטרקיא • ולא אבו לו מפיקי תושיה : חילו
אברו בלא היה • והורד שאול תחתיה • ובת קול פרוה ואמרה
נצחו טליא • דאנחו קרבא באנטיוכיא : זמן יציאת דבים •
מאחר באב להכחיד מרבים • ובחג אסיף בלו כל אויבים •
ובחמשה ועשרים בכסלו לביתם שבים : קריאת הלל שמונה
נוכבים • כי מטביעת לובים • לא היתה כזאת לחביבים • ועל
זאת שבחו אהובים :

ומתפללים כמו בשבת ראשון רק שמפטרין ויעש חירוס במלכים ה' ו' שהיא כתובה
כחומסים בפר פקודי • ואומרים מוסף • עושה שלום של חנוכה • וגומרין כמו שכתוב שם :

אם חל ראש חדש טבת להיות בשבת • כלילה מדליקין נר חנוכה קידס ואח"ך נר שבת •
ומתפללים ערבית כמו בשבת ומזכירין אלהינו ועל הנסים וגומרים את התפלה •
בשחרית מתפללין כשאר השבתות • וגומרין את ההלל • ואומר החזן קדיש גמור • ומוציאין
ג' ספרי תורה ואומר החזן סדר המזמור של שבת ומוסיפים מזמור של חנוכה ואחר כך גדלו
וכו' • וקורין טעה גברי בספר תורה ה' בפרשת של השבוע ולא יאמר קדיש • ובספר שני
קורה השכישי בפרשת שבת וראש חדש • ואומר קדיש • ובספר שלישי קורה בענין היום •
ואומר קדיש • וגומרים כל התפלה כשאר השבתות :

מגילת אנטיוכוס

ויהי בימי אנטיוכוס מלך יון מלך גדול וחנוק היה ותקף בממשלתו וכל
המלכים ישמעו לו : והוא כבש מדינות רבות ומלכים חזקים והתריב
טירותם והיכליהם שרף באש ואנשיהם בבית האסורים אסר : והוא בנה
מדינה גדולה על חוף הים להיות לו לבית מלכות ויקרא לה מדינת
אנטיוכיא על שמו : ונס בנדרים משנהו בנה מדינה אחרת לנגדה ויקרא
לה בנריכ על שמו וכן שמוהן עד היום הזה : בשנת עשרים ושלוש שנים
למלכו הוא שנת מאתים ושלוש עשרה שנים לבנין בית האלהים שם
בניו לעלות לירושלם : ויען ויאמר לשריו הלא ירעתם כי יש עם היהודים
אשר בירושלם בנינו לאלהינו אינם מקרבין ודתינו אינם עושים ודתי
המלך עושים לעשות דתם : ונס הם מנחלים ליום שברזן המרכים
והשלטונים

והשלטונים ואומרים מתי ומלך עלינו מלפנו ונשלוח פים וביבשה וכל
 העולם יתחן בגדינו : אין כבוד למלכות להניח אלה על פני הארמה :
 עתה באו ונעלה עליהם ונכבד מהם הכרית אשר פרת להם אלהיהם
 שבת ראש חדש ומילה : ויטב הדבר בעיני שריו ובעיני כל חילו :
 באותה שעה קם אנטיוכוס המלך וישלח את נקנור משגהו כחיל גדול
 ועם רב ויבא לעיר יהודה לירושלם : ויהרוג בה הרג רב ויבן במה
 בבית המקדש במקום אשר אמר אלהי ישראל לעבדיו הנביאים שם
 אשכן שכינתי לעולם : במקום שהוא שחטו את החזיר ויביאו את דמו
 לעזרת הקדש : ובהיות זה באשר שמע יוחנן בן מתתיהו כהן גדול כי
 זה המעשה נעשה נמלא קצף וחמה וזיו פניו נשתנה ויועץ בלבו מה
 שיוכל לעשות על זה : ואז יוחנן בן מתתיהו עשה לו חרב שתי
 אמורת ארפה וורת אחת רחבה תחת בגדיו עטפה : ויבא לירושלם
 ויעמוד בשער המלך ויקרא לשוערים ויאמר להם אני יוחנן בן
 מתתיהו באתי לבוא לפני נקנור : ואז באו השוערים והשומרים ויאמרו
 לו הכהן הגדול מתייחדים עומד בפתח ויען נקנור ויאמר להם בוא
 יבוא : ואז יוחנן הובא לפני נקנור ויען נקנור ויאמר ליוחנן אתה
 הוא אחד מן המורדים אשר מרדו במלך ואינם רוצים בשלום מלכותו :
 ויען יוחנן לפני נקנור ויאמר אדני אני הוא עתה באתי לפניך אשר
 תרצה אעשה : ויען נקנור ויאמר ליוחנן אם ברצוני אתה עושה קח
 חזיר ושחטוהו על הבמה ותלבש בגדי מלכות ותרכב על סוס המלך
 ובאחד מאותבי המלך תהיה : ובאשר שמע יוחנן השיבו דבר אדני ירא
 אני מבני ישראל פן ישמעו כי עשיתי בן ויסקלוני באבנים : עתה יצא
 כל איש מלפניך פן יודיעום אז נקנור הוציא כל איש מלפניו : וישא
 יוחנן בן מתתיהו עיניו לשמים ותקן תפלתו לפני אלהיו ויאמר אלהי
 ואלהי אבותי אברהם יצחק ויעקב אל התנני נא ביד הערר הזה כי
 אם יהרגני ילך ויתפאר בבית חנון אלהיו ויאמר אלהי נתנו בירי :
 באותה שעה פסע עליו שלש פסיעות ויתקע החרב בלבו וישלך אותו
 חלל בעזרת הקדש לפני אלהי השמים : ויען יוחנן ויאמר אלהי לא
 תשים עלי חמא כי הרגתיו בקדש עתה בן התן את כל העמים אשר
 באו עמו להיצר ליהודה ולירושלם : אז יצא יוחנן בן מתתיהו ביום הזה
 וילחם בעמים ויהרוג בהם הרג רב : מספר ההרוגים אשר הרג ביום
 ההוא שבע מאות אלף ושנים ושבעים אלף אשר היו הורגים אלה
 לאלה : פשוכו בנה עמוד על שמו ויקרא לו מכבי ממית החוקים : ויהי
 באשר שמע אנטיוכוס המלך כי נהרג נקנור משגהו צד לו מאד וישלח
 להביא

להביא לו בגרים הרשע המטעה את עמו: ויען אנטיוכוס ויאמר לבגרים
 הרא ידעת אם לא שמעת אשר עשו לי בני ישראל הרגו חיילי ויכוזו
 מחנותי ושרי: עתה על ממוניכם אתם בוטחים או פתיכם לכס הם בואו
 ונעלה עליהם ונבטל מהם הברית אשר כרת להם אלהי השמים שבת
 ראש חדש ומילה: או בגרים הרשע וכל מחנותיו בא לירושלם ויהרוג
 בהם הרג רב ויגזור בה גזרה נמורה על שבת ראש חדש ומילה: בהיות
 זה כאשר היה דבר המלך נחפזת מצאו איש אשר מל בנו ויביאו האיש
 ואשתו ויתלו אותם נגד היקד: וגם אשה אשר ילדה בן אחרי מות בעלה
 והמל אותה לשמונה ימים ותער על חומת ירושלם וכנה מהול בידה:
 ויען והאמר לך אומרים בגרים הרשע ברית אבותינו לא נבטל ממנו
 שבת ראש חדש ומילה ומבני בנינו לא יוסר: ותפיל בנה לארץ ותפול
 אחריו וימותו שניהם כאחד ורבים מבני ישראל היו עושים כן בימים
 ההם ולא שנו ברית אבותם: בזמן ההוא אמרו בני ישראל אלה לאלה
 באו ונלך ונשבות במערה כן נחלל את יום השבת וילשינו אותם לפני
 בגרים: או בגרים הרשע שלח אנשים חלוצים ויבאו וישבו על פי
 המערה ויאמרו אליהם יהודים צאו אלינו ואכלו מלחמנו ושתו מיינינו
 ובעשינו יהיו עושים: ויענו בני ישראל ויאמרו אלה לאלה זוכרים אנחנו
 את יי אשר צונו על הר סיני ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך
 וביום השביעי תשבות עתה טוב לנו אשר נמות במערה מאשר נחלל
 את יום השבת: בהיות זה כאשר לא יצאו אליהם הביאו עצים וישרפו
 על פי המערה וימותו כאלף איש ואשה: אחרי כן יצאו בני מהתיה יוחנן
 וארבעה אחיו וילחמו בעמים ויהרגו בהם הרג רב כי בטחו באלהי
 השמים: או בגרים הרשע נבנם בספינה אחת ויגם אל אנטיוכוס המלך
 ועמו אנשים פליטי חרב: ויען בגרים ויאמר לאנטיוכוס המלך אתה
 המלך צוית לבטל מן היהודים שבת ראש חדש ומילה מרמה גדולה
 ומרד בתוכה: כאשר אם ילכו כל העמים ורחאמות והרשונות לא
 יוכלו לחמשה בני מהתיה מאריות הם הזקים ומנשרים הם קלים
 ומדכים הם נחפזים: עתה המלך ייטב עליך ולא תלחם באנשים מעט
 כי אם תלחם בהם ותכוש בעיני כל המלכים: לכן כתוב ושלח ספרים
 בכל מדינות מלכותך ויבאו שרי החילות ולא ישאר מהם אחד וגם
 פירים מלכשים שריונים יהיו בהם: וייטב הרבר בעיני אנטיוכוס
 המלך וישלח ספרים בכל מדינות מלכותו ויבאו שרי עם ועם מלכות
 ומרכות ופילים מלכשים שריונים עמהם באו: ויקם בגרים הרשע
 שנית ויבא לירושלם ויכרע החומה וינתק המבוא ויפרוץ במקדש שלש

עשרה פרצות וגם מן האבנים שבר עד אשר היו בעפר ויחשוב בלבו
ויאמר הפעם הזאת לא יוכלו לי כי רב חילי ועוז ידו ואלהי השמים
לא חשב בן : וכשמוע חמשה בני מתתיה קמו ויכאו למצפה גלעד
אשר היה שם פליטה לבית ישראל בימי שמואל הנביא : צום גורו
וישבו על האפר לבקש רחמים מלפני אלהי השמים : אז נפל ברבם
עצה טובה יהודה הבכור שמעון השני השלישי יוחנן הרביעי ונתן
החמישי אלעזר : ויברך אותם אביהם וכן אמר יהודה בני אודך ביהודה
בן יעקב אשר היה נמשל לאריה : שמעון בני אודך כשמעון בן יעקב
אשר הרג יושבי שכם : יוחנן בני אודך כאבנר בן נר שר צבא ישראל :
יונתן בני אודך כיונתן בן שאול אשר הרג עם פלשתים : אלעזר בני
אודך כפינחס בן אלעזר אשר קנא לאלהיו והציל את בני ישראל :
אחד זה יצאו חמשה בני מתתיה ביום הזה וילחמו בעמים ויהרגו בהם
הרג רב ויהרג מהם יהודה : פאזתה שעה כאשר ראו בני מתתיה
כי נהרג יהודה שבו ויכאו אל אביהם ויאמר להם למה שבתם : ויענו
ויאמרו אשר נהרג יהודה אחינו אשר היה חשוב ככלנו : ויען מתתיה
אביהם ויאמר אליהם אני אצא עמכם ואלתם בעמים פן יאכרו בית
ישראל ואתם נבחרתם על אחיכם : ויצא מתתיה ביום ההוא עם בניו
וילחמו בעמים : ואלהי השמים נתן כל גבורי העמים בידם ויהרגו
בהם הרג רב כל אוחיו חרב וכל מושבי קשת שרי החיל והספגנים
לא נותר בהם שריד וינסו שאר העמים למדינות הים : ואלעזר היה
מתעסק להמית הפילים ויטבע בפרש הפילים וכאשר שבו בקשוהו ואחר
כן מצאוהו אשר טבע בפרש הפילים : וישמחו בני ישראל כי נתנו בידם
שונאיהם מהם שרפו באש ומהם הקרו בחרב ומהם תלו על העץ :
ויבגרים הרשע המטעה את עמו שרפו אותו בית ישראל באש : ואז
אנטיוכוס המלך כאשר שמע אשר נהרגו בגרים הרשע וכל שרי החיל
אשר עמו נכנס בספינה ויגס למדינות הים ויהי כל מקום אשר היה בא
שמה מורדין בו וקוראין אותו הבורח : אחרי כן באו בני חשמונאי לבית
המקדש ויבנו השערים הנשברים ויבנו הפרצה ויטתרו את העזרה מן
ההרוגים ומן השמאות : ויבקשו שמן זית וד להדליק המנורה ולא מצאו
כי אם צלוחית אחת אשר הייתה חתומה בטבעת הכהן הגדול וידעו כי
היה טהור : כשיעור הדלקת יום אחד היה בה ואלהי השמים אשר שבן
שמו שם נתן בה ברכה והדליקו ממנה שמונה ימים : על כן קיימו בני
חשמונאי קיום וחזקו אפר ובני ישראל עמהם כאחד לעשות שמונת הימים
האלה ימי משתה ושמחה בימי המועדים הכתובים בהורה ולהדליק

כָּהֵם נְרוּחַ לְהוֹדִיעַ אֲשֶׁר עָשָׂה לָהֶם אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם נְצוּחִים : וּבָהֶם אֵין
 לְסִפּוּד וְלֹא לְגִזּוּר צוּם וְתַעֲנִית וּזְרָתִי אֲשֶׁר יֵשׁ עָלָיו מִלִּפְנֵי זֶה וַיַּחֲפֹל
 לִפְנֵי אֱלֹהָיו : אֲךָ חֲשֹׁמוֹנָאֵי וּבְנָיו וְאַחֵיהֶם לֹא גִזְרוּ בָהֶם לְבַטֵּל עֲבוֹדַת
 מְלֹאכָה וּמִן הָעַתָּה הֵיחָד לֹא הָיָה שֵׁם לְמַלְכוּת יוֹן : וַיִּקְבְּלוּ הַמַּלְכוּת בְּנֵי
 חֲשֹׁמוֹנָאֵי וּבְנֵי בְּנֵיהֶם מִהַעַתָּה הַזֹּאת וְעַד חֲרַבֵּן בֵּית הָאֱלֹהִים מֵאַתִּים וְשֵׁשׁ
 שָׁנִים : עַל כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמֵעַלָּה בְּכָל נְלוֹתָם שׁוֹמְרִים הַיָּמִים
 הָאֵלֶּה וַיִּקְרְאוּ לָהֶם יָמֵי שְׁמִחָה בְּעֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה לְחָדָשׁ כִּסְלוֹ : וְעַד עוֹרָם
 לֹא יִסּוּרוּ מִדָּם אֲשֶׁר הָיוּ בְּבֵית מִקְדָּשׁ הַכְּהֻנִּים וְהַלְוִיִּם וַחֲכַמֵּיהֶם אֲשֶׁר
 קִיָּמוּ עֲלֵיהֶם וְעַל בְּנֵי בְּנֵיהֶם עַד עוֹלָם : הָאֵל אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּהֶם נֶס וּפְלֵא
 הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּנוּ נֶסִים וּנְפִלְאוֹת וַיִּקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב בְּיָמָי צִאחֲךָ
 מֵאַרְצָ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נְפִלְאוֹת :

ארבעה זמנות תיקנו כנביאים הראשונים להתענות בהם : ז'ס הרביעי : ז'ס החמישי :
 ז'ס השביעי : ז'ס העשירי : והם עתידין להיות ימים טובים שנאמר כה
 חמר ה' נכחות ז'ס הרביעי ז'ס החמישי ז'ס השביעי ז'ס העשירי יהיה לבית יהודה
 לששון ולשמחה ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו :

שמונה עשרה לעשרה בטבת

לאחר שהתפללו בלחש החזן מסדיר תפלתו בקול ואומר :

י' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
 יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן
 גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא
 גְּאֻל לְבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוּ בְּאַהֲבָה • מֶלֶךְ גְּאֻל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן :
 בֶּן אָדָם אֱלוֹת אֵינָה בְּשִׁמְעָךָ • אֹר מְנוֹרָתִי נִדְעָךָ בְּשִׁקְעָךָ •
 בְּעֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה אוֹתִי מֵלֹא אֹר בְּשִׁסְעָךָ • אֲךָ אֲשַׁעֵן בְּשׁוֹב
 יְשׁעָךָ • וְתַחַן לִי מְגוֹן יְשׁעָךָ • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגוֹן אַבְרָהָם :
 אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם יי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מְשִׁיב הַרוּחַ
 וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
 רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים מְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּים אֲמוֹנָתוֹ
 לְיִשְׂרָאֵל עֹפֵר מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית
 וּמְחִיָּה וּמְצַמִּיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה • וְנִאֶמֶן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים :
 כְּתוּב בִּיאַת פְּרִיץ חַיּוֹת בְּיִזְמָךָ • כִּי בְּפוֹשְׁעֵי נֶסֶךְ צָפוֹן קוֹמְךָ •
 בְּעֵצָם

שמונה עשרה לעשרה בטבת

בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה בֵּן בּוֹי כְּשֵׁר הוֹמָךְ • בְּחֹשֶׁר מִטְרוֹת עֵץ עִם זו
וּתְמָךְ • וּגְשָׁם חַיִּים שָׁאֵל מִמֶּךָ • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

ובחזרה שלוח צנור ואמר ויש בוסגים לומר במקום כתר

כְּתָר יִתְּנוּ לָךְ (יי אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים) נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוּד
הַמּוֹנֵי מַעֲלָה עִם (עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל) שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְשַׁלְּשִׁים לָךְ
קְבוּצֵי מִטָּה יַחַד בְּלֶם קְרוּשָׁה לָךְ קְרוּשָׁה וְכֵן כְּתוּב עַל יַד יְיָ
יִשְׁלְשׁוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר • קְרוּשׁ קְרוּשׁ
קְרוּשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : לְעַמָּתְךָ בְּרוּךְ יִאֲמְרוּ בְּרוּךְ
כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ : וּבְרַבְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר • יִמְלוֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ
צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ :

לְדוֹר וְדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּךְ וּלְנֶצַח נְצִחִים קְרוּשָׁתְךָ נְקַדִּישׁ וְשִׁבְחָךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל
וְקְרוּשׁ אַתָּה :

לָךְ גְּעִיתִי וְסַעֲתָה מְלַהֲפָדֵעַ • גִּבֹר אָרִי קִרְנוֹתֵי לְגַדֵּעַ • בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה גָּלָה עַמִּי מִבְּלֵי דַעַ גָּנוּז בְּלִבְךָ קָרֵב עַת הוֹדִיעַ •
כְּנִאֲמַתְּ וְאֵת שֵׁם קְדוֹשִׁי אוֹדִיעַ • בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :
אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאִנוּשׁ בִּינָה וְחֲנֻנּוֹ מֵאַתָּה דַּעַת
וּבִינָה וְהַשְׁכֵּל :

אַתְּ דְּבָרֶיךָ כּוֹנְחֵי לְהִתְנַבֵּל • דוֹחֲפֵתִי נְפוּל עַל פִּי אוֹכֵל • בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה דוֹרֵם סָמָךְ לְשִׁכְּלִי • דְּרִשְׁנָא מְכוֹנֶת אֲבִקַּת
רוֹכֵל • לְקַחַת מוֹסֵר הַשְׁכֵּל • בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת :
הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וּדְבַקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּקְרַבְנוּ מִלְּבָנוּ לְעַבְדוּתְךָ
וְהַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :

שֵׁם הוֹקֵלְךָ בְּנִקְהָלוֹ לוחֲמִים • הַגּוֹי כְּרוּגְנוֹ כְּמִתְלַהֲמִים • בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה הוֹסַחֲפֵתִי בִּיד הוֹלְמִים • הַגּ הֵן עַת קֶץ לְשֵׁלֶם
נְחוּמִים • כְּנִאֲמַתָּה שְׁבִתִי לִירוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה :

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ • מְחוּל לָנוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּי פָשַׁעְנוּ • כִּי
אַתָּה יי טוֹב וְסֵלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קָרְאִיךָ : כִּי עִמָּךְ
הַסְּלִיחָה לְמַעַן תּוֹרָא : לְמַעַן שְׂמֵךְ יי וְסֵלַחְתָּ לְעוֹגְנֵנוּ כִּי רַב הוּא :
כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל
רַחֲמֶיךָ

רחמיך הרבים: כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים ועל צדקותיך
אנו נשענים ולסליחותיך אנו מקוים. אתה הוא יי מלך אוהב
צדקות מקדם. מעביר עונות עמך ומסיר חטאת יראיך. כורת
ברית לראשונים. ומקיים שבועה לאחרונים. אתה הוא שירדת
בענן בכורך על הר סיני והראית דרכי טובך למשה עבדך.
ארחות חסדיך גלית לו והודעתו כי אתה אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ומרבה להטיב ומנהיג את כל העולם כלו
במדת רחמים וכן כתוב. ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך
וקראתי בשם יי לפניך וחנותי את אשר אחוץ ורחמתי את
אשר ארחם. אל ארך אפים אתה בעל הרחמים נקראת. ודרך
השובה הורית. גדולת רחמיך וחסדיך תזכור היום ובכל יום
לזרע ירידיך. תפן אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים.
בתחנון ובתפלה (לפניך) נקדם. כמו שהודעת לעניו מקדם.
מחרון אפה שוב. כמו בתורתך כתוב. בצל כנפיה נחסה
ונתלונן. כיום וירד יי בענן. תעבור על כל פשע ותמחה אשם.
כותיצב עמו שם: תאזין שוע ותקשיב (ברצון) מאמר. כויקרא
בשם יי ושם נאמר. ויעבר יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע
והטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו
אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה יי טוב
וסלח ורב חסד לכל קראיך: כי עמך הסליחה למען תורא:
למען שמך יי וסלחת לעוננו כי רב הוא:

למנצח מזמור לדרוך: בה יהוה חסיתי אל-אבושה לעולם
בצדקתך פלטני: הטה אלי אזנה מהרה הצילני היה
לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני: כי-סלעי ומצודתי
אתה ולמען שמך תנחני ותנחלני: תוציאני מרשת זו טמנו לי
כי אתה מעוץ: בדרך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת:
שגאתי השמרים הבלי-שוא ואני אל-יהוה בטחתי: אנילה
ואשמחה בחסדך אשר ראית את-עניי ידעת בצרות נפשי:
ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי: חנני יהוה כי

תפלת העניח לעשרה בטבת

צָר לִי עֲשֵׂה בְכַעַם עֵינֵי נַפְשִׁי וּבִטְנִי : כִּי כָלוּ בִּיגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי
 בְּאַנְחָה כְּשֶׁל בְּעוֹנֵי כַּחַי וְעַצְמִי עֲשִׂשׁוּ : מִכָּל־צוֹרְרֵי הַיְיִתִּי חֲרָפָה
 וְלִשְׁכְּנֵי אֶמְאָד וּפְחָד לְמִידַעֵי רֵאֵי בַחוּץ נִדְרוּ מִמֶּנִּי : נִשְׁבַּחְתִּי
 כִּמֵּת מֶלֶךְ הַיְיִתִּי כִּכְלֵי אֶבֶד : כִּי שָׁמַעְתִּי אֶדְבַת רַבִּים מְגוֹר
 מִסְּבִיב בְּהוֹסְרֵם יַחַד עָלַי לִקְחַת נַפְשִׁי זָמְמוּ : וְאַנִּי עָלֶיךָ בִּטְחָתִי
 יְהוָה אִמְרָתִי אֱלֹהֵי אֲתָה : בִּידֶךָ עֲתַתִּי הִצִּילָנִי מִיַּד־אֹיְבֵי
 וּמִרְדְּפֵי : הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל־עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בַחֲסֶדְךָ : יְהוָה אֵל־
 אֲבוֹשָׁה כִּי קָרָאתִיךָ יִבְשׁוּ רַשָׁעִים יִדְמֻ לְשֶׁאוֹל : תִּאֲלַמְנָה שִׁפְתֵי־
 שֶׁקֶר הַדְּבָרוֹת עַל־צִדִּיק עֲתַק בְּגֵאוּהָ וּכְבוֹ : מַה רַב טוֹבָה אֲשֶׁר־
 צִפְנָת לִירְאֶיךָ פִּעֵלֶת לַחֹסִים בְּךָ נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם : תִּסְתִּירֵם אִבְסֶה־
 פָּנֶיךָ מִרְכְּסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם כְּסֶכֶה מִרִּיב לְשָׁנוֹת : כְּרוּךְ יְהוָה כִּי
 הִפְלִיא חֲסֵדוֹ לִי בְּעִיר מְצוֹר : וְאַנִּי אִמְרָתִי בַּחֲפוּי נִגְרֹזְתִי מִנִּגְדַּ
 עֵינֶיךָ אֲכֹן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֶיךָ : אֶהְבֹּ אֶת־יְהוָה
 כָּל־חֲסִידָיו אֲמוּנִים נֹצֵר יְהוָה וּמִשְׁלָם עַל־יָהֵר עֲשֵׂה גֵאוּהָ :
 חֲזִקוּ וַיֵּאֱמַן לְבַבְכֶם כָּל־הַמִּיחָלִים לִיהוָה :

אֲבוֹתֵינוּ בְּשִׁלּוֹתֵם בְּעֵטוֹ בְּפָנֵי חוּזִיךָ שְׁכָם לֹא הָטוּ גְדוּ לָהֶם
 יוֹם יוֹם וּמִתוֹכְחוֹתֵם נָטוּ • דֶּרֶךְ שְׁרִירוֹת לָבָם אַחֲרֶיךָ
 שָׁטוּ : הִסְעֵתָה עֲלֵיהֶם בְּצֹאן עִם וְשָׁלְטוּ • וַתִּפֹּל פְּתָאוֹם עִיר
 וּבְהִלּוֹת וּפְנִיָהֶם לָטוּ • זֶה לְבִיא כְּהִיּוֹם בְּעֲשִׂירֵי בְּרִשְׁיוֹ שָׁטוּ •
 חוֹמוֹתַי סִבְכוּ וְלֹא מָשׁוּ עַד אוֹתָם לִיהָטוּ : טוֹבִים לֹא נִמְצְאוּ בִי
 כִּי כָלָם מָטוּ • יְשִׁישֵׁי מִשְׁעַר שָׁבְתוּ וּנְאֻמָּתָה שׁוּטְטוּ • כְּתוֹב לָךְ
 אֶת שֵׁם הַיּוֹם הַזֶּה צוֹפִים הֶעֱטוּ • לְמִסְמַךְ בַּל עַל עִיר סְמִיכְתָּנוּ
 הַתְּמוּטְטוּ : מַה נֶּאֱנַחוּ עַל מְכוֹת אֲשֶׁר בָּם לְבָטוּ • נַחְנוּ פְּלִיטַת
 עִם בְּלֹא עֵת קָמְטוּ • סְבִלְנוּ עוֹנָם וְנָרַע מֵאֲשֶׁר בָּם נִשְׁפְּטוּ • עַל
 כֵּן לֹא רָמָה קִרְנָנוּ וְקִצְנוּ נִקְטוּ • פְּלֹאוֹת עֲשֵׂה עַד אָנָּה פְּנִינֵנוּ
 כְּלִימוֹת עֵטוֹ • צְבָאוֹת קְרוּאֵי עַל שִׁמְךָ בְּגִדְרוֹת הַתְּשׁוּטְטוּ • קִצְוֵי
 אֶרֶץ שָׁטוּ וַיְדִי סָלַע נִשְׁמְטוּ • רוֹצְצִים עָרִימוּ עַל שִׁמְךָ וְצֹנְאוֹר
 פָּשְׁטוּ : שְׁמוֹעַ שָׁמַעְנוּ גְּפִלְאוֹתֶיךָ מִרְחוֹק נִבְטוּ • שִׁחְרָנוֹם וְלֹא
 מְצָאנוֹם בְּאֲשֶׁר נִחְרְטוּ • תַּחֲרִישׁ עַד מָתִי מֵאֲשֶׁר פִּלְטוּ • תִּשְׁיֵב
 נָא שְׁבִיתֵם וְהִקָּם וְהִרְבִּיתִים וְלֹא יִמְעֹטוּ :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות
 עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה
 לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח ולא כרעתם תגמול.
 אל הורתנו לומר (מדות) שלש עשרה וזכור לנו (היום) ברית
 שלש עשרה (כמו) שהודעת לעניו מקדם וכן בתוב (בתורתך)
 וירד " בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם " ושם נאמר : ויעבר
 " על פניו ויקרא " " אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
 ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה : וסלחת
 לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול
 לנו מלבנו כי פשענו : כי אתה " טוב וסלח ורב חסד לכל
 קראיך : כי עמך הסליחה למען תורא : למען שמך " וסלחת
 לעוננו כי רב הוא :

מומור לרוד להזכיר : יהוה אל-בקצפה תוכיחני ובחמתך
 תיסרני : כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך : אין
 מתם בבשרי מפני ועמך אין-שלום בעצמי מפני חטאתי : כי
 עונתי עברו ראשי כמשא כבד וכברו מפני : הבאישו נמקו
 חבורתי מפני אולתי : נעויתי שחתי עד-מאד כל-היום קדר
 הלכתי : כי-כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי : נפונתי
 ונדפיתי עד-מאד שאגתי מנהמת לבי : אדני נגדך כל-תאותי
 ואנחתי ממה לא-נסתרה : לבי סחרחר עזבני כחי ואור-עיני
 גס-הם אין אתי : אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחוק
 עמדו : וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות
 כל-היום יהגו : ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח-פיו :
 ואהי כאיש אשר לא-שמע ואין בפיו תוכחות : כי-לך יהוה
 הוחלתי אתה תענה אדני אלהי : כי-אמרתי פן-ישמח-ללי
 במוט רגלי עלי הגדילו : כי-אני לצלע נכון ומכאבי נגדי תמיד :
 כי-עוני אגיד אדאג מחטאתי : ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי
 שקר : ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי-טוב :
 אל-תעזבני יהוה אלהי אל-תרחק מפני : תושה לעזרתי אדני
 תשועתי :

תפלת חעניית לעשרה בטבח

אז בעזבי מקרא דת מעת אל עת • בכל זמן לא אביתי
הליכותיו מהועת • געלני אדני ומשאתו אבעת • רבאני
לספר צרות אשר ארעוני בכל עת : היום עלה אריה מסבכו •
והשאינ פרש וגלגל וצבא נסיכו • זורו וסמך אל עיר הומיה ויש
סכו • חנייתו ההיא לא נסע עד הפכו : טעיתי אחרי גלולים
וכל תבנית • יהירים הריקו עלי חרב וחנית • פלטה רוחי בחדש
זה בנכתבה דת יונית • לכן וימש חשך שלשה ימים וגזרתים
תענית : מניתי חדשי כמה מהם נשמחה • נשאננו ולא אחר
מהם בלי אנהה • סקרתי כי הגיעתני בזאת תוכחה • על פי
לא ידעתי עשות נכוחה : פלצות אחזתני מרוב עונות • צמקה
רוחנו מיחל לדר מעונות • קצנו חיים בצרות על צרות שונות •
ראשונות שכחנו ברבות אחרונות : שטחנו אליך בשתי כפים •
שמך שחרנו ותלינו לך עפעפים • תשבח צרותינו ותחוקקנו
על כפים • תסלח לאשר השארת ארך אפים : 56 מלך

בך יהיה חסיתי אל אבושה לעולם : בצדקתך תצילני
ותפלטני הטת אלי אונך והושיעני : היה לי לצור מעון
לבוא תמיד צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה : אלהי
פלטני מיד רשע מפך מעול וחומץ : כי אתה תקותי אדני
יהיה מבטחי מנעורי : עליך גסמכתי מבטן ממעי אמי אתה
גווי בך תהלתי תמיד : כמופת הייתי לרבים ואתה מחסיעו :
ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך : אלת שליכני לעת זקנה
ככלות כחי אל תעובני : כי אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו
יחדו : לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו כי אין מציל : אלהים
אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושה : יבשו יכלו שטני נפשי
יעטו חרפה וכלימה מבקשי רעתי : ואני תמיד איחל והוספתני
על כל תהלתך : פי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא
ידעתי ספרות : אבוא בגברות אדני יהיה אזכיר צדקתך לבך :
אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אגיד גפלאותיך : וגם עד
זקנה ושיבה אלהים אל תעובני עד אגיד ורועך לדור לכל
יבוא וגבורתך : וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלת
אלהים

אלהים מי כמוך : אשר הראיתני | צרות רבות ורעות תשוב
 תחייני ומתהמות הארץ תשוב תעליני : תרב | גדלתי ותסב
 תנחמני : גם אני | אורך ככלי נבל אמרת אלהי | אמרה לה
 בכבוד קדוש ישראל : תרגנה שפתי כי | אמרה לך ונפשי אשר
 פדית : גם לשוני כל היום | תהנה צדקתך כי כשו | כי חפרו
 מבקשי רעתי :

אריה מסבכו בעת עליה • ביום זה סמך אל עיר ההללה •
 געה חוזה כי כלה אך נבהלה • על כן מלאו מתני
 חלחלה : ריק בבנותו ורושה חרדה • הנאוה והמענגה געה
 התנודדה • ויזעק הנביא אוי כי נלכדה • צירים אחוזוני כצירי
 יולדה : זה היום בשאפו רבו תלאות • חדות כל הארץ נמלאה
 תשואות • טורף בתו קול אותה להשאות • געויתי משמוע
 נבהלתי מראות : ירושלם בצורו חלחלה אחותני • כרים בשומו
 רוחי הציקתני • לקול התרועה שמה החזיקתני • תעה לבכי
 פלצות בעתתני : מבצרים בתפשו ערי יהודה • נחלה מכת
 צעק ציר בחרדה • סועה מסער בא ושנתני גרדה • את נשף
 חשקי שם לי לחרדה : עד ירושלם נגעה חרבו • פה פתח ברצה
 והריק להבו • צהל אביריו החריד כל לב בקרבו • סגר כל
 בית מבוא : קול עת נתן על הרי ישראל • רעשה כל הארץ
 בצוקו לאריאל • שדי תשיב שבות ותחיש גואל • יגל יעקב
 ישמח ישראל : ואומרים אל מלך • ואחר הסליחות אומר •

וכשחטאו אבותינו במדבר עמד משה רבינו בתפלה לפניך
 ובקש רחמים על עמך בית ישראל וכבש חרון אפך
 מנחלתך • וכן אמר בתפלתו מלכי ואלהי סלח נא לעון העם
 הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה •
 ואתה השיבות לו כדרכי טובך וכשירתו ואמרת לו סלחתי
 כדברך • ולירושלם עירך אמרת לה הנני גשפט אותך על אמרך
 לא חטאתי • אבל אנו בושנו במעשינו ונכלמנו בעונותינו
 הושחרו פנינו מפני חטאתינו ונכפפה קומתנו מפני אשמותינו
 ואין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש והיאך געיו פנינו
 ונקשה

תפלת חענית לעשרה בטבת

וּנְקִשָּׁה עֲרִפְנוּ בְּדָבָר הַזֶּה שֶׁנֶּאֱמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ • צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אֲכַל חֲטָאנוּ אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ • אֲשַׁמְנוּ • בְּגִדְנוּ • גִּזְלָנוּ • דִּבְרָנוּ דּוֹפִי • הֶעֱוִינוּ • וְהִרְשַׁעְנוּ •
זָדְנוּ • חֲמַסְנוּ • טָפְלָנוּ שֶׁקֶר • יַעֲצָנוּ (עֲצוֹת רְעוֹת) רָע • כּוֹזְבוּ •
לִצְנוּ • (לוֹצְצָנוּ) • מִרְדְּנוּ • (מְרִינוּ) • (נֶאֱפָנוּ) • נֶאֱצָנוּ • (נִשְׁבַּעְנוּ
לְשׂוֹא וּלְשֶׁקֶר) • סָרְדְנוּ • עֹוִינוּ • פָּשַׁעְנוּ • צָרְדְנוּ • קִשִּׁינוּ עֹוֹרָךְ •
רִשַׁעְנוּ • שִׁחַתְנוּ • תַּעֲבָנוּ • תַּעֲוִינוּ • תַּעֲתַעְנוּ • סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוֶה לָנוּ • וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא
עֲלֵינוּ • כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

וְדַנִּיאל אִישׁ חֲמוּדוֹת אָמַר לְפָנֶיךָ • כִּסְחָל לְבוֹיֹת הַתַּעֲנִית בְּשֵׁנֵי וּבְחַמִּישֵׁי מִתְחִיל

וְעַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּיַד חֲזָקָה וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם בְּהַיּוֹם הַזֶּה חֲטָאנוּ רִשַׁעְנוּ • יי בְּכָל
צְדָקוֹתֶיךָ יִשְׁכַּח אַפְּךָ וְחֲמַתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַם הִר קִדְשֶׁךָ כִּי
בְחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה לְכָל סְבִיבוֹתֵינוּ :
וְעַתָּה שִׁמַּע אֱלֹהֵינוּ אֵל תַּפְלַת עַבְדְּךָ וְאֵל תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פָּנֶיךָ
עַל מִקְדָּשֶׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן יי : וְאִם אִיכּוּ שְׁנֵי וּחַמִּישֵׁי מִתְחִיל הִטָּה אֱלֹהֵי
אֲזוּנְךָ וְשִׁמַּע פִּקְחַ עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא
שִׁמְךָ עֲלֶיהָ : כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ
כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : יי שִׁמְעָה יי סְלַחָה יי הַקְשִׁיבָה וְעִשָּׂה
אֵל תֵּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ :
עַמְּךָ וְנִחַלְתָּה רַעֲבֵי טוֹבְךָ צִמְאֵי צְדָקָךְ וּמַחֲכֵי יִשְׁעָךְ יִכִּירוּ וְיִדְעוּ
כִּי לִי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת וְאֵל יַעֲכַב כָּל חֲטָא וְעוֹן אֶת
תַּפְלַתְנוּ :

הַיּוֹם וּקְלָקְלוּ חִיצִים שָׁנְנוּ • וְהִיקַתִּי לְחַלֵּל מוֹעֲצוֹת שָׁנְנוּ • בְּעֵצָם
הַיּוֹם הַזֶּה וְשִׁרְוֹתֵי קוֹנָנוּ • וּבַעֲת הַרוּסִי בְּצְדָקָה יִכּוֹנְנוּ •
יִבְקֹשׁ אֶת עוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינָנוּ • בְּרוּךְ אַתָּה יי חַנוּן הַמִּרְבֵּה
לְסִלּוֹחַ :

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֹלָנוּ מִלִּבְנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שִׁמְךָ
כִּי (אֵל) גּוֹאֵל וְחֹזֵק אַתָּה •

אֶת זִוְעָמֵי כְּסוּפָה מְגוֹלְגָלִים • וְזִעְזַע יְסוּדֵי הַיּוֹת מְגוֹלִים • בְּעֵצָם
הַיּוֹם

היום הזה גזעמתי בגשיקות עגלים • זרועך חשוף השמה גלים •
 דרך לעבור גאולים • ברוך אתה • יי גאל ישראל •
 עננו • עננו ביום צום תעניתנו כי בצרה גדולה אנחנו ואל
 תעלם אזנה משמוע תפלתנו ואל תתעלם מבקשתנו היה
 נא קרוב לשועתנו טרם נקרא אתה תענה בדבר שנאמר והיה
 טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע כי אתה
 (•) פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה • ברוך אתה • העונה
 (לעמו ישראל) בעת צרה ומושיע •

ויחיד אומרה כסומע תפלה טאין יחיד קובע ברכה לעצמו :

רפאנו • (אלהינו) ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה
 והעדה רפואה שלמה לכל מכותינו ולכל תחלואינו
 כי אל רפא רחמן ונאמן אתה •

עצם חרה מיקוד ועמו • חפתי למגר בס גהם ברעמו • בעצם
 היום הזה חסרי מהוד נועמו • חנט בול יצמח ולתרופה
 טעמו • ביום חבוש • את שבר עמו • ברוך אתה • יי רפא חולי
 עמו ישראל •

ברך עלינו • יי אלהינו את השנה הזאת לטובה ואת כל מיני
 הבואתה ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה ושבע
 את העולם מברכותיך • ותן ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה
 ידיו וברך את שנותינו בשנים הטובות והמבורכות •

היום טולטלתי להזרות במזרה • טס כבוד אשר בתוכי ישרה •
 בעצם היום הזה טפלו בקסם להתגרה • טועה נתיב
 באורחך עת הורה • גם ברכות יעטה מורה • ברוך אתה • יי
 מברך השנים •

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גליותנו • (וקבצנו
 יחד (מהרה) מארבע כנפות הארץ לארצנו) •

הזה יוקש קרץ הבא מצפונה • יחד אימיה נשאתי אפונה •
 בעצם היום הזה יקרת להשליך מפינה • ישועות חומותיה
 עינינו תצפינה • באמרך מי אלה כעב תעופינה • ברוך אתה
 • מקבץ נרחי עמו ישראל •

חפלה העניות לעשרה בטבת

השיבה שזפטינו כבראשונה ויועצנו כבתחלה ותמלוך עלינו
אתה לבדך בחסד וברחמים בצדק ובמשפט :

סמך כשר להכסיחי בחרק • בקרקרו קירותי מברק • בעצם
היום הזה כל המוני להדק • כס הנמנר עד יוסער בצדק •
שופט ודורש משפט ומהיר צדק • ברוך אתה • מלך אוהב
צדקה ומשפט :

ולמלשינים (ולמינים) כל תהי תקוה וכל הזדים כלם ברנע
יאבדו וכל אויביה מהרה יברתו ומלכות זרון מהרה

תעקר ותשבר ותכניע אותם במהרה בימינו :

מלך לשסף חוזה נבא • לחשוף אשמתי כי מסדום רבה • בעצם
היום הזה לחרחר מריבה לעולל בן לשוטנים באיבה •
ולתט אותם היום הבא • ברוך אתה • שובר אויבים ומכניע
זדים :

על החסידים ועל הצדיקים ועל גירי הצדק ועל פליטת עמך
בית ישראל יהמו נא רחמיה • אלהינו ותן שכר טוב
לכל הבוטחים בשמה הטוב באמת ושים חלקנו עמהם לעולם
לא נבוש כי בך בטחנו מלך עולמים :

בבל מורטה אברתה יחד • מלכה בקדשי בחורי בחד • בעצם
היום הזה מלל האח וחד • משגב עד יקרב קץ המיוחד •
הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד • ברוך אתה • משען ומבטח
לצדיקים :

ולירושלם עירך ברחמים תשוב • וכנה אתה בנין עולם במהרה
בימינו :

על נפוץ פעמי במעור קרסולים • נגפו על הרי נשף רגלים •
בעצם היום הזה נגלו שולים • נחמתי עד תבשר בכפלים •
תבנה חומות ירושלם • ברוך אתה • (אלהי דוד ו) בונה ירושלם •
את צמח דוד עבדך במהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך •
כי לישועתך קוינו כל היום • ברוך אתה • מצמיח קרן
ישועה :

שמע קולנו • אלהינו וחוס וחנו ורחם עלינו וקבל ברחמים
וברצון

וּבְרָצוֹן אֵת תְּפִלָּתְנוּ וְאֵת תְּחִנָּתְנוּ כִּי אַב מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים
אֲתָה הוּא מַעֲוֵלָם וְלֹא נָשׁוּב רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה
וְתַחֲנוּן אַתָּה :

יְרוּשָׁלַם סִמָּךְ חָתוּ בְּמוֹת יַעַר • שָׁנַר לְשׁוּם כְּרִים בְּשַׁעַר • בְּעַצֵּם
הַיּוֹם הַזֶּה שָׁרְתִי עֲרַעַר • שִׁשׁוֹן לִבְנוּ עִתָּה יוֹעַר • וְנֹאמַר
פְּנֵה אֵל תְּפִלַּת הָעֲרַעַר • בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :
רִצָּה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפִלָּתָם שְׁעָה וְהֵשֶׁב הָעֵבֹדָה
לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתָם מֵהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל
בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֹבֹדֶת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ • וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ
בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמֵאז •
בְּעַצֵּם עֲצוּ הַרוּם מַעֲלוֹת • עַת גְּדוּנְתִי בְרוּעַ עֲלִילוֹת • בְּעַצֵּם
הַיּוֹם הַזֶּה עֲצֻמוּ מַעֲלוֹת • עַד טְלֹאֲיֶךָ תִּנְהַל בְּעֵלוֹת •
אָבוֹא בֵּיתְךָ בְּעֹלוֹת • בְּרוּךְ אַתָּה יי (שְׁאוֹתְךָ לְבִדְךָ בִּירְאָה
נְעֵבֹד :) הַמַּחֲזִיר בְּרַחֲמָיו שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מזדים רדבנן
כסחחון אומר מזדים חייבוס כל הנצור לשוח עמו
ולוחסין ואופרים

מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאֵתָה הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בִּירְךָ וְעַל גְּשֻׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לָךְ וְעַל נִסְיָה שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם
עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שֶׁבְּכָל עַת עָרַב וּבָקַר וְצֹהָרִים
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ
וּמַעֲוֵלָם קוִינּוּ לָךְ • לֹא הִכְלַמְתָּנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא
הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמָּנוּ :

מזדים בורעים ומשתחווים אנחנו
לפניך אלהינו אלהי כל
בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש
על שהחיתנו וקנמתנו בן תחיינו
ותחננו ורנאסוף גליותנו מארבע
בנפות הארץ ונשוב לשמור חקיך
ורעשות רצונך באמת ובלבב שלם
על שאנו מזדים לך ברוך אל
ההודאות :

עַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וַיִּתְרוּמָם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תָּמִיד • כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ
סֵלָה • וַיְהִלְלוּ לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת :

הַיּוֹם בְּנָתִי עָלוּ בְּצַבְאוֹתָם • פִּשְׁעֵי לְפָנֶיךָ כִּי נִכְתָּם • בְּעַצֵּם
הַיּוֹם הַזֶּה פִּיהֶם פָּעְרוּ בְּחִרְפָּתָם • פְּלִטִים יִבְשְׂרוּ כִּי עוֹן

תפלת תענית לעשרה בטבת

תָּם • וְיִשְׁתִּי עֲלֵיהֶם לְהַטִּיב אוֹתָם • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטוֹב שְׂמָךְ
וְלָךְ נָאָה לְהוֹרוֹת :

ובחזרה שלח זכור אומר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּה הַמְּשׁוֹלֶשֶׁת בַּחֲזָרָה הַכְּחוּכָה עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ • הָאֲמֹרָה מִפִּי אֲהַרֵן וּבִגְוֵי כְהֻנִּים עִם קְרוֹשִׁיךָ
בְּאֲמֹר : יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנֶּךָ : וְשֵׂא יי פָּנָיו
אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם :

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלִנּוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה
נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הוֹרֵת חַיִּים אֲהַבָּה וְחֶסֶד צְדָקָה בְּרָכָה יִשׁוּעָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (לְבָרְכֵנוּ) וּלְכַרְךָ אֶת כָּל
עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל יְעַת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוּמָךְ •

הַיּוֹם הַזֶּה צָרִים כְּגַלְיָס רַחֲבוּ • קָרָא וְהִגֵּאִים חָרוֹב יִחַרְכוּ •
בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה רַחֲמוּךָ יוֹטְבוּ • שְׁמוּעַ תִּשְׁמִיעַ בְּרַנָּה
יִשׁוּבוּ • וְהִאֲמַת וְהִשְׁלוֹם אֲהָבוּ • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :

וגופלים על פניהם ואומרים רחום וחנון שהוא בדף ד' ע"ב ואומר אחד מן המזמורים
הכתובים בתפלה של חול וזאת כך אומרים •

זְכוֹר בְּרִית אֲבֹרָהֶם וְעַקִּידַת יִצְחָק • וְשׁוֹב בְּרַחֲמִים עַל שְׂאֵרֵית
יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמָךְ : והזכור חוזרו

זְכוֹר בְּרִית אֲבֹרָהֶם וְעַקִּידַת יִצְחָק • וְהַיֹּשֵׁב שְׁבוֹת אֲהֲלֵי יַעֲקֹב
וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמָךְ : והזכור חוזרו

וישב החזן לפני הארון ואומר (ר"ק בכימון)

זְכוֹר בְּרִית אֲב הַמּוֹנֵי • וְאֵל תִּשְׁבַּח אֱלֹהִים יי • אֲשֶׁר בְּעַקְרוֹ שִׁחַת
לְעֵינַי • כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יי :

זְכוֹר נִינוּ הוֹלֵךְ בְּתַמּוֹת • בְּמִצּוֹת הוֹרוֹ עַמּוֹת • וְגַם אֲעַקְר
וְאֲמוֹת • חֲרַף נִפְשׁוֹ לָמוֹת :

זְכוֹר יֹשֵׁב בְּאֲהֲלֵי תוֹשִׁיָּה • הַחֲקוֹק בְּכַסְאָךָ דָּר עָלֶיָּה • וְעָלִיו
רְשׁוּם בְּכֶם יָהּ • כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לּוֹ יָהּ :

זְכוֹר מְשׁוּי גַעְלָה וְנִשְׂא • מוֹרִיד הַמּוֹן בְּכַנְיָסָה • וְהַיֹּשֵׁב מִמָּךְ
רֹב בְּעֵינָה • צְדָקַת יי עֲשֵׂה :

זכור

תפלת תענית לעשרה בטבת

עח

זְכוֹר יְדִיד יי' • מִקְטִיר לַפְּנִים וּלְפָנַי • וּמִכְפֵּר עַל עַם אַמּוֹנֵי •
הוּא אֶהְרֵן קָדוֹשׁ יי' :

זְכוֹר נוֹצֵר אַמּוֹנִים • אֶהֱבֶנּוּ בְּנֵי בְּנֵי אֶהֱבֶנּוּ • הַיּוֹת לְמִסְמָךְ וּמִשְׁעָנִים •
חֲסִדֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים :

אֵלֶיךָ יי' אֶקְרָא • בְּכָל דּוֹר וְדוֹר שְׁמֶךָ אֲזַכִּירָה • גְּאוֹל שְׁה פְּוֹרְהָ •
מִעֲבוּרָה זָרָה • בְּזִכּוֹת אֲבֹרָהֶם וְשָׂרָה : וְשׁוֹב דְּלָה מִשׁוּחָה

עֲמָקָה • הַנְּדַחִים בְּאֶרֶץ רַחֲוָקָה • וְעֵשָׂה צְרָקָה • לְאוֹם בְּךָ
דְּבוּקָה • בְּזִכּוֹת יִצְחָק וְרַבְקָה : וְהַשֵּׁב זְרֻעֶךָ הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָאָה •

חֲשׂוֹף לְאוֹם צוֹלְעָה וְנִהְלָאָה • טַהַר מִכָּל טוֹמְאָה • עֲדַתְךָ עֲדִיךָ
בָּאָה • בְּזִכּוֹת יַעֲקֹב וְרַחֵל וְלֵאָה : וְשׁוֹב יִשׁוּעַתְךָ קָרֵב לְמַעֲמִים •

מַעוֹטִים • כּוֹרְעִים לְבָל שְׁפוֹט בְּאֶרְבַּעַה שְׁפָטִים • לְקוֹחִים לַמּוֹת
וְלַהֲרֹג מָטִים • הַצִּילָה בְּזִכּוֹת שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבָטִים : וְהַשֵּׁב מִיַּחֲדִים

שְׁמֶךָ בְּאֶרֶץ שְׁבָיִם • נֶאֱקָתָם שְׁעָה אֵל חַי וְקַיִים • סֶלַח לַעֲוֹן עַם
עוֹבְרֵי יָם • בְּזִכּוֹת מִשָּׁה אֶהְרֵן וּמְרִים : וְשׁוֹב עֲמָךְ אֲשֶׁר לַעֲבוּרְתְּךָ

הַטָּה שְׁכֵמוֹ • פָּדָהוּ מִיַּד צָר וּמִחֲרָמוֹ • וְהַשִּׁיבֵהוּ לְאַרְצוֹ וּלְמִקְוָמוֹ •
בְּזִכּוֹת דָּוִד וְשִׁלְמֹה : וְהַשֵּׁב קִצְצֵן עֲבוֹת רָשָׁע • רְאֵה בְּלַחֲיוֹצוֹת

אוֹם בְּךָ נוֹשָׁע • שְׁלַח עֲזָרְנוּ מִקִּדְשׁ וּפְדוּת וְיִשְׁע • בְּזִכּוֹת אֵלֶיךָ
וְאֵלֵי־שָׁע : וְשׁוֹב תָּמִיד לְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים • וְעַל דִּלְתוֹתֶיךָ לְשַׁחֲרָךְ

שׁוֹקֵדִים • שְׁעָה לְשׁוּעַת עַם עֲנִיִּים וּמְרוּדִים • בְּזִכּוֹת עֲבָדֶיךָ
הַנְּבִיאִים וְכָל אֲנָשֵׁי חֲסִדִים : וְהַשֵּׁב

תחוסב לאמרה מיושב

תחוסב לאמרה מיושב

אל תעזובני יי' אלהי אל תרחק ממני חושה לעזרתך יי' תשועתי :

וסכנור סוורו (ר"ת אליהו חזק)

אל דמי לך רב וגואל • יַעֲקֹב בְּמִצְרַיִם וְעַת צָרָה לְיִשְׂרָאֵל :

בְּרַבּוֹת עֵתִים פְּלֵא עֲשׂוֹת הוּאֵל • אֵל תַּחֲרֹשׁ וְאֵל תִּשְׁקוֹשׁ
אֵל : לֵב עֲבָדֶיךָ עוֹבָם וְחִיל הַחַיּוֹקִים • חָנֹם לְקַחוּ וְאוֹיֵב בְּאַפִּים

עֲשִׂקִים • קִנְיָא קִנְיָאֹתָם וְנִקּוּם נִקּוּם • וְהַשֵּׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׁבָעֵתִים אֵל
חִיקִים : יָמִין וְשְׂמָאל צְפִיתִי וְאִין מִכִּיר • צוֹרֵר מִתְאַבֵּר וּמִתְגַּבֵּר

עֲמָךְ לְהַעֲבִיר • חֲרַפְתָּם נִצַּח תָּמִיד לְהַזְכִּיר • חֲרַבָּה רְוֵה וְחֲצִיךָ
מִדָּמָם תִּשְׁכִּיר : הָעֵבֶד יִשְׂרָאֵל אִם יוֹרֵשׁ אִין לוֹ • לְכֹז הִיָּה וְשׁוֹדְרִים

בָּאוּ לוֹ • לְתוֹהוּ וְהִבֵּל בְּלָה כַּחוּ וְחִילוֹ • גִּרְדָּף יַעַע וְלֹא הוֹנַח
לוֹ

הפלת תענית לעשרה בטבת

לו : חילכה יעזוב עליה עז מתאזר • תהום רבה מדרוך ולים
גוזר • לכן שב אליה ועדיה חוזר • כי יתום אתה היית עוזר :
זרועם שמו בשר הרבו כבוד • וכוטחיה חי וקיים נתנו למאבור •
ובכל זאת חטבוה והאמירוה ללבוד • י צבאות הוא מלך
הכבוד : קומה עזרתה לגוי לקחת במסות • זרוי ונפוץ וגם
בצלך לחסות • נדח הסתר נודר חופף לכסות • קום כי עליה
הדבר לעשות : אל תעזבני

תחיכה מיוסג לעשרה בטבת (סדר ח"ב ואחר כך יוסף ברבי יצחק)

תהיינה עיניך פקוחות ואזנה קשבת • לדופקת דלתיך ברוח
נעצבת • ורצה תעניתה במנחה נערבת • בחדש
העשירי בעשרה בטבת : אתה מגיד אחרית מראשית • אפס
מעדיר את אשר תעשית : בטרם המחל תעלה לו תשית •
בזויים תמשיל ורמים תנשית : גלית לאזרח המעמד להיות •
גלות ופדיום • עתידות אחרונות : דברת לו במראה דין ארבע
מלכות • דולקים עם זו כפריצי חיות : החלה לרדות עגלה
משלשת • המוני פודה בכל קצוי יבשת : ותדרוך גוי במדבת
מכתשת • והאריך על גבי מענית המחרשת : ועכני תחלה ארי
נוהם הצר • זבולי החריב וביאני במעצר : חטפוני שני גוריו
מצוק ומצר • חילי אפס וכחי נעצר : טרותי שמו שבועים
עשר • טרודים הלכו אוכלי הבוסר • ידי ורגלי כבלו באוסר •
יוקשתי בגלות ביגון וחוסר : בנפרק מעלי עול עגלה נותשת •
כדתני הממתני עז המשלשת : לפעמי פרשה מכמר ורשת •
לנגדי ידה ירתה תותח וחצי קשת : מרי ופרס גקוו יחד •
מלכים שלשה מהם עמדו בפחד • נמשכה מלכותם שלשים
וארבעה כאחד • נתתי בידם ונכחדתי בכחד : סונף מוט העז
והנה איל משלש • שמני כדומן כמו מתבן מפלש • ענה וצמת
כל אדיר וחלש • ערום הציגני בכלי ריק מפלש • פשחני והשקני
ראש פתן אכור • פרע בי פרעות וגורות גזר • צנחתי שלשים
ומאה מפורד ומפור • צמות וכחות וכרות ומזר : קרן איל
בנקצץ שרק קול התור • קרקר והחריב בית המעתור • רעשו

הספים

הספים בהכרותו הכפתור • רמסוני ונותרתי באין מחסה ומסתור :
 שכלני ופלהני זה כמה זמנים • שלמו אלה ומאתים ועוד שנים •
 תלאות סבלנו גם כמה יגונים • תמור קדושת שמך שוכן
 מעונים : יה שור נא כי כל זאת אול • וכאשר גורת בן עלינו
 נול • טוב נא ברחמים על גזול הנגזל • פשוט האבר וכות
 הגזול : ביאת הרעה בנוחצה ותשקוד • רצוצי ענייה פן תחיש
 לפקוד • בזוי ארגון ירימו קרקר • יריבמו יוסקו בשלהבת
 היקוד : ידעו ויבינו אהלי עוץ ותימן • צפצוף יצפצפו דבר יי
 אשר נאמן • חוצב לכל מפעל תכלית קץ וזמן • קדושתך אז
 יתנו נטע הנעמן : תהינה

ואם הוא שני וחמישי אומרים חנינו אב הרחמן ואם לא אומר קדים לעילא ומוזיאין ספר
 תורה וקורין שלשה גברי בפרסה זו •

ניחל משה את־פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפה
 בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביר חזקה :
 למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאתם להרג אתם בהרים
 ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפה והנחם על־הרעה
 לעמך : זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת
 להם בך ותדבר אלהם ארבה את־זרעכם בכוכבי השמים וכל־
 הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם : וינחם
 יהוה על־הרעה אשר דבר לעשות לעמו : ויאמר יהוה אל־
 משה פסל־לך שני־לחת אבנים כראשנים וכתבתי על־הלחת
 את־הדברים אשר היו על־הלחת הראשנים אשר שבדת :
 והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל־הר סיני ונצבת לי שם על־
 ראש ההר : ואיש לא־יעלה עמך וגם־איש אל־ירא בכל־ההר
 גם־הצאן והבקר אל־ירעו אל־מול ההר ההוא : ^{יסמל} ויפסל שני־
 לחת אבנים כראשנים וישבם משה בבקר ועל אל־הר סיני
 כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים : וירד יהוה
 בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה : ויעבר יהוה על־
 פניו ויקרא יהוה ! יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב־חסד
 ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא
 ינקה

קריאה והפטרת העניה לעשרה בטבת

יִנְקָה פֶּקֶד וְעֹנֵן אֲבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-בָּנֵי בָנִים עַל-שְׁלֵשִׁים וְעַל-
רְבָעִים : וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקְדַּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה : וַיֹּאמֶר אִם-נָא
מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְיָ-נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבָּנוּ כִּי עַם-קָשָׁה עֲרַף
הוּא וּסְלַחֵת לְעוֹנָנוּ וּלְחַטָּאתָנוּ וּנְחַלְתָּנוּ : וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי
כֹרֵת בְּרִית נְגִיד בְּלִעְמָךְ אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא-נִבְרְאוּ בְּכָל-
הָאָרֶץ וּבְכָל-הַגּוֹיִם וּרְאֵה כָל-הָעָם אֲשֶׁר-אֵתָּה בְּקִרְבוֹ אֶת-מַעֲשֵׂה
יְהוָה כִּי-נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ :

ואומר קדים לעילא ומחזירים ספר תורה למקומו ומסלימין תפלתו :

במנחה אומרים אשרי ובא לזיון וקדים לעילא ומוזיאין ס"ת וקורין ויחל כמו שעשו
בשחרית והשלישי הוא המפטיר : וברכות ההפטרה תמלאה ביום ה' של פסח :
אכל אין אומרים בסוף ברכת על התורה :

דְּרִשׁוּ יְהוָה בְּהַמְצָאוֹ קִרְאֵהוּ בְּהִיוֹתוֹ קָרוֹב : יַעֲזֹב רִשְׁעֵי דְרָכָו
וְאִישׁ אֶזְרָא מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיֵּשֶׁב אֶל-יְהוָה וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל-אֱלֹהֵינוּ
כִּי-יִרְבֶּה לְסִלּוֹת : כִּי לֹא מִחֲשַׁבּוֹתַי מִחֲשַׁבּוֹתֵיכֶם וְלֹא דְרָכֵיכֶם
דְּרָכֵי נָאִם יְהוָה : כִּי-יִבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן יִבְהוּ דְרָכֵי מִדְּרָכֵיכֶם
וּמִחֲשַׁבְתּוֹ מִמִּחֲשַׁבְתֵּיכֶם : כִּי כַּאֲשֶׁר יִרְדַּ הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן
הַשָּׁמַיִם וְשִׁמְרָה לֹא יִשׁוּב כִּי אִם-תִּרְוֶה אֶת-הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ
וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לְזֶרַע וְלֶחֶם לְאֹכֵל : כֵּן יִהְיֶה דְבָרֵי אֲשֶׁר יֵצֵא
מִפִּי לֹא-יִשׁוּב אֵלַי רִיקִם כִּי אִם-עֲשֵׂה אֶת-אֲשֶׁר חָפְצָתִי וְהִצְלִית
אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּיו : כִּי-בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּבְלֹזוּ הַהָרִים
וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל-עֵצֵי הַשָּׁרָה יִמְחֲאוּ-כַף : תַּחַת
הַנְּעֻצוֹן יַעֲלֶה בְרוֹשׁ וְתַחַת הַסְּרַפַּד יַעֲלֶה הָרֵם וְהִיָּה לִיהוָה
לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת : כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁמְרוּ מִשְׁפַּט וְעִשׂוּ
צְדָקָה כִּי-קְרוֹבָה יִשׁוּעָתִי לְבוֹא וְצְדָקָתִי לְהַגְלוֹת : אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ
יַעֲשֶׂה-זֹאת וּבֶן-אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שְׁמֵר שֶׁבֶת מִחֲלָלוֹ וְשְׁמֵר יְרוֹ
מַעֲשֵׂוֹת כָּל-דָּע : וְאֶל-יֹאמֶר בֶּן-הַנֶּכֶד הַגְּלוּהָ אֶל-יְהוָה לֵאמֹר
הַבְּדֵל יִבְדִּילֵנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאֶל-יֹאמֶר הַסְּרִים הֵן אֲנִי עַץ
יָבֵשׁ : כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה לְסָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת-שִׁבְתוֹתַי
וּבְחָרוּ בְּאֲשֶׁר חָפְצָתִי וּמְחֻזְקִים בְּבְרִיתִי : וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי
וּבְחֻזְמַתִּי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבָּנִים וּמִבְנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתְּנֶלּוּ אֲשֶׁר
לֹא יִכָּרֵת : וּבְנֵי הַנֶּכֶד הַגְּלוּיִם עַל-יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת-

שם יהיה להיות לו לעבדים כל שומר שבת מחללו ומחזיקים
 בביתיהם : והביאותם אל ה' קדשי ושבתים בבית תפלתה
 עולתיהם ונבחייהם לרצון על מזבחי בני ביתי בית תפלה יקרא
 לכל העמים : נאם ארני יהיה מקבץ נדתי ישראל עוד אקבץ
 עליו לנקבציו :

ואומר נוהלנו וכו' : ומשלימין המנחה כשאר הימים :

סדר ענין ארבע פרשיות

לעולם קורין פרשת שקלים בשבת שלפני ראש חדש אדר או בשבת שנקבע בו ביום ראש
 חדש אדר הסמוך לניסן ופרשת זכור בשבת שלפני פורים . ופרשת פרה פעמים
 קורין אותה בשבת ראשונה שלאחר פורים . ופעמים בשבת שנייה שלאחר פורים . ופרשת
 החדש קורין אותה בשבת שלפני ראש חדש ניסן . או בשבת שנקבע בו ביום ראש חדש
 ניסן . וזה סדר קריאתן והפסקותיהן ומסורות שלהן : לעולם לא יבא ראש חדש אדר
 הסמוך לניסן אלא בזכ"ו וסימני הפסקות זט"ו . ב"ו . ד"ד . ובי"ו . והא לך פירוש סימנס
 כיצד חל ראש חדש אדר הסמוך לניסן להיות בשבת קורין פרשת שקלים בו ביום . ולשבת
 שנייה ח' באדר קורין זכור . ופורים יהיה נקבע בשבוע שלאחריו יוס' ולאחר שבת שלישית
 שהוא ט"ו באדר מפסיקין . ולשבת רביעית שהוא כ"ב באדר קורין פרשת פרה . ולשבת
 חמישית שהוא כ"ט באדר קורין פרשת החדש . וראש חדש ניסן יהיה נקבע למחר יום אחד .
 וסימן להפסקה זט"ו . חל ראש חדש אדר הסמוך לניסן ביום ב' מקדימין וקורין פרשת
 שקלים בשבת שלפניו . ולשבת שנייה שהוא ו' באדר מפסיקין . ולשבת שלישית שהוא י"ב
 באדר קורין פרשת זכור . ופורים יהיה נקבע למחר יום א' . ולשבת רביעית שהוא ד' באדר
 קורין פרשת פרה . ולשבת חמישית שהוא כ"ז באדר קורין פרשת החדש . וראש חדש ניסן
 יהיה נקבע לשבוע הבא יוס' ג' וסימן להפסקה ב"ו . חל ראש חדש אדר הסמוך לניסן ביום
 ד' מקדימין וקורין פרשת שקלים בשבת שלפניו ולשבת שנייה שהוא ד' באדר מפסיקין .
 ולשבת שלישית שהוא אחד עשר באדר קורין זכור ופורים יהיה נקבע לשבוע הבא יוס' שלישית
 ולשבת רביעית שהוא שמונה עשר באדר קורין פרשת פרה . ולשבת חמישי שהוא חמשה
 ועשרים באדר קורין פרשת החדש וראש חדש ניסן יהיה נקבע לשבוע הבא יוס' חמישי וסימן
 להפסקה ד"ד . חל ראש חדש אדר הסמוך לניסן יוס' ששי מקדימין וקורין פרשת שקלים
 בשבת שלפניו ולמחר שבת שנייה שהוא שנים באדר מפסיקין ולשבת שלישית שהוא תשיעי
 באדר קורין פרשת זכור ופורים יהיה נקבע לשבוע הבא יוס' ד' ולשבת רביעית שהוא ט"ז
 באדר מפסיקין פעם שנייה ולשבת חמישית שהוא כ"ג באדר קורין פרשת פרה . ולשבת
 ששית קורין פרשת החדש ובו ביום יהיה נקבע ראש חדש ניסן . וסימן להפסקות ובי"ו .
 ויש נוהגין לפרשיות הללו ולהפסקות שלהם סימן אחר ב"ד כהלכה ושבת בנתים . ערב
 שבת ככוסות וזה פירושו . ב"ד כהלכה שאם חל ראש חדש אדר הסמוך לניסן ביום ב' או
 ביום ד' מקדימין וקורין פרשת שקלים בשבת שלפני ראש חדש אדר . ומפסיקין לשבת הבאה
 אחריו וזה ששנינו ראש חדש אדר שחל להיות בשבת קורין בפרשת שקלים . חל להיות בתוך
 השבת מקדימין וקורין פרשת שקלים לשבת שעברה . ומפסיקין לשבת אחרת בשבת בנתים
 שאם חל ראש חדש אדר בשבת קורין בו ביום בפרשת שקלים לפי ששנינו בא' באדר משמיעין
 על השקלים ועל הכלאים מהו משמיעין מכריו . לפי שזאלוין הלכות המועד קודם למועד
 שלשים יום ובראש חדש זריבין להביא קרבן מתרומה חדשה . לפיכך מקדימין להכריז על
 השקלים מראש חדש אדר ומן השקלים הללו היו לוקחין מהן קרבנותיהן של כבוד נמארת
 ואומר כשחל ר"ח אדר להיות בשבת קורין בו ביום פרשת שקלים שהוא יוס' הכרזה . ולשבת
 הבאה

והמפטיר חוזר על קריאתו של שביעי כשאר השבתות • וכן בקריאת שקלים והחדש שלא חל
 בהן ראש חדרש ביום קריאתן קורין ו' בראשון בסדרו של יום • והשביעי קורא בכ' בשקלים או
 בהחדש פרסה של יום ומפסיקין בקדיש ואחר כך עומד המפטיר וקורא בתורה • וחוזר על
 קריאתו של אחרון כדרך שאר השבתות וזהו המנהג העיקר והנכון :

יוצר לשבת זכור

זכור את אשר עָשָׂה • ויהיה לבו ולמשיסה • וגזעו יעקר
 בכַעֲסָה • ביטָה וְחָטְאוּ אֶל תְּשָׂא • כִּי קָהַלְךָ עִסָה • בְּכָל
 צָרָה וְדַרְסָה • גַּם בָּךְ לֹא חָסָה • וּבַעֲזוֹת הַדְּלִיל עֲמוּסָה • בְּתוֹךְ
 אֲבָן מַעֲמָסָה : אִתָּה זֹכֵר גִּשְׁבָּחִים • זְכוֹר אוֹם לָךְ מִשְׁבָּחִים •
 וְקְרוֹשָׁה לְפָנֶיךָ מִפְּצָחִים • קְרוֹשׁ : זְכוֹר דְּבוּרוֹ עֵתְךָ בְּכָל עֶרְךָ •
 לַחֲמוּקֵי יָרֵךְ • לְדַרְזֵי מַפְרָךְ • הַקְּדִימָם וַיֵּצֵא לְדֶרֶךְ • לְזַנֵּב כָּל
 בְּרַךְ • לְרוֹשׁ בְּנָאוֹת וּלְהַדְרֵךְ • וּכְבוֹדְךָ צִץ מַחֲרָךְ • בְּכָל רוּחַ
 וְאוֹרְךָ • וְעַמְּךָ בְּטוֹבָה לְהֵאָרֵךְ : זְכוֹר זְמוּרָה שֶׁהִשְׁלִיךְ לַמַּעֲלָה •
 וְאֵהוּבִיךָ אֵין לְחַלְחָלָה (לְחַלְחָלָה) • עֲשׂוֹתָם כַּמְעִי מַפְלָה • חֹזֵק
 לְשִׁיתָם בָּלָה • וְתִקְוַתָּם לְהַפִּילָה • בְּהַכְנָעָה וּבְהַשְׁפָּלָה : טִיב
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה הַפְּלִתוֹ בְּבִהָלָה • וְעוֹד אַחֲרֵיתוֹ לְקַלְקָלָה : זְכוֹר יֵהִיר
 וְרָשָׁע • כִּי לְמָאֵד פָּשַׁע • וְהִצִּיק בֵּן מִשְׁעֵשֶׁע • כָּבֵד בַּחֲטָא
 וּבְרָשָׁע • וְאֲזַנְיוֹ הַכְּבִיד וְעֵינָיו הִשָּׁע • וּלְיִרְאַתְךָ לֹא שָׁע • לַמַּעֲנֵךְ
 צַדִּיק וּמוֹשִׁיעַ • חֲשֵׁת לְנוֹשָׁעִים יִשָּׁע • נִשְׂא עוֹן וְעִבֵר עַל פָּשָׁע :
 זְכוֹר מְלוּלוֹ לְמוֹלָךְ • וּמֵאֵם בְּפַעֲלָךְ • בְּבַחֲוֵרֵי קֶהֶלְךָ • נָא זְכוֹר
 יוֹם זְבוּלָךְ • יוֹשְׁלָם לוֹ מִשְׁלָךְ • גְּמוּל רַע מִחִילָךְ • סַעֲרָהוּ בְּקֶצֶף
 גְּדִלְךָ • וְכָל פֶּה יִהְלַךְ • עַל פְּלֵא מַפְעֲלָךְ : זְכוֹר עַמְּךָ וְעַדְתְּךָ •
 (וְנַחֲלָתְךָ) אֲשֶׁר הֵם אֶהְבֵּתְךָ • וּמְקוּיִם לִישׁוּעָתְךָ • פְּנֵה בְּתֵהֶלְתְּךָ :
 וְרַחֵם עַל עַדְתְּךָ • הַהוֹגִים בְּשִׁעֲשׂוֹעַ דָּתְךָ : צַהֲלִם בְּגֵאוֹתְךָ • וְתִשָּׁעַם
 בְּקִרְיָתְךָ • וְשָׁם תִּצְמָצֵם שְׁכִינָתְךָ : זְכוֹר קְרִית חֲנָה • וְעַפְרַיִם
 מְנָה • הַמְּפֹזֶרֶת בְּכָל פְּנֵה : רוּמְמָה וְחֻנְנָה • כִּי בָּאָה עוֹנָה •
 וְעַת לְחֻנְנָה • שְׂבַח שֵׁם עַדְיָנָה • מְכַל צַד וּמְכַל פְּנֵה • וְהַמְּלִכוֹת
 לְבַעֲלֵיהֶן שׁוֹכֵב נָא : תִּזְכּוֹר עֵתָה בְּרַחֲמִים • וְתוֹפִיעַ מִמְרוּמִים •
 וְתוֹשִׁיעַ מִעוֹשֵׂי עַמִּים • קְרוֹשׁ :

ואומר קדושי אל וכו' וברכו ומתפללים תפלת שחרית כשאר השבתות ומוציאין ס"ת
 וקורין ו' נברי בפרשת היום ואומר החון קדיש לעילה ואח"ך מוציאין ס"ת אחר
 וקורא

וקורא בו המפטייר פרסת זכור בפרסת כי תלא וזו היא הקריאה :

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לְךָ עֲמֶלֶק בְּדַרְךָ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם :
 אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדַרְךָ וַיּוֹנֵב בְּךָ כָּל-הַנְּחַשְׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאֹתָהּ
 עִיף וַיַּגֵּעַ וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים : וְהָיָה בְּהֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ
 מִכָּל-אֵיבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה-אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה
 לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת-זְכוֹר עֲמֶלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח :
 ואומר החזן חצי קדיש ומפטיירים בשמואל ב' ט"ו ויאמר שמואל אל שאול ואומרים מי
 שכרך ואחינו ואחר כך אומרים :

פיוט להחכם המשורר רבי יהודה הלוי זצ"ל בכמ"ד שמואל הלוי ז"ל

מי כְמוֹךָ • ואֵין כְּמוֹךָ • מי רוֹמָה לְךָ • ואֵין רוֹמָה לְךָ :
 אֲדוֹן חֲסִדֶךָ בֵּל יַחְדָּל • אֲמַתְךָ מִבְּצֹר עֵז וּמִגְדָּל • כִּי הָיִיתָ מְעוֹז
 לְדָל • וּמְעוֹז לְאֲבִיוֹן בְּצֹר לוֹ : בְּיָמַי חָרַפְתִּי מִקְדְּמוֹנֵי • בִּי
 דִּבַּר רוּחַ יי • וְהַיּוֹם אִם גִּרְשׁוֹנֵי עוֹנֵי • דוֹרֵי לִי וְאֵנִי לוֹ : גְּמַלְנִי
 מֵאֵז טוֹבוֹת • גְּלוּיֹת יְדוּעוֹת לְלִבְכוֹת • גַּם אִם יְהִיוּ הַצָּרוֹת
 קְרוֹבוֹת • אֲשֶׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ : דְּמֵי מִתְקוֹמְמֵי אֹזֶה • וְדָגְלֵי אָרִים
 בְּדַבֵּר כָּל חוֹזֶה • הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה • קוֹיְנוּ לוֹ : הַיּוֹם אֲבִיעָה
 חִירוֹת • הִיוּ מִנֵּי קָדָם עֲתִירוֹת • נִפְלָא כִּם הַמְבִין צְפוּנֵי סוֹדוֹת •
 יוֹצְרֵי מִבְּטָן לְעֶבֶד לוֹ : וַיְהִי בְּיָמַי אַחֲשׁוּרוֹשׁ • מֶלֶךְ הוֹקֵם עַל
 כְּבוֹדֵשׁ • נִשְׂא וְדָם עַל כָּל קִצִּין וְרֹאשׁ • וַיִּי הֵנִיחַ לוֹ : זְמַן בְּשַׁנַּת
 שְׁלֹשׁ לְמַלְכוּתוֹ • לְהִרְאוֹת לְכָל עֲבָדָיו הַכוֹנְתוֹ • וְאֲבֵנֵי נֹזֵר
 מִתְנוֹסְסוֹת עַל אֲדָמָתוֹ • וְעַפְרוֹת זָהָב לוֹ : חֶלֶק לְכָל בְּנֵי שׁוֹשֵׁן
 נָתַן • וְהַקְדִּישׁ קְרוֹאָיו בְּחֶתֶן • בְּחֹצֵר גִּנַּת בֵּיתֶן • אֹזֶה לְמוֹשֵׁב
 לוֹ : טַעַם עֲשׂוֹת רְצוֹן כָּל אִישׁ וַיִּצְרוּ • וְאֵין אֹנֵס לְאִישׁ יֵיִן עֲבָרוּ •
 וְלִתֵּת לְכָל שׁוֹאֵל דֵּי מַחְסוֹרוֹ • אֲשֶׁר יַחְסֵר לוֹ : יַחַד אֲסַפּוּ כָּל
 הַנְּדַרְשִׁים • גַּם נִשְׁתִּי הַמְלִכָה עֲשִׂתָה מִשְׁתָּה נְשִׁים • וּמִשְׁתָּה
 הַנְּשִׁים בְּאֲנָשִׁים • שִׁבְעַת יָמִים יִסְפְּרוּ לוֹ : כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ
 בְּיָן • אָמַר לְהִבְיֵא לְפָנָיו אֶת יַפֶּת הָעֵין • וְחִמָּאֵן בְּדַבְּרוֹ לְאֹמַר
 אֵין • הָעוֹה פְּנִיָה וְחֵאמַר לוֹ : לְקְרוֹבִים אֵלָיו הַיּוֹשְׁבִים עָלַי כֵּן •
 שְׂאֵל וְעֲצָהוּ מִמוּכָן • הוּא הָמָן לְפּוֹרְעָנוֹת מוּכָן • לְבוֹ יִקְבֹּץ אֹזֶן
 לוֹ : מוֹעֲצוֹתָיו בְּדַת נְתוּנוֹת • הָיוּ לְעַמֵּי רְפוּאוֹת צְפוּנוֹת • כִּי
 לולֵי

לשבת זכור

לולי אגרוה ראשונות • גם פליטה לא היתה לו : נועץ לקרוא
 לכל המוניו • להביא כל יפת תאר לפניו • והנערה אשר חיטב
 בעיניו • מהור ימהרנה לו : סנסן ליאיר האיר וזרח • ישיש
 כגבור לרוץ ארה • טרם מכה ציץ רפואה פרח • כי הפלה יי
 חסיד לו : עמו נאמנה הדסה תמה • היא אסתר בת דודו
 ברה בחמה • ובמות אביה ואמה • לקחה מרדכי לו : פגעה
 חן ותלק והלום • ותלקח אסתר אל בית המלך גזרת יהלום •
 ומרדכי צוה לה לכה לשלום • כי הוא אדניך והשתחוי לו :
 צדק לכשה בממלכתה • לא הגידה אסתר עמה ומלדתה •
 והמלך אהבה וירב תפארתה • כי מיי היתה לו : קשב רב
 קשב צרור המור • מסריסי המלך הקבועים לשמור • והנם
 חושבים על המלך לאמר • הכה נתחכמה לו : רחשה אסתר
 למלך באמרי עפר • בשם מרדכי ונכתב בפפר • בקש ונמצא
 לפני צבי עופר • כי בול הרים ישאו לו : שניהם נתלו על העץ •
 כי שמע מרדכי לשונם בהועץ • נשקה למלך סם המות רועץ •
 אולי יפתה ונוכלה לו : תשועה זאת צפונה לדור אחרון •
 נכתבה על ספר תזכרון • להיות לו מן המלך תגמול ויתרון •
 כי פועל אדם ישלם לו :

ר"ת אבי יסודם כליו בקטן ברכי סמואל סלוי

אחר כל אלה הדברים • אחשוורוש את המן הרים • וינשאהו
 מעל כל השרים • ותועפות הרים לו : נמנע מרדכי
 מסגוד לרשע • גין עמלק אשר מבטן פשע • וזה הוסיף על
 הטאתו פשע • לא יאבה יי סלח לו : יום ברעו לו כל עבדי
 המלך • ומרדכי בתומו הולך • בקש לחרחר ריב על עם דל
 והלך • עובר ומתעבר על ריב לא לו : יעץ תחבולות בששים
 בצרו • ויבו בעיניו בגאון חמדו • לשלוח יד במרדכי לבדו • בו
 לדבר יחבל לו : הרבה כסף וזהב לכלי חוק • ויאמר בלבו
 זה עת לשחוק • ויבא עצות מרחוק • לרשת משפנות לא לו :
 ויפל פור וידו בגורל הדה • וירא כי באדר מת אבי התעודה •
 ולא זכר כי היא עת הלידה • חבלי יולדה יבאו לו : רוב אורב

יעצוהו

יַעֲצוּהוּ רַעֲיוֹנָיו • וַיִּשְׁאַל שְׂאֵלָה מֵאֲדוֹנָיו • וְגַם הוּא שְׁנֵי אַרְבֵּי־זוֹת
 שָׁנָיו • וּמִתְלַעֲזוֹת לָבִיא לוֹ : הֵן עִם אַחֲרֵי גְזוּרָיו • וְדַתֵּיהֶם שְׁנוֹנוֹת
 וְדַתָּהּ בַּל יִנְצֹרוּ • רוּחַ יִזְרְעוּ וְסוֹפְתָהּ יִקְצֹרוּ • קָמָה אֵינְךָ לוֹ :
 הַכִּינּוּתִי כֶסֶף לְגִנְיֹנֶיךָ יַעֲלֶה • לְאֹבֵד זֶה הַגּוֹי הַנִּגְעָל • כָּל הַכֹּרְבִים
 אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ לַבַּעַל • וְכָל הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא נִשְׁקָ לוֹ : לְהִבְיֵא אֵל
 גְּנוֹי הַמֶּלֶךְ אוֹסֵף • עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּכָרִי כֶסֶף • וּנְפֹשׁ אַכָּה לְכָל
 בֵּית יוֹסֵף • פַּעַם אַחַת וְלֹא אֲשַׁנֶּה לוֹ : וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ יְהִי
 לְךָ קִנְיֹנֶיךָ • וְזֹאת טַבְעֹתִי עַל יַד יְמִינֶךָ • וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ בְּטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ • וּבֹא עַד קִצּוֹ וְאֵין עוֹזֵר לוֹ : יֵצֵא וְסוֹבְרֵי הַמֶּלֶךְ נִקְרְאוּ •
 וַיִּכְתְּבוּ כָכָל אֲשֶׁר הוֹרְדוּ • וּבְכָל עַם וְעַם רָצִים יֵצְאוּ • שְׂרֵי הָרֶכֶב
 אֲשֶׁר לוֹ : הֵיחָ דְּבָרוֹ נְחוּץ לֵאמֹר • כָּרַם חָמֵר בְּיוֹם אַחֲרֵי לְזִמּוֹר •
 בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר בְּאֲדָר הַחֵל וּגְמוֹר • לֹא אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ : קָרַע
 מִרְדְּכָי בְּגָדָיו לִפְנֵי אֵל • וַיִּצְעַק מֵרַעַל גּוֹלֵת אֲרִיאֵל • הַבְּנִים אֵין
 לְיִשְׂרָאֵל • אִם יוֹרֵשׁ אֵין לוֹ : טָרַף טָרַף שְׂאֵר הַמוֹנִי • מִי גִתָּן
 לְמִשְׁיֶסְהָ יַעֲקֹב לְמוֹנֵי • וַיִּשְׁרָאֵל לְבוֹזִים הֲלֹא יִי • זֶו חֲטָאנוּ לוֹ :
 גְּעוּרוֹת אֶסְתֵּר הַגִּידוּהָ דָבָר • שְׁמַעְנוּ צַעֲקָה בְּיַעֲנִים בְּמִדְבַּר •
 וּמִרְדְּכָי בְּלְבוּשׁ שֵׁק עֵבֵר • לֹא יִדְעֵנוּ מַה הָיָה לוֹ : בְּגָדִים שְׁלַחָה
 לְהַלְבִּישׁוֹ • וְלֹא קָבַל מִמֶּרִירוֹת נַפְשׁוֹ • וַתִּשְׁלַח לְהַתֵּךְ לְחַקְרוֹ
 וּלְדַרְשׁוֹ • לְדַעַה מַה יַעֲשֶׂה לוֹ : רוּחוֹ הוֹצִיא לְהַתֵּךְ וְחוֹתֵה •
 וּפְרָשֶׁת הַכֶּסֶף לִפְנֵי שׁוּהָ • וְהַפְתִּישָׁנָן שְׁלַח וְעַל אֶסְתֵּר צִוְהָ •
 לָבֹא אֵל הַמֶּלֶךְ לְהַתְחַנֵּן לוֹ : בַּת־שׁוֹבְתָהּ אָמְרָה לְהַשִּׁיבֵנו • דַּע כִּי
 כֵּן מוֹת אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא וַיָּבֵא • לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת
 שְׂרָבִיט זֶהְבוֹ • בְּקֶרֶב־אִישׁ לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ : יִקְוֶה כְּשִׁמְעוֹ דְּבָרֵי
 הַדָּסָה • זַעַק אֶהְיֶה בִּי אֵין מְנוּסָה • זַעַף יִי אִשָּׁא • כִּי חֲטָאתִי לוֹ :
 שְׁלַח לָהּ לֵאמֹר אֵל תְּדַמִּי • לְהַמְלִיט בֵּית הַמֶּלֶךְ מִכָּל לְאוּמִי • כִּי
 אֶת תְּאֵבְדֵי וְאוּלֵי עַמִּי • אַחֲרֵי נִמְכַר גְּאוּלָּה תְּהִיָּה לוֹ : מִמְּקוֹם
 אַחֲרֵי יִשְׁלַח שְׁלוֹמִי • עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו • כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו • עַל
 כֵּן אוֹחִיל לוֹ : וַתַּעֲנֶהוּ לֵךְ כְּנוֹס כָּל חוֹכֵי פְדִיּוֹם • וְצוּמוּ עֲלֵי שְׁלֹשֶׁת
 יָמִים לֵילָה וַיּוֹם • וּרְחַמִּים בְּקִשׁוֹ מֵאֵל נוֹרָא וְאִיוֹם • אֵל תַּחֲנוּן רַמִּי
 לוֹ : אֵל נִדְרָשׁ בְּכָל לַב יִדְרָשְׁנוּ • כִּי גִבְמָרוּ רַחֲמָיו לָעַם יִקְרָאנוּ •

ויאמר

שֶׁפֶת הַיָּם נוֹרָאָה • אֲשִׁירָה לִי כִי גָאָה גָאָה • בְּזִמְרוֹת גְּרִיעַ לֹו :
 דְּגָלִים עָבְרוּ בִּיבִשָּׁה • וּלְפָנֵיהֶם אֵל גַּעְרָץ בְּקִרוּשָׁה • אִזּוּ שׁוֹרְרוּ
 שִׁירָה חֲרָשָׁה • מִי כַמְכָה בְּאֵלֶם יי :

קבלה

כיד ק"ק ספרדים שנכתב פיוט מי כמוך מיד קדוש ר' יהודה הלוי ז"ל
 כאשר כתוב הדר הוא בסדר תפלתם וכן הסכימו שלמים וכן רבים שנכל
 דור ודור אך חכמי ק"ק איטליאני נוסחא אחרת היתה אתם והפסד שרוח ר' יהודה הלוי
 דבר כס והאמת עמהם • לכן כדי לזאת מכל ספק הדפסנו שתי הנוסחאות של הפיוט
 הנכבד הזה והבחר יבחר •

מִי כְמוֹךָ • וְאִין כְּמוֹךָ • מִי דוֹמָה לָךְ • וְאִין דוֹמָה לָךְ :
 סדר ה"ב אָדוֹן חֲדָדָה בַּל יִחְדַּל • אֲמַתְךָ לְעִיר מְבַצֵּר עֵז וּמַגְדֵּל • כִּי
 הֵייתָ מְעוֹז לְדָל • וּמְעוֹז לְאֲבִיוֹן בְּצַר לֹו : בִּימֵי
 חֲרָפֵי מִקְדְּמֵי • בִּי דְבַר רוּחַ יי • וְהַיּוֹם אִם גְּרִשׁוֹנֵי עוֹנֵי • דוֹרֵי
 לִי וְאֵנִי לֹו : גְּמַלְגֵּי מֵאֵז טוֹבוֹת • גְּלוּיֹות לְכִלְיוֹת וּלְלִבְבוֹת • גַּם
 אִם יִהְיוּ הַצְרוֹת מְרוֹבוֹת • אֲשֶׁרֵי כָּל חוֹכֵי לֹו : דִּמֵי מִתְקוֹמְמִים
 אִזְוֵה • דְּגָלֵי אָרִים בְּדָבָר כָּל חוֹזֵה • הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֵה • קוִינֵנוּ לֹו :
 הַיּוֹם אֲבִיעָה חִירוֹת • וּמֵאֵז מִנֵּי קָדָם עֲתִירוֹת • נִפְלָא בָּם הַמְכִּין
 צְפוּנֵי סוּדוֹת • יוֹצְרֵי מְבֻטָּן לְעֵבֶד לֹו : וַיְהִי בִּימֵי אַחְשָׁרוּשׁ •
 לְמֶלֶךְ הוֹקֵם עַל כְּבוֹדֵשׁ • גִּשָּׂא וְרַם עַל כָּל קָצִין וְרֵאשֵׁי • וַיִּי הַנִּיחַ
 לֹו : זִמְן בִּשְׁנַת שְׁלֹשׁ לְמַלְכוּתוֹ • לְהִרְאוֹת לְכָל עֲבָדָיו תְּכוּנָתוֹ •
 כִּי אֲבָנֵי נֹזֵר מִתְנוֹסְסוֹת עַל אֲדָמָתוֹ • וְעִפְרוֹת זָהָב לֹו : חֶלֶק לְכָל
 בְּנֵי שׁוֹשֵׁן נִתָּן • וְהַקְדִּישׁ קְרוֹאָיו כְּחֵתָן • בְּחִצֵּר גִּנַּת בֵּיתָן • אִוָּה
 לְמוֹשֵׁב לֹו : טַעַם עֲשׂוֹת רִצּוֹן כָּל אִישׁ וַיִּצְרוּ • וְאִין אֲוָנֶם לְאִישׁ
 יִין עָבְרוּ • וּלְתֵת לְשׂוֹאֵל דֵּי מַחְסוּרוֹ • אֲשֶׁר יַחְסֵר לֹו : יַחַד
 אֶסְפּוּ כָּל הַנְּדַרְשִׁים • גַּם וְשֵׁתֵי הַמַּלְכָּה עֲשֵׂתָה מִשְׁתָּה נְשִׁים •
 וּלְמִשְׁתָּה הַנְּשִׁים בְּאֲנָשִׁים • שִׁבְעַת יָמִים יִסְפְּרוּ לֹו : כְּטוֹב לֵב
 הַמֶּלֶךְ בִּיָּין • אָמַר לְהִבְיֵא לְפָנָיו אֶת יַפֵּת הָעֵיִן • וְתִמָּאֵן בְּדָבָרוֹ
 לְאֹמַר אִין • הָעֵזָה פְּנִיָּה וְתִאֲמַר לֹו : לְקָרוֹבִים אֵלָיו הַיּוֹשְׁבִים
 עָלָי כֵּן • שְׂאֵל וַיַּעֲזֵהוּ מְמוּכָן • הוּא הָמָן לְפִוְרַעְנוֹת הוֹכֵן • לְבוֹ
 יִקְבֹּץ אֲוֹן לֹו : מוֹעֲצוֹתָיו כִּדְתָּ נְתוּנוֹת • הָיוּ לְעַמֵּי רְפוּאוֹת צְפוּנוֹת •

כי לולי אגרות הראשונות • פלטה לא היתה לו : נועץ לקרוא
 בכל המוניו • להביא כל יפת תואר לפניו • והזערה אשר תיטב
 בעיניו מהור ימהרנה לו : סנסן ליאיר האיר וזרה • ישיש כגבור
 לרוץ ארח • טרם מכה ציץ רפואה פרח • כי הפלה יי חסיד לו :
 עמו נאמנה הרסה תמה • היא אסתר בת דודו ברה כחמה •
 ובמות אביה ואמה • לקחה מרדכי לו : פגעה חן ומלך והלום •
 ותלקח אסתר אל בית המלך גזרת יהלום • ומרדכי צוה לה
 לכי לשדום • כי הוא ארניך והשתחוי לו : צדק לבשה
 בממשלתה • לא הגידה עמה ומולדתה • והמלך אהבה וירב
 תפארתה • כי מיי היתה לו : קשב רב קשב צרור המור •
 מסריסי המלך הקבועים לשמור • והנם חושבים על המלך לאמר •
 הבה נתהכמה לו : (רצה האחר לשמר כפלים • משמרתו
 ומשמרת חברו שתי ידים • והשני סם בספל המים • שם שם
 לו :) רחשה אסתר למלך בשפר • בשם מרדכי ונכתב בספר •
 להנשא באחרית צבי עופר • כי בול הרים ישאו לו : שניהם
 נתלו על העץ • כי נשמע לשונם בהועץ • נשקה למלך סם
 המות רועץ • אולי יפתה ונובלה לו : תשועתה זאת לדור
 אחרון • נכתבה על ספר הזכרון • לתת לו מן המלך יתרון • כי
 פועל אדם ישלם לו :

ר"ת אני יסודס סלוי סקטן כרכי סמואל סלוי :

אחר כל אלה הדברים • אחשוורוש את המן הרים • וינשאהו
 מעל כל השרים • ותועפות הרים לו : נמנע מרדכי מסגוד
 לרשע • גין עמלק אשר מקדם פשע • וזה הוסיף על חטאתו
 פשע • לא יאבה יי סלח לו : יום כרעו לו כל עבדי המלך •
 ומרדכי בתומו הולך • בקש לתרחר ריב על עם דל והלך • עובר
 ומתעבר על ריב לא לו : יעץ תחבולות לשכים בצדו • ויבז
 בעיניו בגאון חמדו • לשלוח יד במרדכי לבדו • בז לדבר יחבל
 לו : הרבה בסף וזהב לכלי חק • ויאמר בלבו זה עת לשחוק •
 ויבא עצות למרחוק • לרשת משכנות לא לו : ויסל פור וידו
 בגורל הרה • וירא כי באדר מת אבי התעודה • ולא ידע כי
 הוא

הוא עת הלידה • חבלי יולדה יבאו לו : דוב אורב יעצוהו רעיוניו •
 וישאל שאלה מאדוניו • וגם הוא שני אריה שניו • ומתלעות
 לביא לו : הן עם אחר גזורו • דתיהם שונות ודת המלך לא
 ישמורו • רוח יורעו וסופתה יקצורו • קמה אין לו : הכנתי
 כסף לבית גנזיה יעל • לאבד זה הגוי הנגעל • כל הכרפים
 אשר לא כרעו לבעל • וכל הפה אשר לא נשק לו : להביא אל
 גנזי המלך אוסף • עשרת אלפים בכרי כסף • ונפש אבה כל
 בית יוסף • פעם אחת ולא אשנה לו : ויאמר לו המלך יהי לך
 קנינה • וזאת טבעתי על יד ימינה • והעם לעשות בו בטוב
 בעיניה • ובא עד קצו ואין עוזר לו : יצא וסופרי המלך נקראו •
 ויכתבו כל אשר קראו • ואל כל עם ועם רצים יצאו • שרי הרכב
 אשר לו : היה דברו נחוץ לאמר • כרם חמר ביום אחד לזמור •
 בשלשה עשר באדר החל וגמור • לא אוסף עוד עבור לו : קרע
 מרדכי בגדיו לפני אל • ויצעק וצקה גדולה ומרה על גולת
 אריאל • הבנים אין לישראל • אם יורש אין לו : טרף טרף שאר
 המוני • מי נתן למשיסה יעקב למוני • וישראל לכוזוים הלא יי •
 זו חטאנו לו : נערות אסתר הגידוה דבר • שמענו צעקה בעינים
 במדבר • ומרדכי בלבוש שק עבר • לא ידענו מה היה לו :
 בגדים שלחה להלבישו • ולא קבל ממרירות נפשו • ותשלח
 התך לחקרו ולדרשו • לדעת מה יעשה לו : רוחו הוציא אליו
 וחוה • ופרשת הכסף לפני שוה • והפתשגן שלח ואל אסתר
 צוה • לבא אל המלך להתחנן לו : בתשובה אמרה להשיבו •
 כי בן מות אשר לא יקרא ויבא • לבר אם ישיט המלך
 שרביט זהבו • בקרב איש להשתחות לו : יקיר בשמעו דברי
 הדסה • זעק אהה כי אין מנוסה • זעף יי אשא • כי חטאנו לו :
 שלח אליה עוד אל הרמי • להמלט בית המלך מכל לאמי • כי
 את תאבדי ואולי עמי • אחרי נמכר גאולה תהיה לו : ממקום
 אחר ישלח שלומיו • עושה שלום במרומו • כי לא כלו רחמיו •
 על בן אוחיל לו : ותענהו לך כנוס חוכי פדיום • וצומו עלי
 שלשת ימים לילה ויום • ובקשו רחמים מאל איים • ואל

התנו דמי לו : אל נדרש לכל לב ידרשנו . נכמרו רחמיו על
 עם יקראנו . ויאמר עוד זכור אזכרנו . על בן המו מעי לו :
 לבשה חן ביום השלישי ותלך . ותיקר מאד בעיני המלך . ויבז
 בעיניו כל אשר הוא מולך . ואת כל אשר יש לו : היפה בנשים
 נטע נעמן . מה שאלתך כי הכל מזומן . ותאמר יבא המלך
 והמן . אל המשטה אשר עשיתי לו : למחר קראתם לסוד נכמם .
 ויצא המן ביום ההוא נעלם . והוא במלכים יתקלם . ורוזנים
 משחק לו : ויבא אהביו וורש אשתו . ויספר להם כבודו
 וממשלתו . וגזרה אמרה לעומתו . הוי המרבה לא לו : יעצוהו
 עשות עץ גבוה חמשים . לתלות עליו קדש קדשים . ולהכינו
 מכל הרשים . חרש חכם יבקש לו :

סדר ה"כ אלהים עדר צאנו בקר . ותדר שנת המלך עד יהי
 חוקר . בספר הזכרונות והיה בקר ויודע יי את
 אשר לו : במצאו דבר מרדכי מפורש . מה געשה יקר וגדולה
 דרש . ויאמרו כי לא פורש . מה יעשה לו : גלה און המן
 בדברו . מה לעשות באיש חפצתי ביקרו . ויאמר וינקש במאמרו .
 פי כסיל מחהה לו : דבר לעדותו בעדי מלכים . ולתת לפניו
 אחר מהנסיכים . במחשביו הולך חשכים . ואין נגה לו : השיבו
 המלך בן דברת . דך ועשה בן למרדכי כאשר אמרת . בן
 משפטך אתה חרצת . כמשפט הזה יעשה לו : וישב מרדכי
 אל משמרתו . והמן נדחף אל ביתו . ויוערו אהביו וכל
 חבורתו . לבא לנוד לו : זרע ישורון זכרו נבוניו . אם יש מרדכי
 מבניו . אשר החלות לנפול לפניו . לא תוכל לו : חכמיו עודם
 מדברים עמו . וסריסי המלך הבהילוהו להקימו . ולא ידע כי
 בא יומו . יי ישחק לו : טרם בלות משתה היין . אמר המלך
 אל יפת העין שאלי יתן לך כי הכל נגדך כאין ותתחנן
 לו : ינתן לי נפשי בשאלתי . ועמי אדני בבקשתי . כי נמברנו
 לצר להכריתי . תאות לבו נתת לו : כי מה חפצתי אחר זה הצער .
 וכלי הקרב שת שתו השער . הישאג אריה ביער . וטרף אין לו :
 לה אמר מי הוא מכל אנשי . ואי זה הוא בכל מגרשי . או

מי מנושי • אשר מכרתי אתכם לו • מהרה לענותו הזמן זה הרע •
 פורענות בגוי צדיק פרע • אוי לרשע רע • כי גמול ידיו יעשה לו •
 נתמלא חמה ויקם על גנו • ובשובו ראהו נופל על בנו • יגלו
 שמים עונו • וארץ מתקוממה לו • סרים אחר גלה חרפתו • הנה
 עץ אשר עשה למרדכי בביתו • ויצו המלך לתלותו • על העץ
 אשר הכין לו • עמדה אסתר לבקש על עמה • להשיב ספרי
 האף והחמה • כי נחם יי על מכה העצומה • ושב ורפא לו •
 פתשגן הכתב להיות היהודים • להנקם מאויביהם עתידים •
 ויפול פחד מרדכי על המורדים • ושלום היה לו • צוה מרדכי
 בעם לא אלמן • מושיע ורב נגיד ונאמן • והפקד על בית הזמן •
 ועל כל אשר יש לו • קדשתי לצוררי מזבח • כי הכין לבני
 מטבח • בעון אביהם המרצח • ואלה שמות הילודים לו • רצצתי
 פרשנדתא • דרלפון ואספתא • פורתא ארליא וארידתא
 פרמשתא • אריסי ארידי ויזתא • וגם (קבורה) פליטה לא היתה
 לו • שוללתי שוללי ואריע ריע • כי עלה משאול עני וגוע • מלט
 עני משוע • ויחוס ולא עוזר לו • תכתב זאת לדור אחרון • לבני
 אמונים לזכרון • וכל המזכיר אותה ירון • אשרי העם שכבה לו •

ר"ת חגי יסודס

אכלו רעים שתו ושכרו • וימי הפורים בשמחה זכרו • ועם
 שמחתכם העניים לטובה זכרו • ושלחו מנות לאין גכון לו •
 נסי אל מאז נשאוני • ונכבי ים העבירוני • כליותי יסרוני • דום
 ליי והתחולל לו • יום צאת פרעה אחרי • לרדוף כאריה עדרי •
 נצבו מי משברי • ויתגעשו כי חרה לו • יצא אחרי עם קרושו •
 ויצו צור ענן להפרישו • להיות צל על ראשו • מרעתו להציל
 לו • העבירו ביבשה וצרו החריר • ובינו ובין מרדפיו הפריד •
 ולהחתית מצולה הוריר • חוקקי בפלע משכן לו • ובשוב הם
 לאיתנו • נטבע פרעה וכל המונו • כי הכביר מרכבות גאונו •
 וירא כי לא יכול לו • דהרות אבירים בעמקי ים צללו • ופנות
 בקר בפנים נפלו • ודורשי יי יהללו • בגבל עשור יזמרו לו •
 הראנו ידו הנפלאה • על שפת ים נוראה • אשירה ליי כי גאה

גאה

גאה • בזמירות נריע לו : וישירו עם אמוני • שיר לשוכן מעוני •
 ופרעה והילו משנאי • המה יכחשו לו : דגלים עברו ביבשה •
 היה להם כבוד גערץ בקדושה • ואמרו בשירה חדשה •
 בזמירות נריע לו : הנה גפשי חפצה • בדת אל ומאר עלצה •
 לשאת משל ומליצה • חירות לו :

ואומרים אשרי ומשלימין תפלתן כנשאר השבתות :

תפלת לתענית אסתר

מתפללין כשאר הימים ואחר שהתפללו בלחש מתחיל החזן השמונה עשרה ואומר עד הרוצה בתשובה ואחר כך אומרים •

סלח לנו אבינו כי חטאנו • מחול לנו מלכנו כי פשענו • כי
 אתה • טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך : כי עמך
 הסליחה למען תורא : למען שמך • וסלחת לעוננו כי רב הוא :
 כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על
 רחמיך הרבים : כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים ועל צדקותיך
 אנו נשענים ולסליחותיך אנו מקיים • אתה הוא • מלך אלהב
 צדקות מקדם • מעביר עונות עמך ומסיר חטאת יראיך • כורת
 ברית לראשונים • ומקיים שבועה לאחרונים • אתה הוא שירדת
 בענן כבודך על הר סיני והראית דרכי טובך למשה עבדך •
 ארחות חסדיך גלית לו והודעתו כי אתה אל רחום וחנון ארך
 אפים ורב חסד ומרבה להטיב ומנהיג את כל העולם כלו
 במדת רחמים וכן כתוב • ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך
 וקראתי בשם • לפניך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את
 אשר ארחם • אל ארך אפים אתה בעל הרחמים נקראת • ודרך
 תשובה הורית • גדולת רחמיך וחסדיך תזכור היום ובכל יום
 לזרע ידיך • תפן אלינו ברחמים • כי אתה הוא בעל הרחמים •
 בתחנון ובתפלה (לפניך) נקדם • כמו שהודעת לעניו מקדם •
 מחרון אפך שוב • כמו בתורתך כתוב • בצל כנפיה נחסה
 ונתלונן • כיום וירר • בענין • תעבור על כל פשע ותמחה אשם •
 ביותיב עמו שם : תאזין שוע ותקשיב (ברצון) מאמר • כויקרא
 בשם

תפלת להענית אסתר

בשם יי ושם נאמר : ויעבר יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון
 ארך אפים ורב חסד ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע
 וחטאה ונקח : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח לנו
 אבינו כי חטאנו מחול לנו מלבנו כי פשענו : כי אתה יי טוב
 וסלח ורב חסד לכל קראיך : כי עמך הסליחה למען תורא :
 למען שמך יי וסלחת לעוננו כי רב הוא :

ולומר מומר בד ה' חסיתי טהור בדף ע"ג ואחר כך לומר :

סדר א"ב ואחר כך ר"ת בנימן

אבישרה בקהל רב תוקף ועוזו אלי זה . אשר פעל ועשה
 והרבה בזמן הזה . בקום לבלענו חנם איש צר בווה .
 ואץ להכרית ולולי הנטישות הסר והתזה : גדלה צעקתי ועלתה
 לשמי עליה . ונקרע לקולי גור דין החתום לכליה . דלותי ולי
 יהושיע ואצל רגלי מדתיה . לא נטשי ולא עזבי בגלות ובשביה :
 הזן כל פעם בהתעברו על כל לשון ואמה . מלקה לה בתחל
 ואחר כך מכין מלגמה . ולי לפני מזורי רפאות תעל מוקדמה .
 כי כל מדותיו עלי חסד ורחמים המה : זה באשר זר הוסב
 וגולגל עליו . כי נטה אל אל ירו ורץ בצואר אליו . חשב לשרש
 כרם משמח בפריו בעליו . חרפתו תגל היום ורוע קלקודיו .
 טבועו בהגיע נדרה שנת המלך . ושאג וצרח ספר הזכרונות
 לפניו להלך . יפוי כח פתחה בהתראות פני המלך . שמשי
 מוחק ונבריא אל כותב בהלך : בשמעו אומר מהר ועשה כן .
 גחן צואר וטען להכין . לכתו מצאו יושב מורה קומץ בית שכן .
 שח בא מיעוטה ודחה את כל התוכן : משך המרכב ומשך
 עדי לפנים . וענה אין כי יכולת עד ארחץ בצונן ובחמין :
 נחצה הדסה ואסרה כל בתי הפלנים . והלך ושאב והחם
 ועשה כל תקונים : סופר ונאנח היה בעורכו הערוף . כי לא
 נסה בכך מהתענג ומרוף . על גביו עלה ובעט מפרקתו לפרוף .
 לקיים ואתה על במותימו תדרך : פוסעים בהיותם פני בית המן .
 הפילה עליו בתו עציץ מדומן (מדומן) . צצה והנה הוא צנחה
 ומתה לעמן . ונדרחף אבל בשלה וחפוי ראש על רוע הסימן :

קרא

קרא למרעיו והגיד להם אשר קרהו • וכדברם עמו סריסים
הבהילוהו • רבצם על משתה ומלכה הלשינתהו • ונבעת ונחפז
וצירים אחוהו: שצף וקצף המושל וקם בחמתו • והנם חוטבים
וכורתים כל אשלי גנתו • תבע שוב לפנים ומצאו על משתו •
ויחד עליו אפו וצוה לתלותו: באבוד טרף וגוריו נחו חיתו יער •
נסו יגון ואנחה ואנף וסער • ידה הגדולה פרסמו משער לשער •
מרחיב בצר ומשיב לנדן תער • נזראות בצדק תעננו בשענית
לקרומים • כי שחה לעפר נפשנו תחת יד מעגימים • נא למענה
הכמר עלינו נחומים • אל מלך יושב על כסא רחמים:

ואומר אל מלך ואח"ך מומור לדוד להוכיר בדף ע"ד ואח"ך אומר •

סדר א"ב ואחר כך ר"ת שמואל

אלופי דת וחכמי דורות • בעפר יושבים כהיום בכל הירות •
גם תנוקות מתפלשים באפרות • דואגים וזוכים על
רוע גזרות: הן ביום זה נגזרה גזרה • ונחתמו ספרים בשושן
הבירה • זבע ישורון להכרית מזכירה • חשים הרצים בכתב
ובשורה: טעם זה כנשמע בקפר • יגון ואנחה ליהודים וצום
ומספר • כאחת נזרו תענית באפר להתרפר • לבל התקיים עצת
קופר: מדת הדין קטיגוריא למדה • נץ ימיני בלא קשבו
בתעודה • סער ופלצות אחוזם ברעדה • על פי נהנו מן הסעודה:
פליאה יצאה בכגדי אלמנות • צור מי יהגני ויפתרגי בשבעים
לשונות • קמו אבות ורועה בתחינות • רמו קול תינוקות לשוכן
מעונות: שדי פץ כקול גדיים אני שומע • תקף רועה וצוח
קול קטני עמך ישראל עולה בדמע • שורש אגני חשב אותם
לגמע • מה תעשה לשמה הגדול אשר בפיהם נשתמע: ומיד
נתגלגלה מדת הדין למדת רחמים • אבל נהפך ליום טוב
נחומים • ליהודים היתה אורה ושמחה וששון שני ימים • בגזרת
אל מלך יושב על כסא רחמים:

ואומר אל מלך ואח"ך כן ה' חסיתי בדף ע"ד ע"ב ואחר כך אומר

סדר א"ב ואחר כך ר"ת שמואל

אתה האל עושה פלא • בכל דור ודור לעם לך מחלה • גבורות

תפלה לתעניות אסתר

רחמיך לעד נספר • דלים מקים מעפר ואפר : הנהרגים הורגים
 את הורגיהם • והנצלבים צולבים את צולביהם : זר אנגי על
 אומן הדסה • חשב ליתן יעקב לבו ולמשסה : טף ונשים מבין
 עם תלמיד • יום אחר בנתנו להרוג ולאבד ולהשמיר : בעמיר
 גורנה תנוקות אסף • לפני אבותם שארם לשסף : מחוץ אמותם
 גועות בדאגה • ניניהם בנתנו כמו צאן להריגה : ספרים גוללים
 ולרב נותנים • עד עתה היינו סבורים • כי בם נאריך שנים :
 פניעתם עלתה בשתי שעות בלילה • צור פץ בקול גדיים עולה
 למעלה : קמו מלאכים ונאמו לפני אל • לא קול גדיים הם כי
 אם קול קטני עמך ישראל : רחמן רחם וחותרם קרע • והשיב
 הרעה על ראש המן הרע : שנה נדרה ונהפכו ענינים • להתלות
 על עץ אב עם בנים : תקפו מתים ומתו חיים • כי יי הפיר עצת
 גוים : שדי אמה לא שנית • מבני בניהם אנהנו רחם כמו
 רחמת • וזכרנו ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים • אל מלך יושב
 על כסא רחמים : אל מלך

ואחר כך אומר וכשחטאו וכל הסדר שכתוב לעיל בסדר תפלת עשרה בטבת עד את
 זועמי • שבמקומו אומר עכנו בין גואל לרופא ואח"ך אומר רפאנו וגומר השמונה
 עשרה כמו שאר ימי החול • ונפלין על פניהם ואומר רחום וחנון ואחד מן המזמורים
 הכתובים בתפלה של חול ואחר כך אומר זכור ברית כמו בטבת • עד שמגיע לתהיכה
 עיניך שבמקומו אומר :

תחינה מיושב

שוכן עליונים מלך מסבית עתה • ולובש גאות אף עטור ברתר :
 לרורשיך בצר אנא העתה • באשר עשית בימי מרדכי
 ואסתר :

סדר א"ב ואח"ך ר"ת שמואל בר מייבו הקטן חזק

אספרה שמך לאחי בתוך קהל עדתי • במופתי פלאיך אשפוך
 שיחתי • גבורתיך אשננה בכל עוד בי נשמתי • דרכיך
 יי להודיעני בימי קדם קדמתי : לדורשיך הושלכתי בעולם בתוך
 שבועים שנה • ועלי יצאה גזרה משונה • ועקתי אליך עזרתני
 עזרה הישנה • חסדי יי אזכיר בכל עת ובכל עונה : לדורשיך
 טירת בית מקדשך בטרם נשאו ראש • יהירים יעצו על גבי
 לחרוש • במעט בליתי במלכות אחשוורוש • לולי רחמיך מבין

אחרית

אחרית מראש : לדורשיד מרים ראשי כבן מחלתי • ניהג מדתו
 והקדים רפואתי • סודרה כמורדת המלכה ושתי • עותה וגורשה
 ותלקח הדסתי : לדורשיד פלצני נושאה עד עתים נחלפים • צורר
 גדל על כל שרים ואלופים • קדם לאבדי בכברי אלפים • רשומות
 החתים ביד רצים ורחופים : לדורשיד שלוחים יצאו ועיר שושן
 נבוכה • תרגמן בקורעו ותתחלחל המלכה • שאלה על מה זה
 ועל מה זאת המבוכה • מרדכי הודיעה על מקרה עננה ורבה :
 לדורשיד ושרת פנימה בעצת לבות תוכן • אמרים השיבתו על
 יד התך הסוכן • לך כנוס היהודים שלש צומות להכן • בתחן
 וגם אני ונערותי אצום בן : לדורשיד רחש תחנתם האזין במכון
 שבתו • מחשבות הזמן הפיר והניא עצתו • יום לאבדי והושב
 בו רעתו • יקש ונתלה בעצת זרש אשתו : לדורשיד ואז ליהודים
 ריוח והצלה • הוכן ביום זה יום כניסה ותפלה • קימו עליהם
 ימי הפורים לנתלה • טכסום מאז ולדורות סלה : לדורשיד נא
 באז בן עתה קום לנקום נקמתי • חיש מהר וטיב אחריתי
 מראשיתי • זרוי כמה להשיב אל קדש אדמתי • קדושתך אז
 אעריץ אל חדר הודתי : שוכן

ר"ת מברס

אל אחר ואין שני • תהי ירך לעזרני • ברית אמת בינה וביני •
 שמורה לי ולניני • ביום עשית דיני • ביד הדסה ואיש
 ימיני • ואני תמיד עמך אחזת ביד ימיני : בני בכירה היא
 לאה • שנים בשני מאורות • ידי ראשון עת באה • שמש עשו
 גבורות • וכן פלגש נבאה • וידיו היו אסורות • ושסף ראש
 צפעוני • ביד אחיו השני : ואני תמיד רחל ילדה שלשה • גבורים
 בני חיל • זרוע בן גון חלשה • מונכ בא בדוב ליל • גם יד בן
 קייש קשה • ובתם בת אביחיל • יי להושיעני • באויבי ראתה
 עיני : ואני תמיד העירות ימין • ותפדה עם נעבר • ובצר לו כך
 האמין • ומתן ידו נזכר וטוב מחצית שקל מן • עשרת אלפים
 כבר • עוני לבר ימיתני • ואתה תשוב תחיני : ואני תמיד מעוני
 איך תענני • ואקרא ולא תענני • ביד אכזר תמסרני • וחנם לזר
 תמכרני • וכן אמתי ישימני • ואח על אח ישימני • אבי ראה

תפלה לתענית אסתר

כִּי עֵינַי דַּאֲבָה מִנִּי עֹנֵי : וְאֵנִי תַמִּיר

ואומר חנינו מלכנו אב הרחמן אם הוא ביום שני או חמישי ואם לאו אומרים ואנחנו לא נדע וכו' ואומר קדיש לעילא ומוציאין ס"ת ואומר

לְמַנְצַחַּ עַל אֵילַת הַשַּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד : אֵלֵי אֵלֵי לָמָּה עֲזַבְתָּנִי
 רְחוֹק מִישׁוּעָתִי דְבָרֵי שְׁאֵנִתִּי : אֱלֹהֵי אֶקְרָא יוֹמָם וְלַיְלָ
 תִּעֲנֵה וּלְיָלֵה וְלֹא דוֹמְיָה לִי : וְאַתָּה קְרוּשׁ וְיֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל :
 בְּךָ בִּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ בִּטְחוּ וְתִפְלְטֻמוּ : אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בְּךָ
 בִּטְחוּ וְלֹא בּוֹשׁוּ : וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֲרַפְתָּ אָדָם וּבִזּוֹי עִם :
 כָּל רֹאֵי יִלְעִיגוּ לִי יִפְטִירוּ בְּשִׁפָּה יִנְיֵעוּ רֹאשׁ : גַּל אֵל יִי יִפְלְטֵהוּ
 יִצִּילֵהוּ כִּי חִפֵּץ בּוֹ : כִּי אַתָּה גָּחִי מִבְּטָן מִבְּטִיחִי עַל שְׂרֵי אָמִי :
 עֲלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מִרְחַם מִבְּטָן אָמִי אֵלֵי אַתָּה : אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי
 כִּי צָרָה קְרוּבָה כִּי אֵין עֹזֹר : סִבְבוּנֵי פָרִים רַבִּים אֲבִירֵי בָשָׁן
 כְּתֹרוּנֵי : פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אַרְיֵה טָרֵף וְשֹׂאֵג : כַּפַּיִם נִשְׁפַּכְתִּי
 וְהִתְפָּרְדוּ כָּל עֲצָמוֹתַי הָיָה לִבִּי כְּדוֹנֵג נִמַּם בְּתוֹךְ מַעֵי : יָבֵשׁ
 בְּחֹרֶשׁ כַּחֵי וּלְשׁוֹנֵי מִדְּבַק מִלְקוּחֵי וְלַעֲפָר מוֹת תִּשְׁשֶׁתְנִי : כִּי
 סִבְבוּנֵי כָלָבִים עֲדַת מְרַעִים הַקִּיפּוּנֵי כְּאֵרֵי יְדֵי וְרִגְלֵי : אֲסַפֵּר
 כָּל עֲצָמוֹתַי הַפֶּה יִבְטִי יִרְאוּ בִי : יִחַלְקוּ בְּגִדֵי לָהֶם וְעַל לְבוּשֵׁי
 יִפִּילוּ גֹזְרֵל : וְאַתָּה יִי אֵל תִּרְחַק אֵילוּתִי לְעֹזְרֹתִי חוֹשֶׁה : הַצִּילָה
 מִחֶרֶב וּנְפִשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדִיתִי : הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה וּמִקְרָנֵי
 רַמִּים עֲנִיתָנִי : אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאַחֵי בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָ : יִרְאֵי יִי
 הַלְלוּהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב בְּכֹדוּהוּ וּגְדוּהוּ מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל : כִּי
 לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוֹת עֵנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֵעוֹ אֵלָיו
 שָׁמַע : מֵאַתָּה תְּהַלֵּתִי בְּקָהָל רַב נְדָרֵי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יִרְאִיו : יֵאָכְלוּ
 עֲנֻוִים וְיִשְׁבְּעוּ וְהִלְלוּ יִי דְרָשׁוּ יַחֵי לְבַבְכֶם לְעַד : יִזְכְּרוּ וְיִשְׁבּוּ
 אֵל יִי כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל מִשְׁפַּחֹת גּוֹיִם : כִּי לִי
 הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם : אֲכָלוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ כָּל דְּשָׁנֵי אֶרֶץ לְפָנָיו
 יִכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עֶפְרָ וּנְפִישׁוּ לֹא חָיָה : זֶרַע יַעֲבֹדְנוּ יִסְפֵּר לְאֲדָנֵי
 לְדָוִד : יִבְאוּ וַיִּגִּירוּ צְדָקְתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עֲשָׂה :

וקורין בתורה שלשה בני אדם בפרשת כי תשא ויחל משה כמו שכתוב בסדר תפלת עשרה בטבת ואחר כך משלימין תפלתן ובתפלת המנחה של ז' אסתר אומרים אשרי וכו' לזיון וכולי סידרא ואומר החזן קדיש עד לעילא ומוציאין ספר תורה וקורין בו שלשה בני אדם בפרשת כי תשא ויחל משה כדרך שקראו בשחרית והשלישי הוא המפטיר ומפטיר ביטעיה

בישיבה דרשו והכל כתוב בתפלת תענית של עשרה בטבת • ומסלימין תפלתן כשאר ימות השנה :

סדר לפורים

בארבעה עשר באדר הסמוך לניסן הוא יום פורים • וכרכים של ארץ ישראל המוקפין חומה מימות יהושע בן נון ושושן הבירה עושין פורים בחמשה עשר • ובמנחה של ערב פורים אין נופלין על פניהן • ובתפלת ערבית שחרית ומנחה כפורים בין יחיד בין צבור כשמניעין במודים לולא הסתרת פניך ממנו אומר על הנסים ובברכת המזון מזכיר על הנסים בברכה שנייה נודה לך ובין בתפלה בין בברכת המזון אם לא הזכיר על הנסים אינו חוזר • וחייבין בקריאת המגילה בין יחיד בין צבור בליל ארבעה עשר וביום ארבעה עשר באדר • הקורא את המגילה קורא ופושטה כאגרת ומנהג שלא להפסיק בפסוקים • וצריך אדם לקרוא את המגילה או לשמוע אותה כלה על הסדר • ואין אדם רשאי להפסיק בה בשיחת חולין מתחלתה ועד סופה שהרי מברכין לפניו ולאחריה • והקורא על פה לא ילא • ואין קורין את המגילה אלא כשהיא כתובה בגליון כעין ספר תורה • וכתובה בגויל במקום שער ובקלף במקום בשר • ואם נשתתק או נתעלף הקורא נראה שהקורא אחרון מתחיל במקום שהפסיק בו הראשון ואינו צריך לחזור לראש ולא לברך עוד לפניו ואינו דומה לקריאת התורה שהרי נקראת אגרת ואין לנו בה אלא מצות קריאה לפרסם את הנס • והקורא קורא כדרכו בין עומד בין יושב בין מוטה • והמבקש לזאת לדרך לפני פורים אם יכול להוליך עמו המגילה כדי לקרותה בזמנה הרי זה משובח ואם אינו יכול להוליך עמו המגילה יקדים ויקרא אותה בא' עשר או בשנים עשר או בשלשה עשר ולא יקרא אותה אלא בעשרה • דאמר רב מגילה נקראת בזמנה ביחיד • שלא בזמנה אין קורין אותה אלא בעשרה הא למדת שלא בזמנה דברי הכל בעשרה • ובזמנה אם יכול אדם לקרותה בעשרה עדיף טפי דהוה עובדא וחש לה רב להא דרב אשי • ואפילו שלא בזמנה היכא דלא שכיחי עשרה אין מבטלין קריאתה בכך ומי שהיה בדרך או בספינה בארבעה עשר ואין בידו מגילה לקרותה והגיע לישוב בחמשה עשר נראה שיכול לקרותה בחמשה עשר שהרי מוקפין חומה קורין אותה בט"ו ואם הוא מסתפק בדבר יקרא אותה ולא יברך לא לפניו ולא לאחריה אכל לקרותה לאחר ט"ו אינו צריך שהרי הכתוב אומר ולא יעבור • וגם חייבות במקרא מגילה שהרי אף הן היו באותו הנס והקורא את המגילה מברך לפניו ולאחריה לפניו מברך בערבית שלש ברכות הללו • קודם קריאתה מברך •

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגלה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

ביום אין אומרים שהיונו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה :

לאחר קריאתה מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל הרב את ריבנו והדן את דיננו והנוקם את נקמתנו והמשלם גמול לכל אויבינו ונפשו והנפרע לנו מצרנו • ברוך אתה יי הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם האל המושיע : ארור המן אשר בקש לאבדי • ברוך מרדכי

לפורום

מְרַדְּבֵי תִיהוּדֵי : אַרוּרָה זְרֵשׁ אִשֶׁת מִפְּחִידֵי • בְרוּכָה אֶסְתֵר
בְּעַדֵי : בְרוּךְ בְרוּךְ בְרוּךְ יי • בְרוּךְ בְרוּךְ בְרוּךְ מְרַדְּבֵי • בְרוּכָה
בְרוּכָה בְרוּכָה אֶסְתֵר • בְרוּכִים בְרוּכִים בְרוּכִים כָּל יִשְׂרָאֵל :
אַרוּר אַרוּר אַרוּר הָמָן • אַרוּרָה אַרוּרָה אַרוּרָה זְרֵשׁ :

ומנהג לשבר כלים וקדרות של חרם כשאומרים ארוור המן ואומרים ושברו כשבר נבל
יוררים כתות לא יחמול ולא ימלא במכתתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשוף מים
מגבא וכסהקורא אומר כבוכדנכר הם אומרים שחוק עצמות וכסהא אומר חרובנא אומרים
זכור לטוב ונהגו לומר כל הזכור יחד ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר • וכן ויתלו
את המן • כי מרדכי היהודי • ואחר כך חוזר הקורא עליהם וקורא אותם פעם שנייה לפי
שבקריאתן שקראו אותם הזכור לא ילאו ידי חובתן שהרי על פה קורין אותן • וכסהן אומרין
ויתלו את המן חובטין רגליהן בקרקע ומכין בכפות ידיהן ומשמיעין את קולן • וכריך
לומר עשרת בני המן כנשימה אחת • ויש מוסיפין לומר מן ואכז עד עשרת כנשימה אחת •
וכריך להאריך בו דויתא • ואחר קריאת המגילה בערב ובבוקר אומרים קוראי מגילה •

קוראי מגילה • הם ירננו אל אל • כי מקום תחלה • היתה
לישראל : אחרי בלותי • ואני בעיר בבל • נמשלה ערתי •
באני בלי חובל • בא זמן פדותי • על ידי זרבבל • נבדלה
קהלה • מעויל ומתגאל • ותהי סגלה • עם שתיל שאלתיאל :
קוראי בא דבר אנגי • החזיק בפור ידו • באדר להרגי • נהפך
להשמידו • אתנה הגגי • בו ואזברה אידו • ואמת נקלה • זאת
לאל וכן יואל • לעשות וכלה • אדבאל ומגדיאל (אויב אל
ומרגיו אל) : קוראי רועצים בעשן • נמשלו בתוך כבשן • בן אנג
בכושן • קם ושב כבן בשן • מרדכי בשושן • מרדרור עלי
שושן • כן שנת גאלה • אל יצו לדל שואל • עד לבית תפלה •
יעלו לההראל : קוראי מעשים ונסים • שית בך לעד נאמן • גם
בחכה שים • צוף דבש דבר המן • לך שתה עסיסים • אחרי
אכול משמן • אל זכור תחלה • גם שנה במיכאל • תחזור
חלילה • קץ פרות ובא גואל : קוראי

ולאחר קריאת המגילה אומר ובא לכיון גואל ואני זאת בריתי וכו' וקדיש גמור • ואם
חל פורים במוצאי שבת לאחר שהתפללו ערבית בלחש גומרין את הקדיש כולו
וקורין את המגילה ואחר קריאת המגילה אומר ויהי כועס אורך ימים ואתה קדוש וכו'
ויש נוהגין להפסיק בקדיש עד לעילא בין קריאת המגילה לויחי כועס • ואומר ויהי כועס
אורך ימים וכו' קדושה דסידרה וקדיש גמור ואומר ויתן לך וקדיש כדרך שאר מוצאי שבת :
בויכזיאה במוצאי שבת אין מדליקין שום נר בבית הכנסת עד אחר ואתה קדוש וכן קבלנו
מרבנן קשיטי על כן כשחל פורים במוצאי שבת מנהגינו לומר ויהי כועס ואתה קדוש וקדיש
תתקבל קודם קריאת המגילה כדי שיוכלו לקרותה לאור הנר :

בשחרית

בשחריות מתפללין כשאר הימים ומזכירין על הנסים בהולאה ואין נופלין על פניהן •
 ואם הוא יום חמישי אין אומרים ועתה ולא י"ג מדות ולא הוידוי ולא אבינו
 הרחמן • וקורין בתורה בפורים שלשה גברי אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהן • ואין
 מפטירין בכניא וקורין בסוף פרשת ויהי בשלח ויבא עמלק :

וַיָּבֹא עַמְלֹק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרִפְיֵיהֶם : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
 יְהוָשֶׁע בְּחַר־לָנוּ אַנְשִׁים וְצֵא הַלָּחֶם בְּעַמְלֹק מִחֵר אֲנֹכִי
 גִבַּב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי : וַיַּעַשׂ יְהוָשֶׁע כַּאֲשֶׁר
 אָמַר־לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בְּעַמְלֹק וּמֹשֶׁה אָהָרָן וְחֹזֵר עָלוּ רֹאשׁ
 הַגִּבְעָה : וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וַגִּבַּר יִשְׂרָאֵל וּכַאֲשֶׁר יִנְיַח
 יָדוֹ וַגִּבַּר עַמְלֹק : וַיְדִי מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ־אֶבֶן וַיִּשְׂיִמוּ תַחְתָּיו
 וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאָהָרָן וְחֹזֵר תָּמְכוּ בְּיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי
 יָדָיו אֲמוּנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ : וַיַּחְלֹשׁ יְהוָשֶׁע אֶת־עַמְלֹק וְאֶת־
 עַמּוֹ לְפִי־חֶרֶב :

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת זְכוֹרֹן בְּסֵפֶר וְשִׂים בְּאַזְנוֹי יְהוָשֶׁע
 כִּי־מָחָה אֲמַחֶה אֶת־זְכוֹר עַמְלֹק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם : וַיְבִן מֹשֶׁה
 מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נָסִי : וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֶּסֶף יְהִי מִלְחָמָה
 לַיהוָה בְּעַמְלֹק מִדֶּר דָּר :

ובופלוג פסוק אחרון משום השלמת עשרה פסוקים ואחר כך אומר החזן חלי קדיש
 ומחזירין ספר תורה לארון ואומרים אשרי (ויש מקומות שנוהגים לומר אשרי
 קודם חזרת ס"ת) וקורין את המגילה כדרך שקראו בערב ומברכים עליה תחלה וסוף ואין
 מברכים שהחיינו ואחר קריאתה מברך לאחרים כדרך שעשו בערבית ואומרים ובה לזיון
 ואתה קדוש וקדיש גמור • ומחלקין דקה לעניים מעות פורים ונותנים להם מתנות ממיני
 מאכל ומסתה • גם בעלי בתים שולחים מנות זה לזה • כדכתיב ומשלח מנות איש לרעהו
 ומתנות לאביונים • והיסור מלאכה בפורים הולך אחר מנהג המקום ובט"ו באדר אין נופלין
 על פניהן • ואם חל בשני או בחמישי אין אומרים ועתה ולא הוידוי ולא אבינו הרחמן :

יוצר לשבת פרה

אֹם אֲשֶׁר בָּךְ דְּבוּקָה • חֲפִצָּת וְרִצִּית לְצַדִּיקָה • לְהַנְחִילָהּ
 מִדְּבַשׁ מִתּוֹקָה • בְּאוֹר אֲרֶכֶה וְעֵמוּקָה • לְהֵם בְּאַהֲבָה
 לְחִשּׁוּקָה • כְּרִבִּיד בְּצֹנָאֵר לְהַחֲבִיקָה • גַּם הִיא בְּמֵאֵר מְחֻזָּקָה •
 בְּתוֹקָף וּבְתִנְאֵי נְחֻקָּה • מַעֲמּוֹ בְּלִי לְסִלְקָה : אֲשֶׁרִי מִי זֹאת •
 בְּהַתְחַזֵּקִים בְּתוֹרָה זֹאת • בְּפִתְחֵי מְזוּזוֹת • קְרוּשׁ : דְּרִישׁ בְּעַד
 נוֹטְרָה • וְנֵאֵם לְהַבִּיא פְּרָה • בְּעֵדִים עֵבוֹר לְכַפְרָה • הֲלֵא כַּחֲטָאוֹ
 בְּבִן פְּרָה • תֵּרַת עֲלֵיהֶם גִּזְרָה • וְהִנֵּם בְּאֲמִירַת סוֹרְרָה • וְזֵה
 הַמַּקְבֵּל

הַמִּקְבֵּל עֵתִירָה • חֲשֹׁךְ מֵהֶם עֲבָרָה • וְכֹל צוֹקָה וְצָרָה • זְכוּרֵן
 פָּרָה אֲדָמָה • בְּפִי יוֹנָה תָּמָה • לְעַד בְּלִי לְעֶלְמָה • חֶסֶד דַּת
 תְּמִימָה • יַעֲטוּ בָּהּ לְהִתְרוֹמְמָה • לִפְנֵי יוֹצֵר נִשְׁמָה : טוֹעֵמִיה
 בְּטוֹב נְעִימָה • בְּלִי הֵיזֵת לְשִׁמָּה • וְהָאָרֶץ הַנִּשְׁמָה • זֹאת חֲקַת
 הַתּוֹרָה • עֲרוּכָה וְשִׁמוּרָה • בָּהּ לְהַקְדִּישׁ לְנוֹרָא וְקְדוּשׁ : יִקְרָה
 וְהִרְבָּה תְּמִימָה • וּמִכָּל מוֹם שְׁלִימָה • בְּנִקְיוֹת וּבִטְהָרָה מִסִּימָה :
 כָּתַב חֲקוֹק רִשׁוּמָה • לְשִׁמַּח נַפְשׁ עֲגוּמָה • לְמַעַלָּה לְזִקְוֶף
 וּלְרוֹמְמָה : לְטַהֵר חֲטָא וְאַשְׁמָה • וּלְמַחֹל עֶזֶן זְעוּמָה • עוֹד בְּלִי
 לְהַאֲשִׁימָה : מְטַהֵרֵת גּוֹי אַחֵר • לְרִצּוֹת לִישׁ הַמְּיוֹחֵר • אֲשֶׁר
 בְּכָל פֶּה נִתְיָחֵר • נִפְשָׁם תַּחֲשֹׁךְ מִפְּחֵד • וְהַגְּיוֹנִם כֹּל יִתְפַּחֵד •
 בְּהַתְּנַפְּלֵם כָּלֵב אַחֵר • שׁוֹנְאֵי יְיָ יוֹדְשׁוּ כְּאַחֵר • בְּפַחַת וּפְחֵד •
 בְּעֵבֶרֶם לְצוֹר שְׂכֵם אַחֵר : עַל יַד כֹּהֵן נִתְיַנְתָּה • וּלְכַבּוֹדוֹ
 מִתְּנַתָּה • וּבְדַקְדוּק כָּל פְּנֵתָה • פְּעוּלָתָה וְקִרְיַבְתָּה • הוּא יִקְרִיב
 אוֹתָהּ • וְהוּא יוֹצִיא אוֹתָהּ • צוֹפִים הַכֹּל טוֹבָתָה • וּמִתְנַיִם אֶת
 בְּרַכְתָּה • כָּל קָהַל רַעֲיָתָה : קְדוּשָׁה וְלֹא פְסוּלָה • כֹּלֵא מוֹם
 וְעוֹלָה • בְּקִרְבָּן כָּלִיל וְעוֹלָה • רֵם אוֹתָהּ עֵילָה • כַּחֲפִץ וְלֹא
 בְּגַעֲיָלָה • קָהְלוּ בָּהּ לְהוֹעִילָה • שׁוֹמְרֵיהּ יוֹנְצָרוּ מִחֲלַחְלָה • וּמִכָּל
 גִּנַּע וּמִכָּל מַחְלָה • בְּשׁוֹרְרֵם שִׁיר וְהִתְהַלָּה : תִּפֵּן בְּכֹלֶם בְּרוּרִים •
 אֲשֶׁר שִׁמָּה מְזַבְּרִים • וְזִרוּק עֲלִימוֹ מִים טְהוּרִים • קְדוּשׁ :

ואומר קדושי אל וכו' וברכו ומתפללים תפלת שחרית כשאר השבתות ומוציאין ספר
 תורה וקורין ו' גברי בפרשת היום ואומר החון קדיש לעילא ואח"ך מוציאין ספר
 תורה אחר וקורא בו המפטיר פרשת פרה בפרשת חקת וזו היא הקריאה :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר : זֹאת חֲקַת הַתּוֹרָה
 אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ
 פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עָלֶיהָ
 עַל : וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל־אַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מַחוּץ
 לַמַּחֲנֶה וַיִּשְׁחַט אֹתָהּ לִפְנָיו : וְלָקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָה בְּאֶצְבָּעוֹ
 וְהִזָּה אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַע פְּעָמִים : וַיִּשְׂרַף אֹת־
 הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת־עֲרֵה וְאֶת־בִּשְׂרָה וְאֶת־דָּמָה עַל־פְּרִשָׁה יִשְׂרָף :
 וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אָרוֹ וְאֶזְבֵּחַ וּשְׁנֵי תוֹלְעֹת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תּוֹךְ שְׂרַפַּת
 הַפָּרָה : וּכְבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וּרְחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֵר יָבֵא אֶל־

הַמַּחְנֶה וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב : וְהִשְׁרַף אֹתָהּ יַכְבֶּם בְּגִדְיֹו בַּמַּיִם
וּרְחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב : וְאִסַּף אִישׁ טְהוֹר אֶת
אֶפֶר הַפָּרָה וְהֵנִיחַ מִחוּץ לַמַּחְנֶה בַּמָּקוֹם טְהוֹר וְהִיָּתָה לְעֹדֶת
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי נֹדָה הַטָּאֵת הַזֹּאת : וְכַפֵּם הָאִסָּף אֶת-
אֶפֶר הַפָּרָה אֶת-בְּגִדְיֹו וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב וְהִיָּתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לַחֲקֹת עוֹלָם : הִנֵּגַע בְּמַת לְכָל-נֶפֶשׁ אָדָם
וְטָמֵא שְׁבַעַת יָמִים : הוּא יִתְחַטֵּא כּוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִטְהַר וְאִם-לֹא יִתְחַטֵּא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר :
כָּל-הַנִּגְעַת בְּמַת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אִשְׁרֵי-יָמוֹת וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת-
מִשְׁבֵּן יְהוָה טָמֵא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נֹדָה
לֹא-זָרַק עָלָיו טָמֵא יְהִי עוֹד טָמֵא-תּוֹ בּוֹ : זֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם כִּי-
יָמוֹת בָּאֵהֶל בְּלֹא-הַבָּא אֶל-הָאֵהֶל וְכָל-אֲשֶׁר בָּאֵהֶל יִטָּמֵא שְׁבַעַת
יָמִים : וְכָל כְּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין-צִמִּיד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא :
וְכָל אֲשֶׁר-יִגַּע עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלָל-חֶרֶב אוֹ בְּמַת אוֹ בְּעֵצִים אָדָם
אוֹ בַּקִּבֵּר יִטָּמֵא שְׁבַעַת יָמִים : וְלִקְחוּ לְטָמֵא מֵעֶפֶר שֹׂרֶפֶת
הַחֲטָאֵת וְנָתַן עָלָיו מֵיִם חַיִּים אֶל-כְּלִי : וְלָקַח אֲזוּב וְטָבַל בַּמַּיִם
אִישׁ טְהוֹר וְהוּזָה עַל-הָאֵהֶל וְעַל-כָּל-הַכֵּלִים וְעַל-הַנֶּפְשׁוֹת אֲשֶׁר
הָיוּ שָׁם וְעַל-הַנִּגְעַת בְּעֵצִים אוֹ בַחֲלָל אוֹ בְּמַת אוֹ בַקִּבֵּר : וְהוּזָה
הַטְהַר עַל-הַטָּמֵא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחִטָּאוּ בַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וְכַפֵּם בְּגִדְיֹו וּרְחֵץ בַּמַּיִם וְטְהַר בְּעֶרֶב : וְאִישׁ אִשְׁרֵי-יִטָּמֵא
וְלֹא יִתְחַטֵּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִתּוֹךְ הַקָּהֶל כִּי אֶת-מִקְדָּשׁ
יְהוָה טָמֵא מִי נֹדָה לֹא-זָרַק עָלָיו טָמֵא הוּא : וְהִיָּתָה לָהֶם לַחֲקֹת
עוֹלָם וּמִזֶּה מִי-הַנֹּדָה יַכְבֶּם בְּגִדְיֹו וְהִנֵּגַע בְּמִי הַנֹּדָה יִטָּמֵא עַד-
הָעֶרֶב : וְכָל אֲשֶׁר-יִגַּע-בּוֹ הַטָּמֵא יִטָּמֵא וְהַנֶּפֶשׁ הַנִּגְעֵת תִּטָּמֵא
עַד-הָעֶרֶב :

ה'ומר החון קדיש לעילא • ומעטורים ביחוקאל ל"ו ויחי דבר ה' וגומרים התפלה כסאר
השבתות :

יוצר לשבת החדש

אות זה החדש • אצת מכל לקדש • ובו ישע לחדש : בוחריך
היובעים אותך לקדש • ואתה אותם מקדש • אל גערך

בקדש

T. I. Mahazor 23 כג

בְּקִדְשׁ: גְּאֻלַּתָּם עִתָּה תִּחְדָּשׁ וְשׁוֹנְאֵיהָ (וְצוֹרְרֵיהֶם) פִּתְאוּם לְהַרְדֵּשׁ
 וְכָל פֶּה יְרוֹמֵם וְיִקְדָּשׁ: הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם • בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם •
 נִחְלָה בְּכָל קְהֵלְכֶם • קְדוּשׁ: דְּרִשְׁתוּ מִכָּל חֲדָשִׁים • וְהִנְחַלְתוּ
 לְקְדוּשִׁים • לֵהֱיוֹת בּוֹ מִקְדָּשִׁים: הַזְּמַנְתוּ לְשִׁלְיִשִׁים • לְאַפְרָתִים
 מוֹגְלָשִׁים • לְמִנּוֹת בּוֹ עַד שְׁלִשִׁים • וְבוֹ תִפִּיל קְדָשִׁים: וְתַחֲמוֹל
 עַל צֵאֵן קְדָשִׁים • כְּבֵית קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים: זְכוּרֵן שְׁבוּעַת בְּרוּכִים
 הַזְּכָרֶת לְמִבּוֹרְכִים • לְהוֹשִׁיעַם מִיַּד מִפְּרִיכִים: חוּגֵן דָּלִים וְדַכִּים •
 חֲמֵלֶת עַל נְמוּכִים • אֲשֶׁר אַחֲרֶיהָ מְשׁוּבִים: טוֹב טַעַם מְעַרִיכִים
 וּלְפָנֶיהָ לֵב שׁוֹפְכִים • בְּרֹאשׁ יָרַח מִמְּלִיכִים: יִקְבְּצוּ עִתָּה מִקְהֵלִים
 בְּיוֹפֵי תוֹאֵר מִכְּלוּלִים • וְשֵׁם תִּשְׁמַע פְּלוּלִים: כְּבוֹד שְׁמֶךָ מְעֵלִים
 וּבִשְׂיַח תַּחֵן מִתְּפִלָּלִים • בְּחִשְׁבוֹן רֹאשׁ רִגְלִים: לְפָנֶיהָ יִהְיוּ מִסְגָּלִים
 בְּכָל גְּזַעֵי דְגָלִים • מְשׁוֹרְרִים וּמְהַלְלִים: מֵה גִדְלוּ מְעַשִׂים • עוֹשֵׂה
 גִּפְלָאוֹת וְנִסִּים • לְבָנִים אֲהוּבִים וְעַמּוּסִים: נִצְלוּ מִיַּד פִּתְרוּסִים •
 אֲשֶׁר אוֹתָם מְעַשִׂים • וְהוֹעֲמָסוּ הַיּוֹת שְׂשִׁים: שׁוֹנְאֵיהֶם בָּיִם
 דוֹרְסִים • וְכִנֵּת רְאִישֵׁמוֹ רוֹפְסִים • כִּי בְּגוֹחַם הָיוּ חוֹסִים: עוֹלָצֵי
 בְּשִׁמְחוֹת • יִשְׁיִשׁוּ בְּרוּב הַצְּלָחוֹת • וְיִתְמַלְטוּ מִכָּל אַנְחוֹת: פּוֹדֵה
 אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת • הַמַּעֲלָה מִכָּל שְׁבָחוֹת • יִטָּה אֲזֵן לְשִׁיחוֹת:
 צוֹרְרֵיהֶם יִפִּיל בְּשׁוּחוֹת • וְנִפְשׁוֹתָם יִהְיוּ שְׁחוֹת • בְּכָל רַע מוֹכַחוֹת:
 קְדוּשׁ חוֹשֶׁק עֲרָרִים • זְכַר בְּרִית אֲבִירִים: אֲשֶׁר לְפָנָיו הָיוּ
 בְּרוּרִים: רָצָה בְּבָנִים מִבְּחָרִים • מִכָּל צָד וְעֵבָרִים • לְפָנָיו הַיּוֹת
 מִשְׁמָרִים (שְׁמוּרִים): שְׁקַד עֲלֵיהֶם בְּלִיל שְׁמוּרִים • מִקְטָל לְמַעַנֵם
 בְּכוּרִים • וְהוֹצִיאֵם בְּפִדּוֹת מוֹדֵרָרִים: תִּפֵּן בְּאֵנִי יִשְׁנָה • וְתִצִּילָהּ
 מְעַרְיָנָה • בְּרֹאשׁוֹן לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה • קְדוּשׁ:

ואומר קדושי אל וכו' וברכו ומתפללים תפלת שחרית כשאר השבתות ומוליאין ס"ת
 וקורין ז' גברי בפרשת היום ואומר החון קדיש לעילא • ולאח"ך מוליאין ס"ת אחר
 וקורא בו המפטיר פרשת החדש בפרשת בא וזו היא הקריאה •

ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן בארץ מצרים לאמר: החדש
 הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה:
 דברו אל-כל-עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם
 איש ישה לביית-אבת ששה לבית: ואם-ימעט הבית מהיות משה
 ולקח הוא ושכנו הקרב אל-ביתו במכסת נפשית איש לפי אכלו

תִּכְסוּ עַל־הַשֶּׁה : שֶׁהַ תְּמִים זָכַר בְּךָ־שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן־הַכִּבְשִׁים
 וּמִן־הָעִיִּים תִּקְחוּ : וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם
 לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וּשְׁחַטוּ אֹתוֹ כָּל קָהַל עַד־תִּישָׂא אֶל בֵּין־הָעַרְבִים :
 וּלְקַחוּ מִן־הָדָם וְנָתַנּוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל־הַמִּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים
 אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם : וְאָכְלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי־אֵשׁ
 וּמִצּוֹת עַל־מְרִים יֹאכְלֵהוּ : אֶל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נֶאֱמַר וּבִשְׁל מִבִּשְׁל
 בְּמִים כִּי אִם־צְלִי־אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל־כְּרַעְיוֹ וְעַל־קִרְבּוֹ : וְלֹא־תוֹתִירוּ
 מִמֶּנּוּ עַד־בֶּקֶר וְהִנֵּתֶר מִמֶּנּוּ עַד־בֶּקֶר בְּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ : וְכִכָּה תֹאכְלוּ
 אֹתוֹ מִתְּנִיכֶם חֲגָרִים גַּעְלִיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמִקְלַכֶּם בְּיַדְכֶם וְאֶכְלֶתֶם
 אֹתוֹ בַּחֲפוּזִין פֶּסַח הוּא לַיהוָה : וְעַבְדְּתִי בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה
 הַזֶּה וְהַפִּיתִי כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־
 אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעִשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה : וְהָיָה הָדָם לָכֶם לְאֹת
 עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שֹׂם וְרֵאִיתִי אֶת־הָדָם וּפִסַּחְתִּי עֲלֵכֶם וְלֹא־
 יִהְיֶה בְּכֶם נֹגֵף לְמִשְׁחִית בְּהַכְּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה
 לָכֶם לְזִכְרוֹן וְחֻצְתֶּם אֹתוֹ חֵג לַיהוָה לְדִרְתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּחַנְּהוּ :
 שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ אַךְ בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֵר
 מִבְּתֵיכֶם כִּי כָּל־אֲכַל חֲמִץ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן עַד־יוֹם הַשְּׁבִיעִי : וּבְיוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ וּבְיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכָה לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם אַךְ
 אֲשֶׁר יֹאכַל לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא לְבָדוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם : וּשְׁמֵרְתֶם אֶת־
 הַמִּצּוֹת כִּי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה הוּצֵאתִי אֶת־צְבָאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וּשְׁמֵרְתֶם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדִרְתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם : בְּרִאשׁוֹן
 בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב תֹּאכְלוּ מִצַּת עַד יוֹם הָאֶחָד
 וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב : שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֵר לֹא יִמָּצֵא בְּבֵתֵיכֶם
 כִּי כָּל־אֲכַל מִחֲמִצַּת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַד־תִּישָׂא אֶל בְּנֵי
 וּבְאֶזְרַח הָאֶרֶץ : כָּל־מִחֲמִצַּת לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵתֵיכֶם תֹּאכְלוּ
 מִצּוֹת :

ואומר החון קדיש עד לעילא ומפטרין ביחוקאל מ"ה כה אמר ה' אלהים וגו' . וגומרים
 התפלה כשאר השבתות :

ואם חל ראש חודש להיות בשבת אומרים התפלה עם היוזר של ראש חודש ואחר כך יוזר
 של החודש ומוניאין שלשה ספרי תורה בראשון קורין ששה נכרי בפרשת השבוע ואינו
 אומר

יוצר לשבת הגדול

אומר הקדיש • והשביעי קורא בספר שני בפרשת שבת ור"ח בדף כ"ח • ואומר הקדיש עד לעילא • ובספר שלישי קורא פרשת החדש • ואחר כך אומר קדיש לעילא ומפטירים ביחזקאל מ"ה ונומרים התפלה כמו של שבת של ראש חודש :

יוצר לשבת הגדול

אני חזמה ושרי במגדלות • אותם סרסר נורא תהלות • בעת
פקדני להוציאי מסבלות • בזמן התור השמייע קולות : ידו
שלח מן החור • הקריבני לעם ובחרני בחור • וסכבני באברתו
בארץ שיחור • דמי בנתבוססתי החייני במחור • המו מעי גדלתו
מלאחור • קדוש : גל לחצי לפני עזי • גלה כבודו בסנה לחזי •
דבר בקדשו לחדי ולהעליוזי • רכות פורכי ממשמן מרוזי : הרצה
לפניו כל המשלח • והשיבו שלח נא ביד תשלח • ויפצר בו
בזאת להשתלח • וילך הוא ונבחר למפלח : זקני כבוד אספו
קבצו • זה צום למו פצו • חברו לילך לממנו נלחצו • חבאו
ונשמטו והאחים רצו : טחון ענינו מה לך • טורח עול מעליהם
השלך • ימים שלשה ילכו מהלך • יזבחו זבחי צדק למחוללך :
בעם רשע ושניו חרק • כפאזיל ענה ונאצות שרק • למס חסד
ויראה פרק • לא ידעתי שולח ברק : מען לנואל עלה וענה • מה
תחשב ותבקש תואנה • נאמך למו מטובך להתודשנה • נהפכת
ענה לרוש ולענה : שגיא כח עניים רואה • סרסרני לך להניח
הנלאה • עורף אם תקשה תשאה • עירך וארצה וכל הנראה :
פן תצא כאש חמה • ופקוד והחרם יושבי מצרימה • צבאות
קדושים לשוכן רומה • צאם מעמך ויחגו באימה • קשח לב
להחפיש רצועים • קמטו במעש פעלם רועצים • רבכה בצמח
השרדה צצים • רם נתנני ואויבי קצים : שבטי ישראל יה עדות •
שלמים וכשרים ליי להודות • תולדותם נתיחסו והרבית פדות •
תמכתם שלשה עשר עדות : ידו שלח מן החור • הקריבני לעם
ובחרני בחור • וסכבני באברתו בארץ שיחור • דמי בנתבוססתי
החייני במחור • המו מעי גדלתו מלאחור • קדוש :

ואומר קדושי אל וכו' וברכו ומתפללים התפלה כשאר השבתות • ומוזיאין ספר תורה וקורין שבעה גברי בפרשת השבוע ומפטירין וערבה לה' במלאכי נ' ואומרים מי שברך ואחינו ואחר כך אומרים :

כך גורו רבותינו כנהררין גאונים עולם • כבית מקדש שני כגבנה
 וגשלים • ואז נראה כסא אש בשלם • ועליו מלכו של עולם • מסתלם
 ועומד בין האולם • וקבלו כתר ותפשו חותם געלם • ומנו וחקנו תקנת
 עולם • נתן ביד רבי אליעזר גדול שבכלם • והתקין לא בר"ו פור ולא
 בר"ו פסח ולא גה"ז עצרת ולא אה"ו ראש השנה ולא אג"ו יום כפור
 לעולם • וברשותם יש לנו חג המצות הזה יום פלוני ויום פלוני בעם עולם •
 ישמחנו בו אלהי עולם • אז בגלגל שעבור הזרים • בכבלי עם לועז היות
 אסורים • גמרו לבלעם כרבים וגמרים • דשום כההוש גורן עמרים •
 השליכו והטילו ליאור זכרים • וחוק ברית מילה מפירים ומעקרים •
 ועקו וחננו לאל משפיל ומרים • חנונם הקשיב משמי אורים • טס וידא
 וכו' להוציא אסירים • ידע דברו ללא איש דברים • בציר גאמן הלך
 למלך מצרים • לשלח להחפיש רצוצים ושבורים • מרד וסרב למולו וחל
 להקשות אמרים • נאם מי הוא אלהי העברים • ספר לי כחו וגדלו
 בכוריים • עד כמה כרבים כבש בכל עברים • פקודיו וצבאיו כמה
 מתנבדים • ציר השיבו אלהינו אהיר באהירים • קשתו אש וחציו שלהבת
 ודמחו לפירים בוערים • ראויים מעשיו ונפלאותיו ושיחותיו ברכים
 מאירים • שאנו משבר סלעים ומפרק הרים • תקפו ותהלתו רום ותחת
 טספדים • בכל זאת לא שב ולא רחק מפעוריים • נדמה לעבד לא יוסר
 בדברים • יוצר נגעו בנגעים משנים ועכורים • ממכת דם ועד מכת
 בכורים • יללו ונהמו והמו גדולים וצעירים • נכנע ערפם והורד גאונם
 לעפרים • ואז שלחום ולוים חשים ונמהרים • ערויני כסף וזהב ופנינים
 יקרים • ולפני צאתם הוזהרו בחירים • קחת צאן ממכלאות עדרים •
 ולאובלו על מצות ומדורים • רגלים נעורות ומתנים חגורים ואזורים •
 ונעשה למו דמות כנפי נשרים • וראו ועפו לנחלת צבי מהירים • ואכלו
 שם הפסח בהלולים ושירים • כי חוצה לארץ פסחים לא נבשרים • וכו'
 בלילה שבו לניא בפתורים • לכן ימי הפסח קבועים לדורי דורים • כחך
 מצות אלהינו וכהורית מזרים • מה טעם בחרסת מטבילים ושורים • וכו'
 לעבדת טיש אשר היו חומרים • מה טעם שני תבשילין בקערה סודרים •
 וכו' לאהרן ומשה שני שלוחים וצירים • מה טעם שלחן ממקומו עוקרים •
 כרי שישאלו מה נשתנה ליל זה נערים • מה טעם בוצע בפרוסת כפרות
 הררים • כי אין כבר שלמה בכלי עניים וחסרים • מה טעם בהסבה
 שוהים וגומרים • וכו' לעברים שנעשו בני חורים • מה טעם בלא הסבה
 אכילת מדורים • וכו' למקדש החרב בחטא ומדרים • מה טעם בוסות

רשות לשכת הגדול של פסח

אַרְבַּעַה שְׁעוּרִים • זָכַר לְאַרְבַּעַה גְּלוּיֹת בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים : מִזֶּה טַעַם עַל
כּוֹס חֲמִישֵׁי הַלֵּל הַגְּדוֹל גּוֹמְרִים • זָכַר לְכוֹס יְשׁוּעוֹת אִשָּׁא וְאָרִים : וְאַחֲרֵי
צִאתָם רַדְפוּם בְּפַחֲזֵרִים • מִכָּל כְּלֵי צִיּוֹן חֲגוּרִים וְאֹזְרִים • וְהַשִּׁיגוּם חוֹנִים
עַל שִׁפְתַי יָם מְגָרִים • וּנְשָׂאוּ עֵינַי וַיִּצְעֲקוּ עֲרַת בְּחִירִים • לַגִּיּוֹר יָם סוּף
לַגִּיּוֹרִים : לַגִּיּוֹרִים בְּנִקְרָע וּנְעֵשָׂה נְתִיבָה • נִגְלָה עָלָיו בְּעֲצָמוֹ חוֹצֵב לְהִבָּה •
וְבָא אֲזַרְחִי וְעַמְדַּי פְּנֵי הַמְּרַבֶּכֶה • וַיִּנְעֲקֵר וְאִישׁ חָסֵם מִיִּמִּין לְהַתִּיצֵבָה •
וְאַרְבַּע אֲמָהוֹת מִשְׁמָאל לְקַרְבָּה • וְאַחֲרַי חֲבִסָא שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבֻטֵי תַּאֲוָה :
וְאַלְמָלָא תוֹרָה קְרִיָּאָה וּכְתִיבָה • אִי אֶפְשָׁר לְשׁוֹחֲחָה וּלְנוֹבֵבָה • נִגְדַר אֲבוֹתָם
עָשָׂה פְּלֵא בְּקַרְצָן בָּא כְּהָ • וְקוֹל מִמְרוֹם לְמִי הָיִם צִוָּה • הוֹתֵרוּ וְהַשְׁמִרוּ
בְּצִמְחֵי רִבְבָה • לְבַל תְּוִיָּקוּם בְּטַפָּה דְקָה וְעֵבָה • וְעֲבָדוּ וְגוּוּ בַתוֹךְ הָיִם
בְּחֻרְבָּה • גַּם בְּחוֹר גַּם בַּתוֹלָה יוֹנֵק עִם אִישׁ שִׁיבָה • וְרוֹדְפֵיהֶם גִּנְעָרוּ
וְהַשְׁכִּיבוּ לְמַעַצְבָּה • וְאִזּוּ יִרְדוּ שְׁבָחוּ וְרַנְּנוּ בְּאַהֲבָה וְחֻבָּה • לַנְּעֲרָץ בְּסוֹד
קְרוּשִׁים רַבָּה : רַבַּת תַּפְּאֲרַת הָרַבּוֹ לַנֶּצֶב בְּעֲרַתוֹ • אֲשֶׁר גָּאֵל וּפְדָה מִפְּרֶךְ
אִימָתוֹ • וְשִׁפְךָ עַל רוֹדְפֵיהָ אִפּוֹ וְחַמְתּוֹ • וְכִמּוֹ בֶּן עֵתִיד לְחִשׁוּף זִרְעֵ
תַּפְּאֲרַתוֹ • וּלְפָנֶם מֵאַרְבַּע צֵאן מְרַעִיתוֹ • וְלִבְנֹת חֵיבַל קִדְשׁ עַל רוּם
מְכוֹנָתוֹ • וְיִקְרָץ וְיַעֲוִיר יְשִׁינֵי אֲדָמָתוֹ • וְיִזְרִיד חֲנוּךְ בֶּן יֶרֶד מִמְּעוֹן הַיְדֵרָתוֹ •
וְיַעֲלֶה מִתּוֹךְ שְׂאוֹל קָרַח וְכָל עֲדָתוֹ • וְיַעֲדִידוּ יַחַד יַחֲוֵד אֱלֹהוֹתוֹ • וְאִזּוּ
יְרוּמוֹם קָרָן עֲמִזּוֹ וְנִחַלְתּוֹ • וְיִקְפְּלוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם עוֹל מַלְכוּתוֹ • וְנִחְוָהוּ עֵינַי
בְּעֵין בְּהַגְלוֹתוֹ • וְנֹאמַר זֶה אֱלֹהֵינוּ וְזֶה גְבוּרָתוֹ • וְנִגְיָלָה וְנִשְׁמַחָה בִישׁוּעָתוֹ :
וְתַחֲשִׁיב מִשְׁמִים • לְמַחֲזֹלַת מַחְנִים • אִישׁ חֲכָלִיל עֵינַיִם • וְלִבָּן שְׁנַיִם •
וְשִׁכְלִל מִשְׁמִים • מְקוֹם שֵׁם לֵב וְעֵינַיִם • בְּיַמִּינוּ וּבִימֵיכֶם וּבִימֵי כָּל בַּיִת
יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן :

ואומר החזן אשרי ומשלימין תפלתן כשאר השבתות :

סדר ענין פסח

בחמשה עשר בניסן חג המלות כדכתיב ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח
לה' ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבועת ימים מצות תאכלו • ואנו בגולה
עושין אותנו שמונה ימים משום דשלחו מתם הוהוה במנהג אבותיהם בידכם • ובאלו שמונה
ימים אוכלים לחמם מצה ואין אוכלין חמץ לפי שהוא באיסור כרת ואיסורו בכל שהוא
ואפילו מערובותיו אסורין אפילו בהנאה אסור • ולא מבעיא שהוא אסור באכילה ובהנאה
כל ימי הפסח אלא אפילו לשהותו בביתו וברשותו אסור שנאמר לא יראה לך חמץ ולא
יראה לך שאור בכל גבולך • ואפילו יום ארבעה עשר בניסן שהוא יום ערב פסח אינו
רשאי לאכול חמץ אלא עד ד' שעות • ומתחלת שש ולמעלה אסור בין באכילה בין בהנאה
עד אחר הפסח • אבל מתחלת חמש עד תחלת שש אסור באכילה ומותר בהנאה • ומתוך
שאמר לא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאור צריך אדם לזכור את החמץ ולפנותו מביתו
ומרשותו ומכיון שהוא צריך לזכור בחורין ובסדקין והוא צריך לאור הנר וביום אין אורו של

נר מכהיק * לפיכך תקנו חכמים ז"ל לבדוק בליל ארבעה עשר כמו ששנינו אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר * וזה סדר ביעור חמץ אור לארבעה עשר בניסן שהוא ליל ערב פסח ואחרי הכפי את הנר ובודק בסלים ובתיבות ובחורין ובסדקין כל מקום הראוי להמצא שם חמץ ובכרך או פרסה ראשונה שהוא מוצא מברך *

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל בִּיעוּר חָמֵץ :

ובודק בכל מקום שהוא צריך לבדוק * ומחפש בכל מה שיש לו לחפש * ואחר שהשלים לבדוק יבטל אותו בלשון הזה ואומר *

כָּל חֲמִירָא דְאַבָּא בְּרִשׁוּתֵי דְרָלָא יִדְעָנָא בִּיהַ לְבָטִיל וְלִהְיוּ בְּעַפְרָא דְאַרְעָא :

ובנהג שלא לשוח בין ברכה לבטול ואם שח אינו צריך לחזור ולברך * וכל החמץ שהוא מוצא מניעו שלא יאבדו ממנו פירוריו על ידי עכבר או שאר שרצים ויצטרך עוד לחפש אחריהן * ומותר לו לאכול ממנו ולהאכיל ולעשות ממנו כל חפצו והנאתו למחר עד ארבע שעות * ומתחלת חמש עד תחלת שש רשאי ליהנות בו * ומתחלת שש אסור ליהנות בו ואסור להאכילו לבהמתו ולמכרו לנכרי * ומבעירו באור ומאבדו באור או במים או בכל דבר האבד בו ואין בו משום בזיון אוכלין * ואם שרפו קודם שש שעות מותר ליהנות בו בשריפתו * אבל כשהוא שורפו מתחלת שש ולמעלה אסור ליהנו בו בשריפתו ואם אינו מוצא חמץ בשעת בדיקה אינו מברך שעל מה מברך והוא אינו מבטל כלום * מדע לך שהוא כן שהרי אין מברכין על הבדיקה אלא על הבעור * ולשון בעור שמפנה ביתו מן החמץ * כמו בערתי הקדש מן הבית * אבל מכל מקום צריך לבטלו ויעשה לו מדורה בפני עצמו וישרפנו ותכף יבטלנו ויאמר *

כָּל חֲמִירָא דְאַבָּא בְּרִשׁוּתֵי דְחֲמִיתִיהּ וְדְרָלָא חֲמִיתִיהּ דְּבַעֲרִיתִיהּ וְדְרָלָא בְּעֲרִיתִיהּ לְבָטִיל וְלִהְיוּ בְּעַפְרָא דְאַרְעָא :

שאה ימצא חמץ ברשותו אחרי כן לא יעבור עליו בכל יראה וכל ימצא * וכיון שבטלו יצא מרשותו * ואם לא בדק בליל ארבעה עשר בודק ביום ארבעה עשר ואפילו לאחר שש יכול לבדוק אם שגג או נאנס ולא בדק בערב אבל לבטלו אינו יכול אלא עד שש שעות * אבל לאחר שש שעות אינו ברשותו לבטלו * לפיכך צריך אדם ליוהר בבדיקה ובטול כדי שלא יעבור בכל יראה וכל ימצא ואם חל ארבעה עשר בשבת שאינו יכול לבדוק בליל שבת בודק ליל ערב שבת ומבער כל מה שיש לו לבער מערב שבת ומניח לסעודת שבת מה שהוא צריך לאכול בשבת עד ד' שעות * ושיורי פתייתן הנשארים לפניו מאכילן לבהמתו ומבטלן בלבו טרם שעות שש ודיו :

סדר הגעלה

וצריך אדם לטהר את כליו שהוא משתמש בהן חמץ כל השנה ולהנעילן כדי שיהא מותר לו להשתמש בהן בפסח וכיצד סדר הגעלה מדיח ושוטף יפה כל כליו של עץ ושל מתכת ומעביר את חלודתן * ואחר כך הוא מרתיח יורה גדולה שלא הרתיחו בה מים מעת לעת ובעת שהיא רותחת שופכים את המים ושוטפין אותה בלונן יפה יפה וחוזרים ומרתיחים אותה עוד במים אחרים * ובעוד שהיא רותחת נותן לתוכה קערות של עץ ועץ הפרוד וסכין ויורות קטנות ומרתיחן לתוכה אחד אחד או שנים שנים הכל לפי גדלן או קוטנן של הנגעלין ולפי גדל היורה הנגעלין בתוכה ויוהר בה שלא תנוח היורה מרתיחתה כל זמן שהכלים בתוכה ויניחם בתוכה שעה קלה * ויוציאם בעוד שהיא רותחת שאם יוציאם כשהיא נחה מרתיחה הרי הן חוזרין ובלעין את פליטתן וכשהן מוציאין אותן מן היורה שוטפין אותן בלונן מיד * ואין צריך להטביל אותן בארבעין סאה שאין צריך טבילה אלא

סדר ענין בפסח

אלא כלי מתכות וכלי זכוכית הנלקחים מן הגוי בין חדשים בין ישנים שלבנן באור או שהנעילן . אבל אם היו שאלוין או ממושכנין בידו אינן כריבין טבילה עד שיסתקעו בידי שפור ואסכלה אם נשתמש בהן חמץ מטהר כדרך השמיאן . כוסות וכלוחית של זכוכית מדיחן בטוכן ודיו . ובית שאור שחמוצו קשה ובית חרוסת אם יכול להנעילן ברותחין מנעילן והם הם גדולים שאינו יכול להנעילן כגון אלו הערכות שמטילין לתוכן שאור גוררן בסכין יפה יפה . ומדיחן ומניחן ואינו משתמש בהן בפסח . וכלי חרס שנשתמש בהן חמץ וקדרות של חרס אין להם תקנה כל עיקר ואסור להשתמש בהן בפסח . ואין משתמשין בהן אלא בחדשים בלבד . וכלוחיות של חרס שלא נשתמש בהן חמץ ולא נשתמשו בהן אלא על ידי טוכן רשאי להשתמש בהן בפסח . ומחבת של חרס שמיסקין אש בתוכה ואופין בתוכה חמץ כל ימות השנה מותר לאפות בתוכה מלה בפסח :

דין לישת ביצה בפסח

חטים של מצות כריך אדם לעשות להם שמור לשם מצה דכתיב ושמתם את המצות . ויש שמשמרין אותם לשם מצה משעת הקציר ומכניסין אותם בשבולים כדי לעשות מהן השמורים . וכן נהגו לשלוח אחר הרחיס לשומרן בשעת טחינה על סם ושמתם את המצות . ואף על פי שאמרו חכמים שאדם יכול לקנות קמחים וסלמות מן הגוים לא אמרו אלא להתירן לאכילה בפסח אבל ללאת ידי חובתן בלילה הראשון לשם שמורים אינו יולא אלא במצה שהיא משומרת מתחלה לשם מצה וכריך לטחון את החטים של מצות יום או יומים קודם לישתן ואין ראוי ללוש אותם ביום טחינתן . לפי שהקמח הוא חס ביום טחינתו ומחמם את המים והן קרובין לכה לידי חמוץ . ואין אדם יולא ידי חובת מצה אלא מחמשת המינים בלבד ואלו הן . חטים ושעורין וכוסמין שבולת שועל ושיפון . ואין לשין את המצות כל ימי הפסח אלא במים שנשאבו מאתמול ולנו בכלים כל הלילה ואין מטילין בהן מלח ובשמים . ואין לשין המצות בחמין ולא בחמי חמה . וכן אין לשין את המצות במקום שהחמה זורחת ולא סמוך לאש . לפי שאפשר שהמים מתחממין וקרובין להחמין . וכן אין לשין את המצות במים ומי פירות מעורבין יחד שמי פירות מחממין את המים וקרובין להחמין . אבל במי פירות בלא מים מותר שמי פירות בלא מים אין מחממין . אבל מכל מקום ביום הא' אין לשין אותן במי פירות דהוי מצה עשירה וקרא כתוב לחם עוני . והוא הדין ללוש בדבש ובזים ועיסה הכלושות על ידי גוי וחרש ושוטה מותר לאכול בפסח כשלא החמיצה . אבל אינו יולא בה ידי חובתו לשם מצה בלילה הראשון ואינה ראויה לשמורים והלש עסה של מצה יהא זריו להתעסק בה שכל זמן שמתעסק בה אינה ראויה לכה לידי חמוץ וכריך ללגן תמיד ידיו במים בשעת לישתה . ושיעור שאשה אחת יכולה ללוש בפסח בכת אחת הוא השיעור שחייב בחלה . ושיעורו מנ' בצים וחומש ביצה וכן עולה חלה בנימט' . כיצד יעשה מביא כלי מלא מים על כל גדותיו ומביא שלשה וארבעים בצים וחומש ביצה בצים בינוניות של תרנגולת ונותנן בתוך הכלי של מים אחת אחת לאט לאט וכשיעור המים היוצאין מן הכלי הוא שיעור הקמח לחלה . ואין לצמצם את השיעור הזה אלא להרויחו מעט כדי להפריש את החלה בעין יפה . ואם לש פחות מכשיעור הזה נותן אותן בתוך הסל או בתוך תיבה אחת שיהא שפת הסל או דופני התיבה עודפים ועולין למעלה מן הלחם והן מאטרפין זה עם זה להתחייב בחלה אע"פי שנלושו שלא כשיעור . והמפריש את החלה בין עסה בין לחם מברך .

פרוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להפריש תרומה (אי חלה) :

וביום טוב אופה אותה תחלה ואינו קורא לה עס חלה עד לאחר אפייתה . ולאחר אפייה נותן אותה עם שאר הלחם בסל או בתיבה ומניע אותה החלה אל שאר הלחם כדי להפריש מן המוקף ומברך עליה ומניחה במקומה שהרי אינה ראויה לטלטלה ובמזמרי יום

יום טוב שורפה • אבל ביום טוב אסור לשורפה ואסור לטלטלה לאחר שקרא לה שם •
 ובשאר ימים טיבדים שאין חוששין לה מחמוץ יכול לקרא לה שם בין קודם אפייה בין לאחר
 אפייה • ומכל מקום אם קרא לה שם קודם אפייה מניחה כשהיא עסה עד מוצאי יום טוב
 שאסור לאפותה ובמוצאי יום טוב שורפה • אבל בפסח שחוששין לה מחמוץ לא יקרא לה
 שם חלה בעודה עסה שכיון שהוא אסור לאפותה בו ביום סוף שהיא באה לידי חמוץ •
 ואם שכח וקרא לה שם חלה בעודה עסה מניחה בתוך המים זוננים ואינו חושש לה אם
 החמיכה ובמוצאי יום טוב שורפה • ועסה שלווה מערב יום טוב ואין לו לחם לאכול
 בשבת או ביום טוב כיולד יעשה נותן את כל הלחם בתוך הסל או בתוך התיבה ונותן
 את עיניו באחד מהן להפריש ממנו חלה ואוכל והולך את שאר הלחם ובמוצאי שבת או
 במוצאי יום טוב יפריש את החלה מאותו הלחם שנתן בו עיניו להפרישה • ואף על פי
 שבשעת הפרישתו אין שיטור בלחם להתחייב בחלה אינו חושש שהרי בתחילה היה בו שיטור
 חלה • ואמרו חכמים ז"ל תרומת חוזה לארץ הוכל והולך ואח"ך מפריש • והלש את המצות
 בפסח ישפוך את המים שהוא מדיח בהן את העריבה במקום מדרון • וכן רשאי לגרר
 העריבה ולהטיל מה שהוא גורר ממנו לאבוד ולדורסה ברגל כדי שלא תבא לידי חמוץ
 ואין כאן מאסם בזיון אוכלין שהרי כוונתו למזוה והנכון לבטלה עד שלא תחמוץ • וארבעה
 עשר שחל להיות בשבת מותר ללוש מזה מערב שבת • אך יזהר שמה יסנה בשמירתו מתוך
 שהחמץ מניו עדיין אצלו וכן אם היה נכנס בספינה או יולא לדרך קרוב לפסח יכול לאפות
 מצות להוליך עמו אך שיהא נזהר בהן לשמרון היטיב והמחמיר עליו שלא ללוש ולאפות
 מצות עד מוצאי שבת תבא עליו ברכה וערב הפסח אסור לאכול מזה כל עיקר וכן מן
 המצה אסיר לאכול אפי' מיני תרנימא כדי שיכנס לאכול מזה לתיאבון והבכורות ראויין
 להתענות בערב הפסח וכל אדם ראוי להקל באכילתו ערב הפסח כדי שיכנסו לאכול מזה
 בתיאבון :

דין ערובי תבשילין

יום טוב שחל להיות בערב שבת צריך אדם להניח ערוב תבשילין מערב יום טוב ובכך
 יחל לו היתר לאפות ולבשל מיום טוב לשבת בכל צרכו ואם לא הניח ערובי תבשילין
 אסור לו לבשל ולאפות מיום טוב לשבת ואם בשל והפיה לצורך יום טוב והותיר מותר
 לאכלו בשבת ובלבד שלא יערים בכך • ואם חל יום טוב בחמישי ובששי צריך לערב דרביעי
 ואם שכח ולא עירב דרביעי הרי הוא מערב בחמישי על ידי תכאיל ומתנה בלשון הזה ואומר
 אם היום קדש ומחר חול אין בדברי כלום ואם היום חול ומחר קדש ערובי ערוב ואחר כך
 מניח את ערובו כשאר הימים • ושני ימים טובים של ראש השנה אי אפשר להתנות ששתיהן
 קדושה אחת הן • וכן אם לא נזכר לו שלא הניח ערובי תבשילין אלא בערב שבת אין לו
 תקנה לערב ורשאי ליתן מה שרוצה לאפות ולבשל במתנה לאחר שערב והוא אופה ומבשל
 אותו לעצמו ואם רצה חזור ונותנו לו במתנה • זיכור אדם לערב לאחרים משלו בין
 מדעתו בין שלא מדעתו אך צריך לזכות להם על ידי אחר • ואינו מוכה להן על יד בנו
 ובהו הקטנים ועל ידי אשתו מפני שידן כידו • אבל מוכה להן על יד בנו ובתו הגדולים
 או על ידי אחר • וביום טוב חוזר ומודיעם ואומר להם כל מי שלא הניח ערובי תבשילין
 יסמוך על שלי •

וזה משפטו

מכאן כבר לחס ובשר או לחם ובינה בין גלוים בין מבושלין ונותנן ביד אחר ואומר לו זכה
 בערוב זה חלק מתנה לכל בני עירי ומכרך ואומר כדרך הזה •

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות
 ערוב :

ערובי חבשילין

כדין יהא שרי לנא לבשולי ולאפווי ולטמוני ולאדלוקי שרנא ולמעבר
 כל מה הצריך לנא מיומא טבא לשפתא לנא ולכל ישראל הסמיכין
 על ערובא הדין :

ונשל את הערוב ומזניעו במקום שיהא משתמר יפה שאם נאכל הערוב או נאכד עד
 שלא אפה ובשל לצורך השבת הרי זה כאלו לא ערב ואסור לו לאפות ולבשל מיום
 טוב לשבת . ואם כבר אפה ובשל או התחיל לאפות ולבשל ואחר כך נאכל או נאכד אין
 בכך כלום וכל הנקי בערוב ומערב לעצמו ואינו מילול במזוה לסמוך על אחרים בזמן
 שיש לו פנאי לערב בעצמו תבא עליו ברכה :
 ובמנחת ערב פסח באין לבית הכנסת ומתפללין תפלת מנחה כדרך שמתפללין בשאר ימות
 החול . ואין נופלין על פניהן :

סדר ערבית של פסח

ידר החון לפני הטיבה ומנעים קולו ואומר ברכו . ואם חל בשבת אומרים ערבית כמו
 בשבת . ואם חל בחול מתפללים כמו של חול ואח"ך אומרים .

אלה מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים :

ואם הוא שבת אומר ושמו ואחר כך אלה מועדי ואומר החון קדיש ומתפללין בלחש .

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי

יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון

גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזוכר חסדי אבות ומביא

גואל לבני בניהם למען שמו באהבה . מלך גואל עוזר ומושיע

ומגן . ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע משיב הרוח

ומזריר הגשם . (בליל שני ואילך אומרים מזריר הטל) מכלכל חיים

בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים

מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיני עפר מי במזך בעל גבורות

ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה . ונאמן

אתה להחיות מתים . ברוך אתה יי מחיה המתים :

לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך נקדיש ושבתך

אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול

וקדוש אתה . ברוך אתה יי האל הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו

מכל הלשונות . קדשתנו במצותיך . וקרבתנו מלבנו

לעבודתך

לעבודתך • ושמה הגדול הנכבד והנורא עלינו קראת :

אם חל פסח במוצאי שבת אומרים

ותודיענו משפטי צדקך • ותלמדנו לעשות מצות חקי רצונך • ותתן לנו
 יי אלהינו באהבה משפטים ישרים וחורות אמת חקים ומצות
 טובים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם • ותנחילנו זמני ששון ומועדי
 קדש וימי נדבה • וחורישנו קדשת שבת וכבוד מועד ותניגת הרגל ובין
 קדשת שבת לקדשת יום טוב הכבלת ואת יום השבועי הגדול והקדוש
 מששת ימי המעשה הכבלת והקבשת וקבשת את עמך ישראל בקדשתך :

ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ו מועדים לשמחה
 וחגים וזמנים לששון את יום השבת הזה ו את יום חג המצות

הזה זמן חרותנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה וישמע •
 ויפקד • ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו • וזרון ירושלם •
 עירך • וזכרון משיח בן דוד עבדך • וזכרון כל עמך בית ישראל
 לפניך לפלטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים ולרצון כיום השבת
 הזה ו כיום חג המצות הזה • זכרנו יי אלהינו בו לטובה • ופקדנו
 בו לברכה • והושיענו בו לחיים טובים • בדבר ישועה ורחמים
 וחוס וחנון ורחם עלינו והושיענו כי אליך ענינו • כי אל מלך
 חנון ורחום אתה :

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשמחה ולשלום
 באשר אמרת ורצית לברכנו כן תברכנו סלה : קדשנו
 במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך שמחנו בישועתך
 וטהר לבנו לעבדך באמת ותנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון
 בשמחה ובששון שבתות ו מועדי קדשה • ברוך אתה יי מקדש
 השבת ו ישראל והזמנים :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה
 לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
 ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך • ותחזינה עינינו
 בשוכך לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז • ברוך אתה יי
 המחזיר ברחמיו שכינתו לציון :

מודים

מורים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
נַסִּיָּה שְׂבָכָל יוֹם וַיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִבְלָאֲתִיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עַת
עָרַב וּבִקֹּר וְצַהֲרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ
חֲסָדֶיךָ וּמַעֲוֹלָם קָרִינוּ לָךְ • לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ
וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמָּנוּ :

עַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תָּמִיד • כָּל הַחַיִּים יִזְדוּק
סִלָּה • וַיְהַלְלוּ לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב
שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאֵה לְהוֹדוֹת :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ
נָתַתְּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הַזֵּכֶר חַיִּים אֶהְיֶה וְחֶסֶד צְדָקָה בְּרָכָה יִשׁוּעָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (לְבִרְכָנוּ) וְלִבְרָךְ אֶת כָּל
עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוּמָךְ • בְּרוּךְ אַתָּה
יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם אָמֵן : יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי
וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי :

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל אָמֵן : יום נוספים לומר תחנה זו

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי
תְּדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ הַרְדֵּף נַפְשֵׁי • וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָ לְכָל תְּהִיָּה •
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי שְׂבָל הַקָּמִים עָלַי לְרַעַה תִּפְרַע עֲצָתָם
וְתִקְלַקֵּל מַחֲשַׁבוֹתָם : וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי שְׁתַּפְּתַח לִי
שְׁעָרֵי תוֹרָה • שְׁעָרֵי חֲכָמָה • שְׁעָרֵי בִינָה • שְׁעָרֵי דַעַה • שְׁעָרֵי
פְּרָגְסָה וּכְלֻפְלָה • שְׁעָרֵי חַיִּים • חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ :
יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי :

ואומר קדיש ועלינו לשבח • וקדיש בלא תקבל ויגדל וכו' • ואם הוא שבת אומר ויכולו
יום נוספין שלא לומר ברכה מעין שבע סהליהם הוה מסומרת מן המזיקין וגומרין הערכית :

חרון לסדר ההגדה

קָדִישׁ • וְרַחֲמֵי • בְּרַפְּס • יַחַץ • מַגִּיד • רַחֲצָה • מוֹצֵיא מִצֵּה • מְרוֹר •
בּוֹרֵךְ • שְׁלַחַן עוֹרֵף • צָפּוֹן • בְּרַךְ • הַלֵּל • גְּרָצָה :

צריך להיות בקערה שלשה מצות וחרוסת וחזרת שני מיני כשר עלי ומכוסל . אחד זכר לפסח ואחד זכר לחגיגה . ודג וכיפה וקליות והגוזים . דג משום לויתן . כיפה משום ויו שדי . כשר משום בהמות . והגוזים כשכיל הנערים שלא ישנו וישאלו :

סדר קדוש של פסח

קדש כשחל פסח כשנת אומרים

(יום הששי)

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

ואם חל בחול מתחילין מכאן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם .

ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו . ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות ולמנוחה . ומועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון . את יום השבת הזה . ואת יום חג המצות הזה . את יום טוב מקרא קדש הזה . זמן חרותנו באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים . כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים . ושבתות ומועדי קדשך באהבה וברצון בשמחה ובששון הנחלתנו . ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה : וסותין כהסיכת שמאל

ואם חל בחולאוי שנת אומרים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם .

ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו . ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון . את יום חג המצות הזה . את יום טוב מקרא קדש הזה . זמן חרותנו באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים . כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים . ומועדי קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו .

ברוך

קדוש של פסח

ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדוש לחול בין
אור לחשך בין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת
ימי המעשה ובין קדשת שבת לקדשת יום טוב הברלה ואת
יום השביעי הגדול והקדוש מששת ימי המעשה הברלה
והקדשת וקדשת את עמך ישראל בקדושתך . ברוך אתה יי
המבדיל בין קדוש לקדוש :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו
לזמן הזה :

ושותין בהסיבת שמאל . ולא בימין שמא יקדים קנה לו שט . אשה אינה זריכה הסיבה
ואם חסובה היא זריכה הסיבה . כן אלל אינו זריך הסיבה . תלמיד אלל רבו
אינו זריך . שמש אינו זריך וא' האנשים וא' הנשים חייבין בד' כוסות הללו :

ורחץ כוטלין ידיהם ואין מזכרין :

כרפס כוטל כרפס ומטבל בחרוסת ויש מטכלין בחומץ ומכרך .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה :

יחץ כולע מזה אחת לשתי פרוסות חליה כותן בין השלימות . וחליה כותן כדל השלחן
תחת המפה והוא אפיקומן :

מגיד מנביהין את הקערה כדי שיראו התינוקות וישאלו ואומרים .

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים . כל
דכפין ייתי ויכול . כל דצריך ייתי ויפסח . הא שתא הכא
לשתא דאתיא (לשנה הבאה) בארעא דישראל . הא שתא הכא
עבדי . לשתא דאתיא (לשנה הבאה) בארעא דישראל בני חורין :

ומסלקים את הקערה מן השלחן ומוזגים כוס שני ואחר כך אומרים

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות שבכל הלילות אין אנו
מטכלין אפילו פעם אחת . והלילה הזה שתי פעמים .
שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ או מצה והלילה הזה כלו מצה .
שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות והלילה הזה מרור .
שבכל הלילות אנו אוכלין (ושותין) בין יושבין ובין מסבין
והלילה הזה כלנו מסבין :

ומחזירים את הקערה למקומה ואומרים .

עברים

עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה • ואלו לא הוציא תקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים הרי (עדין) אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים היינו לפרעה במצרים ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים (כלנו זקנים) כלנו יודעים את התורה • מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים • שכל המספר (המרבח לספר) ביציאת מצרים הרי זה משבח :

מעשה ברבי אלעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית :

אמר רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא שנאמר • למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך • ימי חייך הימים • כל ימי חייך הלילות • וחכמים אומרים ימי חייך העולם הזה • כל ימי חייך להביא לימות המשיח • ברוך המקום ברוך הוא • (ברוך) שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא : כנגד ארבעה בנים דברה תורה • אחד חכם • ואחד רשע • ואחד תם • ואחד שאינו יודע לשאל : חכם מה הוא אומר • מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו אתכם • ואף אתה אמור לו כהלכות הפסח • אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן :

רשע מה הוא אומר • מה העבודה הזאת לכם • לכם ולא לו • ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל וכפר בעקר • אף אתה תקהה את שגויו ואמור לו • בעבור זה עשה יי לי (בצאתי ממצרים) • לי ולא לו • שאלו היה שם לא היה נגאל :

תם מה הוא אומר • מה זאת • ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יי ממצרים מבית עבדים :

וישאינו יודע לשאל את פתח לו • שנאמר והגדת לבנה ביום ההוא לאמר • בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים • יכול

הגדה של פסח

יכול מראש חודש • תלמוד לומר ביום ההוא אי ביום ההוא
יכול מבעוד יום תלמוד לומר בעבור זה • בעבור זה לא
אמרתי • אלא בשעה שמצה ומרור מונחים לפניך :

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועבשיו קרבנו המקום
לעבודה • שנאמר ויאמר יהושע אל כל העם כה
אמר יי אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח
אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים : ואקח את
אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען
וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק : ואתן ליצחק את יעקב
ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו
ירדו מצרים :

ברוך שומר הבטחתו לישראל ברוך הוא שהקדוש ברוך הוא
מחשב את הקץ לעשות מה שאמר לאברהם אבינו
בברית בין הבתרים • שנאמר ויאמר לאברהם ידע הדע כי גר
יהיה זרעה בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות
שנה : וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו
ברכוש גדול :

היא שעמדה לאבותינו ולנו • שלא אחד בלבד עמד עלינו
לכלותינו • אלא שבכל דור ודור (רבים) עומדים עלינו
לכלותינו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם : צא ולמד מה בקש
לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו שפרעה לא גזר אלא על
הזכרים ולבן בקש לעקור את הכל שנאמר ארמי אובר אבי
וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום
ורב : וירד מצרימה • אנוס על פי הדבר ויגר שם מלמד שלא
ירד יעקב אבינו להשתקע אלא לגור שם שנאמר ויאמרו אל
פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי
כבר הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן :
במתי מעט כמה שנאמר בשבעים נפש ירדו אבותיה מצרימה
ועתה שמך יי אלהיך כבוכבי השמים לרוב : ויהי שם לגוי
גדול מלמד שהיו ישראל מצוינים שם לגוי גדול ועצום כמה

שנאמר

שנאמר ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם : ורב כמה שנאמר רבבה כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בערי עריים שדים נכוננו וישערך צמח ואת ערום ועריה : וירעו אותנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה : וירעו אותנו המצרים כמה שנאמר הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שונאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ :

ויענונו כמה שנאמר וישימו עליו שרי מסים למען ענורו בסבלותם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתום ואת רעמסס : ויתנו עלינו עבודה קשה כמה שנאמר ויעבדו מצרים את בני ישראל בכרך :

ונצעק אל יי אלהי אבותינו וישמע יי את קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו : ונצעק אל יי אלהי אבותינו כמה שנאמר והי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנהו בני ישראל מן העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה : וישמע יי את קולנו כמה שנאמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב : וירא את ענינו זו פרישות דרך ארץ כמה שנאמר וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים : ואת עמלנו אלו הבנים כמה שנאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון : ואת לחצנו זה הדחק כמה שנאמר וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לוחצים אותם : ויוציאנו יי ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמזרא גדול ובאותות וכמופתים :

ויוציאנו יי ממצרים לא על ידי מלאך ולא על ידי שרף ולא על ידי שליח אלא הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו שנאמר ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יי : ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה אני ולא המלאך והכתי כל בכור בארץ מצרים אני ולא השרף ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני ולא השליח אני יי אני הוא ולא

אחר: ביד חזקה זו הדבר כמה שנאמר הנה יד יי הויה במקנה
 אשר בשדה בסוסים בחמורים בנמלים בבקר ובצאן דבר כבד
 מאד: ובזרוע נטויה זו החרב כמה שנאמר וחרבו שלופה
 בידו נטויה על ירושלים: ובמזרא גדול זו גלוי שכינה כמה
 שנאמר או הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות
 באותות ובמופתים ובמלחמה וביר חזקה ובזרוע נטויה ובמראים
 גדולים ככל אשר עשה לכם יי אלהיכם במצרים לעיניך:
 ובאותות זה הפטח כמה שנאמר ואת הפטה הזה תקח בידך
 אשר תעשה בו את האותות: ובמופתים זה הדם כמה שנאמר
 ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותמרות עשן: דבר
 אחר ביד חזקה שמים • ובזרוע נטויה שמים • ובמזרא גדול
 שמים • ובאותות שמים • ובמופתים שמים:

אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצריים
 במצרים ואלו הן • דם • צפרדע • בנים • ערוב • דבר •
 שחין • ברד • ארבה • חשך • מכת בכורות:

רבי יהודה היה נוהג בהם סימנים • דצף • ער"ש • בא"חב:
 רבי יוסי הגלילי אומר מנין אתה אומר שלקו המצריים במצרים
 עשר מכות • ועל הים לקו חמשים מכות • במצרים מה
 הוא אומר ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים היא •
 ועל הים מה הוא אומר וירא ישראל את היר הגדולה אשר
 עשה יי במצרים וייראו העם את יי ויאמינו ביי ובמשה עבדו:
 כמה לקו באצבע עשר מכות אמור מעתה במצרים לקו עשר
 מכות ועל הים לקו חמשים מכות:

רבי אליעזר אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש
 ברוך הוא על המצריים במצרים היתה של ארבע מכות
 שנאמר • ישלח בם חרון אפו עברה וועם וצרה משלחת מלאכי
 רעים • עברה אחת • ועם שמים • צרה שלש • משלחת מלאכי
 רעים ארבע • אמור מעתה במצרים לקו ארבעים מכות ועל
 הים לקו מאתים מכות:

רבי עקיבא אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך
 הוא

הוא על המצרים במצרים היתה של חמש מכות שנאמר ישלח
 בם חרון אפו עברה וועם וצרה משלחת מלאכי רעים חרון
 אפו אחת עברה שמים ועם שלש צרה ארבע משלחת
 מלאכי רעים חמש אמור מעתה במצרים לקו חמשים מכות
 ועל הים לקו מאתים וחמשים מכות :
 כמה מעלות טובות למקום עלינו :

אלו הוציאנו ממצרים

- ולא עשה בהם שפטים דיינו :
- אלו עשה בהם שפטים דיינו :
- ולא עשה דין באלהיהם דיינו :
- אלו עשה דין באלהיהם דיינו :
- ולא הרג את בכוריהם דיינו :
- אלו הרג את בכוריהם דיינו :
- ולא נתן לנו את ממונם דיינו :
- אלו נתן לנו את ממונם דיינו :
- ולא קרע לנו את הים דיינו :
- אלו קרע לנו את הים דיינו :
- ולא העבירנו בתוכו בחרבה דיינו :
- אלו העבירנו בתוכו בחרבה דיינו :
- ולא שקע צרינו בתוכו דיינו :
- אלו שקע צרינו בתוכו דיינו :
- ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה דיינו :
- אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה דיינו :
- ולא האכילנו את המן דיינו :
- אלו האכילנו את המן דיינו :
- ולא נתן לנו את השבת דיינו :
- אלו נתן לנו את השבת דיינו :
- ולא קרבנו לפני הר סיני דיינו :
- אלו קרבנו לפני הר סיני דיינו :
- ולא נתן לנו את התורה דיינו :

אלו

אלו נתן לנו את התורה

דיינו :

ולא הכניסנו לארץ ישראל

אלו

הכניסנו לארץ ישראל

דיינו :

ולא בנה לנו את בית המקדש

אלו

בנה לנו את בית המקדש

דיינו :

ולא בנה לנו את בית הבחירה

על

אחת כפה וכמה טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו

הוציאנו ממצרים עשה בהם שפטים עשה דין באלהיהם

הרג את בכוריהם נתן לנו את ממונם קרע לנו את הים

העבירנו בתוכו בחרבה שקע צרינו בתוכו ספק צרכנו

במדבר ארבעים שנה האכילנו את המן נתן לנו את השבת

קרבתנו לפני הר סיני נתן לנו את התורה הכניסנו לארץ

ישראל בנה לנו את בית המקדש בנה לנו את בית הבחירה

לכפרה על כל עונותינו :

רבן גמליאל היה אומר כל מי שלא אמר שלשה דברים אלו

בפסח לא יצא ידי חובתו ואלו הן פסח מצה ומרור :

פסח שהיו אבותינו אוכלין בזמן שבית המקדש קיים על שום

מה על שום שפסח המקום על בתי אבותינו במצרים

שנאמר ואמרתם זבח פסח הוא ליי אשר פסח על בתי בני

ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם

וישתחו :

ואוחז מלה ספרוסה בידו ואומר :

מצה זו שאנו אוכלין על שום מה על שום שלא הספיק

בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך

מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא וגאלם (מיד) שנאמר ויאפו את

הבצק אשר הוציאו ממצרים ענות מצות כי לא חמץ כי גורשו

ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם :

ואוחז מרור בידו ואומר :

מרור זה שאנו אוכלין על שום מה על שום שמררו המצריים

את חיי אבותינו במצרים שנאמר וימררו את חיייהם

בעבודה

בַּעֲבוּרָה קָשָׁה בְּחוּמֵר וּבִלְבָנִים וּבְכָל עֲבוּרָה בְּשָׂרָה אֶת כָּל
עֲבוּרָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפָרֶךְ :

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר חַיִּיב אָדָם לְרֵאוֹת (לְהֵרֵאוֹת) אֶת עַצְמוֹ בְּאֵלוֹ
הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם שְׁלֹא אֲבוֹתֵינוּ בְּלִבְדֵּי גֵּאֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֵלֵּא אֵף אוֹתָנוּ גֵּאֵל עִמָּהֶם שֶׁנֶּאֱמַר וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם
לְמַעַן הֵבִיא אוֹתָנוּ לְתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֵינוּ :

ואוחז סכום כידו ואומר

לְפִיכָּךְ אָנוּ חַיִּיבִים לְהוֹדוֹת • לְהַלֵּל • לְשַׁבַּח • לְפָאֵר • לְרוֹמֵם •
לְהַדְרֵר • וּלְקַדְּשׁ • לְמִי שֶׁעָשָׂה לָנוּ וּלְאֲבוֹתֵינוּ אֶת כָּל
הָאוֹתוֹת וְהַמְּוֹפְתִים וְהַנִּסִּים הָאֵלֶּה וְהוֹצִיאָנוּ מֵעֲבֹדוֹת לַחִירוֹת
וּמִגּוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֵכֶל לְיוֹם טוֹב וּמֵאֶפְלָה לְאוֹר גְּדוֹל וְנֶאֱמַר
לְפָנָיו הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עֲבָדֵי יי הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי : יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמְּזֶרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ מֵהַלֵּל
שֵׁם יי : רַם עַל כָּל גּוֹיִם יי עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : מִי בֵּי אֱלֹהֵינוּ
הַמְּגִבִּיהִי לְשִׁבְתָּ : הַמְּשִׁפִּילִי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ : מְקִימֵי
מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן : לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי
עַמּוֹ : מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבָּנִים שִׁמְחָה הַלְלוּיָהּ :

בִּצְאַת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְעוֹ : הֵיְתָה יְהוּדָה
לְקַדְּשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו : הֵיְס רָאָה וַיִּנָּס הַיִּרְדֵּן יִסַּב
לְאַחֹר : הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבָעוֹת כְּבָנֵי צֹאן : מַה לָּךְ הַיָּם
כִּי תִנוּס הַיִּרְדֵּן תִּסַּב לְאַחֹר : הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבָעוֹת
כְּבָנֵי צֹאן : מַלְפָּנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מַלְפָּנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : הַחֲפָכֵי
הַצּוֹר אָגַם מִיִּם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנוּ מִיִּם :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגֵּאֵל אֶת
אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם וְהַגִּיעָנוּ הַלֵּילָה הַזֶּה לְאֲכוּל בּוֹ מִצֶּה
וּמְרוֹר בֶּן יי אֱלֹהֵינוּ יִגִּיעֵנוּ (הַגִּיעֵנוּ) לְמוֹעֲדִים וּלְרִגְלִים (אַחֲרִים)
הַבָּאִים לְקַרְאֲתָנוּ לְשִׁלוֹם שְׂמֵחִים בְּכַנִּיַּן עִירָךְ שְׂשִׁים בְּעֲבוּדָתְךָ
וּבַחֲדוּשׁ בֵּית מִקְדְּשֶׁךָ וְשֵׁם נֹאכַל מִן הַפִּסְחִים וּמִן הַזִּבְחִים אֲשֶׁר
יִגִּיעַ דָּמִן עַל קִיר מִזְבְּחֶךָ לְרִצּוֹן וְנוֹדָה לָּךְ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתָּנוּ
וְעַל

הגדה של פסח

וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ • בְּרוּךְ אַתָּה יי גֵּאֵל יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן : ושתיין בהסובת שמאל
רחצה נוטלין ידיהן לטבול שני • אף על פי שנטלו ידיהם בטבול ראשון מפני שהידיים
עסקניות הן ומברכין •

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל נְטִילַת יָדַיִם :

מוציא מצה בעל הבית או חזו מלה פרוסה משום לחם עוני ומברך • ויש אומרים שלא
יברך אלא על שניהם יחד דהיינו הראשונה והפרוסה ואומר :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ :
ולא יבצע ומיד תופס השלימה לבדה ומברך •

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל אֲכִילַת מַצָּה : ואוכלים יחד :

מרור נוטל החזרת ומטבילה בחרוסת ומברך •

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל אֲכִילַת מָרֹר : ואוכל כזית :

כורך יקח המלה השלישית השלימה ופורס ממנה • וכורך בתוך החזרת ומטבילה בחרוסת
ואומר •

זָכַר לְמִקְדָּשׁ בְּהַלֵּל דְּאָמַר עַל מִצְוֹת וּמְרֹרִים יֵאָכְלוּהוּ :

ואוכלים כזית מכל אחד יחדיו :

שולחן עורך אוכלין כל זרכס וגומרין סעודתן :

צפון לאחר שאכלו נוטל אותה חצי המלה שהיא בצד השלחן תחת המפה ואוכל כזית
ונותן לכולם והוא אפיקומן • מאי אפיקומן • פסח אפיקומין שבמקום פסח אוכלין
אותה • ואי בעית אימא אפיקומן לשון יוני הוא אפיק מזון • שכיון שאכלו אינו רשאי
לאכול ולשתות יותר כדי שיהא טעם מלה בפיו • ואינו שותה אלא שתי כוסות אחת של
ברכת המזון • ואחת שמזמר עליו לא לנו וכשאומר מלה זו צריך להגביה המלה וכן במרור •
אבל הכשר אינו מגביה מפני שנראה כאוכל קדשים חוצה לארץ :

ברך נוטלין מים אחרונים ותופס כוס שלישי בידו ומברכין עליו ברכת המזון :

סדר ברכת המזון

קודם שיברך ברכת המזון בימי החול אומרים מזמור של אותו יום כמו שכתוב ביוזר
ובשבת אומרים ותתפלל חנה וכו' • וכימים טובים אומרים המזמור של יו"ט כמו
שכתוב כל אחד במקומו ואחר כך אומרים למנצח בגנינות • ואחר כך לוקחין כוס שלישי :

אם המסובין שלשה יאמר המברך נְבָרַךְ שְׂאֵבְלָנוּ מְשֻׁלוֹ : ועינין המסובין בְּרוּךְ שְׂאֵבְלָנוּ
מְשֻׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל חִיֵּינוּ : וחזור המברך בְּרוּךְ שְׂאֵבְלָנוּ מְשֻׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל
חיינו

חיינו :

ואם הם עשרה או יותר יאמר המברך נברך אלהינו שאכלנו משלו : וענין המסובין ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו : וחזר המברך ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו :

כיחיד ברוך משביע לרעבים ברוך הוא וברוך שמו :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן את העולם כלו בעבור שמו הגדול • בטובו בחן ובחסד וברחמים באמור נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו ובחסדו הגדול יהיה עמנו כי הוא אל זן מפרנס ומכלכל את הכל ומכין מזון לכל בריותיו ולכל מעשה ידיו אשר ברא • באמור פותח את ידיו ומשביע לכל חי רצון • ברוך אתה יי הן את הכל :

גודה לך יי אלהינו ונפארה מלכנו ונשבחה ונהדרך מושיענו ונמליכה מלכנו מלך יחיד חי העולמים • על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה • (האשה איכה אומרת ברית ותורה) וחיים ומזון • ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים ובריתנו מלכנו מבית עבדים • (האשה איכה אומרת) ועל בריתה שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדנו ועל חקי רצונך שהודעתנו ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה ובכל רגע :

בחנוכה ופורים אומרים כאן על הנסים •

על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים את שמך תמיד אלהי ישענו והנקם לנו מצרינו וגודה לך על נחלת אבותינו ועל מזונות שחננתנו בכתוב ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך • ברוך אתה יי על הארץ ועל המזון :

רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלם עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך • ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו ועלינו אבינו רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו הרותינו הרוח לנו יי אלהינו מהרה מכל צרותינו : ונא אל תצריכנו יי אלהינו ואל תביאנו לידי מתנת

בשר

ברכת המזון

בשר ודם ולא לירי הלואת אדם אלא לירך המלאה הרחבה
הפתוחה והשבעה והטובה אשר לא נבוש בעולם הזה ולא
נכלם לחיי העולם הבא: כי בשם קדשה הגדול והקדוש והנורא
בטחנו ויבא אליהו הנביא ומשיח בן דוד עבדך במהרה בימינו
ויביאו לנו שמועה טובה מארץ מרחק ואף על פי שאכלנו
ושתינו חרבן ביתך הבית הגדול והקדוש לא שכחנו אל השכחנו
לנצח ואל תעזבנו לארך ימים:

בשנת אומרים

נחמנו יי אלהינו כציון עירך ברנה ושמחנו בכנן בית בחירך ומלכות
בית דוד משיחך במהרה תחזירנה למקומה:

רצה ותחליצנו יי אלהינו בכל מצותיך ובמצות יום השביעי השבת
הגדול והקדוש הזה: כי יום זה גדול וקדוש הוא מלפניך לשבות
בו ולנוח בו באהבה במצות רצונך: כרצונך הנח לנו יי אלהינו ואל תהא
עלינו צרה ורעב ויגון ואנחה ביום מנוחתנו כי אמר דוד הניח יי אלהי
ישראל לעמו וישכון בירושלם עד לעולם: ונאמר שם אצמיח קרן לרוד
ערכתי גר למשיחי ותמלוך עלינו אתה לברך והושיענו למען שמך
כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות ושמחנו בחובה ונראה
בנחמתה ובכנינה כרוך אתה יי מנחם עמו ישראל בכנן ירושלם אמן:

בראש חדש וזיוס טוב אומרים זה

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע ויפקד •
ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלם עירך וזכרון משיח
בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן
לחסד ולרחמים ולרצון •

למסח	ושמחנו ביום חג המצות
לשכונות	ביום חג השבועות
לראש השנה	ביום הזכרון
לסוכות	ביום חג הסוכות
לשמני עשרת	ביום שמיני חג עצרת
לראש חדש	ביום ראש החדש

הזה לרחם בו עלינו ולהושיענו וזכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו
בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים ברבר ישועה ורחמים וחוס וחנו
ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ובנה את ירושלם עיר הקדש במהרה בימינו כרוך אתה יי
בונה

בונה ברחמי בנין ירושלים אמן : בתינו במהרה בימינו ויבא
גואל ויגאלנו ותבנה עיר ציון ותכון העבודה בירושלים :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אלהי אברהם יתברך לעד
האל אבינו מלכנו מחסנו אדירנו בוראנו גאלנו ויצרנו
קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל רועה נאמן המלך הטוב
והמטיב לכל אל שבכל יום ויום עמנו הוא המטיב לנו הוא
מטיב לנו הוא ייטיב עמנו הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו
ברחמי לעד חן וחסד ורחמים ברכה רוחה והצלחה וחיים
ושלום וכל טוב ומכל טוב אל יחסרנו אבינו אב הרחמן :
הרחמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד : הרחמן יתברך על כסא
כבודו : הרחמן ישתבח בשמים ובארץ : הרחמן
ישתבח לדורי דורים : הרחמן יתפאר בנו לנצח נצחים : הרחמן
יוליכנו קוממיות : הרחמן יצילנו מעניות : הרחמן יצילנו ממיטה
משונה : הרחמן יצילנו מכל פגע רע : הרחמן יצילנו מדינה
של גהינם : הרחמן ישבור עול גלות מעל צוארנו : הרחמן
ייטיב אחריתנו מראשיתנו : הרחמן יסלק יצר הרע מקרבנו :
הרחמן יפרנסנו בכבוד : הרחמן יהיה לנו עוזר וסומך בכל
מקום : הרחמן ישמור צאתנו ובואנו מעתה ועד עולם : הרחמן
ברך את הבית הזה ואת השלחן הזה ואנחנו שאכלנו עליו :
הרחמן יברך את כל אחד ואחד מפניו בשמו הגדול כמו שברך
את אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל בן יברך
איתנו כלנו יחד בכרכה שלמה ונאמר אמן : הרחמן ישלח לנו
אלהינו הנביא זכור לטוב וילמדנו לקח טוב ויפתח לנו את
פוערו הטוב : הרחמן ישע תורתו ואהבתו בלבנו לבלתי נחטא :

הרחמן יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא :

כסכת הרחמן הוא יגמלנו עולם שכלו שבת מנוחה לחי העולמים :

בראש חדש הרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה :

יום טוב הרחמן יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הפאים לקראתנו לשלום :

בראש סבס הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה :

כסוכות הרחמן הוא יקים את סבת דוד הנזופלת :

רחמן ישים עלינו בינינו ברכה וחיים ורפואה ושלום משמרת

שְׁלוֹם : מְגִדוֹל יִשׁוּעוֹת מְלָכוֹ וְעוֹשֶׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ
עַד עוֹלָם : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן :

סְבָרֵי מוֹרֵי וּרְבוּתֵי • וְעוֹיְבוֹת לַחַיִּים •

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :

וְשׁוֹתֵין בַּפֶּסֶח בְּהַסִּיבַת שְׂמַאל וְחַ"ךְ יִמוּוג כּוּם רְבִיעִי וְאוֹמֵר •

שְׁפוּךְ חֶמְתְּךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר
בִּשְׂמֶךָ לֹא קָרְאוּ :

זֶאֱחָר כִּךְ אוֹמֵר לֹא לְנוּ בִּדְף כ"ז עַד וְעַד עוֹלַם אַתָּה אֵל • וְחַ"ךְ אוֹמֵר הוֹדוּ לֵה' כִּי טוֹב
דָּף ל"ה וְחַ"ךְ הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵת שֵׁם ה' דָּף ל"ו ע"ב וְחַ"ךְ נִשְׁמַת עַד סוּף יִשְׁתַּבַּח
דָּף ט"ל ע"ב • וְאוֹ שׁוֹתָה כּוּם רְבִיעִי • וְחַ"ךְ רוֹכֵז לַשְּׁתוֹת כּוּם חֲמִישִׁי שׁוֹתָה הַרְבִּיעִי אַחַר
הַהֲלָל וְחַ"ךְ מוּזֵג כּוּם חֲמִישִׁי וְקוֹרֵא עָלָיו הַהֲלָל הַגְּדוֹל שֶׁהוּא הוֹדוּ לֵה' כִּי טוֹב שֵׁשׁ בּוֹ כ"ו
כִּי לְעוֹלַם חֲסֵדוֹ • וְנִשְׁמַת כָּל חַי • וְיִשְׁתַּבַּח • וְחֻתְמֵינּוּ בְּמֶלֶךְ גְּדוֹל בְּתַשְׁבּוּחוֹת וְכו' • וְבַעֲנִינּוּ
כּוּם זֶה רְבוּ בּוֹ הַדְּעוֹת אֵם יֵשׁ לַחֲתוּם יִהְלָלוּךְ אַחַר הַכּוּם הַרְבִּיעִי אֵם לֹא • וְכִיּוֹן שֶׁהוּא
סֶפֶק טוֹב שֶׁלֹּא לַחֲתוּם בְּבִרְכָה כְּדִי לִמְעַט בְּבִרְכוֹת בְּמִקּוּם סֶפֶק :

אִז רֹב גַּסִּים הַפְּלֵאתָ בְּלֵילָה • בְּרֵאשׁ אֲשֶׁמוֹרוֹת זֶה הַלַּיְלָה •
גַּר צֶדֶק נִצְחָתוֹ בְּנַחֲלֶךָ לֹו לַיְלָה • וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה : דְּנַת
מֶלֶךְ גָּרַר בְּחֵלּוֹם הַלַּיְלָה • הַפְּחַדְתָּ אֲרַמִּי בְּאֲמֵשׁ לַיְלָה • וַיִּשְׂרָאֵל
יִשָּׂר לְאֵל וַיּוֹכֵל לֹו לַיְלָה : וַיְהִי זֶרַע בְּכוֹרֵי פְתָרוֹם מְחַצֶּת בַּחֲצֵי
הַלַּיְלָה • חֵילֵם לֹא מִצְאוּ בְּקוֹמָם בְּלַיְלָה • טִיסַת נְגִיד חֲרוּשֶׁת
סְלִית בְּכוֹכְבֵי אוֹר לַיְלָה : וַיְהִי יַעֲזֵן מְחַרְרָף לְנוֹפֵף אוֹוִי וְהוֹבִשֶׁת פְּגָרָיו
בְּלַיְלָה • כָּרַע בָּל וּמִצְבוֹ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה • לְאִישׁ חֲמוּדוֹת נִגְדָה
רַז חוּזֵן לַיְלָה : וַיְהִי מִשְׁתַּכַּר בְּכָלִי קֹדֶשׁ נִהְרַג בּוֹ בְּלַיְלָה • נוֹשֵׁעַ
מִבוֹר אֲרִיּוֹת פּוֹתֵר בְּעַתּוֹתֵי לַיְלָה • שְׁנֵאָה גֵטֵר אֲנִי וְכַתָּב
סְפָרִים בְּלַיְלָה : וַיְהִי עוֹרֶרֶת נִצְחָה עָלָיו בְּנִדְד שְׁנַת לַיְלָה • פּוֹרָה
תְּדַרוּךְ בְּשׁוֹמֵר מֵה מְלַיְלָה • צָרַח בְּשׁוֹמֵר וְשַׁח אַתָּה בְּקֹר וְגַם
לַיְלָה : וַיְהִי קָרֵב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה • רָם תּוֹדִיעַ כִּי
לֵךְ יוֹם אֵף לֵךְ לַיְלָה • שׁוֹמְרִים הַפְּקֵד לְעִירְךָ כָּל הַיּוֹם וְכָל
הַלַּיְלָה • תֵּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֲשֵׁבֶת לַיְלָה : וַיְהִי

אוֹמֵץ גְּבוּרוֹתֶיךָ הַפְּלֵאתָ בַּפֶּסֶח • בְּרֵאשׁ כָּל מוֹעֲדוֹת נִשְׂאָת
פֶּסֶח • גְּלִית לְאֲזַרְחֵי חֲצֵי לַיְלָה פֶּסֶח • וְאַמְרָתֶם זִכַּח פֶּסֶח :
דְּלָתָיו דְּפָקֶת כְּחוּם הַיּוֹם בַּפֶּסֶח • הַסְּעִיר נוֹצְצִים עֲגוֹת מִצוֹת

בפסח • ואל הבקר רץ אב זכר לשור ערך פסח : ואמרתם זועמו
 סדומים ולוהטו באש בפסח • חלץ לוט מהם ומצות אפה בקץ
 פסח • טאטאת אדמת מזה וגוף בעברך בפסח : ואמרתם יה ראש
 כל און מחצת בליל שמורים בפסח • בביר על בן בכור פסחת
 בדם פסח • לבלתי תת משחית לבא בפתחי בפסח : ואמרתם
 מסגרת סגרה בעתותי פסח • נשמדה מדון בצליל שעורי עומר
 פסח • שורפו משמני פול ולור ביקר יקוד פסח : ואמרתם עוד
 היום בנוב לעמוד עד געה עונת פסח • פס יד כתבה לקעקע
 צול בפסח • צפה הצפית ערוך השלחן בפסח : ואמרתם קהל
 כנסה הדסה צום לשלש בפסח • ראש מבית רשע נמחץ בעץ
 חמשים בפסח • שתי אלה רגע תביא לעוצית בפסח • תרום
 ידה תעזו ימינה בליל התקדש חג פסח : ואמרתם

כי לו נאה • כי לו יאה • אדיר במלוכה • בחור בהלכה • גדודיו
 יאמרו לו • לה ולה • לה כי לה • לה אף לה • לה •
 המלכה : כי לו נאה • כי לו יאה • דגול במלוכה • הדור
 בהלכה • ותיקיו יאמרו לו : לד כי לו נאה • כי לו יאה •
 במלוכה • חסיד בהלכה • טפסריו יאמרו לו : לד כי לו נאה •
 כי לו יאה • יחיד במלוכה • בביר בהלכה • לוהטיו יאמרו לו :
 לד כי לו נאה • כי לו יאה • מרום במלוכה • נורא בהלכה •
 סביביו יאמרו לו : לד כי לו נאה • כי לו יאה • עוזו במלוכה •
 בודה בהלכה • צבאיו יאמרו לו : לד כי לו נאה • כי לו יאה •
 קרוש במלוכה • רחום בהלכה • שרפיו יאמרו לו : לד כי לו
 נאה • כי לו יאה • תקיף במלוכה • תמים בהלכה • תמימיו
 יאמרו לו : לד

ואחר כך מברך

ברוך אתה • אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

וסוגס בהסוכת שמאל ומברך לאחריו

ברוך אתה • אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן ועל
 תנובת הישרה ועל ארץ טובה חמדה ורחבה שרצית
 הנחלת לאבותינו • רחם • אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל
 ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך והעלנו לתוכה •

הלל הגדול

לראש חדש	וזכרנו ביום ראש חודש
לשבת	ונחמנו ביום השבת
לפסח	ושמחנו ביום חג המצות
לשבועות	ושמחנו ביום חג השבועות
לראש הסכה	וזכרנו ביום הזכרון
לסוכות	ושמחנו ביום חג הסוכות
לשמיני עצרת	ושמחנו ביום שמיני חג עצרת

הַזֶּה • וְשִׁמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וּנְבָרְכֶךָ עָלֶיָּהּ בְּקִדּוּשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְהָ • בְּרוּךְ אַתָּה יי על הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן :
(ויש אומרים ועל הפירות :)

ולא יאכל ולא ישתה אלא מים עד למחר :

למחר משכימין לבית הכנסת ואומרים הזמירות בנועם כדרך שאר השכמות וי"ט ואומר ה' מלך תגל הארץ ואומר לדוד כשנמתו וכו' ואחר כך אומרים :

רשות לנישמת של פסח

ר"ת כיומן

בְּקָר אֶעִיר אֶקְרָאָה • וּבִישָׁר לִבִּי אֹדְרָה • יוֹדֵי שָׁמַיִם פְּלֹאָה •
כִּי הִפְלֵאתָ לְגִדּוּדֶיךָ : נִדְדַתִּי הוֹךְ עֲנֹלָה יִפֶּה • פִּיָּה וּתְכַבֵּד
מוֹט וְעוֹל • עֲנֹת בְּחֶמֶר רוּדְפִי • טוֹב גַּם בְּטִישׁ אוֹתָם גְּעוֹל • עוֹ
פְּקַחְתִּי עֵינַי וּפִה • וְאֶקְרָא מוֹדֵד מִי שְׁעוֹל : אֲנִי חוֹס עַל קוֹרְאָה
וּפְדָהוּ מִיַּד שׁוֹנְאָה • הוֹסֵף תַּעֲצוּם עַל עֲבָדְךָ • וְעִטְהוּ מֵעֶטֶד
הַדּוּדָה : בְּקִר יִרְד סָרְסַר אֵל מַעֲבִיר • יוֹנָה בְּחַר מִכָּל לְאוּם • חֲפֵץ
אוֹתָהּ פֶּן אֶאֱבִיד • מִצָּרִים מִכָּל גּוֹי וְאוּם • אֶעֱטָה נֵזֶר גַּם רִבִּיד
אֶת צֶדֶק נוֹרְאוֹתֵי נְאוּם • הוֹסִיף פֶּשַׁע וּשְׁנֵאָה • וַיִּקְשֶׁה עֶרְף נִגְדָה
וַיִּכְבֵּד עוֹל לְטִלְאָה • עַד שְׁלַחַת בּוֹ יִדְךָ : בְּקִר מִכּוֹת עֵשֶׂר נִגְוִי
עָדִי • קָרָא אֵל יוֹנָתָהּ דְּרוּר • רָעַדוּ מִתְּנִי רַבּוֹ יָדַי • פּוֹטִים עוֹ
שָׁבְעוּ מִמְּרוּר • וַיִּצְאוּ שִׁשִּׁים חוֹמְדֵי • צֶדֶק אֶת דֵּת הָאֵל בְּרוּר
וּבִנְךָ פֶּץ שִׁיר וּקְרָאָה • וַיִּשָׁר לָךְ וַיִּוֹדְךָ • כִּי כָל רוּחַ יִרְאָה • יָרוּ
לְמֵאד לְכַבּוֹדְךָ : בְּקִר נוֹסֵף עָלָיו יִגּוֹן וְצִיר • עַת רִדְף אַחֲרַי עֲמָה
לְגִזּוֹר הֵיִם נְאֻמָּה לְצִיר • וַיַּעֲבֵר בּוֹ כָּל אִמָּה • טָבַע בּוֹ חֲנִי
מֵעֲצִיר • אֶת יוֹנָתָהּ בְּנֵאֻמָּה • לָכֵן כָּל עַת אִמְצָאָה • רוּחִי נִו
נִפְשִׁי תוֹדְךָ • נִשְׁמַת כָּל חַי תִּקְרָאָה • כִּי גָבַר עָלַי חֲסֵדְךָ : כִּי

ואומר

ואומר נשמת עם אלכי הראשונים ומי ידמה לך וכו' וקודם שיאמר יתגדל ואמר זה הרשות
 יה שמך ארוממך ויצרקהך לא אכסה האונתי והאמנתי
 לא אשאל ולא אנסה ואיך (יאמר) אומר כלי (יציר)
 חומר אלי יוצרו מה תעשה דרשתיהו פגשתיהו למגדל
 עוז וצור מחסה הבהיר כאור (ואור) מזהיר באין מסך ולא
 מכסה ישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא הדרת כבודך ועוז
 יך מספרים השמים בעת עלותם ובעת פנותם ובעת
 שחותם אפים ומלאכים נהלכים בתוך אבני אש ומים
 יעידוך וידוך בורא גיב שפתים כי תסבול ולא תבול
 כלי זרוע וידים תחיתות ועליות והחיות והכפא : ישתבח
 ומי ימלל כבוד מחולל השחקים (באמונתו) באמרתו חי
 עולם אשר נעלם בגבהי רום מעונתו וברצותו בכך ביתו
 באהלו שתי שכינתו ושם מראות לנבואות להביט אל
 (גדולתו) תמונתו ואין תבנית ואין תבנית ואין קץ לתבונתו
 רק מראיו בעין נביאיו כמלך רם ומתנשא : ישתבח דבר גבורות
 כלי ספורות ומי יספר תהלותיו אשרי איש אשר יחיש
 להוביר עוז גדלותיו ויסמך באל תומן עולם על גבולותיו
 ויערצו שוב ורצוא ויצדיק דין עלילותיו ויודה על אשר פעל
 כי למענו פעולותיו וכי יש יום לאל איום ודין על כל המעשה :
 ישתבח השתונן והבונן והתבונן בסודך והבטת מה אתה
 ומאין יסודך ומי הכינה ומי הבינה וכח מי יניך והבט אל
 גבורות אל והעירה כבודך חקור פעליו רק אליו אל תשלח
 יך כי תדרוש בסוף ובראש במופלא ובמכוסה : ישתבח

ואומר סחון קדיש בנועם כשאר הטובות וקודם ברכו אומרים

יוצר ליום ראשון של פסח

אנעים חדושי שירים שכר אמת מישרים אענדנו עטרות
 משוררים שיר השירים : אחת לאחת משיקות בהירות
 ברכומי רשקות אומר והרת נחשקות ישקני מנשיקות :
 בחרבות הולכת נאמניה הלעטתם שד משמניה בלותם רענני
 שמניה לרית שמניה : בין עמוס משחרך ידעת טוב סחרך

בקשה

יוצר ליום ראשון של פסח

בַּקִּשָּׁה מִנְעִים לְשַׁחֲרִיף • מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיף : גְּדֹלָה לּוֹ נֶאֱוָה •
 הַאֲמֵרְתִּי בְּגֶרֶם תֵּאֱוָה • גְּדֹלְתִי כִשְׁמַעְתִּיו בְּאֵוָה • שְׁחֹרָה אָנִי
 וְנֶאֱוָה : גַּם כְּרִבּוֹר בְּחֶרֶת • קִרְנוֹת עֵשֶׂר נִסְחָרְתָּ • גּוֹרֵל וְחָבֵל
 נִבְחָרְתָּ • אֵל תִּרְאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחַחְחֹרְתָּ : דוֹר אֶהֱבֶה דְּגוּלִי • טַעְמִיו
 הַגִּיד לִי • דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל מִגְּדִילִי • הַגִּידָה לִי : דַּעוֹת פְּרוּק מֵרַעִי •
 נוּעַם הַזֹּהִיר לִידְעִי • דְּרוֹשׁ נָא לְיוֹדְעִי • אִם לֹא תֵדָעִי : הַגִּהֲתִי
 אֹזֶר לְאֵרוֹסְתִּי • בּוֹזֵה זְרוּעוֹ חֲבִסְתִּי • הִכְרַעְתִּי וְהוֹדַעְתִּי תְּבוּסְתִּי •
 לְסוּסְתִּי : הַקְרַנְתִּי זִיו שְׁלוּחֲתִךְ • יִשְׂרָתִי שְׁמַתִּי לְנוֹחֲתִךְ • הַגּוֹת
 עֲנוּק שִׁיחֲתִךְ • נֶאֱוָו לְחֲתִיךְ : וְרוֹחֵץ הַעֵבִיד לֶהֱבֶה • רִבְכָּה מְדַגֵּל
 בְּאֶהֱבֶה • וְהַנְחִיל לְנַעַר נֶאֱהָב • תּוֹרֵי זֶהָב : וְחַפֵּץ שְׂרוֹת אֹהֲבֹו •
 בְּסָנֶה נִגְלָה בְּלֶהֱבֹו • וְיִשֶׁר בְּחוֹלֶת אֶהְבֹו • עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמַסִּיבֹו •
 זָקַר מִשׁוֹל חֲמוֹר • יְפוּי כַחוֹ לְאֹמֵר • זָכַד סַמִּים שְׁמוֹר • צְרוֹר
 הַמּוֹר : זֶרַע נִרְמָה לְעוֹפֵר • מוֹנִיו לְשַׁחַת עֵפֶר • זֶרַע פְּדִיּוֹן וְכוֹפֵר •
 אֲשִׁכּוֹל הַכּוֹפֵר : חֵן אֶפְרַתִיךְ רַעִיתִי • שְׁמֵן וְטוֹב מֵרַעִיתִי •
 חֲבַבְתִּיךְ בְּכַפֵּל בְּרֵאִיתִי • הִנֵּה יָפָה רַעִיתִי : חֹזְרֵתִי גְמוּל לְדוֹרֵי •
 הִדְרוּ בַלְשׁוֹן חֹדְרֵי • חֲבַבְתִּיךְ גַּעִימֵי יְדִידֵי • הִנֵּה יָפָה דוֹרֵי : טַבֵּם
 בְּחוֹר בְּאֲרוֹזִים • מְלָכִים מְגִלָּה רְזִים • טוֹרִים פּוֹסְלִים וְגוֹרִזִים •
 קוֹרוֹת בְּתִינוּ אֲרוֹזִים : טַפְטוֹף נוּעַם גְּרוֹן • עֲרַכְתִּי לְרֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן •
 טוֹהַר מִשְׁכֵּן וְאֲרוֹן • אָנִי חֲבַצְלֶת הַשָּׁרוֹן : יְרֻצָּה כְּרִיחַ נִיחוּחִים •
 יְרוּדִים בְּסַגֵּר בְּחַחִים • יִלְקֹט יִקְבֹץ גְּדַחִים • כִּשׁוֹשְׁנָה בֵּין חַחוּחִים :
 יְקוּם אוֹיְבָיו לְגַעַר • רֶגֶל יוֹם מִבּוֹעֵר • יִצִּיל בְּאֵי שַׁעַר • כְּתַפּוּחַ
 בְּעֵצֵי הַיַּעַר : כְּבִדְנִי מִשׁוֹטֵט בְּעֵין • רִבְכוּתִיו עֲנֻדוֹנֵי זֵין • כּוּוֹן
 לֵב וְעֵין • הִבִּיאֲנִי אֶל בֵּית הַיֵּין : כְּלָלְנִי תִמּוֹר אֲשִׁישׁוֹת • מְלֵאוּי
 מְחֻזָּק תִּשְׁשִׁישׁוֹת • כְּלָלְנִי בְּשֵׁתֵי אִשׁוֹת • סַמְכוּנֵי בְּאֲשִׁישׁוֹת : לְבִי
 בְּחֵן וּדְרָשִׁי • מְרֵאשׁ רֵאשִׁית הַפְּרִישֵׁי • לְפָנַי יַעֲבֹר בְּרֵאשֵׁי •
 שְׁמֵאלוֹ תַחַת לְרֵאשֵׁי : לְקַבֵּל בְּאֶהֱבֶה מוֹסְרוֹתֵיכֶם • אֶלְפָתִי בְּשִׁיחַ
 שְׁפָתוֹתֵיכֶם • לוֹחֵץ וְלֹא לְהַתְּגַרוֹתֵיכֶם • הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם : מָנֶה
 דֶּר מוֹעֲדֵי • יָרַד וּפְלָג דוֹרֵי • מְדַלֵּג הַר לְעוֹדְרֵי • קוֹל דוֹרֵי :
 מְכוּסֶף צוֹר מְחַצְבֵי • חֵלֶל נִקְרַת מְקַצְבֵי • מַפְעֵלִים הַלִּיץ בִּי •
 דוֹמָה דוֹרֵי לְצַבִּי : גַּעִימוֹת גַּצַּח הַגְּדִילִי • יָפָה וְהַדֵּר גּוֹרְלִי • גַּעִימִים
 חֲבִלִים

חֲבָלִים לְהַגְדִּילִי • עֲנֵה דוּרֵי וְאָמַר לִי : נֶאֱוָר בְּעַת עֶבֶר • הִדְרֵי
 בְּטוֹב דָּבָר • נְבוּל קֵשׁ יוֹעֵבֶר • כִּי הִנֵּה הִסְתִּיו עֶבֶר : סִגְר אוֹיְבֵי
 לְקַרְץ • יָרֵם קֶרְנִי בְּעֶרְץ • סֵלֶר מִכְנֶף הָאָרֶץ • הִנְצָנִים נִרְאוּ
 בְּאָרֶץ : סוּגָה סִכְסָךְ מִפִּיגֵיהַ • יִסֵּר בֵּית חוּגְגֵיהַ • סַחֲוֹר בְּאַתְנָנִי
 מוּגִיָּה • הִתְאַנָּה חֲנֻטָּה פְּגִיָּה : עֲלֵק שֶׁבֶר לְגַלְעַ • גִּרְרוּ וּקְלָעוּ
 בְּקָלֵעַ • עֲלוּמָה בְּסַחֲוֹרַת סֵלֵעַ • יוֹנְתִי בְּחֻגְוֵי הַסֵּלֵעַ : עֶטֶר בְּעֵב
 עוֹלִים • רַעַף עוֹפֶרֶת מְשׁוּלִים • עָנוּ גְזֵי שְׁעוֹלִים • אֶחָזוּ לָנוּ
 שׁוֹעֵלִים : פֶּאוֹר עֲנוּד כְּלִילִי • לְבַדְנִי כְּתֶרְנִי וְהַכְּלִילִי • פּוּדִי וְעוּז
 מִגְדְּלִי • דוּרֵי לִי : פְּנוּתִי מִהֵמוּהַ יוֹם • בְּקִשְׁתִּי פְּנֵי אֲיוֹם • פְּרוּת
 מְתִי וּפְרִיוֹם • עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם : צֶדֶק נֶאֱלַמְתִּי בְּעֵבּוּבִי • תְּפַלְתִּי
 סַחֵם וְעֵכְבִי • צֶעְרוֹנִי לִילוֹת לְעֵכְבִי • עַל מִשְׁכְּבִי : צֶעְקָתִי תִקְוִים
 נֹא • וּקְרִנּוֹת צְדִיק הִרּוּמִמְנָה • צֶדֶקָה כְּדוּכְרָךְ תִּקְיָמְנָה • אֶקוּמָה
 נֹא : קִשׁוּט נְכוּחִים אֶמְרִים • רִשָּׁם וְחֶרֶט לְשׁוֹמְרִים • קֶרְבִּיתִי
 הַכְּלִים מְשֻׁמְרִים • מִצְאוּנֵי הַשׁוֹמְרִים : קִיוֹם שֶׁטֶר כְּשֶׁבֶרְתִּי •
 הִלְכִתִּי קְדוּרְנִית וְדֹשְׁבֶרְתִּי • קָלְעָתִי וּמִלֵּב נִעְבַּרְתִּי כְּמַעֲט
 שֶׁעֲבַרְתִּי : רְצוֹן בְּרָכָה אֲשִׁיתְכֶם • וּמִשְׁנֵה תַחַת בְּשִׁתְכֶם • רְזוּ
 אֲדוּם סוּתְכֶם • הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם : רַחֲשִׁתִּי לְרֵב עֲלִילָה • בְּעַד
 הַטּוֹר הַמַּעֲלָה • רֹאוֹת רַבּוּץ מַעֲלָה • מִי זֹאת עוֹלָה : שׁוּנֵי כְּמִלְאֵכִי
 מִרּוּמוֹ • מוֹשְׁבוֹ רִשְׁמִנִי לְרוּמְמוֹ • שְׁתִּילִים צְדִיקִים כְּלָמוּ • הִנֵּה
 מִטָּתוֹ שֶׁלְשֵׁלְמָה : שׁוּמֵי כֵּלֵב וּקְרֵב • צֶדֶקוֹת מְגִיָּה עֶרֶב • שְׁכָל
 זְמִירוֹת עֶרֶב • כָּלֶם אֶחָזִי חֶרֶב : תִּלְף עַל הַכְּלִילוֹ • וְשֵׁם תְּפֹאֶרֶת
 כָּלְלוּ • תִּלְל כֶּסֶם שְׁלוֹ • אֶפְרַיִן עֲשֵׂה לוֹ : תֵּאָב זְקוּק בְּסֶף • תֵּאָב
 וּפֶץ לְהַכְּסֶף • תּוֹכוֹ עִשׂוּי בְּכוּסֶף • עֲמוּדָיו עֲשֵׂה בְּסֶף :

צְאִינָה וּרְאִינָה שְׁמַחַת יוֹם חֲתָנָה • הִנֵּךְ בְּרוּרָה גְדוּלָּה וּקְטָנָה :
 שְׁנֵיךְ תְּקִיפוֹת לְחִיתוּךְ נֶאֱמָנָה • כַּחוּט דְּהַשְּׁנֵי יְלִירִי
 שֶׁעִשׂוּעַ שׁוֹשְׁנָה : כְּמִגְדֵּל דָּוִד בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת מְעוּנָה • שְׁנֵי שְׁדֵיךְ
 רַבּוּץ מְלוֹן שְׁכִינָה : עַד שִׁיפּוּחַ בְּשָׁמַיִם רֹאשׁ וּלְבוּנָה • כְּלָךְ יִפָּה
 בְּרָה כַחֲמָה וּלְבָנָה : אֲתִי מְלַבְּנוֹן תְּשׁוּרִי מִרֹאשׁ אֶמְנָה • לְבַבְתִּי
 אֶחֻתִי כָּלָה שְׁמֵרְתִיךְ כְּכַבַּת עֵינָה : מֵהַ יְפוֹ הַגִּיּוֹנִיךְ בְּתַלְמוּד
 וּבְמִשְׁנָה • נִפְתַּת תְּשׁוּפָנָה שְׁפֹתוֹתֶיךְ לְמִלְךְ מִפּוֹאֵר בְּכָל פְּנָה :

יפה כתרצה ונאוה בהדורים • ברה כנגלות אימה בהדרים :
 הסבי השליכי יהב וסברים • למחולל כל מכלכל משברים :
 שניך יאכלו הרצית פדרים • לינת צדק בה מתדירים : כפלה
 הרמון ורדים הדורים • הומשל רקתך בתאב הדורים : ששים
 הפה בששה סדרים • נתנו מרועה אחר למסדרים : אחת
 מעלמות חשובה כתדירים • יונה בת גדיב הביעי אדורים :
 למיסד עוז מפי מאדרים • רם ומנשא אדיר באדירים • המאיר
 לארץ ולדרים : אופן

גן געול אשר בחצובי להבים • שלחך בלקחם מתעלסים
 באהבים : נרד וכרכם גבעת הלבונה הובים • מעין דולה
 משליכים יהבים : עורי השמה מעמקי שעולים • דרך לעבור
 גאולים : באתי ושוררתי לדודי הלולים • עוז יסדתי ביונקים
 ועוללים : אני ישנה זכורה בעתיקים משלים • פשטתי חקים
 שליטי מושלים : דודי טענני בכנפי נשרים • קמתי יאבתי להעריצו
 בשירים : פתחתי כבודו חמק בסתרים • מצאוני לחצוני הבלי
 שוא משמרים : השבעתי מרודי לדודי לבארה • מה דורך
 מדוד נאם השיבוני בבארה : דודי סגובו בקרח הנורא • ראשו
 עטור תג עטרה : עיניו ביונים פונות לבו מושענים • לחיו
 בערוגת הבשם צומחות ומצמיחות פדיונים : ידיו קבל פשוטות
 בכנף רננים • שוקיו רגליו רוכצים תחתונים : חכו ממתקים
 שכל משלים עתיקים • אנה הלך שתבטחתו מחכים דבקים :
 דודי תפארת שבתו מעריצים חזקים • אני תוקף ייחודו אספר
 לעמת חיילי ברקים :

יעידון כל עבדיך לגדלה • ואין חקר להלולה ושירך : צבא
 שחק וחיות ושרפים • הלא גלאו חקור איפא יקרך :
 חסידך בביתה עורכים שיר • תמור זבח עבודת בית דבירך :
 קדושי אל תנו שבת ותודה • וברכו את יי המבורך :
 והסבור טובין ברוך יי המבורך לעולם ועד : יסמון חורו

ומתפללין היוצר כמו בחול • ואם הוא שבת אומרים יוצר כמו בשבת עד גאל ישראל •
 ואח"ך מתפללין העמידה בלחש כמו בערבית בדף ז"ג ע"ב • ואחר כך חור
 החזן תפלתו בקול ואח"ך קורין את הכלל גמור בשני ימים ראשונים של פסח • ובחול המועד
 קורין

קורין כדילוג • ואח"ך חומרים קודם שיפתח סדרון •

אֶפְתַּח נָא שִׁפְתַי וְאֶעֱנֶה בְרוּן • לֵאלֹהֵי חַי אֲשִׁיר בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ •
 מִהֲלֵל אֶקְרָא אֵל • עַת יִשְׁעֵנוּ יוֹאֵל • וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל •
 נִקְרָא אִזּוּ בְּרוּן • לֵאלֹהֵי חַי תִּפְתַּח אֶרֶץ יִשְׁעֵי • לְתַפְלַת דָּךְ תִּשְׁעֵי •
 וְיִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע • וְלִשְׁוֹן אֵלִים תִּרוּן • לֵאלֹהֵי חַי תִּשׁוּב שְׁבוֹתֵנוּ • אֵל חַי
 גּוֹאֲלֵנוּ • וּנְשַׁלֵּם נְדָרֵינוּ • וּכְפַר אֶהְרֹן • לֵאלֹהֵי חַי יִפּוּצוּ אֵל אוֹיְבֵיךָ •
 יְרוּנוּ תְּאִבִּיךָ • יוֹם תִּרְיֵב אֶת רִיבְךָ • יִשׁוּבוּ לְבַצְרוֹן • לֵאלֹהֵי חַי הֵן
 נַעֲבֹר גְּאוּלִּים • וְלָנוּ אֵל אֵלִים • מְעוֹז וַחֲלִילִים • יִגְבֵר וַיִּתְרוּן • לֵאלֹהֵי חַי
 חֲזִקֵי נָא אֵל תְּהִי • וְנָס יִגּוֹן וְהִי • נָשִׁיר כְּנֶאֱמַם וַיְהִי • בְּנִסְעֵי
 הָאָרֶץ • לֵאלֹהֵי חַי

ומוזאין ספר קודם וחומרים זה המזמור

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתַי • שִׁירוּ לוֹ זְמִרוֹ
 לוֹ שִׁיחוּ בְּכֹל נִפְלְאוֹתַי • הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדוֹשׁ יִשְׁמַח לֵב
 מִבְּקִשֵׁי יְיָ • דִרְשׁוּ יְיָ וְעֲזוּ בְקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְדוּ • זְכְרוּ נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר
 עָשָׂה מִפְתֵּי וּמִשְׁשֵׁטֵי פִּי • זָרַע אֲבָרְהָם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו •
 הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכֹל הָאָרֶץ מִשְׁשֵׁטֵי • זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר
 צְוָה לְאַלְפֵי דוֹר • אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבָרְהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק •
 וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם • לֵאמֹר לָךְ אֲתֵן
 אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן חֲכָל נַחֲלַתְכֶם • בְּהִיּוֹתְכֶם מֵתֵי מִסְפָּר בְּמַעֲט וְגֵרִים
 בָּהּ • וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר • לֹא הִנִּיחַ
 אֶדְם לְעִשְׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים • אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנִבְיָאֵי
 אֵל תִּרְעוּ • וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ כָּל מִטָּה לֶחֶם שָׂבַר • שְׁלַח
 לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף • עָנוּ בְּכָבֵל רָגְלוֹ בְרוּל בָּאָה
 נִפְשׁוּ • עַד עַת בֹּא דְבָרוּ אִמְרַת יְיָ צִרְפָּתָהּ • שְׁלַח מַלְךְ וַיִּתִּירָהּ
 מִשְׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ • שְׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשְׁל בְּכֹל קִנְיָנוּ •
 לְאִסְרֵי שָׂרִי בְּנִפְשׁוֹ וּזְקִנָיו יַחֲכֶם • וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב
 גַּר בְּאֶרֶץ חָם • וַיִּפֵּר אֶת עַמּוֹ מֵאֲדָר וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרַיִם • הִפְךָ לָבָם
 לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהִתְנַבֵּל בְּעַבְדָיו • שְׁלַח מֹשֶׁה עַבְדוֹ אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
 בוֹ • שְׁמוֹ כֶּסֶם דְּבָרֵי אֲתוֹתַי וּמִפְתֵּים בְּאֶרֶץ חָם • שְׁלַח חִשְׁףָהּ
 וַיִּחַשְׁףָהּ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ • הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת

דגתם : שרץ ארצם צפרדעים בחררי מליהם : אמר ויבא
 ערב כנים בכל גבולם : נתן גשמייהם ברר אש להבות בארצם :
 ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם : אמר ויבא ארבה וילק
 ואין מספר : ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם : ויך
 כל בכור בארצם ראשית לכל אונם : ויוציאם בכסף וזהב ואין
 בשבטיו כושל : שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם :
 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה : שאל ויבא שליו ולחם שמים
 ישביעם : פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר : כי זכר את
 דבר קדשו את אברהם עבדו : ויוציא עמו בששון ברנה את
 בחיריו : ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו : בעבור
 ישמרו חקיו ותורתיו יגצרו הללויה :

ויש אומרים מוזמור מי ימלל גבורות ה' • ומוזמור משכיל לאסף וכשגולל הס"ת אומרים •

פי שם יי אקרא הכו גדל לאלהינו : יהי שם יי מבורך מעתה ועד
 עולם : ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי : מהלל אקרא יי
 ומאויביו אושע : ויאמר מסוף העולם ועד סופו יי אלהי ישראל מלך
 ומלכותו בכל משלה : המיר הוא ימלך עלינו לעולם ועד ואמרו כל העם
 אמן : תכל הכו גדל לאלהינו ותנו כבוד להודיה : קרב כהן עמוד רבי
 פלוני תכהן :

וקורין בתורה חמשה גברי בפרשת בא אל פרעה אין פוחתין מהן • ואם הוא שנת קורין ז' :

סימני פרשיות של שמונת ימי פסח

משך • תורא • קדש • בכספא • פסל • במדברא • שלח • בוכרא :
 וזה הסדר לא ישתנה כי אם כשחל פסח ביום חמישי שאז מהפכים הסדר וקורין בשנת של
 חול המועד פסל : וזה יהיה הסדר •

משך • תורה • פסל • קדש • בכספא • במדברא • שלח • בוכרא :
 ויקרא משה לכל־זקני ישראל ויאמר אלהים משכו וקחו לכם
 צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח : ולקחתם אגדת אזוב
 וטבלתם בדם אשר בסף והנעתם אל־המשקוף ואל־שתי המזוזות
 מן־הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח־ביתו עד־בקר :
 ועבר יהוה לנגף את־מצרים וראה את־הדם על־המשקוף ועל
 שתי המזוזות ופסח יהוה על־הפתח ולא יתן המשחית לבא אל־
 בתיכם לנגף : ושמרתם את־הדבר הזה לחק־לך ולבניך עד־
 עולם

עולם : עד כאן קורא הראשון והיה כִּי־תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה
 לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת : וְהָיָה כִּי־אֹמְרוּ
 אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מַה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם : וְאָמַרְתֶּם זִכַּר־פֶּסַח הוּא
 לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בְּתֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְרִים בְּנִגְפוֹ אֶת־מִצְרַיִם
 וְאֶת־בְּתֵינֵנוּ הִצִּיל וַיְקַדְּ הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּ : וַיִּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בֶּן־עֲשׂוֹ : עד כאן קורא הסני והיה
 בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיְהוֶה הַכָּהֵן כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פְּרֹעֶה
 הַיֹּשֵׁב עַד־כֶּסֶף עַד בְּכוֹר הַשָּׂבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבְּכוֹר וְכֹל בְּכוֹר
 בַּחֲמָה : וַיִּקַּם פְּרֹעֶה לַיְלָה הוּא וְכָל־עַבְדָּיו וְכָל־מִצְרַיִם וְהָיָה
 צָעֲקָה גְדֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי־אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין־שֵׁם מָת : וַיִּקְרָא
 לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי גַם־אַתֶּם גַּם־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּדְבַרְכֶּם : גַּם־צֹאנְכֶם גַּם־בְּקִרְכֶּם
 קָחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ וּבִרְכַתֶּם גַּם־אֹתִי : וְתַחֲזֹק מִצְרַיִם עַל־
 הָעַם לְמַהֵר לִשְׁלַחַם מִן־הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כָּלֵנוּ מָתִים : וַיִּשָּׂא הָעַם
 אֶת־בָּצֵקוֹ טָרֶם יַחֲמִץ מִשְׁאַרְתָּם צָרֶת בְּשִׁמְלַתָם עַל־שִׁכְמָם :
 וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּדְּבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאַלוּ מִמִּצְרַיִם כְּלֵי־כֶסֶף וְכֹלִי
 זָהָב וּשְׁמֹלֹת : וַיְהוֶה נָתַן אֶת־חֵן הָעַם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאַלוּם
 וַיִּנְצְלוּ אֶת־מִצְרַיִם : עד כאן קורא שלישי וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעַמְסֵס
 סִבְתָּה כֶּשֶׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף רִגְלֵי הַגְּבָרִים לְבַד מִטֶּף : וְגַם־עָרַב רַב
 עִלָּה אִתָּם וְצֹאן וּבָקָר מִקְנֵה בְּבַד מְאֹד : וַיֹּאפּוּ אֶת־הַבָּצֵק אֲשֶׁר
 הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲנַת מִצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי־גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא
 יָכְלוּ לְהַתְּמַהֲמָה וְגַם־צָדָה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם : וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה : וַיְהִי מִקֶּץ
 שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה יֵצְאוּ כָּל־
 צְבָאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : לֵיל שְׁמַרְיִם הוּא לַיהוָה לְהוֹצִיאָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא הַלַּיְלָה הַזֶּה לַיהוָה שְׁמַרְיִם לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְדֹרֹתָם : עד כאן קורא רביעי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת
 הַפֶּסַח בְּלֶבֶן־נֹכַח לֹא־יֹאכַל בּוֹ : וְכָל־עַבְדֵי אִישׁ מִקְּנַת־כֶּסֶף וּמִלֵּתָהּ
 אֹתוֹ אִזּוֹ יֹאכַל בּוֹ : הַיּוֹשֵׁב וְשִׁכִּיר לֹא־יֹאכַל בּוֹ : בְּבֵית אֶחָד יֹאכַל
 לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת מִן־הַבִּשָּׂר הוֹצָה וְעֵצִים לֹא־תִשְׁבְּרוּכוּ : כָּל־

קריאה והפטרה ליום ראשון של פסח

עדת ישראל יעשו אתו : וכיגור אהך גר ועשה פסח ליהוה
המול לו כל זכר ואז יקרב לעשותו והיה באזרח הארץ וכל
ערל לא יאכל בו : תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הנר בתוככם :
ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן בן
עשו : ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ
מצרים על צבאתם :

ומזמורין ספר אחר ואומרם

אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה : אלהים צבאות השיבנו האר פניך
ונושעה : יי אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה : הושיעה
את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם : (יי הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו : יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום :)
וקורא בו המפטיר בפרשת פינחס *

ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה :
ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבועת ימים מצות
יאכל : ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו :
והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד
ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם : ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו :
עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר
חטאת אחד לכפר עליכם : מלכד עלת הבקר אשר לעלת
התמיד תעשו את אלה : כאלה תעשו ליום שבועת ימים לחם
אשה ריחניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו : וביום
השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו :
ואומר קדים לעילא ומפטירין ביהושע סימן ה' ומברך לפניו *

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצה
בדבריהם הנאמרים באמת : ברוך אתה יי הבוחר בתורה במשה
עבדו וב ישראל עמו ובנביאי האמת והצדק :

אמיר האומר על ירי יהושע נביאה :
בעדנא רהויא אמר יי ליהושע
עבד לך אומלון חריפין
ותוב גור ית בני ישראל הנבינות :
יעש ועבד ליה יהושע אומלון
חריפין

בעת ההיא אמר יהוה אל-
יהושע עשה לך חרכות
צרים ושוב מל את בני ישראל
שנית : ויעש לו יהושע חרכות
צרים

צרים וימל את בני ישראל אל-
 גבעת הערלות : וזה הדבר
 אשר מל יהושע כל העם היצא
 ממצרים הזכרים כל אנשי
 המלחמה מתו במדבר בדרך
 בצאתם ממצרים : כי מלים היו
 כל העם היצאים וכל העם
 הילדים במדבר בדרך בצאתם
 ממצרים לא מלו : כי ארבעים
 שנה הלכו בני ישראל במדבר
 עדהם כל הגוי הגוי אנשי
 המלחמה היצאים ממצרים
 אשר לא שמעו בקול יהוה
 אשר נשבע יהוה להם לבלתי
 הראותם ארץ הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבותם לתת לנו
 ארץ זבת חלב ודבש : ואת
 בניהם הקים תחתם אתם מל
 יהושע פי ערלים היו כי לא
 מלו אותם בדרך : ויהי באשר
 תמו כל הגוי להמול וישבו
 תחתם במחנה עד תיורתם :
 ויאמר יהוה אל יהושע היום
 גלתי את חרפת מצרים
 מעליכם ויקרא שם המקום
 ההוא גלגל עד היום הזה :
 ויחנו בני ישראל בגלגל ועשו
 את הפסח בארבעה עשר יום

בדיבין וגזר ית בני ישראל בנבעתא
 וקרא ליה גבעת ערלות : וזה ודין
 פתקא די גזר יהושע כל עמא
 דנפקו ממצרים דכריא כל גברי
 מגיחי קרבא מיחו במדברא באורחא
 במפקהון ממצרים : כי ארי גזירין
 הוו כל עמא די נפקו וכל עמא
 דאיתילידו במדברא באורחא
 במפקהון ממצרים לא גזרו : כי ארי
 ארבעין שנין הליכו בני ישראל
 במדברא עד דספך כל עמא גברי
 מגיחי קרבא דנפקו ממצרים דלא
 קבילו בממרא בני דקיים יי להון בדיל
 דלא לאחיותהון ית ארעא דקיים יי
 לאכחתהון למיהן לנא ארעא עבדא
 חלב ודבש : ואת וית בניהון דקמו
 בתריהון בתהון גזר יהושע ארי
 ערליו הוו ארי לא גזרו בתהון
 בארעא : ויהי ויהוה כד שלמו כל
 עמא למגזר ויריבו בארתיהון
 במשריתא עד דאיתסיו : ויאמר
 ואמר יי ליהושע יומא דין אעדתי
 ית חיסודי מצראי מעליכו וקרא
 שמה דאתרא ההוא גלגלא עד יומא
 דדין : ויחנו ושרו בני ישראל
 בגלגלא ועבדו ית פסחא בארבעא
 עשרא יומא לירחא פרמשא במשרי
 יריחו : ויאכלו ואכלו מעיבורא
 דארעא מבתר פסחא פטיר וקלי
 בכרן יומא דדין : וישבת ופסק מנא
 מיומא דבתרתי במיכלהון

לחדש בערב בערבות יריחו : ויאכלו מעבור הארץ ממחרת
 הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה : וישבת המן ממחרת
 באכלם

הפטרה ליום ראשון של פסח

בְּמִיכַל הַזֶּה מְעִיבֵנָה דָּאֲרַעָא וְלֹא
 הָיָה עוֹד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל מִנָּה וְאָכְלוּ
 מִתְּבוּאֹת אֶרֶץ כְּנָעַן בְּשָׁנָה
 יְהִי וְהָיָה כִּדְּ הָיָה יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ
 וְזָקַף עֵינוּהִי וְחָזָה וְהָא נִבְרָא קָאִים
 לְקִיבֻלְיָה וְחִרְבִּיָה שְׁלִיפָא בִירִיָה
 וְאָז יְהוֹשֻׁעַ לוֹתִיָה וְאָמַר לִיָה
 הַלְמַסְעֲדָנָא אֲתִיָתָא אִם לְבַעֲלֵי
 דְבְּכָנָא : וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר לֹא אֲרִי אֲנָא
 מִלְּאָד שְׁלִיָם מִן קָדָם יְיָ כְּעַן אֲתִיָתִי
 וְנִפְל יְהוֹשֻׁעַ עַל אֲנָפוּהִי עַל אֲרַעָא
 וְסָגִיד וַאֲמַר לִיָה מַה רִיבֻנִי מִמְּלִל
 עִם עֲבָדֶיָה : וַיֹּאמֶר וַאֲמַר מִלְּאָכָא
 דְּשְׁלִיָם מִן קָדָם יְיָ לִיְהוֹשֻׁעַ שְׂרִי
 סִינְדָא מִעַל רִגְלָךְ אֲרִי אֲתֵרָא דִּי אֲתָה
 קָאִים עַל־וְהִי קְדִישָׁא הוּא וְעַבְד
 יְהוֹשֻׁעַ בְּן : וִירִיחוֹ וִירִיחוֹ אֲחִידָא הוּת
 בְּדָשִׁין דְּפְרוּזָא וּמַחְקָא בְּעַבְדִין
 דְּנִחַשׁ מִן קָדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִיָה
 דְּנִפְיָק מִנְּהָ לְמַעַבְד קָדָא וְלִית
 דְּעָלִיל בְּנִיָה לְמִישָׁאֵל בְּשִׁלְמָא :
 וְהִי וְהָיָה מִיִּמְרָא דִּי בְּסַעֲרִיָה
 דִּיְהוֹשֻׁעַ וְהָיָה סָגִי בְּכָל אֲרַעָא :
 גַּאֲלֵנוּ עַל דָּא יִתְבְּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח שְׁמִיָה
 דִּי אֱלֹהֵא רַבָּא וְקִדִּישָׁא לְעַלְמַם
 וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא :

בְּאֲכָלָם מְעַבְדֵי הָאֶרֶץ וְלֹא הָיָה
 עוֹד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ
 מִתְּבוּאֹת אֶרֶץ כְּנָעַן בְּשָׁנָה
 הָיָה : וְהִי בְּהִיּוֹת יְהוֹשֻׁעַ
 בִּירִיחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה
 אִישׁ עֹמֵד לְגַדּוֹ וְחִרְבּוֹ שְׁלוּפָה
 בִּידּוֹ וַיִּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר
 לוֹ הֲלָנוּ אֲתָה אִם לְצַרְיָנוּ :
 וַיֹּאמֶר לֹא כִי אֲנִי שֶׁר־צָבָא
 יְהוָה עִתָּה בָּאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ
 אֶל־פְּנֵי אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר
 לוֹ מַה אֲדֹנִי מְדַבֵּר אֶל־עַבְדּוֹ :
 וַיֹּאמֶר שֶׁר־צָבָא יְהוָה אֱלֹהֵי
 יְהוֹשֻׁעַ שְׁלַגְעָלָךְ מִעַל רִגְלָךְ כִּי
 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲתָה עֹמֵד עָלָיו
 קָדֹשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן :
 וִירִיחוֹ סִגְרֵת וּמִסְגְּרֵת מִפְּנֵי בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא :

יש מלגים זה הספוק

וְהִי יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְהִי
 שְׁמָעוּ בְּכָל־הָאֶרֶץ :

גַּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

ואחר הספירה אומרים

פְּרוּך אֲתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת •
 הָאֵל הַנְּאֻמָּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְּדַבֵּר וּמְקַיֵּם שְׁכָל דְּבָרָיו גְּאוֹמְרִים
 בְּאֵמֶת (וְצַדִּיק) : וְנֹאמֵן אֲתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֹאמְנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִכָּל
 דְּבָרֶיךָ אַחוּר לֹא יִשׁוּב רִיקָם • כִּי אֵל (מֶלֶךְ) גְּאוֹמֵן אֲתָה פְּרוּך אֲתָה יְיָ הָאֵל
 הַנְּאֻמָּן בְּכָל דְּבָרָיו : רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיִּינוּ (וְלַעֲרוּבַת) וְלַעֲנוּמַת
 נַפְשׁ (הוֹשִׁיעַ) הַנִּקּוּם נָקָם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ • פְּרוּך אֲתָה יְיָ (מְשַׁמֵּחַ) מְנַחֵם
 צִיּוֹן בְּבִנְיָה : שְׁמַחְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלֵיהֶו הַנִּבְיָא עַבְדְּךָ וּבְכֵן דוֹד כֵּן יִשִּׁי

משיחך

ברכות אחר ההפטרה

קח

מישיחך • במהרה יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישב זר ולא ינחלו עוד
אחרים את כבודו • כי בישם קדשך נשבעת לו שלא יבכה גרו לעולם
ועד • ברוך אתה יי מגן דוד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה ועל יום (כפסח
חג המצות הזה) (כשמיטת חג השבועות הזה) שנתת לנו יי אלהינו
לקדושה ולמנוחה לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת: ער הכל יי אלהינו
אנו מזרים לך ומקדכים אותך ותפריך שמך בפני כל חי תמיד לעולם
ועד • ברוך אתה יי מקדש השבת ו ישראל והזמנים:
ואומרים יכור ואשרי • ומחזירים ס"ת למקומו ואח"ך אומר החזן חזי קדיש:

מוסף של פסח

במוסף יום ראשון של פסח אין מוכרין עוד גבורות נשמים באתה גבור:

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזוכר חסדי אבות ומביא
גואל לבני בניהם למען שמו באהבה • מלך גואל עוזר ומושיע
ומגן • ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע מוריד
הטל • מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני
עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
מצמיח לנו ישועה • ונאמן אתה להחיות מתים • ברוך אתה
יי מחיה המתים:

ובחזרה שלוש גבור אומר

בתי יתנו לך (יי אלהינו מלאכים) המזיני מעלה עם (עמך ישראל)
קבוצי משה וחד כלם קדושה לך ישלשו כמה שנאמר על יד
גביאך וקרא זה אל זה ואמר • קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
הארץ כבודו: כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום
כבודו: לעמם ברוך יאמרו ברוך כבוד יי ממקומו: ממקומו הוא יבן
(ברחמי) לעמו המיחדים את שמו ערב וכקר תמיד בכל יום פעמים
באהבה ואומרים • שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: אחד הוא אלהינו

הוא

מוסף של פסח

הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא יְשִׁמְעֵנו בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי
כָּל חַי • לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם : אֱלֹהִים אֵל עֲלוּיִן הַשּׁוֹכֵן
בְּרוּם חֲבוּיִן הַשֵּׁב שְׂבִינְחָךְ (שְׂבִינַת מַלְכוּתְךָ) בְּמַהֲרָה לְצִיּוֹן : וּבְדַבְרֵי
קִדְשֶׁךָ פָּתוּב לֵאמֹר • יְמֶלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן דָּדוּר וְדוּר הַלְלוּיָהּ :
לְדוּר וְדוּר נְגִיד גְּדֻלָּה וְלִנְצַח נְצָחִים קְדוּשַׁתְךָ נְקֻדֵּשׁ וְשִׁבְחָךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ
מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • קִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וּקְרַבְתָּנוּ מִלִּפְנֵי
לְעַבֹדְתֶךָ • וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא עָלֵינוּ קְרֵאתָ :
וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבִתוֹת לְמַנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
וְחַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֵת יוֹם הַשְּׂבִת הַזֶּה וְאֵת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת

הַזֶּה זְמַן חַרוּתָנוּ מִקְרָא קִדְשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם :
וּמִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ • וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדַמְתָּנוּ • וְאִין
אָנוּ יְכוּלִין לְעֲלוֹת וּלְרַאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ בְּבֵית
בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד
שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ • וּבִכֵּן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֵב הַרְחֲמֵן מֶלֶךְ
יַעֲקֹב שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִכְנֶהוּ
מִהֲרָה וְתִגְדַּל כְּבוֹדוֹ בְּיָמֵינוּ • אֲבִינּוּ • מִלִּפְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ גְּלַה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מִהֲרָה וְהִפַּע וְהַנְּשֵׂא
עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפֻצוֹתֵינוּ בְּנֶם
מִיִּרְבַּתֵי אֶרֶץ • וְהִבִּיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרַנָּה וְלִירוּשָׁלַם
בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם • וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֵת קְרִבְנוֹת
חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִירִין בְּסִדְרָן וּמוֹסְפִין בְּהִלְכָתָן • וּמוֹסֵף יוֹם הַשְּׂבִת הַזֶּה •
וּמוֹסֵף יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה • גַּעֲשֵׂה וּנְקָרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת
רְצוֹנְךָ בְּמָה שֶׁבְּתַבַּת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מִשֶּׁה עֲבָדְךָ מִפִּי

בְּבוֹדְךָ בְּאִמּוֹר :

וּבְיוֹם הַשְּׂבִת שְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלַת מִנְחָה
כְּלוּלָה בְּשֶׂמֶן וְנִסְכּוֹ : עֲלַת שְׂבִת בְּשִׁבְחוֹ עַל עֲלַת הַתְּמִיר וְנִסְכּוֹ :
וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לֵי : וּבַחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת יֹאכֵל : בְּיוֹם
הָרִאשׁוֹן

הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבנות
 אשה עלה ליי פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים
 בני שנה תמימם יהיו לכם: ומנחתם ונספיהם במדבר שלשה
 עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל ועשרון לבבש ויין כנסכו
 ושעיר לכפר ושני תמידין כהלכתן:

כסכת מורים

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו
 ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקבשהו חמפת ימים אותו
 קראת וזכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב
 הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמיה בגלל אבותינו
 שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה וכוונן בית מקדשך על מכונו
 והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב שכניה להוכו והשב
 ישראל לגויהם והשב כהנים לעבודתם ולוים לשיירה ולזמרה
 ושם געלה ונשתחוו לפניך בשלש פעמי רגלינו ככתוב בתורתך
 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי אלהיך במקום
 אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא
 יראה את פני יי ריקם איש כמתנת ירו כברכת יי אלהיך
 אשר נתן לך:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשמחה ולשלום
 באשר אמרת ורצית לברכנו כן תברכנו סלה: קדשנו
 במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך שמחנו בישועתך
 וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון
 בשמחה ובששון שבתות ומועדי קדשך ותרצה לפניך את
 תפלת עמוסיך בתמידי יום ובקרבן ובקרבנות מוסף (מוסףין)
 ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה
 לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
 ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחוינה עינינו
 בשוכך לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז ברוך אתה יי
 המחזיר ברחמיו שכנתו לציון:

מוסף של פסח

מודים רבנן

כסחזון לומר מודים חייבים כל הכבוד לשוח עם ולוחסין ולומרים

מודים אנחנו לך שאתה הוא
"אלהינו ואלהי
אבותינו על חיינו המסורים
בידה ועל נשמותינו הפקודות
לך ועל נפיק שבכל יום ויום
עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה
שבכל עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיה
המרחם כי לא תמו חסדיה
ומעולם קוינו לך לא הכלמתנו
"אלהינו ולא עזבתנו ולא
הסתרת פניה ממנו :

מודים כורעים ומשתחוים אנחנו
לפניה אלהינו אלהי כל
בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכור
והודאות לשמה הגדול והקדוש
על שהחירנו וקנמתנו בן החיינו
והחננו ורחמנו ורחמנו מאד
בנפשות הארץ ונשוב לשמור חקיה
ולעשות רצונה באמת ובלכב שלב
על שאנו מודים לך ברוך את
ההודאות :

על כלם יתברך ויתרומם שמה מלבנו תמיד • כל החיים יודוך
סלה • ויהללו לשמה הטוב באמת • ברוך אתה " הטוב
שמה ולך נאה להודות :

ובחורה אם אין סם כהנים טלית כבוד לומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הכתובה על
ידי משה עבדך • האמורה מפי אהרן ובניו בהנים עם קדושיך
באמור : וברך " וישמרה : יאר " פניו אליך ויחנה : ישא " פניו
אליך וישם לך שלום :

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמה ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניה כי באור פניה
נתת לנו " אלהינו תורת חיים אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה
ורחמים וחיים ושלוש וטוב יהיה בעיניך (לברכנו) ולברך את כל
עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך • ברוך אתה
" המברך את עמו ישראל בשלוש אמן : יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך " צורי וגואלי :

עושה שלום במרומי הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל אמן :

ויש כוהנים לומר תחכה זו

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תרום

תרום ולמצותיה תרדף נפשי • ונפשי בעפר לכל תהיה • יהי רצון מלפניך • אלהי שכל הקמים עלי לרעה חפר עצתם ותקלקל מחשבותם : וכן יהי רצון מלפניך • אלהי שתפתח לי שערי תורה • שערי חכמה • שערי בינה • שערי דעה • שערי פרנסה ובלבלה • שערי חיים • חן וחסד ורחמים ורצון מלפניך : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך • צורי וגואלי :

וכהשלים כבר חזור המוסף ביום ראשון כשמגיע לאתה רב להושיע אומר •

שאתה הוא • אלהינו משיב הרוח ומזריר הטל • לברכה ולא לקללה • לשבע ולא לרעב • לרצון ולא לרזון • לחיים ולא למות • מכלכל חיים בהסר וגו' • ממית ומחיה ומצמיח ישועה ואין דומה לך • ברוך אתה • מחיה המתים : ואומר כהן וכו'

סדר ברכת כהנים

יש בבית הכנסת כהן הראוי לברך בנשיאות כפים • קודם שיגיע החזן לרצה יטול ידיו וכיון שמתחיל ברכת רצה כל כהן שבבית הכנסת עוקר את רגליו לעלות לדוכן ואומר תפלה זו •

יהי רצון מלפניך • אלהינו ואלהי אבותינו שתהא ברכה זו שצויחנו לברך את עמך ישראל ברכה שלמה בלי מבשול וכלי עון מעתה ועד עולם :

בא לו לדוכן והופך פניו כלפי היכל ואחוריו כלפי העם ואצבעותיו כפופות לתוך כפיו עד שש"ז מסיים מודים • וכשמגיע לשים שלום אומר החזן אלהינו וגו' עד מפי אהרן ובניו • ואם יש ב' כהנים או יותר קורא להם כהנים והם מזכרים מיד אס הוא אחד בלבד אינו קורא אותו אלא הוא מעצמו מתחיל הברכה וכשמזכרים מחזירים פניהם כלפי העם ומגביהים ידיהם כנגד כתפיהם • ויד ימנית למעלה מן השמלית וחולקים אצבעותיהם בכל יד לשנים • ופורשים כפיהם כנגד הארץ ואחורי ידיהם כנגד השמים • וזו היא הברכה :

ברוך אתה • אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה :

יהחזן מקרא להם השלשה פסוקים מלה במלה והם חוזרים המלה אחריו בשפה ברורה ובנעימה קדושה וכסוף כל פסוק ופסוק הקהל עונים אמן :

פסוקים שאומר הכבוד בשעה שהכהנים מארזים בניגון

ויברך • ויציין עושה שמים וארץ :

• ארוננו מה אדיר שמך בכל הארץ :

וישמך • שמרני באישון בתי עין בצל בנפיק מסחירני : אמן

יאר • אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה :

סדר ברכת כהנים

יְיָ יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :	יְיָ
פְּנֵה אֵל תְּפִלַּת הָעֶרְעָר וְלֹא בִזָּה אֵת תְּפִלָּתְךָ :	פְּנֵי
אֱלֹהֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֵת עֵינַי הַיּוֹשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם :	אֱלֹהֶיךָ
הִנֵּה בְעֵינַי עֲבָדִים אֵל יֵד אֲרוֹנֵיהֶם כְּעֵינַי שִׁפְחָה אֵל יֵד נִבְרָתָהּ :	וַיִּהְיֶךָ :
כֵּן עֵינֵינוּ אֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שְׂיַחֲנֵנוּ : אָמֵן	
יֵשָׁא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ :	יֵשָׁא
יְיָ חַנּוּנוֹ לְךָ קוִינֵנו הָיָה זְרוּעַס לְבַקְרִים אַף יִשְׁוַעֲחֵנוּ בַעַת צָרָה :	יְיָ
אֵל תִּסְחָר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי כִּיֹּס צַר לִי הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזֻנֶיךָ כִּיֹּס אֶקְרָא	פְּנֵי
מִהָרַ עֲנֵנִי :	
אֱלֹהֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֲשָׂא :	אֱלֹהֶיךָ
שִׁימוּ לִי כְבוֹד וְתִהְיֶה לְךָ בְּאֵימִים וַגִּידוּ :	וַיִּשֶׁם
לְךָ יְיָ הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׂמִים	לְךָ
וּבְאַרְצֶיךָ לְךָ יְיָ הַמְּמַלְכָּה וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ :	
בּוֹרֵא נִיב שְׁפָתַיִם שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחֲוֹק וּלְקְרוֹב אָמַר יְיָ	שְׁלוֹם :
וַיִּרְפָּאתוּ : אָמֵן	

מי שראה חלום ונפשו ענומה עליו טוב לומר זה הרכון משעה שמארכיכים הכהנים הניגון של סוף הפסוקים כדי לסיימו בעת שהצבור עונים אמן .

רבונו של עולם אני שלך וחלומותי שלך . חלום חלמתי ואיני יודע מה הוא . יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהיו כל חלומותי עלי לטובה בין שחלמתי אני לעצמי בין שחלמו עלי אחרים אם טובים (הם) הוקם ואמצם בחלומותיו של יוסף הצדיק ואם צריכים רפואה רפאם כחזקתו מלך יהודה מחליו וכנעמן מצרעתו וכמרים מצרעתה וכמי מרה על ידי משה וכמי יריחו על ידי אלישע וכשם שהפכת קללת בלעם הרשע לברכה כן תהפוך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה ותחנני ותרצני . אמן :

ואומר שים שלום ואז הכהנים מחזרין פניהם כלפי הכול ואומרים . רבון העולמים עשינו מה שגזרת עלינו עשה עמנו מה שהבטחתנו בתורתך ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם : (ויש מוסיפין השקיפה מפוען קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת הארמה אשר נתת לנו באשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש) : ואין כהנים רשאין ליעקר משם עד שיסיים ש"ס שים שלום וינתנו עד שסיימו הצבור לענות אמן אחר ברכת שים שלום .

עושה השלום לפסח שבועות וסוכות

סאומרים קידם קדיס גמור

יְיָ יִשְׁפּוֹת לָנוּ שְׁלוֹם . יְיָ יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם : אִישׁ מִלְּאָכְבִּי חַפְצָתִי

חֲפֵצָתִי כּוּ • אֲשֶׁר בְּבִשׁוּרָה טוֹבָה יָבֵא • בְּרִית לְנִצָּח מֵאֵת רַבּוֹ •
 הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם : " יִבְרַח גּוֹלֵת שְׁבִטִי בְּמֵאֶסֶר שְׁבִיתָהּ •
 נִכְסְפָה לִיחַד כְּמָה וּכְלָתָהּ • דְּבָרָה אֵלָיו רוּץ נָא לְקִרְאתָהּ •
 וְאִמְרֵלֶה הַשְּׁלוֹם לָךְ שְׁלוֹם : " יִבְרַח הַן בֵּי תְּשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל •
 יְפִי תוֹחַלְתִּי לְכַבִּי שׁוֹאֵל • וְאֲשַׁמְעָה מֶה יִדְבַר הָאֵל • " כִּי יִדְבַר
 שְׁלוֹם : " יִבְרַח זָרִים יִכְלוּ וַיְחִי רְאוּבֵן • בִּשְׁוֹרָה יִשְׁמַע שְׁמַעוֹן
 וַיְבִן • חֲסִידָךְ בְּהַתְּבַשְׂרוֹתָו לָךְ בֶּן • דָּוִד וְעַמָּךְ בֶּן יִשִׁי שְׁלוֹם :
 " יִבְרַח טַפֵּי כְּהֵנָה וְלוֹיֵה וַיְחַדְּיוּ • נְכוֹנִים אִישׁ בְּמִשְׁמְרוֹת מַעֲמָדָיו •
 יְהוּדָה לְחֹג חֲגָיו וּמַעֲדָיו • עַל מְקוֹמוֹ יָבֵא בְּשְׁלוֹם : " יִבְרַח בְּאַחַד
 יָדָיו דְּנִי וַיִּפְדָּה • יַחְלוּף כָּלִיל אֵלִיל הַרוּחָה • לְהוֹשִׁיב נִפְתָּלִי
 עַל מְרוֹמֵי שְׂדֵה • וַיֵּשֶׁב עַמִּי בְּנוֹה שְׁלוֹם : " יִבְרַח מְרַחֵב סְבִיב
 נַחֲלַת גְּדִי • מִשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר לְאֲשֶׁר בְּהוּדֵי • נִשְׂא וְנַעֲלָה מִגֵּן
 בְּעַדֵי • דוֹרֵשׁ טוֹב לַעֲמּוֹ וְדוֹבֵר שְׁלוֹם : " יִבְרַח סְמוּכִים בְּצוּרֵם
 בְּנֵי יִשְׁשִׁכָר • נֶאֱמָן יָבֵא וְאִתּוֹ שִׁכָר • עוֹלָלִי זְכוּלוֹן בְּזִכּוֹל לְבַקָר •
 יַחֲזֵק בְּמַעֲזֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם : " יִבְרַח פְּלִיטֵי יוֹסֵף מִשְׁמַאֵל וַיְמִין •
 חֲבֵרִים עַל יְהוּדָה וּבְנֵי־מִין • צִיּוֹן יַעֲלוּ לִקְץ הַיְמִין • יִשְׂאֵלוּ אִישׁ
 לְרַעְהוֹ לְשְׁלוֹם : " יִבְרַח קִרְאוּ וְדַרְשׁוּ לְשְׁלוֹם שְׁלָם • זְבָחִים וְעוֹלוֹת
 וְתוֹרוֹת לְשֵׁלָם • רְגֵשׁ מְחוֹגְגִים יִשִּׁישׁ וְעֵלָם • לְמוֹעֲדִים טוֹבִים
 וְהַאֲמַת וְהַשְּׁלוֹם : " יִבְרַח שְׂדֵשׁ פְּעָמֵי רוּלֵי שְׁבַחֵי • קְרוּאִים לַעֲלוֹת
 לְבֵית נִיחּוּחֵי • תֹּאמְרוּ כֹה לְחֵי אַחֵי • וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם :
 " יִבְרַח בְּבִתּוֹב בְּדַבְּרֵי קִדְשֶׁךְ לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם
 בְּךָ • וְנֶאֱמַר שְׂאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִי אֶהְבִּיךָ • וְנֶאֱמַר " עוֹז
 לַעֲמּוֹ יִתֵּן " יִבְרַח אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

ואומר הסוּן קדיש גמור אין כֹּהֵלֵינוּ וְעֵלֵינוּ לִשְׁכַח וְקַדִּישׁ וְכו' :

במנחה אומרים מה נֶאֱוֹו וכו' • ואם הוא שבת מתחילין אֵם תְּשִׁיב וכו' • ואומרים
 אֲשֶׁר־וְכָה לְצִיּוֹן וכו' וקדיש ומתפללין העמידה כמו שכתוב בליל פסח :
 בליל שני של פסח מתפללין כמו בליל ראשון ואחר שהתפללו אומר קדיש גמור ומברכין
 על ספירת העומר •

ברוך אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
 עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר :

(הַיּוֹם לַעֲמֹר יוֹם אַחַד :)

סדר ברכת העומר

ומוסיפין בכל לילה יום אחד • וכסהם שבועה אומרים שהם שבוע אחד • וכסהם י"ד אומרים
שהם שני שבועות • וכן כלם עד שמגיע לשבועה שבועות :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתשב עבודת בית
המקדש למקומה במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך :
ואחר כך אומרים למנחם בנניבות וקדיש ונאמרים תפלתם כמו כליל ראשון :

סדר תפלת יום שני של פסח

כיום שני אומרים הזמירות כמו ביום ראשון • ואומרים רשות לכשמת בקר העיר וכו' •
ואומרים נשמת ורשות • ואחר קדיש לעילא אומרים זה :

יוצר ליום שני של פסח

אור ישע מאשרים • שמור זה מוכשרים • אהודנו בירידי
בשרים • שיר השירים : אילת אווי תשוקות • לחלוח עיוף
שוקקות • אסמי שבע להשקות • ישקני מנשיקות : ברוכי
מעלמות משמניה • מושלי גנזבי מכמניה • בשמתם תמרוק
סממניה • לריח שמניה : בני ביתך וחוריה • הנם חור סחריה •
בית מדין צחריה • משכני אחריה : גאה ורב ענוה • הודי מבנות
נוה גם פי דוה • שחורה אני ונאווה : גחל פי מחורחרת • קרב
רגז סחרחרת • גחן קדורנית כחרת • אל תראוני שאני שחרחרת :
דולי ומכמדלי בדלי • טושפת כלילו גדלי • דגלי עז מגדלי • הגידה
לי : הרבוני מלמד מרדעי • נתון רועה דרדעי • דן והוכיח פרעי •
אם לא תרעי : הדרך סוס למנוסתי • בים בקע לבסיסתי •
המירו ומלא בפיסתי • לספתי : התרני מלי חייך • רטיית נמי
מחייך • הזה ותבא לתחייך • גאוו לחייך : וחגני חן מוצהב •
בנצול צול רהב • וכביר הצביר יחב • תורי זהב : ולבי גם בו •
ידע סיג סבו • וקר באוכל עשבו • ער שהמלך במסבו : זמן זמן
מזמור • יחוד ערצים לזמור • זבלני בצר לכמור • צרור המר :
זלול כרום ספר • הזיל כרכום חפר • זוף חוב מספר • אשכל
הכפר : חשק חבת רעותי • וחפץ חלבי רעותי • חוה לחפת
יריעתי • הנה יפה רעיתי : חש חפשי מדודי • דץ ברווי דודי •
חננתיו חתני ירדתי • הנה יפה דודי : טלטל פניקטי נתרוזים •
הרים

חרים עוקר והרזים • טם מטע מזוזרים • קרות בתינו ארזים :
 טירת ביתו נאצלת • יתנני רון מצהלת • טכסים חתונה מצלצלת •
 אני חבצלת : יעלו רום מתוחים • חרושים דושים תיחוחים •
 יאים עריכים ניחוחים • בשושנה בין החוחים : יציץ לו למצער •
 יתר שאת מזער • יפרח לוי מער • כתפוח בעצי היער : כתרני
 מהכשר זין • הרבני מלא עין • כתב ראיה ומנין • הכיאני אל
 בית היין : כלכל עדני מתשישות • יסרני קשות מקששות • כונתי
 חולת תשישות • כמכונני באשישות : לא דרך כהפלישי • גם ציה
 כהורישי • למסך ופנוי טרשי • שמאלו תחת לראשי : לב אחר
 ושכם • דאים כעב למשכם • לאסירים יחפוץ בסכם • השבעתי
 אתכם : מכור תחתיות דודי • לחץ עקרכי גרודי • מהר קדר
 מדודי • קול דודי : מבית חומר קצבי • בית חיים הציבי • מצפי
 מצפי מצבי • דומה דודי לצבי : נחלת שפרה לי • תקות שלוש
 גורלי • נעימות במר לי • ענה דודי ואמר לי : גם תתי סבר •
 ורק אין דבר • גוסו נודו כבר • כי הנה הסתיו עבר : סרסור
 זרו מרץ • ראש פרוז הרץ • סלול שלום ותרץ • הנצנים נראו
 בארץ : ספק עתיק מפיגיה • הפק ממתיק פיגיה • סלת סלת
 ספוגיה • התאנה חנטה פגיה : עקלתון נושף קלע • ופיתום
 מבשף נצלע • ערב שלשול בהקלע • יונתי בחגוי הסלע : ערודים
 עם עילים • מרו זרו שעולים • ענין לא מעלים • אחוו לנו שעלים :
 פתיגיל ועגיל בדלי • ענוק פנוק קדלי • פנים בפנים השדילי •
 דודי לי : פועל כם תפוח • שָכר לא קפוח • פקוד דר טפוח • ער
 שיפוח : צמצם שכנו מרכבי • יום חנוך ברכובי • צפיתי פה
 עבובי • על משבבי : צבי קדש מנה • מקום מבחר (אמנה) מנה •
 ציון (קרית נאמנה) ראש אמנה • אקומה גא : קרצתי רצתי
 באומרים • טפתי נפתי במורים • קלקלתי שמנים שמרים • מצאוני
 השמרים : קנין כי שברתי • וטוב לא סברתי • קדושי לולי
 חברתי • כמעט שעברתי : רשם אסר בצבאותיכם • בזעזוע חיל
 אילנותיכם • רחוק רחוק אותכם • השבעתי אתכם : ריש גלי
 כהעלה • יונה תמה עלה • רגשו בני עולה • מי זאת עולה :

שירות שפירר שטתו • מטות ורכוא הטתו • שער צא ושטתו • הנה
 מטתו : שירת ערכוב מלערב • אומנות אכוב ערב • שירות
 (שורת) נכוב הרב • כלם אחזי הרב : תאב פסק לו • מלאות
 כני טבסקלו • מטליל חסה לו • אפריון עשה לו : תאר פנים
 מהכסף • נועמו ידירות כוסף • תבנית אות יוסף • עמודיו עשה
 כסף :

צאינה וראינה משכיל שיר ידירים • רנת חתנת דודים : הנך
 יפה נת דין ופקדים • כפל יחיד לפקודים : שניך הרחק
 כאור חמודים • קלום (קשות) לשון למודים : כחוט השני טעם
 זין ידירים • נגדו שלם גמול לילדים : כמגדל דוד יקרת פנת
 יסודים • גבול הוריות יסודים : שני שדיך דבוק אחים חסידים •
 לרועים תירים חסודים : עד שיפוח היום יום צדקה לחרדים •
 חבול זדים זרדים : כלך יפה בלי מום מכבדים • תם וחלקו
 מזבדים : אתי מלבנון פלה ויעור שכינה בשעבודים • רצוף
 בבא מאבודים : לכבתי אחתי פלה הבת בת נגידים • אהבת
 חבת אגורים : מה יפו דודיך אחתי פלה מנוחה ושאר ויעודים •
 ושמיך קרית מועדים : נפת תטפנה שפתותיך פלה אחות
 משוחים עומדים • מבלי קנאה מצמדים : גן נעול גקם ואין
 מגידים • סתום לתלבושת הבגדים : שלחך פרדם שפר גאים
 והדורים • לטכסים מלכים אדורים : נרד וכרכם מזה ומזה
 סדורים • החוט המשלש גדורים : מעין גנים הדיחת קלים
 וחמורים • טבילת נקיות שמורים : עורי צפון ובואי תימן יחד
 לכנס נסערים • גלות כל שערים : באתי לגני דוגמת מלואים
 גמורים • לקבל אברים ואימורים : אני ישנה ולבי ער ביאת עיר
 משעירים • תוחלת יסחבום צעירים : פשטתי את כתנתי רבתי
 ושני כתרים • האורים ותמי סתרים : דודי שלח ידו אז לסעד
 הורים • מזמן עוד לגמחרים : קמתי נצבתי בחמד הרים • ורצתי
 אצתי בזהרים : פתחתי מאלי בנטוף מורים • נעשה ונשמע
 אומרים : מצאוני לגיונות סכבוני בנהרים • עומד בהדסים
 בהרים : השבעתי דרוש דוד מישרים • סור מרכסי קשרים : מה

דורך מדוד לעתיד שאול נפשרים • הן באמות הכשרים : מה
 דורך מדוד נואמים בזה הקושרים • נגר נהרגים כשורים : אנא
 הלק נור יחודו קושרים • נצח מלכותו שרים : דורי צח וארום
 נועמו עמו מישרים • נכתב נקרא בשירים : צדקותיו לרקים
 מחזרים • צבינו עשות מתאזרים : צפונותיו צפות משחרים •
 ציון עמוד שחרים : צור קוננו מכתירים • צרכנו בפלל מעתירים •
 חזה נחזה בברורים • חשבנו לעד לאזרים : חי זכנו כמתפארים •
 קים לדורי דורים • המאיר לארץ ולדרים :

ואחר שאמר הנוצר אומר החזן ישידון • ומסדר תפלתו כאתמול וקורין הכלל גמור ומוזילין
 ספר תורה ואומרים זה המזמור :

הללויה הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו : מי ימלל גבורות יי
 ישמיע כל תהלתו : אשרי שמרי משפט עשה צדקה
 בכל עת : זכרני יי ברצון עמך פקדני בישועתך : לראות בטובת
 בחיך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך : חטאנו עם
 אבותינו העוינו הרשענו : אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך
 לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף : וישיעם למען
 שמו להודיע את גבורתו : ויגער בים סוף ויחרב ויזליכם בתהמות
 במדבר : וישיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב : ויכפו מים
 צריהם אחר מהם לא נותר : ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו :
 מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו : ויתאו תאוה במדבר
 וינסו אל ביישימון : ויתן להם שאלתם וישלח רוזן בגפשים :
 ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יי : תפתח ארץ ותבלע
 דתן ותבס על עדת אבירם : ותבער אש בעדתם להבה תלהט
 רשעים : יעשו עגל בהרב וישתחוו למסכה : וימירו את בכורם
 בתבנית שור אכל עשב : שכחו אל מושיעם עשה גדלות
 במצרים : נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף : ויאמר
 להשמדם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו
 מהיטחית : וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו : וירגנו
 באהליהם לא שמעו בקול יי : וישא ירו להם להפיל אותם
 במדבר : ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות : ויצמדו לבעל

פֶּעֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים : וַיִּכְעִסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרֹץ בָּם מַגֵּפָה :
 וַיַּעֲמֵר פִּינְחָס וַיִּפְלַל וַתַּעֲצֵר הַמַּגֵּפָה : וַתַּחֲשֹׁב לוֹ לַצְּדָקָה לְדָר
 וְדָר עַד עוֹלָם : וַיִּקְצִיפוּ עַל מִי מְרִיבָה וַיִּרַע לְמֹשֶׁה בְּעִבּוֹרָם : כִּי
 הִמְרוּ אֶת רוּחוֹ וַיִּבְטֹא בְּשִׁפְתָיו : לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת הָעַמִּים אֲשֶׁר
 אָמַר יי לָהֶם : וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם : וַיַּעֲבְדוּ אֶת
 עֲצָבֵיהֶם וַיְהִיו לָהֶם לְמוֹקֵשׁ : וַיִּזְבְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם
 לְשָׂרִים : וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דָם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְחוּ לְעֲצָבֵי
 כְּנָעַן וַתַּחֲנֹף הָאָרֶץ בְּדָמַיִם : וַיִּטְמְאוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם :
 וַיַּחַר אַף יי בְּעַמּוֹ וַיִּתְעַב אֶת נַחֲלָתוֹ : וַיִּתְּנֵם בְּיַד גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ
 בָהֶם שְׁנָאֵיהֶם : וַיִּלְחָצוּם אֵיבֵיהֶם וַיִּכְנְעוּ תַּחַת יָדָם : פְּעָמִים רַבּוֹת
 יִצִּילֵם וְהִמָּה יִמְרוּ בְּעֲצָתָם וַיִּמְכוּ בְּעוֹנָם : וַיֵּרָא בְּצַר לָהֶם בְּשִׁמְעוּ
 אֶת רִנָּתָם : וַיִּזְכַּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנְחָם כְּרַב חֶסְדּוֹ : וַיִּתֵּן אוֹתָם
 לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָּל שׁוֹבֵיהֶם : הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וּקְבֹצֵנו מִן הַגּוֹיִם
 לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהִשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתְךָ : בָּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן הַלְלוּיָהּ :

וקורין חמשה גברי בפרשת אמור וזו היא הקריאה : תורה :

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : שׁוּר אוֹ־כִשֵׁב אוֹ־עַז כִּי יוֹלֵד וְהָיָה
 שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה
 לְקַרְבָּן אִשָּׁה לַיהוָה : וְשׁוּר אוֹ־שֵׁת אִתּוֹ וְאֶת־בְּנוֹ לֹא תִשְׁחַטּוּ
 בַּיּוֹם אֶחָד : וְכִי־תִזְבְּחוּ זִבְח־תּוֹדָה לַיהוָה לְרִצְנָכֶם תִּזְבְּחוּ : בַּיּוֹם
 הַהוּא יֹאכַל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה : וְשִׁמְרַתֶם
 מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה : וְלֹא תַחֲלֹלוּ אֶת־שֵׁם קְדוֹשִׁי
 וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם : הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה : פ

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מְקַרְאֵי קְדוֹשׁ אֱלֹהֵי הַם
 מוֹעֲדֵי : שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מִלְּאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן
 מְקַרְא־קְדוֹשׁ כָּל־מִלְּאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לַיהוָה בְּכָל
 מוֹשַׁבְתֵיכֶם : ע"כ קורא ספר

אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי יְהוָה מְקַרְאֵי קְדוֹשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם :
 בַּחֲדָשׁ

בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה :
 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים
 מצות תאכלו : ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
 עבודה לא תעשו : והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום
 השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו : פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת
 אליהם כי תבאו אלה הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את
 קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן : והניף
 את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת ניפנו הכהן :
 ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה
 ליהוה : ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה
 ריח ניחח וגסכו יין רביעת ההין : ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו
 עד עצם היום הזה עד הביאתם את קרבן אלהיכם חקת עולם
 לדרתים בכל מושבתים : ע"כ קורא ספני ס וספרתם לכם

ממחרת השבת מיום הביאתם את עמר התנופה שבע שבתות
 תמימת תהיינה : עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים
 יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה : ממושבתים תביאו לחם
 תנופה שתיים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים
 ליהוה : והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה
 ופר בן בקר אחד ואילים שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם
 וגסביהם אשה ריח ניחח ליהוה : ועשיתם שעיר עזים אחד
 לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים : והניף הכהן אתם
 על לחם הכפרים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו
 ליהוה לכהן : וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם
 כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתים
 לדרתים : ובקצרתם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה
 בקצרה ולקט קצירה לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני
 יהוה אלהיכם : ע"כ קורא ספניטו פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר בחדש
 השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא
 קדש

קדש: כל־מלאכת עבודה לא תעשו והקרבנתם אשה ליהוה: ׀
 וידבר יהוה אל־משה לאמר: אך בעשור לחדש השביעי הזה
 יום הכפרים הוא מקרא־קדש יהיה לכם ועניתם את־נפשותיכם
 והקרבנתם אשה ליהוה: וכל־מלאכה לא תעשו בעצם היום
 הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: כי
 כל־הנפש אשר לא־תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה:
 וכל־הנפש אשר תעשה כל־מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי
 את־הנפש ההוא מקרב עמיה: כל־מלאכה לא תעשו חקת
 עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: שבת שבתון הוא לכם ועניתם
 את־נפשותיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד־ערב תשבתו
 שבתכם: ט"ס קורא רביעי

פ

וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל לאמר
 בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים
 ליהוה: ביום הראשון מקרא־קדש כל־מלאכת עבודה לא תעשו:
 שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא־קדש יהיה
 לכם והקרבנתם אשה ליהוה עצרת הוא כל־מלאכת עבודה לא
 תעשו: אלה מועדי יהוה אשר־תקראו אתם מקראי קדש
 להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דברי־יום ביומו:
 מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל־נדרים ומלבד
 כל־נדבתים אשר תתנו ליהוה: אך בחמשה עשר יום לחדש
 השביעי באספכם את־תבואת הארץ תחנו את־חגי יהוה שבעת
 ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: ולקחתם לכם
 ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ־עבת וערבי־
 נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: וחגתם אתו
 חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש
 השביעי תחנו אתו: בפסח תשבו שבעת ימים כל־האזרח
 בני־ישראל ישבו בפסח: למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתתי
 את־בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
 וידבר משה את־מועדי יהוה אל־בני ישראל:

ואומר חזי קדיש ואחר כך מוטיאין ספר תורה אחר ואומרים הטיבנו וכו' והמפטיר קורא

בפרשת פינחס כמו ביום ראשון ואומר חזי קדיש ומפטירין במלכים ב' כ"ג :

וַיֵּצֵאוּ הַמַּלְאָכִים אֶת-כָּל-הָעַם
 לֵאמֹר עֲשׂוּ פֶסַח לַיהוָה
 אֲהִיכֶם בְּכַתּוּב עַל סֵפֶר הַבְּרִית
 הַזֶּה: כִּי לֹא נַעֲשֶׂה בְּפֶסַח הַזֶּה
 מִיְמֵי הַשְּׁפָטִים אֲשֶׁר שִׁפְטוּ אֶת-
 יִשְׂרָאֵל וְכָל יְמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
 וּמַלְכֵי יְהוּדָה: כִּי אִם-בְּשִׁמְנֵה
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יֵאָשְׁרֶהוּ
 נַעֲשֶׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה
 בִּירוּשָׁלַם: וְגַם אֶת-הָאֲבוֹת
 וְאֶת-הַדַּעֲוִים וְאֶת-הַתְּרַפִּים
 וְאֶת-הַגִּלְגָּלִים וְאֶת כָּל-הַשְּׂקִיצִים
 אֲשֶׁר גָּרְמוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה
 וּבִירוּשָׁלַם בְּעַר יֵאָשְׁרֶהוּ לְמַעַן
 הַקִּים אֶת-דְּבַר הַתּוֹרָה
 הַכְּתוּבָה עַל-הַכֹּפֵר אֲשֶׁר מָצָא
 חֶלְקִיָהוּ הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה:
 וְכִמְהוּ לֹא-הָיָה לִפְנֵי מֶלֶךְ
 אֲשֶׁר-שָׁב אֶל-יְהוָה בְּכָל-לִבּוֹ
 וּבְכָל-נַפְשׁוֹ וּבְכָל-מַאֲדוֹ כָּכֵל
 תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא-קָם
 בְּמֶהוּ: אֵךְ לֹא-שָׁב יְהוָה
 מִחֶרֶן אַפּוֹ הַגָּדוֹל אֲשֶׁר-חָרָה
 אַפּוֹ בַיהוּדָה עַל כָּל-הַכַּעֲסִים
 אֲשֶׁר הִכְעִיסוּ מְנַשֶּׁה: וַיֹּאמֶר
 יְהוָה גַּם אֶת-יְהוּדָה אֲסִיר מֵעַל
 פְּנֵי בְּאִשֶׁר חֲסִירְתִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל
 וּמֵאַסְתִּי אֶת-הָעִיר הַזֹּאת

אָמִיר דְּאָחֲמֵר עַל יְדֵי יֵאָשְׁרֶהוּ
 נְגִידָא:
 וּפְקִיד מַלְכָּא ית כָּל עַמָּא לְמִימֵר
 עֲבִידוּ פֶסַחָא קָדָם יי
 אֲלֶהֱכִין כְּמָה דְכְּתִיב עַל סֵפֶר
 הַקְּיָמָא הַדִּין: כִּי אֲרִי לֹא אֶתְעַבִּיד
 כְּפֶסַחָא הַדִּין מִיּוֹמֵי נְגִידָא דְדַנּוּת
 יִשְׂרָאֵל וְכָל יוֹמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
 וּמַלְכֵי דְבֵית יְהוּדָה: כִּי אֲלֶהֱ
 כְּתַמְנֵי עֶסְרֵי שָׁנִין לְמַלְכָּא יֵאָשְׁרֶהוּ
 אֶתְעַבֵּר פֶּסַחָא הַדִּין קָדָם יי
 בִּירוּשָׁלַם: וְגַם וַאֲף ית בִּידִין וַיִּת
 דְּכּוּרוּ וַיִּת צְלַמְנֵיָא וַיִּת טַעֲוֹתָא וַיִּת
 כָּל שְׂקִיצֵיָא דְאַחֲרוּיָא בְּאַרְעָא
 דְּבֵית יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם פְּלִי יֵאָשְׁרֶהוּ
 בְּדִיל לְקִימָא ית כָּל פְּתַנְמֵי אֲוִרֵיתָא
 דְּכְּתִיבִין עַל סֵפֶרָא דְאַשְׁבַּח חֶלְקִיָה
 בְּהֵנָּה בְּבֵית מִקְדָּשָׁא דִּי: וְכִמְהוּ
 וְכִוְתִיבָה לֹא הָיָה קְדַמּוּהֵי מַלְכָּא דְתַב
 לְפִוּלְחָנָא דִּי בְּכָל לְבִיָּהּ וּבְכָל
 נַפְשִׁיהָ וּבְכָל נַכְסֶיהָ כָּכֵל אֲוִרֵיתָא
 דְּמֹשֶׁה וּבְחֶרְוֵהוּ לֹא קָם בְּוִתִּיהָ:
 אֵךְ בְּרַם לֹא תַב יי מִתְקֹף רוּגְוִיָּה
 רַבָּא דְתִקְוָף רוּגְוִיָּה בְּדְבֵית יְהוּדָה
 עַל כָּל אַרְגֻּזוֹתָא דִּי אַרְגִּיו קְדַמּוּהֵי
 מְנַשֶּׁה: וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר יי אֵף ית דְּבֵית
 יְהוּדָה אֲנִלִּי מֵאַרְעֵי בֵּית שְׂכִינָתִי
 כְּמָה דְאַנְלִיתִי ית יִשְׂרָאֵל וְאַרְחִיק
 ית קְרָתָא הַדָּא דְאַתְדַּעֲרֵתִי
 בִּירוּשָׁלַם וַיִּת בֵּיתָא בְּאַמְרֵית אֲשֶׁרֵי

שכנתו

יֵאָשְׁרֶהוּ בְּחֶרְתִּי אֶת-יְרוּשָׁלַם וְאֶת-בְּיָתִי אֲשֶׁר אָמַרְתִּי יְהוָה

שמי

הפטרה ליום שני של פסח

שְׁמִי שֵׁם : וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יִאֲשִׁיחֻוּ
 וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֵלֵא־הֵם
 כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
 לְמַלְכֵי יְהוּדָה : בְּיָמָיו עָלָה
 פְּרַעֲהַ נָכַח מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עַל־
 מֶלֶךְ אֲשׁוּר עַל־נְהַר פְּרַת וַיִּלְךְ
 הַמֶּלֶךְ יִאֲשִׁיחֻוּ לְקִרְאָתוֹ
 וַיִּמְתָּהוּ בְּמַגְדוֹ בְּרֵאתוֹ אֹתוֹ :
 וַיִּרְכַּבְהוּ עֲבָדָיו מֵת מִמַּגְדוֹ
 וַיְבִיאוּהוּ יְרוּשָׁלַם וַיִּקְבְּרוּהוּ
 בְּקִבְרָתוֹ וַיִּקַּח עִם־הָאָרֶץ אֶת־
 יְהוֹאָחָז בֶּן־יִאֲשִׁיחֻוּ וַיִּמְשְׁחוּ
 אֹתוֹ וַיִּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַּחַת אָבִיו :
 גִּבְלָנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

שְׁכַנְתִּי תַמָּן : וַיִּתֵּר וַיִּשְׁאָר פְּחַנְמִי
 יִאֲשִׁיחֻוּ וְכָל דֵּי עֶבֶד הֵלֵא אֵינֻן
 כְּחִיבִין עַל סֵפֶר פְּחַנְמִי יוֹמִין לְמַלְכֵי־א
 דְּבֵית יְהוּדָה : בְּיָמָיו בְּיוֹמוֹהֵי סְלִיק
 פְּרַעֲהַ תְּגִידָא מֶלֶכָא דְּמִצְרַיִם עַל
 מֶלֶכָא דְּאֲתוּר עַל נְהַר פְּרַת וְאוּל
 מֶלֶכָא יִאֲשִׁיחֻוּ לְקִרְמוּתִיהּ וְקִטְלִיהּ
 בְּמַגְדוֹ בְּדִ חֲזָא יְרֵתִיהּ : וַיִּרְכַּבְהוּ
 וַאֲחֻתְהוּ עֲבָדוֹהֵי בְּדִ מֵית מִמַּגְדוֹ
 וַאֲיִתְהוּ לְיִרוּשָׁלַם וַאֲקִבְרוּהֵי
 בְּקִבְרָתִיהּ וְדָבַר עֲמָא דְּאַרְעָא יֵת
 יְהוֹאָחָז בְּדִ יִאֲשִׁיחֻוּ וְדָבְיָאוּ יְרֵתִיהּ
 וַאֲמְלִיכוּ יְתִיהּ תַּחַת אָבִיוהֵי :
 עַל דָּא יִתְבַּרְךְ וַיִּתְפָּאֵר שְׁמִיהּ דֵּי
 אֱלֹהָא רַבָּא וְקִרְיָשָׂא לְעָלְמָא וְלְעַלְמֵי
 עַלְמֵי־א :

ואומר הסרכות כמו באתמול ואח"ך יזכור ואשרי ומחזירין ס"ת למקומו ואומרים מוסף
 כמו ביום ראשון וכשמגיע לעושה שלום קודם קדיש גמור אומרים

עושה שלום ליום שני של פסח

וְכָתוּב בִּי בִי יִרְבּוּ יַמֶּיךָ וַיִּוְסִיפוּ לְךָ שָׁנוֹת חַיִּים : וְכָתוּב וְאַתֶּם
 הַדְּבָקִים בְּיָי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם :
 הַיּוֹם תִּאֲמַצְנוּ • הַיּוֹם תִּבְרַכְנוּ • הַיּוֹם תִּגְדַּלְנוּ • הַיּוֹם תִּרְדַּשְׁנוּ
 לְטוֹבָה • הַיּוֹם תִּהְדַּרְנוּ • הַיּוֹם תִּוְעַרְנוּ • הַיּוֹם תִּזְכְּרְנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ • הַיּוֹם תִּחַסְּנוּ • הַיּוֹם תִּטְכַּסְנוּ • הַיּוֹם תִּיִּשְׁרְנוּ לְפָנֶיךָ •
 הַיּוֹם תִּכְבַּדְנוּ • הַיּוֹם תִּלְבַּבְנוּ • הַיּוֹם תִּמְלַטְנוּ מִכָּל רָע • הַיּוֹם
 תִּנְצַרְנוּ • הַיּוֹם תִּשְׁמַחְנוּ • הַיּוֹם תִּעַטְרְנוּ • הַיּוֹם תִּפְאָרְנוּ • הַיּוֹם
 תִּצַּהֲלְנוּ • הַיּוֹם תִּקוּמְנוּ • הַיּוֹם תִּרּוּמְנוּ • הַיּוֹם תִּשְׁמַע שׁוֹעֲתֵנוּ •
 הַיּוֹם תִּתְמַכְנוּ : כִּהַיּוֹם הַזֶּה תִּבְיָאוּ שְׂשִׁימִים וְשִׂמְחִים בְּבִנְיַן שְׁלָם
 בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְהַבִּיאוּתִים אֵל הַר קְדִישִׁי וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית
 תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחֵי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה
 יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים : וְכָתוּב וַיִּצְוֵנוּ יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים
 הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֵּינוּ כִּהַיּוֹם

הזה

קריאה ליום ראשון מחול המועד של פסח קטו
 הַזֶּה : וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ :
 ואומר החזן קדיש נמור : וגומרים תפלתם כאתמול :

בליל שלישי של פסח מתפללין ערבית של חול ואומרים בשמונה עשרה אתה הכדלת ויעלה ויבא : ואחר שמונה עשרה אומר החזן קדיש נמור וספירת העומר : וגומרין ערבית כשאר ימי החול :

כיום שלישי מתפללין תפלה של חול ואומרים יעלה ויבא והלל בדילוג ואח"ך קורין ג' נברי כפרשת בא ואינו אומר קדיש : קדש :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : קִדְשִׁי לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זְכוּר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבְּיַת עַבְדִּים כִּי בַחֲזֹק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ : הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בַּחֲדָשׁ הָאֵלֶּיךָ : ע"כ קורא הראשון וְהָיָה כִּי־יִבְיֵאֵךְ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךְ לֵתֶת לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ וְעַבַדְתָּ אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת בַּחֲדָשׁ הַזֶּה : שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֵּת וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי חֹג לַיהוָה : מִצוֹת יֵאָכֵל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ חֶמֶץ וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֵר בְּכָל־גִּבְלֶךָ : וְהִגַּדְתָּ לְבְנֶךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם : וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְיַד חֻקָּה הוֹצִיאֲךָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם : וְשִׁמַּרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָה מִיָּמִים יְמִימָה : ע"כ קורא הסני

פ

וְהָיָה כִּי־יִבְיֵאֵךְ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וּלְאַבְתָּיִךְ וּנְתַנָּה לְךָ : וְהָעַבְדָּת כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לַיהוָה וְכָל־פֶּטֶר שֶׁנֶּר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזְּכָרִים לַיהוָה : וְכָל־פֶּטֶר חֵמֶר תִּפְדֶּה בִשְׂשֵׁה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעַרְפָּתוֹ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבְנֵיךָ תִפְדֶּה : וְהָיָה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בַּחֲזֹק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבְּיַת עַבְדִּים : וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פְרַעֲוֹה לְשַׁלְּחָנוּ וַיְהַרְגֵה יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי זָבַח לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְרָיִם : וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וּלְטוֹטְפַת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בַחֲזֹק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם :

והרביעי

קריאה ליום א' וכו' מחול המועד של פסח

והרכישי קורא בפרשת פינחס וזו היא הקריאה:

והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני־בקר שנים ואיל אחד
ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם: ומנחתם
סלת כלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו:
עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר
חטאת אחד לכפר עליכם: מדבר עלת הבקר אשר לעלת
התמיד תעשו את־אלה: כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם
אשה ריח־ניחח ליהוה על־עולת התמיד יעשה ונסכו: וביום
השביעי מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבודה לא תעשו:

ואומר החזן חזי קדיש ואומרים חזרי וכו' לציון ומוסף כאתמול הלא במקום ובחמשה עשר
יום לחדש אומרים והקרבתם ומשלימין תפלתם:

ביום שני של חול המועד קורין שלשה נברי בפרשת ואלה המשפטים ואינו אומר קדיש
בכספה:

אם־ כסף! תלוה את־עמי את־העני עמך לא־תהיה לו כנשה
לא־תשימון עליו נשף: אם־חבל תחבל שלמת רעה עד־
בא השמש תשיבנו לו: כי הוא כסותו לבדה הוא שמלתו
לערו במה ישכב והיה כי־יצעק אלי ושמעתי כי־חנון אני: ׀
אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: מלאתך ודמעה לא
תאחר בכור בניה תתן־לי: כן־תעשה לשרך לצאנך שבעת
ימים יהיה עם־אמו ביום השמיני תתנו־לי: ואנשי קדש תהיון
לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אתו: ׀
לא תשא שמע שוא אל־תשת ירך עם־רשע להיות עד חמס:
לא־תהיה אחרי־רבים לדעת ולא־תענה על־רב לנשת אחרי
רבים להשת: ודל לא תהדר בריבו: ׀ כי תפגע שור
איבה או חמרו תעה השב תשיבנו לו: ׀ כי־תראה חמור
שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מענוכ לו ענוכ תעזב עמו: ׀
ט"כ קורא בראשון לא תטה משפט איבנה בריבו: מדבר־שקר תרחק
ונקי וצדיק אל־תהרג כי לא־אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי
השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם
ידעתם את־נפש הגר כי־גרים הייתם בארץ מצרים: ושש שנים

תזרע

קריאה ליום ב' ור' מחול המועד של פסח קיו

תזרע את־ארצה ואספת את־תבואתה : ע"כ קורא בסני והשביעת
תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השרה
בן־תעשה לכרמך לזיתך : ששת ימים תעשה מעשיך וביום
השביעי תשבת למען ינוח שורך וחרמך וינפש בן־אמתך והנר :
ובכל אשר־אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא
תזכירו לא ישמע על־פיך : שלש רגלים תחג לי בשנה : את־
חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כ־אשר צויתך
למועד חדרש האביב כי־בו יצאת ממצרים ולא־יראו פני ריקם :
וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת
השנה באסף את־מעשיך מן־השדה : שלש פעמים בשנה
יראה כל־זכורך אל־פני האדן ! יהוה : לא־תזבח על־חמץ דם־
זבחי ולא־ילין חלב־חגי עד־בקר : ראשית בכורי ארמתי תביא
בית יהוה אלהיך לא־תבשל גדי בחלב אמו :

והרכיבי קורא והקרבתם ואח"ך החון אומר חגי קדים וגומרין תפלתם :

והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני־בקר שנים ואיל אחד
ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם : ומנחתם
סלת כלולה בשמן שלשה עשרונים לפך ושני עשרונים לאיל תעשו :
עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר
חטאת אחד לכפר עליכם : מלבד עלת הבקר אשר לעלת
התמיד תעשו את־אלה : כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם
אשה ריח־ניחח ליהוה על־עולת התמיד יעשה ונסכו : וביום
השביעי מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבודה לא תעשו :

יום שלישי של חול המועד אם חל בחול קורין ג' גברי בפרשת כי תשא ויאמר ה' אל משה
פסל לך עד בחלב אמו והיא כתובה בשבת חול המועד ואינו אומר קדים • וזאת
הפרשה נקראת פסל • ואח"ך קורא רביעי בפרשת פינחס והקרבתם אשה לה' כשאר הימים
ואח"ך אומר חגי קדים • ואומרים מוסף וגומרין התפלה כמו שאר ימי חול המועד :
יום רביעי של חול המועד קורין בספר ראשון ג' גברי בפרשת בהעלותך ואינו אומר אחריה
קדים • במדברא •

ידבר יהוה אל־משה במדבר־סיני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר : ויעשו בני־ישראל
את־הפסח במועדו : בארבעה עשר־יום בחדש הזה בין הערב־ים
ועשו אתו במערו ככל־חקתיו וככל־משפטיו תעשו אתו :

וידבר

קריאה ליום ר' ולשבת מחול המועד של פסח

וידבר משה אל־בני ישראל לעשת הפסח : ע"כ קורא הרמסון ויעשו את־הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את־משה כן עשו בני ישראל : ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא־יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא : ויאמרו האנשים ההמה אליו אנתנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את־קרבתך יהוה במערו בתוך בני ישראל : ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה־יצוה יהוה לכם : ע"כ קורא הסני פ וידבר יהוה אל־משה לאמר : דבר אל־בני ישראל לאמר איש כיהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדדתכם ועשה פסח ליהוה : בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על־מצות ומררים יאכלהו : לא־ישאירו ממנו עד־בקר ועצם לא ישברו־בו ככל־חקת הפסח יעשו אתו : והאיש אשר־הוא טהור ובדרך לא־היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההיא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במערו חטאו ישא האיש ההוא : וכי־גור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולא־זרח הארץ :

והרביעי קורא כאתמול ואומר החון חזי קדיש ומסלימין תפלתן :

לשבת חול המועד של פסח

אם חל שבת בחול המועד כליל שבת מתפללים כשאר לילי שבתות אלא שמזכירים אלהינו בעבודה : ובשחרית של שבת מתפללים כשאר השבתות ואומרים אלהינו בעבודה : והלל בדילוג : ואומר החון קדיש גמור ומוזיאים ספר תורה ואומרים מזמור אחד של פסח חיוה שירצה וקורין שבעה גברי בפרשת כי תשא וזו היא הקריאה :

ויאמר משה אל־יהוה ראה אתה אמר אלי העל את־העם הזה ואתה לא הורעתני את אשר־תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיה בשם וגם־מצאת חן בעיני : ועתה אם־נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את־דרכיך ואדעה למען אמצא־חן בעיניך וראה כי עמך תגוי הזה : ויאמר פני ילכו והניחתי לך : ויאמר אליו אם־אין פניך הלקים אל־תעלגו מזה : ובמה יודע אפוא

קריאה לשבת חול המועד של פסח

ק"ח

כִּי־מִצַּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אָנִי וְעַמֶּךָ חָלוּא בְּלִכְתֶּךָ עִמָּנוּ וּנְפַלְנוּ אָנִי
וְעַמֶּךָ מִכָּל־הָעַם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה : ע"כ קורא סראסון פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעִשֶׂה
כִּי־מִצַּאת חַן בְּעֵינֵי וְאֲדַעַךְ בְּשֵׁם : וַיֹּאמֶר הֲרֵאֵנִי נָא אֶת־כַּבֹּדְךָ :
וַיֹּאמֶר אָנִי אֶעֱבִיר בְּלִטּוֹבִי עַל־פְּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ
וְחָנְתִי אֶת־אֲשֶׁר אַחֲוֶה וְרַחֲמֹתַי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם : וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל
לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי כִי לֹא־יִרְאוּ הָאָדָם וְחַי : וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מְקוֹם
אֲתִי וּנְצַבְתָּ עַל־הַצּוּר : וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשִׁמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר
וְשַׁכַּתִּי בְּפִי עֲלֶיךָ עַד־עֲבָרִי : וְהִסְרֹתִי אֶת־כַּפֵּי וְרֵאִיתָ אֶת־אַחֲרֵי
וּפְנֵי לֹא יִרְאוּ : ע"כ קורא סראסון פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה פֶּסֶל־לָךְ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשֹׁנִים וְכַתְּבֵתִי עַל־הַלַּחַת
אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלַּחַת הַרְאשֹׁנִים אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ :
וְהָיָה נֶכּוֹן לְבַקֵּר וְעֹלִיתָ בְּבַקֵּר אֶל־הַר סִינַי וּנְצַבְתָּ לִּי שָׁם עַל־
רֹאשׁ הַהָר : וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךָ וְגַם־אִישׁ אֶל־יָרֵא בְּכָל־הַהָר
גַּם־הַצֹּאֵן וְהַבְּקָר אֶל־יָדְעוּ אֶל־מוֹל הַהָר הַהוּא : וַיִּפְסַל שְׁנֵי
לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשֹׁנִים וַיִּשְׁלֹם מֹשֶׁה בְּבַקֵּר וַיַּעַל אֶל־הַר סִינַי
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים : וַיֵּרֵד יְהוָה
בְּעָנָן וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה : וַיַּעֲבֵר יְהוָה אֶל־
פְּנֵי וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל רַחוּם וַחֲנוּן אַרְךָ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד
וְאֵמֶת : נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵוֹן וּפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ לֹא
יִנְקָה פֶקֶד אֶעֱוֹן אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנֵי בָנִים עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־
רַבְעִים : וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּו : וַיֹּאמֶר אִסְדָּא
מִצַּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדָנִי יְיָ־נָא אֲדָנִי בְקִרְבָּנוּ כִּי עַם־קָשָׁה־עֲרָף
הוּא וְסִלַּחַת לַעֲוֹנָנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ : וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי
בְּרַת בְּרִית נֹדֶד בְּלִעַמֶּךָ אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ בְּכָל־
הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעַם אֲשֶׁר־אַתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה
יְהוָה כִּי־נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה עִמָּךָ : ע"כ קורא סראסון

שְׁמֹר־לָךְ אֶת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם גִּרְשׁ מִפְּנֶיךָ אֶת־
הָאֹמְרֵי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרֹזִי וְהַחֲוִי וְהַיְבוּסִי : הַשְּׁמֹר לָךְ כֹּךְ
הַכְּרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה כָּאֵלֶּיךָ פְּוִי־הָיָה לְמוֹקֵשׁ

בְּקִרְבְּךָ

בְּקִרְבְּךָ : כִּי אֶת־מִזְבְּחֹתֶם תִּתְּצוּן וְאֶת־מִצְבְּתֵם תִּשְׁבְּרוּן וְאֶת־
אֲשֵׁרֵי תְּכַרְתוּן : כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי יְהוָה קִנְאָ שְׁמוֹ
אֵל קִנְאָ הוּא : ע"כ קורא סתמוסי פן תכרת ברית ליושב הארץ ונגו
אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶם וּזְבַחוֹ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקִרְאָ לָךְ וְאָכַלְתָּ מִזְבַּחוֹ : וְלִקְחַתָּ
מִבְּנֵיתָיו לְבִנְיָהּ וְנָגוּ בְנֵיהֶו אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶו וְהִזְנוּ אֶת־בְּנֵיךָ אֲחֵרֵי
אֱלֹהֵיהֶו : אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא־תַעֲשֶׂה־לָּךְ : אֶת־חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר
שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי
בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצְאָתָּ מִמִּצְרַיִם : כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנֶךָ
תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׂוֹר וְשֵׂה : וּפֶטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֵׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה
וְעִרְפָתוֹ כָּל בְּכוֹר בְּנֵיךָ תִפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פְנֵי רִיקָם : שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בְּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת : וְחַג שִׁבְעַת
הַעֲשֶׂה לָּךְ בְּכוֹרֵי קֶצֶר חֲטִיִּם וְחַג הָאֶסִּיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה : שְׁלֹשׁ
פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרָה אֶת־פְּנֵי הָאָדָם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ וְלֹא־יִחְמַד אִישׁ אֶת־
אַרְצְךָ בְּעִלְתְּךָ לְרֹאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה :
לֹא־תִשְׁחַט עַל־חֶמֶץ דָּם־זִבְחִי וְלֹא־יִלִּין לְבַקֵּר זֶבַח חַג הַפֶּסַח :
רֵאשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשַׁל גְּדֵי
בְּחֶלֶב אֱמוֹ :

ואומר חזי קדיש וקורא המפטיר והקרבתם ואח"ך אומר חזי קדיש ומפטירין ביחוקאל ל"ו
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עוֹד זֹאת
אֲדַרְשׁ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל
לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲרֻבָּה אַתֶּם כְּצֹאן
אָדָם : כְּצֹאן קִדְשִׁים כְּצֹאן
יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֶיהָ בֶן־תְּהִינָה
הָעָרִים הַחֲרֻבוֹת מִלְּאוֹת צֹאן
אָדָם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה : הִיְתָה
עָלַי יְד־יְהוָה וַיִּצְיָאֵנִי בְרוּחַ יְהוָה
וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ הַבְּקָעָה וְהִיא
מְלֵאָה

די שרת עלי מן קדם יי ואשריאני בנו בקעתא והיא מליא

מִלֵּאָה עֲצָמוֹת : וְהֶעֱבִירֵנִי
עֲלֵיהֶם כְּכִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת
מְאֹד עַל־פְּנֵי הַבִּקְעָה וְהִנֵּה
יְבִשׁוֹת מְאֹד : וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־
אָדָם הַתְּחַיֵּינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה
וַאֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה יָדַעְתָּ :
וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְבֵּא עַל־הָעֲצָמוֹת
הָאֵלֶּה וַאֲמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת
הַיְבִשׁוֹת שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה : כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְעֲצָמוֹת
הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בְכֶם
רוּחַ וַחַיִּיתֶם : וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם
גִידִים וְהֶעֱלֵתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר
וְקִרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בְכֶם
רוּחַ וַחַיִּיתֶם וַיִּדְעַתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה :
וְנִבְּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַיְהִי־קוֹל
כַּהֲנֻכָאֵי וְהִנֵּה־רָעַשׁ וַתִּקְרְבוּ
עֲצָמוֹת עֵצִים אֶל־עֲצָמוֹ : וְרָאִיתִי
וְהִנֵּה־עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עָלָה
וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְּמַעְלָה
וְרוּחַ אֵין בָּהֶם : וַיֹּאמֶר אֵלַי
הִנְבֵּא אֶל־הַרוּחַ הִנְבֵּא בֶן־אָדָם
וַאֲמַרְתָּ אֶל־הַרוּחַ כֹּה־אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאֵי
הַרוּחַ וּפְחִי בְהַרוּגִים הָאֵלֶּה
וַיַּחֲיוּ : וְהִנְבְּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי
וַתָּבוֹא בָהֶם הַרוּחַ וַיַּחֲיוּ וַיַּעֲמְדוּ
עַל־רַגְלֵיהֶם זָחִיל גָּדוֹל מְאֹד

מִלֵּאָ גֵרְמִי אִנְשָׂא : וְהֶעֱבִירֵנִי
עֲלֵיהוֹן סְחוֹר סְחוֹר וְהָא סְנִיאָן
לְחָדָא עַל אִפִּי בִקְעָתָא וְהָא יְבִשָּׁן
לְחָדָא : וַיֹּאמֶר וַאֲמַר לִי בֶר אָדָם
הַיְחֹזֵן גֵרְמִיָא הָאֵלִין וַאֲמַרְתִּי יְיָ אֱלֹהִים
אֵת גְּלִי קִרְמָךְ : וַיֹּאמֶר וַאֲמַר לִי
אֵיתְנִבִּי עַל גֵרְמִיָא הָאֵלִין וְתִימְר
לְהוֹן גֵרְמִיָא יְבִישָׂא קִבְּלוּ פְתַנְמָא
דִּיִּי : כֹּה בְדַנְן אָמַר יְיָ אֱלֹהִים לְגֵרְמִיָא
הָאֵלִין הָא אָנָא מְעִיל בְכוֹן רוּחָא
וְתִיחֹזֵן : וְנָתַתִּי וְאַתָּן עֲלִיכוֹן גִידִין
וְאַסִיק עֲלִיכוֹן בָּשָׂרָא וְאַקְרוֹם עֲלִיכוֹן
מִשְׁכָּבָא וְאַתָּן בְכוֹן רוּחָא וְתִיחֹזֵן
וְחַדְעוֹן אֲרִי אָנָא יְיָ : וְנִכְאַתִי וְאַתְנַבִּיתִי
כְּמָרָא דְאַרְתַּפְקֻרִית וְהוּוֹה קָל
בְּאַתְנַבִּיוֹתִי וְהָא זִיעָא וְקִרְיָבוּ גֵרְמִיָא
גֵרְמִיָא לֹוֹת גֵרְמִיָה : וְרֵאִיתִי וְחַיִּיתִי וְהָא
עֲלִיהוֹן גִידִין וּבָשָׂרָא סְלִיק וְקִרַם
עֲלִיהוֹן מִשְׁכָּבָא מִלְּעֵילָא וְרוּחָא לִית
בְהוֹן : וַיֹּאמֶר וַאֲמַר לִי אֵתְנִבִּי עַל
רוּחָא אֵתְנִבִּי בֶר אָדָם וְתִימְר לְרוּחָא
בְדַנְן אָמַר יְיָ אֱלֹהִים מֵאַרְבַּע רוּחוֹת
אֵתְנִי רוּחָא וְעוֹלִי בְקִטְלִיָא הָאֵלִין
וַיַּחֲיוּ : וְהִנְכֵאַתִי וְאַיְתְנַבִּיתִי כְּמָרָא דִּי
פְקֻדְנִי וְעֵלְתָּ בְהוֹן רוּחָא וְחַיִּי וְקִמּוּ
עַל רַגְלֵיהוֹן מִשִּׁירֵיִין סְנִיאָן לְחָדָא
לְחָדָא : וַיֹּאמֶר וַאֲמַר לִי בֶר אָדָם
גֵרְמִיָא הָאֵלִין כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵינּוֹן
הָא אֵינּוֹן אָמְרִין יְבִישׁוּ גֵרְמָנָא פְּסַק
סְבַרְנָא אֲבַרְנָא

לנא

סבֵרְנָא אֲבַרְנָא

מְאֹד : וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
הֵמָּה הִנֵּה אָמְרִים יְבִישׁוּ עֲצָמוֹתֵינוּ וְאַכְבְּדָה תִּקְוַתְנוּ נְגַזְרֵנוּ
לְנוּ

הפטרה לשבת חול המועד של פסח

לָנוּ : לִכְן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲנִי
פָתַח אֶת-קַבְרוֹתֶיכֶם וְהִעַלְתִּי
אֶתְכֶם מִקַּבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי
וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-אֲדֹמַת
יִשְׂרָאֵל : וַיִּדְעוּתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה
בְּפִתְחֵי אֶת-קַבְרוֹתֵיכֶם
וּבְהִעְלוֹתִי אֶתְכֶם מִקַּבְרוֹתֵיכֶם
עִמִּי : וְנָתַתִּי רוּחִי בְכֶם וְחִיִּיתֶם
וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל-אֲדֹמַתְכֶם
וַיִּדְעוּתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי
וְעָשִׂיתִי נְאֻם-יְהוָה : וַיְהִי דְבַר-
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : וְאַתָּה בֶן-
אָדָם קַח-לָךְ עֵץ אֶחָד וּכְתַב
עָלָיו לַיהוּדָה וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
חֲבָרָיו וּלְקַח עֵץ אֶחָד וּכְתַב
עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל-בֵּית
יִשְׂרָאֵל חֲבָרָיו : וְקָרַב אֶתְּךָ אֶל-אֶחָד לָךְ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ
לְאַחֲרֵים בִּיָּדְךָ :

גַּאֲלָנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

עַל דָּא יתְפָרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח שְׁמִיהּ דִּי אֱלֹהָא רַבָּא וְקִדְיָשָׁא לְעַלְבוּלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא :
ואומר הכרכות כמו ביום ראשון של פסח . ואומר מי שכרך ואשרי ומחזירים ס"ת למקומו
ואומר סחון חלי קדיש ואומרים מוסף וגומרים תפלתן כשאר השבתות :

בליל שביעי מתפללין ערבית כמו בליל ראשון . ובקידוש לילי ימים אחרונים אין אומרים
שהחיינו :

למחר באין לב"הכנ ואומרים הומירות בנועם ורשות לנשמת בקר אעיר והוא כתוב למעלה
או למטה נפשי ואומר נשמת ורשות לקדיש וקדיש עד לעילא ואח"ך אומרים .

יוצר ליום שביעי של פסח

אֵתָה הָאָרֶת יוֹמָם וְלַיְלָה לִפְנֵי מַחְנֵי . אַחֲרֵי קִדְּפוּ מִרְכְּבוֹת
מַעֲנֵי . אֲבִדְתָּ גּוֹפִם עַל שִׁפְתַּיִם רָאוּ עֵינַי . אֲמוֹנִים שִׁהְרוּ
בַּיּוֹם הַזֶּה וַיּוֹשַׁע יְיָ : בְּרִית בְּתָרִים הִזְהִיר בֵּן וְגוֹאֵל . בְּנִטּוֹתָו

זרועו

זרועו וגאלת יד באל • בכך עם יראיו להאמין בו כי הוא אל •
 בלועים קאהים סוף וירא ישראל : גאולים יצאו מכור לחירות
 חבושי • גשו לים סוף ולמות אנושי • גאים אכרו ורדפו בגלי
 ים חלושי • גאה גאה שיר ישועה אז ישיר משה : דפק פתחי
 ישנה בנפש בויה • דרור נחת מעבדות לחרות עטויה • דורה
 הוציאה בזרוע נטויה • דוכבו יונקים זה אלי עזי וזמרת יה •
 הלכו בתוך ים והמים להם חומה • הולכים ביהומות בבבקעה
 אדם ובהמה • הבאים אחריהם זעם באף וחמה • הדורים
 שבחו לשמו ונאמו • איש מלחמה : ויחזק לבו לרדוף עם כל
 צבא קהלו • ויש מאות רכב בחור לקח לו • ויזרם חצי איש
 והמים והבהילו • וטבעו בים סוף מרכבת פרעה וחילו : זממו
 פן ירבה יעצי תוללימו • זעו בפרך והכבירו עליהם עלמו • זרון
 מחשבותם נהפך עלימו • זורקי ילוד במים תהמת יכסימו : חתם
 על הרי בתר נקמת דני • חבל נוגשי ודן דיני • חלקו בגלי ים
 כגרי מדיני • חוקתני בכח נאדרי ימינה • טמנו בנגף בכורי
 שוטני • טורדו פעמי מרכבות רודפי המוני • טבעו בלבותי
 תהום צוררי אמוני • טואטאו קמיה בחרון וכרב גאונה • ירית
 איש וענן חצי רשפיה • ירדו על מחנות צבא מחרפיה • יען כי
 רדכו אחר עם מצפיה • הקפאת תהום כקרח וברוח אפיה : כנס
 כל עמו יהיר חסר לב • כעסו העיר לרדוף בדוב אורב • כחפר
 בור ולנפל בו חויב • בלה להוריש שור ושה אמר אויב : לשפט
 זדים במי מבול יספת • לאדירי מים כדגים לרשת אספת •
 ללוחצי עמה מכות על מכות הוספת • לכסותם במי ים ברוחך
 נשפת : מושעי ים סוף בשירה קדמוה • מספרים מעשיה יחד
 הנעימוה • מנשאים כבודך בהלל רוממוה • משבחים לשמה
 נאמו • מי כמכה : נאנחו מעבדות ואזן הטית • נקמה לבשת
 וקנאה עטית • נוגשמו נערת וכלם טאטאת • נבלתם לבלוע גיא
 ימינה נטית : סובלי עול כבד לחצם ראית • סכורי בור ברזל
 לוחציהם דחית • סוטנימו נערת ולתהום רמית • סמוכים על שם
 קרשה בחסדה נחית : עזר סערת בשאגת רעמים • עזר זרים

יוצר ליום שביעי של פסח

במשברי ימים • ערץ גאים והשפיל רמים • עלילות נסי נוראותיו
שמעו עמים : פדוים לחרות לגואלם הללו • פרוזני כנען רגזו
וחלו • פאתי מואב ברעד הללו • פחתי אלופי אדום אז נבהלו :
ציר חנן להניא חוברי פסיליהם • צוחת פימו לדום כאבני
אליליהם • צאנף להעביר עזת גבוליהם • צוקת פחד ואימתה
תפל עליהם : קהלות איש תם ברכות אב תשביעמו • קמיהם
תפיל ומידם תושיעמו • קבץ פזורים וברצונך תרעמו • קרית הר
גחלתך תביאמו ותטעמו : רחב ידים גער והרעד • רפות ידים
להעביר בה ויעד • רו המלוכה ישורון העד • רנן ושירה נאמו
י • מלוך לעולם ועד : שאג אל כאריה וחשף זרעו • שפעת ים
סוף חרב והבקיעו • שדפו ברוח קדים והפריעו • שב ויבס רכבו
וחילו כי בא סוס פרעה : תוקף בית יעקב אדרת עטים • תפארת
ראשם עטרת עדים • תופפות במחולת כפיצאו מן היס • תעורת
שירה נאמו ותקח מרים :

ראה זה חדש לכמה"ר עוריה מארומים •

ותען להם מרים שירו ליי כי גאה גאה • סוס ולכבו רמה פים :
אסר רכבו בשלישי חילו • גמולו להשיב לו דין הבהילו :
סוס העיר חמה ונאם ארדף • זעומי גלי ים חשב להרוף : סוס
טביעת מצולה ירדו שלישי • בעופרת צללו לגיוני פרשיו : סוס
מרכבות פרעה גערו בתוך ים • סתמו תהמת עליהם מי ים : סוס
פריצת גזרים צגו כחומות • קפאו בלב ים רביוני תהמת : סוס
שלמים עברו שפעת בקיעה • תהמת דרכו תמור גיא רקועה : סוס

ואומר החזן יעידון והוא כתוב למעלה בסדר יום ראשון :

רשות אחרת לברכו לנועם יעידון כל

ארוממך אלהים המרומם • מחולל כל בנגה אור יקרך :
בני אלים שחקים ואדרמה • וצבאותם מלאים זיו הדרך :
בה נצחם ולכבודך בראתם • הלא כלם יעידון על פארך :
וישראל בלקח טוב קראתם • לדבקה בך והתענג באורך :
בציון יעלו עוד לך זבחים • ואך ביום תמורתם זמירך :
שאו איפוא לבככם לו עבדיו • וברכו את יי המבורך :

ומסדרין תפלתן כמו ביום ראשון אלא שאומרים הלל בדילוג : ומזילין ס"ת ואומרים זכ
 המזמור סימן י"ח :

למנצח לעבד יי לרוד אשר דבר ליי את דברי השירה הזאת
 ביום הציל יי אותו מכף כל איביו ומיד שאול : ויאמר
 ארחמך יי חוקי : יי סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה
 בו מגני וקרן ישעי משגבי : מהלל אקרא יי ומן איבי אושע :
 אפפוני חבלי מות ונחלי בלעל יבעתוני : חכלי שאול סבבוני
 קדמוני מקשי מות : בצר לי אקרא יי ואל אלהי אושע ישמע
 מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבא באזוני : ותגעש ותרעש הארץ
 ומוסרי הרים ירגזו ותגעשו כי חרה לו : עלה עשן באפו ואש
 מפיו תאכל גחלים בערו מפנו : ויט שמים וירד וערפל תחת
 רגליו : וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח : ישת חשך סתרו
 סביבותיו סכתו חשיכה מים עבי שחקים : מננה נגדו עביו
 עברו ברד ונחלי אש : וירעם בשמים יי ועליון יתן קלו ברד
 ונחלי אש : וישלח חציו ויפיצם וכרקים רב ויהמם : ויראו
 אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מערתה יי מנשמת רוח אפה :
 וישלח ממרום יקחני ימשיני ממים רבים : יצילני מאיבי עז
 ומישנאי כי אמצו מפני : יקדמוני ביום אירי ויהי יי למשען לי :
 יוציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי : יגמלני יי בצדקי כבר ידי
 שיב לי : כי שמרתי דרכי יי ולא רשעתי מאלהי : כי כל משפטיו
 לנגדי וחקתיו לא אסיר מני : ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני :
 ישב יי לי בצדקי כבר ידי לנגד עיניו : עם חסיד תתחסד עם
 בר תמים תתמם : עם נכר תתברר ועם עקש תתפתל : כי
 אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל : כי אתה תאיר נרי יי
 אלהי יגיה חשבי : כי כף ארץ נדוד ובאלהי אדלג שור : האל
 זמים דרכו אמרת יי צרופה מון הוא לכל החוסים בו : כי מי
 גלות מבלעדי יי ומי צור זולתי אלהינו : האל המאזרני חיל
 תן תמים דרכי : משינה רגלי באילות ועל במתי יעמידני : מלמד
 די למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועתי : ותתן לי מון ישעך
 מינה תסעדני וענותך תרבני : תרחיב צעדי תחתי ולא מערו

קָרַסְלִי : אֲרֹדֶף אוֹיְבֵי וְאֲשִׁיגֶם וְלֹא אָשׁוּב עַד כְּלוֹתֶם : אֲמַחֲצֶם
וְלֹא יִכְלוּ קוֹם יִפְלוּ תַחַת רַגְלִי : וְתִאָזְרֵנִי חֵיל לְמַלְחָמָה תִּכְרִיעַ
קַמִּי חַחְתִּי : וְאִיְבֵי נִתְתָּה לִי עֲרֹף וּמִשְׁנֵאֵי אֲצַמִּיתֶם : יִשְׁעוּ
וְאִין מוֹשִׁיעַ עַל יְיָ וְלֹא עֲנֶם : וְאֲשַׁחֲקֶם בְּעַפְרֹךָ עַל פְּנֵי רוּחַ כְּטִישׁ
חוֹצוֹת אֲרִיקֶם : תִּפְלֹטֵנִי מִרִיבֵי עַם תְּשִׁימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם לֹא
יִדְעֵתִי יַעֲבְרוּנִי : לִשְׁמַע אֶזֶן יִשְׁמְעוּ לִי בְנֵי נֶכֶד יִכְחָשׁוּ לִי : בְּנֵי
נֶכֶד יִבְלוּ וַיִּחַגְרוּ מִמִּסְגְּרֹתֵיהֶם : חֵי יְיָ וּבָרוּךְ צוּרֵי וִירוֹם אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הַנּוֹתֵן נִקְמוֹת לִי וַיְדַבֵּר עִמִּים תַּחְתִּי : מִפְּלִטֵי מֵאִיְבֵי
אֶף מִן קַמִּי תִרְוּמֵנִי מֵאִישׁ חָמָס תִּצִּילֵנִי : עַל כֵּן אֲוֹדֶךָ בְּגוֹיִם
יְיָ וְלִשְׁמֹךְ אֲזַמְרָה : מִגְּדִיל יִשְׁוֹעוֹת מְלָכוֹ וְעֵשָׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ
לְדוֹר וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם :

וקורין בפרשת בשלח חמשה נכרי ואם הוא שבת קורין שבעה וזו היא הקריאה שלח

וַיְהִי בִשְׁלַח פְּרַעֲהַ אֶת־הָעָם וְלֹא־נַחֲם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּוִי־נַחֲם הָעָם בְּרֹאֲתָם
מִלְחָמָה וַיִּשְׁבוּ מִצְרַיִמָּה : וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר
יַם־סוּף וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־
עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשְּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פִּקֹּד
יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהִעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם : וַיִּסְעוּ
מִסִּבְתָּ וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְם בְּקִצֵּה הַמִּדְבָּר : וַיְהִי הַלֶּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם
בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ וּלְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהַאֲרִיר לָהֶם לְלַכֹּת
יוֹמָם וּלְלַיְלָה : לֹא־יִמִּישׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לִפְנֵי
הָעָם : ע"כ קורא הראשון

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבוּ וַיַּחֲנוּ
לִפְנֵי פִי הַחִירָת בֵּין מִגְדֵּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בְּעַל צַפֵּן נִכְחוּ תַחֲנוּ
עַל־הַיָּם : וְאָמַר פְּרַעֲהַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִים הֵם בְּאֶרֶץ סוּר עֲלֵיהֶם
הַמִּדְבָּר : וַחֲזַקְתִּי אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ וְדַרְךָ אַחֲרֵיהֶם וְאִפְכַרְתָּה בְּפִרְעָה
וּבְכָל־חֵילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן : וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ
מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיִּהְיֶה לְבַב פְּרַעֲהַ וַעֲבָדוּ אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ
מִה־זֹּאת עֲשִׂינוּ כִּי־שַׁלַּחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַבְדֵּנוּ : וַיֹּאמֶר אֶת־
רַכְבּוֹ וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ : וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב כְּחוֹר וְכָל רַכְבִּים
מִצְרַיִם

מצרים ושלשם על-כלו: ויחזק יהוה את-לב פרעה מלך מצרים
 וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: ^{ע"כ קורא}
 וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם חנים עליהם כל-סוס
 רכב פרעה ופרשיו וחילו על-פי החירת לפני בעל צפן: ופרעה
 הקריב וישאו בני-ישראל את-עניהם והנה מצרים ^אנסע אחריהם
 ויראו מאד ויצעקו בני-ישראל אל-יהוה: ויאמרו אל-משה
 המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה-זאת
 עשית לנו להוציאנו ממצרים: הלא-זה הדבר אשר דברנו
 אליך במצרים לאמר חדל מפנינו ונעבדה את-מצרים כי טוב
 לנו עבד את-מצרים ממתנו במדבר: ויאמר משה אל-העם
 אל-תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר-יעשה לכם היום
 כי אשר ראיתם את-מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד-
 עולם: יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון: ^{ע"כ קורא הסליחי פ}
 ויאמר יהוה אל-משה מה-תצעק אלי דבר אל-בני-ישראל ויסעו:
 ואתה הרם את-מטה ונטה את-ידך עליהם ובקעהו ויבאו בני-
 ישראל בתוך הים ביבשה: ואני הנני מחזק את-לב מצרים
 ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל-חילו ברכבו ובפרשיו:
 וידעו מצרים כי-אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע
 מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע
 עמוד הענן מפניהם ויעמר מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים
 ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את-הלילה ולא-
 קרב זה אל-זה כל-הלילה: ויש משה את-ידו עליהם וילך
 יהוה את-הים ברוח קדים עזה כל-הלילה וישם את-הים
 לחרבה ויבקעו המים: ויבאו בני-ישראל בתוך הים ביבשה
 והמים להם חומה מימנם ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו
 אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל-תוך הים: ויהי
 באשכרת הבקר וישקה יהוה אל-מחנה מצרים בעמוד אש וענן
 יתם את מחנה מצרים: ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת
 ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים:
 ויאמר יהוה אל-משה נטה את-ידך על-

הים

קריאה ליום שביעי של פסח

הַיִּם וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רֶכֶבָּו וְעַל־פָּרָשָׁיו : וַיִּטּ מֹשֶׁה אֶת־
יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיִּשָּׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בְּקָר לְאִיתָנוּ וּמִצְרַיִם נִסִּים לִקְרֹאתוֹ
וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם : וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת־הַרְכָּב
וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכָל חֵיל פְּרָעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׂאָר
בָּהֶם עַד־אַחַד : וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֵשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם
לָהֶם חֲמָה מִימִינֵם וּמִשְׂמָאלָם : וַיִּזְשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שֵׁפֶת
הַיָּם : וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם
וַיֵּרָאוּ הָעַם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמִינוּ בִּיהוָה וּבִמֹּשֶׁה עַבְדּוֹ : פ

אִזְ יִשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה

וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־נָאָה

נָאָה טוֹם וּרְכָבָו רָמָה בַּיָּם : עַזִּי וּזְמֶרְתִּי יְהִי

וַיְהִי־ לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וַאֲנוּהוּ אֱלֹהֵי

אָבִי וְאַרְמְמָנְהוּ : יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ :

מִרְכָּבָת מִרְכָּבָת פְּרָעָה וְחֵילוֹ יִרְהַבֵּם וּמִבְּחַר

שְׁלִשׁוֹ טַבְעוֹ בַּיַּם־סוּף תַּהֲמַת יִכְסִּימוּ יַרְדּוֹ

בְּמִצּוֹלֹת כְּמו־אֲבֵן : יְמִינֶךָ יְהוָה נֶאֱדָרִי

בְּכַח יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעַץ אֹיֵב : וּבְרֹב גְּאוּנֶךָ

תַּהֲרִם קַמִּיָּךְ תִּשְׁלַח חֲרֹנְךָ יְאֻכְלֵמוּ כִּקְשׁ :

וּכְרוּחַ אַפִּיָּךְ גַּעְרֵמוּ מַיִם נִצְבּוּ כְּמו־נֶד נֹזְלִים

קִפְאוּ תַּהֲמַת בְּלִבָּיִם : אָמַר אֹיֵב

אֶרְדָּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלֵל תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי אֶרְיִק

חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדַי : נִשְׁפָּת בְּרוּחְךָ

בְּסִמּוֹ יָם צָלְלוּ בְּעוֹפְרֹת בְּמַיִם אֶדְיָרִים : מִי

כְּמַכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כְּמַכָּה נֶאֱדָר

בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תַּהֲלֹת עָשָׂה־פִּלָא : נְשִׁירָתִי

יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ : נְחִית בְּחַסְדְּךָ

עַסְזוּ גְּאֻלֹּת נַהֲלֹת בְּעֵזֶךָ אֶל־נוֹה קֹדֶשְׁךָ : שְׁמַעוּ

עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיל אַחֲזוּ יִשְׁבִּי פִלִּשְׁתִּי : אִזְ

נִבְהָלוּ אֱלֹהֵי אֲדוּם אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחֹזְמוּ רַעַד נִמְגּוּ

קריאה והכטרה ליום שביעי של פסח

קבג

כל יְשֵׁבֵי וְפָחַד בְּגִדְלֵי זְרוּעָה יִדְמוּ כִנְעָן : תִּפְלַע עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
 וְהָיָה עַד־יַעֲבֹר עִם־זוֹ קַנְיִת : בְּמִכּוֹן עַד־יַעֲבֹר עִמָּךְ תִּבְאָמוּ
 וְתִטְעֲמוּ בְהַר נַחֲלָתְךָ מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי כִּוְנָנוּ יְדִידָה : יְהוָה
 יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי וְעַד : כִּי בָא סוֹס פָּרְעָה בְּרִכְבּוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיֵּשֶׁב
 יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבֶּשֶׁה בְּתוֹךְ הַיָּם :

פ וַחֲקָה מְרִים הַנְּבִיאָה אַחֹת אַהֲרֹן אֶת־הַחֹף בְּיַדָּה
 וַתֵּצֵאן כָּל־הַנְּשִׂיִם אַחֲרֶיהָ בְּתַפִּים וּבְמַחֲלֹת : וַתַּעַן לָהֶם מְרִים
 שִׁירָו לַיהוָה כִּי־גָאָה גָאָה סוֹס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיִם : ס וַיִּסַּע
 מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם הַחֹף וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת־
 יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם : וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת
 מַיִם מִמֶּרְהָ כִּי מְרִים הֵם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מֶרְהָ : וַיִּלְנוּ הָעָם
 עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה־נִּשְׁתָּה : וַיִּצַּעַק אֶל־יְהוָה וַיֹּרְהוּ יְהוָה עֵץ
 וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם לּוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם
 גִּסְהוֹ : וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֵׁר
 בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲנִתָּ לְמִצּוֹתָיו וְשִׁמְרַתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמְּחֻלָּה
 אֲשֶׁר־שָׁמְתִי בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ :

ואחר כך מוטיאין ס"ת אחר ואומרים אלהים השיבנו והמפטיר קורא כמו ביום ראשון של חול המועד ואומר חזי קדיש ואח"ך מפטירין בשמואל ב' כ"ב ואומר הכרכות

וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דְּבָרָי אֲמִיר דְּאֶתְקִיר עַל יְדֵי שְׁמוּאֵל נְבִיאָה :
 הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַצִּיל יִשְׁפַח דָּוִד בְּנִבְיָאָה קָדֶם יְיָ יֵרֵת
 יְהוָה אֲתוּ מִבְּרַךְ כָּל־אֵיבָיו וּמִבְּרַךְ פְּחָגְמֵי הַיִּשְׁבָּחָתָא הָדָא עַל
 שְׂאוּל : וַיֹּאמֶר יְהוָה כָּל יוֹמֵיָא דִּי שׁוּיִב יְיָ יֵת יִשְׂרָאֵל מִיַּד
 סַלְעֵי וּמִצְדָּתִי וּמִפְּלִטֵי־לִי : כָּל בְּעַלֵי דְבִבְהוּן וְאַף לְדָוִד שׁוּבִיָּה
 אֱלֹהֵי צוּרֵי אַחֲסֵה : מִחֲרָבָא דְשְׂאוּל : וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר יְיָ
 אֱלֹהֵי מִגְּנֵי וְקָרָן יִשְׁעֵי מִשְׁגִּבֵי הוֹקֵפֵי וְרוֹחֲצֵנִי וּמִשׁוּב יָתִי : אֱלֹהֵי
 וּמְנוּסִים אֱלֹהֵי דְאַחֲרָעֵי כִּי קָרַבְנִי לְבַחֲלִיתִיהּ הוֹקֵפֵי דִּמְן קָדְמוּתֵיהּ מִתְּיָהֵב לִי תְּקוּף

ופורקן לאתנברא על בעלי דבכי רוחצני דעל מימריה אנא רחיץ בעידן
 עקא מגן עלי מבבעלי דבכי ואמר דארמא קרני בפירקניה סומכני דהוה
 ממריה

הפטרה ליום שביעי של פסח

ומנוסי משעי מחמם
 תשיעני : מחלל אקרא יהוה
 ומאיבי אושע : כי
 אפפני משברי מות נחלי
 בליעל יבעתני : חבלי
 שאול סבני קדמני מקשימות :
 בצר לי אקרא יהוה
 ואלהי אקרא וישמע מהיכלו
 קולי ושועתי באזניו :
 ויתנעש ותרעש הארץ מוסדות
 השמים ירננו ויתנעשו
 כי חרה לו : עלה עשן באפו
 ואש מפיו תאכל גחלים
 בערו ממנו : ויט שמים וירד
 וערפל תחת רגליו :
 וירכב על כרוב ויעף וירא
 על כנפי רוח : וישת
 חשך סביבתיו סבות חשרת
 מים עבי שחקים :
 מננה נגדו בערו גחלי אש :
 ירעם מן שמים יהוה
 ועליון יתן קולו : וישלח חצים
 ויפיצם ברק ויהם :
 ויראו אפיקי ים יגדו מסודות
 תבל בוערת יהוה
 מנשמרת רוח אפו : ישלח
 ממרום

ממריה סמך לי בך הויתי ערוק מן
 קדם רודפי פורקני מפעלי דבכי
 ואף מיד כל חטופין שויב יתי :
 מחלל אמר דוד בתושבתא אנא
 מצלי קדם יי דבכל עדן מפעלי
 דבכי פרוק יתי : כי ארי אקפתני
 עקא באתתא דיתבא על מחברא
 וחיל לית לה למילד והיא מסכנא
 לממת סיעת חייבין בעתת יתי :
 חבלי משרית רשיעין אקפוני קדמוני
 דמוננין כמני קטול : בצר אמר דוד
 בך עקא לי אנא מצלי קדם יי וקדם
 אלהי אנא מתחנן ומקבל מהיכליה
 צלותי ובעותי קדמוהי מהעברא :
 ותנעש ואיתרגיפת ואיתרגשת ארעא
 שכלולי שמיא זעו ואתרכינו ארי
 תקוף רוגזיה : עלה סרוק זרוגיה
 דפרעה רשיעא כתננא קדמוחי בכז
 שלח רוגזיה באשמה בערא דמן
 קדמוהי משיצורה מופייתיה
 בנומרין דנור דלקא מימריה : ויש
 וארבין שמיא ואחגלי יקריה וענן
 אמייטתא פיבש קדמוהי : וירכב
 ואחגלי בגבורתיה על כרובין
 קלילין וברך בתקוף על בנפי רוחא :
 וישת ואשרי שכנתיה בערפלא וענן
 יקר סחור סחור ליה מחית מין
 תקיפין מריכפת עננין קלילין ברום
 עלמא : מננה מויו יקריה מכהיקין
 שמי שמיא מופייתיה בנומרין דנור
 דלקא מימריה : ירעם אכליה מן שמיא יי ועילאה ארים מימריה : וישלח
 וישלח מחתיה בגירין וברדיגון ברקין וששינון : ויראו ואתחויאו עומקי ימא
 אחליאו שכלולי תבל במופיתא מן קדם יי מפימר תקוף רוגזיה :
 ישלח

ישלח שלח נביוהי מלך תקוף דיתוב
 בחקוף רומא דברגו שיוכני מעממין
 סגיאין : יצילני שיוכני מסנאי ארי
 תקפני מבעלי דבכי ארי אחנכרו
 עלי : ירמוני יקדמוני ביום טלטולי
 ותנה מימרא דני סמד לי : ויצא ואפיק
 לרוחא ותי שיוכני ארי אתרעי בו :
 יגמלני אמר דוד ושלמינגני יי בזכותי
 בכרירות ידו יתוב לי : כי ארי
 נטרית אורחן דתקנן קדם יי ולא
 תליכית ברשע קדם אלהי : כי ארי
 כל דינוהי גלן לקיבלי למעפדהון
 וקיימוי לא ערית מנהון : ואהיה
 נהות שלים בדחלתיה ונהות נטר
 נפשין מחובין : וישב ואתיב יי לי
 בזכותי בכרירותי קדם מימריה :
 עם עם אברהם דאשתבח חסיד
 קדמך בכן אסגיתא למעבר חסדא
 עם זרעיה יצחק דהוה שלים
 בדחלתך בכן אשלמתא מימר
 רעיהך למעבר עמיה : עם יעקב
 דחליך בכרירותא קדמך בחרת
 בנוהי מפל עממיא ואפרישתא
 זרעיה מפל פסולה פרעה ומצראי
 דחשיבו מחשבו על עמך בלבליתינון
 במחשבתהון : ואת נית עמא בית
 ישראל דמתקנן בעלמא דרין עם
 חשוד את עתיד למפרק ובמימרך

ממרום יקחני ימשני
 מפנים רבים : יצילני מאיבי עו
 משנאי כי אמצו ממני :
 יקדמי ביום אירי ויהי יהוה
 משען לי : ויצא למרחב
 אהי יחלצני כחפץ בי : יגמלני
 יהוה בצדקתי בכר ירי
 ישיב לי : כי שמרתי דרכי יהוה
 ולא רשעתי מאלהי :
 כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו
 לא אסור ממנה : ואהיה
 תמים לו ואשתמרה מעוני :
 וישב יהוה לי בצדקתי
 בכרי לנגד עיניו : עם חסיד
 תתחסד עם גבור תמים
 תתמם : עם נכר תתכר ועם
 עקש תתפל : ואת עם
 עני תושיע ועיניה על רמים
 תשפיל : כי אתה נרי
 יהוה ויהוה יגיה חשבי : כי
 בכה ארוץ גדוד באלהי
 אדלג שור : האל תמים דרכו
 אמרת יהוה צרופה מגן
 הוא לכל החסים בו : כי מי
 אל

תקיפא דמרגברין עליוהון תמאוד : כי ארי את הוה מריה נהוריה
 דישראל יי ויי בקינני מחשוכה לנהורא ויחוינני בעלמא דעתיד
 למייתי לצדיקיה : כי ארי במימרך אסגי משרין ובמימר אלהי
 איכבש כל כרכין תקיפין : האל אלהה דכיונה אורחיה אוריגא
 דיי בחידא היא תקיף הוא לכל הי מתבצין עלוהי : כי בכן על

הפטרה ליום שביעי של פסח

אל מבלעדי יהוה ומי
צור מבלעדי אלהינו : האל
מעווי חיל ויתר תמים
דרכי : משוה רגלי באילות ועל-
במתי יעמידני : מלמד
ידי למלחמה ונתח קשת-
נחושה זרעתי : ותחן
לי מגן ישעך וענתה חרבני :
תרחיב צעדי תחתני
ולא מעדו קרמלי : ארדפה
איבי ואשמידם ולא-
אשוב עד-בלתם : ואכלם
ואמחצם ולא יקומון
ויפלו תחת רגלי : ותורני חיל
למלחמה תכריע קמי
תחתני : ואיבי תמה לי ערף
משנאי ואצמיתם :
ישעו ואין משיע אל-יהוה ולא
ענם : ואשחקם בעפר-
ארץ כטיט-חוצות אדקם
ארקעם : ותפלטני
מריבי עמי תשמרני לראש גוים
עם לא-ידעתי יעבדני :
בני נכר יתבחשו-לי לשמוע
אזן ישמעו לי : בני
נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם :
חי-יהוה וברוך צורי
וירם

ניסא ופורקנא די תעביר למשיחך
ולשארא דעמך דאשתארו יודון כל
עממיא אומיא ולשניא ויימרון לית
אהא אלא יי ארי לית בר מינד ועמך
יימרון לית דתקיף אלא אלהנא :
האל אלהא דסעיד לי בחירא ומתקן
שלים אזרחי : משוה משוה רגלי
קלילין באילות ועל בית תקפי
יקימינני : מלמד מליף ידי למעבר
קרבא ומתקף בקשת נחשא דרעי :
ותחן ויריבת לי תקוף ובפורקנד
ובמימדך אסגיתני : תרחיב אסגיתא
פסיעתי תחותי ולא אודענעא
דכוברתי : ארדפה דרפית סנאי
ושיציתניון ולא תכית עד
דגמרתניון : ואכלם ושיציתניון
ונמרתניון ולא יכילו למיקם ונפלו
קטילין תחות פרסת רגלי : ותורני
וסעדתיני בחילא למעבר קרבא
תברתא עממיא דקיימין לאבאשא
לי תחותי : ואיבי וסנאי תברתא
קדמי מחורי קבל בעלו דבני
ושיציתניון : ישעו בען סעיד ולית
להון פריק מצלן קדם יי ולא מקבל
צל-ותרון : ואשחק ודוששתניון
בעפרא דארעא ביסין שקין בעטות
בהון רפסתניון : ותפלטני ותשויבניני
מפלגות עמא תמניני רישא לעממיא
עמא דלא ידעית ופלחונני : בני בני
עממיא יתבדכון לי למשמע אודן
ישתמעון לי : בני בני עממיא יסופון

ויוודון ויוועון מפירניתהון : חי בכו על ניסא ופורקנא דעברתא לעמך בית
ישראל אוריאוא ואמרו בקים הוא יי ובריד תקיפא דמן קדמוהי מתיהיב לנא

חקוף

תקוף ופירקן ומרומם אלהא תקוף
 פירקננא : האל אלהא בעבד
 פירענותא לי וחבר עממיא דקיימין
 לאבאשא לי תחותי : ומוציאי ופרקי
 מסנאי ועל דקיימין לאבאשא לי
 הנברינני מנוג ומפשרית עממין
 הטופי הארוז לאנחא קרבא עמי
 השיובינני : על על בן אודי קדמך
 וי בעממיא ולשמך אימר הושבתי :
 מגדול מסגי למעבר פירקן עם
 מלכיה ועבד טיבו למשיחיה לדוד ודורעיה עד עלמא :

וירם אלהי צור ישעי : האל
 חנתן נקמת לי ומריר
 עמים תחתני : ומוציאי מאויבי
 ומקמי תרוממני מאיש
 חמסים תצילני : על-כן אודה
 יהוה בגוים ולשמך
 אזמר : מגדול ישועות מלכו
 ועשה חסד למשיחו
 לדוד ולורעו עד-עולם :

גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל :

על דא יחברך וישתבח שמייה די אלהא רבא וקדישא לעלם ולעלמי עלמאי :
 והומר הכרכוס ואח"ך יזכור ואשרי ומחזירים ס"ת למקומו . והאמרים מוסף כמו כיום טוב
 ראשון וכשמגיע לעושה שלום קודם קדיש נמור האמרים .

עושה שלום ליום שביעי של פסח

זה כבר היה לעולמים כמחזור קדמון של לועזים :

יי ישפות לנו שלום . יי יברך את עמו בשלום : אתיו אמונים
 גזעי שלשה . בארש רגנה ושירה חדשה . גדלו לאל נערץ
 בקדושה . אל גבור אבי עד שר שלום : יי ישפות דובר צדקה
 אל למושעות . החיש וקרב לקוראיו ישועות . ובארץ נוף פרע
 ברעות . וליוצא ולבא אין שלום : יי ישפות זכר ירדיו בקראם
 אליו . חנישי איתן מקיים מליו . טלאיו בחר לחלש גורליו . באמור
 כי אחרית לאיש שלום : יי ישפות יקיר ירדו נאמן לשולחיו .
 כלל בהודו ומרסרו למפליחיו . לאמר שלחו והקל מרחיו . כי יי
 דבר שלום : יי ישפות מלול הכביד ופרך הקשה . נוסף מריו כי
 נה קשה . סדר קשות בהגיון ארישה . ולא ידע דרך השלום :
 ישפות עשר הובה בלתי חנינה . פוקר נפרע ברוב אנינה . צמאי
 יע הודררו ברנה . וילכו מאתו בשלום : יי ישפות קשיון ערפו
 קשה והכביד . רצויים כהדריר בגור ורביד . שב וידלוק אותם
 להכביד . עת מלחמה ועת שלום : יי ישפות תמימים דרורים חונים

עושה שלום ליום שביעי של פסח

בַּיּוֹם • בְּשׂוֹרֵם פּוֹטִים שׁוֹלֵל עֲדָיִם • נִשְׂאוּ לְכַבּוֹת בְּיָדֵי גּוֹיִים •
וַיִּצְעֲקוּ אֵל יְיָ שְׁלוֹם: " יִשְׁפּוֹת יְהוָה מִדְּרִירִים בְּתֶף וְחִלְלִיל • מִרְכַּבּוֹת
צָרִים עֹבְדֵי הָאֱלִיל • גַּעַר בַּיּוֹם לְהִשְׁקִיעַ וּלְהַצְלִיל • כְּדַבֵּר יְיָ
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם: " יִשְׁפּוֹת חֲסִידֶיךָ תִּרְחַם וְהִשֵּׁב בְּנֵאוֹתָם • זְכוּן
שִׁמְךָ שִׁית בְּעַדְתָּם • קָרַב בְּצִיּוֹנָה שְׁבִטֵי תָם • וַיִּשֵׁב עַמִּי בְּנוֹה
שְׁלוֹם: " יִשְׁפּוֹת אַמּוֹנִים הִשֵּׁב בְּנֵאוֹת עַדְנֵי • מַלְט וְהוֹצֵא לְאוּר
דִּינֵי • גּוֹאֵם קָיִים יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:
" יִשְׁפּוֹת לָנוּ שְׁלוֹם • " יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם • כִּפְתּוֹב יִשָּׂא
" פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם • וַנֹּאמֶר וַיִּשְׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם • וַנֹּאמֶר " עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן " יִבְרַךְ אֶת
עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

ואומר החזן קדיש גמור וגומרים תפלתם כמו ביום טוב ראשון:

ליל שמיני של פסח

קודם ערכית אומרים זה המזמור

הָדָו לֵי כִי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: יֹאמְרוּ גְּאוּלֵי יְיָ אֲשֶׁר נֶאֱלָם
מִיַּד צָר: וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרַח וּמִמְּעַרְב מִצְפוֹן וּמִיָּם:
הָעוּ בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ עִיר מוֹשֵׁב לֹא מֵצְאוּ: רַעֲבִים גַּם
צִמְאִים נִפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטֵּף: וַיִּצְעֲקוּ אֵל יְיָ בְּצַר לָהֶם מִמִּצְוֹקוֹתֵיהֶם
יִצִּילֵם: וַיִּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לָלֶכֶת אֵל עִיר מוֹשֵׁב: יוֹדוּ לֵי חֲסָדוֹ
וּנְפִלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: כִּי הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה וּנְפֶשׁ רַעֲבָה מִלֹּא
טוֹב: יִשְׁבִי חֶשֶׁךְ וְצַלְמוֹת אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרוּל: כִּי הִמְרוּ אֹמְרֵי
אֵל וְעֵצָת עֲלִיזוֹן גָּאֲצוּ: וַיִּכְנַע בְּעַמְל לֶבָם כְּשִׁלּוֹ וְאִין עֲזָר: וַיִּזְעֲקוּ
אֵל יְיָ בְּצַר לָהֶם מִמִּצְוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יוֹצִיאֵם מִחֶשֶׁךְ וְצַלְמוֹת
וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתַּק: יוֹדוּ לֵי חֲסָדוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: כִּי
שָׁבַר דַּלְתוֹת נַחֲשֶׁת וּבְרִיחֵי בְרוּל גִּדְעָה: אֲוֹלִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָה
וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל אֲכַל תִּתְעַב נֶפֶשָׁם וַיִּגִּיעוּ עַד שְׁעָרֵי מוֹו:
וַיִּזְעֲקוּ אֵל יְיָ בְּצַר לָהֶם מִמִּצְוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דָּרוֹ
וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לֵי חֲסָדוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָם:
וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹרָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאִיֹּת
עֲשִׂי מְלֹאכָה בְּמִים רַבִּים: הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְיָ וּנְפִלְאוֹתָיו בְּמִלְּהָה:

ויאר

וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סַעֲרָה וַתְּרוּמֹם גְּלוֹי: יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְּהוֹמוֹת
 נַפְשָׁם בְּרַעַה תִּתְמוּגַג: יַחְגּוּ וַיִּנְוְעוּ בְּשִׁכּוֹר וְכָל חֲכָמָתָם תִּתְבַּלַּע:
 וַיַּצַּעְקוּ אֵל יי בְּצַר לָהֶם וּמִמְצוּקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם: יִקָּם סַעֲרָה לְדַמְמָה
 וַיַּחֲשׂוּ גְלוֹיהֶם: וַיִּשְׁמְחוּ כִּי יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנְחָם אֶל מַחוּז חֶפְצָם: יוֹדוּ
 לַיי חֶסֶדוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם: וַיְרוּמְמוּהוּ בְּקָהֶל עִם וּבְמוֹשֵׁב
 זִקְנִים יִהְלֹלוּהוּ: יֵשֶׁם נְהָרוֹת לְמַדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן: אֶרֶץ
 פְּרִי לְמַלְחָה מְרַעַת יוֹשְׁבֵי בָה: יֵשֶׁם מְדַבָּר לְאַגָּם מַיִם וְאַרְץ צִיָּה
 לְמִצְאֵי מַיִם: וַיּוֹשֵׁב שֵׁם רַעֲבִים וַיְכַוְּנוּ עִיר מוֹשֵׁב: וַיִּזְרְעוּ שְׂדוֹת
 וַיִּטְעוּ כִרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה: וַיְבָרְכֵם וַיְרַבּוּ מְאֹד וּבְהֶמְתָּם
 לֹא יִמְעִיט: וַיִּמְעִטוּ וַיִּשְׁחוּ מֵעֶצֶר רַעַה וַיִּגְזֹן: שִׁפְךָ בּוֹז עַל נְדִיבִים
 וַיִּתְעַם בְּתֵהוּ לֹא דֶרֶךְ: וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מֵעוֹנֵי וַיִּשְׁם כְּצֶאֱזַן מִשְׁפָּחוֹת:
 יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל עוֹלָה קִפְצָה פִּיה: מִי חָכֵם וַיִּשְׁמַר־
 אֱלֹהִים וַיִּתְבּוֹנְנוּ חֲסֵדֵי יי: וְגוֹמְרִים עֲרִבִית כְּמוֹ אֲתוּמֹל

ביום שמיני של פסח הומרים הזמירות בנוכח כמו ביום טוב ראשון ואומר רשות לנשמת
 בקר אעיר • ואומר נשמת ורשות ואחר כך אומר קדיש לעילא:

יוצר ליום שמיני של פסח

אוֹפֵל הַמוֹנֵי • נִגְלָה לְעֵינַי • וַיּוֹשַׁע יי: בָּעֵת בָּקַע יָם גּוֹאֵל •
 נִגְלָה כְבוֹד אֵל • וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל: גָּעַר בְּעוֹרֶךָ מִקְשָׁה •
 וַנִּשְׁבַּר עָלוֹ הַקְּשָׁה • אִזּוּ יִשִּׁיר מֹשֶׁה: בְּרַחֲמָיו אֵלַי שֶׁע • וְהוֹשִׁיעַ
 וַנוֹשַׁע • הִנְקִדֵּשׁ בְּשִׁיר וַיּוֹשַׁע קְדוֹשׁ: רִבְרָה כָּלָה בּוֹדוּיָהּ וַיִּשְׁמַחָהּ
 בְּלוֹבְשָׁה עֲדִיָּה • עֲזִי וּזְמֵרַת יְהוָה: הַפִּיל עַל אוֹיְבִים אֵימָה • בְּאֵף
 וּקְצָף וַחֲמָה יי • אִישׁ מִלְחָמָה: וּמִצְרִים כְּלוֹ • בְּתוֹךְ יָם הִצְלִילוּ •
 מִרְכַּבּוֹת פְּרַעַה וַחִילוֹ: אֲשׁוּרֵר לֵיה בּוֹזֵאת • עֵינַי לַחַזוֹת • אֶת
 הַיְשִׁירָה הַזֹּאת קְדוֹשׁ: זֶד לִבְּסִי וַשְׁמִמוֹ • בְּחֶרֶן אֵף נִזְעַמוֹ • תְּהַמַּת
 יַעֲמִמוֹ: חִבְּלוּ כָּל מַעֲנֵי • וַשְׂרוּ כָּל מְאִמֵּינֵי • יְמִינֶךָ יי: טָבְעוּ
 בַּיַּאֲוֶנֶךָ • וַשְׁקַעוּ כָּלֶם בְּחֶרֶוֹנֶךָ • וּכְרַב גְּאוֹנֶךָ: יָם עָלִיהֶם
 בְּהֶאֱפָךָ • יִרְדּוּ בְּקַצְפָּךָ • וּכְרוּחַ אַפְּךָ: בְּשֵׁל כַּחֵם לְהִתְאַיֵּב •
 לְרַדְּף אֲחֵרֵימוֹ וּלְדַיֵּב • אָמַר אוֹיֵב: לְהִתְאַזְרֵם בְּכוּחֶךָ • וּלְתַנּוֹת
 שְׂבַחֶךָ נִשְׁכַּת בְּרוּחֶךָ: מוֹשִׁיעַ גְּאוּלִּים • מִשׁוֹרְרִים וּמִהַלְלִים •
 מִי כְּמִי בְּאֵלִים: נִגְדַּךְ כָּל מַחְנִיָּה • לְמַחוּץ רֹאשׁ מוֹנִיָּה • נְטִיַת

יְמִינָה : סֵעָהּ בְעֵנָן כְּבוֹדָהּ • לַהֲנַחֲוֹת צֵאן יָרֵךְ • נְחִיַת בְּחֻסְדָּהּ :
 עִם בָּהּ יַעֲלוּזֹן • בְּתוֹךְ הַיָּם כְּגֹזֹן • שִׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן : פְּרַעַה
 וְחִילוֹ כִּהְצִלָּהוּ • אֲדוּם וּמֹאֵב חִלְחָלוּ • אִזּוּ נִבְהָלוּ : צָרַח קוֹל
 בְּאֵהֲלֵיהֶם • כִּנְפַל כָּל חֲלָלֵיהֶם • תְּפֹל עֲלֵיהֶם : קְרוּשִׁים בְּשִׁבְטָהּ
 תִּרְעֵמוּ • וּבִגְנוּהַ תִּרְבִּיץ מִטְעֵמוּ • תִּבְיָאֵמוּ וְתִטְעֵמוּ : רוּמֵם בֵּית
 תִּפְלָתָהּ • לְהִשְׁמִיעַ תְּהַלְתָּהּ • בְּהַר נַחֲלָתָהּ : שִׁכַן יְרִידָהּ • בְּאֵי
 עֲדִידָהּ • מִקְדָּשׁ יי בּוֹנְנוּ יְרִידָהּ : תִּתְפָּאֵר בְּשֵׁלֶשׁ לַמְּלוּךְ • בְּהַמְּלִיכִים
 שִׁרְפִים לַמְּלוּךְ • יי יִמְלוֹךְ : תִּתְקַדָּשׁ בְּעַם עוֹלָם • בְּמַעֲרִיצָהּ
 בְּהַלּוּלָם • יי יִמְלֶךְ לְעוֹלָם : תַּעֲרֵץ בְּקִרְיַת מוֹעֵד • בְּסוֹד מְלָכִים
 לְהַעֲד • יי יִמְדָּךְ לְעוֹלָם וָעֶד : אֲשׁוּרֵר לִיָּהּ בְּזֹאת • עֵינֵי לַחֲזוֹת •
 אֵת הַשִּׁירָה הַזֹּאת • קְרוּשׁ :

ומתפללין תפלתם כאתמול ומוציאין ספר תורה ואומרים •

(מֵאִין כְּמוֹהַ יי גְּדוּל אַתָּה וְגְדוּל שְׁמָהּ בְּגִבּוֹרָה : מִי לֹא יִרְאֶה
 מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לָהּ יֵאָתֶה כִּי בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל
 מַלְכוּתָם מֵאִין כְּמוֹהַ :) אִין כְּמוֹהַ בְּאֵלֵהִים יי וְאִין כְּמַעֲשֵׂיהַּ :
 מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתָּהּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר : יי מֶלֶךְ
 יי מֶלֶךְ יי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : יי עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֵת עַמּוֹ
 בְּשָׁלוֹם : שִׁמְעַי יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד : אֶחָד אֱלֹהֵינוּ בְּרוּךְ
 אֲדוֹנֵנוּ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ : אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גְּדוּל אֲדוֹנֵנוּ קְדוֹשׁ
 וְנוֹרָא שְׁמוֹ : אֶחָד אֱלֹהֵינוּ רַחוּם אֲדוֹנֵנוּ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ : אֵב
 הַרְחַמִּים הַטִּיבָה בְּרַצוֹנָה אֵת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם • כִּי בָהּ
 בְּטַחְנוּ מֶלֶךְ עוֹלָמִים : וְעַתָּה קוּמָה יי אֱלֹהִים לְנוּחָה אַתָּה וְאֶרֶץ
 עֲזָרָה • כִּהְנִיָּה יי אֱלֹהִים יִלְבְּשׁוּ תְּשׁוּעָה וְחֲסִידֶיהָ יִשְׁמְחוּ בְּטוֹב :
 בְּעִבּוֹר דְּוֹר עֲבָדָהּ אֵל תֵּשֵׁב פָּנֵי מְשִׁיחָהּ : יי אֱלֹהִים אֵל תֵּשֵׁר
 פָּנֵי מְשִׁיחָהּ זְכָרָה לְחֻסְדֵי דְּוֹר עֲבָדָהּ : וַיְהִי בְּנִסְעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה קוּמָה יי וַיַּפְּצוּ אֵיבֵיהָ וַיִּנְסּוּ מִשְׁנֵאֵיהָ מִפְּנֵיהָ : קוּמָה עֲזָרָתָה
 לָנוּ וּפְרִנּוּ לְמַעַן חֻסְדָּהּ : קוּמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה
 תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם : קוּמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבָה זְכָר חֲרָפֶיהָ מְנִי
 נִבְּל כָּל הַיּוֹם : קוּמָה יי קְדָמָה פָּנֵינוּ הַכְרִיעֵהוּ פְּלִטָה נִפְיִי מִרְשַׁע
 חֲרָבָהּ : קוּמָה יי הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִי הַכִּיַת אֵת כָּל יוֹיְבֵי לַחֵי

שני רשעים שברת : קומה יי אל נשא ידיך אל תשכח עננים :
 קומה יי אל יעז אנוש יפוטו גוים על פניך : קומה יי למנוחתך
 אהה וארון ענה : כהניך ילבשו צדק וחסידך ירגנו : בעבור
 דוד עבדך אל תשב פני משיחך : יי אלהים אל תשב פני
 משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך : הכל הבו גדל לאלהינו ותנו
 כבוד לתורה : כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלם : יי שמך
 לעולם יי זכרך לדר ודר : יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה
 יאדיר : גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו : רוממו יי אלהינו
 השתחוו להדום רגליו קדוש הוא : רוממו יי אלהינו והשתחוו
 להר קדשו כי קדוש יי אלהינו :

תאיר נונה * תאיר נונה * תאיר נונה * נונה תאיר ותגיה : תבא
 חכמה * תבא חכמה * תבוא חכמה * חכמה תבא
 מחכמה : תגיה נהורא * תגיה נהורא * תגיה נהורא * נהורא
 תגיה ותשגים : תדלה יופיפה * תדלה יופיפה * תדלה יופיפה *
 יופיפה תדלה ותדלג : תהנה אהובה * תהנה אהובה * תהנה
 אהובה * אהובה תהנה בכל מיני : תופיע מראך * תופיע מראך *
 תופיע מראך * מראך תופיע ותודיע : תורח בלה * תורח בלה *
 תורח בלה * בלה תורח ותזכיר : תחשה יקרה * תחשה יקרה *
 תחשה יקרה * יקרה תחשה בעל ידי משה : תשופנה נופת *
 תשופנה נופת * תשופנה נופת * נופת תשופנה כמנה : מיקרה *
 מיקרה * מיקרה * מיקרה * מלמדת * מעטרת * מכתרת *
 ואפדת : למתן תורה מסיני נתונה * על ידי ענו נכונה : לנגן
 הדל ולומר * לאל ישרון שומר : לסוקר נמוכים תככים * עם
 נמו מברכים : לעונה עשוקים מפעמקים * ליראתו דבקים :
 ליאה בכל מראית * צורתה בטוהר מרגלית : קודחת בטוהר
 בוהר * ראויה להתעלות יותר מזוהר : שרויה על הראש
 ציץ ונזר * תרונה פרהסיא בגבירה בת מלך * תפוז פרפריותיה
 מעין המתגבר : אשרי העם שלו ככה * מנגן ואומר לו מי
 מוה * למשפיל גבוהים עד דבא * ומרים שפלים עד המלוכה :
 ונגנים מנצחים ואומרים לו כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך

יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכַבּוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ :
 מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר : " מֶלֶךְ
 " מֶלֶךְ " יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : " עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן " יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ
 בְּשָׁלוֹם : יִמְלֹךְ " לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ : אַתָּה
 הוּא " לְבָרְךָ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם
 הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מַחִיָּה אֶת
 כָּל־ם וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים : אָנָּה " הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה " יִ
 הַצְּלִיחָה נָּא אָנָּה " עֲנֵנוּ בַיּוֹם קִרְאָנוּ : אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים הוֹשִׁיעָה
 נָּא אָנָּה לְבָבוֹת הַצְּלִיחָה נָּא אָנָּה וּמוֹשִׁיעַ עֲנֵנוּ בַיּוֹם קִרְאָנוּ :
 דוֹרְךָ פּוֹרָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה הַדּוֹר בְּלָבוֹשׁ הַצְּלִיחָה נָּא אָנָּה וְזוֹכֵר
 הַנְּשַׁכְּחוֹת עֲנֵנוּ בַיּוֹם קִרְאָנוּ : זוֹכֵר הַבְּרִית הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה חֲנוּן
 וְרַחוּם הַצְּלִיחָה נָּא אָנָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל עֲנֵנוּ בַיּוֹם קִרְאָנוּ : וְצַדִּיקְךָ
 אֱלֹהִים עַד מְרוֹם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ גְּדוּלוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ : מִי
 כְּמִכָּה בָּאֱלִים " מִי כְּמִכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ גּוֹרָא תְהִלּוֹת עוֹשֶׂה
 פְּלֵא הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : מִי כְּמִכָּה אוֹמֵר וּמְקִים אָנָּה וּמִי כְּמִכָּה
 בְּחֹר בְּשַׁחֲקִים אָנָּה וּמִי כְּמִכָּה גְּדִלְךָ בְּפִי יוֹנְקִים אָנָּה הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
 שְׁמֶךָ : מִי כְּמִכָּה דָר בְּעֶרְבוֹת אָנָּה וּמִי כְּמִכָּה הַדּוֹר בְּרַבֵּי רַבְבוֹת אָנָּה
 וּמִי כְּמִכָּה וְזוֹכֵר בְּרִית אָבוֹת הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : מִי כְּמִכָּה
 זוֹכֵר וּפּוֹקֵד כָּל אָנָּה וּמִי כְּמִכָּה חַי וְקַיִם יְכוּל אָנָּה וּמִי כְּמִכָּה טוֹב וּמְטִיב
 לְכָל אָנָּה הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : מִי כְּמִכָּה יוֹדֵעַ מַעֲשִׂים אָנָּה וּמִי כְּמִכָּה
 כּוֹבֵשׁ בְּעַסִּים אָנָּה וּמִי כְּמִכָּה לְהַצְּדִיק עַמוּסִים אָנָּה הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
 שְׁמֶךָ : כִּי " הוּא הָאֱלֹהִים הַרוֹכֵב בְּשְׁמֵי שְׁמֵי קִדְם הֵן יִתֵּן
 בְּקוֹלוֹ קוֹל עוֹז : עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
 וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּר וְיִתְהַלֵּל שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי
 הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : יִתְרוֹמֵם זֶה אֱלֹהֵינוּ בְּסוֹד
 קְדוּשָׁתוֹ רַבָּה נֶאֱדָר הוּא אָנָּה יִתְעַלֶּה וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי
 הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : יִתְרוֹמֵם גְּאוֹת לְבַשׁ בְּמַלְאָכִים
 דּוֹרֵי דוֹרוֹת מְהַלְלִים וּמְמַלִּיכִים אָנָּה יִתְעַלֶּה וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
 מַלְכֵי הַמַּלְכִּים : יִתְרוֹמֵם הֵיךְ וְהוֹה וְהִיָּה וּמִכָּל נֶעְלָם אֱלֹהֵי
 עוֹלָם וְאֱלֹהֵי הַכֹּל יִשְׁלַם אָנָּה יִתְעַלֶּה וְיִתְנַשֵּׂא בְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
 לְעוֹלָם

לְעוֹלָם : יִתְרוֹמֵם זָךְ וַיִּיָּשֶׁר בְּמְרוֹמַיִם חַי וְקַיִים וּמְלֵא רַחֲמַיִם :
 יִתְעַלֶּה וַיִּתְנַשֵּׂא בְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים :
 יִתְרוֹמֵם שֵׁם שְׂדֵי בְרָבִי רַבְבָּה • תָּמִים בְּכֹל אֲשֶׁר יֵצֵא וְאֲשֶׁר בָּא •
 יִתְעַלֶּה וַיִּתְנַשֵּׂא בְּעוֹלָם הוּהוּ וּבְעוֹלָם הֵבֵא • כְּרֻצָּנוּ וּכְרֻצוֹן יִרְאוּ
 וּכְרֻצוֹן כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל : וְתִגְלַה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ מֵהֵרָה וַיַּחֲזֵן
 וַיִּרְחַם פְּלִיטָתוֹ וּפְלִיטַת כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּתְנַנּוּ (תָּמִיד) לַחֵן וּלְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים וּלְרֻצוֹן בְּהַמּוֹן רַחֲמָיו הַרְבִּים וּכְרוֹב חֲסָדָיו הַגְּדוֹלִים
 וְאָמְרוּ אָמֵן : אֵב הַרַחֲמִים אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם הוּא יַחוּס וַיִּגַן וַיַּחְמוּל
 וַיִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכֹל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם
 וְאָמְרוּ אָמֵן : וְעַל מְרֵי רַבּוֹתֵינוּ וּמְנַהֲיָנוּ דוֹרְנוּ • אֲזָרֵם יְאִיר כְּאֹזֶר
 שְׂבָעֵתִים • בְּגִיְתָם יִרְבוּן כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם • גַּם תִּלְמִידֵיהֶם כְּזוֹהָר
 הַרְקִיעַ • דָּתָם תִּעְמּוֹד וְלֹא תִמּוּט • הֵם מִתּוֹקִים מִדְּבֶשׁ וְלֹא
 יִמְעֹטוּ • וְגַם הַכְּמַתָּם לֹא תִשְׁכַּח • זְכָרָם לְנֶצַח לֹא יִמְנַע • וְגַר
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְבֶּה מִלְּפָנָיו לְעוֹלָם וָעֶד וְאָמְרוּ כָּל הָעָם אָמֵן :
 אֲהַבְתוּ יוֹדִיעַ לָכֶם • בִּרְכַתּוֹ יִשִּׁים עֲלֵיכֶם • גּוֹאֵל יַחֲיֵשׁ לָכֶם •
 הַגּוֹל יַגְדֵּל אֶתְכֶם • הַדּוֹר בִּלְבוּשׁ יוֹאֲדָר מִכֶּם • וּמּוֹת אֵל יִמְשׁוּל
 בְּכֶם • זַעַף הַיִּשְׁטָן יִסִּיר מֵעֲלֵיכֶם • חֲמֵלְתוֹ יַחְמוּל עֲלֵיכֶם • טוֹב עֵין
 יִיטִיב לָכֶם • יֹצֵר הַרְעַ יִסִּיר מֵעֲלֵיכֶם • כָּל הַבְּרָכוֹת יִסּוּבְבוּ אֶתְכֶם •
 לְוִית חֵן יַחֲזֵן עֲלֵיכֶם • מִשְׁאֲלוֹתֵיכֶם יִמְלֵא לָכֶם • נוֹעֵם נוֹצְרָכֶם
 יַחֲזֵן לָכֶם • שִׁיחַ שְׂפָתוֹתֵיכֶם יִשְׁעָה מִכֶּם • עוֹז וַיִּשׁוּעָה יִצְמִיחַ לָכֶם •
 פְּדוּת וּגְאֻלָּה יִשְׁלַח לָכֶם • צְדָקָה תְרוֹמֵם אֶתְכֶם • קוֹמְמִיּוֹת
 יוֹלִיכְכֶם • רֵאשִׁית חֲכָמָה יִלוּה לָכֶם • שְׂאֲנָן וּבִטָּח יוֹשִׁיבְכֶם •
 הוֹרָה תְּמִימָה יַחֲיִיכֶם וַיִּוְשִׁיעֶכֶם וְאָמְרוּ כָּל הָעָם אָמֵן :

ואומרים כי שם ה' הקרא וכו' :

אם חל בשבת קורין שבעה גברי בפרשת ראה • וכשחל בחול מתחילין כל הבכור וקורין בו חמשה גברי וזו היא הקריאה •

כִּי יִמְכַר לְךָ אֲחִיךָ הָעֵבְרִי אֹו הָעֵבְרִיָּה וְעִבְדָּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה
 הַשְּׁבִיעִת תִּשְׁלַחְנוּ חִפְשֵׁי מַעֲמָךְ : וְכִי תִשְׁלַחְנוּ חִפְשֵׁי מַעֲמָךְ
 לֹא תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם : הָעֲנִיֵּק תִּעֲנִיֵּק לוֹ מִצְאֲנָהּ וּמִגִּרְנָהּ וּמִיִּקְבָּהּ
 אֲשֶׁר בִּרְכָה יְהוָה אֱלֹהֶיהָ תִתְּנֶנּוּ לוֹ : וּזְכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם

מצרים ויפדה יהוה אלהיה על-כן אנכי מצוה את-הדבר הזה
היום : ע"כ קורא הראשון והיה כפי-אמר אליה לא אצא מעמך כי
אהבה ואת-ביתה כי טוב לו עמך : ולקחת את-המרצע ונתתה
באזנו ובדלת והיה לה עבד עולם ואף לאמתה תעשה-כן :
לא יקשה בעינה בשלחה אתו חפשי מעמך כי משנה שכר
שכיר עבדה שש שנים וברכה יהוה אלהיה בכל אשר תעשה :
ע"כ קורא השני פ כל-הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר
תקדיש ליהוה אלהיה לא תעבד בכור שורך ולא תגז בכור
צאנך : לפני יהוה אלהיה תאכלנו שנה בשנה במקום אשר
יבחר יהוה אתה וביתה : וכי-יהיה בו מום פסח או עור כל מום
רע לא תזבחנו ליהוה אלהיה : בשעריך תאכלנו הטמא והטהור
יחדו בצבי וכאיל : רק את-דמו לא תאכל על-הארץ תשפכנו
במים : ע"כ קורא הראשון כשחל בחול פ

שמור את-חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיה כי בחדש
האביב הוציאה יהוה אלהיה ממצרים לילה : וזכתה פסח ליהוה
אלהיה צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם : לא
תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל-עליו מצות לחם עני כי
בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את-יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חיך : ע"כ קורא השני ולא יראה לה שאר בכל-גבלה
שבעת ימים ולא ילון מן-הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון
לבקר : לא תוכל לזבח את-הפסח באחד שעריך אשר-יהוה
אלהיה נתן לה : כי אם-אל-המקום אשר יבחר יהוה אלהיה
לשכן שמו שם תזבח את-הפסח בערב כבוא השמש מועד
צאתך ממצרים : ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיה
בו ופנית בבקר והלכת לאהליה : ששת ימים תאכל מצות וביום
השביעי עצרת ליהוה אלהיה לא תעשה מלאכה : ע"כ קורא
השלישי שבעה שבעת תספר-לה מהחל חרמש בקמה תחל לספר
שבעה שבעות : ועשית חג שבעות ליהוה אלהיה מסת נרבת
ידך אשר נתן כאשר ברכה יהוה אלהיה : ושמת לפני יהוה
אלהיה אתה וזבחה ובחה ועבדה ואמתה והלוי אשר בשעריך

קריאה והפטרה ליום שמיני של פסח

קכט

והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו שם : וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת
ועשית את החקים האלה : ע"כ קורא הרב

חג הסוכת תעשה לה שבעת ימים באספה מנגנה ומיקבה :
ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך וחלוי והגר
והיתום והאלמנה אשר בשעריך : שבעת ימים תחג ליהוה
אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכה יהוה אלהיך בכל
תבואתך ובכל מעשה ידך וחיית אך שמח : שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג
המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את פני יהוה
ריקם : איש במתנת ידו בברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך :

ואומר חזי קדיש ואחר כך מוסיף ספר תורה אחר ואומרים הסיבנו וכו' והמפטיר קורא
בפרשת פינחס והקרבתם כהתמול ואומר חזי קדיש ומפטירין בישיבה י"ה ואומר הסוכות

עוד היום בנב לעמד ינפף
ידו הר בתציון גבעת
ירושלם : הנה האדון יהוה
צבאות

אמיר דאחמר על ידי ישעיה
נביאה :
עד כען יומא רב וסני עבן ליה
למי על הא בנחריב מלפא
דאהור נטר ועבד תלחא אונין

ודבר עמיה ארבעין אלפין וספנין דהתב דבני מלכין קטרי תנא יתבין
בהון ודבר עמיה מאתן אלפין אחירי סייפין ורומחין ודבר עמיה מאתן
ושתין אלפין מבצעי גידין גוברין דבתטין קדמוחי מאה אלפין אורבא
דמשריתיה ארבע מאה פרסין צנאר כוסותיה ארבעין פרסין מנין משריתיה
מאתן ושתין אלפין רבוא תבר חד וכן אתו על אברהם כד רמו ותיה לגו
נרא בקדמא וכן עתירין למיתי עם גוג ומגוג כד ישרם עלמא קיציה
למתפרקא משריתא קדמיתא כד עברו בירדנא שחו מיא בתו בירדנא
משריתא תניתא כד עברו בירדנא דלו עקבי סוסותא ושחו מיא משריתא
תליתאה תגרו ברין ושחו מיא אתא וקם בנוב קרית בתניא לקביל שורה
דירושלם עני ואמר לחילותיה תלא דא היא קרתא דירושלם העלה
ארגישית כל משריתי ועלה ארגשית כל מדינתי הא היא ועיקא וחלשא
ככל כרבי עממא דכבישית בתקוף ידי עלה קא מניד ברשיה טוביל
ומיתי ביריה על טור בית מקדשא די בציון ועל עזרתא דבירושלם :
הנה חלף דאדנרבכ סנחריב מלפא דאתור הא רבון עלמא

צבאות

T.I. Mahazor

33

לג

הפטרה ליום שמיני של פסח

צבאות מסעך פארה במערצה
 ורמי הקומה גרעים והנבהים
 ישפלו : ונקף סבכי היער
 בברזל והלבנון באדיר יפול :
 ויצא חטר מגזע ישי ונצר
 משרשיו יפרה : ונחה עליו רוח
 יהוה רוח חכמה ובינה רוח
 עצה וגבורה רוח דעת ויראת
 יהוה : והריחו ביראת יהוה
 ולא למראה עיניו ישפוט ולא
 למשמע אזניו יוכיח : ושפט
 בצדק דלים והוכיח במישור
 לענוי ארץ והכה ארץ בשבט
 פיו וברוח שפתיו ימית רשע :
 והיה צדק אזור מתניו
 והאמונה אזור חלציו : וגר זאב
 עם כבש וגמר עם גדי ירביץ
 ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער
 קטן נהג בם : ופרה ורב הרעינה
 יחדו ירביצו ילדיהן ואריה
 בבקר יאכל חבן : ושעשע יונק
 על חר פתן ועל מאורת צפעוני
 גמול ידו הדה : לא ירעו ולא
 ישחיתו בכל הר קדשי כי
 מלאה הארץ דעה את יהוה
 כמים לים מכסים : והיה ביום
 ההוא שרש ישי אשר עמד לגם
 עמים

צבאות רמי קטול במשריתה כבעוט
 המתבעט במעצרתא ורמא קומה
 יתקטפון ותיקפא ומאכון : ונקף
 ויקטר גברי רישי משריתה
 המתגברין בברזלא ועברי קרביה
 על ארעא דישראל יתרמון : ויצא
 ויפוק מלכא מבנוהי דושי ומשיחא
 מבני בנוהי יתרבי : ונחה ותשרי
 עלוהי רוח נבואה מן קדם יי רוח
 חכמה וסובלתנו רוח מלך וגבורה
 רוח מבע ורחלתא דני : והריחו
 ויקרביניה לדחלתא דני ולא לחיוו
 עינוהי יהי דאון ולא למשמע
 אוזנוהי יהי מוכח : ושפט וידון
 בקושטא מסבנין ויוכח בהימנותא
 מחשובי עמא דארעא וימחי חיבי
 ארעא כמיומר פומיה ובממלל
 שפותיה יהי מאית ארמילוס רשיעא :
 והיה ויהון צדיקא סחור סחור ליה
 ועברי הימנותא יהון מקרבין ליה :
 וגר פיומוהי המשיחא דישראל יסגי
 שלמא בארעא וידור דיבא עם
 אמרא ונמרא עם גדיא ישרי ועגלא
 ואריא ופטים כחדא ויניק זעיר יהי
 מדבר להון : ופרח ותורתא ודיבא
 ירעיין כחדא ישרון בניהון ואריא
 כחורא וכול תכנא : ושעשע ויחיד
 ינקא על חור חוי פרזן ועל חיוו
 גדלוי עיני חוי חורמן חסילא ידוהי
 יושיט : לא לא יבאשון ולא יחבלון
 בכל טורא דקדשי ארי הרמלי
 ארעא למדע ית החלתא דני במיא
 די לנמא חפן : והיה ויהי בעדנא בהיא בר בריה דושי עתיד היקום את

לעממא

עמים אליו גוים ידרשו והיתה
מנחתו כבוד : והיה ביום
ההוא יוסיף אדני שנית ידו
לקנות את שאר עמו אשר
ישאר מאשור וממצרים
ומפתרום ומבוש ומעילם
ומשנער ומחמת ומאיי הים :
ונשא גם לגוים ואסף גדתי
ישראל ונפצות יהודה יקבץ
מארבע כנפות הארץ : וסרה
קנאת אפרים וצררי יהודה
יכרתו אפרים לא יקנא את
יהודה ויהודה לא יצר את
אפרים : ועפו ככתף פלשתים
ימה יחדו יבזו את בני קדם
אדום ומואב משלוח ידם ובני
עמון משמעתם : והחרים יהוה
את לשון ים מצרים והניף ידו
על הנהר בעים רוחו והכהו
לשבעה נחלים והדריו
בנעלים : והיתה מסלה לשאר
עמו אשר ישאר מאשור באשר
היתה לישראל ביום עלתו
מארץ מצרים : ואמרת ביום
ההוא אודך יהוה כי אנפת בי
ישב אפך ותנחמני : הנה אל
ישועתי אבטח ולא אפחד
כי עני וזמרת יה יהוה ויהי
לי לישועה : ושאתם מים
בישון ממעיני הישועה :
ואמרתם

לעממיא ליה מלכוון ישתמעון ויהי
בית מישרוהי כיקר : והיה ויהי
בעדנא בהוא יוסיף יי הנגרות
גבורתיה למפרוקת שארא העמיה
דאשתאר מאחור וממצרים ומפתרום
ומהודו ומעילם ומכבל ומחמת
ומנגות ימא : ונשא ויוקוף את
לעממיא ויבנש מבדרי ישראל
ונלות יהודה יבנש מארבע רוחי
ארעא : וסרה ותערי קנאתא דבית
אפרים ודמעיקין לדבית יהודה
ישתעון דבית אפרים לא יקנון
לדבית יהודה ודבית יהודה לא
יעיקון לדבית אפרים : ועפו ויתחפרון
כהף חר לממחי פלשתאי די
במערבא בתרא יבזון ית בני מרנחא
באדום ומואב וישטון ידיהון ובני
עמון ישתמעון לחון : והחרים ויבש
יי ית לישן ימא המצרים וידים מחת
גבורתיה על פרת במימר גבוהי
וימחיניה לשבעא נחלין ויהכון ביה
בסנדלין : והיתה ותחי אורח כבישא
לשארא העמיה הישתאר מאחור
כמה דתות לישראל ביום מסקהון
מארעא המצרים : ואמרת ותימר
בעדנא התיא אודי קדמך יי ארי
על דחבית קדמך הות רונך עלי
וכדו דחבית לאורייתא יתוב רונך
מני ותרחס עלי : הנה הא על מימר
אלהא פורקני אגא רחיץ ולא
אודעע ארי רוקפי ורגושבתי
דחילא יי אמר במימריה ויהוה לי
לפרוק : ושאתם ותקבלון אולפן
תרת בחדירה מבחירי צדיקא :
ותימרוך

הפטרה ליום שמיני של פסח

ואמרתם ביזם ההוא הודו
ליהיה קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילותיו הזכירו כי
נשגב שמו : זמרו יהוה כי
גאות עשה מודעת זאת בכל
הארץ : צהלי ורני יושבת ציון
כי גדול בקרבך קדוש ישראל :

ואמרתם ותימרון בעדנא התיא אודו
קדם יי צלו בשמיה חוו בעממא
עוברוהי ארברו ארי תקיף שמיה :
זמרו שבחו קדם יי ארי גבורין עבר
בליא דא בכל ארעא : צהלי פועי
ושבחי כנשתא רציון ארי רבא אמר
לאשראה שכינתיה בגווד קדישא
הישראל :

גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל :

על דא יהבך וישתבח שמיה די אלהא רבא וקדישא לעלם ולעלמי עלמא :
ואומר הכרכות ואומרים מי שברך ויהי רנון אשרי ויהללו ומחזירין ס"ת למקומו וגומרים
תפלתם כלהמול ואומרים עושה שלום שכתוב למעלה ביום שני :
ביום טוב אחרון של רגל נהגו להעלות זכרון נשמות אבותיהם וקרוביהם לטובה ולומר
מי שברך על כל אחד בכדר לה' למנוחת המת או לשלום החיים איש כברכת ה'
אשר נתן לו . ויש לזכרון נשמות סמך מספרי האומר בלשון זה . כפר לעמד ישראל אלו
החיים . אשר פדית . אלו המתים . מלמד שהמתים זריכין כפרה :

סדר זכרון נשמות

יזכור אלהים לטובה את נפש רבי פלוני . או מרת פלונית שהלך או שהלכה
לחיי העולם הבא עם נפש אברהם יצחק ויעקב או שרה
רבקה רחל ולאה אשר הם חיים בגן עדן שיתן רבי פלוני . או מרת
פלוני בנו או קרובו מה שידבנו לבו לצדקה או לשמן המאור לכפרת
נפשו ולזכרון טוב . הקדוש ברוך הוא יכין לו מנוחה אשר ייטב
לו ותהיה נפשו צרורה בצרור החיים הנצחיים בגן עדן תחת
כסא הכבוד ולעת תחיית המתים יקיץ וירגן עם יתר שוכני עפר
כרבותיב יחיו מתיה גבלתי יקומון הקיצו ורגנו שוכני עפר : ואל
פלוני בנו או קרובו או מיורעו יתן יי שכר טוב וחיים טובים בעולם הזה
ובעולם הבא וימלא משאלות לבו ולבנו לטובה ויצמיח לו ורגנו
ישועה בקרוב וכן יהי רצון ונאמר אמן :

סדר התרת נדרים

ברשות בית דין של מעלה וברשות בית דין של מטה . וברשות
תורתנו הקדושה וברשות סנהדרי גדולה . וברשות
סנהדרי קטנה וברשות הקהל הקדוש הזה . מותרים יהיו כל
קלות

קללות אלות שמתות חרמים אררים נדויים בטויים בשופים וכל דברים רעים וחלומות רעים שהושמו בבית שום יהודי או יהודית ובכרס אותם שהושמו על רבי פלוני או מרת פלונית או על שום אחר מבני ביתו קללות שקללוהו אחרים או שקלל הוא את עצמו או שקלל הוא את אחרים בין בשגג בין במזיד בין בכעס בין ברצון בין בכונה בין שלא בכונה באי זה צד ואופן שיהיה ברשות הקדוש ברוך הוא ובית דינו פמליא של מעלה ופמליא של מטה יהיו כלם בטלין ומבטלין וחשובין בכלי חרש הנשבר שאין בו ממש שביתין ושביקין לא שרירין ולא קיימין ככתוב ולא ידבק בידה מאומה מן החרס למען ישוב יי מחרון אפן ונתן לה רחמים ורחמך והרבה באשר נשבע לאבתך וכתוב ולא אבה יי אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יי אלהיך לה את הקללה לברכה כי אהבה יי אלהיך וכתוב ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום :

מי שברך אברהם יצחק ויעקב אבותינו שרה רבקה רחל ולאה הוא יברך רבי פלוני או מרת פלונית הוא ואביו ואמו ואחיו ואחיותיו אשתו ובניו ובנותיו דודיו וגיסיו נכדיו וקרוביו ומידעיו וכל ישראל בעבור שיתן מה שידבנו לבו לצדקה או לשמן המאור בכל אופן שיתנם בשכר זה יברכהו הקדוש ברוך הוא וישמרהו ויצלהו מכל צרה וצוקה וינוחו עליו ועלינו כל הברכות ויבטל מעדיו ומעלינו כל גזרות קשות וכל חלומות רעים ויתן לו בנים זכרים עוסקי תורה ומקיימי מצות בישראל וימלא כל משאלות לבו ולבנו לטובה ויצמיח לנו ישועה בקרוב וכן יהי רצון ונאמר אמן :

בטחה של יום טוב אחרון אומרים מה נאוו תהלה לדור ובה לציון וכל הסדרה וקדיש עד לעילא ומתפללין תפלה בלחש כסדר של שחרית ונוהגין לקרות מנלת סיר השירים שחברה שלמה המלך ע"ה על עיקר נחולת מרים ושאר הנחולות ה' ילח לנו משיח זקנו וישיב שכוהנו ויבנה בית המקדש במהרה בימינו ונשמח בנגונים וקול רננים חנן :

פרקי אבות

שנוהגים לאומרים בשבתות שזין פסח לשבועות אחד לכל שבת :

יחידי סגולה נוהגים לאומרים פרק אחד בכל יום משעת ימי השבוע וכן שבת חוזרים לאומרים כולם יחד

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצור מטעי מעשה ידי להתפאר :

פרק ראשון

א משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה הם אמרו שלשה דברים הוו מתונים בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סג לתורה : ב שמעון הצדיק היה משרי כנסת הגדולה הוא היה אומר על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים : ג אנטיגנוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק הוא היה אומר אל תהיו בעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס אלא הוו בעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס ויהי מורא שמים עליכם : ד יוסי בן יעזר איש צרידה ויוסי בן יוחנן איש ירושלם קבלו מהם יוסי בן יעזר (איש צרידה) אומר יהי ביתך בית ועד לחכמים והוי מתאבק בעפר רגליהם והוי שותה בצמא את דברייהם : ה יוסי בן יוחנן איש ירושלם אומר יהי ביתך פתוח לרוחה ויהיו עניים בני ביתך ואל תרבה שיחה עם האשה באשתו אמרו קל והומר באשת חבירו מכאן אמרו חכמים כל המרבה (זמן שאדם מרבה) שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו ובוטל מדברי תורה וסופו ירש גהינם : ו יהושע בן פרחיה ונתאי הארכלי קבלו מהם יהושע בן פרחיה אומר עשה לה רב וקנה לה חבר והוי דן את כל האדם לכף זכות : ז נתאי הארכלי אומר הרחק משכנ רע ואל תתחבר לרשע ואל תתיאש מן הפורענות : ח יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח קבלו מהם יהודה בן טבאי אומר אל תעש עצמך כעורכי הדיינים וכשיהיו בעלי הדין עומדין לפניך יהיו בעיניך כרשעים וכשנפטרין מלפניך יהיו

יהיו בעיניך כזכאין כשקבלו עליהם את הדין : ט שמעון בן
 שטח אומר הוי מרבה לחקור את העדים והוי זהיר בדבריה
 שמא מתוכם ילמדו לשקר : י שמעיה ואבטליון קבלו מהם
 שמעיה אומר אהוב את המלאכה ושנא את הרבנות ואל
 תתודע לרשות : יא אבטליון אומר חכמים הזהירו בדבריכם
 שפא החובו חובת גלות ותגלו למקום מים הרעים וישתו
 התלמידים הבאים אחריכם וימותו ונמצא שם שמים מתחלל :
 יב הלל ושפאי קבלו מהם הלל אומר הוי מתלמידיו של
 אהרן אוהב שלום ורורף שלום אוהב את תבריות ומקרבן
 לתורה : יג הוא היה אומר ננד שמא אבד שמייה ודלא מוסיף
 יסיף ודלא יליף קטלא חייב ודאשתמש בתגא חלף הוא היה
 אומר אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני ואם לא
 עבשיו אימתי : יד שמאי אומר עשה תורתך קבע אמור מעט
 ועשה הרבה והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות : טו רבן
 גמליאל אומר עשה לה רב והסתלק מן הספק ואל תרבה לעשר
 אומדות : טז שמעון בנו אומר כל ימי גדלתי בין החכמים ולא
 מצאתי לגוף טוב (אלא שתיקה) משתיקה ולא המדרש הוא
 העיקר אלא הפעשה וכל המרבה דברים מביא חטא : יז רבן
 שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים העולם עומד על
 הדין ועל האמת ועל השלום שנאמר אמת ומשפט שלום
 שפטו בשעריכם :

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את
 ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר יי חפץ
 למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ואומרים קדים לרבנן

פרק שני

רבי אומר איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם כל שהיא
 תפארת לעשיה ותפארת לו מן האדם והוי זהיר במצוה
 קלה כבחמורה שאין אתה יודע מתן שכרן של מצות והוי
 מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה
 הסתכל

הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה דע מה
למעלה ממך עין רואה ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים :
ב רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר יפה תלמוד
תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משפחת עון וכל תורה
שאין עמה מלאכה סופה בטלה וגוררת עון וכל העוסקין עם
הצבור יהיו עוסקין עמהם לשם שמים שזכות אבותם מסיעתם
וצדקתם עומדת לעד . ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה
כאלו עשיתם : ג הווי זהירין ברשות שאין מקרבין לו לאדם אלא
לצורך עצמן נראין באוהבין בשעת הנאתן ואין עומדין לו לאדם
בשעת דוחקו : ד הוא היה אומר עשה רצונו כרצונך כדי
שיעשה רצונך כרצונו . בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון
אחרים מפני רצונך : ה הלל אומר אל תפרוש מן הצבור ואל
תאמן בעצמך עד יום מותך ואל תדין את חברך עד שתגיע
למקומו . ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שסופו להשמע .
ואל תאמר לכשאפנה אשנה שמא לא תפנה : ו הוא היה אומר
אין בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד ולא הביישן למד ולא
הקפדן מלמד ולא כל המרבה בסחורה מחכים ובמקום שאין
אנשים השתדל להיות איש : ז אף הוא ראה גלגולת אחת
שצפה על פני המים אמר לה על דאטפת אטפוך וסוף מטיפך
יטופון : ח הוא היה אומר מרבה בשר מרבה רמה . מרבה
נכסים מרבה דאגה . מרבה נשים מרבה כשפים . מרבה שפחות
מרבה זמה . מרבה עבדים מרבה גזל . מרבה תורה מרבה
חיים . מרבה ישיבה מרבה חכמה . מרבה עצה מרבה תכונה .
מרבה צדקה מרבה שלום . קנה שם טוב קנה לעצמו . קנה
לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא : ט רבן יוחנן בן זכאי
קבל מהלל ומשמאי . הוא היה אומר אם למדת תורה הרבה
אל תחזיק טובה לעצמך כי לכה נוצרת : י חמשה תלמידים
היו לו לרבן יוחנן בן זכאי ואלו הן . רבי אליעזר בן הורקנוס
ורבי יהושע בן חנניה ורבי יוסי הכהן ורבי שמעון בן נתנאל
ורבי אלעזר בן עזריה הוא היה מונה שבחן רבי אליעזר בן

הורקנום בור סיד שאינו מאבד טפה • רבי יהושע בן חנניה
אשרי יולדתו • רבי יוסי הכהן חסיד • רבי שמעון בן נתנאל
ירא חטא • ורבי אלעזר בן ערך כמעין המתנבר : יא הוא היה
אומר אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים ואליעזר בן
הורקנום בכף שניה מכריע הוא את כלם : יב אבא שאול אומר
משמו אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים ואליעזר בן
הורקנום אף עמהם ואלעזר בן ערך בכף שניה מכריע הוא
את כלם : יג אמר להם צאו וראו איזו היא דרך ישרה
שידבק בה האדם רבי אליעזר אומר עין טובה רבי יהושע
אומר חבר טוב רבי יוסי אומר שכן טוב רבי שמעון אומר
הרואה את הנולד רבי אלעזר אומר לב טוב אמר להם רואה
אני את דברי רבי אלעזר בן ערך מדבריכם שבכלל דבריו
דבריכם : יד אמר להם צאו וראו איזוהי דרך רעה שיתרחק
ממנה האדם • רבי אליעזר אומר עין רעה • רבי יהושע אומר
חבר רע • רבי יוסי אומר שכן רע • רבי שמעון אומר הלוחה
ואינו משלם • אחר לוח מן האדם כאלו לוח מן המקום שנאמר
לוח רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן • רבי אלעזר אומר לב
רע • אמר להם רואה אני את דברי רבי אלעזר בן ערך
מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם : טו הם אמרו שלשה דברים
רבי אליעזר אומר יהי כבוד חברך חביב עליך כשליך ואל תהי
נזח לכעוס ושוב יום אחר לפני מיתהך • והוי מתחמם בנגד
אורן של חכמים • והוי זהיר בגחלתן שלא תבוה שנשיכתן
נשיכת שועל • ועקיצתן עקיצת עקרב • ולחישתן לחישת שרף •
ואף כל דבריהם בגחלי אש : טז רבי יהושע אומר עין הרע •
ויצר הרע • ושנאת הבריות • מוציאין את האדם מן העולם :
יז רבי יוסי אומר יהי ממון חברך חביב עליך כשליך והתקן
עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך וכל מעשיך יהיו לשם
שמים : יח רבי שמעון אומר הוי זהיר בקרית שמע ובתפלה
וכשאתה מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים
לפני המקום שנאמר כי אל חנון ורחום הוא ארך אפים ורב

חסד ונחם על הרעה : י רבי אלעזר אומר הוי שקוד ללמוד
 תורה ודע מה שתשיב לאפיקורוס • ודע לפני מי אתה עמל
 ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך : ב רבי
 טרפון אומר היום קצר והמלכה מרובה והפועלים עצלים והשכר
 הרבה ובעל הבית דוחק : כא הוא היה אומר לא עליה המלאכה
 לגמור • ולא אתה בן חורין ליבטל ממנה • אם למדת תורה
 הרבה נותנין לך שכר הרבה • ונאמן הוא בעל מלאכתך
 שישלם לך שכר פעולתך • ודע מתן שכרן של צדיקים לעתיד
 לבא :

רבי חכיה וכו' • וקריש דרכן

פרק שלישי

א עקביא בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים ואין
 אתה בא לידי עבירה • דע מאין באת ולאן אתה
 הולך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון מאין באת מטפה
 כרוחה • ולאן אתה הולך למקום עפר רמה ותולעה • ולפני מי
 אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא : ב רבי חנניה סגן הכהנים אומר הוי מתפלל בשלומה
 של מלכות שאלמלא מוראה איש את רעהו חיים בלעו : ג רבי
 חנניא בן תרדיון אומר שנים שיושבין ואין ביניהם דברי תורה
 הרי זה מושב לצים שנאמר ובמושב לצים לא ישב • אבל
 שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה שכינה שרונה ביניהם •
 שנאמר אז נדברו יראי יי איש אל רעהו ויקשב יי וישמע ויכתב
 ספר זכרון לפניו ליראי יי ולחושבי שמו • אין לי אלא שנים
 מנין שאפילו אחד שיושב ועוסק בתורה שהקדוש ברוך הוא
 קובע לו שכר שנאמר ישב בדר וידום כי נטל עליו : ד רבי שמעון
 אומר שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה
 כאלו אכלו מזבחי מתים • שנאמר כי כל שלחנות מלאו קיא
 צואה בלי מקום • אבל שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו
 עליו דברי תורה כאלו אכלו משלחנו של מקום • שנאמר וידבר
 אלי זה השלחן אשר לפני יי : ה רבי חנניה בן חכניאי אומר

הנעור בלילה והמהלך בדרך יחידי והמפנה לבו לבטלה • הרי זה מתחייב בגפשו : י רבי נחוניא בן הקנה אומר כל המקבל עליו עול תורה מעבירים ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ וכל הפורק ממנו עול תורה גוזרין עליו עול מלכות ועול דרך ארץ : י רבי חלפתא איש כפר חנניה אומר עשרה שיושבין ועוסקין בדברי תורה שכינה שרויה ביניהם שנאמר אלהים נצב בעדת אל • ומנין אפילו חמשה שנאמר ואגדתו על ארץ יסדה • ומנין אפילו שלשה שנאמר בקרב אלהים ישפוט • ומנין אפילו שנים שנאמר אז נדברו יראי יי איש אל רעהו • ויקשב יי וישמע • ומנין אפילו אחד שנאמר בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך : ה רבי אלעזר איש ברתותא אומר חן לו משלו שאתה ושקך שלו וכן בדרך הוא אומר כי ממה הכל ומידה נתנו לך : ט רבי שמעון אומר המהלך בדרך ושונה ומפסיק ממשנתו ואומר מה נאה אילן זה ומה נאה ניר זה מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בגפשו : י רבי דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר אומר כל תלמיד חכם שיושב ושונה ושוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בגפשו שנאמר רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך • יכול אפילו תקפה עליו מושנתו תלמוד לומר ופן יסורו מלככה כל ימי חייה הוא אינו מתחייב בגפשו עד שישב ויסירם מלבו : יא רבי חנינא בן דוסא אומר כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת • וכל שחכמתו קודמת ליראת חטאו אין חכמתו מתקיימת : יב הוא היה אומר כל שמעשיו מרבין מחכמתו • חכמתו מתקיימת • וכל שחכמתו מרבה ממעשיו • אין חכמתו מתקיימת : יג הוא היה אומר כל שרוח הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו אין רוח המקום נוחה הימנו : יד רבי דוסא בן הרכינס אומר שינה של שחרית ויין של צהרים • ושיחת הילדים וישיבת בתי כנסיות של עמי הארץ מוציאין את האדם מן העולם : טו רבי אלעזר המודעי אומר המחלל את הקדשים

והמבזה

פרקי אבות

והמבזה את המועדות והמלבין פני חברו ברבים והמפר בריתו של אברהם אבינו והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לא חלק לעולם הבא:
 רבי ישמעאל אומר הוי קל לראש ונוח לתשחורת והוי מקבל את כל האדם בשמחה: יי רבי עקיבא אומר שחוק וקלות ראש מרגילין את האדם לערוה: הי הוא היה אומר מסורת סיג לתורה מעשרות סיג לעושר נדרים סיג לפרישות סיג לחכמה שתיקה: יש הוא היה אומר חביב אדם שנברא בצלם חבה יתירה נודעת לו שנברא בצלם שנאמר כי בצלם אלהים עשה את האדם: כ חביבין ישראל שנקראו בנים למקום חבה יתירה נודעת להם שנקראו בנים למקום שנאמר בנים אתם ליי אלהיכם: כא חביבין ישראל שנמתן להם כלי חמדה חבה יתירה נודעת להם שנמתן להם כלי חמדה שבו נברא העולם שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורתיו אל תעזובו: כב הכל צפוי והרשות נתונה ובטוב העולם נדון והכל לפי רוב המעשה: כג הוא היה אומר הכל נתון בערבון ומצודה פרוסה על כל החיים החנות פתוחה והחנוני מקיף והפנקס פתוח והיד כותבת וכל הרוצה ללות יבא וילוה והנבאין מחזירין תדיר בכל יום ונברעין מן האדם בין מדעתו ובין שלא מדעתו ויש להם על מה שיסמוכו והדין דין אמת והכל מתקן לסעודה: כד רבי אלעזר בן עזריה אומר אם אין תורה אין דרך ארץ אם אין דרך ארץ אין תורה אם אין חכמה אם אין חכמה אין יראה אם אין בינה אין דעת אם אין דעת אין בינה אם אין קמח אין תורה אם אין תורה אין קמח: כה הוא היה אומר כל שחכמתו מרבה מפעשיו למה הוא דומה לאילן שענפיו מרבין ושרשיו מעטין והרוח באה ועוקרתו והיפכתו על פניו שנאמר והיה בערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: אכל כל שמעשיו מרבין מחכמתו למה הוא דומה לאילן שענפיו מעטין ושרשיו מרבין ואפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזין אותו ממקומו

שנאמר

שנאמר והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא חום והיה עלהו רענן ובשנת בצורת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי: כו רבי אלעזר בן חסמא אומר קנין ופתחי גדה הן הן גופי הלכות תקופות וג' משריאות פרפראות לחכמה:

רבי חנניס וכו' : וקדיש דרבנן

פרק רביעי

א בן זומא אומר איזהו חכם הלמד מכל אדם שנאמר מכל מלמדי השכלתי כי עדותיה שיהיה לי • איזהו גבור הכובש את יצרו • שנאמר טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר • איזהו עשיר השמח בחלקו • שנאמר יגיע בפיה כי תאכל אשריך וטוב לך • אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא • איזהו מכובד המכבד את הבריות שנאמר כי מכבדי אכבד וכו' יקלו: כ בן עזאי אומר הוי רץ למצוה קלה ובורח מן העבירה שמצוה גוררת מצוה ועבירה גוררת עבירה ששכר מצוה מצוה ושכר עבירה עבירה: ג הוא היה אומר אל תהי בו לכל אדם ואל תהי מפליג לכל דבר שאין לך אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו מקום: ד רבי לויטס איש יבנה אומר מאד מאד הוי שפל רוח בפני כל האדם שתקות אנוש רפה: ה רבי יוחנן בן ברוקה אומר כל המחלל שם שמים בסתר נפרעין ממנו בגלוי אחד שוגג ואחד מזיד בחלול השם: ו רבי ישמעאל (בנו) אומר הלומד על מנת ללמד מספיקין בידו ללמוד וללמד • והלומד על מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמד לשמור ולעשות: ז רבי צדוק אומר אל תעשם עטרה להתגדל בהם ולא קוררום לחפור בהם וכן היה הלל אומר ודאשתמש בתנא חלקי הא למדת כל הנהנה מדברי תורה נוטל חייו מן העולם: ח רבי יוסי אומר כל המכבד את התורה גופו מכבד על הבריות • וכל המחלל את התורה גופו מחלל על הבריות: ט רבי ישמעאל אומר החוישה עצמו מן הדין פורק ממנו איבה וגזל ושכועת שוא והגם לבו בהוראה שוטה רשע

וְגַם רוּחַ : י הוּא הָיָה אוֹמֵר אֵל תְּהִי דֵן יְחִידִי שְׂאִין דֵּן יְחִידִי
 אֵלָּא אֶחָד וְאֵל תֹּאמֵר קִבְלוּ דַעְתִּי שֶׁהֵן רִשְׁאִין וְלֹא אַתָּה :
 יא רַבִּי יוֹנָתָן אוֹמֵר כָּל הַמְקַיִּים אֶת הַתּוֹרָה מֵעוֹנֵי סוּפוּ לְקַיְימָה
 מֵעוֹשֵׁר וְכָל הַמַּבְטֵל אֶת הַתּוֹרָה מֵעוֹשֵׁר סוּפוּ לְבַטְלָהּ מֵעוֹנֵי :
 יב רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר הָיוּ מִמַּעַט בְּעַסְק וְעַסוּק בַּתּוֹרָה וְהָיוּ שֹׁפֵל
 רוּחַ בְּפָנָיו כָּל הָאָדָם וְאִם בִּטְלָתָּ מִן הַתּוֹרָה יֵשׁ לָךְ בְּטָלִים הַרְבֵּה
 כְּנִגְדְּךָ וְאִם עֲמַלְתָּ בַתּוֹרָה יֵשׁ לּוֹ שָׂכָר הַרְבֵּה לִיתֵן לָךְ : יג רַבִּי
 אֱלִיעֶזֶר (בֶּן יַעֲקֹב) אוֹמֵר הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת קָנָה לוֹ פְּרָקְלִיט
 אֶחָד וְהָעוֹבֵר עַבְדָּהּ אַחַת קָנָה לוֹ קְטִיגוֹר אֶחָד תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים
 טוֹבִים כְּתָרִים בְּפָנָיו הַפּוֹרְעָנוֹת : יד רַבִּי יוֹחָנָן הַסַּנְדְּלָר אוֹמֵר כָּל
 כְּנִסְיָה שֶׁהִיא לְשֵׁם שְׂמִים סוּפָה לְהַתְקַיִּים וּשְׂאִינָה לְשֵׁם שְׂמִים
 אֵין סוּפָה לְהַתְקַיִּים : טו רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן שִׁמּוֹעַ אוֹמֵר יְהִי כְבוֹד
 תְּלִמִידְךָ חָבִיב עֲלֶיךָ כְּשִׁלְךָ וְכְבוֹד חֲבֵרְךָ כְּמוֹרָא רַבָּךְ וּמוֹרָא
 רַבָּךְ כְּמוֹרָא שְׂמִים : טז רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר הָיוּ זְהִיר בַּתְּלָמוֹד
 שִׁשְׁנֵי תְּלָמוֹד עוֹלָה זְרוֹן : יז רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר שְׁלֹשָׁה כְּתָרִים
 הֵם כְּתָר תּוֹרָה וְכְתָר כְּהֵנָה וְכְתָר מַלְכוּת וְכְתָר שֵׁם טוֹב עוֹלָה
 עַל גְּבִיהֶן : יח רַבִּי נְהוֹרָאִי אוֹמֵר הָיוּ גּוֹלָה לְמָקוֹם תּוֹרָה וְאֵל
 תֹּאמֵר שֶׁהִיא תְּבוּאָה אַחֲרֶיךָ שֶׁחֲבֵרְךָ יְקִימוּהָ בִּידְךָ וְאֵל בִּינְתְּךָ
 אֵל תִּשְׁעַן : יט רַבִּי יְנָאִי אוֹמֵר אֵין בִּידְנוּ לֹא מִשְׁלֹת הָרִשְׁעִים
 וְאֵף לֹא מִיִּסוּרֵי הַצַּדִּיקִים : כ רַבִּי מַתִּיא בֶּן חֲרָשׁ אוֹמֵר הָיוּ
 מְקַדִּים בְּשִׁלּוּם כָּל אָדָם וְהָיוּ זָנֵב לְאַרְיוֹת וְאֵל תְּהִי רֹאשׁ לְשׁוֹעֲלִים :
 כא רַבִּי יַעֲקֹב אוֹמֵר הָעוֹלָם הַזֶּה דוֹמָה לְפְרוּזוֹדוֹר בְּפָנָיו הָעוֹלָם
 הַבָּא הַתְּקַן עֲצֻמְךָ בְּפְרוּזוֹדוֹר כְּדִי שֶׁתִּכְנַס לְטְרַקְלִין : כב הוּא
 הָיָה אוֹמֵר יִפָּה שְׁעָה אַחַת בַּתְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעוֹלָם
 הַזֶּה מְכַל חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא וְיִפָּה שְׁעָה אַחַת שֶׁל קוֹרַת רוּחַ
 בְּעוֹלָם הַבָּא מְכַל חַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה : כג רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן אֱלִיעֶזֶר
 אוֹמֵר אֵל תְּרַצֶּה אֶת חֲבֵרְךָ בְּשַׁעַת כְּעֶסוֹ וְאֵל תִּנְחַמְנוּ בְּשַׁעַת
 שְׂמִתּוֹ מוּטָל לְפָנָיו וְאֵל תִּשְׁאַל לוֹ בְּשַׁעַת נִדְרוֹ וְאֵל תִּשְׁתַּדֵּל
 לְרֹאוֹתוֹ בְּשַׁעַת קְלָקְלָתוֹ : כד שְׂמוּאֵל הַקָּטָן אוֹמֵר בְּנִפּוֹל אוֹיְבְךָ
 אֵל תִּשְׁמַח וּבַהֲכַשְׁלוֹ אֵל יִגַּל לְבָבְךָ פָּן יֵרָאֶה יְיָ וְרַע בְּעֵינָיו וְהַשִּׁיב

מֵעָלָיו אָפוּ: כִּי אֵלֵישַׁע בֶּן אֲבוּיָה אֹמֵר הַלּוֹמֵד (תּוֹרָה) יֵלֵךְ לְמָה
 הוּא דוֹמָה לְדָוִד כְּתוּבָה עַל נֵיר חֲדָשׁ וְהַלּוֹמֵד (תּוֹרָה) זָקֵן לְמָה
 הוּא דוֹמָה לְדָוִד כְּתוּבָה עַל נֵיר מְחוּק: כִּי רַבִּי יוֹסִי בַר יְהוּדָה
 אִישׁ כִּפּוּר הַבְּבִלִי אֹמֵר הַלּוֹמֵד מִן הַקְּטָנִים לְמָה הוּא דוֹמָה
 לְאֹכֵל עֲנָבִים קְהוּת וְשׁוֹתָה יַיִן מִגִּתּוֹ וְהַלּוֹמֵד מִן הַזְּקֵנִים לְמָה
 הוּא דוֹמָה לְאֹכֵל עֲנָבִים בְּשׁוֹלוֹת וְשׁוֹתָה יַיִן יִשָּׁן: כִּי רַבִּי אֹמֵר
 אֵל חֶסֶתְכֵךְ בְּקִנְיָן אֵלָּא בְּמָה שֵׁישׁ בּוֹ יֵשׁ קִנְיָן חֲדָשׁ מִלֵּא יִשָּׁן
 וְיִשָּׁן שְׁאֵפִילוֹ חֲדָשׁ אִין בּוֹ: כִּי רַבִּי אֶלְעָזָר הַקָּפָר אֹמֵר הַקְּנָאָה
 וְהַתְּאֵוָה וְהַכְּבוֹד מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם: כִּסּ הוּא הִיָּה
 אֹמֵר הַיְלָוִדִים לָמוֹת וְהַמְּתִים לְתַחִיּוֹת וְהַחַיִּים לִידוֹן לִידַע
 לְהוֹדִיעַ וְלְהוֹדִיעַ שֶׁהוּא אֵל הוּא הַיּוֹצֵר הוּא הַבּוֹרָא הוּא הַמְּבַיֵן
 הוּא הַדִּין הוּא הַעֵד הוּא הַבֹּעֵל דִּין וְהוּא עֵתִיד לְדוֹן בְּרוּךְ הוּא
 שְׂאִין לְפָנָיו (לֵא) עוֹלָה וְלֹא שִׁכְחָה וְלֹא מִשּׁוּא פָּנִים וְלֹא מִקַּח
 שָׁחַד שֶׁהַכֹּל שָׁלוֹ וְדַע שֶׁהַכֹּל לְפִי הַחֲשָׁבוֹן וְאֵל יִבְטִיחֶךָ יִצְרָךְ
 שֶׁהַשְּׂאוֹל בֵּית מְנוּס לֶךְ שֶׁעַל בְּרַחֲךָ אֲתָה נּוֹצֵר וְעַל בְּרַחֲךָ
 אֲתָה נּוֹלֵד וְעַל בְּרַחֲךָ אֲתָה חַי וְעַל בְּרַחֲךָ אֲתָה מֵת וְעַל בְּרַחֲךָ
 אֲתָה עֵתִיד לִיהוֹן דִּין וְחֲשָׁבוֹן לְפָנָי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא: רַבִּי חֲנַנְיָא וְכוּ' וְקַדִּישׁ דְּרַבְכִּין:

פרק חמישי

א בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם וּמָה תִּלְמוּד לּוֹמֵר וְהֵלֵא
 בְּמֵאֵר אַחַד יָכוֹל לְהַבְרָאוֹת אֵלָּא לְהַפְרַע מִן
 הַרְשָׁעִים שְׂמֵאֲבָדִין אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת וְלִיתָן
 שָׂכָר טוֹב לְצַדִּיקִים שְׂמִקְיָמִין אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה
 מְאֻמְרוֹת: ג עֲשָׂרָה דוֹרוֹת מְאָדָם וְעַד נַח לְהוֹדִיעַ כְּמָה אָרְךָ
 אִפִּים לְפָנָיו שְׁכַל הַדּוֹרוֹת הָיוּ מְכַעֲסִין וּבָאִין (לְפָנָיו) עַד שֶׁהִבִּיא
 עֲלֵיהֶם אֶת מִי הַמַּבּוּל: ד עֲשָׂרָה דוֹרוֹת מִנַּח וְעַד אֲבָרְהָם
 לְהוֹדִיעַ כְּמָה אָרְךָ אִפִּים לְפָנָיו שְׁכַל הַדּוֹרוֹת הָיוּ מְכַעֲסִין וּבָאִין
 עַד שֶׁבָא אֲבָרְהָם אֲבִינוֹ וְקִבֵּל (עָלָיו) שָׂכָר כָּלָם: ה עֲשָׂרָה נְסִיווֹנוֹת
 נִתְּנָסָה אֲבָרְהָם אֲבִינוֹ וְעַמְד בְּכָלָם לְהוֹדִיעַ כְּמָה חֲבָתוֹ שֶׁל
 אֲבָרְהָם

אברהם אבינו : ה' עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים ועשרה
 על הים : י' עשר מכות הביא הקדוש ברוך הוא על המצרים
 במצרים ועשרה על הים : י' עשרה נסיונות נסו אבותינו להקדוש
 ברוך הוא במדבר שנאמר וינסו אותי זה עשר פעמים ולא
 שמעו בקולי : ח' עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש
 לא הפילה אשה מריח בשר הקדש • ולא הסריח בשר הקדש
 מעולם • ולא נראה זכוב בבית המטבחים • ולא אירע קרי לכהן
 גדול ביום הכפורים ולא כבו גשמים אש של עצי המערכה •
 ולא נצחה הרוח את עמוד העשן • ולא נמצא פסול בעומר •
 ובשתי הלחם ובלחם הפנים • עומדים צפופים ומשתחוים רוחים •
 ולא הזיק נחש ועקרב בירושלם מעולם • ולא אמר אדם לחבירו
 צר לי המקום שאלין בירושלם : ט' עשרה דברים נבראו בערב
 שבת בין השמשות ואלו הן • פי הארץ • ופי הבאר • ופי האתון •
 והקשת • והמן • והמטה • והשמיר • והכתב • והמכתב • והלחות •
 ויש אומרים אף המזיקין • וקברו של משה רבינו • ואילו של
 אברהם אבינו • ויש אומרים אף צבת בצבת עשויה : י' שבועה
 דברים בגולם ושבועה בחכם • חכם אינו מדבר לפני מי שגדול
 ממנו בחכמה ובמנין ואינו נכנס לתוך דברי חבירו ואינו נבהל
 להשיב שואל ומשיב שומע ומוסיף שואל בענין ומשיב בהלכה
 ואומר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון ועל (מה) שלא שמע
 אומר לא שמעתי ומודה על האמת וחילופיהם בגולם : י"א שבועה
 מיני פורעניות באין לעולם על שבועה גופי עבירות מקצתן
 מעשרין ומקצתן אינן מעשרין (רעב של בצורת בא) מקצתן
 רעבין ומקצתן שבעין • גמרו שלא לעשר רעב של מהומה •
 ושל בצורת בא ושלא ליטול (את) החלה רעב של בליה בא :
 י"ב דבר בא לעולם • על מיתות האמורות בתורה שלא נמסרו
 לבית דין ועל פירות שביעית : י"ג חרב בא לעולם על ענוי הדין
 ועל עוות הדין ועל המורים בתורה שלא בהלכה : י"ד חיה רעה
 באה לעולם על שבועת שוא ועל חלול השם : טו גלות בא
 לעולם על עובדי עבודה אלילים ועל גלוי עריות ועל שפיכות

דמים ועל שמיטת הארץ : טו בארבעה פרקים הדבר מתרבה
ברביעית • ובשביעית • ובמוצאי שביעית • ובמוצאי החג שבכל
שנה ושנה • ברביעית מפני מעשר עני שבשלישית • בשביעית
מפני מעשר עני שבששית • במוצאי שביעית מפני פירות
שביעית • ובמוצאי החג שבכל שנה ושנה מפני גזל מתנות
עניים : יז ארבע מדות באדם האומר שלי שלי ושלקי ושלקי • זו
מדה בינונית • ויש אומרים זו מדת סדום • שלי ושלקי ושלקי
שלי עם הארץ • שלי ושלקי ושלקי חסיד • שלי ושלי ושלי
שלי רשע : יח ארבע מדות ברעות • נוח לבעוס ונוח לרצות
יצא שכרו בהפסדו • קשה לבעוס וקשה לרצות יצא הפסדו
בשכרו • קשה לבעוס ונוח לרצות חסיד • נוח לבעוס וקשה
לרצות רשע : יט ארבע מדות בתלמידים מהר לשמוע ומהר
לאבד יצא שכרו בהפסדו • קשה לשמוע וקשה לאבד יצא
הפסדו בשכרו • מהר לשמוע וקשה לאבד זה חלק טוב • קשה
לשמוע ומהר לאבד זה חלק רע : כ ארבע מדות בנותני צדקה
הרוצה שיהן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל אחרים • יתנו
אחרים והוא לא יתן עינו רעה בשלו • יתן ויתנו אחרים חסיד •
לא יתן ולא יתנו אחרים רשע : כא ארבע מדות בהולכי לבית
המדרש • הולך ואינו עושה שכר הליכה בידו • עושה ואינו
הולך שכר מעשה בידו • הולך ועושה חסיד • לא הולך ולא
עושה רשע : כב ארבע מדות ביושבי לפני חכמים ספוג ומשפך
משמרת ונפה ספוג שהוא ספוג את הכל משפך שמכניס בזו
מוציא בזו משמרת שמוציאה את היין וקולטת את השמרים •
פה שמוציאה את הקמח וקולטת את הסולת : כג כל אהבה
שהיא תלויה בדבר בטל דבר בטלה אהבה ושאינה תלויה
דבר אינה בטלה לעולם • איזו היא אהבה שהיא תלויה
דבר זו אהבת אמנון ותמר ושאינה תלויה בדבר זו אהבת
וד ויהונתן : כד כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים
שאינה לשם שמים אין סופה להתקיים • איזו היא מחלוקת
שהיא לשם שמים זו מחלוקת הלל ושמיאי • ושאינה לשם

פרקי אבות

שמים זו מחלוקת קרח וכל עדתו : כה כל המזכה את הרבים
 אין חטא בא על ידו . וכל המחטיא את הרבים אין מספיקין
 בידו לעשות תשובה . משה זכה וזכה את הרבים זכות הרבים
 תלוי בו . שנאמר צדקת יי עשה ומשפטיו עם ישראל . ירבעם
 חטא והחטיא את הרבים חטא הרבים תלוי בו . שנאמר על
 חטאת ירבעם בן נבט אשר חטא ואשר החטיא את ישראל :
 כי כל מי שיש בו שלשה דברים הללו מתלמידיו של אברהם
 אבינו . ושלשה דברים אחרים מתלמידיו של בלעם הרשע .
 עין טובה ורוח נמוכה ונפש שפלה מתלמידיו של אברהם
 אבינו . עין רעה ורוח גבוהה ונפש רחבה מתלמידיו של בלעם
 הרשע . מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של
 בלעם הרשע . תלמידיו של אברהם אבינו אוכלין בעולם הזה
 ונוחלין לעולם הבא שנאמר להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם
 אמלא . אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גהינם ויורדין
 לבאר שחת שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי
 דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אכטח בך : כי יהודה בן
 תימא אומר הוי עז כנמר וקל כנשר ורץ כצבי וגבור כארי
 לעשות רצון אביך שבשמים : כה הוא היה אומר עז פנים לגהינם
 ובושת פנים לגן עדן . יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שתבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך :
 כט בן בג בג אומר הפוך בה והפוך בה דכולא בה וכה תחזי
 וסיב ובלה בה ומינה לא תזוע שאין לך מדה טובה הימנה .
 בן הא הא אומר לפום צערא אגרא : ל הוא היה אומר בן
 חמש שנים למקרא . בן עשר שנים למשנה . בן שלש עשרה
 לפצות . בן חמש עשרה לתלמוד . בן שמונה עשרה לחפה .
 בן עשרים לרדוף . בן שלושים לכח . בן ארבעים לבניה . בן
 חמשים לעצה . בן ששים לזקנה . בן שבעים לשיבה . בן שמונים
 לגבורה . בן תשעים לשוח . בן מאה כאלו מת ועבר ובטל מן
 העולם : רבי חכמים וכו' וקדים דרבנן :

פרק ישי

שני חכמים בלשון המשנה ברוך שכתר בהם ובמשנתם :

א רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים
 הרבה ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדי הוא לו
 נקדע רע אהוב אהב את המקום אהב את הבריות משמח
 את המקום משמח את הבריות ומלבשתו ענוה ויראה ומבשרתו
 להיות צדיק חסיד ישר ונאמן ומרחקתו מן החטא ומקרבתו
 לידי זכות ונהנין ממנו עצה ותושיה בינה ונבוכה שנאמר לי
 עצה ותושיה אני בינה לי גבוכה ונותנת לו מלכות וממשלה
 וחקור דין ומגלין לו רזי תורה ונעשה כמעין המחנבר וכנהר
 שאינו פוסק והולך והוי צנוע וארך רוח ומוחל על עלבונו
 ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים : ב אמר רבי יהושע בן לוי
 ככל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי
 להם לבריות מעלבונה של תורה שכל מי שאינו עוסק בתלמוד
 תורה נקרא נזוף שנאמר נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם
 ואומר והלחות מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא
 חרות על הלחות אל תקרי חרות אלא חרות שאין לך בן חורין
 אלא מי שעוסק בתורה וכל מי שעוסק בתלמוד תורה הרי זה
 מתעלה שנאמר וממתנה נחליאל ומנחליאל במות : ג הלמד
 מחברו פרק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד
 או אפילו אות אחת צריך לנהוג בו כבוד שכן מצוינו בדוד
 מלך ישראל שלא למד מאחיתופל אלא שני דברים בלבד
 קראו רבו אלופו ומיודעו שנאמר ואתה אנוש בערפי אלופי
 ומיודעי והלא דברים קל וחומר ומה דוד מלך ישראל שלא
 למד מאחיתופל אלא שני דברים בלבד קראו רבו אלפו ומיודעו
 הלומד מחברו פרק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או
 דבור אחד או אפילו אות אחת על אחת כמה וכמה שצריך
 לנהוג בו כבוד ואין כבוד אלא תורה שנאמר כבוד חכמים
 ינחלו ותמימים ינחלו טוב ואין טוב אלא תורה שנאמר בי לקח

טוב נהתי לכם תורתִי אל תעזובו: י כף היא דרכה של תורה
 פת במלח האכל ומים במשורה השתה ועל הארץ תישן ותי
 צער תחיה ובתורה אתה עמל ואם אתה עושה כן אשריך
 וטוב לך • אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא אל הבקש
 גדולה לעצמך ואל תחמוד כבוד יותר מלמודך עשה ואל
 תתאוה לשלחנם של מלכים ששלחנה גדול משלחנם וכתרך
 גדול מפתרם ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר
 פעלתך: הגדולה תורה (יותר) מן הכהנה ומן המלכות שהמלכות
 נקנית בשלשים מעלות והכהנה (נקנית) בעשרים וארבע והתורה
 נקנית בארבעים ושמונה דברים ואלו הן בתלמוד • בשמיעת האזן
 בעריכת שפתים • בבינת הלב • (בשכלות הלב) באימה • ביראה •
 בענוה • בשמחה • בטהרה • בשמוש חכמים • בדקדוק חכרים •
 ובפלפול התלמידים • בישוב (בישיבה) • במקרא • במשנה • במיעוט
 סחורה • במיעוט שנה • במיעוט תענוג • במיעוט שחוק • במיעוט
 דרך ארץ • בארץ אפים • בלב טוב • באמונת חכמים • ובקבלת
 היסורים • המפיר את מקומו • והשמיח בחלקו • ועושה סייג
 לדבריו • ואינו מחזיק טובה לעצמו • אהוב • אהב את המקום •
 אהב את הבריות • אהב את הצדקות • אהב את התוכחות •
 אהב את המשרים • מתרחק מן הכבוד • ואינו מגיס לבו
 בתלמודו • ואינו שמח בהוראה • והנושא בעול עם חברו • ומכריעו
 לכף זכות • ומעמידו על האמת • ומעמידו על השלום • ומתישב
 לבו בתלמודו • שואל ומשיב • שומע ומוסיף • הלמד על מנת
 ללמד • והלמד על מנת לעשות • המחכים את רבו • ומכוין את
 שמועתו • ואומר דבר בשם אומרו • הא למדת שכל האומר דבר
 בשם אומרו מביא גאולה לעולם שנאמר ותאמר אסתר למלך
 בשם מרדכי: הגדולה תורה שהיא נותנת חיים לעושה בעולם
 הזה ובעולם הבא שנאמר כי חיים הם למוצאייהם ולכל בשורו
 מרפא • ואומר רפאות תהי לשריך ושקוי לעצמותיה • ואומר
 כי לנית חן הם לראשה וענקים לגרורותיה • ואומר תמן לראשה
 לנית חן עטרת תפארת תמננה • ואומר עץ חיים היא למחזיקים

כַּה וְתוֹמְכִיהָ מֵאֲשֶׁר • וְאוֹמֵר דְּרֵכֶיהָ דְּרֵכֵי נֶעַם וְכֹל נְתִיבוֹתֶיהָ
 שְׁלוֹם • וְאוֹמֵר אֶרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ וּבִשְׂמאלָהּ עוֹשֶׁר וְכָבוֹד •
 וְאוֹמֵר כִּי אֶרֶךְ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים וְשְׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ : י רַבִּי שִׁמְעוֹן
 בֶּן מִנְסִיאַ מְשׁוּם רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי אוֹמֵר • הַנּוּי • וְהַכַּח •
 וְהָעוֹשֶׁר • וְהַכְּבוֹד • וְהַחֲכָמָה • וְהַזְקֵנָה • וְהַשִּׁיבָה • וְהַבְּנִים •
 נֹאֵה לְצַדִּיקִים • וְנֹאֵה לְעוֹלָם • שֶׁנֶּאֱמַר עֲטַרְתַּת תְּפָאֶרֶת שִׁיבָה
 בְּדֶרֶךְ צְדָקָה תִּמְצֵא • וְאוֹמֵר עֲטַרְתַּת זְקֵנִים בְּנֵי בָנִים וְתְּפָאֶרֶת
 בָּנִים אֲבוֹתָם • וְאוֹמֵר תְּפָאֶרֶת בַּחוּרִים כְּחֵם וְהֵדֵר זְקֵנִים שִׁיבָה •
 וְאוֹמֵר וְחִפְרָה הַלְּבָנָה וּבוֹשָׁה הַחֲמָה כִּי מֶלֶךְ יִי צְבָאוֹת בְּהַר
 צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם וְנִגְדַּר זְקֵנָיו כְּבוֹד : ה רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן מִנְסִיאַ אוֹמֵר
 אֵלּוּ שִׁבְעַ מִדּוֹת שֶׁמִּנּוּ חַכְמִים לְצַדִּיקִים כֹּלֵם נִתְקַיְּמוּ בְּרַבִּי
 וּבְבָנָיו : ט אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן קַסְמָא פַּעַם אַחַת הָיִיתִי מְהַלֵּךְ
 בְּדֶרֶךְ וּפְגַע בִּי אָדָם אֶחָד וְנָתַן לִי שְׁלוֹם וְהַחֲזַרְתִּי לוֹ שְׁלוֹם אָמַר
 לִי רַבִּי מֵאִיזָה מְקוֹם אַתָּה אָמַרְתִּי לוֹ מֵעִיר גְּדוֹלָה שֶׁל חַכְמִים
 וְשֶׁל סוֹפְרִים אֲנִי אָמַר לִי רַבִּי רְצוֹנָךְ שֶׁתְּדוּר עִמָּנוּ בְּמִקְוָמָנוּ וְאֲנִי
 אַתָּן לָךְ אֵלֶּךָ אֲלֵפִים דִּינָרֵי זָהָב וְאַבְנֵים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת אָמַרְתִּי
 לוֹ בְּנֵי אִם אַתָּה נוֹתֵן לִי כֹל כֶּסֶף וְזָהָב שֶׁבְּעוֹלָם אֲנִי דֵר אֵלֶּא
 בְּמִקְוֹם תּוֹרָה לִפִּי שֶׁבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מְלוֹיִן לוֹ לְאָדָם
 לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת אֵלֶּא תּוֹרָה
 וּמַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁנֶּאֱמַר בְּהַתְּהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר
 עֲלֶיךָ וְהַקִּיצוֹת הִיא תִּשְׁיַחֵךְ : בְּהַתְּהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ בְּעוֹלָם
 הַזֶּה • בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ בְּקִבְר • וְהַקִּיצוֹת הִיא תִּשְׁיַחֵךְ
 לְעוֹלָם הַבָּא • שְׂכַן כְּתוּב בְּסִפְרֵ תְּהִלִּים עַל יְדֵי דוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 טוֹב לִי תּוֹרַת פִּיךָ מֵאֲלֵפֵי זָהָב וְכֶסֶף • וְאוֹמֵר לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב
 אָמַר יִי צְבָאוֹת : י חֲמִשָּׁה קִנְיָנִים קָנָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ
 וְאֵלּוּ הֵן • תּוֹרָה קִנְיִן אֶחָד • שָׁמַיִם וָאָרֶץ קִנְיִן אֶחָד • אֲבָרְתָם
 קִנְיִן אֶחָד • יִשְׂרָאֵל קִנְיִן אֶחָד • בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיִן אֶחָד • תּוֹרָה
 קִנְיִן אֶחָד מִנֵּיין דְּכָתִיב יִי קִנְיִי רֵאשִׁית דְּרֵכּוֹ קָדָם מִפְּעֻלּוֹ מֵאִז •
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ קִנְיִן אֶחָד מִנֵּיין דְּכָתִיב כַּה אָמַר יִי הַשָּׁמַיִם כֶּסֶף
 וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רִגְלֵי אִיזָה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי וְאִיזָה מְקוֹם מְנוּחָתִי •
 וְאוֹמֵר

ואומר מה רבו מעשיך יי כלם בחכמה עשית מלאה הארץ
 קניניה • אברהם קנין אחר מנין דכתיב ויברכהו ויאמר ברוך
 אברהם לאל עליון קונה שמים וארץ • ישראל קנין אחר מנין
 דכתיב עד יעבר עמך יי עד יעבר עם זו קניית • ואומר לקדושים
 אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם • בית המקדש קנין אחר
 מנין דכתיב מכון לשבתך פעלת יי מקדש יי כוננו ירה • ואומר
 ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו: יא וכל מה שברא
 הקדוש ברוך הוא בעולמו לא ברא אלא לכבודו שנאמר כל
 הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו • ואומר יי
 ימלך לעולם ועד: רבי חכיס וכו' • וקדוש דרבנן:

יוצר לשבת שלפני שבועות

אמונת עתים אצלו אמון • שלחיה משולים לפרדים רמון • נרד
 וברכס קנה וקנמון • מתנה נתונה ממרבר ישימון: אז
 בשמחתה רכב הקדש • מרבבותים קדש • אלפי שנאן להתקדש •
 יי בם סיני בקדש: בת מלך פנימה • כבודה בהיותה • ככנייתה
 לחפה • רצו הכל לראותה • מה יפית ומה נעמת הללו אותה •
 כי טוב סחרה מסחר בסף ומחרוץ תבואתה: גם על כל מחמדים
 חמודה ואהובה • מאשרת בנים ולמלכים תאובה • באר חפרוה
 שרים ומנדיבים שאובה • יקרה היא מפנינים וכל חפציה לא
 ישוו בה: דמיה להשוות המעמיק למאבוד • דדיה ירוו לנית
 חן וכבוד • משלמת שלום לכל עמל ויעבוד • ארף ימים בימינה
 בשמאלה עשר וכבוד: העת אב לבנו ירשתה הקנה • שמע
 בני מוסרה תוכחת חיים קונה • אל תט ימין ושמאל ואל תנוד
 מקנה • סלסלה ותרוממה תכבדה כי תחבקנה: ושדיה כמגדלות
 וחומה בצרותיה • מעשרה שליטים תעוז בקורותיה • אמריה
 אמרי נעם יהי מדברותיה • כי לנית חן הם לראשה וענקים
 לגרורותיה: זהב וכסף וכל כלי מחמד • זלים יהיו בעיניה
 לפי הדרת הודם • בה תשים נפש הכשר והדם • ומצא חן
 ושכל טוב בעיני אלהים ואדם: חמד אבני חפץ נפך ספיר
 ויהלום

ויהלם קנינם לרגע כמראה החלום • קניגה נצח בה תלט ותגלוס •
 דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום : טעמה כי תטעם יחפרו
 מצריה • החזק במוסרה ויכלמו צריה • ותושיכה לבטח אל עיר
 מבצריה • אל תעזבה ותשמרה אהבה ותצרה : ידירות משכנותיה
 תחמד ותתאשר • מעגלה תדרה כי טוב וישר • מצותיה לנצח
 על גרונותיה תקשר • עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה
 מאשר : כי נעים לשמרה בסוד מזמותיה • סליחלה וחבוקה
 כבוד מרוממותה • מקול מחצצים להשמיע בנחמותיה • רפאות
 תהי לשרה ושקוי לעצמותיה : לאטום אזניה מקחת שמצה •
 לדעת ולהבין אמרי משל ומליצה • לבך תהן במוכא ובמוצא •
 אז תבין יראת יי ודעת אלהים תמצא : מוסר היראה מעגלה
 תדרה • דרך הטאים תסור ותסרה • מסודם תרחק למען
 תתברך • מארת יי בבית רשע ונוה צדיקים יברך : נפלאים
 ממה עלומים ולא גלויים • חדרי חדרים סתורים וחבויים • עבורם
 תעבור איי איים • שמע בני וקח אמרי וירבו לה שנות חיים :
 סמוכים לעד בכל פנותיה • בנטע מסמר תקעם בביתה • משואת
 רשעים ינצורו משכנותיה • אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה
 שנתה : על משמר תעמוד והתיצב במצפה • חמדתם תחמוד
 משהם וישפה • מכסף מזקק ומזהב מיופה • כי חיים הם
 למוצאיהם ולכל בשרו מרפא : פלאים ונפלאים אמרי הדעת •
 עמוקים משאול להבין ולדעת • נראים נפתלים ולנחמרים מדעת •
 כלם נכוחים למבין וישרים למוצאי דעת : צרופה למאד לשמור
 הבינה • יראת יי ראשית חכמה ותבונה • כבוד ינחל המישפיל
 להתבוננה • תחלת חכמה יראת יי ודעת קדושים בינה : קנין
 תבחר לעינים מגיהים • שנאת דרך מזדים ומתנאים • סור ואל
 תחד בקהל יהירים וגאים • טוב שפל רוח את ענוים מחלק
 שלל את גאים : ראשית חכמה גתיבותיה תישר • צדק ומשפט
 תבין ותישר • ארחות חכמה הבינותיה ליישר • בדרך חכמה
 הורתה הדרכתה במעגלי ישר : שחר ואישון השמר ממוקש •
 אחרי לא יועיל פן תנקש • שמור אמרי וחיה ואל תתעקש •

יוצר לשבת שלפני שבועות

בְּצֶדֶק כָּל אֲמָרֵי פִי אֵין בָּהֶם נִפְתָּל וְעָקֵשׁ : תּוֹחֶלֶת לְהוֹגִיף
 וּלְשׁוֹמְרֵיהָ סְבָרָה • תְּעֵלָה וְרִטְיָיָה מִפְּצַע וְחִבּוּרָה • תּוֹר מִהַשְׁתַּרְר
 כִּי אִם בִּי לְהִתְנַבֵּרָה • לִי עֵצָה וְתוֹשִׁיָה אֲנִי בִּינָה לִי גְבוּרָה :
 אֲזוּ בְּשִׂמְחָתָהּ רָכַב הַקֹּדֶשׁ • מִרְבָּבוֹתַיִם קֹדֶשׁ • אֶלְפֵי שְׂנָאן
 לְהִתְקַדֵּשׁ • יי בָּם סִינִי בְּקֹדֶשׁ :

ואומר החזן קדושי אל וברכו • וגומרים תפלתם כשאר השבתות •

אזהרות לרבי שלמה בן יהודה גבירול ז"ל

סאומרים אותם בשבת שלפני שבועות • ויש אומרים אותם ביום א' של חג השבועות :

רבי משה קמחי ומדקדקים אחרים שבאו אחריו שמו הסיר הזה במנין ודמיון השירים
 השקולים היינו שכל דלת מדלתיו וגם הסוגר שלו הוא מחובר מיתד וד' תנועות •
 והולם אני לקוטר דעתי לא מלאתי שקול זה כמשך רק לשני הבתים הראשונים והילו באנו
 למנות שקל זה בכל השיר היינו זריכים להטעות כל הנוסחאות • או שנאמר שרבים
 מהשוואים הנעים זריך לאומרם בהבלעה ורבים מהנחיס זריך להניע אותם ולא הנחנו
 מקום לקריאה המדוקדקת ואני הנחתי השיר על מתכונתו והרוכז להטעות הנוסחאות
 יטעה ובלבד שלא יטעה הוא • ובראשי תיבות בית ראשון נרמו שם המסורר ושם אביו
 שלמה בן יהודה :

סדר מצות עשה

שְׁמוֹר לְבִי מֵעֲנָה • הִיָּה בְּמַאֲד נִעְנָה • יֵרָא הָאֵל וּמָנָה • דְּבָרָיו
 הַיְשָׁרִים : וְהוּא יִסְלַח אֲשָׁמָה • וְהוּא יִרְבֶּה עֲצָמָה • וְהוּא
 יִתֵּן חֲכָמָה • לְהַכִּין נִמְהָרִים : אֲסַפֵּר תּוֹשִׁיּוֹת • מִתּוֹקִיּוֹת לַפִּיּוֹת •
 וְאֶצִּיב תַּלְפִּיּוֹת • לְאִשֶׁר (לְיִשְׂרָאֵל) הָעֹבְרִים : וְאֶזְכִּיר מִצְוֹת עֲשֵׂה •
 בְּדַת מְעוֹז וּמְחִסָּה • וְעַל פִּישְׁעֵי יִכְסֶּה • מוֹגֵלָה נִסְתָּרִים : שְׁמוֹנָה
 וְאַרְבָּעִים • וּמֵאֲתִים נְטוּעִים • בְּמִסְמְרוֹת נִקְבָּעִים • בְּמִסְפָּר
 אֲבָרִים : בְּסִינֵי נוֹדְעוּ • וּמִרוֹם נִשְׁמָעוּ • וַיַּחֲדוּ הַטְּבָעוּ • בְּעֵשֶׂר
 הַדְּבָרִים : אֲשֶׁר הִתּוֹו הַתּוֹוֹת • בְּתִיבוֹת (בְּאֹתוֹת) נִשְׁתּוֹוֹת • בְּמִסְפָּר
 הַמִּצְוֹת • וּבָהֶם נֶאֱמָרִים : וְהַמּוֹשִׁיעָה • וְהַמּוֹדִיעָה • וְעַד אֲשֶׁר
 לְרַעָה • בְּתַמָּם (נִתְּנָם) נְחַקְרִים : וְהַרְעִים אֵל דַּעוֹת • בְּקוֹל הַפְּלִיא
 זוֹעוֹת • מִקַּפֵּץ עַל גְּבְעוֹת • מְדַלֵּג עַל הָרִים : וְעַת קָרָא אוֹתָם •
 דַּעְדָּה אֲחֻזָּתָם • וַיִּצָּאָה נִשְׁמָתָם • בְּרִטְט וּשְׁבָרִים : וְהוֹרִיד לַפִּידֵיו •
 לְעַמּוֹ וְעַבְדֵיו • וְהִשִּׁיב בְּחִסְדֵיו • נְפִישׁוֹת לַפְּגָרִים : אֲנִי הוֹצֵאתִיָּה •
 אֲנִי הוֹרֶתִיָּה • אֲנִי הוֹרֶתִיָּה • בְּדַרְכֵי הַיְשָׁרִים (מִיְשָׁרִים) : לִיחַד
 אֵל אִיּוֹם • פְּעַמִּים בְּכָל יוֹם • לְהַתְּפַלֵּל יוֹם יוֹם • עַרְבִים וּשְׁחָרִים :

לעברו

לַעֲבֹדוּ וְלֹאֲהַבּוּ • בָּלֵב וְלִדְבָקָה בּוֹ • לְתַמְכָּהּ בְּנִתְיָבוֹ • פְּעָמַיִם
 וְאִשׁוּרִים • לְקַדֵּשׁ תַּעֲצוּמוֹ • לִירְאָה מִזְעוּמוֹ • לְהַשְׁבֵּעַ בְּשִׁמּוֹ •
 בְּלִי שְׂוֹא וּשְׂקָרִים • לְצַדֵּק דִּינָהוּ • וְלִרְדֹּף צְדָקָהוּ • וּלְשִׁמּוֹר
 דָּתָהוּ • וְלַעֲשׂוֹת מֵאֲמָרִים • דְּבָרָיו שִׁים מִרְפָּא • עָלֵי לֵב גַּם עַל
 פֶּה • וּכְתָבָם עַל סָפִי • מְזוּזוֹת וּשְׁעָרִים • וּשְׁנֵנְתָם תָּמִיד • לְבִנְיָה
 וּלְתַלְמִיד • וְהַכְרֹכוֹת תַּצְמִיד • בְּמֵאָה (מֵאֵת ה) נְגַמְרִים • בְּכוֹר בְּנֵים
 תַּפְדָּה • וְטוֹטְפוֹת תַּעֲדָה • וּבְכַנְעֵנִי תִרְדָּה • וְהַמּוֹל (וְתַמּוֹל) בְּבִשְׂרִים •
 וְתַפְדָּה פֶּטֶר חֲמוֹר • וְהַשְׁבֵּת תִּשְׁמֹר • וְהַהֲלֵל תִּגְמֹר • בְּיָמִים
 נִסְפָּרִים • וְעַל בְּנֵפִי בְּגֶרֶךְ • גְּדִילִים תַּעֲשֶׂה לָךְ • וְהַלְלוּ דָל וְדָךְ •
 וְפִיִּים (חֲפִיִּים) בְּדִבְרֵיִם • קִבְּעַ בְּרַכַּת מְזוּן • בְּאֵט וּבְחִפְזוֹן • וְלֹא תִמְצָא
 רְזוּן • בְּעֵנְוֵי בְּפוֹרִים • עֲבוֹט עֵנֵי הַשֵּׁב • וְאַתָּה אֵל יֹשֵׁב • וְהַגּוֹל
 הַשֵּׁב • וְעוֹשֵׂק מִסְחָרִים • הִיָּה לְשֵׁב עֵנּוֹ • לְשִׁכְלוֹ וּלְשִׁנּוֹ • וְתִקּוּם
 מִפְּנֵי • בְּפָנִים נִהְדָּרִים • וְתַלְמוֹד וְתַלְמִיד • וְהוֹרִיךְ תִּכְבֹּד • וְתִשִּׁיב
 כְּלֵי אוֹכֵר • וְתִקְדִּישׁ הַכְּבוֹרִים • וְהַדְּלִים תִּרְחֵם • וְהַחֹלִים תִּשְׁיַחֵם •
 וְהַזְּבִלִים תִּנְחֵם • וְתִקְבּוֹר נְגֻזִים • וּלְפָתוּחַ וּלְתֵת • לְאֲבִיוֹן (יַחַת) •
 מִתְחַתֵּת • וְלִשְׁמִיד וּלְמוֹתֵת • עֲמַלְק רֹאשׁ צָרִים • לְבַעַר מִחֻמְצָת •
 בְּכֹלָה נִחְרָצֵת • וְלִשְׂרוֹף מִפְּלָצֵת • אֱלִילִים וְאִשְׂרִים • לְעַנְג יוֹם
 מְנוּחָה • בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה • וְלַחֹג וּלְשִׁמְחָה • וְלֶאֱהוֹב הַגְּרִים •
 הַצְּדָקָה לַעֲשׂוֹת • בְּכֵי יָד וּבְמִפּוֹת • וּמִשְׂאוֹת וּמִעֲמָסוֹת • לְהַקִּים
 לְהָרִים • וְתַלְמִיד שְׁעִשׂוּעִים • לְהַדָּר וּלְהַנְעִים • וְתוֹכַחַת רַעִים •
 אֲהַבַּת הַחֲבֵרִים • וְתוֹמָה וְעֵנָה • וְיִין קְדוֹשׁ חֲדוּהַ • וְיִרְאֵת (אֵל
 תְּאוּהַ) מִקְדִּישׁ וְ חֲכָמִים עִם הוֹרִים • וְתַלְמוֹד (וְלַמוֹד) נְאֻמָּה •
 לְבָנִים בְּרִנְנָה • וְיָתוּם וְאֶלְמָנָה • וְלוֹי עִם גְּרִים • שְׁמוֹר (מְעִשֵׁר) מִצְוֹת
 עֲנִי • וְגַם מְעִשֵׁר שְׁנֵי • וְרֹאשׁוֹן וּשְׁמִינִי • תִּקְדִּישׁ בְּהַדָּרִים • וּמְעִשֵׁר
 מִמְּעִשֵׁר • וְגַם וְדוֹי מְעִשֵׁר • וּמִבְּהֵמָה תַּעֲשֵׁר • וְרֹאשִׁית (וְרֹאשׁ) גִּז
 (מ) עֲדָרִים • וְקִדְשֵׁי מִתְנֵי • וְגַם מְעִשֵׁר שְׁנֵי • וְתֹאכְלִים בְּמַעוֹנֵי •
 הַחֲלָה תָרִים • וְחֹזֵק מִן יָמוּט • וְלָעַד לֹא תִמוּט • וְהַשְׁבִּיעִית
 תִּשְׁמוּט • סְפִיחִים וְנִזְרִים • וְתִשְׁמוּט מִשְׂאוֹת • וְשִׁכְחָה עִם פְּאוֹת •
 אֵילָן בִּישְׂרָה • וְחִבּוּאוֹת • וְעוֹלָלוֹת מִבְּצִירִים • וְלִקֵּט הַקְּצִיר • וּפְרִט
 הַבְּצִיר • עֲזוּב לְכֵלִי תִצִּיר • לְדָלִים גְּאָרִים • וְאֱלִימוֹ הַבֵּט • בְּהַעֲנֵק

וְכַהֲעֵבֶט • וְהָן פֶּן תִּלְבֹּט • נְדָבוֹת וְנָדָרִים • שִׂמַּח וְאָמַד הָאֵח •
 בְּהַחְיוֹתָךְ הָאֵח • וְהִנּוֹתָר בְּאֵח • יְהוֹשִׁילָךְ עַל אוֹרִים • וּפְגוּל כִּי
 יבֹאֵשׁ • לְהַשְׂרֵף (יִשְׂרָף) בְּאֵשׁ • וּפִסַּח בְּצִלֵי אֵשׁ • וּמִצּוֹת וּמְרוֹרִים •
 וְרֵאשׁוֹן וּשְׁבִיעֵי • תִּקְדָּשׁ בְּחַג יִשְׁעֵי • וּמִקְרָא שְׁבוּעֵי • בְּכַבּוּרֵי
 קִצְיָרִים • וְיוֹם זְכוּרֹן תְּרוּעָה • וְיוֹם כַּפּוּר תּוֹעָה • וְסִכָּה וְאַרְבָּעָה •
 צְמָחִים נִבְחָרִים • עֲרָבִים בְּסִמְדָר • וְעֵץ עֲבוֹת נִהְדָר • וּפְרֵי עֵץ
 הָדָר • וּבְפֹת הַתְּמָרִים • וְכֵהֵן הוֹקֵם עַל • בְּאַלְמָנָה יִגְעַל •
 וּבְתוֹלָה יִבְעַל • וְיִדְהוּ יָרִים • וְיִדַע הָעֵתִים • לְטַהַר סוֹת (נִגְעִים)
 וּבָתִּים • וּפְתוֹת הַפִּיתִים • וְהַקְטָר (וְהָאֵשׁ) מִקְטָרִים • וְנִשְׁלַח שְׁלוּח •
 לְהַקְטִיר (ו) לְמִלּוּח • לְכַפֵּר (ו) לְסִלּוּח • פְּשָׁעִים נְעֻמָּרִים • וְלִיצוּק
 וְלִהְבֵּלֵל • וְלִשְׁחוֹט פֶּר וְיִוְבֵל • וְלְמִלּוּק וְלִקְבֵּל • וְלִקְמוּץ אֲזוּבָרִים •
 וְכֵן יִלְמַד עִם זֶה • לְהַנִּיף וְלְהַזִּה • וְהַשּׁוֹק וְהַחֲזוּה • לְחַקוּ נְעֻמָּרִים •
 וְיִלְבֹּשׁ לְמִלְאֲכַת • שָׂרָד בְּעֵת לֶכֶת • לְבֵית הַפְּרוּכַת • בְּנָדָרִים
 מִשְׁזוּרִים • וְתַבְנִית הַמִּשְׁכָּן • וְלֶחֶם הַנֶּתֶן • וְשִׁמֶן הַמֶּתֶן •
 לְמִשְׁחָה וְלְמֵאוּרִים • חֲנֻכָּה וּמִלְאֲכַת • קְטוֹרֶת נִסְכָּת • וְשֵׁשׁ
 הַפְּעֻרֶכֶת • וְשֵׁתֵי כְּבָרִים • שְׁלָמִים וּמִנּוֹת • וְעוֹלוֹת וְקִרְבָּנוֹת •
 וְשֵׁלֶשׁ מִתְּנּוֹת • בְּמוֹעֲדִים נִזְכָּרִים • וְהָעֹמֵר לְנֵהַל • וְגַר שִׁבְתָּ (יָהֵל)
 לְהֵל • וּפְרִשַׁת הַקֹּהֵל • וְשִׁפְטִים עִם שׁוֹטְרִים • לְמַחְקוֹרֶת רִיבוֹת •
 נִפְשׁוֹת וּמַעֲרָבוֹת • וְדִין אַרְבַּע אָבוֹת • גְּזִיקִים נִשְׁמָרִים • וְקִצְבֵּן
 וְתַבּוּנָה • לְחֻרְשֵׁי הַשָּׁנָה • וּמִתְּנּוֹת כְּהֵנָה • (ב) אַרְבָּעָה וְעֵשְׂרִים •
 וְהַתְּקוּפוֹת לְמִלְאוֹת • וְגַר חֲנֻכָּה לְהַעֲלוֹת • וְלִרְאוֹת וְלַעֲלוֹת •
 שְׁנֵי הַמַּעֲשִׂיִם • לְהַנְעִים חוֹמְשִׁים • וְגַם לְהִיּוֹת קְרוּשִׁים • וְלִטְבוּק
 גְּפָרְשִׁים • בְּעֵתִים נִגְזָרִים • וְשִׁבְתָּ בְּכֵהֶמָּה • וְעַבְדָּ עִם אִמָּה
 וּבְכַבּוּרֵי אֲדָמָה • וּמִקְרָא בְּכּוּרִים • וְזֵרוּז מְתָנִים • וְצַדֵּק מֵאֲזַנִּים
 וּמִתַּת פִּי שְׁנַיִם • לְבָנִים הַבְּכוּרִים • וְחֵק אֵיפוֹתִים • וְגַם מְדוֹתִים
 וּמוֹצָא שְׁפָתִים • וּפְדִיּוֹן נִמְכָּרִים • וְחוֹפֵשׁ הָאִמָּה • בְּסִימָן נִכְתָּמָה
 וְדִין עֲרֵי חוֹמָה • וּבְתֵי הַחֲצָרִים • וְאַדָּם לֹא יִדּוֹן • בְּנִמְכָּר עַי
 וְדוֹן • בְּיוֹבֵל וּמוֹת אֲדוֹן • יִשׁוּלַח לְדִרּוּרִים • וְצֵאת עַבְדָּ חֲפֵשִׁית
 בְּיוֹבֵל וּבְשִׁשִּׁית • וְעִרְלָה עַד חֲמִישִׁית • וְהַבְּדֵל שֵׁשׁ עָרִים • וְרֵי
 שְׁפָחָה חֲרוּפָה • וְסוּד עֵגְלָה עֲרוּפָה • וּפִסַּח לְתִרּוּפָה • לְלֹא הַמָּד

טהורים : וטהרת הדות • במימי המקות • ופר בא על מצות •
 ופר הכפורים : וטהרת השמאה • בקרבן הנראה • וקרבן חטאה •
 ומוספין עשרים : ויורד עם עולה • וודאי עם נתלה • וחרם
 המופלא • וערך הנודרים : ויר ויתר לחפור • והעומר לספור •
 ואם קן הצפור • לשלח ביערים : וכל טומאה להפרות • בשרץ
 ונבילות • ואדם עם מכלות • ומשקים נגרים : והסט (ו) שוכבת •
 ומקרה מחשבת • ויבוס נעזבת • ואגרת פורים : ותחלוץ רוקקת •
 לאשת נתקת • וקוץ כף מחזקת • (ב) מבושי הנגרים : ודין אשת
 שביה • וחק פריה ורביה • ותלבושת עריה • ונסוד מי קרים :
 וערלה והלולים • ומשנה למושלים • וביומם להשלים • שכר
 הנשברים : ברכות וקללות • ומכס ונחלות • וסיד אבנים גדולות •
 ויובל לדרורים : וחצוצרות עדה • ומורם מתודה • וטבול יולכה • מן
 דמי המקורים : ופרה לשרפה • וחזה לתנופה • ומעשר האיפה •
 והתרומה להרים : ועיר יד שולחת • ימלט (למלט) משחת • ועיר
 (עם עיר) הנדחת • להחריב ולהחרים : ועיר פי תסגר • אבניה מגר •
 יתת נבלה לגר • ומכור לנכרים : דמי כופר תשקול • והמסית
 תסקול • ביען הרים קול • לעבדה לאחרים : וחולם ועד זומם •
 באחד החרימם • לבלתי ירומם • להנבא שקרים : ופורענות
 תפרע • אלי מוציא שם רע • ואיש זב ומצורע • וכהות נטהרים :
 כהזה (ובה) ירפה • טמא מת או נספה • ומדיח תספה • וייראו
 שארים : וחובל בחמשה • תכסו בושה • ודם על יבשה •
 תכסה בעפרים : והסוטה תשקה • למען תנקה • ועשית מעקה •
 להסיר מכמורים : וחתן כל שנתו • יהי נקי לביתו • ויוחר
 מצאתו • ולא יעבור דברים : ויניף יד רמה • משוח מלחמה •
 יבל תפול אימה • בלב הנחגרים : (ו) אלה מצותי • ואלה תורותי •
 אלה חקותי • תמימים וישרים : תחינה מהיר • ותספנה יחיר •
 המזהיר יזהיר • כזהר המאורים : ולנזהר יקרב • בשמרם עקב
 יב • וכאור הנערב • ישרים מכתירים : שדי שוכן מעונה • למענה
 ננה קרית חנה • מרום העלנו ברננה • שלש פעמים בשנה :
 כתוב שלש פעמים בשנה יראה כל זכורה את פני יי אלהיך

במקום

אוהרות מצות לא תעשה

במקום אשר יבחר:

חמו מצות עשה

סדר מצות לא תעשה

בצל שדי אחסה • וצדקו לא אכסה • במצות לא תעשה • ואניד
מישרים: פתובים באמונה • בעדות נאמנה • וכימי
השנה • במספר נחקרים: יקרה מפנינים • עתידים וצפונים •
לבת האיתנים • בעדיי קשורים: צאי נא לקראתי • אחותי
רעתי • ושמעי הורתי • ולקחי מוסרים: חשקתיך ואוהב •
פדיתך מלהב • כמו תורי זהב • צרופים וטהורים: בצאתי
נצבה • באלף ורבבה • וקול דודי זה בא • מרלג על הרים:
ואנכי יי • קראתיך בסיני • ולא יהיה על פני • אלהים אחרים:
ולא תעשה פסל • ברשע ובכסל • ולא תשים פסל • להקניאי
בזרים: ותגור מלהבה • להביא תועבה • ולבנות מצבה • ולטעת
אשרים: וסור משמע שוא • ולא תאמן (והאמן) בשוא • ולא תשא
לשוא • שמותי היקרים: ונפש לא תנקש • אשר דמה אבקש •
ולא תתן מוקש • להכשיל העורים: מצות לא תנאף • שמוה פן
יחר (יחרה) אף • ולגנב לא תשאף • ולא תחמוד חברים: ושקר
לא תענה • ויתום לא תענה • וארצה לא תזנה • בארצות
הזרים: והגר לא תזנה • וגזית לא תכנה • ועל ריב לא תענה •
לחרחר מתגרים: אלהים לא תקלל • והשם לא תחלל • וכרמך
לא תעולל • ופרט (הקצרים) הבוצרים: ולא תקלל חרש • חמסו
יךרש • ולא יצמיד חורש • שורים וחמורים: ולא תאחר בכצעך •
מלאכה ודמעה • ולא תעשוק רעה • ולא תאחר נדרים: ולא
תעשוק שכירה • ולא תלקט קצירך • ולא תחסום שורה • בדישו
העמרים: ולא תפאר זיתך • ולא תכלה פאתך • ולא תזנה
עמיתך • במקח ודברים: ולא תשא חטאו • אשר לבו מלאו •
ולא תחשוב לשנאו • במשטמת ערים: ולא תקום עמך • לבל
אנקום מך • ולא תלין עמך • פעולת גשברים: ולא תטור
איבות • ולא תשאל אובות • ולא יומתו אבות • וכנים ע
הזרים: ולא תשמע דברי • נביא שקר מורה • ולא תהיה אחר

מסיתים

מסיתים נכערים : ועבד לא תסגיר • ופנים לא תכיר • ועל פה
לא תזכיר • (ב) שם אלהים אחרים : וכספם לא תחמוד • ועל דם
לא תעמוד • והחדל ללמוד • שבועות לשקרים : נצור חקי על
דל • ולא תשא פני דל • ומנשך תחדל • לרבות במחירים :
ומצות לא תטה • שמור פן בה תשיטה • ודין יתום מטה • ואלמנה
וגרים : ולא תקח שוחד • ולא יעיד אחר • ולא תאכל יחד •
נפשות ובשרים : ולא תחמוד גזילה • אשר היא (תקח כ) אפלה •
ולא תאכל גבלה • וזכחי השעירים : ולא תאכל טרפה • ותועבה
הרופה • ולא תקטין איפה • להפקיע שערים : ולא תעשה רעות •
במדת קרקעות • ומשקל המעות • וגם לא (ותקן) במשורים :
ולא תהן אכלך • במרבית פן אכלך • ולא תרוץ רגלך • מלשני
בפתרים : ולא תשית יד עם • רשעים ומרעים • ולא תגוש
רעים • ואחים בנכרים : עוזב עומר שכחתו • ולא תשוב לקחתו •
לא למנה (נתתו) לתתו • וליתומים וגרים : שנת שבע תצור •
וביבל תעצור • ספחים לא תקצור • ולא תבצור נזירים : ולא
תזרע תלמך • להוציא בו לחמך • ולא תזמור כרמך • ולא יעלה
סירים : ולא תאכל קלי • ולחם (ו) כרמלי • בטרום תביא לי •
בראשית הקצרים : ולא תאכל ערלים • בטרום הלולים • ולא
תהדר גדולים • ודלים (נחפרים) נארים : ולא תהיה בנושה •
לאיש עני נקשה • ולא תהן (תתנו) אשה • בעורים ושבורים :
ולא יעלה משיחי • במעלות על מזבחי • ולא תזבח פסחי •
באחד השערים : והבלים תמשש • והחמץ תרושש • ותשרפנו
בשש • (ו) עד אחד ועשרים : ולא תוציא לחוץ • בשר פסח נחוץ •
וזר וערל מחוץ • ותושב ושכירים : וזכחי לא תשמיץ • בזבחך
(בזבחו) על חמץ • ולבך לא תאמץ • לתהן מחסורים : ונשיא
לא תאזר • ולא יראה שאזר • ולא ילין עד אזר • בשר ליל
שפורים : והלבי זבחיכם • והלבי חגיכם • ותזרות (וזבחי)
שלמיכם • להותיר נאסרים : וכי יגע בשר • בכל טמא נאסר •
ולא תאכל מעשר • דגנה בשערים : ויינה וייצהרה • ובכורות
בקרה • ותרומת ידה • ומבחר הנדרים : ולא תאכל על דם •

אוהרות מצות לא תעשה

תְּמִירֵי הַנֶּקֶדִים • וְהַחֶלֶב וְהַדָּם • שְׁנֵי אֱלֹהִים אֲסוּרִים : וְדָג וְחֵיהַ
 שְׁנֵיהֶם • וְעוֹפוֹת לְמִינֵיהֶם • בְּלֹא סִמְנֵיהֶם • אֲשֶׁר בָּם נִכְרִים :
 וּמוֹם בּוֹ לֹא יִקְרָב • לְהַקְרִיב שֵׁי נֶעְרַב • בְּגִבֵּן אוֹ גֶרֶב • וּפְסָחִים
 אוֹ עוֹרִים : וּמִיד בֶּן נֶכֶר • (ל) לֹא תִקְרִיב אֲשֶׁכֶר • וְלֹא יַעֲבֹד אֶכֶר •
 בְּבִכּוּרֵי שָׂרִים : וְלֹא (עֵלָה) תֵּעָלֶה לְרִצּוֹן • בְּכָל מָקוֹם חִיצוֹן • וְלֹא
 תִּגּוֹז בְּכוֹר צֹאן • בְּמִשְׁקֵה הָעֵדְרִים : וְלֹא תִמִּיר בְּהֵמָה • מִקְדִּישַׁת
 חֲתוּמָה • וְלֹא יֵאָכְלוּ (הֵאָכְלוּ) תְּרוּמָה • טְמֵאִים עִם זָרִים : וְלֹא
 תָּבִיא לְמִנְחָה • מִחִיר כָּלֵב וְזוֹנָה • וְלֹא תִתֵּן לְבוֹנָה • בְּמִנְחַת
 הַשְּׁעוּרִים : וְלֹא תִקְרִיב לְמִשְׁחָה • בְּשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה • וְלֹא תִשִּׂים
 קִרְחָה • וְשֵׁרֶט בְּבָשָׂרִים : קִטְרֶת לֹא תִרְקַח • וְעֵינֶיךָ תִּפְקַח •
 וְכוֹפֵר לֹא תִקַּח • לְרוֹצְחֵי מַסְתָּרִים : שְׁמוֹר פֶּן תִּנְשֶׂה • דָּבָר גִּיד
 הַנִּשְׂפָּה • וּמִצּוֹת לֹא יִקָּשֶׂה • בְּעֵינֶיךָ תָּרִים : וְחַק אוֹתוֹ וְאֵת כִּנּוֹ •
 בְּלִבֶּךָ (תִּצְפְּנוּ) תְּהִי צוֹפְנוֹ • וּבִנְךָ לֹא תִתְּנוּ • לְמוֹלֵךְ אֲכֹזְרִים :
 וְכָל מְלֵאכָה (לְהַקְצוֹת) לְקִצּוֹת • בְּשִׁבְתוֹתֶיךָ לְרִצּוֹת • מִקְרָא חַג
 (וּמִקְרָאִי) מִצּוֹת • וַיּוֹם (וּמִקְרָא ה) בְּכוֹרִים : וּמִקְרָא זְכָרוֹן • לְצַדִּיק
 וּלְכֹשֶׁרׁוֹן • וּמִקְרָאֵי הָרוֹן • וּמִקְרָא כְּפוּרִים : וְעֵצֶם לֹא תִשְׁבּוֹר •
 בְּלֵיל צֵאתְךָ מִבּוֹר • וְתַעַר לֹא יַעֲבֹר • עַל רְאֵשֵׁי נוֹזִירִים : וְלֹא
 יֵצֵא מִפִּיו • לְהִטְמֵא לְאָבִיו • וּלְאֲחֹתוֹ וּלְאֲחִיו • וְיִתֵּר הַשְּׂאֲרִים :
 וְלֹא יִשְׁתֶּה יַיִן • בְּחִלְלֵי לוֹת עֵין • וְלֹא חוֹמֵץ יַיִן • וְיִתֵּר הַדְּבָרִים :
 וּכְתוּבַת קַעֲקַע • בְּגוֹף לֹא תִרְקַע • וְהַמְּקַלֵּל יוֹקַע • וַיּוֹבֵל לְקַבְרִים :
 וּמִקְרָה (הַנִּרְאָה) הַמִּרְאָה • מִמִּחְנֶה תִּפְאָה (בְּמִחְנֶה הַפְּאָה) •
 וְצוֹרֵךְ לֹא יִרְאֶה • בְּךָ עֲרוֹת דְּבָרִים : וְנִשְׁךָ לֹא תִתֵּן • לְהַשִּׂים
 עַל מַסְבֵּן • וְחַק לֹא תַעֲשׂוּ בֶן • לְאֲדִיר אֲדִירִים : וְעֵינֶיךָ לֹא
 תֵּעָלִים • בְּנִדְחִים וְנוֹפְלִים • וְלֹא תַעֲשֶׂה אֱלִילִים • בְּהַבְלֵי הַנֶּכְרִים :
 וְצִמֹּר לֹא תִלְבֹּשׁ • כִּמוֹ פְּשָׁתִים נְחָבֶשׁ • וְלֹא תִקְטִירוּ דְּבֶשׁ •
 תְּמָרִים וּשְׂאֲזוּרִים : וְלֹא תֵעָלוּ לְחָמִי • וְלֹא תִסְכּוּ לְשָׁמִי • בְּמִזְבֵּחַ
 (ה) פְּנִימִי • אֲשֶׁר לִפְנֵי עֶפְרַיִם : בְּצֵל נוֹף לֹא תַחֲסוּ • וְכֹהֵם לֹא
 תַעֲשׂוּ • וְהָאֵל לֹא תִנְסוּ • כְּמַסַּת (הַמּוֹרִים) הַמְּמָרִים : וְחַק לֹא יִרְאוּ •
 דְּבָרָיו תִּירְאוּ • וְחַיִּים תִּמְצְאוּ • וְשְׁלוֹם כְּנִהְרִים : וּבְדָבָר לֹא
 תִשְׁקָצוּ • מְאֹד חֹזְקוֹ וְאִמְצוֹ • וְהִגֵּר לֹא תִלְחָצוּ • הַכִּי (כִּי) הִיִּיתֶם

גרים : ובדבר לא תנהשו • מאד חקרו ודרשו • ובדבר לא
 תכחשו • כנאלחים סרים : ובדבר לא תבשל • חדל מהתרשל •
 ולא תאכל בשל • ונא ליל שמורים : ובדבר לא תעונן • אשוריה
 (כונן) תכונן • והעבדים תחונן • בצאתם לדרורים : ולא תגרע
 חקם • למלאות את ספקם • ולא תשלח (תשלחם) ריקם •
 מרורים ונעורים : ולא תעבוד בהם • עבודת עבדיהם • בעין כי
 לי הם • עבדים נמכרים : ולא תקפוץ בפה • ולא תקשה ערפה •
 ולא תחן בספה • בנשף כיהירים : ולא ירע לבכה • בתתה
 לתושבה • ולא ימצא בך קסמים וחוכרים (וחכרים) : ולא תעביר
 בנה • ולא תשחית זקנה • ולא תחוס עינה • לכלות הצוררים :
 ולא תכרות להם ברית ולא להיהם • ולא תעשה כהם • בבורות
 נשברים : ולא תלך אתם • בחקות משמרתם • ולא תחיה אותם •
 ולא תחון זרים (צרים) : בארצכם לא ישכנו • ובם לא תתחתנו •
 ומשכית לא תתנו • בהבלי שוא שומרים : ולא תשאיר עונה •
 בעיר עלי תזנה • והיא לא תבנה • אבל החרם תחרים : וחרם
 עם נאבק • בידך לא ידבק • והיתה תל אבק • כמהפכת זרים :
 ועמוני תפזר • ומואבי תבזר • ולא יבא ממזר • בסוד עם נבחרים :
 ולא תדרוש שלומים • לאכזרים וקמים • ולא תשים דמים •
 להציב מכמורים : ולא תהרג גקיים • וצדיקים ועניים • ולא תעזוב
 לזים • לבל (ולא) ינחלו ערים : ולא תדרוש אל מת • אשר אין
 עמו אמת • והמכשף הצמת • אשר ערום יערים : ולא תשיג
 (פל) גבול • במצות שוכן זבול • ולא תשחית עץ יבול • בכנין
 (בעת הבנה) המצורים : ולא תחלל בתך • להזנות (מדעתך)
 על דעתך • ולא תשיב אשתך • בלכתה לאחרים : ולא תשכב
 אותה • בנדת טומאתה • ואשה אל אחותה • לגלות המקורים :
 ולא תהיה לאיש זר • בעלת אח (איש) נגזר • ולא יאכל מזור •
 קדשים מזורים : ולא תהיה קדשה • בסוד עדה קדושה • ולא
 (יהיה על אשה) יהיו על אשה • לבושי הגברים : ולא ילבשו
 אנשים • לבושי הנשים • ולא יהיה (יהיו) קדשים • בבגנים
 נכשרים : ולא תרדה בחרי • באחיה העברי • ולא תמליך גברי :

אכל

אֲבָל כִּי בֶן חוֹרִים : וְלֹא יִרְבֶּה נָשִׁים וְסוֹסִים וּפְרָשִׁים : וְלֹא יָשִׁיב
 חֲפָשִׁים : לְאֶרֶץ הַמִּצְרַיִם : וְלֹא יָסוּר לִבּוֹ בְּסוֹסֵי מִרְכָּבוֹ •
 וְכִסְפוֹ וְזָהָבוֹ וְחֻמְדֵת (ה) אוֹצְרִים : וְלֹא תִמְכּוֹר עֲבָרִי • בְּמִמְכַרְת
 נְכָרִי • וְלֹא תִתְעַב מִצְרִי • בָּבֹאוּ לְמַגּוּרִים : וְלֹא תִתְעַב אֲדוּמִי •
 בָּבֹאוּ לְהַדּוּמִי • וְלֹא יָבֵא בְעַמִּי • פְּצוּעִים וְגִזּוּרִים (וּשְׁבוּרִים) :
 וְלֹא תִצֵּא עֲבָרִית • אֲשֶׁר תִּקַּח בְּכָרִית • בְּצֵאת אִמָּה נְכָרִית •
 בְּרֵאשֵׁי אֲכָרִים : וְאִם יִבְגּוֹד גְּבִירָה • וְהִפְדָּה בְּמַחֲרָה • וְלֹא
 יִמְשֹׁל לְמִכְרָה • בִּיתֵר מִמְּכָרִים : וְלֹא יִגְרַע אוֹתָהּ • שְׂאֵרָה
 וְכִסּוּתָהּ • וּמִשְׁבֵּב עֹנֶתָהּ • בְּקַחְתּוֹ בֵּת אַחֲרִים : וְאַרְבַּע נָשִׁים
 הֵן • אֲסוּרוֹת לִכְהֵן • וְאַחַת מֵהֵן • כִּשְׂרָה לְאַחֲרִים : וְלֹא יִגְדֵל
 פָּרַע • וְלֹא יִפְרוֹס קָרַע • וְלֹא יִחַלֵּל זֶרַע • וּמִקְדָּשׁ מִבְּצָרִים : וְלֹא
 יִטְמֵא עֲצָמוֹ • לְאֲבִיו וּלְאִמּוֹ • אֲבָל עַל מַת עַמּוֹ • אֲשֶׁר אֵין לוֹ
 קוֹבְרִים : וּבִדְבַר לֹא יִצֵּא • לְפָנָיו יִרְצָה • וַיִּגִּיל עֵת יִצֵּא • כְּחֻתָּן
 מִחֲדָרִים : וּבִדְבַר לֹא (יִכְבֶּה) תִּכְבֶּה • גִּדְלָתוֹ תִּרְבֶּה • וְנָרוֹ לֹא יִכְבֶּה •
 וַיִּזְרַח (וְזָרַח) כְּמֵאוּרִים : וְלֹא תֹאכַל פֶּתוֹ • בְּקַחְתָּהּ (בְּקַחְתָּ) זָר בָּתוֹ •
 אֲכַל תֹּאכַל אֹתוֹ • בְּשׁוֹבָהּ בְּנִעוּרִים : וְגַם לֹא (יֹאכַל) יֹאכְלוּ בּוֹ •
 שְׂבִירוֹ וְתוֹשִׁבּוֹ • וְעַל מַת לֹא יָבֵא • בְּאֵהֲלֵי תְּמִרוֹרִים : וְלֹא יֹאכַל
 פְּנִימִית • בְּזֶדוֹן וּבְתַרְמִית • וְלֹא יִבְדִּיל לְהַצְמִית • שְׁסוּעֵי הַתּוֹרִים :
 וְלֹא יֹאכַל מִנְחַת • כְּלִילוֹ בַל (פֶּן) יַחַת • וְלֹא (תִּזְבַּח) יִזְבַּח מִשְׁחַת •
 בְּאֵלִים (עִם כְּרִים) גַּם פָּרִים : וְזָר לֹא יִתְגַּלַּע רֵאוֹת קֹדֶשׁ כְּבֹלַע •
 וְטֵמֵא פֶּן יִבְלַע • בְּשֵׂאוֹן וּשְׁבָרִים : וְלֹא יַעֲבוֹשׂ אוֹרַח • וַיְהִי
 לְטוֹרַח • וְלֹא יְהִי כְּקַרַח • וְרַעֲיוֹ הַמְּמָרִים : וְלוֹי הַזֶּקֶן • עֲבוּדָה לֹא
 יִתְקַן • וְלֹא תִקַּח אִם (מ) קֵן • עַל פְּנֵי (ה) צְפוּרִים : וַיִּמְיָךְ (אֲמִשְׁיָךְ)
 תְּמִשְׁיָךְ • בְּמִצּוֹת לֹא תִשְׁיָךְ • וְאוֹרַח (וְאוֹרָךְ) לֹא יִחְשִׁיךְ • בְּאֶרֶץ
 לֹא סְדָרִים : וְלֹא תִמוֹשׁ רֵבֶת • בְּמִצּוֹת גְּבוּל שֶׁבֶת • וְחֹק מִנְחַת
 מַחֲבַת • וּמֵאַפֶּה תִנּוּרִים : וּבִיתָךְ לֹא יִסַּח • בְּמִצּוֹת לֹא יִזַּח •
 וּמִצּוֹת פֶּן תִּשְׁכַּח • שְׁתִּים נְאֻמָּרִים : וּמִצּוֹת לֹא תִבְעֵרוּ • וּמִצּוֹת
 לֹא תִשְׁקֵרוּ • וּמִצּוֹת לֹא יִמְכְּרוּ • שְׂדֵה מְגִרָשׁ עָרִים : וּמִצּוֹת
 כְּלָאִים • וְרֵכֶב וְרַחִים • וְאַבְנֵי מֵאֻזְנִים • בְּכִיסֵי מִסְחָרִים : וּמִצּוֹת
 לֹא תִנִּיף • לְעוֹלָם לֹא תִחְנִיף • וּמִצּוֹת (פֶּן יוֹסִיף) לֹא תוֹסִיף •

להכות

לְהַכּוֹת (נוֹתְרִים) נוֹסְרִים: וּמִצּוֹת לֹא תִחְבּוֹל: עָלֶיךָ תִּסְבּוֹל: וְעַלְּךָ (וְחִילְךָ) לֹא יִבּוֹל: וְהִפְרַח בְּתַמְרִים: וּמִצּוֹת לֹא תִגְרַע: לְעוֹלָם לֹא תִפְרַע: וְחֹק מוֹצִיא שֵׁם רַע: וְשֵׁם עֲלִילוֹת דְּבָרִים: וְחֹק לֹא תוֹסִיפוּ: וְחֹק לֹא תִתְּנִיפוּ: וְחֹק לֹא תִקִּיפוּ: פֶּאֶת רֹאשׁ כַּכְּמָרִים: וְחֹק לֹא (תְּתוֹרוּ) תִּכִּירוּ: וְחֹק לֹא תִגּוֹרוּ: וְחֹק לֹא (תִּסּוֹרוּ) יִסּוֹרוּ: (וְחֹק) שְׁבוּעוֹת וְאִסּוּרִים: וְחֹק לֹא אֶכְלָתִי: וְחֹק לֹא בַעֲרָתִי: וְחֹק לֹא נִתְּתִי: לְמֵתִים (לְמֵיתִי) גְּזוּרִים: וּבִתְעוּדַת (ה) עֲבוֹט: בְּמֵישְׁרִים תִּשְׁפּוֹט: וּפְרִשֶׁת הַדְּיוֹט: וּפְרִשֶׁת שִׁטְרִים: וְכֹל פְּרִשׁוֹת: מִפִּיקֵי תוֹשִׁיּוֹת: אֲשֶׁר הֵם בְּצִיּוֹת: מְקוֹם נְהָרִים יְאוּרִים: וְאַחַר וְשִׁבְעִים הֵם: חֲרוּצִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם: וְאֵלֶּה פְּקוּדֵיהֶם: בְּמַכְתָּב נֹזְכָרִים: אֲשֶׁר יִתֵּן זֶרְעוֹ: לְמֶלֶךְ בְּרוּךְ רִשְׁעוֹ: וְהַמְגִדֵּךְ יִשְׁעוֹ: אֲשֶׁר יְדוּ יָרִים: וּמִסִּית וּמְחַלְלֵל: וּבֶן סוֹבָא וּזוּלָּל: וּמִכָּה וּמִקְלָל: וּמְדִיחַ עָרִים: וְהַדּוֹכֵר סָרָה: בְּשֵׁם עַבְדָּהּ זָרָה: וּבַעַל אוֹב לִזְרָה: וְיַדְעוֹנִים (וְיַדְעוֹנֵי) שִׁקְרִים: וְנִפְּשׁ רֹצֵחַת: לְפַחַד וּפַחַת: וְעַם עִיר נִדְחַת: בְּחָרֵב גְּדַקָּרִים: וְנָבִיא מַדְעֵת: תְּכַסֶּה תוֹלַעַת: וְאִשָּׁה נִרְבַּעַת: לְבַהֲמוֹת הַיַּעֲרִים: וְהָבֵא עַל אֲרוּסָה: וְעַל כְּלָה כְּנוּכָה: וְעַל בַּהֲמָה אֲבוּסָה: וְהָבֵא עַל זָכָרִים: וּבֵא עַל אִשֶׁת אִישׁ: מֵאֵד יַחְפִּיר וּיִבְאִישׁ: וְדוֹדָתוֹ מִכְּאִישׁ: שְׁנֵיהֶם נְאֻרִים (שְׁנֵי אֵלֶּה אִסּוּרִים): וּבֵא עַל יוֹלְדָתוֹ: וּבַת בְּנוֹ וּבַת בָּתוּ: וּבָתוּ וּבַת אִשְׁתּוֹ: לְפִי שְׂאוּל נִפְזָרִים: וְהָבֵא עַל אַחֹתוֹ: וְהָבֵא עַל חֲמוֹתוֹ: וּבֵא עַל אַחֹת אִשְׁתּוֹ: וּבֵא עַל אַחֹת הוֹרִים: וְעַל אִשָּׁה וּבָתָּה: וּבַת בְּנָהּ וּבַת בָּתָּה: וְעַל גֵּדָה בְּשִׁבְתָּהּ: לְמַלְאֵת נִשְׁמָרִים (מִשְׁמָרִים): וְעַל אִשֶׁת אָבִיו: וְעַל אִשֶׁת אַחִיו: וְאִם חֲמוֹתוֹ וְחָמִיו: וְכֹל אֵלֶּה אִסּוּרִים (אִסּוּרִים): וּמִשְׁפָּט בְּנוֹת כְּהֵן: וּמִשְׁפָּט זוֹמְמֵיהֶן: וּמִשְׁפָּט בּוֹעֲלֵיהֶן: לְהַשְׁמִיד וּלְהַחְרִים: וְהַבּוֹעֵל אֲרָמִית: בְּרַעְתּוֹ לְהַצְמִית: וְהַגּוֹנֵב בְּתַרְמִית: קִשּׁוֹת (נִפְשׁוֹת) נִבְחָרִים: וְהַגּוֹנֵב אֲדָם: בְּשַׁחַת יַרְדֵּם: וְאוֹכֵל חֶלֶב וָדֶם: יְהִי בִיקָר פְּרִים: וְאֲרוּר כָּל נוֹכֵל: אֲשֶׁר חֶלֶב (פְּגוּל) יֹאכֵל: וְהוּא רַק יֹאכֵל: בָּאִשׁ (בְּאִשָּׁה) הַכּוֹזֵרִים: וְשִׁבְרוֹן מִתְּנִים: לְאוֹחוֹ עֵינִים: וְנִקְיוֹן שְׁנַיִם: לְאוֹכֵל נוֹתְרִים: וְעוֹבֵד תַּפְלָצַת: לְכֹלָה וְנַחֲרַצַת: וְאוֹכֵל

מחמצת • בימים נשמרים (נספרים) : ופסח לא יעשה • בחשך
 שמו יכסה • ואיש אוכל ועשה • ביום הכפורים : ואיש סך ומפטם •
 בעברתי אשפטם • ואיש אָזְנוּ יאטם • למשפט המורים : והשוחט
 מחוץ • והמעלה בחוץ • ושאינו רחוץ • במימי (ה) כזרים : ועובר על
 דם ברית • תהי נפשו להכרית • ואין תקוה ואחרית • לשלח
 האסורים : והטמא יודש • בבואו למקדש • והאוכל נקדש •
 בטומאת הבשרים : והאוכל טבל • יבואהו חבל • ויניע להבל •
 ויאחזוהו צירים : וזר אוכל תרומה • תבואהו מהומה • וכהן
 כי יטמא • בעברו מאמרים : ומתבל יוסר • טבול יום הנמקד •
 לשמש ומחסר • בגדים נספרים : והזר העובר • במותו אכבד •
 ומארץ יאבד • מחסר כפורים : והמות רחוי • לפרוע ושתוי •
 וטמא האתוי • לשמש בחדרים : ואלה התורות • יסודות (בבחרות)
 ובצורות • ולהנה פארות • כסנסני תמרים : פלו מצות עשה •
 ומצות לא תעשה • בעזרת צור מחסה • ומגן לישרים : ימהר
 אל עליון • לקבץ עם אביון • ויבנה עיר (הר) ציון • ועמק הפגרים :
 ויקים את סכו • ויגיה חשכו • ויתן עוז למלכו • וקרננו ירים :
 ויראו מתי מספר • בקום ישיני עפר • ובתקוע שופר • וכנשא
 גם הרים : ומראש הומיות • תרנן כל (תרננה) פיות • וממעונות
 אריות • ומהררי נמרים : ואז כל עם שונג • ברעה יתמוגג •
 לקול המון חונג • בשמחה ובשירים : ועל הר הגליל • נהלך
 בחליל • ואז תהפוך בליל • ואז יעלו פרים : שובבנו לגבולנו •
 מהרה הטר עולנו • ונשוררך גואלנו • בשלש פעמי רגלינו : כמו
 שכתוב שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי אלהיה
 במקום אשר יבחר :

אז יש מאות • ושלש עשרה מצות • פרוש ענישן • ומתן שכרן •
 אהובים שמרום • עמוסים חקרום • בכל לב שמרום •
 ולחפציהם דרשום :

את אלה תזכור לנו • אלהי מעוננו • ותרצה בנו • ותמלא
 משאלותינו • אמרות טהורות • מזקקות שבעתים • צרופות
 כפפה ומובחנות כזהב :

אוהרות מצות לא תעשה

קמו

עליונים ששנו • ותחתונים עלזו • בקבלת כלה • כתובת חתן •
תואר כלה • מאד נתעלה • בקבלת יום זה עשרת
הדברות :

ואח"ך אומרים אהרת ראשית הכתובה לפנינו אחר מוסף של יום טוב ראשון דף קכ"ד :

סדר ערבית של שבועות

ירד החון לפני התיבה ואומר ברכו ואם חל בשבת אומר אשר כלה ואם חל בחול מתפלל
מעריב של חול עד ועל ירושלים ואחר כך אומרים •

אלה מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם :

ואם הוא שבת אומר ושמרו ואח"ך אלה מועדי • ואומר החון קדיש לעילא ומתפללין בלחש •

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי

יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון

גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזוכר חסדי אבות ומביא

גואל לבני בניהם למען שמו באהבה • מלך גואל עוור ומושיע

ומגן • ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע מוריד

הטל • מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים

סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיגי

עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה

מצמית לנו ישועה • ונאמן אתה להחיות מתים • ברוך אתה

יי מחיה המתים :

לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך נקדיש ושכחך

אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול

וקדוש אתה • ברוך אתה יי האל הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו

מכל הלשונות • קדשתנו במצותיך • וקרבתנו מלפני

לעבודתך • ושמה הגדול הגבור והנורא עלינו קראת :

אם חל במוצאי שבת אומרים

ותודיענו מטשטי צדקך • וחלמדנו לעשות מצות חקי רצונך • ותתן לנו

יי אלהינו באהבה מטשטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות

טובים

ערכית של שבועות

טובים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם • ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה • וחורישנו קדשת שבת ושבת וכבוד מועד ותנינת הרגל ובין קדשת שבת לקדשת יום טוב הברלה ואת יום השבועי הגדול והקדוש מששת ימי המעשה הברלה והקדשת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך :

ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ו מועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום השבת הזה ו את יום חג השבועות

הזה זמן מהן תורתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים : אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה וישמע •

ויפקד • ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו • וזכרון ירושלם עירך • וזכרון משיח בן דוד עבדך • וזכרון כל עמך בית ישראל

לפניה לפלטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים ולרצון כיום השבת הזה ו כיום חג השבועות הזה • וזכרנו יי אלהינו בו לטובה • ופקרנו

בו לברכה • והושיענו בו לחיים טובים • בדבר ישועה ורחמים וחסד וחנון ורחם עלינו והושיענו כי אליך ענינו • כי אל מלך חנון ורחום אתה :

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשמחה ולשלום באשר אמרת ורצית לברכנו בן חברכנו סלה : קדשנו

במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך שמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ותנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון

בשמחה ובששון שבתות ו מועדי קדשך • ברוך אתה יי מקדש השבת ו ישראל והזמנים :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והישב העבודה לרביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל

ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך • ותחוינה ענינו בשובה לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז • ברוך אתה יי המחזיר ברחמי שכינתו לציון :

מורים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל

נפיק שכל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שכל עת ערב ובקר וצהרים תשוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמי

הסדיק ומעולם קוינו לך • לא הכלמתנו יי אלהינו ולא עזבתנו
ולא הסתרת פניך ממנו :

על כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד • כל החיים יודוך
סלה • ויהללו לשמך הטוב באמת • ברוך אתה יי הטוב
שמך ולה נאה להודות :

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך ברכנו אבינו בלנו כאחר באור פניך כי באור פניך
נתת לנו יי אלהינו תורת חיים אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה
ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך (לברכנו) ולברך את כל
עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך • ברוך אתה
יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן : יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

עושה שלום במרומי הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל
ישראל אמן :

יום כוונת לומר תחכה זו

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תרום ולמצותיך תרדף נפשי ונפשי בעפר לכל תהיה •
יהי רצון מלפניך יי אלהי שכל הקמים עלי לרעה תפר עצתם
ותקלקל מחשבותם : וכן יהי רצון מלפניך יי אלהי שתפתח לי
שערי תורה • שערי חכמה • שערי בינה • שערי דעה • שערי
פרנסה וכלכלה • שערי חיים • חן וחסד ורחמים ורצון מלפניך :
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

ואומר קדיש מהקבל ועלינו • וקדיש בלא תהקבל ויגדל וכו' • ואם הוא שבת ואומר ויכולו
והחן ואומר ברכה מעין שבע • ואומר קדיש גמור ונומרון הערבית כשאר השבתות :

לפחד אומרים הזמירות כדרך שאר השבתות ואומר ה' מלך תגל הארץ ואומר לדוד בשנותו
וכו' • ואחר כך אומרים :

רישות לנשמת של שבועות

איכור מקדם פלאי אל • צורי הפליא עם קדמוני • עת היו
שבטי ישראל • ביום הזה במדבר סיני : איכור ירד נבחר
נודע בשמו • מבית עברות הוציא חפשים • ופקודי מספר כל
עמו • בלתי הטף רבוא ששים • צום תמנו כל איש יומו • מיום
צאתכם

רשות לנשמת של שבועות

צאתכם ער החמשים • כי בו ביום יראה אל • כלם מושיע איתני •
 וישורון ענה אין כאל • ויאמרו הלל לוי : אזכור ובחנותם על הר
 סיני • כל העם נקדש בקדשה • יחד בחורי וזקני • כלם נשמרו
 מאשה • על התורה אורו עיני • לעדתי היתה מורשה • כי
 מאן עשו וישמעאל • לא רצו עול מצות שוטני • וידר יעקב
 ויאל • נעשה ונשמע ענו בני : אזכור אום קדוש מכל אום
 נעלה • זה היום היה לסגולות • כי החרשים שמעו מלה •
 העורים רואים הקולות • בלשון אלם מרפא העלה • צחות דבר
 אז וגדולות • הוא עצמו נדרש אל שואל • קולו השמיע להמוני •
 אנכי הוא הצור גיאל • לא יהיה לה אל על פני : אזכור בכבודו
 נראה אל אלים • ודברים עשר השמיעם ומלאכיו יורדים עולים •
 כחרי עדי שמו בעם • כלם שבים גם עוללים • מזיו הפארתו
 השביעם • על כן על נפלאות האל • יחד נפשי עם רעיוני • ברכו
 תמיד את שם האל • נשמתו עם כל מעיני : אזכור
 ואומרים נשמת ואלהי סראשונים ומו ידמה לך וכו' • וקודם שיאמר קדיש יאמר יי שמך
 ואחר כך אומרים •

יוצר ליום ראשון של שבועות

אור ישראל קדושי • אתא מרכבות קדשי • אמרים נעימים
 לשלישי • בחדש השלישי : כם קרואים ומיוסדים • בדים
 כסם עמודים • בעדם חלו נועדים • ויסעו מרפידים : גאות לו
 וגדולה • גבוהים הרבין והפלא • גאו שכין סלה ומשה עלה :
 דריכת אשר נפרכתם • דמוי אשר נדמיתם • דלוי אשר נעליתם •
 אתם ראיתם : הל תהלו כנרקעו • המון סגל תודעו • הצפון
 וזרוע השנעשעו • ועתה אם שמוע תשמעו : והגוים כמר מדלי •
 וכשחק נחשבו לי • ובני ביתי וחילי • ואתם תהיו לי : זך אלה
 להודיעם • זהר מותבת להביעם • זורז כצוה להשמיעם • ויבא
 משה ויקרא לזקני העם : חפצו למלאות סברו • חקי אלהים ברו •
 חשבו מזמה וגמרו • ויענו כל העם יחדו ויאמרו : טהור לרצון
 מיחליה • טפת לנאמן חיליה • טף עב להסגילה • ויאמר יי אל
 משה הנה אנכי בא אליה : ידדים ביד חותם • יכבסו בגדי
 שמלותם

שְׂמֹלוֹתָם • יבֹאוּ לְקַבֵּל מִתְנוּתָם • וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה לְךָ אֵל הָעַם
 וְקִדְשָׁתָם • כְּבִיר נָאִם לְשִׁלְיִישִׁי • כָּל צִיָּה בְהַגְעִישִׁי • כְּבוֹדִי יִגְלֶה
 לְמַקְדִּישִׁי • וְהָיוּ נִכְנִים לְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי • לְבַעֲבוֹר הַגִּמְרַר מִלְגִּמְרַר •
 לְהֵר מִלְעֻלוֹת אָמֹר • לְקַצְהוּ מִלְיָנֵעַ יִשְׁמֹר • וְהַגְבַּלְתָּ אֶת הָעַם
 סְבִיב לְאֹמֶר • מִרְגָּם (מִרְגַּע) אוֹ (מִשְׁוִיר) מִצְוִיר • מִשִּׁיג גְּבוּל וִיר •
 מֵאֲדָם וּבְעִיר הַמְּגוֹרִיר • לֹא תִגַּע בּוֹ יָד • נִשְׁוִאי מִרְחָם מִשְׁחַר •
 נוֹחֲלִי בְקַע וְהֵר • נְקוֹת בְּקִדְוֶשׁ וְטוֹהֵר • וַיִּרְדַּ מֹשֶׁה מִן הָהָר •
 סְמוּכִים לְקַבֵּל וּמִתּוֹקְנִים • שָׂרִים לְיָמִים הַנְּמָנִים • סְמִכְתָּם הַתְּרַחֵק
 נְכוּנִים • וַיֹּאמֶר אֵל הָעַם הָיוּ נִכְוִנִים • עֲלוּיִן כְּחוֹ קִדְוֶשִׁי • עֲלוּ
 וּבֹא לְקִדְשִׁי • עֲמוּ שְׁנֵאֲנִי קִדְוֶשִׁי • וְהָיָ בְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי • פְּנִים
 בְּפָנִים לְרִיעֵם • פְּקוּדָם מִפְּיוֹ לְשִׁמְעֵם • פְּאֵרוֹתָם הַתְּעַרְב
 בְּשַׁעֲשׂוּעֵם • וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעַם • צְבֹאוֹתֵי רוּם כְּחִילוֹ • צְרוּפָה
 שְׂבַעֲתִים בְּהַנְחִילוֹ • צוּר לְעַמּוֹ בְּהַגְלוֹ • וְהֵר סִינִי עֵשֶׂן כְּלוֹ •
 קְרִינַת עוֹר הוֹשִׁפֵּר • קוֹשֵׁט אוֹמֵר כְּשִׁפֵּר • קָיִים וְחֹזֵק בְּצַפֵּר •
 וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר • רֹאשׁ לְחַכְמֵי וּלְנִבְוֵי • רַב מֵאֵד בְּמַחְנֵי • רְבוּתוֹ
 וְעָלוּ לְעִינֵי • וַיִּרְדַּ יי עַל הַר סִינִי • שֶׁקֶר מֵעוֹלָם מַחֲשֶׁה • שְׁלוֹם
 יִשְׁעֵשׂוּעַ יוֹרְשִׁי • שְׁלֵא לְרֹאשִׁי נָשִׁי • וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה • תּוֹכֵן
 שְׂכוֹן מַקְדָּשִׁים • תּוֹלְדוֹתָיו הוֹוְהָרוּ מְקוֹדָשִׁים • תּוֹרָה וּמִשְׁפָּט
 מִפְּרָשִׁים וְגַם הַכְּהֵנִים הַנְּנָשִׁים • יִשִּׁירוּ תְהִלּוֹת אָמוֹנִי • הַגְבַּלְתִּים
 סְבִיבוֹת סִינִי • וְהַעֲמַדְתִּים יַחַד בְּפַקְדוֹנֵי • וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל יי •
 דְּגָלִים מִצּוֹעַן הָעֲלִיתָ • הָעֵת שְׁנִית כְּלִיתָ • גְּדוּלָה לְמִשׁוֹי תְלִיתָ •
 וַיֹּאמֶר יי לְךָ רַד וְעֲלִיתָ :

ואומר ישודן כל • או ארוממך • ואחר כך אומרים היוצר ואומרים העמידה כמו בערכית
 והחון מסדיר תפלתו וגומרין הסלל ואומר קדיש גמור • ואומר אפתח נא ספתי ומוציאין
 ספר תורה ואומרים זה המזמור •

לְמַנְצָח לְרוֹד מִזְמוֹר שִׁיר • יְקוּם אֱלֹהִים יְפוּצוּ אוֹיְבָיו וַיְנוֹסוּ
 מִשְׁנֵאֲיוֹ מִפְּנָיו • כְּהַנְדֵּף עֵשֶׂן תְּהַדֵּף כְּהַמֵּס דוֹנֵג מִפְּנֵי
 אִישׁ יֵאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים • וְצַדִּיקִים יִשְׁמְחוּ יַעֲלִצוּ לְפָנֵי
 אֱלֹהִים וַיִּשְׁיִשוּ בְשִׂמְחָה • שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זְמֵרוּ שְׂמוֹ סִלוֹ לְרֹכֵב
 בְּעַרְבוֹת בְּיָה שְׂמוּ וְעָלוּ לְפָנָיו • אָבִי יְהוֹמִים וְדִין אֱלֹהִים
 בְּמַעֲוֵן קִדְשׁוֹ • אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיא אֲסִירִים
 בְּכוֹשֵׁרוֹת

בְּבוֹשֵׁרוֹת אֶף סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה : אֱלֹהִים בְּצִאתְךָ לְפָנַי
 עִמָּךְ בְּצַעֲדֶךָ בִּישִׁמוֹן סֵלָה : אֶרֶץ רַעֲשָׁה אֶף שָׁמַיִם נָטְבוּ
 מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינֵי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : גִּשְׁסִים
 נְדָבוֹת תְּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלַתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כְּוַנְתָּה : חִתְךָ
 יֵשְׁבוּ בָּהּ תְּכִין בְּטוֹכְרְךָ לְעֵנִי אֱלֹהִים : אֲדַנִּי יִתָּן אִמְרֵי
 הַמְּבֹשְׁרוֹת צָבָא רָב : מַלְכֵי צְבָאוֹת יִרְדּוּן יִרְדּוּן וְגִוַת בֵּית
 תְּחַלֵּק שָׁלָל : אִם תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפָתַיִם כְּנָפִי יוֹנָה נַחֲפָה
 בְּכַסֵּף וְאַבְרוֹתֶיהָ בִּירְקֶרֶק חֲרוּץ : בְּפָרֵשׁ שָׂרֵי מַלְכִים בָּהּ תִּשְׁלַג
 בְּצַלְמוֹן : הַר אֱלֹהִים הַר בְּשֵׁן הַר גְּבַנְנִים הַר בְּשֵׁן : לְמָה
 תִּרְצְדוּן הָרִים גְּבַנְנִים הַהָר חֲמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתוֹ אֶף יִישָׁבֵן
 לְנֶצַח : רָכַב אֱלֹהִים רַפְתִּים אֶלְפֵי שְׁנָאן אֲדַנִּי כִּם סִינֵי בְּקֹדֶשׁ :
 עָלִיתָ לְמָרוֹם שְׁבִית שְׁבִי לְקַחַת מִתְּנוֹת בְּאָדָם וְאֶף סוֹרְרִים לְשָׁבֵן
 יְהִי אֱלֹהִים : בְּרוּךְ אֲדַנִּי יוֹם יוֹם יַעֲמִס־לָנוּ הָאֵל יִשְׁוֹעַתְנוּ סֵלָה : הָאֵל
 לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת וְלִיהוּהָ אֲדַנִּי לְפָוֶת תְּצַאוֹת : אֶף אֱלֹהִים יִמְחֵץ
 רֹאשׁ אֵיבֵי קֶרֶקֶד שְׁעַר מִתְּהַלֵּךְ בְּאַשְׁמִי : אִמְרֵי אֲדַנִּי מִבְּשֵׁן
 אֲשִׁיב אֲשִׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם : לְמַעַן תִּמְחֵץ רִגְלֶךָ בְּדָם לְשׁוֹן כְּלָבִיָּה
 מֵאֵיבִים מִנְהוּ : רְאוּ הַלִּיכּוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הַלִּיכּוֹת אֵלַי מַלְכֵי בְּקֹדֶשׁ :
 קִדְמוּ שָׂרִים אַחֵר נְגִנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפְפוֹת : בְּמִקְהָלוֹת בְּרָכוּ
 אֱלֹהִים אֲדַנִּי מִמִּקְוֵי יִשְׂרָאֵל : שֵׁם בְּנֵימָן צַעִיר רֹדֵם שָׂרֵי יְהוּדָה
 רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבֻלוֹן שָׂרֵי נַפְתָּלִי : צוּהָ אֱלֹהֵיךָ עֲזָה עֲזוּהָ אֱלֹהִים
 זוּ פַעֲלַת לָנוּ : מֵהִיכְלֶךָ עַל יְרוּשָׁלַם לָךְ יוֹבִילוּ מַלְכִים שִׁי : גַּעַר
 חֵית קִנְהָ עֲרַת אֲבִירִים בְּעַגְלֵי עַמִּים מִתְּרַפֵּס בְּרֹצֵי כֶסֶף בְּזֹר עַמִּים
 קֶרֶבוֹת יַחֲפְצוּ : יִאֲתִיו חֲשַׁמְנִים מְנֵי מִצְרַיִם כּוֹשׁ תְּרִיץ יִדְּיוֹ
 לְאֱלֹהִים : מִמְּלֻכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זְמֵרוּ אֲדַנִּי סֵלָה :
 לְרָכַב בְּשָׁמַי שָׁמַי קָדָם הֵן יִתָּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז : תָּנוּ עֹז לְאֱלֹהִים
 עַל יִשְׂרָאֵל גִּאוֹתוֹ וְעֹזוֹ בְּשִׁחְקִים : נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל
 יִשְׂרָאֵל הוּא נִתָּן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים :

ואומר גדלו וכו' וכשנולדו הספר תורה אומרים כי שם ה' אקרא וקורין ה' גברי בפרשת
 וישמע יתרו בחדש השלישי וזו היא הקריאה

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה
 באו

באו מדבר סיני : ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו
במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר : ומשה עלה אל האלהים
ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ויחגיד
לבני ישראל : אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם
על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי : ועתה אם שמוע תשמעו
בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי
כל הארץ : ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה
הדברים אשר תדבר אל בני ישראל : ע"כ קורא סס"ו ויבא משה
ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר
צוהו יהוה : ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה
נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה : ויאמר יהוה אל
משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי
עמך וגם בך יאמינו לעולם ונגד משה את דברי העם אל
יהוה : ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר
יכבסו שמלתם : והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד
יהוה לעיני כל העם על הר סיני : והגבלת את העם סביב לאמר
השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת :
אִתְּנַע בּוֹ יָד כִּי־סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹיֶירָה יִירָה אִם־בְּהֵמָה אִם־
אִישׁ לֹא יֵחִיה בְּמִשְׁךְ הַיָּבֵל הַמָּה יַעֲלוּ בַּהֵר : ע"כ קורא סס"ז וירד
משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם :
אמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה :
היו ביום השלישי בהיות הבקר והיו קלת וברקים וענן כבד
ל ההר וקל שפר הזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה :
צא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו
תחתית ההר : והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה
אש ועל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד : והיו קול
שפר הולך וחוץ מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול : ע"כ
סס"ח וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה
משה אל ראש ההר ועל משה : ויאמר יהוה אל משה רד
עד בעם פן יהרסו אליהוה לראות ונפל מפניו רב : וגם

הַכֹּהֲנִים הַנִּגְשִׁים אֶל־יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פֶן־יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה : וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יוּכַל הָעַם לָעֵלֶת אֶל־הָרֹם סִינִי כִּי־אַתָּה הָעֹדֵתָהּ
 בְּנֹו לֵאמֹר הַגִּבֹּל אֶת־הָהָר וְקַבְּעֵהוּ : וַיֹּאמֶר אֱלֹו יְהוָה לְךָ־רָד
 וְעֲלִית אִתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֶל־יְהִרְסוּ לָעֵלֶת אֶל־
 יְהוָה פֶן־יִפְרֹץ בָּם : וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם : ׀
 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר : ׀ אֲנִכִּי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים : לֹא־
 יְהִיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פְּנֵי : לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל ׀ וְכָל־
 תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֲרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם ׀
 מִתַּחַת לָאֲרֶץ : לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִכִּי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא פֶקֶד עֵוֹן אֲבֹת עַל־בְּנִים עַל־שְׁלִישִׁים וְעַל־רְבָעִים
 לְשִׁנְאִי : וַעֲשֶׂה חֶרֶד לְאֲלֹפִים לְאַהֲבִי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי : ׀ לֹא
 תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנְקָה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־
 יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוֹא : פ

זְכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ : שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֲשִׂית כָּל־
 מְלֹאכְתְּךָ : וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת ׀ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־
 מְלֹאכָה אַתָּה ׀ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וְאַמְתְּךָ וּבְהֵמָתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
 בְּשַׁעְרֶיךָ : כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאֲרֶץ
 אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה
 אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ : ׀ כִּכֹּר אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ
 לְמַעַן יֵאָרִיכוֹן יְמֵיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ : ׀
 לֹא תִרְצַח : ׀ לֹא תִנְאַף : ׀ לֹא תִגְנוֹב : ׀ לֹא
 תַעֲנֶה בְרַעְךָ עַד שֹׁקֶר : ׀ לֹא תַחֲמֹד בֵּית רַעֵךְ : ׀ לֹא
 תַחֲמֹד אִשְׁתִּי רַעֵךְ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְשׁוֹרְךָ וְחֲמֹרְךָ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעֵךְ :

וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הָהָר עֵשֶׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרַחֵק
 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאֶל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ
 אֱלֹהִים פֶן־נָמוֹת : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ כִּי לְבַעֲבוֹר
 נִסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל־פְּנִיכֶם לְבַלֵּת
 תַחֲטְאוּ : וַיַּעֲמֵד הָעָם מֵרַחֵק וּמֹשֶׁה נָגַשׁ אֶל־הָעַרְפֶּל אֲשֶׁר־שָׁב

קריאה והפטרה ליום ראשון של שבועות קז

האלהים : ס ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם : לא תעשו אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם : מזבח אדמה תעשה לי ויבהת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך : ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבה הנפת עליה ותחללה : ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו :

מזכירין סדר אחר והומרים אלהים הציבנו בדף ק"ו ע"ב וקורא בו המפטיר בפרשת פינחס וזו היא הקריאה :

וביום הכפורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו : הקרבתם עלה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה : ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד : עשרון עפרון לכבש האחד לשבעת הכבשים : שעיר עזים אחד לכפר עליכם : מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם ונסכיחם :

ואמר החזן חזי קדיש ומפטירין בחוקה' ה' יהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני גרתי הגולה על גהר כפר פתחו השמים ואראה מראות אלהים : בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יכין : היה היה דבר יהוה אל חזקאל בן בוזי הפהן בארץ כשדים

לי היו יקר שכינהא בני : בחמשה בחמשה לירחא היא שתא חמישתא לגלות רבא ייכין : היה מיהויה תוה שהגם נבואה מן קדם יי עם יחזקאל בר בוזי

כהנא

הַבְּהֵנִים הַנִּגְשִׁים אֶל־יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פֶן־יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה : וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יִוָּכַל הָעַם לָעֵלֶת אֶל־הָרֹם סִנִּי כִּי־אֲתָה הֶעֱדַתָּה
 בְּנֹו לֵאמֹר הַגִּבֹּל אֶת־הָהָר וּקְדָשׁוּ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לְךָ־רָר
 וְעָלִית אִתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַבְּהֵנִים וְהָעַם אֶל־יְהִרְסוּ לָעֵלֶת אֶל־
 יְהוָה פֶּן־יִפְרֹץ־בָּם : וַיִּרְדַּ מֹשֶׁה אֶל־הָעַם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם : ׀
 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר : ׀ אַנְכִי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים : לֹא־
 יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פְּנֵי : לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל־
 תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם
 מִתַּחַת לָאֶרֶץ : לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אַנְכִי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָא פְּקֹד עֵוֹן אֲבֹת עַל־בְּנֵי עַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רַבְעִים
 לְשָׁנָאִי : וְעֵשֶׂה חֶדֶד לְאֵלֶפִים לְאַהֲבִי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי : ׀ לֹא
 תִּשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר־
 יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוֹא : ׀

זְכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ : שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂית כָּל־
 מְלֹאכְתֶּךָ : וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־
 מְלֹאכְהָ אֲתָה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדֶּךָ וְאִמְתֶּךָ וּבְהִמְתָּךְ וּגְרֶךָ אֲשֶׁר
 בְּשַׁעְרֶיךָ : כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
 אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה
 אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ : ׀ כִּבְדֹּ אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ
 לְמַעַן יָרִיכוֹן יְמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ : ׀
 לֹא תִרְצַח : ׀ לֹא תִנְאַף : ׀ לֹא תִגְנוֹב : ׀ לֹא
 תַעֲנֶה בְרַעְיָךְ עַד שִׁקְרָה : ׀ לֹא תַחֲמֹד בֵּית רַעִי : ׀ לֹא־
 תַחֲמֹד אִשְׁתִּי רַעִי וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ וְשׁוֹר׃ וְחִמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעִי :

׀ קורא רבועי וְכָל־הָעַם רָאִים אֶת־הַקְּלוֹת וְאֶת־הַלְּפִידִים
 וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הָהָר עֹשֵׁן וַיִּרְא הָעַם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמִדוּ מֵרָחֵק :
 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אִתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאֶל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ
 אֱלֹהִים פֶּן־נָמוֹת : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעַם אֶל־תִּירְאוּ כִּי לְבַעֲבוֹר
 נִסּוֹת אֲתֹכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבְעַבּוֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי
 תַּחֲטְאוּ : וַיַּעֲמֵד הָעַם מֵרָחֵק וּמֹשֶׁה נָגַשׁ אֶל־הָעַרְפֶּל אֲשֶׁר־שָׂם

האלהים : **ס** ויאמר יהוה אל משה בזה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם : לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם : מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתך ואת שלמך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך : ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה : ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו :

ומזמורין ספר אחר ואומרים אלהים השיבנו בדף ק"ו ע"ב וקורא בו המפטיר בפרשת פינחס וזו היא הקריאה :

וביום הכפורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעת ימים מקרא קודש יהיה לכם בלמלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם עלה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד : עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים : שעיר עזים אחד לכפר עליכם : מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם ונסכיחם :

ואומר החזן חזי קדיש ומפטירין ביחוקאל א' ויהי בשלישים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני כהן הגולה על גהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים : בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין : היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים

עלי חיוז וקר שכונתא בני : בחמשה בחמשה לירחא היא שתא חמישיתא לגלות מלכא יויכין : היה מיתה תנה פהנם נכונתא מן קדם יי עם יחזקאל בר בוזי

הפטרה ליום ראשון של שבועות

בְּהֵנָּה בְּאֶרְעָא דִּישְׂרָאֵל תֵּב תְּנַיִנוּז
 וְאַחַד מְלִיר עֲמִיָּה בְּמִדְיַנְתָּא אֲרַע
 בְּסַדְרָאֵי עַל נְהַר כְּבַר וְשֵׁרַת עֲלוּהֵי
 תַּפְּזָן רוּחַ נְבוּאָה מִן קִדְם יְיָ : וְאַרְא
 נְחוּתָא וְהָא רוּחָא עֲלֵעוּלָא אֲתִי מִן
 צִיפּוּנָא עֲנָן רַב וְאַשְׁתָּא מִשְׁתַּלְּחָבָא
 וְזִיחָרָא לִיה סְחוּר סְחוּר וּמְנו עֲנָנָא
 וּמְנו עֲלֵעוּלָא כְּעֵין חֲשַׁמְלָא מְנו
 אֲשְׁתָּא : וּמְתוּכָה וּמְנוּהָ דְמוּת אַרְבַּע
 בְּרִינָן וְרִין חֲנוּוִירִין דְמוּת אֲנָשָׁא
 לְהוּן : וְאַרְבַּעָה וְאַרְבַּעָה אֲפִין לְחֲדָא
 וְאַרְבַּעָה אֲפִין לְכָל חָד וְחָד שִׁיתַת
 עֶסֶר אֲפִין לְבְרִיתָא חֲדָא מְנִין אֲפִיא
 דְאַרְבַּע בְּרִינָן שִׁיתִין וְאַרְבַּעָה אֲפִין
 וְאַרְבַּעָה גִפִין לְחֲדָא וְאַרְבַּעָה גִפִין
 לְכָל חָד וְחָד שִׁיתַת עֶסֶר גִּפִין לְכָל
 אֲפִיא וְאַפִּיא שִׁיתִין וְאַרְבַּעָה גִפִין
 לְבְרִיתָא חֲדָא וְהוּוּ מְנִין גִּפִּיָּה
 דְאַרְבַּע בְּרִינָן מֵאַתָּן וְחֲמִשִּׁין וְשִׁיתָא
 אֲפִין גִּפִין : וְרַגְלֵיהֶם וְרַגְלֵיהוּן רַגְלִין
 בְּנוּן וּפְרַסְתָּ רַגְלֵיהוּן כְּפְרַסְתָּ רַגְלִין
 סְגֻלָּתָא וּמְזִיעָן עֲלֵמָא כְּמַרְכְּבוּן
 וּמְנַצֵּץ כְּעֵין נְחֹשׁ מְצַלְחָב : וְיִירִי
 וְיִירִין כִּידֵי אֲנָשָׁא עֵבִיר לְהוּן מִתְּחוּת
 גִּפִּיָּהוּן עַל אַרְבַּע סְטְרִיָּהוּן לְמִיתְתִי
 בְּהוּן גּוֹמְרִין דְאַשְׁתָּא מְכַנֵּי כְּרוּבִיא
 מִתְּחוּת רַקִּיעָא דְעַל רְאשֵׁיהוּן לְמוּתָן
 עַל חוּפְנֵי סְרַפִּיא לְמוּרַק עַל אַחַר

בְּשִׁירִים עַל־נְהַר כְּבַר וְתִהִי עֲלוּ
 שֵׁם יִרְיָהוּהָ : וְאַרְא וְהִנֵּה רוּחַ
 סַעְרָה בָּאָה מִן־הַצִּפּוֹן עֲנָן
 גְּדוֹל וְאִשׁ מִתְּלַקְחַת וְנִגְהָ לֹו
 כְּכִיב וּמְתוּכָה כְּעֵין חֲשַׁמְלָא
 מִתּוֹךְ הָאִשׁ : וּמְתוּכָה דְמוּת
 אַרְבַּע חִיּוֹת וְזֵה מִרְאִיָּהוּן דְמוּת
 אָדָם לְהִנֵּה : וְאַרְבַּעָה פָּנִים
 לְאַחַת וְאַרְבַּע פָּנִים לְאַחַת
 לְהֶם : וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל וְכַף
 רַגְלֵיהֶם כְּכַף רַגְלֵי עֲגֹל וְנִצְצִים
 כְּעֵין נְחֹשֶׁת קָלִל : וְיִירִי אָדָם
 מִתְּחוּת בְּנִפְיָהֶם עַל אַרְבַּעַת
 רַבְעֵיהֶם וּפְנִיָּהֶם וּכְנִפְיָהֶם
 לְאַרְבַּעַתָּם : חֲבֵרַת אִשָּׁה אֶל־
 אַחֻרְתָּהּ בְּנִפְיָהֶם לֹא־יִסְבּוּ
 בְּלַכְתָּן אִישׁ עַל־עֵבֶר פָּנָיו יִלְכוּ :
 וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי
 אַרְיָה אֶל־הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם
 וּפְנֵי־שׁוּר מִהַשְּׂמֹאול לְאַרְבַּעַתָּן
 וּפְנֵי־נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן : וּפְנֵיָהֶם
 וּכְנִפְיָהֶם פְּרֻדוּת מִלְּמַעְלָה
 לְאִישׁ שְׁתֵּים חוֹבְרוֹת אִישׁ
 וּשְׁתֵּים מְכַסּוֹת אֶת גְּוִיתֵיהֶנָּה :
 וְאִישׁ

דְשִׁיעִיא לְאַבְרָא חֲיוּבִיא עֵבִיר מְמַרְיָה וְאַפִּיהוּן וּגִפִּיָּהוּן שְׁנֵי לְאַרְבַּעַתָּהוּן :
 חֲבֵרַת מְכּוּנָן חֲדָא לְקַבִּיל חֲדָא גִּפִּיָּהוּן לֹא מִתְּחוּרִין כְּמִוְלָהוּן בְּרִיא לְקַבִּיל
 אֲפִקָא אֹזְרִין : וְדְמוּת וְדְמוּת אֲפִיָּהוּן אֲפִי אֲנָשָׁא וְאַפִּי אַרְיָא עֵבִיר מִימִינָא
 לְאַרְבַּעַתָּהוּן וְאַפִּי תוֹרָה עֵבִיר מִסְּמָלָא לְאַרְבַּעַתָּהוּן וְאַפִּי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּהוּן :
 וּפְנֵיָהֶם וְאַפִּיָּהוּן גִּפִּיָּהוּן פְּרִישִׁין מְלַעִילָא לְחֲדָא תְּרִיתִין מְכּוּנָן וְלְחֲדָא תְּרִיתִין

ואיש אל-עבר פניו ילכו אל
 אשר יהיה-שמה הרוח ללכת
 ילכו לא יסבו בלכתן : ודמות
 החיות מראיהם כגחלי-אש
 בערות כמראה הלפידים היא
 מתהלכת בין החיות ונגה לאש
 ומן-האש יוצא ברק : והחיות
 רצוא ושוב כמראה הבזק :
 וארא החיות והנה אופן אחד
 בארץ אצל החיות לארבעת
 פניו : מראה האופנים ומעשיהם
 כעין תרשיש ודמות אחד
 לארבעתן ומראיהם ומעשיהם
 כגאשר יהיה האופן בתוך
 האופן : על-ארבעת רבעיהן
 בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן :
 ונפיהן ונבה להם ויראה להם
 ונבתם מלאת עינים סביב
 לארבעתן : ובלכת החיות
 ילכו האופנים אצלם ובהנשא
 החיות מעל הארץ ינשאו
 האופנים : על אשר יהיה-שם
 הרוח ללכת ילכו שמה הרוח
 ללכת והאופנים ינשאו לעמתם
 כי רוח היתה באופנים : בלכתם
 ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאים
 מעל הארץ ינשאו האופנים
 לעמתם כי רוח היתה באופנים :

ודמות

מבפנית גויותיהן : ואיש ובריא לקביל
 אפהא אולא לאתר די תהוי תמן
 בענא למיזר אולן לא מתחרון
 במיולהון : ודמות ודמות בריהא
 חוניהון כגומרין דאשא בערן כהון
 בעורביה אשתא משתלהבא בין
 בריהא וזהו בריא לאשתא ומן אשתא
 נפיק ברקא : והחיות ובריהא
 באשתלוחהון למעבר רעות רבונהון
 דאשרי שכינתיה במרומא עילאה
 מנהון באנפא עינא למחוי חורן
 ומפקן ומבסן ית עלמא ורביבן
 בשעתא חדא וקלילן כחיוו ברקא :
 וארא וחיות בריהא והא גלגל חד
 משתוי מלבע לרום שמיא כסטור
 בריהא לארבע אפוחי : מראה חון
 גלגליא ועובדיהון כעין אפן טבא
 ודמות חד לארבעתהון וחוויהון
 ועובדיהון כמה דהנה גלגל בנו
 גלגל : על על ארבעא סטריהון
 במיולהון אולין לא מתחרין
 במיולהון : וגניהן ונפיהון שון
 לקבלא רקיעה ורומא להון ודחילין
 אינון ונפיהון מליין עינין סחור סחור
 לארבעתהון : ובלכת ובמיול בריהא
 אולן גלגליא לקבליהון ובאתרמא
 בריהא כמלבע לרום שמיא מתרמין
 לגלגליא : על על אתר דהוי תמן
 בענא למיול אולין לתמן רענא למיזר
 וגלגליא מתרמין לקיבליהון ארי
 רוח בריהא בגלגליא : בלכתם
 במיולהון אולין ובמקמהון קיימין
 ובאתרמהון מלבע לרום שמיא מתרמין
 גלגליא לקבלהון ארי רוח בריהא

בגלגליא

הפטרה ליום ראשון של שבועות

וּדְמוֹת עַל־רֵאשֵׁי הַחֲהָה רָקִיעַ
 כְּעֵין הַקֶּרֶח הַנּוֹרָא גִטּוּי עַל־
 רֵאשֵׁיהֶם מִלְמַעְלָה : וְתַחַת
 הַרְקִיעַ בְּנִפְיֵיהֶם יִשְׁרוֹת אִשָּׁה
 אֶל־אֲחוֹתֶיהָ לְאִישׁ שְׁתֵּים
 מִכִּסּוֹת לְהִנָּה וְלְאִישׁ שְׁתֵּים
 מִכִּסּוֹת לְהִנָּה אֶת גּוֹיֵתֵיהֶם :
 וְאִשְׁמַע אֶת־קוֹל בְּנִפְיֵיהֶם כְּקוֹל
 מִים רַבִּים כְּקוֹל־שָׂרֵי כְּלִכְתָּם
 קוֹל הַמֶּלֶךְ כְּקוֹל מַחְנֶה
 בְּעַמּוּדֵם תְּרַפְּנֶנּוּ בְּנִפְיֵיהוֹן :
 וּמִמַּעַל לְרָקִיעַ אִשְׁרָע־עַל־
 רֵאשֵׁם כְּמֵרְאָה אֲבֹן־סַפִּיר
 דְּמוֹת כֶּסֶף וְעַל־דְּמוֹת הַכֶּסֶף
 דְּמוֹת כְּמֵרְאָה אֲדָם עֲלִיו
 מִלְמַעְלָה : וְאֵרָא אֶבְעֵין חֲשַׁמַּל
 כְּמֵרְאָה־אֵשׁ בֵּית־לֵה סָבִיב
 מִמֵּרְאָה מַתְנִיו וְלִמַּעְלָה
 וּמִמֵּרְאָה מַתְנִיו וְלִמַּטָּה רֵאִיתִי
 כְּמֵרְאָה־אֵשׁ וְנִגְה לֹו סָבִיב :
 כְּמֵרְאָה הַקֶּשֶׁת אִשְׁרֵי יִהְיֶה
 בְּעֵנֶן בְּיוֹם הַנִּשְׁשׁ כֵּן מֵרְאָה
 הַנִּגְה סָבִיב הוּא מֵרְאָה דְּמוֹת
 כְּבוֹד־יְהוָה וְאֵרְאָה וְאֶפֶל עַל־
 פְּנֵי וְאִשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר : וְתִשְׁאַנִּי
 רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ
 גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ :

בְּגַלְגַּלְיָא : וְדְמוֹת וְדְמוֹת עַל רֵאשֵׁי
 בְּרִיתָה רָקִיעָא כְּעֵין גְּלִיד חֲסִין
 מְרַבֵּן עַל רֵישֵׁיהוֹן מִלְעֵלָא : וְתַחַת
 וְתַחַת רָקִיעָא גְּפִיְהוֹן מְבוּנֵן חֲדָא
 לְקַבֵּיל חֲדָא לְחֲדָא תְּרַתִּין מְכַסִּין
 לְהוֹן וְלְחֲדָא תְּרַתִּין מְכַסִּין לְהוֹן ית
 גּוֹיֵתֵיהוֹן : וְאִשְׁמַע וְשִׁמְעִית ית קַל
 גְּפִיְהוֹן כְּקַל מִיּוֹן סְגִיאִין כְּקַלָּא מִן
 קָדָם שְׂרֵי כְּמַהֲכִיז קַל מְלוּלִיְהוֹן
 כִּד מוֹרֵן וּמְבַרְכִין ית רְבוּנֵיהוֹן קְנִיָּא
 מְלַךְ עֲלֵמִיָּא יִי אָבְאוֹת כְּקַל מִשְׁרִית
 מִלְאָכֵי מְרוּמָא בְּמִקְמַהוֹן מִשְׁתַּקֵּן
 גְּפִיְהוֹן מִן קָדָם דְּבוֹרָא : וְיֵהִי וּבִזְמַן
 דְּהוּי רַעֵנָא קְדָמוּהִי לְאִשְׁמַעָא דְּבוֹרָא
 לְעַבְדוּהִי נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הוּי קָלָא
 וּמִשְׁתַּמַּע מִעֵילֵי וְיִי רָקִיעָא מְבִין
 כְּרוּבִיא מִתַּחַת רָקִיעָא הִי עַל
 רֵישֵׁיהוֹן בְּמִקְמַהוֹן מִשְׁתַּקֵּן גְּפִיְהוֹן מִן
 קָדָם דְּבוֹרָא : וּמִמַּעַל וּמִעֵילֵי וְיִי רָקִיעָא
 הִי עַל רֵישֵׁיהוֹן כְּחִיוּוֹ אֲבֹן טָבָא
 דְּמוֹת כּוֹרְסִיא וְעַל דְּמוֹת כּוֹרְסִיא
 דְּמוֹת כְּחִיוּוֹ אֵינְשָׁא עֲלוּהִי מִלְעֵילָא :
 וְאֵרָא וְחִוִּירָא כְּעֵין חֲשַׁמַּלָא כְּחִיוּוֹ
 אִשְׁתָּא מְנִיו לֵה סְחוֹר סְחוֹר חִיוּוֹ יְקַר
 דְּלָא יִכְלָא עֵינָא לְמִיחֻוִי וְלָא אֶפְשָׁר
 לְאִיסְתַּכְּלָא בֵּיה מִלְעֵילָא וְחִיוּוֹ יְקַר
 דְּלָא יִכְלָא עֵינָא לְמִיחֻוִי וְלָא אֶפְשָׁר
 לְאִיסְתַּכְּלָא בֵּיה מִלְרַע וְחִוִּית כְּחִיוּוֹ
 אִשְׁתָּא וְזִיְהוּדָא לִיְהִי סְחוֹר סְחוֹר :
 כְּמֵרְאָה כְּחִיוּוֹ קִשְׁתָּה דְּהוּי בְּעַנְנָא
 בְּיוֹמָא דְּמִיטְרָא בֵּן חִיוּוֹ זִיְהוּדָא סְחוֹר
 סְחוֹר הוּא חִיוּוֹ דְּמוֹת יְקַרָּא דְּיִי וְחִוִּית וְאִשְׁתַּחֲחִית עַל אֶפֶי וְשִׁמְעִית קַל
 דְּמִתְמַלֵּל : וְתִשְׁאַנִּי וְנִטְלַחְנִי רוּחָא וְשִׁמְעִית בְּתֵרָאֵי קַל זִיע סְגִיא דְּמִשְׁבַּחִין
 וְאִמְרִין כְּרִיד יְקַרָּא דְּיִי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתֵיהוּ :

גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל :

על דא יחברך וישתבח שמייה די אלהא רבא וקדישא לעלם ולעלמי עלמיא :
 ואומר הנרות חמרות שתמלאם בדף ק"ו ע"כ . ואומר החון מי שברך ואשרי ומחזירים
 ס"ת למקומו ואומר חלי קדיש . ואחר כך אומרים .

סדר מוסף של שבועות

יי שפתי תפתח ופי יגיר תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
 גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזכר חסדי אבות ומביא
 גואל לבני בניהם למען שמו באהבה . מלך גואל עוזר ומושיע
 ומגן . ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע מזריר
 הטל . מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
 סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיני
 עפר מי כמוד בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
 מצמיח לנו ישועה . ונאמן אתה להחיות מתים . ברוך אתה
 יי מחיה המתים :

ובחזרה שלוש נכור אומר

בְּתַר יִתְּנוּ לְךָ (יי אלהינו מלאכים) הַמוֹנִי בַעֲלָה עִם (עמך ישראל)
 קְבוּצֵי מִשָּׁה יַחַד כָּלֶם קְרוּשָׁה לְךָ יִשְׁלְשׁוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד
 גְּבוּיָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר . קְרוּשׁ קְרוּשׁ קְרוּשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כֹל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם מִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֲלִים זֶה לְזֶה אֵיךְ מְקוֹם
 כְּבוֹדוֹ : לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ : מִמְּקוֹמוֹ הוּא וּפֶן
 (בְּרַחֲמָיו) לְעַמּוֹ הַמֵּיחָדִים אֵת שְׁמוֹ עָרַב וּכְקָר תָּמִיד בְּכָל יוֹם פְּעַמִּים
 בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים . שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד : אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ
 הוּא אֲבִינוּ הוּא מִלְכֵנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ הוּא יִשְׁמְעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי
 כָל חַי . לְהַיּוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם : אֱלֹהִים אֵל עֲלִיּוֹן הַשּׁוֹכֵן
 בְּרוֹם חֲבוּיִן הַשֵּׁב שְׁבִינְתָךְ (שְׁכִינַת מְלֻכּוֹתְךָ) בְּמַהֲרָה לְצִיּוֹן : וּבְדַרְבֵּי
 קְדֻשָּׁךְ בְּחוּב לֹאמַר . יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן רְדוֹר וְדוֹר הַלְרֻוּיָה :
 לְדוֹר וְדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּךְ וְלִנְצַח נְצַחִים קְרוּשָׁתְךָ נְקַדִּישׁ וְשִׁבְחָתְךָ
 אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֶךְ גְּדוֹל
 וְקְרוּשׁ

וקדוש אלהי ברוך אלהי האל הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו
מכל הלשונות קדשתנו במצותיה וקרבתנו מלפני
לעבודתך ושמך הגדול הגבור והנורא עלינו קראת :
ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה

וחגים וזמנים לששון את יום השבת הזה ואת יום חג השבועות
הזה זמן מתן תורתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :
ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל ארמתנו ואין
אנו יכולין לעלות ולראות ולהשתחות לפניך בבית

בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היר
שנשתלחה במקדשך ובבן יהי רצון מלפניך אב הרחמן מך
יעקב שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו

מהרה ותגדל כבודו בימינו אבינו מלפני יי אלהינו ואלהי
אבותינו גלה כבוד מלכותך ומלוך עלינו מהרה והופע והנשא
עלינו לעיני כל חי וקרב פזורנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס

מירכתי ארץ והביאנו יי אלהינו לציון עירך ברנה ולירושלם
בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידין כסדרן ומוספין בהלכתן ומוסף יום השבת הזה
ומוסף יום חג השבועות הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה
במצות רצונך כמה שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך

בשבת אומרים

מפי בבורך באמור :

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה :

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליי בשבעותיכם
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו :

והקרבתם עלה לריח ניחח ליי פרים בני בקר שנים ואיל אחד
ושבעה כבשים בני שנה ומנחתם ונספיהם כמדבר שלשה
עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל ועשרון לכבש ויין בנסכו

בשבת אומרים

ושעיר לכפר ושני תמידין בהלכתן :

ושמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו
ויהענגו

ויחזענו מטובך ובשביעי רצית בו וקבשהו חמדת ימים אותו קראת
זכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב
הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמיה בגלל אבותינו
שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה וכונן בית מקדשך על מכונו
והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב שכינה לתוכו והשב
ישראל לנויהם והשב כהנים לעבודתם ולוים לשירה ולזמרה
ושם געלה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלינו בפתוב בתורתך
שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פניי אלהיה במקום
אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסכות ולא
יראה את פניי ריקם איש כמתנת ירו כברכת אלהיה
אשר נתן לך :

והשיאנו אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשמחה ולשלום
באשר אמרת ורצית לברכנו בן חכרכנו סלה : קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך שמחנו בישועתך
טהר לבנו לעבודך באמת והנחילנו אלהינו כאהבה וברצון
בשמחה ובששון שבתות ומועדי קדשך ותרצה לפניך את
תפלת עמוסיך בתמידי יום וכקרבן (וכקרבנות) מוסף (מוסףין)
ברוך אתה מן מקדש השבת וישראל והזמנים :

אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה
לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
רצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחזינה עינינו
שובה לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז ברוך אתה
המחזיר ברחמיו שכינתו לציון :

מורים דרבנן

ספחון אומר מורים חונים כל הנזכר לשוח עמו
ולוחזין ואומרים

מורים כורעים ומשתחוים אנחנו
לפניך אלהינו אלהי כל
בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש
על

T. I.

ודים אנחנו לך שאמה הוא
אלהינו ואלהי

בותינו על חיינו המסורים
ידך ועל נשמותינו הפקודות
ועל נפיק שבעל יום ויום
מנו ועל נפלאותיה וטובותיה
טל Mahazor 39 שבכל

מוסף של שבועות

על שהחירחנו וקיימתנו כן תתינו
וחתנונו ורואסוף גריותנו מארבע
בנפוח הארץ ונשוב לשמור חקיך
ולעשות רצונך באמת ובלבב שלם
על שאנו מודים לך ברוך אל
ההודאות:

שכל עת ערב ונקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיה
המרחם כי לא תמו חסדיך
ומעולם קוינו לך לא הכלמתנו
י אלהינו ולא עזבתנו ולא
הסתרת פניה ממנו:

על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד כל החיים יודוך
סלה ויהללו לשמך הטוב באמת ברוך אתה יי הטוב
שמך ולך נאה להודות:

ובחזרה אם אין סם כהנים שלוח כבוד אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הכתובה על
ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קרושיך
באמור: וברכה יי וישמך: יאר יי פניו אליך ויחנה: ישא יי פניו
אליך וישם לך שלום:

שנים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניה כי באור פניה
נתת לנו יי אלהינו תורת חיים אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה
ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך (דברכנו) ולברך את כל
עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה
יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן: יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

עושה שלום במרומי הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל אמן:

ויס כהנים לומר תחבה זו

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום ולמצותיך תרדף נפשי ונפשי בעפר לכל תהיה
יהי רצון מלפניך יי אלהי שכל הקמים עלי לרעה תפר עצתם
ותקלקל מחשבותם: וכן יהי רצון מלפניך יי אלהי שתפתח לי
שערי תורה שערי חכמה שערי בינה שערי דעה שערי
פרנסה וכלכלה שערי חיים חן וחסד ורחמים ורצון מלפניך:
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

מוסף ליום ראשון של שבועות

קנר

וכשהחזן מסדיר מוסף בקול כשמניע אל וסני תמידיו כהלכתו אומר הקהל וראוי לחין
לשמוק עד שיאמרו הקהל הפיוטים האלה שלא להפסיק בתפלתו • (כדי שלא לעשות שום
הפסקה בתפלה מנהגנו בוניכיליאה לאומרס קודם אשרי) :

אזהרת ראשית לעמך נתת • מצות עשה ומצות לא תעשה :
במספר במפקד הם שלש מאות וששים וחמש • בנגד ימות
החמה :

גם מצות עשה מאתים וארבעים ושמונה • בנגד אברים שבאדם :
דוק וחלד העדת בנו על מתן שכרן וענישן • והראת לנו דרך
החיים והטוב והמות והרע :

הורית לנו עשרת הדברות • וקשרת לנו עשרת בתרים • ובשני
לוחות חקקתם • ושני עולמות הנחלתם • על ידי נאמן נתתם •
ובין שני כרובים הנחתם :

זרו מקרא ותרגום תורה • ונביאים שמונה • וכתובים משלשים
אחד עשר • חקרי הלכות וסדרים ששה • ועליהם תלמוד
שלשים וששה :

שעמים שלו שלשת אלפים • ויהי שירו חמשה ואלף • יחיד נתנה
בששים רבוא • לעם אשר בחר משבעים לשונות :

בתוכה באותיות בעשרים ושתיים • וגם בשם המפורש בארבעים
ושנים : לכל אחד ואחד עשרה בתרים • בתוכים באצבע
אלהים מעשה ידי ארון :

מלך הדרה ברוב נוראות • אזהרות בשם קדשו • ובשם ישראל
יכנה • נקרא שבעים ועמו בחר משבעים • ושמו מעלה למעלה
משבעים :

סדרה בסימנות • ובמסורות ובדקדוקות חקורות • בדיני
ממונות • ובדיני נפשות • עטיפת הזין צהלה ורנה • ויראה
ונבואה • הגיון ומליצה • תפארת ושמחה :

רקני אנדות וערכי ענינים • ורקדוקיהן דקדוקי סיפרים • צור
כתבם בסוד שלישים • ונתנם באהבה יחד לזרע המקדש :

קבלה בשישי בחדש השלישי • ונתנה לזרע ישורון • ראשית
ואחרית חקק בתוכה • והעיד עליה שמים וארץ :

זר ענו על זאת שירות הרבה • ופץ ואמר אין כאל ישורון •

תורה

מוסף ליום ראשון של שבועות

תורה תמימה הנחיל ארון לשבטים • כרי להכניסם בגן עדן
לעולמי עולמים :

תורה תמימה הנחלתי לכם • חלקי ונחלתי כרי שאתן לכם •
שכר טוב בעולם הזה • וחלק טוב לעולם הבא :

דברי אמת וחקי צדק • ושכל טוב ינחלו עושיהן • לעולם ועד •
אז יש מאות • ושלש עשרה מצות • פרוש ענישן • ומתן שכרן •
אהובים שמרום • עמוסים חקרום • בכל לב שמרום •
ולחפציהם דרשום :

את אלה תזכור לנו • אלהי מעוננו • ותרצה בנו • ותמלא
משאלותינו • אמרות טהורות • מזקקית שבעתים • צרופות
בפסוק ומובחנות כזהב :

עליונים ששו • ותחתונים עלוו • בקבלת בלה • כתובת חתן •
תואר בלה • מאד נתעלה • בקבלת יום זה עשרת
הדברות :

ומשלים המוסף • וקודם שיאמר קדיש יאמר ה' ישפות הראשון או השני הכתובים בפסח
או היום תמאכנו • ואומר אין כלהינו ועלינו לשבח וכו' •
בתפלת מנחה אומר מה כאו • אשרי • ובא לציון • והעמידה • וקדיש • ויש אומרים פטום
הקטורת ופרשת התמיד •
ביום שני מתפללים כמו ביום ראשון אלא שאומרים יוצר זה •

יוצר ליום שני של שבועות

אלהים בהנחילה רת מורשה • לאום לשמה מקדשה • ארץ
רעשה • ברקיה יסוד רופפו • ורעמיה הרום התריפו • אף
שמים נטפו • גועשו רקיעים מגיחה • והארץ התרעשה משיחה •
בהשמיעה אנכי • אלהיה • ליום וירח הנקרא שלישי • אמרה
נחול טכוסה שלישי • ידעת על ידי שלישי • קדוש :

רביתי מתני קמיכם • מן יקומון בנגדכם • הויתי ואשבר מוטות
עלכם • הצמתי וער אבירים • מצרים צרים הצוררים • ואשא
אתכם על בנפי נשרים • ועתה קהל קדושי ובני • הזהירו
בדת אמוני • לא יהיה לה אלהים אחרים על פני :

זאת זכור לשמרה • שם קדשי לגורה • את • אלהיה תירא •
חנם בהזכרי תרעש ארקא • בכוקה ומכוקה ומבלקרה •
ונישבעת

וְנִשְׁבַּעְתָּ חַי יי בְּאֵמֶת בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה : טוֹעֲנִיָּה שְׁמִי לְשׂוֹא
פֶּן תֵּאֱשָׁם גַּעֲקֵר הוֹגְהוּ כְּמוֹ מִתְרַשָּׁם • לֹא תִשָּׂא לְשׂוֹא אֶת שֵׁם :
יְרוּשָׁת זְקֵנִיָּה אֲאָכִילָה • וְאֶרֶץ צְבִי אֲנַחִילָה • אִם תִּשְׁיֵב מִשְׁבֶּת
רְגֵלִיָּה : כִּבְד יוֹם מְקַדְּשִׁי • שְׂכָלוֹל מְרַגְּזֵעַ חֲפוּזִי • עֲשׂוֹת חֲפָצִיָּה
בְּיוֹם קִדְּשִׁי : לֹוה וְהֵאֱמַן בְּמִקְדָּוִישׁוֹ • וּבִקְרִיאַת עֲוֹגָ לְאִשְׁשׁוֹ •
זְכוֹר אֶת יוֹם הַשְּׁבֶת לְקִדְּשׁוֹ :

מוֹלִירָה בִּיקְרָה מֵהוֹנָה • בְּמַת־שִׁיר פְּנֵי קוֹנָה • וְתִשָּׂא אֶל אֱלוֹהֵ
פְּנִיָּה : נִצַּח אֲרִיכוֹת יָמִים • תְּבַלֶּה בְּטוֹב טְעָמִים • וְהֵאֲרַכְתָּ
יָמִים • שׁוֹבַע שְׂמַחוֹת לְהֵאֲסִימָה • לְמַעַן יִרְבוּ יָמֶיךָ • כִּבְד אֶת
אֲבִיָּה וְאֶת אִמָּה :

עֲמִיתָה מְעֵרוֹף בְּרִצַּח • הוֹהִיר הַיּוֹם בְּפָצַח • עָנָה לֹא תִרְצַח :
פְּתוּיֹת הַמְּזוּעֶכֶת אָף • עֲצָבִים גְּנוּבִים מִלְּשֹׂאָף • פִּקְד לֹא
תִנְאָף : צוּרֵי נַפְשׁוֹת לְעֵנוּב • עֲמָלָם מִיָּדָם לְקִנּוּב • עֲמָם לֹא
תִגְנוּב :

קִרְקוֹשׁ תְּהַפּוּכוֹת מֵהַבִּיעָה • קְרוֹשׁ צוּה לְהוֹדִיעָה • לֹא תִעַנֶּה
בְּרַעָה : רְגִיעַת כָּל שְׂתִמּוֹד • שְׂמּוֹד לְעֲשׂוֹת וּלְלַמּוֹד • צוּה לֹא
תַחֲמוֹד : שְׂדֵי צֶרַח לְהַשְׂמִיעָה • שְׂמַח בְּחֻלְקָה הַמְּגִיעָה • לֹא
תַחֲמוֹד אִשֶּׁת רַעָה : תִּרְקוּ בְּרִקוּ אֲרִקוּ • סִדְקוּ עֲזוּקוּ תִרוּקוּ •
חֲקוּ עוֹשִׂקוּ לְחִשׁוּקוּ • קְרוֹשׁ :

וּמִסְרָרִים תִּפְלַתָם כְּאֶתְמוֹל וְגוֹמְרִין אֶת הַסֵּלֶל • וְאוֹמֵר הַחוּן קִדִּישׁ גְּמוֹר וּמוֹלִיָּחִין סֵפֶר
תּוֹרָה וְאוֹמְרִים מֵחִין כְּמוֹד • וְאַחַר כֵּךְ קוֹרִין חֲמֵסָה גְּבֵרִי בְּפִרְסַת כָּל הַכּוֹר
כְּמוֹ בְּתַפְלַת יוֹם שְׁמִינִי שֶׁל פֶּסַח דָּף קַב"ח ע"ב • (וְאִם הוּא שֶׁבֶת מִתְחִילִין כִּי יִמְכַר וְקוֹרִין
שְׂכֵסָה גְּבֵרִי) וּמוֹלִיָּחִין סֵפֶר אַחַר וְהַמְּפִטִיר קוֹרֵה וּבְיוֹם הַכּוֹרִים כְּאֶתְמוֹל וּמְפִטִירִין
בְּחִבְקוֹק ג' וְאוֹמֵר הַבְּרֻכּוֹת :

וַיְהִי־הָיָה בְּהִיבֵל קִדְּשׁוֹ הֵם מִפְּנֵי
כָּל־הָאָרֶץ :
תְּפִלָּה לְחִבְקוֹק הַנְּבִיא עַל־
שְׂגִיגוֹת : יְהוָה שְׁמַעְתִּי
שְׁמַעַךְ

אָמִיד דְּאֶתְמַד עַל יְדֵי חִבְקוֹק נְבִיאָה
וַיִּי אֲחֻדְרֵי לְאִשְׁרָאָה שְׂכִינָתוּהָ
בְּהִיבֵלָה דְּקוֹרִישִׁיָּה וַיִּסּוּפוּן מִן
קְדָמוּהֵי כָּל דְּחִלַּת אֲרַעָא :
צְלוּתָהּ דְּצִלֵי חִבְקוֹק נְבִיאָה בְּד
בְּאֶתְגִּלֵי לִיָּה עַל אֲרַבָּא
דִּירְהֵב לְרִשְׁיַעֲיָא דְּאִם יְחֻבוּן לְאוֹרִיתָא כְּלַכְּב שְׁלִים יִשְׁחַבִּיק לְהוּן
וַיִּרְוִן כָּל חוּבְהוּן דְּחִבְי קְדָמוּהֵי דְּהָא בְּשְׁלוּתָא : יי שְׁמַעְתִּי וַיִּי שְׁמַעְתִּי
שְׁמַע

הפטרה ליום שני של שבועות

שִׁמְעוּ יְרֵאָתִי יְהוָה פִּעֲלֵךְ
בְּקֶרֶב שָׁנִים חִיִּהוּ בְּקֶרֶב שָׁנִים
תוֹדִיעַ בְּרָגוֹ רַחֵם תִּזְכּוֹר : אֱלוֹהַּ
מִתִּימָן יָבוֹא וְקָדוֹשׁ מִהַר־פָּאֵרָן
סִלַּח בְּסֵפֶה שָׁמַיִם הוֹדוּ וּתְהַלְתוּ
מִלֵּאָה הָאָרֶץ : וּנְגִיָּה בְּאֹר
תְּהִיֶּה קִרְנֵי־מִדּוֹ לֹ וְשֵׁם חֲבִיזוֹן
עִזוֹ : לִפְנֵי יְלֶךְ דְּבַר וַיַּעֲזֵב
רִשָּׁף לְרַגְלָיו : עָמַד וַיִּמְדַּד
אָרֶץ רָאָה וַיִּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְפַּצְצוּ
הַרְרֵי־עַד שָׁחוּ גִבְעוֹת עוֹלָם
הִלִּיכוֹת עוֹלָם לוֹ : תַּחַת אֹן
רֵאִיתִי אֶהְלִי כּוֹשֵׁן יְרֵגוֹן
יְרֵעוֹת אָרֶץ מְרִין : הַבְּנֵה־רִים
חָרָה יְהוָה אִם בְּנֵה־רִים אֶפְרַיִם
אִם־בָּיִם עֵבֶרְתָּהּ כִּי תִרְכַּב עַל־
סוּסֶיהָ מִרְכַּבְתֶּיהָ יִשְׁנֹעָה : עֲרִיָּה
תַעֲזוֹר קִשְׁתָּהּ שִׁבְעוֹת מִשׁוֹת
אָמַר סִלַּח נְהַרֹת תִּבְקַע־אָרֶץ :
רְאוּהוּ יַחֲלוּ הַרִים זָרֵם מִיִּם עֵבֶר
נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם יִדְּיָהוּ נִשְׂאָ :
שָׁמַשׁ יֵרַח עָמַד וּבִלָּה לְאוֹר

חציון

שִׁמְעוּ גְבוּרָתְךָ בְּחִלִּית יִיכַמֵּה רִבְרִיבִין
עוֹבְדֶךָ הִי אֵת יְהוָה אֲרַבָּא לְרִשְׁיַעֲיָא
דְּאִם יִתּוּבִין לְאוֹרִי־תְךָ וְלֹא תְכוּ אִינוּן
מִרְגִּזוֹן קְדָמְךָ בְּגוֹ שְׁנֵיָא הִיבְהִבְתָּא
לְהוֹן חֵיָא בְּכֹן אֵת עֲתִיד לְהוֹדֵעַ
גְבוּרָתְךָ בְּגוֹ שְׁנֵיָא דְאַמְרָתָא לְחִרְתָּא
עֲלֵמָא לְאַתְפָּרַעָא מִרִשְׁיַעֲיָא בְּעֵבְרִי
עַל מִמְדָּךְ וְצַדִּיקָא עֲבָדִי רַעוּתְךָ
בְּרַחֲמֵיךָ הַדְּבַר : אֱלוֹהַּ כְּמִיתָן אוֹרִיתָא
לְעַמִּיָּה אֶלְהָא מְדוּמָא אַחְגְּלִי
וְקַדִּישָׁא מְטוּרָא דְפָאֵרָן בְּגְבוּרָתִי
עֲלֵמִין אַתְחַפִּיאוּ שְׁמֵיָא זִיו יִקְרִיָּה
וְאִמְרִי תוֹשֵׁבְתִיָּה מִלֵּאָה אֲרַעָא :
וּנְגִיָּה וַיִּהְיוּ יִקְרִיָּה בְּוִיהוֹר בְּרֵאשִׁית
אַחְגְּלִי וַיִּוְקִיָּקִין מִטְרַפְכַּת יִקְרִיָּה
נְפִיקוֹן תַּמָּן גְּלֵא נֵת שְׁכֻנְתִּיָּה דְהַנּוֹת
מִטְמָרָא מִבְּנֵי אֲנָשָׁא בְּחֻקוֹף רּוּמָא :
לִפְנֵי מִן קְדָמוּהִי מִשְׁתַּלַּח מִלְּאֲדָמוּתָא
וְנִפְיִק בְּשִׁלְהוּבִית אֲשַׁתָּא מִימְרִיָּה :
עָמַד אַחְגְּלִי וְאוֹזֵעַ אֲרַעָא וְאוֹתִי מְכוּלָא
עַל עֵס דְרָא בְּעֵבְרִי עַל מְמֹרִיָּה וְאַף
בְּתַנְיָנָא בְּרַ חֲבוּ קְדָמוּהִי בְּחוּבִיָּהוֹן
בִּין בְּלַבְלֵינּוֹן וְאוֹרִי־רִיקוֹ טוֹרִיָּה
דְּמִלְּקָדָמִין מִבָּא דְרַמְתָּא דְמִן עֲלֵמָא
גְבוּרָתָא עֲלֵמָא הִי לִיָּה : תַּחַת בְּרַ
פְּלַחוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְטַעוֹתָא מִסְרַתִּינוֹן

בִּיר כּוֹשֵׁן חִיבָא וְכֹר תְכוּ לְמַעַבְד אוֹרִיתָא עֲבָדִית לְהוֹן נְסִין וְגְבוּרָן וּפְרַקְחִינוֹן
מִנְד מְדִנְנָאֵי עַל יַד גְּדַעוֹן בְּרַ יוֹאֵשׁ : הַבְּנֵה־רִים הָא עַל מְלַכִּין וּמִשְׁרִיתִיָּהוֹן
דְּסִנְיָאִין כְּמִי נְהָרָא תְהִי רְגוּ מִן קְדָמְךָ יִי עַל מְלַכִּיָּא הִנֵּה רּוּגְוֶךָ וּבִיבָא
הוֹרְעָתָא בְּהוֹן פּוֹרְעָנוֹת גְבוּרָתְךָ אֲרִי אַחְגְּלִיתָא עַל מְרַפְכַּת יִקְרָךְ שְׁכִינְתְךָ
לְעַמְדָּךְ תִּקּוֹף וּפּוֹרְקָן : עֲרִיָּה אַחְגְּלָאָה אַחְגְּלִיתָא בְּגְבוּרָתְךָ בְּדִיל קִנְטָךְ דְּעַם
שְׁבִטָא מִמְדָּךְ קִיָּים לְעֲלֵמִין לְהוֹן בּוֹזְעָתָא טִיגְרִין תְּקִיפִין נְפִיקוּ נְהַרִין שְׁטֵיָן
אַרְעָא : רְאוּךָ בְּאַחְגְּלִי־תְךָ עַל טוּרָא דְסִינֵי חוּן יִקְרָךְ זְעוּ טוֹרִיָּא עֲנֵנִי מְטָרָא
עֲדוּ אֲרִים תְּהוּמָא קָלִיָּה חִילִי מְרוּמָא תְּמַהוּ קָמוּ : שִׁמְשׁ אַף בְּמַעַבְדְךָ נִיסִין

ליהושע

חֲצִיָּה יִהְיוּ לָנוּ בְּרַק חֲנִיתָךְ : לִירוּשָׁע בְּמִישַׁר גִּבְעוֹן שִׁמְשָׁא
 בְּזַעַם הַצַּעַד אֶרֶץ כְּאֵף תְּרוֹשׁ וְסִרְיָה קָמוּ כַּמְדוּרֵי־הוֹן עִמָּךְ
 גּוֹיִם : יֵצֵאת לִישַׁע עִמָּךְ לִישַׁע בְּמִמְדָּךְ אֵיתָנְכֶרוּ בְּתַקּוּף נִצְחָן
 אֶת־מְשִׁיחְךָ מִחֲצַת רֹאשׁ מִבֵּית גְּבוּרָתְךָ : בּוֹעַס בְּאֲחִיוֹתֶיךָ לֹטַע עַל
 רִשְׁעֵי עֲרוֹת יִסּוּד עַד־צִנּוּר סִלָּה : סִנְיָי עִמָּךְ בְּאֲחֻזֵּי־יָדְךָ לְמַחְפֵּר
 נִקְבַת בְּמַטְוֵי רֹאשׁ פְּרוֹזֵי יִסְעֵרוּ רְשָׁעֵי אֶרֶץ בְּרוּנוֹךְ הַקְּטוּל
 לְהַפְיִצְנִי עֲלִיצְתָם כְּמוֹ־לֶאֱכַל בְּעַמְמִיָּא : יֵצֵאת אֲחֻזֵּי־יָדְךָ לְמַפְרֵק
 עֲנִי בְּמַסְתֵּר : דְּרַכְתָּ בֵּינִי סוּסֵיךָ מִן קַדְמֵי־הוֹן מִלְכִּיָּא וְשִׁלְטוֹנֵי־יָדְךָ
 חֲמַר מֵיִם רַבִּים : שִׁמְעֵתִי מִכְּתוּהוֹן תְּרִיבַת חַיִּיבִיָּא וְחִבְרָתָא
 וְחֲרָנָא בְּטָנִי לְקוֹל צִלְלוֹ שִׁפְתֵי סְנֵי־הוֹן מְמַדְךָ קָיִים לְעֵלְמִין : נִקְנַת
 יְבוֹא רַקֵּב בְּעַצְמֵי וְתַחְתֵי אֶרֶץ בּוֹעֵתָא יִמָּא בְּחוּטְרֵיהּ דְּמֹשֶׁה וְגַבְרֵי
 אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲרוֹת רִישֵׁי מְשֻׁרְתֵי פְרַעַה דְּחֻשְׁבוּ מַחֲשַׁבָּן
 לְעַם יְגוּרְנוּ : כִּי־תֵאֵנָה לֹא־ חֲפָרָח וְאִין יָכוֹל בְּגַפְנִים כְּחֹשׁ
 אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲרוֹת לְעַם יְגוּרְנוּ : כִּי־תֵאֵנָה לֹא־
 חֲפָרָח וְאִין יָכוֹל בְּגַפְנִים כְּחֹשׁ מַעֲשֵׂה זֵית וְשִׁדְמוֹת לֹא־עֲשֵׂה
 אֲכַל גֹּזַר מִמְכָּלָה צֹאן וְאִין בְּקַר בְּרִפְתִּים : וְאִנִּי בִּיהוּדָה
 אֶעֱלוּזָה אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי : יְהוּדָה אֲדַנִּי חֵילִי וְיִשָּׁם רַגְלִי
 בְּאֵלוֹת וְעַל־בְּמוֹתַי יִדְרַכְנִי לְמַנְצֵחַ בְּנִגְיָנוֹתִי :

לְעַדן אֲסַקָּא גְלוּת עָמִי מִיָּנִי יְחַבְרֵנִי : כִּי אֲרִי מְלָכוֹת בְּכָל לֹא תַחְקִיִּים
 וְכֹא תַעֲבֵד שׁוֹלְטָן עַל יִשְׂרָאֵל יִתְקַמְּלוּן מְלָכֵי מְדֵי וְגַבְרֵי וְזֵן לֹא יִצְלָחוּן
 יִשְׁתַּצוּן אֲדוּמָאֵי וְלֹא יִגְבוּן קְסוּמָא מִירוּשָׁלַם : וְאִנִּי בְּכֵן עַל גִּיסָא וּפּוֹרְקָנָא
 דְּחַעֲבִיד לְמְשִׁיחְךָ וְלִשְׁאָרָא דְעִמָּךְ דִּישְׁתַּאֲרוּן יוֹדוּן לְמִימְרָא אֲמַר נְכִיָּא וְאֲנָא
 בְּמִימְרָא בִּינִי אֲבוּעֵ אֲרוּץ לְאֱלֹהָא עֲבִיד פּוֹרְקָנִי : אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְיָ דְסַעֲיִד
 לִי כְחֵילָא וּמִשׁוּחַ רַגְלֵי קַדְיָרִין כְּאִיְלָתָא וְעַל בֵּית תּוֹקְפֵי וְקַמְיָנִי לְדְרִילֵיהּ
 נִצְחָנִין וְגַבְרֵין וְקַדְמוּתֵיהּ אֲנָא מְגַנֵּן בְּתוֹשְׁבַחְתִּי :

גְּאֵלְנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :
 עַל דָּא יְחַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח שְׁמֵיהּ דִּי אֱלֹהָא רַבָּא וְקַדְיָשָׁא לְעַלְמֵי עֲלַמְיָא :

מוסף ליום שני של שבועות

ואומר הכרכות אחרוני' ומטלימין כאתמול ובחורת מוסף כשמגיע החון לשני תמידין אומר
הקהל הפיוט הזה (בוניציאה אומרים אותו קודם חורת ס"ת לארון בין מי שברך לאשרי) :

אתה הנחלת תורה לעמך • וכאב את בן אותם יסרת • בימינך
כתבת דברות חיים • ובאצבעותיך חקקת תוכחות מוסר :

גודל עונשים ואזהרות הרבה • מצות עשה ומצות לא תעשה :
דיני ממונות ודיני נפשות ונתינת מוס בנותני מומים :

הזהרת שופטים כל שחד רשע למות • וצוית שוטרים לבל חבר
פנים : ושבועת הערות ושבועת הפקדון • ושבועת העלם

דבר ושלום גזל והשב אכרה :
זקוק בית דין בדרישה ובחקירה • סנהדרי גדולה • וסנהדרי

קטנה : חזוק בית דין בארבע מיתות • עבירה ועבירה ועונש
שלה :

טרפה להשליך נבלה למכור לנכרי • כל חלב וכל דם שלא
לאכול : יין לנסף ושמן להדליק • עשרון ושתי הלחם גרש

קלי וכרמל :
כהנים לשרת ולוים לשורר • תרומות ומעשרות וערי מקלט :

לחיים והזרוע והקבה להת לכהן • מאת העם ומאת זובחי
הזבח • וראשית הגז מגוזזי הצאן :

מעשר בהמה וקדוש הבכורות • ופדיון הבן ונדר והקדש • נטע
רבעי ודוי מעשר • מקרא הבכורים ברכות וקללות :

שמחת בית השואבה לשמוח בחג • סכה ולולב וערבה ונסוף
המים : עריות להפריש נדה להרחיק • חליצה ויבום וספר

בריתות :
פרשת סוטה ועגלה ערופה • תפילין ומזוזות ומצות ציצית :

צוית כהנים לברך קהל ועדה • ופקוד לויים לענות בקול רם :
קריאת מועדים וזמני רגלים • תקיעה בראש השנה וענוי נפש

ביום הבכורים • רגלים לעלות בשלש פעמים בשנה • ומחנות
ימים מברכותיך :

שלמים ועולות זבחים ונסכים • נדרים ונדבות חטאות ואשמות :
תמידין ומוסףין לשבתות ולחדשים : ולמועדים • וכלי הקדש

לישרת

לְיִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ :

הומרים או שז מאות וכו' שהוא בדף קנ"ד ע"ב ומסלים תפלתו והומר היום תאמננו במקום ה' ישפות * במנחה הומרים מנלת רות * ומתפללים כאתמול רק אם חל בשבת מתחילין אם תשיב * וקורין שלשה גברי בפרשת השבוע :

לתענית שבעה עשר בתמוז

בשחרית הומרים תפלה של חול * ושמנה עשרה * והחזן מסדיר תפלתו בקול רם והומר :

יִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה * מֶלֶךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן :

אַרְבָּעִים יוֹם הֵם יְמֵי שָׁבֵר * אֵלֹהֵי אֲשֶׁר בָּם בְּחֵי נִשְׁבֵּר * אֶרְעִי בָם כָּל מִכְשׁוֹל הַמְדַבֵּר * אֵף יֵשֶׁר כָּל אִמָּה עָלַי בָּם גִּבּוֹר * אִפּוֹ הָרָה וְכִי הִתְעַבֵּר * אֲשֶׁר בָּם נַעֲשָׂה עִגֹל בַּמְדַבֵּר : בַּמְדַבֵּר יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹ בֵּי יוֹשֵׁב * יוֹם וָלַיִל אֶתִּי לִישֵׁב * יִזְכּוֹר אֱהָב וַיְמִינוּ יוֹשֵׁב * וַיִּמְגֵן נִינִי בְּחוּם הַיּוֹם יוֹשֵׁב * בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם : אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטַּל * מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים מְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישִׁינֵי עֶפְרַי מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחִיָּה מְצַמִּיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה * וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים :

בְּשָׁנֵי דְבָרוֹת * אֲשֶׁר שָׁמְעוּ מִפִּיהוּ * בְּשָׁנֵיהֶם הִכְעִיסוּהוּ * בְּקֶץ אַרְבָּעִים יוֹם קִנְאוּהוּ * וּבָבֶן סוֹרְרָה הַמִּירוּחָה * בְּרִדְתָּ מִחוּקֵק מְנוּחָה * בּוֹהֵל בְּהַבִּיטוֹ בְּעַם כִּי פָרַע הוּא : הוּא וְאִין אַחַר * וּכְבוֹדוֹ לֹא יִתֵּן לְאַחַר * וַיִּבְחַר בְּעַם הַבְּחַר * וּבְתַחֲתֵי טַל מִשְׁחַר * בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמֵּתִים :

ויש נוכחים לומר במקום כתר

ובחזרה שלוש כבוד ואמר

בְּחַר יִתְנוּ לְךָ (יי אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים) נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיכְךָ בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוֹר הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם (עַמְךָ יִשְׂרָאֵל) שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמִּשְׁלֵשִׁים לְךָ

להענייה שבעה עשר בחמוז

קבוצי מטה יחד כלם קרושה לך קרושה וכן כתוב על יד וגו'
ישלשו כמה שנאמר על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קרוש קרוש
קרוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו : לעמקם ברוך יאמרו ברוך
כבוד יי מקומו : וברברי קרשך פתוב לאמר : ומלוך יי לעולם אלהיך
ציון לדר ודר הללויה :

לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קרושתך נקרויש ושכחך
אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול
וקרוש אתה :

גלמודים נחשבים בחייהם גוי לא עמדו במימיהם גם עד
שהמלך במסכו להמציא חיהם גוייסו והופח ריח
צחנה מהם גם כל הלילה ישן אוביהם גחלו בקר למכשול
להם גלו פיהם ופערו ונפרעו לשמצה בקמיהם : בקמיהם
דיני נפשות יעש דין ירין וכאשר עשו בן בס יעש דאג ישכך
וחימה וכעם קרוש הנקדש בכל מעש ברוך אתה יי האל
הקרוש :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחננו מאתך דעה
ובינה והשכל :

דברי ענתותי מהיום מהחילים דבר דברי חלחולים דור
לדור עליהם מתאבלים דומים לאבלים דבר אלי ונהי
מכפילים דעוכים דחופים כי בס עלו מרגלים : מרגלים נאמו
דבה גשאה קול עדה ונתחייבה נאק ישמע ויזכור אהבה
ויחננו דעה מים רחבה ברוך אתה יי חונן הדעת :

השיבנו אבינו לתורתך ודבקנו במצורתך וקרבתנו מלכנו
לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניה :

העולם רעש בהושיעי הרים נשאו קול בהשמעי הכל תקמהו
בפושעי הוחד להשמירי לולי רועי הוכן וכיום פקדי
ליום רשעי הורשם עלי בבצעי צום הרביעי : צום הרביעי
העת ישנה למשוש הרעפת נטפי טוהר ירסום האל כשש
על אבותי עלי ישוש וישוב שובבים לבית משוש ברוך אתה
יי הרוצה בתשובה :

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו כי
אל

אל טוב וסלח אתה :

וכמלאכי שרת אֹה שמושי • ולשרתו הלביושי שש ומשי •
וכהשמואילי העריב שמושי • והכפיושי והאמישי •
וחרט על ידי חווי ושמושי • וכוח ימי אכלי צום החמישי : צום
החמישי ברחמי והפוך לשמחה • כמו בו נגילה ונשמחה •
בלנו באם הבנים שמחה • ולעונותינו ירבה סליחה :

ואומר סלח לנו עד לעוננו כי רב הוא והח"ך • למנחח שומר לדוד • כך ה' חסיתי עד כל
המיחלים לה' • כמו שכתוב בעשרה בטבת • ואחר כך אומרים •

אתאנו לך יוצר רוחות • בעוננו גברו אַנחות • גזרות עצמו
וצריחות • כי בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות :
גלינו מבית הבחירה • וחישך בעדנו אורה • דיננו גבר ונגזרה
גזרה • כי בשבעה עשר בתמוז נשרפה התורה : הרסו איבינו
ההיכל • וברחה שכינה בזויות היכל • ונמסרנו ביד זדים למאכל •
כי בשבעה עשר בתמוז הועמד צלם בהיכל : זוררנו מעיר אל
עיר • ונלכדו ממנו רב וצעיר • הרבה משושנו ואש בה הכעיר •
כי בשבעה עשר בתמוז הובקעה העיר : טפס במקדשנו צר
המשמיד • ונוטל מחתן וכלה אצעדה וצמיד • יען בעסנוך לכך
נחתנו להשמיד • כי בשבעה עשר בתמוז בטל התמיד : פלה
מנו כל הוד ושבח • חרבו שלף אויב אותנו לזבח • להיות עללים
ויזנקים מסורים לטבח • כי בשבעה עשר בתמוז בטלו עולה
וזבח : מדרנו בשוכן מעונות • לכן נתפורנו בכל פנות • נהפך
לאבל משושנו ומחולנו לקינות • כי בשבעה עשר בתמוז בטלו
הקרבנות : סררנו לפניך מריב לשונות • לכן למדה לשוננו
לומר קינות • עזבנו בלי להמנות • כי בשבעה עשר בתמוז
גרמו לנו עונות : פורנו בלי מצא רוחה • על פן רבתה עלינו
אַנחה • צור ראה נפשנו כי שחה • ויום זה הפוך לנו לשישון
ולשמחה : קשינו עורף ורבתה עלינו אסון • לפיכך נתננו לרפסה
ולרפסון • ראה יי וחלצנו מאסון • ויום זה הפוך לנו לשמחה
ולשישון : שענו שוכן רומה • קבץ נפוצותינו מקצוות ארמה •
האמר לציון קומה ונקומה • ויום זה הפוך לנו לישועה ולנחמה :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות
 עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה
 לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח ולא כרעתם תגמול
 אל הורתנו לומר (מדות) שלש עשרה וזכור לנו (היום) ברית
 שלש עשרה (במו) שהודעת לעניו מקדם וכן כתוב (בתורתך)
 וירד " בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם " ושם נאמר : ויעבר
 " על פניו ויקרא " " אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
 ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה : וסלחת
 לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול
 לנו מלפנו כי פשענו : כי אהה " טוב וסלח ורב חסד לכל
 קראיך : כי עמך הסליחה למען תגרא : למען שמך " וסלחת
 לעוננו כי רב הוא :

ואומר מזמור לדוד לסוכות

תחלת אורח אבותינו נשאו בארה שלותם • שלו ואכדו עצות
 ולא הבינו לאחריתם • רטשו משפטי יושר וכל בריתותם •
 קנאו אב בהכלי גבר ולא הזעילו בעבודתם : צור האריך אפו
 ברחמי להרבותם • פשט יד דור ודור ולא שבו מהעיותם • עד
 עלות חמתו לאין מרפא מחטאתם • סלה שפכה עליהם והרגתם
 משובתם : נגד זונחם מוסר לחות ולא אבו לקחתם • מנרו
 לשבר כהיום ונשבר עוז גאותם • לסמל מקנה קנאות הציבו
 בארמנותם • כן פסל הוקם על ונפסלו באדמתם : יסוכבו חמם
 וריב בעיר ואון על חומותם • טפחה יד צר במחי קבלו וחתתה
 קשתותם • חפץ ללא אבו בדת ללכת במורשתם : זיקות אורם
 ליהטם ונכשלו בהליכתם • ועד עתה אנו בניהם תפשנו
 אורחותם • הקשינו ערך כדרכם ובעלילותם • רלוננו ושחנו
 לתהומות שטפתנו זרמתם • גועים מימים מימה את עונם ואת
 עון אבותם • ביום צומנו שחרנוך אל אמונה ותם • ביטה כי
 גמר חסיד ונעו אמונים מפושבותם • אם לא תחון שאריתם
 אבד סכרם ותחלתם • נא הקם נואמך לא מאסתים ולא
 געלתים לכלותם :

ואומר אל מלך • כך ה' חסיתי בדף ע"ד ע"כ • ואחר כך אומר סליחה זו •

אֲנֵהִים בְּמִרְיָתִי • בְּתַפְףָּ לְבוֹשֵׁי עֲדָתִי • כִּהְיוּם גִּתְאֲחֲרוֹ
 בְּפִקּוּדֵי • בְּאֲמוֹנָה מוֹרָה אֲבָרָר • אֲשֶׁר לֹא בְמִרְרָה •
 עָלַי שְׁלֵם וַיַּעֲזֹר • גִּדְלָה מֵאִזְעוֹנֵי • בְּעֵלוֹת אִישׁ שׁוֹשְׁבֵינִי • לְקַחַת
 מִתְּנוֹת חֲתוּנִי • דְּמִיתִי אוֹכֵל עֵשֶׂב • לְעַל חוּג יוֹשֵׁב • וַיִּשְׁמַע יי
 וַיִּקְשֶׁב • הוֹרֵר הַפְּרָסוֹר בְּמִדּוּחֹת • וּבִטְלוּ כָּל שְׂמֵחוֹת • וּמִדַּ
 נִשְׁתַּבְּרוּ הַלְּחֹת • וּבְבוֹאֵי לְאַרְצָה הַרְחֵבָה • לְשִׁמוֹחַ וּלְהִתְעַדָּן
 מִטּוֹבָה • תַּעֲיִתִי אַחַר הַתּוֹעֵבָה • זָנַחְתִּי אֱלֹהִים אֲמַת • אֲשֶׁר
 כִּנְעָנִים צִמַּת • סִרְתִּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לַמֵּת • חָרָה אַפּוֹ בִּי • וְהֵעֵלָה
 צָר סְבִיבִי • וּסְגַרְנִי בְּיַד אֵיבִי • טוֹרַח רָעַב הָעִיר • וּבְמִצּוֹר אוֹתִי
 הַסַּעִיר • וּמִדַּ הוֹבֵקְעָה הָעִיר • יִרְשָׁתִי בְּהִנְחִילִי שְׁנִית • בְּלֹא
 מִלְחָמָה וְחַנּוּת • חוֹקְנִי בְּמַלְכוּתִי כְּרֹאשׁוֹנִית • כְּכֹלֵב שָׁבַע עַל
 קִיאוֹ • שִׁבְתִּי לְהִכְעִיסוֹ וּלְהַקְנִיאוֹ • לְהַפִּיר בְּרִית צוּוֹאוֹ • לְמַמְלְכוֹת
 הָאָרֶץ קָרָא • וּבְמִצּוֹק הִבִּיאֹנִי הָעִירָה • וְנוֹתַרְתִּי בְּעִיר נִצּוּרָה •
 מִפּוֹלֶת בְּלִי מַעֲמִיד • מִגִּרְתִּי לְטִבַּח וּלְהִשְׁמִיד • בַּעַת בִּטּוֹל הַתְּמִיד •
 נֶאֱוָצִי מִחֲרָפִים לְהַגִּידָה • אֲחֻזְתָּנִי חֵיל וְרַעְדָה • כִּי רַבּוּ מִמְּדִידָה •
 סָרַעְפִי נִבְהָלוּ וּמִזְמַתִּי • בְּשׁוֹמְעֵי מִחֲרָפִיָּה לְעַמְתִּי • זֹאת חֲסִין
 בְּאֲשַׁמְתִּי • עִירָךְ בָּאוּ צָרִים • וּמִקְדָּשְׁךָ טִמְאוּ נִכְרִים • אֲשֶׁר
 מִקְדָּשְׁךָ מוֹגֹזִים • פָּנָה יְהִיר וְסָכַל • וְחָרַף לְכָל יוֹכֵל • וְהָעַמִּיד
 צָלַם בְּהִיכָל • צִמַּתְתָּנִי וְאֲכַלְתָּנִי קִנְאַתִּי • וְאֲבָבָה בְּצוּם קָרָאתִי •
 מִתִּי קֶץ רַפּוּאָתִי • קָלוּ אוֹיְבֵי מִנְּשָׁרִים • וּמֵאֲרִיזוֹת חוֹיְלוֹ מִגְּבָרִים •
 שִׁקְדוֹ עָלַי בְּנִמְרִים • רִדְפוּנִי בְּדַת יִקְרָה • וּגְזָרוּ מִהַגּוֹתָה בְּחִבּוּרָה •
 וְשָׂרָף אֶפְסוֹסֵימּוֹס אֶת הַתּוֹרָה • שִׁתְּפוּ חֲמֵשׁ הַמִּבּוֹת • וּבִיּוֹם זֶה
 עָרוּכוֹת • וְהוֹקְבַע עָלַי לְמִבּוֹכוֹת • חָבֵא לְפָנֶיךָ שׁוֹעֵת חֲנוּן •
 וְאַנְקַת אֶסִיר בְּתַחֲנוּן • לְפָנֶיךָ רַחוּם וְחֲנוּן • לָךְ יְאוּתוֹ מִמַּלְכוּת •
 נִטּוֹת יָדְךָ לְהַפּוֹת יָדִים לְשִׁיתָם כִּמְהַפְּכוֹת • חֲלִילָה לָךְ לְחָרְפֶּךָ •
 זֹאת חֲרַפְתָּ חוֹרְפִיָּה • קוּמָה יי בְּאַפְךָ •

וְאוֹמֵר אֵל מֶלֶךְ • וּכְסַחְטָאוֹ חֲבוּתִינוּ עַד וְעוֹן הַתּ תַּפְלַתְנוּ • כִּמוּ כַעֲשָׂרָה בְּטַבַּת דָּף ע"ה •
 וּכְסַחֵל לְסוּיֹת בְּשָׁנֵי הוּוֹ בְּחַמִּישֵׁי אֲוֹמְרִים וְעַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ • וְאַחַר כֵּךְ אֲוֹמֵר •

בְּרוּךְ אַתָּה יי חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְסָלוּחַ •

רֵאָה נָא בְּעֵינָיו וְרִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֹלָנוּ מִלְּכָנוּ מִהַרְהָה לְמַעַן שִׁמְךָ

לחענית שבעה עשר כהמוז

כי (אל) גואל וחזק אתה

זו ממקומו בדותי מאנחות זה ים קרע למסלולי ארחות
זמן בעמוד איש מסילותי להנחות זנקי צחצחות זהב
כהשלכתי באש הקפיד אליה הרוחות ועם גם סרסור ונשתברו
הלחות : הלחות החצובים מכסאו החקוקים באצבע מוראו
העת יפליא נסי פלאו ויגאל עם מנשאו ברוך אתה יי גואל
ישראל :

עננו יי עננו ביום צום תעניתנו כי בצרה גדולה אנחנו ואל
תעלם אזנך משמוע תפלתנו ואל תתעלם מבקשתנו היה
נא קרוב לשועתנו טרם נקרא אתה תענה בדבר שנאמר והיה
טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע כי אתה
(יי) פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה ברוך אתה יי העונה
(לעמו ישראל) בעת צרה ומושיע :

ויחיד אומרם בטומע תפלה טאון יחיד קובע ברכה לעצמו :

רפאנו יי (אלהינו) ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה
והערה רפואה שלמה לכל מכותינו ולכל תחלואינו
כי אל רופא רחמן ונאמן אתה :

חד לחנכי כמו תלמיד חיי שני עולמות אותי להלמיד חת
ואנפיו מלפני להשמיר חניתם לי להתמיד חרשתי רע
ואתמיד חד להמיר ובטל התמיד : התמיד נבטל מכפר כל
חטאה נפש כי תאשם וחטאה גם ינוסס להפליאה ולמכתנו
יעלה רפואה ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל :

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת לטובה ואת כל מיני
תבואתה ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה ושבע
את העולם מברכותיך ותן ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה
ידינו וברך את שנותינו בשנים הטובות והמבורכות :

טורפי במלבן במכות הסעיר טבעם במצולה וירה והגעיר
טוהר שכינתו שרו רב וצעיר טמא ושונא איך בי
העיר טמאות לונות ולפעור הפעיר טאטות במטאטי הובקעה
העיר : העיר הובקעה בעון חמגים בשוחחם למו ערת אמונים

ברחמי

בְּרַחֲמֵי יִזְכּוֹר בְּרִית רַאשׁוֹנִים • וַיְכַרְךָ בְּטַל יָמִים וְשָׁנִים • בְּרוּךְ

אַתָּה יי מְבַרְךָ הַשָּׁנִים :

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל לַחֲרוּתֵנוּ וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵנוּ • (וּקְבָצֵנוּ
יְחַד (מֵהֲרָה) מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ) :

יְקוּתֵי־אֵל בְּעֲלוֹתוֹ לְעֵנַן חוֹפָה • יִימֵן אַח וְחוּר לְשׂוֹאֵלֵי צְרוּפָה •
יִזְנֶה אֲשֶׁר בְּכֶסֶף נְחֻפָה • יִהְרֶה וְנִתְּנָה לְחֶרֶף • יִדִּיר

עֲרֶפֶה וְלוֹר נִכְסְפָה • יוֹם בִּיּוֹצֵא בּוֹ תוֹרָה נִשְׁרָפָה : נִשְׁרָפָה יָד
לְיָד נִתּוּנָה וְצוּם נִקְבַּע • יְקִידָתָה מִמוֹקְדָה יִתְבַּע • יֵה הַרוֹכֵב

חַיֹּת אַרְבַּע נְפוּצוֹת יְהוּדָה יִקְבֵץ מֵאַרְבַּע • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ
גְּדַחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשׁוֹנָה וַיִּזְעַצְנוּ כְּבַתְּחִלָּה וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ
אַתָּה לְבַדָּה בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט :

בְּלִבּוֹל לֶחֶם אֲבִירִים אוֹתִי כִּלְכֹּל • כַּחַם יִפֶּה כָּל אוֹתוֹ אָכַל •
כִּי הָיָה בּוֹ מִטַּעַם כָּל מֵאֲכָל • כְּבוֹדוֹ לֹא נָאָה לְכַסִּיל

וּכְכֹל • כְּבוֹאֵי חֲדָרָיו בְּבִרְתִּי בְּכֹל יוֹכֵל • כְּמוֹ כֵּן אוֹתִי שִׁכַּל •
בְּקַם צֶלֶם בְּהִיכָל : בְּהִיכֹל רוֹטְפֵשׁ בְּצַחֲנַת חֲרָמִים • רִפְסוֹ יִרְלֶה

עַד צִית מְרוֹמִים • רוּם יְרוּם בְּנוֹי כְּמוֹ רָמִים • בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט
וּכְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט :

לְמַלְשֵׁינִים (וְלַמִּינִים) בַּל תְּהִי תִקְוָה וְכֹל הַזֹּרִים כָּלֶם בְּרַגַע
יִאֲבְדוּ וְכֹל אוֹיְבֵיךָ מֵהֲרָה יִכְרְתוּ וּמַלְכוּת זְדוֹן מֵהֲרָה

תִּעַקֵּר וְתִשְׁכַּר וְתִכְנִיעַ אוֹתָם בְּמֵהֲרָה בְּיָמֵינוּ :

לְבִישׁ גָּאוֹת עוֹז הַתְּאֹזֵר • לְיִשְׁעֵי יִצְאֵ וַיְצוּרִים עוֹז • לְקֶץ תִּשְׁעִים
וְשָׁנִים חִבְקָתִי לֹזֵר • לָכֵן עָלֵי נִתְאַכְזָר • לְאַרְבַּעִים יוֹם

זוֹרָה גְּזוֹר • לְאַכּוֹתֵינוּ שְׁלֵא יִכְנָסוּ לְאַרְץ נְגוּז : נְגוּז בְּמִדְבָר
שְׂאוֹנִם לְהַרְדִּים • בְּשִׁלְשִׁים וּשְׁמֹנֶה שְׁהֵינּוּ כְּמַנּוּדִים • לַעַת יִכּוֹנֵן

קָרִית מוֹעֲדִים וַיִּנְקֶה מוֹזְדִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹכֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע
זְרִים :

עַל הַחֲסִידִים וְעַל הַצְּדִיקִים וְעַל גִּירֵי הַצַּדֵּק וְעַל פְּלִיטַת עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ נֹא רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שִׁכְר טוֹב

לְכֹל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ הַטוֹב בְּאַמַּת וְשִׁים חֲלַקְנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם
לֹא

לא נבוש כי כה בטחנו מלך עולמים :

מועדים שלשה בירחים שלשה נחלי בחנינה מועד לכל ירח
אין לי לעדנה מורשה בן לי לתנה מועד גדול
ביום היות למי מנה מריתי בבני עוננה מלואי ימי אכלי חרב
הבית בראשונה בראשונה ישיבתו החריב והאניחי יסוד
מזבחז זנח והזניחי יה יקרב עת שובי לבית מנוחי כמו אשר
הבטיחי ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים :
ולירושלם עירך ברחמים תשוב וכנה אתה בנין עולם במהרה
בימינו :

נבעה לי באר בארץ ציה נחליה מגיעים עד גן עדן שאת
פרי למחה נרגנתי על שוא בבכיה נלונתי על חנם
בנהיה נמצאת מנתי מכה טריה גוה בנתן לשאיה פעם
שניה : שניה מלאני חלחלה ונגפו רגלים מנתי היתה כפלים
מאמר נחומי יהיו כפלי כפלים ונחזה כבנין ירושלם ברוך
אתה יי (אלהי דוד ו) כונה ירושלם :

את צמח דוד עבדך במהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך
כי לישועתך קוינו כל היום ברוך אתה יי מצמיח קרן
ישועה :

שמע קולנו יי אלהינו וחוס וחננו ורחם עלינו וקבל ברחמים
וכרצון את הפלתנו ואת תחנתנו כי אב מלא רחמים
רבים אתה הוא מעולם ולא נשוב ריקם מלפניך כי אל שומע
תפלה ותחנון אתה :

סלה אתה אל מסתתר סבוך עננים שבעה אותי לסתר סוד
נחלי אסור והתר ספת כבודו שם בסתר סרחוני
נמצא ביותר סער ולא ותר ונלכדה בתר : בתר ספח ולעיני
אפלה שמני מעי מפלה שיח תחנונים אפילה עד ישוב
שומע תפלה ברוך אתה יי שומע תפלה :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה
לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחזינה עינינו

בְּשׁוֹבָה לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלַם עִירָה בְּרַחֲמִים כְּמֵאֵז :

עַל שׂוֹאֲלֵי אוֹכְלִים שֵׁשָׁה • עַת עָנִיתִי נַפְשֵׁנוּ יְבֹשָׁה • עֲפָתָה עָלַי
הַמִּשָּׁה • עָלֶיהָ עָדָה נַעֲנֶשֶׁה • עוֹד נַעֲנֶשֶׁת עֲנִישָׁה • עַל
עֲבָרֵי עַל מוֹרְשָׁה • הָעִיר נַחֲרָשָׁה : נַחֲרָשָׁה תִקְרָא כִּסָּא כְבוֹד •
תְּהִיָּה כְּאֵשׁ לְמֶלֶךְ הַכְּבוֹד • תְּמִימֵי שְׁלָמֵי לְרִצּוֹתוֹ אֲזַכּוֹר • בְּפֶחַד
וּבְמוֹרָא תְּמִיד אוֹתוֹ אֶעֱבֹד • (ויש אומרים שאין לשכות ממטכע החקיקה שחוקמין פה)
בְּרוּךְ אַתָּה יי (שְׂאוֹתָהּ לְבִדָּה בִּירְאָה נַעֲבֹד :) הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמָיו
שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מודים רבנן

בשחזון אומר מודים חייבים כל הכבוד לשוח עמו
ולחזקין ואומרים

מוֹדִים כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים אֲנַחְנוּ
לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹחֵי כָל
כֶּשֶׁף יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת
וְהוֹרְאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עַל שֶׁחִיֵּרְתָנוּ וְקִנְיַתָּנוּ בֵּן תַּחֲיִינֵנוּ
וְתַחֲנֵנוּ וְרִאֲמוּךָ גְּדִילֵתָנוּ מֵאֲרֻבַּע
בְּנֵפוֹת הָאָרֶץ וְנֶשׁוּב לְשִׁמּוֹר חֲקִיקָה
וְרַעֲשִׁית רִצּוֹנְךָ בְּאֵמֶת וּבְלֶכֶב שְׁלָם
עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לְךָ בְּרוּךְ אַל
הַחוֹרְאוֹת :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ עַל חֵינּוּ הַמְּסוּרִים
בִּידָךְ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לְךָ וְעַל נִסְיָה שְׂבָכָל יוֹם וַיּוֹם
עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שְׂבָכָל עַת עָרַב וּבָקֵר וְצַהֲרִים
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ
וּמַעֲוֹלֵם קוִינּוּ לְךָ • לֹא הִכְלַמְתָּנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא
הִסְתַּרְתָּ פְּנֵיךָ מִמָּנוּ :

עַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תְּמִיד • כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ
סֵלָה • וַיְהִלְלוּ לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת :

פָּצַח אֲשֶׁר פִּץ לְאֲטוּמֵי חֲבֵרוֹן • פְּקוֹד פְּקַדְתִּי פְּקַדְנֵי וִירוֹן •
פִּתּוּחַ שֵׁם מְפוֹרָשׁ עַל מִצְחֵי לְזִכְרוֹן • פְּנִיתִי אַחַר הַהֶבֶל
וְנַעֲבַר עֲבָרוֹן • פְּקוּדָה קָרַב וּמִלְּאֲנֵי שְׂכָרוֹן • פְּעִיתִי בְּגָרוֹן כִּי בָם
מֵת אֶהְרֵן : אֶהְרֵן יִזְכּוֹר שְׁרוֹתוֹ • יִשׁוּבֵב שׁוֹבְבִים לְעִבּוֹדָתוֹ • יִנַּחֵם
בְּצַדִּיקָתוֹ • וְאֶכְרַעָה וְאֶשְׁתַּחֲוֶה בְּטוֹב לְהוֹדוֹתוֹ • בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךָ נָאָה לְהוֹדוֹת :

בחרם סליח כבוד אומר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּרַבְנוּ בְּפִרְכָּה הַמְּשׁוֹלֶשֶׁת בַּחוּדָה הַכְּתוּבָה עַל

תעניח לשבעה עשר בחמו

ידי משה עבדך • האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך כאמור :
יברכך יי וישמרך : יאר יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם
לך שלום :

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך ברכנו אבינו בלנו כאחד באור פניה כי באור פניה
נתת לנו יי אלהינו תורת חיים אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה
ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך (לברכנו) ולברך את כל
עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך :

צועד עמי ולעמי הולך • קוממיות כנאם אתכם אולך • רגז
בקשב היש בקרבנו מההלך • שמרה ליום פקדה וילך •
תמימים השליך בסחוב והשלך • תקותי הוא מלך המולך •
יבשר לאביליה ושלמו ימי אבלך : אבלך הנה שלם • הועבר
עונך חם ושלם • המון בניה שבו לגבולם • מעטרים ברכה
ושלום עד העולם • ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל
בשלום אמן :

ונופלים על פניהם ואומרים רחום וחנון ואחד מן המזמורים הכתובים בתפלה של חול ואחר
כך זכור ברית אברהם • וזכור ברית אב המוני • ואל תעובני • ואל דמי לך • ואח"ך אומר
תחנה זו מיושב :

בנסת ישראל זועקת בקולה • צרה כמבפירה וקול כחולה •
ובעניה זכרה יופי מכלולה • כי שדי המר לה :
אני מכל בחורה הייתי • ומכל עלמות עליתי ונתעליתי • ומירדותי
שטמאתי מאוסה נקראתי • נפוגותי נדפתי געויתי שחותי :
לצבי אפריונו רפדני אששני • ופאר עטרני • וכבוד הלבישני •
ומכבודי הפשיטני • ובאפר הכפישני • עזבני שכחני מאסני
נטשני :

יפיתה היתה בקוזמירי מחמדיה • ככלה מקשטה בקשורי ענודיה •
הזילה מכבדיה • ונשאו את רדידיה • עניה ציון פרשה בדיה :
הכתרה במלכות ובכהונה גדולה • וברוח הקדש לבשה והכללה •
ומאויביה זללה • עלובה כלה • ציון היא דורש אין לה :
חרפותה מחרפיה גלמודה וסורה • כלה שזנתה לחתנה נאסרה •
ואם תחכי עוד למלכות ולשררה • שוב לא תחזי למרבה המשרה :

זאת

זאת בשמעה נטרפו עשתנתיה • לא מצאה תשובה לתשובותיה •
 ולקץ הסתום לעתות חשבונותיה • צרים שחקו על משבתיה •
 קויתך אלהי עוז אהבתי • ואף גם זאת הבטחת תקותי • אלהי
 הורני השיבני בהר נחלתי • ואז אומרה לאויבתי • הנה אל
 ישועתי • כנסת ישראל וכו'

כשני או כחמיסי אומרים אבינו אב הרחמן • ואם לאו אבינו מלכנו חטאנו • אבינו מלכנו
 למענך • ואמנו לא כדע וכו' • ואומר החון קדיש לעילא • ומוזיאין ס"ת וקורין שלשה גברי
 כפרסה כי תשא ואינו מדלג כשאר תעניות רק קורין כל מעשה העגל שנעשה בו דיוס •

ויחל משה את־פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אַפְּךָ
 בעַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבִיד חֹזֶקָה •
 לְמַה יֹּאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בָּרַעַה הוֹצִיאָם לְהַרְגֹת אֹתָם בְּהָרִים
 וּלְכַלְתָּם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנַּחֲם עַל־הָרַעַה
 לַעֲמֶךָ • זָכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרִבְּהָ אֶת־זִרְעֲכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹל־
 הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אִתָּן לִזְרַעְכֶם וְנַחֲלוּ לְעַלְמִם • וַיִּנַּחֲם
 יְהוָה עַל־הָרַעַה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ • ע"כ קורא הכהן פ

ויפן וירד משה מן־ההר ושני לחת הערת בידו לחת כתבים
 משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים • והלחת מעשה אלהים
 המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על־הלחת • וישמע
 יהושע את־קול העם ברעה ויאמר אל־משה קול מדחמה
 במחנה • ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה
 קול ענות אנכי שמע • ויהי כאשר קרב אל־המחנה וירא את־
 העגל ומחלת ויחר־אף משה וישלף מידו את־הלחת וישבר
 אחס תחת ההר • ויקח את־העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן
 עד אשר דק ויזר על־פני המים וישק את־בני ישראל • ויאמר
 משה אל־אֱהֲרֹן מֶה־עָשִׂיתָ לָךְ הָעַם הַזֶּה כִּי־הִבֵּאתָ עָלֶיךָ חַטָּאת
 גְּדוֹלָה • וַיֹּאמֶר אֱהֲרֹן אֵל־יְיָ אֵף אָדָנִי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־הָעַם
 כִּי בָרַע הוּא • וַיֹּאמְרוּ לִי עָשִׂיתָ לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יָלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־
 זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הָעַלְנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה־הָיָה
 לוֹ • וַיֹּאמֶר לָהֶם לְמִי זָהָב הַתְּפָרְקוּ וַיִּתְּנוּ־לִי וְאֶשְׁלַכְהוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא
 הָעַגֹל הַזֶּה • וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־הָעַם כִּי־פָרַעַה אֱהֲרֹן
 לְשִׁמְצוֹ

קריאת הענית לשבעה עשר בחמו

לְשִׁמְצָה בְּקִמְיָהֶם : וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה
 אֱלֹהֵי וַיֹּאסְפוּ אֱלֹהֵי כָל־בְּנֵי לֵוִי : וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ־חֲרָבּוֹ עַל־יָרְכּוֹ עִבְרוּ וּשְׂבוּ מִשַּׁעַר לְשַׁעַר
 בַּמַּחֲנֶה וְהָרְגוּ אִישׁ־אֶת־אָחִיו וְאִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־קָרְבוֹ :
 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־לֵוִי כַדְבַר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן־הָעַם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת
 אַלְפֵי אִישׁ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֵלֹאן יָדְכֶם הַיּוֹם לַיהוָה כִּי אִישׁ כִּבְּנוֹ
 וּבְאָחִיו וּלְתַת עֲלִיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה : וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל־הָעַם אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה וְעַתָּה אֵעֲלֶה אֶל־יְהוָה
 אוֹלֵי אֲבִיפְרָה בְּעַד חֲטָאתְכֶם : וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי
 חָטָא הָעַם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב : וְעַתָּה
 אֲסַתְּשָׂא חֲטָאתֶם וְאִם־אֵין מַחְנִי נָא מִסַּפְרָךְ אֲשֶׁר בְּתַבְתָּ :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חֲטָא־לִי אֲמַחֲנוּ מִסַּפְרִי : וְעַתָּה
 לָךְ נַחַח אֶת־הָעַם אֶל אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מֵלֹאכִי יִלָּךְ לַפְּנֵיךָ
 וּבַיּוֹם פִּקְדֵי וּפְקַדְתִּי עֲלֵהֶם חֲטָאתָם : וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־הָעַם עַל
 אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אֲהֲרֹן : ׀ וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה לֵּךְ עֲלֶה מִזֶּה אַתָּה וְהָעַם אֲשֶׁר הָעֲלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ
 אֲתַנְנֶנָּה : וּשְׁלַחְתִּי לַפְּנֵיךָ מֵלֹאךְ וּגְרִשְׁתִּי אֶת־הַפְּנַעֲנִי הָאֹמְרִי
 וְהַחֲתִי וְהַפְּרוֹזִי הַחַיִּי וְהַיְבוּסִי : אֶל־אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ כִּי לֹא
 אֵעֲלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי עִם־קִשְׁה־עֶרְף אַתָּה פֶּן־אֲכַלְךָ בְּדֶרֶךְ : וַיִּשְׁמַע
 הָעַם אֶת־הַדְּבַר הַרַע הַזֶּה וַיִּתְאַבְּלוּ וּלֹא־שָׁתוּ אִישׁ עֲדִין עָלָיו :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עִם־קִשְׁה־עֶרְף
 רַגַע אֶחָד אֵעֲלֶה בְּקִרְבְּךָ וּכְלִיתִיךָ וְעַתָּה הוֹרֵד עֲדִיךָ מֵעֲלֶיךָ
 וְאֲדַעַה מָה אֲעֲשֶׂה־לָּךְ : וַיַּחֲנַצְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עַדְיָם מִהַר
 חוֹרֵב : וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת־הָאֵהָל וְנִטְהַר לוֹ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה הִרְחִיק
 מִן־הַמַּחֲנֶה וּקְרָא לוֹ אֵהָל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל־מִבְּקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־
 אֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר מַחוּץ לַמַּחֲנֶה : וְהָיָה כִּצְאֹת מֹשֶׁה אֶל־הָאֵהָל
 יָקוּמוּ כָּל־הָעַם וְנִצְבוּ אִישׁ פֶּתַח אֵהָלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרַי מֹשֶׁה עַד־
 בָּאוּ הָאֵהָלָה : וְהָיָה כִּבְּאֵ מֹשֶׁה הָאֵהָלָה יָרַד עִמּוֹד הָעֵנָן וְעִמּוֹד
 פֶּתַח הָאֵהָל וְדַבֵּר עִם־מֹשֶׁה : וְרָאָה כָּל־הָעַם אֶת־עִמּוֹד הָעֵנָן

עמד פתח האהל וקם כל־העם והשתחוּו איש פתח אהלו :
 ודבר יהוה אל־משה פנים אל־פנים כַּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
 וישב אל־המִחֲנֶה ומִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֵׁעַ בֶּן־נוּן גַּעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ
 הָאֹהֶל :

פ

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֲתָהּ אָמַר אֵלַי הֲעַל אֶת־הָעַם
 הַזֶּה וְאֲתָהּ לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאֲתָהּ אָמַרְתָּ
 יִדְעִיךָ בְּשֵׁם וְגַם־מִצְאָתָה חֵן בְּעֵינַי : וְעַתָּה אִסַּגְּא מִצְאָתִי חֵן
 בְּעֵינֶיךָ הוֹדִיעֵנִי גַּא אֶת־דַּרְכֶּיךָ וְאֶדְעֶךָ לְמַעַן אֲמַצְא־חֵן בְּעֵינֶיךָ
 וְרָאֵה כִּי עִמָּךְ הִנְנִי הַזֶּה : וַיֹּאמֶר פָּנֵי יִלְכוּ וְהִנִּיחֹתִי לָךְ : וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו אִסַּגְּאִין פָּנֶיךָ הַלְכִים אֶל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה : וּבִכְמָה יִוָּדַע אִפּוּא
 כִּי־מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אָנִי וְעִמָּךְ הֲלוֹא בִלְכַתְּךָ עִמָּנוּ וּנְפַלִּינוּ אָנִי
 וְעִמָּךְ מִכָּל־הָעַם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה :

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה
 כִּי־מִצְאָתָה חֵן בְּעֵינִי וְאֶדְעֶךָ בְּשֵׁם : וַיֹּאמֶר הֲרֵאֵנִי גַּא אֶת־כְּבֹדְךָ :
 וַיֹּאמֶר אָנִי אֶעֱבִיר כָּל־טוֹבִי עַל־פְּנֶיךָ וּקְרָאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ
 וְהִנֵּיתִי אֶת־אֲשֶׁר אַחֲוֹן וְרַחֲמֹתַי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם : וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל
 לִרְאֹת אֶת־פָּנַי כִּי לֹא־יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחַי : וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם
 אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר : וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וּשְׁמֹתֶיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר
 וּשְׁכַתִּי בְּפִי עֲלֶיךָ עַד־עַבְרִי : וְהִסְרֹתִי אֶת־כְּפִי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֵרַי
 וּפָנַי לֹא יִרְאוּ :

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פִּסַּל־לָךְ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשֵׁנִים
 וּכְתַבְתִּי עַל־הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלַּחַת הַכְּרֵאשֵׁנִים
 אֲשֶׁר שִׁבַרְתָּ : וְהָיָה נִכּוֹן לְבַקֵּר וְעֲלִיתָ בְּבַקֵּר אֶל־הָרִי סִינַי וְנִצַּבְתָּ
 לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר : וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יִרְאֵה
 בְּכָל־הָהָר גַּם־תִּצַּאן וְהַבַּקֵּר אֶל־יָרְעוּ אֶל־מוֹל הָהָר הַהוּא : ^{ע"ב}
 קורב סלוי ויפסל שני־לחת אבנים כְּרֵאשֵׁנִים וַיִּשְׁכַּם מֹשֶׁה בְּבַקֵּר
 וַיַּעַל אֶל־הָרִי סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת
 אֲבָנִים : וַיִּרְדַּי יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְּצַב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה :
 וַיַּעֲבֵר יְהוָה אֶל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה ! יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךָ
 אַפִּים וְרַב־חַסֵּד וְאֵמֶת : גַּעַר חָסֵד לְאֵלִפִּים נִשְׂא עֵוֹן וּפִשְׁעַ

וחטאה

קריאת תענית לשבעה עשר בתמוז

וְחִטָּאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פֶקֶד׃ עֵינַי אֲכֹזֵת עַל־בְּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים
עַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רִבְעִים׃ וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקְדַּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה׃
וַיֹּאמֶר אֲסַנָּא מִצָּאתַי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִלְךְ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבָּנוּ כִּי
עַם־קָשָׁה עָרְף הוּא וְסָלַחַת לְעוֹנָנוּ וְלַחֲטָאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר
הַנְּה אֲנֹכִי בְרַת בְּרִית נִגְדַּ בְּל־עַמְּךָ אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־
נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעַם אֲשֶׁר־אִתָּה בְּקִרְבּוֹ
אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נִוְרָא הוּא אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃

וגומרין תפלתן כשאר הימים * ובמנחה אומרים כמו בעשרה בטבת :

ענין תשעה באב

משנכנס אב ממעטין בשמחה במשא ובמתן ובנטיעה ובבנין של שמחה ושבת שחל ט'
באב להיות בתוכה אסורין להסתפר ולכבס עד התענית ואחר התענית קרוב
לשבת מותר מפני כבוד השבת * וגדה ויולדת ששלמו ימי טומאתן בין ראש חדש לתענית
מותר להן לרחוץ ולכבס ולטהר לבעליהן שהרי אינן אסורין בתשמיש המטה אלא בתשעה
באב בלבד אבל ביום תשעה באב אין להם לחוף ולרחוץ בחמין כדי לטבול בערב וכדאי
הוא בית אלהינו לבטל עליו טבילה בזמנה פעם אחת בשנה וכן מי שאירעו אבל בר מינן
וכלו ימי אבלו בשבת שחל תשעה באב להיות בתוכה הרי זה לא יספר ולא יכבס בגדיו ולא
ירחץ עד לאחר התענית כן הוא בדברי הגאונים חלקם בחיים * ערב תשעה באב זריח אדם
להפסיק סעודתו מבעוד יום ובסעודה המפסיק בה אסור לאכול בשר ולשתות יין ואסור
לאכול ב' תבשילין והאוכל בשר ושותה יין עליו הכתוב אומר ותהי עונותם על עממתם ואין
אוכלים מסובין על השלחן ואין מומנין זה עם זה אלא כל א' מדרך לעצמו ויושבין על הארץ
בעגמת נפש כאבלים ויין מניחו ובשר מליח ששהה במלחו ג' ימים מותרין אפילו בסעודה
המפסיק בה ויש נוהגין לאכול בימים כדרך האבלים * ותשעה באב שחל להיות בשבת וכדחה
לאחר השבת מסב ואוכל על שלחנו ואוכל בשר ושותה יין ומעלה על שלחנו אפי' כסעודת
שלמה בעשתו ומדרכין ומומנין זה עם זה אך זריכין לישב בעגמת נפש ובט' באב אסורין
ברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה וחולצין את מנעליהן וסנדליהן מעערב
קודם תפלת ערבית כלל הדבר לא נאסר מעל וסנדל אלא של עור בלבד וכנסין לבית
הכנסת כשהן יחיפין * ואם חל תשעה באב במוצאי שבת ככנסין במנעליהן לבית הכנסת
מפני כבוד השבת וכשבאין להתפלל תפלת ערבית חולצין וההולך בדרך בתשעה באב הרי זה
נועל מנעליו וכשהוא בא לעיר חולץ ותשעה באב שחל להיות בשבת וכדחה לאחר השבת
אע"פ שהוא אוכל בשר ושותה יין ומותר ברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל י"א שהוא אסור
בתשמיש המטה כדאמרינן לגבי אף על פי שאין אבלות נוהגת בשבת דברים שבנטיעה
נוהג וי"א שלא נאסר תשמיש המטה בשבת כשם שלא נאסר בשר דברים ואינו דומה אבלות
ישנה לאבלות חדשה אבלות ישנה מקילין בה ואינה חלה בשבת כלל אבלות חדשה אף על פי
שאינה נוהגת בשבת מכל מקום שם אבלות עליה שהרי עולה למנין שבעה ואינה מפסיקתן *
ורחיצה שהיא אסורה בתשעה באב בין רחיצת כל גופו בין רחיצת אבר אחד בין פניו ידיו
ורגליו בין בחמין בין בצונן ויש שורין מפה במים מערב תשעה באב ולמחר מעבירין אותה
על פניהן ועל עיניהן * והפנה מותר לו לרחוץ ידיו קצת אם בא לקרות או לברך אשר
יזר וכן בשחרית מותר לשפוך מים על ידיו ולרחוץ ראשי אצבעותיו שלש פעמים מפני שרוח
רעה שורה עליהם וכן סיכה שהיא אסורה בתשעה באב בין סיכת כל גופו בין סיכת אבר
אחד * ואם היו חטטין בראשו סך כדרכו ואינו חושש * וחולה או יולדת אוכלין ושותין

ורוחצין

ורוחליו וסכין ונועליו כדרכו ואע"פי שמאכילין הקטנים מרניליו ומלמדין אותם לחלוק את מעליהם ומוכעין אותם מרחיבה וסיכה ואין שואליו שלום זה לזה בתשעה באב ועם הארץ שנין שלום או אם שגג אדם ונתן שלום לחברו הרי זה משיב לו בשפה רפה ומשעה באב שחל להיות כמולאי שנת אין אומרים ויהי נועם ולא ויתן לך ואין מדילין על הכוס שהרי הן אסורין לטעום כלום אלא מכרכין על האור וכן מולאי תשעה באב מדילין על הכוס בלא כר וכשמים :

יוצר לשבת איכה

הכל אָנְחוּ בְּמִבּוּכָה • כִּי נֶאֱנַחָה עֲנָנָה וְרַכָּה • עַל חֲמֻדָּתָה
 אֲשֶׁר לֹא אָבַל נְהַפְכָה • לָכֵן מְקוֹנֶנֶת מְגֵלַת אֵיכָה : אֵיכָה
 אֶפֶל גֵּאוֹן עֲזוֹנוֹ • כִּי הִכְעֵסְנוּ לְחֻזְנוֹ • בָּכָה נִבְכָּה לְבוֹזֵינוּ • מִבֵּית
 מְעֻזָּנוּ : אֹי נָא לָנוּ • כִּי חֲטָאֵנוּ • וְהִרְעָה הִרְעֵנוּ • לָכֵן בַּל זֹאת
 בְּאַתָּנוּ • וְנִבְכָּה עַל עֲוֹנוֹנוּ : גִּלְתָּה גֵילַת חֲמֻדָּה • אֲשֶׁר הִיְתָה
 חֲמוּדָה • בְּרַכֵּי דְלִתּוֹת יְהוּדָה • גַּעֲשׂוּ לְנֶדֶה : הִיוּ שׁוֹנְאִים אֶתֶם
 מוֹנִים • וּבְצָרוֹת אֶתֶם מְעַנִּים • וַיֵּצֵא וַיַּעֲזוּר נַגְנִים • אֲשֶׁר הוֹדִיֹת
 מִנַּגְנִים : זָכְרָה זֹחֵר תּוֹאֲרָה • וַיּוֹי יִקַּר הַדְּרָה • חֲטָא חֲטָא
 וְהַקְרִיָּה • וְהִבְעִיר גּוֹפָה וּבִשְׂרָה : טוֹמְאָתָה טוֹמְאָת נְדָה • כִּי
 בְּחִשָּׁה בַת־עוֹדָה • יָדוּ יְהִר צָר בְּרַעְדָה • וּפְגַר בֵּית הַעֲבוּדָה : כָּל
 בְּבִירִים תָּמְהוּ • אֵיךְ בְּרוּרִים נִתְבַּלְהוּ • לֹא נָמוּ טוֹבָה וְהוֹכְהוּ •
 וּבִנְהִי נִהְיָה נִנְהוּ : מִמְרוֹם מִגַּר בֵּית מוֹשָׁבוֹ • וְהוּא בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ
 הִתְעִיבוּ • נִשְׁקַד בְּעֻקּוֹלוֹ וְהִשְׁפִּיבוּ • וְצוּה צָרִים לְהַסְבִּיבוּ : סָלָה
 סָבוּ וְנִסְכּוּ • וּבְנִיּוֹצִים הִרְבִּיכוּ • עַל אֱלֹה עֹוִיתִי וּבִכֵּן הִשְׁלִיכוּ •
 בְּאֲשֶׁר לֹא אָבִיתִי לְהַמְלִיכוּ : פִּרְשָׁה פּוֹזְרָה בִּידֵיהָ • וּסְפָדָה עַל
 שְׂרִיָּה • צְרִיק הַעֲרָה יְסוּדֵיהָ • וְהִשְׁחִית כָּל מַחֲמֻדֵיהָ : קָרָאתִי
 קָהַל עֲדָתִי • וְלֹא אָבוּ שְׁמוֹעַ תּוֹרָתִי • רָאָה אוֹתָנוּ פָּצוּ לְעַמְתִּי •
 יֵלֵא עֲנִיתִים מַחֲמָתִי : שְׁמַעוּ עַמִּים וְשִׁשׁוּ • וְאוֹתָנוּ בְּאֶפֶר עֲפּוּ •
 תִּבְא תִתֵּן לָהֶם גְּמוּלָם בְּעֵשׂוֹ • כַּמָּה שִׁגְזָלוּ וְהַחֲמִיסוּ : וְתֹאמַר
 לְנַחַם אֵימָתְךָ • וּלְכוֹנֵן בֵּית תְּפָאֲרֶתְךָ • בְּמִכּוֹן לְשַׁבְּתְךָ • וְתִגְלָה
 הַדְּרָתְךָ • וְתִרְאָה שְׂכִינְתְךָ • וְתִשְׁמַע מִהֶם קְרוֹשְׁתְךָ : המאיר וולף

אֵיךְ לְזַמֵּר הַגִּיּוֹן • מִדֵּי זָכְרִי אֶת צִיּוֹן • יְגוֹנֵי יִרְבִּיּוֹן : בִּינּוּ יְקוּדֵי
 גַּחְלֵת • מֵה נֶפֶשׁ סוֹבְלָת • וּבְכוֹת מֵה יַחֲזִיּוֹן : גִּדְעָה חֵיל וְחוֹמָה •
 לָכֵן נִכְשֵׁי הוֹמָה • וְעֵינֵי יִבְכִּיּוֹן : עַקֵּב עֹז גְּדֻלָּתְךָ • אֱלֹהִים אֵל

דמי לך • כי הנה אויביך יהמיון :

דלותי באין שורש וענף • בדרור קצוצת כנף • מקנה לגור ואין :
הן קויתי מרפא • ולא אפתח פה • ולא אפקח עין : ובקדש
קול הרימו • וסוד עלי הערימו • חגורי כלי זין : האל המרחם •
מתי תנחם • שכורה ולא מיין :

זר מחמדו אסף • וכל סתרי חשף • וקלני מפה ומפה : חתני
ברשפי נחל • ושאג עלי בשחל • ויחר עלי אפו : טלטלני
מגבולי • ונהם על זבולי • באריה על טרפו : שת עלו ואמץ
עבותי • ואומר עד מתי • יעמוד הים מועפו :

יסרתני בנחרצות • ופזרתני בכל ארצות • והשקיתני כוס משכרת :
ככלו בזקים רגלי • לכן לעו מלי • ונפשי נעכרת : לעת הותי
השלכתי מנותי • אל ארץ אחרת : מעונתי כנגמרה • אויבתי
אמרה • לעולם אהיה נכרת :

נאור חקוהה בתעודה • לעבד ישש לעבדה • ובשביעית יצא :
סדרת גם לנרצע • לסוף חמשים יבצע • וביובל יצא : עבודתי
במורה • היום כמה בפרך • כלוא ולא אצא : עברו זמנים
ועתות • ואין מופת ואות • למפזר בכל קצה :

פריצים עד יסוד ערו • ובלבם אמרו • לא יראה יה : צרים
אכלוני הממוני • ומעריי הנצילוני • ולא השאירו מחיה :
קרבו ביום אידי • והציגוני כיום הולדי • ערום ועריה : ראה
" ראה " • מה רבו יגוני • וזכור מה היה :

שובב לאלמה • עם עני ומך • שכחי רבצם : תרצה ותכסוף •
זרויים לאסוף • לנוה ארצם : נדחים ישובון • ובציון ינובון •
וגדור פרצם : גאולים אז יזמרו • ובגוים יאמרו • ומארצות
קבצם : ואומר קדושי אל וברכו • וגומרין תפלתן כשאר השכמות :

סדר לתשעה באב

מתפללין הפלת ערכית כמו בחול • וכשמונה עשרה קודם חתימת כונה ירושלם אומרים
רחם ה' אלהינו שהוא בשמונה עשרה של חול דף ט"ז ע"ב • ואומרים קדיש
עד לעילא ויושבין על הארץ ואומרים איכה • ויש מי שאומר הקינה הזאת קודם איכה •
למי אכבה • וכף אבה • ובבכי אמרר • והמוזן מעי אשנן :
הלמקדש

הַלְמַקְדָּשׁ וְאַרְזֵן אֹרֶז כְּרוּבִים • אֲשֶׁר עֹרֵבִים • וְקַפּוֹד שֵׁם יִקְנֶן :
 וְעַל דּוֹכֵן • אֲשֶׁר הוֹכֵן • לְלוֹי לְנִצַּח • בְּשִׁיר לְאֵל וְרִנָּן : אֵהִי
 מִשְׁמִים • עַל אֹרִים וְתוֹמִים • אֲשֶׁר שֵׁם כְּהֵנִי מִשְׁמֵר יְכוּנֶן :
 וְעַל הַרְג הַכְּמִים • בֵּית אֱלֹהִים • וְכֹא קוֹסֵם קֶסְמִים גַּם מְעוֹנֶן :
 וְאִיכָה הַשְּׂכָה • אֹרֶז הַהֲלָכָה • וְהַתְּלַמּוֹד • כְּמוֹ גִלְמוֹד • מִי
 בּוֹנֵן : וְסוֹד תּוֹרָה • הֵישׁ מוֹצִיא לְאוֹרָה • וְמִי הוּא זֶה עַל־
 הַדּוֹר יְגוֹנֶן : חֲלָלִים נִפְלוּ עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים • וְאִין מִקִּים • וְאִין
 חוֹמֵל וְחוֹנֵן : לְזֹאת כָּל יוֹם • וְכָל לַיִל אֲיִלִּיל • בְּרוֹב חֶבֶל כְּמוֹ
 אֶבֶל וְאוֹנֵן : וְמֵר אֶסְפוֹד • וְאֵח אֶקְרָא לְקַפּוֹד • וּמִדְמַעֵי עֵפֶר
 צִיּוֹן אֲחוֹנֵן : וְאַחֲדֵל מִשְׁמוֹעַ קוֹל מְרִנָּן • וְאִיכָה יִשְׁבָּה בְּרֵד אֶקוֹנֵן :

וקרין איכה

אִיכָה | יִשְׁבָּה בְּרֵד הָעִיר רַבְתִּי עִם הֵיתָה כְּאַלְמָנָה רַבְתִּי בְּגוֹיִם
 שָׂרְתִי בְּמִדְיָנוֹת הֵיתָה לָמָס : בָּכו תִבְכֶּה בְּלַיְלָה וְדַמְעָתָה
 עַל־לַחְיָה אִין־לָהּ מִנְחָם מִכָּל־אֶהְבִּיָה כָל־רַעִיָה בְּגֵדוֹ בָּהּ הָיוּ לָהּ
 אִיכָים : גִּלְתָה יְהוֹרָה מְעַנִּי וּמְרַב עֲבָדָה הִיא יִשְׁבָּה בְּגוֹיִם לֹא
 יֵצֵאה מִנּוּחַ כָּל־רַדְפֵיהָ הַשִּׁינוּהָ בֵּין הַמְצָרִים : דְּרָכֵי צִיּוֹן אֶבְלוֹת
 אֶבְלֵי בְּאֵי מוֹעֵד כָּל־שַׁעֲרֵיהָ שִׁמְמִין כְּהֵנִיָה נְאֻנְחִים בְּתוֹלְתֵיהָ
 וְגוֹת וְהִיא מֵר־לָהּ : הָיוּ צָרִיהָ לְרֹאשׁ אִיכָיָה שְׁלוֹ כִּי־יְהוּה הַזֹּגָה
 לְרַב־פְּשַׁעִיהָ עוֹלָלִיהָ הִלְכוּ שְׂבִי לִפְנֵי צָר : וַיֵּצֵא מִבֶּת־צִיּוֹן
 לְהַדְרָה הָיוּ שָׂרִיָה כְּאֵלִים לֹא־מֵצְאוּ מְרַעָה וַיִּלְכוּ בְּלֹא־כַחַ
 פְּנֵי רוּדָה : זְכָרָה יְרוּשָׁלַם יְמֵי עֲנִיָה וּמְרוּדִיהָ כָּל מַחְמַדִּיהָ אֲשֶׁר
 יוּ מִימֵי קֶדֶם בְּנֶבֶל עֲמָה בִּיד־צָר וְאִין עוֹזֵר לָהּ רְאוּהָ צָרִים
 חֲקוּ עַל־מִשְׁבַּתֶיהָ : חֲטָא חֲטָאה יְרוּשָׁלַם עַל־כֵּן לְנִירָה הֵיתָה
 לְמַכְבְּדִיהָ הַזִּילוּהָ כִּי־רָאוּ עֲרוּתָהּ גַם־הִיא נְאֻנְחָה וְתִשָּׁב אֲחוֹר :
 מֵאֲתָה בְּשׁוּלִיָה לֹא זְכָרָה אַחֲרִיתָהּ וְתִרְדַּר פְּלֹאִים אִין מִנְחָם לָהּ
 אֵהִי יְהוּה אֶת־עֲנִי כִּי הִגְדִּיל אוֹיֵב : יָדוּ פָרַשׁ צָר עַל כָּל־
 חֲמַדִּיהָ כִּי־רָאתָה גוֹים בָּאוּ מִקְדָּשָׁהּ אֲשֶׁר צוֹיָתָה לֹא־יָבֹאוּ
 קָהֵל לָךְ : כָּל־עַמָּה נְאֻנְחִים מִבְּקָשִׁים לָחֵם נָתַנוּ מַחְמַדִּיהֶם
 אֶכֶל לְהַשִּׁיב נֶפֶשׁ רְאֵה יְהוּה וְהַבִּיטָה כִּי הֵייתִי זוֹלָלָה : לֹוא
 לִיכֶם כָּל־עֲבָרֵי דֶרֶךְ הַבִּיטוּ וְרָאוּ אִסְיֵשׁ מְכָאוֹב כְּמַכְאֵבֵי אֲיִר

עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו : ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שוממה כל היום דוח : נשקר על פשעי בידו ישתרגו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא אוכל קום : סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך אדני לכתולת בת יהודה : על אלה אני בוכיה עיני ! עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב : פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביביו צרו היתה ירושלם לנדה ביניהם : צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל העמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי : קראתי למאהבי המה רמוני כהני וזקני בעיר גועו כי בקשו אכל למו וישיבו את נפשם : ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות : שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמני : תבא כל רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דני :

איכה יעיב באפו אדני את בת ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדס רגליו ביום אפו : בלע אדני ולא חמל את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה : גדע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב באש להבה אכלה סביב : דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמד יעין באהל בת ציון שפך באש חמתו : היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצרו וירב בבתי יהודה תאניה ואניה : ויחמס כגן שכו שחת מועדו שבת יהוה בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפו מלך וכהן : זנח אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה ביום מועד : חשב יהוה להשחית חומת בת ציון נטה קו לא השיב ידו מפלע ויאכל חל וחומה יחדו אמללו : טבעו

בְּאֶרֶץ שְׁעָרֶיהָ אֶבֶד וְשֹׁבֵר בְּרִיחֶיהָ מְלִכָּה וְשָׂרֶיהָ בְּגוֹיִם אֵין תּוֹרָה
 סִנְבִיאִיהָ לֹא מִצְאוּ חֲזוֹן מִיְהוָה : יִשְׁכּוּ לְאֶרֶץ יָדְמוּ זִקְנֵי בֵּת-
 צִיּוֹן הֶעֱלוּ עֹפֵר עַל-רֵאשִׁים חֲגָרוּ שִׁקִּים הוֹרִידוּ לְאֶרֶץ רֵאשֵׁן בְּתוֹלַת
 רוּשָׁלַם : כָּלוּ בְדַמְעוֹת עֵינַי חֲמַרְמְרוּ מְעִי נִשְׁפַּךְ לְאֶרֶץ כְּבָרִי
 עַל-שֹׁבֵר בֵּת-עַמִּי בַעֲטָף עוֹלָל וַיּוֹנֵק בְּרַחְבוֹת קָרִיָּה : לְאִמָּתָם
 אָמְרוּ אִיָּה דָגוּ וַיִּזֵּן בְּהַתְעַטְפָם כַּחֲלָל בְּרַחְבוֹת עִיר בְּהַשְׁתַּפֵּךְ
 פֶּשֶׁם אֶל-חֵיק אִמָּתָם : מִה־אֶעֱיֹדךָ מִה־אֲדַמָּה-לָךְ הִבַּת יְרוּשָׁלַם
 מִה־אֲשׁוּה-לָךְ וְאֲנַחֲמֶךָ בְּתוֹלַת בֵּת-צִיּוֹן כִּי-גָדוֹל כִּים שֹׁבֵרְךָ מִי
 דָּפֵא-לָךְ : גְּבִיאִיךָ חֲזוּ לָךְ שׂוֹא וְתַפֵּל וְלֹא-גָלוּ עַל-עוֹנֶךָ לְהַשִּׁיב
 טְבוֹתֶךָ וַיַּחֲזוּ לָךְ מִשְׁאוֹת שׂוֹא וּמְדוּחִים : סָפְקוּ עֲלֶיךָ כַּפִּים כָּל-
 בְּרֵי דֶרֶךְ שָׂרְקוּ וַיִּנְעוּ רֵאשִׁים עַל-בֵּת יְרוּשָׁלַם הַיָּאת הָעִיר
 וַיֹּאמְרוּ כָלִילַת יָפִי מִשׁוֹשׁ לְכָל-הָאָרֶץ : פָּצוּ עֲלֶיךָ פִּיהֶם כָּל-
 יְבִיָּה שָׂרְקוּ וַיַּחֲרֻקוּ-שֵׁן אָמְרוּ בִלְעֵנוּ אַךְ זֶה הַיּוֹם שִׁקְוִינָהוּ
 וְצִאֲנוּ רֵאִינוּ : עֲשֵׂה יְהוָה אֲשֶׁר זָמַם בַּצֵּעַ אָמַרְתוּ אֲשֶׁר צִוָּה
 יְמֵי-קָדֶם הָרַם וְלֹא חָמַל וַיִּשְׁמַח עֲלֶיךָ אוֹיֵב הָרִים קָרוּן צָרֶיךָ :
 עַק לִבָּם אֶל-אֲדָנִי חוֹמַת בֵּת-צִיּוֹן הוֹרִידִי כַּנְחַל דְּמָעָה יוֹמָם
 לַיְלָה אֶל-תַּחְתֵּי פוֹגַת לָךְ אֶל-תִּדְרֹם בֵּת-עֵינֶךָ : קוּמִי רְנִי בַלַּיְלָה
 רֵאשׁ אֲשִׁמְרוֹת שִׁפְכִי כַּמִּים לַבַּךְ נִכַח פָּנַי אֲדָנִי שְׂאִי אֵלָיו כַּפֶּיךָ
 לְנִפְשׁ עוֹלְלֶיךָ הַעֲטוּפִים בְּרַעַב בְּרֵאשׁ כָּל-חוּצוֹת : רֵאָה יְהוָה
 תְּבִיטָה לְמִי עוֹלְלַת כֹּה־אִם-תֵּאכְלֶנָּה נְשִׁים פְּרִים עֲלֵלֵי טַפְחִים
 סִיְהַרְגוּ בְּמִקְדָּשׁ אֲדָנִי כֹהֵן וְנָבִיא : שִׁכְבוּ לְאֶרֶץ חוּצוֹת נַעַר
 קָרוּן בְּתוֹלַתִּי וּבְחוּרֵי נַפְלוּ בְּחֶרֶב הָרֹגַת בַּיּוֹם אַפְּךָ טָבַחְתָּ לֹא
 מָלַת : תִּקְרָא כַּיּוֹם מוֹעֵד מְגוּרֵי מַסְכִּיב וְלֹא הָיָה בַּיּוֹם אַךְ-
 יְהוָה פָּלִיט וְשָׂרִיד אֲשֶׁר-טַפַּחְתִּי וּרְבִיתִי אֵיבִי כָלָם :
 נִי הַגְּבֵר רֵאָה עֵנִי בְּשִׁבְט עֲבַרְתוּ : אוֹתִי נָהַג וַיִּלֶךְ חֶשֶׁךְ וְלֹא-
 אוֹר : אַךְ בִּי יֵשׁוּב יִהְפֹךְ יָדוֹ כָּל-הַיּוֹם : בִּלְהָ בְּשָׂרִי וְעוֹרִי
 בְּרַעַמּוֹתִי : בָּנָה עָלַי וַיִּקַּף רֵאשׁ וְתִלְאָה : בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי
 מִתֵּי עוֹלָם : גָּדַר בְּעַדִּי וְלֹא אֶצֵּא הַכְּבִיד נְחִשְׁתִּי : גַּם כִּי אֶזְעַק
 אֲשׁוּעַ שְׁתֵּם תַּפְלָתִי : גָּדַר דְּרָכִי בְּגִזִּית נְתִיבַתִּי עוֹה : רַב אֲרַב
 וְאֵלֵי אֲרִי בְּמַסְתָּרִים : דְּרָכֵי סוֹרֵר וַיִּפְשַׁחֲנִי שְׁמֵנִי שׁוּמָם : דֶּרֶךְ

לחשעה כאב

קשתו ויצִיבני כמטרא לחץ: הביא בכליתי בני אשפתו: הייתי
 שחק לכל־עמי נגִינתם כל־היום: השביעני במרורים הרוני
 לענה: ויגרם בחצץ שני הכפישני באפר: ותזנח משלום נפשי
 נשיתי טובה: ואמר אבד נצחי ותחלתי מיהוה: זכר־עניי
 ומרודי לענה וראש: זכור תזכור ותישח עלי נפשי: זאת אשיב
 אל־לבי על־בן אוחיל: חסדי יהוה בי לא־תמנו כי לא־כלו
 רחמי: חדשים לבקרים רבה אמונתך: חלקי יהוה אמרה
 נפשי על־בן אוחיל לו: טוב יהוה לקוֹ לנפש תדרשנו: טוב
 ויחיל ודומם לתשועת יהוה: טוב לגבר כִּי־ישא על בנעוריו:
 ישיב בדרך וידום כי נטל עליו: יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה:
 יתן למכהו לחי ישבע בחרפה: כי לא יזנח לעולם אדני: כי
 אס־הונה ורחם כרוב חסדיו: כי לא ענה מלבו וינה בני־איש:
 לדבא תהת רגליו כל אסירי ארץ: להטות משפט־גבר נגד בני
 עליון: לעות אדם בריבו אדני לא ראה: מי זה אמר ותהי
 אדני לא צוה: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב: מה־יתאונן
 אדם חי גבר על־חטאיו: נחששה דרכינו ונחקרה ונשובה ער־
 יהוה: נשא לבבנו אל־כפים אל־אל בשמים: נחנו פשענו
 ומרינו אתה לא סלחת: סבותה באף ותדרפנו הרגת לא חמלת:
 סבתה בענן לך מעבור תפלה: סחי ומאום תשימנו בקרב
 העמים: פצו עלינו פיהם כל־איבינו: פחד ופחת היה לנו
 השאת והשבר: פלגי־מים תרד עיני על־שבר בת־עמי: עיני
 נגרה ולא תדמה מאין הפגות: ער־ישקף וירא יהוה משמים:
 עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי: צוד צדוני בצפר איבי
 חנם: צמתו כפור חיי וידו־אבן בי: צפוי־מים על־ראשי אמרתי
 נגזרתי: קראתי שמך יהוה מבור תחתיות: קולי שמעת אל־
 תעלם אונך לרוחתי לשועתי: קרבת ביום אקראך אמרת אל־
 תירא: רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי: ראיתך יהוה עותתי
 שפטה משפטי: ראיתך כל־נקמתם כל־מחשבתם לי: שמעת
 חרפתם יהוה כל־מחשבתם עלי: שפתי קמי והגיונם עלי כל־
 היום: שבתם וקימתם הביטה אני מנגינתם: תשיב להם גמול
 יהוה

יהוה במעשה ידיהם : תתן להם מגנת לב תאלתך להם :
 תרדף באף ותשמירם מתחת שמי יהוה :
 איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש
 בראש כל חוצות : בני ציון היקרים המסלאים בפני איכה
 נחשבו לגבלי חרש מעשה ידי יוצר : גם תנים חלצו שר היניקו
 גוריהן בתעמי לאכזר בעינים במדבר : דבק לשון יונק אל
 חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם : האכלים למעדנים
 נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות : ויגדל עון
 בתעמי מהטאת סדם ההפוכה כמו הגע ולא חלו בה ידים :
 זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם :
 חשך משחור הארם לא נכרו בחוצות צפד עורם על עצמם יבש
 היה כעץ : טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזכו מדקרים
 מתנובות שדי : ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות
 למו בשבר בתעמי : כלה יהוה את חמתו שפר חרון אפו
 ויצת אש בציון ותאכל יסדהיה : לא האמינו מלכי ארץ כל
 ישבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלים : מהטאת נביאיה
 עונות כהניה השפכים בקרבה הם צדיקים נעו עורים בחוצות
 נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם : סורו טמא קראו למו
 סורו סורו אל תגעו כי נצו גם נעו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור :
 פני יהיה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו וקנים
 לא חננו : עודינו תכלינה עינינו אל עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו
 אל גוי לא יושיע : צדו צעדינו מלכת ברחבותינו קרב קצנו
 מלאו ימינו כי בא קצנו : קלים היו רדפינו מנשרי שמים על
 ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו : רוח אפינו משיח יהוה נלבד
 בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים : שישו ושמחי בת
 אדום וישבת בארץ עוץ גם עליך תעבר כוס תשכרי ותתערי :
 מס עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקר עונך בת אדום גלה
 על חטאתיך :

זכר יהוה מה היתה לנו הביטה וראה את חרפתנו : נחלתנו
 נהפכה לזרים בתינו לנכרים : יתומים היינו ואין אב
 אמתינו

לחשעה באב

אִמְתִּינוּ כְּאַלְמָנוֹת : מִיָּמֵינוּ בִּכְסֵף שְׁתִּינוּ עֲצִינוּ בְּמַחִיר יָבֹאוּ :
עַל צוֹאֲרֵנוּ נִרְדְּפֵנוּ יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנַח־לָנוּ : מִצָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר
לְשִׁבְעַ לָחֶם : אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאִנָּם וְאֶנְחֵנוּ עֹנֵתֵיהֶם סָבְלוּנוּ :
עֲבָדִים מִשְׁלוּ בָנוּ פֶּרֶק אֵין מִיָּדָם : בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לְחַמְנוּ מִפְּנֵי
חֶרֶב הַמִּדְבָּר : עוֹרְנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זִלְעָפוֹת רָעֵב : נָשִׁים
בְּצִיּוֹן עָנוּ כְּתֵלֶת בְּעָרֵי יְהוּדָה : שָׂרִים בְּיָדָם נָתְלוּ פְּנֵי זִקְנִים לֹא
נִהְדָּרוּ : בַּחֲוָרִים טָחוּן נִשְׂאוּ וְנִעְרִים בְּעֵץ כְּשָׁלוּ : זִקְנִים מִשְׁעַר
שְׁכַתוֹ בַּחֲוָרִים מִנְּגִינָתָם : שִׁבְתָּ מִשׁוֹשׁ לִבְנוֹ נִהְפָּךְ לְאַבֵּל מִחֻלּוֹנוּ :
נִפְלָה עֲטֻרַת רֹאשֵׁנוּ אֲוִיָּנָא לָנוּ כִּי חָטְאוּנוּ : עַל־זֶה הִיָּה דוּהַ
לִבְנוֹ עַל־אֵלֶּה חִשְׁכוּ עֵינֵינוּ : עַל הַר־צִיּוֹן שְׁשָׁמִם שׁוֹעֲלִים הַלְכוּ
בוֹ : אַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב כַּסֵּאֲךָ לְדוֹר וָדוֹר : לְמַה לְנִצַּחַת
הַשְּׁכַחְנוּ תַעֲזוּבְנוּ לְאַרְךָ יָמִים : הַשִּׁיבְנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה
חֲדַשׁ יָמֵינוּ בְּקָרָם : כִּי אִם־מָאֵס מְאִסְתָּנוּ קִצְפַת עָלֵינוּ עַד־מָאֵד :
הַשִּׁיבְנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדַשׁ יָמֵינוּ בְּקָרָם :

ואחר כך אומרים שני מזמורים אלו סימן קל"ז וע"ט

עַל נִהְרוֹת בָּבֶל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן : עַל
עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תְּלִינוּ בְּנִרוֹתֵינוּ : כִּי שָׁם שְׁאַלּוּנוּ שׁוֹבֵינוּ
דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלוּנוּ שְׂמִיחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן : אֵיךְ נָשִׁיר אֶת
שִׁיר יי עַל אֲדָמַת נָכָר : אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יָמֵינוּ :
תִּרְדַּבֵּק לְשׁוֹנֵי לַחֲכֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם
עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי : זָכֹר יי לִבְנֵי אֲדוּם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הַאֲמָרִים
עָרוּ עָרוּ עַד הַיָּסוּד בָּהּ : בֵּית בָּבֶל הַשְּׂרוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁי־שָׁלַם לָךְ
אֶת גְּמוּלָךְ שִׁגְמַלְתָּ לָנוּ : אֲשֶׁרִי שִׁי־אֲחֹז וְנַפֵּץ אֶת עַלְלֶיךָ אֵל
הַסַּלַע :

מזמור לְאַסָּף אֱלֹהִים בָּאוּ גִזְיִם בְּנַחֲלָתְךָ טָמְאוּ אֶת הַיְכָל קִדְשֶׁךָ
שָׁמוּ אֶת יְרוּשָׁלַם לְעַיִים : נָתַנוּ אֶת נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מֵאֲכָל
לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בִּשְׂרַח חֲסִידֶיךָ לְחֵיתוֹ אֶרֶץ : שָׁפְכוּ דָמָם כַּמַּיִם
סָבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאֵין קוֹבֵר : הֵינּוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וְקָלָם
לְסָבִיבוֹתֵינוּ : עַד מַה יי תִּאֲנָף לְנִצַּחַת תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ קִנְאָתְךָ :
שִׁפְךָ חֲמָתְךָ אֵל הַגִּזְיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּךָ וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ

לא

לא קראו : כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו : אל תזכר לנו
 עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד : עזרנו
 אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו
 למען שמך : למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו
 נקמת דם עבדיך השפוך : תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל
 זרועה הותר בני תמותה : והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם
 חרפתם אשר חרפוך אדני : ואנחנו עמך וצאן מרעיך נודה
 לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך :

ועומדים מעל הארץ ואומרים ובה לציון ואתה קדוש ואין אומרים ואני זאת בריתי .
 ואומר החזן קדיש גמור ויש מקומות שאין נוהגין לומר מתקבל בקדיש של אחר
 הקינות ערבית ושחרית ואין אומר עלינו . ותשעה באב שחל להיות במוצאי שבת מברכין
 על האור בלבד ובמוצאי תשעה באב מבדילין על הכוס בלא נר ובשמים :
 בשחרית תשעה באב מברכין משה ברכות כשאר הימים חוץ מששעה לי כל זרבי
 ומברכין על התורה וקורין פרשת התמיד משנה ונמרה ואין אומרים ה' מלך
 הלא מתחילין ברוך שאמר יהי כבוד וגו' ואין אומרים שירת ויושע . ומתפלל בשפה רפה עד
 גאל ישראל . ואומרים העמידה בלחש עם רחם ועננו : יש מערערין על כל התוספות
 הכתובות במחזורים בתפלת כל תעניות ובפרט בשלשה ראשונות ובשלשה אחרונות כי לפי
 הנמרה ראוי לומר הברכות כהלכתן ולהוסיף אחריהן הפילו כסדר יו"ה ככרזון הקהל :

י' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
 גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזוכר חסדי אבות ומביא
 גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך גואל עוזר ומושיע
 ומגן :

זכור איכה אנו שפתנו איך אבו פעמי מרון שאפתנו . אותי
 אזי השמו עניפתנו . אני אנפו בי טלאי הכיפתנו . איכה
 אביבי תנופתנו . ארוכת תרופתנו . איכה אהמו בחפתנו . את
 חרפתנו : חרפתנו אצו ברוחם . יעלעו אפרוחם . למה תהיה
 באיש נדהם . ואורך זורחם . זכור אורחם . וגונגם ברחם . מגן
 אברהם . ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע מזריר
 הטל . מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
 סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיני

עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
 מצמיח לנו ישועה • ונאמן אתה להחיות מתים :
 נחלתינו בני בלי שם כורים • במחשבים במאפליה עמוק
 עוברים • בנה בדיק סוללות פרים • בלה בשמצת שור
 אפרים • בלה (בלע) בעברה זיו נפרים • בחרות אף חוכרים •
 בכה בלא הון נמכרים • בתינו לנכרים : לנכרים לגאיונים מומתים •
 וחייתם לממיתים • למה תהיה בלא יוכל להושיע עמותים • וידך
 ממתים • זכור לעקיבת בין מתים • בטל מחיה המתים • ברוך
 אתה יי מחיה המתים :

ויס כוהנים לומר במקום כתר

וכתורה שלוח כבוד ואמר

כתר ותנו לך (יי אלהינו מלאכים) נקדישך ונעריצך בנועם שיח סוד
 המוני מעלה עם (עמך ישראל) שרפי קדש המשלשים לך
 קבוצי מטה יחד בלם קדושה לך קדושה וכן כתוב על יד ונו'
 ישלשו כמה שנאמר על יד נביאך וקרא זה אר זה ואמר • קדוש קדוש
 קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו : לעמכם ברוך יאמרו ברוך
 כבוד יי ממקומו : וברברי קדשך כתוב לאמר • ימלוך יי לעולם אלהיך
 ציון לדר ודר הללויה :
 לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך נקדיש ושבתך
 אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול
 וקדוש אתה :

יתומים גם גרים נחשבו מפנות • גדר גזית להפשיט האומנות •
 גם גמר אומר אמונות • גדר גבי תאומי נאמנות •
 גרע גרש שלישי מפנות • גערה הפנות • גלתה גולה וסורה
 למנות • אמותינו כאלמנות : כאלמנות ענונו לרוש • סער
 מתבן בהרוש • למה תהיה בעומד ברחוק קדוש • ואתה קדוש •
 זכור עקב בבטן ותקדוש • האל הקדוש • ברוך אתה יי האל
 הקדוש :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחננו מאתך דעה
 ובינה והשכל :

מימינו דבק ראגה ורגזה כבאו • דרך די עיתה לו ויובאו •
 דרכי דודנים כהובאו • רוב דאב סרטן במארכ חבאו •

דָּרַךְ דְּמוּעַ מְבִכּוֹת תָּמוּז כָּבְאוּ • דוֹהְרֵי קֶץ תְּבוֹאוּ • דְּרִכֵי דוֹלָקִים
 אֲשֶׁר יִלְבְּאוּ • בְּמַחִיר יָבֹאוּ : יָבֹאוּ זְרוּנֵי נְגִדְעַת • הַשְּׁנִית זְמוּנֵי
 מוֹדְעַת • לָמָּה תִּהְיֶה בְּזוּעַם לְדַעַת • וּמִפִּיךָ דַעַת • זְכוֹר זֹקֵן
 עֲדֶנָּה וְחוּן מִדַּעַת • חוּזֵן הַדַּעַת • בְּרוּךְ אַתָּה יי חוּזֵן הַדַּעַת :
 הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּקְרַבֵנוּ מִלְּבָנוּ
 לְעִבּוֹדְתְךָ וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :

עַל הָאוֹכְלִים הַלֵּעַן הַחֲלָנוּ • הַשְּׁבִיעֵנִי הַרוּנֵי וּמִלַּחַם בְּהִלָּנוּ •
 הַיִּיתִי הַלוּמֵי יי כְּהִבְהִילָנוּ • הִבִּיא הַהַגְרִים אָרִי וְנִהְלָנוּ •
 הִיָּה חוֹרֵם אֵב וְאִם חִלוּנוּ • הַשְּׂאֵת וְהַשְּׁבֵר לְנַחֲלָנוּ : הִיוּ הַמִּצְרִים
 לְזַחֲלָנוּ • וְלֹא הוֹנַח לָנוּ : לָנוּ רַעוּת חִשְׁבָּה • לְמַגֵּר כֶּסֶם יִשִּׁיבָה •
 לָמָּה תִּהְיֶה כְרוּעָה שְׂבָא • וְעֲדָרוּ נִשְׁבָּה • זְכוֹר רְצוּצָה וְשׁוּבָה •
 הַרוּצָה בְּתִשׁוּבָה • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוּצָה בְּתִשׁוּבָה :
 סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ • מַחֹל לָנוּ מִלְּבָנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ • כִּי
 אֵל טוֹב וְסֶלַח אַתָּה :

מִצְרִים וַיְגִדֵל שֵׁם שֵׁם נִשְׂוֵאֵי רַחֵם • וְאוֹמֵר כְּמִימֵי בֶן יַעֲרוֹץ
 לְרַחֵם • וְתִזְנַח רוּחַ בְּחָטָא נֶאֱפוּף זְהֵם • וַיְגַרֵם הוֹד בְּתוֹלָה
 מִקְדָּרוֹת פָּחַם • וַיַּחְמוֹס טוֹר שְׁהֵם • מַעֲשֵׂרֵי בְשֵׁשֵׁי יַחֵם • וַיֵּצֵא
 קוֹל נוֹהֵם • כְּדָקְרוּ שְׁבוּעַ לַחֵם • לַחֵם בְּעֶרֶב לְמִלּוּחַ • תְּמוֹר נִזְלֵי
 שִׁילּוּחַ • לָמָּה תִּהְיֶה כְבוֹ לְשִׁלּוּחַ • וְהֵם עִמָּךָ אֱלוֹהֵי • זְכוֹר בְּרוּכַת
 בְּטָן וְסִלּוּחַ • הַמְרַבָּה לְסִלּוּחַ • בְּרוּךְ אַתָּה יי חֲנוּן הַמְרַבָּה לְסִלּוּחַ :
 רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאֲלֵנוּ מִלְּבָנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֶךָ
 כִּי (אֵל) גּוֹאֵל וְחֹזֵק אַתָּה •

אֲבוֹתֵינוּ זְכוּ וְחָטָאֵם תִּבְלָנוּ • זֹאת הָעֵת בְּכֵן בְּסוּל וְקוֹץ נִבְלָנוּ •
 זְכוֹר גְּזֵרַת סְפִיר קִבְלָנוּ • זְכוֹר לְהַכְרִיעַ בְּפִלְס זְכוּת
 הַר הַגְּבִלָנוּ • זָנַח וְחִבְלָנוּ עַל חִבּוּל חִבְלָנוּ • זְכָרָה הֵת בְּשִׁבְעֵי
 עוֹלָנוּ • כִּי לֹא סִבְלָנוּ : סִבְלָנוּ יִסּוּרֵי אֵל • וְנִהְיֵנוּ הוּי אֲרִיאֵל •
 לָמָּה תִּהְיֶה כִּישָׁן אֵל • עוֹרָה וְאֵל תִּישָׁן אֵל : וְצַדִּיקְתְּךָ בְּהַרְרֵי
 אֵל • זְכוֹר יִפֶּת תּוֹאֵר לְהַגְאֵל • גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל • בְּרוּךְ אַתָּה יי
 גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוּם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בְצָרָה גְדוּלָה אֲנַחְנוּ וְאֵל
 תַּעֲלֵם

תעלם אונק ממשמוע תפלתנו ואל תתעלם מפקשתנו היה נא
קרוב לשועתנו טרם נקרא אתה תענה בדבר שנאמר והיה
טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע כי אתה
(י) פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה ברוך אתה יי העונה
(לעמו ישראל) בעת צרה ומושיע :

רפאנו יי (אלהינו) ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה
והעדה רפואה שלמה לכל מכותינו ולכל תחלואינו
כי אל רופא רחמן ונאמן אתה :

עבדים חשך לי ליום אידם חלקי ואביה בנאצם בחידם
חדשים מקרוב עמי בצידם חסדי מקום עקרב חמו
לידם חשב לצידם כבול שמיני לגידם חטא כחיבו לידם
פורק אין מידם : מידם רטפוש מחלי ורפה חילי למה תהיה
כרע כאח לי ולא תרפאני מחולי זכור רובע מחוללי רופא
חולי ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל :

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת לטובה ואת כל מיני
תבואתה ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה ושבע
את העולם מברכותיך ותן ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה
דינו וברך את שנותינו בשנים הטובות והמבורכות :

בנפשנו טובים נאלחו ללא דבר טוב מבצר שוד וארבל
הדבר טוב ער צולה אתם נדבר טוב רשפי קשת
בעמק שבר טבעו בדבר (במדבר) עד תשיעי דבר טומאתה
משלוח דבר לצוק המדבר : המדבר באשונים בפנים משנים
למה תהיה כבשושנים מבער עשנים זכור ברית ראשונים
בטל מברך השנים ברוך אתה יי מברך השנים :

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גליותנו (וקבצנו
יחד (מהרה) מארבע פנפות הארץ לארצנו) :

עורנו ידי עב כמרו ליעב יתן עול כבול מתימי להתעב יתן
שועתי להעביר בעב יושב במארב טבות גדיי מעיו
ישבו מרעיו בעשור עיר ללעב ידו נחת ותעב בזלעפות רעב
רעב יעף ישרי אל מרגש הררי אל למה תהיה כיוסר אל

הקיצה ואל תזנח אל • זכור יה שבטי ישראל מקבץ נדחי ישראל • ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל :

השיבה שופטינו כבראשונה ויועצנו כבתחלה ותמלוך עלינו אתה לברך בחסד וברחמים בצדק ובמשפט :

נשים כלה כבוא אתם מלהתיחדה • כי פנויות קנה אותם ליחדה • כי בעולות מלט וצור לו הודה • כי כמסלול צר

דליו חידה • פלו בפחידה • בהפקד שבט לחדה • כל גיא בירו אחודה • כגלתה יהודה : יהודה קהלה נשפט • בארבעת שפטי

שפט • למה תהיה כקמים להשפט • בעמק יהושפט • זכור קושט שפט • אוהב המשפט • ברוך אתה יי מלך אוהב צדקה ומשפט :

ולמלשינים (ולמינים) כל תהי תקנה וכל הזדים פלם כרגע יאברו וכל אויביה מהרה יכרתו ומלכות זרון מהרה

תעקר ותשבר ותכניע אותם במהרה בימינו :

שרים לא מצאו מרעה כנעדרו • לעות מבצר צפת אדמות נעדרו • להטות מדין דלים נארו • לרבא נדגים רשתות

סדרו • לאמותם לא נדרו • וגיה הדר קדרו • לא שלמו כנדרו • לכן לא נהדרו • נהדרו להאדים • פני פשרים • למה תהיה

כלוחם ידידים • ומלחים מזירים • זכור לאיש חסדים • והכנע זדים • ברוך אתה יי שובר אויבים ומכניע זדים :

על החסידים ועל הצדיקים ועל גירי הצדק ועל פלישת עמך בית ישראל יהמו נא רחמיה יי אלהינו ותן שכר טוב

לכל הבוטחים בשמך הטיב באמת ושים חלקנו עמם לעולם לא גבוש כי כה בטחנו מלך עולמים :

בחורים מחטאת כנוקף נשלו • מה יתרון כי דלו וממעון נחשלו • מפי גזרת מלך נושים משלו • מי האמין

בנוגשים כי כם נמשלו • מה כצע כי נאשלו • ובזיקים שלשלו • ממרום באיש בשלו • באשר בשלו : כשלו ילדים דקים ביד

מדיקים • למה תהיה כים רחוקים • ולא תענה רחוקים • זכור ישישת מצדיקים • מבטח לצדיקים • ברוך אתה יי משען ומבטח

לצדיקים :

לשחרית השעה באב

ולירושלם עירך ברחמים תשוב ויבנה אתה בנין עולם במהרה
בימינו :

זקנים ענו (נעו) מסדר אננתם נחנו פרים שוחים לגנותם נשא
קינה לאלף מוננתם נחפשה אין מצוא ישיבת גנתם
נביאיך באננתם הפך מנגינתם נשקד עול גלותם ופסו
אמונים מנגינתם: מנגינתם רביד יהיר האביר למה יהיה כרב
מקפיד משאוי להכביר זכור רם ותלול להרביר אלהי דוד :

יש קלות שנוהגין לומר כאן רחם ולנמור אחר כך כל התפלה ואחר כך יושבין על הארץ
ומתחילין מכאן לומר הקינות ומנהג יפה הוא שלא להפסיק כל כך התפלה בדבור ובמעשה :

דוד זרעו מכסאו נשבת על פי עברו אמרי משיבת ובעונותם
הוגלו נצורי בבבת לכן משוש לב שבת :

שבת סורו מני שמעוני עוכרי סחי השימוני בעדרי חברי
סכות משפן מסכות (ב) דבירי סכות והובלגו גבורי
ספקו כף ומערו אברי בסלה כל אבירי :

נפלה עירנו בחוג דכוייה עיני חפתה (ל) חזון בן ברכיה
(יברכיה) עד פלאי גלגל חכוייה עיני מעללת ביונית

נכוייה עשה ונחם ויקרא לככיה ונאם על אלה אני בוכיה
על פני פרת נפצו חסידיה פלגי סוף זכרה כערו יסודיה פחד

חטא שילו תכף סודיה פצו יערי חזיר (חזירי יער) איה
חסידיה פצו מעשה ערוה לנידיה פרשה ציון בידיה :

על הר ציון צדו שאוני מדיני צפו על ראשי זרוני צמתו
בנוב לעמוד (להעמיק) זרוני צור נצרת לעורר מדיני

צעק עמי בימי דן דיני צדיק הוא יי
אתה קלים הכבדת ומעדיי ערמוני קרבת כא (בואם) אלי

ויחרימני קראתי ליושבי גבעון עוד (גם) הם זרמוני קולי
להשמיע בערב הגרימוני קומי עבורי בהתל הערימוני קראתי

למאהבי המה רמוני
למה רוח אפנו לטבח שמרו ראית כי כתנור עורו כמרו

ראית עמל וכעם באוויך גמרו רבת ביד יחזקאל לנקום
כמו מרו ראה ונכחידם מגוי אמרו ראה יי כי צר לי מעי

חֲמֻרָמוּ :

הַשִּׁיבֵנוּ שִׁישִׁי שָׁמַע לְגוֹי צָאֲנִי • שִׁבְתָּם רְמוֹס חֲצָרִי לְהַדְפִּיאֲנִי
שִׁפְתֵי מִשׁוֹרְרֵי דְבִיר דְּמָמוּ לְהַדְפִּיאֲנִי • שְׁמַעְתָּ (כִּי)
זְמוֹרוֹת אֶךְ (אֶךְ) הַבִּין (הַכִּינוּ) לְטֹאטְאֲנִי • שָׁכְבוּ וְגִדּוּ חֲצִין
לְהַבְרִיאֲנִי • שְׁמָעוּ כִּי נֶאֱנַחָה אֲנִי :

כִּי תָם חֲקָה בְּכֶם אוֹפְנִיָּה • תִּשָּׁיב גְּמוּל (לָהֶם) כְּאִז (ל) חֲזוֹת
פְּנִיָּה • תִּדְרוּךְ לְצִלְמוֹן יוֹעֲצֵי צְפוּנִיָּה • תִּתֵּן לְהַבְהִיב נוֹתְצֵי
פְּנִיָּה (פְּנִיָּה) • תִּקְרָא לְשִׁבְרָם (ב) כּוֹס כְּמוֹס פְּנִיָּה (כְּפִיָּה) • תִּבְא
כָּל רַעְתָּם לְפְנִיָּה : תִּבְא אֶל צַר אֲשֶׁר כָּלְנוּ • לְמִבְּא חֲמַת בְּחִימָה
נִהְלָנוּ • עַד לַחֲלָח • וְחִבּוּר הֶגְלָנוּ • זָקֵן בְּחוֹר וּבְתוּלָה כְּבָלְנוּ •
רַם הִבְטָנָא עִמָּךְ כָּלְנוּ • זְכוּר יי מָה הָיָה לָנוּ : לָנוּ שְׁלוֹת בְּחֲרוֹן
אִפְּךָ • מַעַת נִתְּנוּ סְפִינוּ אֶת סְפִיָּה • וּסְפַרְתָּנוּ בִּשְׁצָף קִצְפָּךְ •
אוֹיְבִים עָלֵינוּ בְּהַצִּיפָּךְ • לְבַלַּע נִחְלַתְךָ וְחַפָּךְ • אֵיכָה אֵצֶת בְּאִפְּךָ :
אֵיכָה אֵצֶת בְּאִפְּךָ • לְאֶבֶר בִּיד בְּשָׂרִים (אֲדוּמִים) אֲמוּנִיָּה • וְלֹא
זְכַרְתָּ • בְּרִית בֵּין בְּתָרִים אֲשֶׁר בְּרַרְתָּ לְבַחוּנִיָּה • וּבְכֵן בְּטִינוּ :
זְכוּר יי מָה הָיָה לָנוּ :

אֵיכָה גַּעַרְתָּ בְּגַעְרָךְ • לְגַלוֹת בִּיד גְּאִים גְּמוּלָה • וְלֹא זְכַרְתָּ :
דְּגִילַת דְּלוּג דְּרָךְ • אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ לְדַגְלִיָּה • וּבְכֵן דְּבַרְנוּ : זְכוּר
אֵיכָה הִבְעַתָּ בְּהַגִּיָּה • לְהַדוּף בִּיד הוֹלְלִים הַמוּנִיָּה • וְלֹא זְכַרְתָּ :
וְתַק וַיַּעוֹד וְסַת • אֲשֶׁר וְתַרְתָּ לְוִיעוּדִיָּה • וּבְכֵן וְקוֹנְנָנוּ : זְכוּר
אֵיכָה זְנַחְתָּ בְּזַעְמָךְ • לְזוֹלֹל בִּיד צָרִים זְבוּלָה • וְלֹא זְכַרְתָּ : חֲתוּן
חֲקִי חוֹרֵב אֲשֶׁר חֲקַקְתָּ לְהַמוּלִיָּה • וּבְכֵן חוּיָנוּ : זְכוּר

אֵיכָה טְרַחַתָּ בְּטוֹרַחְךָ • לְטְרוּף בִּיד טְמֵאִים טְלֵאִיָּה • וְלֹא זְכַרְתָּ :
יִקַּר יְדִידוֹת יוֹשֵׁר • אֲשֶׁר יַחֲדַתָּ לְיוֹדְעִיָּה • וּבְכֵן יִלְלָנוּ : זְכוּר
אֵיכָה פּוֹנֵת בְּכַעַסְךָ • לְכַלוֹת בִּיד פּוֹשְׁלִים (בְּשִׁילִים) כְּרַמִּיָּה • וְלֹא
זְכַרְתָּ : לֹא לְזִנוּחַ לְעוֹלָם • אֲשֶׁר לְמַדְתָּ לְלִקּוּחִיָּה • וּבְכֵן
לְהַגְנוּ : זְכוּר

אֵיכָה מְלַלְתָּ בְּמוֹאָסְךָ • לְמַחוֹת בִּיד מוֹנִים מְנַשְׂאִיָּה • וְלֹא זְכַרְתָּ :
נִשְׂיֵאתָ נוֹצַת נִשֵּׁר • אֲשֶׁר נִשְׂאֵת לְנִשְׂוֹאִיָּה • וּבְכֵן נִתִּינוּ : זְכוּר
אֵיכָה סַעְתָּה בְּסַעְרָךְ • לְסַגֵּר בִּיד סַעְפִּים סַהֲרִיָּה • וְלֹא זְכַרְתָּ : עוֹז
עֲרִי

לשחרית חשעה כאב

עדי עדים • אשר עשרת לעבדיך • ובכן ענינו : זכור
איכה פצת בפחדך • לפנך ביד פריצים פלאיך • ולא זכרת :
צהלת צבי צדק • אשר צפנת לצבאיך • ובכן צעקנו : זכור
איכה קראת בקריאתך • להקנות ביד קמים קרואיך • ולא זכרת :
רגש רכב רבותים • אשר רצית לרעיך • ובכן רגננו : זכור
איכה שאגת בשאגך • לשלות ביד שוללים שלמיך • ולא זכרת :
תוקף תלתי תואר • אשר תבנת לתמימיך • ובכן תאננו :
זכור יי מה היה לנו :

לנו שחת צר ותעב כמנדה • מפני נתנת גדה • ובכן במר נפש
אדדה • אבכה ואבכה על פי בודה • למה תחת עול רודה •
מהוג ועד חוג אאדה :

אאדה עד חוג שמים • אאלה אתי שא מים • אאזר יום מחריבי
פעמים • אתרונין מי יתן ראשי מים :

אבחין בככי ליל מדבר • אבחנה ליל מליל ומדבר ממדבר •
אבכה אתי עולת מדבר • אשאג מי יתנני במדבר :

אגוע (אגדע) ואנשל פנוקה זית • אגרה כי כל בני בית • אגרום
שיאמר בעל הבית • ארשה מי יתנני שמיר שית :

אדוה בכל לב להמצהו • אדעה מילים כם לאמצהו • אדאג
רועה ולא אמצאהו • אקרא מי יתן ידעתי ואמצאהו :

אהפכה ואתהפכה כאופן במילי • אהגה פנים בפנים לתנות
עמלי • אההו חרם וסתר מלהגיה למולי • אצריח (אצרח)
מי יתן איפוא ויקתבון מלי :

אזרח משפטי גונבי עלי • אודיע בכצעי ומעלי • אמללו מזלות
בקרעי מעילי • אפונה מי יתן לי שומע לי :

אזרה (אזרה) כהופרה האביונה • אזכרה כהייתי מחתנה • אזיל
פלגים בברכה העליונה • אעגום מי יתן לי אבר ביונה :

אח נפישע מקרית עוז אל צור • אחו בלי מים אף לעצור • אחז
קמות לקצור • ועוללות לבצור • אשיח מי יובילני עיר מצור :

אטע אהלי אפדני בצלמות • אטוסה ואשבונה עד חצר מות •
אטפל ואת המחכים לפות • אנהרה מי גבר יחיה ולא

יִרְאֵה מוֹת :

אֵילוֹתַי לְעוֹרְתֵי תַרְתִּי לַחֲזוֹת • אֵימָתִי בְּכֹל שָׁנָה אוֹמֶרֶת הִיא
שָׁנָה זֹאת • אֵי־דַע לְכֹל כִּי מוֹדַעַת זֹאת • אִם לֹא כִי יָד יִי
עֲשֶׂתָהּ זֹאת :

אֶבְרָךְ לָךְ רֹאשׁ חִילִי • אֶבְרָעָה לָךְ בְּרַךְ לַחֲתַל מַחְלִי • אֶכְתִּירְךָ
בְּשִׁיר כְּשִׁירֵי מַחֻלִי • אֶכְוִין מִי יִתְנֶךָ כְּאֵח לִי :

אֵל תִּשְׁבַּח צַעֲקַת אֲרִיאֵל • אֵלֹהֵי לַאֲגוֹר יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל • אֵלֵפִי
שִׁנְאָן אֲשֶׁר מִסַּר אֵל • לֵאמֹר מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשְׁוַעַת יִשְׂרָאֵל :
יִשְׂרָאֵל לְמַעַת בְּדַרְכֵי לֹא הִלְכוּ • עֲזוּבוּנִי וְעֲזוּבֹתַיִם וּשְׁכַבּוּ • זַעֲמָתִי
וּפְנֵי מַהֵם נִהְפְּכוּ • רִגְנָתִי וְהַלְלָתִי אֵיכָה תִפְאָרְתִּי מִרְאֲשׁוֹתַי
הַשְּׁלִיכוּ :

יִשְׂרָאֵל שְׁתִּילִי בֵיתִי • מוֹאֲסוֹ וְגוֹרֵשׁוֹ מִנְחַלְתִּי • וְכֹלֵא אָבוֹ קָשׁוּב
דְּבַרֵי תוֹכַחְתִּי • אֲסַפּוּ וַיְדִי בְּבִרְדָּה עַל אֲנַחְתִּי • לְמַטָּה לְמַטָּה
עַד עַפְר אֲדַמְתִּי • אֵיכָה תִפְאָרְתִּי :

לְמָה תִרְיָבוּ אֵלַי כְּלִכֶּם • חֲזַקוּ עָלַי דְּבַרְיִכֶם • מִיְדַכֶּם הֵיְתָה זֹאת
לְכֶם :

אֵיכָה תִפְאָרְתִּי מִרְאֲשׁוֹתַי הַשְּׁלִיכוּ • וּכְנַגֵּד כֶּסֶף הַכְּבוֹד צָלַם
הַמְּלִיכוּ • וּבַחֲלָלֵי תְנַאי אֲשֶׁר חוּזֵי גַמְלָכוּ • נָאִם אִם בְּחַקוֹתַי
תִּלְכוּ : למה

בַּלַּע שׁוֹפְטֵי בְּמוֹעֲצוֹת עוֹוֹתֵם • וּפְנִיִם הִסְתִּיר מַהֵם כְּשֶׁר עוֹנֵתְתֶם •
וַיֹּמַר לְאַבְק מִטְרָם (מִטְר) לְהַבְעִיתֶם • חֲלַף וְנָתַתִּי גִשְׁמִיכֶם
בְּעַתְּם :

סָחִי וּמֵאוֹס שְׁמִנִי • כֹּלָה בְּאִפּוֹ וַיִּשְׁטַמְנִי • נַחוּמִיּוֹ מֵהִרָה יִשְׁעֵשְׁעוּנִי :
גָּדַע רוּם קָרְגָם וְעֵלוֹמָם הַקִּצִּיר • וּבְאַבְחַת חֶרֶב שְׁעַרֵיהֶם הַצִּיר •
מִזֵּי רָעַב עָשׂ בְּקִצִּיר • תָּמוֹר וְהִשִּׁיג לְכֶם דֵּי־שׂ אֶת בְּצִיר : למה
דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ וְכֹלָה בְּחֶרֶץ • וּבְכִרְזוֹל אִפְל שְׁמֵי עֶרֶץ • פִּרְצָנִי שְׁלִישׁ
עֲשֶׂרָה פֶרֶץ • תַּחַת וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאַרְץ : סחי

הִיָּה צוֹרְכֶם עוֹזְכֶם וּמִשְׁגַּבְכֶם • הַפֶּךָ לְאַכְזוֹר וּנְלַחֵם בְּכֶם • הַנוֹצְרְכֶם
חוֹשְׁקִיכֶם תַּעֲבֹכֶם • אָנָּה הַבְּטַחְתָּנוּ וּרְדַפְתָּם אֶת אֵיבֵיכֶם : למה
וַיַּחֲמוֹס פָּנָה צָדֵק מְלֵאָה • כִּי בְּמִשְׁכִּיתָהּ מְצֵא כָּל טוֹמְאָה •
וּמַכְבִּידָהּ

וּמִכְבֵּדֶיהָ הַזִּילוּהָ בְּדָוָה מְטוֹמָאָה • בְּשֵׁנוֹי וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמֹשָׁה
מָאָה : סחי

זָנַח עֲלוּיָן קָרִית מוֹעֲרִיכֶם • וְהָאָבִיל שְׁעָרֵי חֵיל עֲמִידַת רְגָלֵיכֶם •
מִי בִקֵּשׁ זֹאת פֶּן וְהִגְלַכֶם • וְגָמַר אוֹמֵר וּפְנִיתִי אֵלֵיכֶם : למה
חָשַׁב שְׁנֵאת אוֹם לִקְט בְּשׁוֹשָׁן • וּמַחְלֵב עוֹלָלִיָּה אוֹתָהּ דִּשָׁן •
קִיטוֹר חֲפָתָה הֶעֱלָה בְּכַבְשָׁן • וְשָׂאֵלוּ אִיָּה דָגָן וְאֶכְלֶתֶם יִשָּׁן
נוֹשָׁן : סחי

טָבְעוּ נִכְסוֹ רוֹבְדֵי דוּכְנֵי • בְּנֵי חֲמַת בְּנִקְטַל מִכְהֵנִי • אֶלֶף וַחֲמִשׁ
מֵאוֹת (הָרִי בַּמָּה שָׁנִים) גָּלָה יִסוּד מְכוּנֵי • וְסַע מִתּוֹכִי אוֹמֵר
וְנִתְתִי מִשְׁבְּנֵי : למה

יִשְׁבוּ מִבְּבַיִם מִנְאֵק מִתִּיכֶם • בְּאַרְבַּע מִיתוֹת הַפִּיל מִתִּיכֶם • חָרַב
וְרָעַב וַחֲדָה וְדָבַר שְׁחַתְתֶּם • כָּסַר צֶל (וְכַסַּר צֶלֶם) פֶּן וְהִתְחַלַּכְתִּי
בְּתוֹכְכֶם : סחי

כָּלוּ לְשׁוֹר רָגַע אֶהְלִיכֶם • וּבְכֶם נִשְׁבְּעוּ מֵהוֹלֵלְכֶם • לְחִיקְכֶם
שִׁפְכוּ נַפְשׁוֹת עוֹלָלֵיכֶם • בְּמוֹאֲסְכֶם שִׁיחַ אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם : למה
לְאִמּוֹתֶם כִּלְכוּל אֲנִי שׁוֹעוּ • וְצוֹר לְמִלְאָכֵי שָׁח מִנִּי שְׁעוּ • אֶרְץ
הַכְּרָמַל הִבְאֵתִים וְשׁוֹעֵשְׁעוּ • וְשִׁנְאוּ מוֹכִיחַ וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּ : סחי
מֵה אֶעֱיֶדְךָ יִשִּׁישֶׁךָ עִם גּוֹרֶיךָ בּוֹסְסוּ • אוֹמְרֵי (אֲמָרוּ) עַל סוֹם
גָּנוּם עַל כֵּן נָסוּ • גִּלְאֵתִי נִשְׂא עוֹנֵתֵיכֶם כִּהֲנֹעַמְסוּ • וְאִי־סָרְכֶם
וְנֶאֱמַתִּי (כְּנֶאֱמַתִּי) • וְאִם בְּחַקְתִּי תִמָּאֶסוּ : למה

גְּבִיאֶיךָ טָעוּ (ב) תְּרַמִּית שְׁוֹא (ל) חַזוֹת • וְאֶדְרוֹשׁ לְסִלּוֹחַ וְנֶאֱמַתִּי
אִי לֹאֵת • פִּתְתִים וּכְנַגְדֵי הַשִּׁיבוּ עֲזוֹת • וְאֶנְפַּתִּי וְשַׁחְתִּי אֶף
אֲנִי אֶעֱשֶׂה זֹאת : סחי

סָפְקוּ חָרְקוּ שָׁרְקוּ מוֹנֵי • מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ לְהַצְמִית אֲמוּנֵי • כִּי
בְּנִים (בָּאוּ) זָרִים חָלְלוּ סְפוּנֵי • לָרַעַה וְלֹא לְטוֹבָה נָאֵם וְנִתְתִי
כְּנֵי : למה

כְּצוֹ זָרִים לְפָנֵי מִי תִחַלְהָ • עִם כְּבֹד עֲוֹן פִּקְדַּת וַיִּלְאָה (וּפְקָדַת מְלֵא) •
לֹא תִחַכּוּ מוֹפֵת וְאוֹת וּפְלֵא • כְּנָסַב וְנִסַּע וְנָאֵם וְאִם עַד אֱלֹהֵי : סחי
עֲשֶׂה וַיִּרַם קָדְקַד בְּנֵי שְׂאוֹן • וְדָמִי שְׁכַרְנֵי בְּנֵי צְמָאוֹן • וּבְכָל שָׁנָה
וְשָׁנָה הוֹסִיף יְגוֹן עַל אוֹן • מֵעַת כְּעַם וְנָאֵם וְשַׁבְרְתִי אֵת גְּאוֹן : למה

צַעַק הוּי הוּי וְאַשְׁפָּה הָרִיק • מִפֶּה וּמִפֶּה הִבִּיא מְעָרִיק • וּבְלַעֲנִי
 מְעוּג שְׁנֵי צַר הַחֲרִיק • וְכֹלָה כְּחֵי בְּבוֹאִם (בְּנוֹאִם) וְתָם לְרִיק : סהי
 קוּמִי דַּפְקִי שְׁוֵעֵי אֵל דְּמִי • וְתַנִּי כְּאוֹב קוֹלְךָ מֵאַרְצָךְ וְדוּמִי • מִי
 רֹאשׁ הַשְּׁקִנִי וְהַרִימִי • וְחֻשֶׁךְ הַלּוּכִי בְּנוֹאִם וְאִם תִּלְכוּ עִמִּי : למה
 רֹאֵה גֹדֵל אֹיֶת (אוֹר רוּעִים) הוֹשֵׁם לְעֵית • וְלִקְצֵאת מִדְּבַר הָיִיתִי
 דְּמוּת • גּוֹלָה גְנוּת וְסוּרָה כְּנוּת • בְּשִׁמְעִי וְהִשְׁלַחְתִּי בְּכֶם
 אֶת חַיִּת : סהי

שָׁכְבוּ בְּעֶלְוֶף כְּתֹא וְאִין דּוֹלָה • הַמְּלֵאִים גַּעַר לְאִין מִרְפֵּא עוֹלָה •
 וְהָרִי כִמָּה שְׁנַיִם לְהַתְּכֵלָה • אֲנוּשִׁים בּוֹכַח וְאִם בְּאֵלָה : למה
 הִקְרָא אִיד עוֹלֵלָתָה עַל אֲדַמוּנִי • לְסַחֲפוֹ וְלִשְׁסַפּוֹ שְׁבַעֲתַיִם בְּאוּנִי •
 תְּהוּם צָרִי בְּצֵאת קוֹל מֵאַרְמוּנִי • בְּנִהְמַמְתִּי בְּרִיב וְהִלְכְתִּי אַף
 אֲנִי : סהי

אֲנִי לְבִטְתִי מִיַּד כָּל עוֹבֵר • עִבּוּר שְׁעֵשׂוּעֵי כִי תַעֲבֹתִי מִלְּחֶבֶר •
 זְרוּמִים הָעִיר עָלַי לְהַתְּגַבֵּר • רְדוּת כִּי וְעוֹלָלִי לְשִׁבֵּר • לָכֵן
 קוֹנְנָתִי אֵיכָה אֲשַׁפְּתוֹ פְּתוּחַ בְּקִבְרִי :

אֵיכָה אֲשַׁפְּתוֹ פְּתוּחַ בְּקִבְרִי • וְלִרְוּדִי בְּאֵף הוֹסִיף אֶבֶר • אֲנִי
 הַגֵּבֵר : אֵיכָה אֲשֵׁא עוֹן הַגֵּ • וְחֶסֶם פִּי מִכְּלָל (ו) לְהַגֵּ • אוֹתִי
 נְהַגֵּ : אֵיכָה אֵץ זַעֲמוֹ לְשִׁפּוֹךְ • הִכִּיל גְּלֵאִיתִי וְנָאִם שְׁפוֹךְ • אֵךְ
 כִּי יִשׁוּב יִהְיֶה : זְכוּר אֶפִּיפְתִּי בְּזֶרֶב (בְּשָׂרֵב) • וְנָאִם בַּל יִנְטוּ
 צְלָלִי עָרֵב • וְהִבְאֵתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב :

כְּכֹה בָּעַת כָּל חֲסָרִי • וְכַעֲזוּב (וּבְעֲזוּבִי) אֲזַרְח יִסְרִי • בְּלָה בְּשָׂרִי :
 בַּלַּע בֵּית לָרוּם מְזֻקָּה • וּבְכַרְזוֹל סִבְכוֹ נִקְףָה • בְּנָה עָלַי וַיִּקְףָה : בְּנִי
 בְּטַנִּי לְאֵכוֹל הַקְּשִׁיבִנִי • מִנִּי צַר אַחֲזֹר הוֹשִׁיבִנִי • בְּמַחְשָׁבִים
 הוֹשִׁיבִנִי : נִחַלְתָּנוּ בְּנוֹתֶשָׁה (בְּנוֹטֶשָׁה) בְּיַד לֹחֶם • נָאִם לֹא
 אַחוּס וְלֹא אֲרַחֵם • בְּשִׁבְרִי לָכֶם מִטָּה לָחֶם :

גִּלְתָה גְּהוּצָה לְעֵנּוֹת (לְשֵׁנּוֹת) עָדִי • וּמַחֲפָה לְגִלּוֹת לְעַתְדִי • גִּדְרִי
 בְּעָרִי : גִּדְעָה גְּאוֹן נְגִיד וְשׁוּעֵי • וְהַשִּׁיב יָמִין אַחֲזֹר מִלְּהוֹשִׁיעַ :
 גַּם כִּי אֲזַעַק וְאַשׁוּעַ : גַּם גִּבֵּר עָלַי פּוֹרְכִי • וּבְנֵאֲקִי סָתַם חֲרָבִי •
 גִּדְרִי דְרָכִי : יְתוּמִים גְּרוּשִׁים מְאַחֲזוֹת • וְלֹא שָׁב אִפּוֹ בְּכָל
 זֹאת : כְּאוֹמֵר וְאִם בְּזֹאת :

לשחרית חשעה כאב

דרכי דיץ (דיצה) סך להאבילי • ובגלות (ולגלות) ליששך הזבילי •
דוב אורב הוא לי: דרך דוחק (דרכי דחק) על במות (במותי)
להשתרר • שעו מני בכבי אמרר • דרכי סורר: דבק דולקי
וצרי ברשתו • עלי ללמוש מחרשתו • דרך קשתו: מימינו
דלה ונאם אשמכם • גיא גלות אטילכם להכלימכם • והלכתי
עמכם:

היו הה ליום בכיותי • וצרכת אש כויותי • הביא בכליותי: היה
הולך מפני מזעימי • וכעסים דמי הטעימי • הייתי שחוק לכל
עמי: האוכלים הקדש פסח בליל שמורים • האכילם בכפץ
ראש חמורים • השביעני במרורים: על צאורנו הסגיר (השריג)
וחלחל שכם • ונאם אפקוד על עונתיכם • ואכלתם בשר בניכם:
ויצא וקרקד ספח ורצץ • וחזק מוסרי כי אתלוצץ • ויגרם בחצץ:
ויחמום ויעודי (וינצל מעדי) להכפישו • (ו) לתהום נמוגה
(מגובה) הרפישו • ותזנח משלום נפשי: ויגדל וכבר נאק
רצחי • ובקדקרי עלה צוחי • ואומר אבד נצחי: מצרים וכוש
סח אשיככם • ואשפטכם בזמותיכם • והשמדתי את במותיכם:
זכרה זאת כי נכאר (נבאש) נרדי • ולכלה פץ מכבוד רודי (רדי) •
זכור עניי ומרודי: זנח זועם ולב הקשיח • ובהתעברו עם
משיח • זכור תזכור ותשוח: זכו זקני ופעלם אביא • כי בכך
פרץ גדר נביא (נתיבי) • זאת אשיב אל לבי: אבותינו זעקו
וכלו מריבה • וישח על רעתנו כי רבה • ונתתי את עריכם חרבה:
חטא חז כי (ב) עון נכתמנו • תמור בציון כי נחתמנו • חסדי יי כי
לא תמנו: חשב חורשי לקרקר קיר יקרים • מר יבכיון מכותי
סוקרים • חרשים לבקרים: חשך חזון מגישי אשי • קיר כעור
מגשישי • חלקי יי אמרה נפשי: עבדים חסמוני מלגדור פרץ •
ותוכחות קשות פץ בחרץ • והשמתי אני את הארץ:

טמאתה טפולה (טפלה) ונטה קו • ולא נסוב (נסוג) אחור מקו
(מקניו) • טוב יי לקוו: טבעו טירותי ופי צר המם • וכל עובר
שרק ושמים • טוב ויחיל ודומם: טובים טפים נכלו כהוסיפו
למעול • וכמעללי חר (חרה) בי לפעול • טוב לגבר כי ישא

עול

עול • בנפשנו טרף אפר נברה • כי כמו ברחת ובמזרה • נאם
ואתכם אזרה :

ידו ירה בי אור כסדום • ועל כל אלה הונתני בת אדום • ישב
בדר וידום • ישבו יגונים בני על חופהו • כי כבד עלי אפהו •
יתן בעפר פיהו • ידי יסודי שתו בי מחי • וקשבתני מפי צר
שחי • יתן למכהו לחי • עורנו יועם בחרש בקרץ • וגוינו שמנו
בארץ • אז תרצה הארץ :

כל כבוד תארנו הוכלם • וצור אורחותיו חסד כלם • כי לא
ינח לעולם : בלו במעט כי בי גלחם • ועל הרעה הוא נחם •
כי אם הונה ורחם : בלה בעסו והצית להבו • ובתכלית שסת
מאוי כי בו • כי לא ענה מלבו : נשים בפרועות יושבות שמה •
בכל שנה ושנה מזבירות אשמה • כל ימי השמה :

לא אליכם לוחצי גליו • ועל בניו העביר גליו • לרבא תחת
רוליו : לאמותם לעת כמהו משבר • יען כי גבהו (פתחו)
גרון כקבר • להטות משפט גבר : לא למחות פץ לעם קרובו •
ואיך מתער הוציא חרבו • לעות אדם בריבו : שרים לכורים
הוציא משערים • (ל) תרת בתאנים השוערים • לעולל
הנשארים :

ממרום מגלה כתב בנהי • קינים והגא והי • מי זה אמר ותהי :
מה אעירך מאוסה מלהרצה • נתונה ביד מריב ומתנצה •
מפי עליון לא תצא : מהטאת מדיח (שוא) אקונן • מנחמי
כמיין מתרוגן • מה יתאונן : בחורים מוטטו (בושל) בי להרב •
וישכנה העלה מקרב • וכשלו איש באחיו כמפני חרב :

בשקד נטל עול פורכינו • ויתעב שי ערכנו • נחפשה דרכינו :
נביאיך נאצו לקרוץ עפעפים • ואכזרו עלינו ארך אפים : נשא
לבבנו אל כפים : געו נדו ראש במהמורנו • רשעים מפילים
במכמורנו • נחנו פשענו ומרינו : זקנים נינים לרוב סגויים •
אכלום והוישתנו משל בניים • כנאם ואברתם בניים :

סלה סמי קטורה באף • ואפער פה ואשאף • סכותה באף :
ספקו סוטני כף ואשתונן • ואצעק חמם ואתחנן • סכותה

בַּעֲנַן : סוּרוּ טָמֵא יָשׁוּ מֵאֲשִׁימֵנוּ • כִּהְנִיתָן כְּבָרוּל שְׁמִינֵנוּ • סְחִי
וּמֵאוֹס תְּשִׁימֵנוּ : שְׁבַת מְשׁוּשׁ שְׁמַח (שְׁבַת) מְשׁוֹרְרִים • וְרַדְפֵי
קְלוּ מִנְּשָׂרִים • לְאַבֵּר וְהִנְשָׂאֲרִים :

כִּרְשָׁה פָּצְתָה אוֹי כִּי סָגְרָה • תְּמֹור מִתְּנִיָּה בְּעוֹז חֲגָרָה • עֵינֵי
נִגְרָה : פָּצוּ וּפְעָרוּ פִּיהֶם מִבְּאֵר שַׁחַת • וְאַכְזָרוּ עֲלֵינוּ בְּתוֹכַחַת •
פָּחַת וּפְחָד : פָּנֵי פֶּאֶר חִפְתָּ מְעוֹנֵי • הִקְמִיל וְהָרִים מְעוֹנֵי •
פְּלֹגֵי מַיִם תִּרְדַּ עֵינֵי : נִפְלָה עֲטָרַת עוֹז מִשְׁעָנָם • וְצַר בְּשִׁבְעָה
דְּרָכִים עֵינָם • וְהִתְרוּ אֶת עֹנָם :

עַל אֱלֹהֵי עֲשָׂקוֹנוּ בְּחֻרופֵיהֶם • הִגְדִּילוּ שְׁאוֹן גְּדוּפֵיהֶם • פָּצוּ עֲלֵינוּ
פִּיהֶם : עֲשָׂה עֲבָרְתוֹ וַיַּחֲרֶה • וְעָרַף אֶת מְדוֹן מִגְרָה • עַד
יִשְׁקִיף וַיֵּרָא : עוֹדְנוּ עַף כְּבוֹד וְעֵלָה • וְעֵשֶׂר מַעְלוֹת נִעְלָה •
עֵינֵי עוֹלָלָה : עַל זֶה פָּסַק נוֹאֲמִם • (וְצוֹר) שַׁח לֹא אֶעֱזֹבְכֶם
בְּכַף זֹעֲמָם • אֵף אֲנִי אֵלֶיךָ עַמָּם :

צְדִיק צַר צְעָדֵי לַסְּפוּר • וּכְעַקְלָתִי יוֹשֵׁר וְאַכְפּוֹר • צוֹד צְרוּנֵי
כְּצִפּוֹר : צָעַק צוֹרֵי וְסִכַּף מִעֵבֹר • וּבְחַלְלֵי עֵרֶךְ לְשִׁבּוֹר • צָמְתוּ
חַיֵּי כְּבוֹד : צָרוּ (צְעָדֵי) צָרִי וְסַע דוֹרְשֵׁי • בְּהַעְלוֹת כַּיִם עָלַי
לְגִרְשֵׁי • צָפוּ מַיִם עַל רֵאשֵׁי : עַל הַר צִיּוֹן צָבָאוּ לְהַכְרִיתִי •
וְצוֹר שַׁח אֶחְמוֹל עַל שְׂאֲרֵיתִי • וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי :

קָרָאתִי קָשׁוּב חֲרַפְתָּ מוֹנֵי • עַל הַלְחֵי מַכִּים בְּנֵי • קָרָאתִי שְׁמֶךָ
” : קוֹמֵי קָרָאֵי כִּי לֹא יִכְלִם • עַל יָתֵר לְמַקְנֵי־אֵי שְׁלֵם • קוֹלֵי
שְׁמַעְתָּ אֵל תִּעְלֵם : קָלִים קָרָאוּנִי (קָדְמוֹנִי) וְעֵלְמַת מְרָאֶךָ •
הִשְׁתָּ בְּגוֹיִם מוֹרְאֵיךָ • קָרַבְתָּ בְּיוֹם אֶקְרָאֶךָ : אֲתָה ” קִץ אֵל
תִּכְזֹּב • עַד מָתִי כְּחֹרֶשׁ אֶעֱזֹב • וְהָאֶרֶץ תִּעֲזֹב :

רָאֵה רוּגֹז מִבֵּית אֲנוּשֵׁי • וְאוֹמֵר בְּהִנְטָשֵׁי בְנֵי־שֵׁי • רִכְתָּ ” רִיבֵי
נְפִישֵׁי : רָאֵה רִיב (רוּב) בְּעֵיתֵתִי • הִשְׁיִמוֹת כָּל עֲדָתִי • רָאִיתָ ”
עוֹתֵתִי : רוּחַ רִפְתָּה בֵּי מֵאִמָּתָם • (כִּי) לְבַלְעֵי הָעֵלוּ חֲמָתָם •
רָאִיתָ כָּל נִקְמָתָם : לָמָּה רָחוּק תִּעֲמֹד בְּדִבְרֵם עֲזוֹת • נֶאֱמַתָּ
הַנְּשַׁמָּה אוֹשִׁיב פְּרוֹזוֹת • וְאֵף גַּם זֹאת :

שָׁמְעוּ שְׁנוֹקְשֵׁתִי בְּדַחֲפָתָם • וּכְיִלַּק עֲלֶיהָ עֵיפָתָם • שְׁמַעְתָּ חֲרַפְתָּם :
שָׁכְבוּ שׁוֹחַחִים בְּנֵי בִּיגוֹנָם • וְשׁוֹבִיָּהֶם נָאֵה לְמֵאֵד גְּאֹנָם •

שפתי קמי והגיונם : שישי שוסתי כי בי יד מטה • משפלת
עד שאול מטה • שבתם וקימתם הביטה : השיבנו שלם
(לאורך) שנים • ותאמר אפרם משונים • וזכרתי להם ברית
ראשונים :

תבא תשור מעני למול • הם שגבו ואוונך אמול • תשיב להם
גמול : תקרא הגלה יום כמום מלב • ומחפשי לפעול עולות
מלב • תתן להם מגנת לב : תם תכלית תקפם ללכדם • יפלו
בלי להעמידם • תדרוף באף ותשמידם : כי תמיד רוקדים
ושוחקים • ומתורתך אנו לא רחוקים • השיבנו והורנו אלה
החקים :

ויוסבין על סארן

כדומיה בדר אשבה • כאם עזובה נחשבה • לכל צר קהלה
נשבה • וכל תנחומיה לא קשבה • על פי שובבה
משובה • נהי קוננה איכה ישבה :

איכה ישבה חבצלת השרון • ודמם רון מפי נושאי ארון • נעו
ממשמרותם כהני בני אהרן • בנמסר הבית במסרכי
מרון :

(יהויריב)

בכה תבכה מחמשת ספרים • בנדרג כהן ונביא ביום
הכפורים • ועל דמו נשחטו פרחים כצפירים • וגלו כצפירים
כהני צפורים :

(ירעיהו)

גלתה מארצה בלה מקשטה • בעון מעשרות ושמטה •
ובארבעת שפטים השפטה • ומעריה הפשטה משמרת
מפשטה :

(חרים)

דרכי היכל דממו כנפרץ כותלו • והמעיל כנקרע פתילו • והורד
והשפל מתלו • ונע משתילו כהן עיתה לו :

(שעורים)

היו מלעיבים בלוחמי לחם • כבטלו תלא פרום לרעב לחם •
ורעבו וצמאו מפמים ומלחם • ובטלו שתי הלחם מבית
לחם :

(מלכיה)

ניצא (הדר) אום בכסף נחפת • ותמורו אפר (ב) ראשה חפת •
וגרות נכבו ומנורה נכפת • כפשעו בלחם פת • נלכדה
יודפת :

(מימיו)

זכרה

לשחרית השעה באב

זָכְרָה זְמַן גַּעֲשֵׂה וְנִשְׁמַע הַשִּׁיבוּ • וְעַתָּה אָמֵן עֲנוֹת לֹא אָבוּ • לַעֲנָה
וְרֹאשׁ שָׁבְעוּ וּרְבוּ • וְהוֹקְצוּ וְהִלְעֵבוּ כִּהְיִי עֵילְכוּ : (הקיצ)
חֲטָא חֲטָאָה וְאִמְרָה לְאֵלִיל זֶה אֵל • וְהִלְעִיגָה וְתַעֲתֵעָה בַּחוּזֵי
אֵל • עֲבוּר כֵּן הִקְנָאָה בְּמַרְגִּיזֵי אֵל • וַיֵּצֵא מִמְּעוֹן אֵל כַּפָּר
עֲזִיאל :

טְמֵאתָה הַחֲנִיפָה תִּבֵּל • וְגַעְלָה רַב הַחוּבֵל • וְעַנָּן אֲבָק רִגְלֵי
כְּאֵבֵל • וְאִין מִתְכַּרְכֵּל בְּכִהְיִי אֲרֵבֵל : (ישוע)

יְדוּ פָּרֵשׁ צָר בְּבֵית זְבוּל • כִּי כְּלָה חֲיִיבִתִּי בְּדוֹר הַמַּבּוּל • בְּסֵאוֹ
הַשִּׁית לְתַבּוּל וְגַבּוּל • וַיֵּצֵא מִכְּבֵּל כְּבוּל כִּהֵן כְּבוּל : (שכניהו)
כָּל עֲפָה קוֹנְנֵי קִינָה • כִּי הִכְעִיסוּ לְאֵל קִנְאָה • בְּגוֹי גָּבֵל אוֹהָה קִנְאָה •
וְנָדָה מִן קִנְיָה • מִשְׁמֶרֶת אֶלְקָנָה : (אלישיב)

לֹא לְמָרוֹם עֵין צִפְתָּ • וְכֶסֶף עַל חָרֶם צִפְתָּ • בַּחוּזֵק מוֹסֵר
הַרְפַּתָּ • וְנִהְרַם וְנִלְפַת כִּהֵן צִפְתָּ : (יקים)

מִמְרוֹם הַשְּׁמִיעַ נְלֵאִיתִי טְעוֹן • וְהִכְנִי בְּעַרְוֹן וּבִשְׁגָעוֹן • וּפְקַד עָלַי
עוֹן נוֹכַח וְגִבְעוֹן • וְנָעָה מִמְּעוֹן כְּהִנַּת בַּיִת מְעוֹן : (חופה)

נִשְׁקַד עוֹל עוֹן וְנִכְאָב • כִּהוֹשְׁבִתִּי אֲגוּנָה מִכְּלֵי אָב • דוּמְמַתִּי
מִלְצַפְצָף בְּמַנִּים וְעַגְבִּי • וְנִשְׁאָה עָלַי קִינָה מִשְׁמֶרֶת
יִשְׁבָּאָב : (אמר)

סָלָה אֲבִירִי מוֹרָה הוֹרָה • וְלֹא נִזְכַּר לִי עַקְדַת מוֹרָה • מָרוֹב
מָרִירָה וּמָרִירָה • וְצָנָה עָרוֹם וְעָרִירָה • מִשְׁמֶרֶת מְעָרִירָה : (חזיר)
עַל גְּבִי חָרְשׁוּ חוֹרְשִׁים וְהִאֲרִיכוּ מְעַנִּית • וְהִרִיקוּ עָלַי חָרֵב
וַחֲנִית • וְהִרְבִּיתִי צוּמוֹת וְתַעֲנִית • וּמִצוּרַת תְּבִנִית יֵצֵאָה
יְוִנִית : (הפצץ)

פָּרֵשָׁה וְאִין יַד שׁוֹלַח • כִּי לֹא הָאֲמִינָה בְּהַשְׁבָּם וְשִׁלּוּחַ • וְהַשְׁבָּתָה
בְּרִית מְלַח • וְאִין שְׁמֹן מְמַלַּח • בְּרֹאשׁ מְמַלַּח : (פתחיה)
צַדִּיק הוּא יי כִּי פִיהוּ מָרַת • וְעָרוּ עָרוּ (עד ה'יסוד) הוֹעֲרַת •
תְּמוֹר עֲזִי וּזְמַרְתָּ • קִינִים עָלֶיהָ נַחֲרַת • וּבִשְׁעָרַי אֶרֶץ גִּזְרַת •
מִשְׁמֶרֶת גִּזְרַת : (יחזקאל)

קָרַאתִי בְּצַר לִי וְלֹא קָרַב • וְקוֹנְנִתִּי בִיעַר בְּעַרְבִי • וְכִכְּהָ נֵר הַדֶּלֶק
בְּמַעְרַב • וְרִיחַ לֹא עָרַב מֵאֲכָלָה עָרַב :

ראה

לשחרית חשעה כאב

קעו

ראה כי הסערתי כאנִיָּה • בת־אנִיָּה ואנִיָּה • וקהלי כִּצְאֵן לַטֶּבַח
מְנוּיָה • ונָעָה מִחֲנִיָּה • מְגִדֵּל נוֹנִיָּא :

(גמול)

שָׁמְעוּ כִּי נִזְהַמְתִּי בְצַחְנָה • וסַתֵּם מִנִּי תַחֲנָה • וְלֹא נָתַן לִי רַחֲמִים
וְחֲנִיָּה • וּמִקְרִית חָנָה • נָעָה כִּפְר יוֹחֲנָה :

(רליהו)

שָׁמְעוּ כִּי יֵצְאתִי בְשִׁבְיָה • וְנִשְׂרָפָה דֵּת מְרוֹם שְׁבוּיָה • וְהוֹשַׁתִּי
לְשִׁמָּה וְעִרְבִיבִיא • וּמִהֶסְתֵּר חֶסֶדָּה • גִּלְתַּת בֵּית חוּבִיָּה : (מעויהו)

תִּבְא רַעַת שְׁמוּנֵי הַדְּמִין • וְשֵׁתוּ שְׁעָרֵי שׁוּמְמִין • וְהוֹשִׁיבוּ אַחֲזֹר
יָמִין • וּבְעוֹן צְלָמִים נָעָה צְלָמִין : תִּבְא תִמְרִיחַ וְחִשְׁבֵי
תִּזְרִיחַ • וּכְדִשָׂא עֲצָמוֹתֵינוּ תִפְרִיחַ • וְרִיחַ בְּקֶדֶם תִּזְרִיחַ •
וּמִשְׁלַחְנָה תִזְרִיחַ • שׁוּלֵי חֶמֶת אָרִיחַ :

לוֹ אֱלֹהֵי נַעֲוֵנוּ וְשִׁכְכָה חֶמָה • עֲבָרוּ וְעוֹד נוֹסֵף עֲלֵיהֶם דְּבָרִים
רַבִּים כְּהֶמָה • זִכְרֹתֵי מִשְׁפָּטֶיךָ מַעֲוֹלָם וְאֶת־נַחֲמָה רוֹזָא
וְשׁוּחָה • עַד קֵץ נַחֲמָה : נַחֲמָה לַפֶּתַח מַחְלֵי • עוֹמְדַת מְצַפָּה
לְקוֹל פֶּתַחֵי לִי • זְרוֹן כְּרֹתוֹת וְדְבָרוֹת כְּבִהְלֵי • לוֹטְשַׁתִּי
(לוֹחֲשַׁתִּי) לְחִשְׁבוֹנָם אֲרַבְעִים וְיָשִׁשׁ לְמִנֵּן אֶהְלֵי :

אֶהְלֵי אֲנִי עֲבַטְתִּי בְּדַבּוֹר סָרָה • וְגוֹרְרוּ יְרֵיעוֹת עֵשֶׂר בְּמוֹאֲסֵי
עֵשֶׂרָה • בָּלָה קְרִנּוֹת עֵשֶׂר לְמַרְבֵּה הַמְשֻׁרָה • וְדַמְמוּ

מִזְרִיחוֹ קוֹלוֹת עֵשֶׂרָה : שִׁדְד גִּדְד צֵאן בְּאִפְסֵי חֲצִיר • בְּבוּגְדֵי
בְּאֲנָכֵי שִׁלַּח אִישׁ בְּקִצִּיר • דוּב שִׁבַּל בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמֹן וַיַּעַר הַבְּצִיר •

וְנֶאֱלָם מִפֶּתַח שָׁמַע קוֹל הַצִּיר : וְכֹל הִבִּיא פֶתַע וּבוֹעֵרוֹת
הַפְּשִׁיר • וּכְצַג אֱלִיל בְּאוּי לְשִׁשָּׁף אוֹתָם הַשִּׁיר • וַיִּגְרַם סְבוּף

קֶדֶן כְּנוֹעַ דֵּל וְעֵשִׁיר • וַיִּרוֹם מִמְּדַחַק שָׁמַע קוֹל הַשִּׁיר : מִתְרֵי
זֹאת פִּסְקָה מִחֲצָרַת • בְּמִשְׁאוֹת שׁוּא אֲשֶׁר פּוֹצְרַת • חֲסִדֵי קֶרְנֵי

רֹאם לוֹ הֵיוֹת נוֹצְרַת • הִיָּה לָהּ לְהִשְׁמִיעַ כְּאֹז קוֹל חֲצוּצְרַת :
נִתְקוּ טוֹב בְּרַע עוֹנֵג כְּהוֹפֵר • כְּחֻלָּל בְּהַזִּיר כְּלֵי הֵיוֹת מִשְׁפָּר •

יֵשֶׁב בְּדַר מִקְרִינַת שְׁפָר • כִּי אֵין לִיִּבֵב קוֹל תְּקַע שׁוֹפָר : בְּנֵי
כִּי אֵב וְאֵם הִקְלוּ כְּלִיל • וְאֵיָּה קְרוֹן עוֹר בְּעַדְם לְהַפְּלִיל • לְדַבָּא

בְּצוּלָה שְׂאֵג וְהַלִּיל • וַיִּסְכַּר קִנְהָ קוֹל הַחֲלִיל : יֵצְאוּנִי מִי יֵלֶךְ
אֶתָּם לְצַרְפָּה • וְהֵנָּם חֲלָלִים וְאֵין עָרוּף עָרוּפָה • נַחֲפָשָׂה עַל מָה

קֶרֶן נְבוּאָה חֲרוּפָה • כִּי פָסוּ אֶדְף מִיָּנִי זִמְרֵי מִקּוֹל הַמְּגַרְפָּה :
וְאִינָם

וַאִינָם סְכוּתָהּ בְּעַדְם עֲדִים לְנֹצֵל • כִּי כְנָאפוּף יִשָּׁר שְׁאָרָם פְּצֵל •
 עֵינֵי בְקָרָן לֹוִיָּהּ מֵהָאֲצֵל • וַיְדוּם מִמְרַחֵק שְׁמַע קוֹל הַצִּלְצֵל : אֵין
 פֶּחַד וְחֵיל כְּאוֹרוֹ מְרוֹז • וַיִּגְנְבוּ שְׁלֹשׁ מְאוֹת גַּעַר בְּעֵץ לַחְרוֹז •
 צוּד צָרוּ קָרְנֵי מִזְבַּח בּוֹ חֲזִיר לְפָרוֹז • וּפֶסַם מְדוּכָן קוֹל גְּבִינֵי כְרוֹז :
 נוֹטָה קְרָאתִי וְחָרָה אֶף לֵהשֵׁם • וַיַּעֲדוּ בֵי שְׁקָר בְּנֵי כְלֵי שֵׁם •
 רַבַּת קָרָן גְּבוּאָה וּמַלְכוּת מְלֵהֲרֵשֵׁם • וְלֹא גִשְׁמַע עוֹד קוֹל כְּהֵן
 אוֹמֵר הַשֵּׁם : עוֹד שְׁמַעַתְּ תְּנוּאוֹת מְקַטְרֵת • בְּלֹא חֲמֻדָּה הַיּוֹת
 כְּרָמִים נוֹטְרֵת • אֶהְלִי שְׁפֹתַי כַּחֲשֵׁי שְׁלָלוּ מִנִּי עֲטָרֵת • וְלֹא
 הַפִּיחָה עַד יַעֲזוֹר רֵיחַ עֲנַן הַקְּטוֹרֵת : וּמִקִּים יִרְעוּתִי תִשִּׁיב
 כְּאַרְחוֹ • כְּמֶלֶךְ בְּמַסְבּוֹ נִרְדֵּי נָתַן רֵיחוֹ • אֶחָד עֶשֶׂר סָמִים
 בְּהַרְיָחוֹ • יִשׁוּבֵב לְקַדְמָתָן שְׁמוֹעַ עֲשֶׂרָה אֱלֹהֵי מִירֵיחוֹ : מִירֵיחוֹ
 לְכַד קֶהְלִי • עַד הַנְּסַתְרִים לְהַבְהִילִי • זֶרְחִי בְּחַרְמוֹ לְהַנִּיא צֶהְלִי •
 רַחֲקָה וּמִשֵּׁם סִלְקָה שְׂכִינֵת אֶהְלִי : זְקָנִים יִשְׁבּוּ וַיְדַמּוּ • וְכִים
 יַהֲמוּ • מְקוֹר דְּמַעְתִּי יִזְלוּ מִים : מִי יִתֵּן רֵאשִׁי מִים וְעֵינֵי עֵינֵי
 יוֹרְדָה מִים • אֲבַכָּה בְּמַר נַפְשִׁי :

אֵיכָה אֶהוּבִים (נְאֻמָּנִים) • אֲבָדוּ בְּיַד מַעֲנִים (אוֹיְבִים) • בְּנֵי רַעֲיָ •
 אֲבַכָּה בְּמַר נַפְשִׁי : אֵיכָה גְּאוּלִי בְּחִילִי • גָּלוּ מִזְבוּלִי
 (מִגְּבוּלִי) • דוּרֵי רַעֲיָ : אֲבַכָּה בְּמַר נַפְשִׁי אֵיכָה הַמוֹנִים • הִגְלוּ
 מִמַּעוֹנִים (מֵהַדְּרוֹמִים) • וּמֵאֲמִינֵי רַעֲיָ : אֲבַכָּה בְּמַר נַפְשִׁי אֵיכָה זְכִים •
 זוֹלְלוּ בְּיַד זֹעֲכִים חֲבִיבֵי רַעֲיָ : אֲבַכָּה בְּמַר נַפְשִׁי אֵיכָה טְפִים טוֹרְפוֹ
 בְּיַד טוֹרְפִים • יְדִידֵי רַעֲיָ : אֲבַכָּה בְּמַר נַפְשִׁי אֵיכָה כְּהַנִּי (כְּהַנִּים) •
 כָּלוּ בְּיַד מַעֲנֵי (מַעֲנִים) • לְקוֹחֵי רַעֲיָ : אֲבַכָּה בְּמַר נַפְשִׁי אֵיכָה מֵאֲמִינִים •
 מִגְּרוּ בְּיַד מוֹנִים • נְגִידֵי רַעֲיָ : אֲבַכָּה בְּמַר נַפְשִׁי אֵיכָה סְגוּלִים • סִלְפוֹ
 בְּיַד סְכָלִים • עַמּוּסֵי רַעֲיָ : אֲבַכָּה בְּמַר נַפְשִׁי אֵיכָה פּוֹזְרִים • פִּלְצוּ
 בְּיַד זָרִים (פְּרִיזִים) • צְנוּעֵי רַעֲיָ : אֲבַכָּה בְּמַר נַפְשִׁי אֵיכָה קְרוּשִׁים •
 קָלְעוּ בְּיַד קְרוּשִׁים • רְחוּמֵי רַעֲיָ : אֲבַכָּה בְּמַר נַפְשִׁי אֵיכָה שְׁלָמִים •
 שִׁבְחוּ (שׁוֹדְרוֹ) בְּיַד אֲשֻׁמִּים (שׁוֹדְרִים) • תְּמִימֵי רַעֲיָ : אֲבַכָּה בְּמַר נַפְשִׁי

זְכוֹר יי מַה הָיָה לָנוּ :

זְכוֹר אֲשֶׁר עָשָׂה (עֲשָׂה) צָר בְּפָנִים • שְׁלַף חֲרָבוֹ וּבָא לְפָנַי לְפָנִים •
 נַחֲלַתָּנוּ (בִּיעַת) בִּיעַת כְּטַמֵּא לַחֵם הַפָּנִים • וַגִּרַר פְּרֻכַת

בַּעֲלַת שְׁתֵּי פָּנִים : יְתוּמִים גַּעַל בְּמִגְן מְאָדָּם • וְצָרָר קָן (וּמְרַד
 קו) בְּמִרְאָה אֲדַמְדָּם • מִיְמִינוּ דָּלָה וְהַשְׁכִּיר חֲצִיו מְדָם • כִּי־צָא
 מִן הַבַּיִת וַחֲרָבוּ מְלֵאָה דָם : עַל צְוֹאֲרֵנוּ הוֹוֹת גִּבֹּר • וְנָטָה אֶל
 אֵל יְהוָה לְמוֹלוֹ לַגִּבֹּר • מְצָרִים וְכֹל לְאוֹם אִם כֶּס גִּבֹּר • אֲנִי כִתְוֹךְ
 אוֹוִיו אֲרוּץ אֵלָיו בְּצוֹאֵר : אֲבוֹתֵינוּ זָרָה כִּהְכַנְּיִסוּ בַחֲזָרָיו אֲכַלְס
 אִשׁ • וְזֶה זֹנֶה הַכַּעֲסִים (הַכְּנִים) וְלֹא נִכּוּה בְּאִשׁ • עֲבָדִים חֲתוּ
 בְסִכּוֹ לְבַת אִשׁ • וְלָמָּה בְּבֵית אִשׁ מִמְרוֹם שָׁלַח אִשׁ : בְּנַפְשֵׁנוּ
 טָבַעְנוּ כִּהוֹצִיא כְּלֵי שָׁרָת • וְשָׁמַם בְּאֲנִי שִׁית בָּם לְהַשְׁרֵת • עוֹרְנוּ
 יָקָר (נִמְק) בְּהַשְׁכִּים מִשָּׁרָת • וְלֹא מְצָא תַשְׁעִים וּשְׁלֹשָׁה כְּלֵי
 שָׁרָת : נָשִׁים כְּשָׂרוּ כִי בָּא עָרִיץ • וּבְקָרְקַע הַבַּיִת נִעְלָיו הַחֲרִיץ •
 שָׂרִים לֹפְתוֹ בְּדָמָם לְהַרְיֵץ • וּבְבֵית קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים צִחַנְתּוּ
 הַשָּׂרִיץ : בַּחֲזָרִים מִבַּחוּץ צָגוּ מִחֻזְקִים • וְהָרוּ כִי יֹזֵק בְּשִׁשִּׁים
 רְבוּא מִזִּיקִים • וְקָנִים נִבְעָתוּ כִּהַרְשׁוּהוּ חֻזְקִים (מִשְׁחָקִים) • עֲשׂוֹת
 רְצוֹנוֹ וְהוּא אֲסוּר בְּזֻקִים : שָׁבַת סוּטָס וַיֵּבֵא אֲדַמּוֹן • וַיִּסְכַּב חוּמָּה
 וַיַּעֲוֹת הַמּוֹן • נִפְלָה עֲבָרָה עַל בֵּית פֶּצֶל (לַח וְלוֹז ו) עֲרַמּוֹן •
 עַת כִּי נָטַשׁ מְדוּק אֲרַמּוֹן : עַל פֶּתַח הַר הַבַּיִת הַחֵל לְבֵא • וּבִיד
 אֲרַבְעָה טַפְסָרִיו נִתְּנוּ לְהַחֲרִיבוֹ • עַל צַד מְעַרְבֵי לְזֹכֵר הַשָּׂרִיד
 כּו • וְצָג אַחַר כְּתִלְיָנוּ וְלֹא רָב רִיבּוֹ : אֵתָה קֶצֶפֶת וְהַרְשִׁית גּוֹיִם
 לְפָנוֹת • יְלָדִים אֲשֶׁר אִין בָּהֶם כָּל מוֹם מִבֵּיתָה פְּנוֹת • לָמָּה
 דָּגְשׁוּ גּוֹיִם וְלֹא שַׁעַת פְּנוֹת • וּשְׁלַחֶם לְאֶרֶץ עוֹיָן בְּשִׁלְשׁ סְפִינּוֹת •
 הַשִּׁיבְנוּ שׁוּעוֹ כִּבְאוּ בְּנִבְכֵי יָם • וּשְׁתַּפּוּ עֲצָמָם יַחַד לְנַפּוֹל בָּיִם •
 שִׁיר תִּשְׁבַּחֹת שׁוֹרְרוּ כַּעַל יָם (עַל הַיָּם) • כִּי עֲלֶיךָ הוֹרְגֵנוּ עַד
 מְצוֹלוֹת יָם : כִּי תִהְיוּמוֹת בָּאוּ עַד גַּפְשָׁם • כָּל זֹאת בְּאַתְּנוּ חִילוֹ
 לְמַמְשֵׁן • תִּקְוָתָם נִתְּנוּ לְמַשִּׁיב מִבְּשָׁן • וּבַת קוֹל נִשְׁמָעָה עוֹרָה
 לָמָּה תִישָׁן : מִי יִתֵּן רֵאשִׁי מַיִם • עֵינֵי עֵינֵי יוֹרְדָה מַיִם • עַל חֲרָבְנֵי
 פְּעָמִים • עַד יִשְׁקוּף וַיֵּרָא יְיָ מִשָּׁמַיִם :

אוי כִּי אִסְרָתִי בְּזֻקִים וּבְכָבֵל • בִּיד בּוֹרְעֵי לְבַל הַבֵּל • גּוֹלָה
 וְסוֹרָה יִשְׁבַּתִּי כְּאֵבֶל • דְּרוּסָה שְׁכָעִים בְּרָגֵל בַּת בָּבֶל : אוי
 כִּי הֵיכְלִי נִהַרַם • וּקְלוֹנִי לְעֵין כָּל גַּפְרִים • זְרוֹן עֲרַפִּי נִרְרַם • חֲשָׁבוֹן
 חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם בִּיד מְדֵי וּפְרָם : אוי כִּי טָמֵא לְמוֹלֵי נִהְבּוֹן • יַעַן

עלות לבית המכון • כבה נרות והשביית קרבן • להטתני מאה
 שמונים מלכות יין : אוי כי מכרסם תפש הדום • נעץ בחויר
 אותי לקדום • סחי ומאוס כמהפכת סדום • עשקני כמה שנים
 שמני לרגליו הדום : אוי כי פרא בערי נועל • צכאיו אפפוני
 במעל מועל • קצרו חיי להגעל • רוחי קפדה בשלטון ישמעאל :
 אוי כי שחורים הכפידו עלנו • שללו עמלנו אכלונו הממונו •
 תקף עלם למאר עלינו • ומדירת מושבותינו הגלונו : זכור יי
 מה היה לנו • בשרה שכינה נאמה אלך ואשוב ברחמים אולי
 ישובו :

אוויל כהכנים תרף בהיכל • ברחה שכינה בזויות היכל : ברחה
 מהיכל לעזרה במבוכות • וראתה הנשים תמוז מבכות :
 גלתה מעזרה לפתח על תנאי • וראתה אחוריהם אל היכל יי :
 דאת מפתח לרחוב מן הגאוצים • וראתה הבנים מלקטים עצים :
 הלכה מרחוב לפנת הנגות • וראתה משתחויים על הנגות :
 ומן הנגות לחומה גדה בחרון • וראתה גשבעים באשמת
 שומרון :

זזה ונדה מחומה לשדה • וראתה מזבחותם כגלים על תלמי
 שדה : חזרה משדה אל ההרים • וראתה זוכחים על ההרים :
 טסה מן ההרים אל הגבעות • וראתה מקטרים על הגבעות :
 יצאה מן הגבעות אל הגדולים לנעול • וראתה כי המה יחדו
 שברו עול :

כמסה מגדולים אל בהני יי • וראתה ולא אמרו איה יי : לכתה
 מן הכהנים אל הנערים • וראתה נודרים וגם מפירים :
 מן הנערים ליונקים חננה • וראתה זרע מנאף בני עוננה : נסעה
 מיונקים אל גומליהם בצביון • וראתה כי גבהו בנות ציון :
 סלקה ממכעיסות אל גרודי זך • וראתה משוטטים ולא מוצאים
 זך : עברה מן הגדורים אל השרים • וראתה ונאמה שריך
 סודרים :

פנת משרים אל פת מתנבאים • וראתה כי כלם חברי גנבים :
 צעדה מחברי גנבים אל זרע אמת בלי כחר • וראתה כי כלו

אוהב שוחד :

קראת בכפל הנני להרגיע . וראתה אין איש ואין מפגיע : רתקה
בנהץ ברבות בנות . וראתה כעס בנים ובנות :

שחרה לרפוק השופטים . וראתה יתומים לא נשפטים : שלש
שנים ומחצה עשתה בחר הזיתים . והיתה בת קול מפוצצת
שובו עמותים :

חלת מהר הזיתים למרומים . וראתה ונאמה אלך לי למרומים :
תחבולות עשתה לגוי גנתי . וראתה ונאמה מבליגיתי :

בכתוב אלך אישובה אל מקומי . עד אשר יאשמו ובקשו פני
בצר להם ישחרנני . אנה אלך ואנה אועק ואנה אבכה
ואמצא בני :

אנה אלך ואזיל דמעות כמים . על בני כי גלו . אויה מי יתן
ראשי מים : אנה אלך ואגיר דמעה . על דודי כי גלו .

ועיני מקור דמעה : אנה אלך ואהמה בקול יללה . על ותיקי
כי גלו . ואבכה יומם ולילה : אנה אלך ואזיל ועמי . על חסוני

כי גלו . את חללי בת עמי : אנה אלך ואנוסה במעונות . על
ידדי כי גלו . ופיץ קראו למקוננות : אנה אלך ואיכה אמצאנה .

על לקוחי כי גלו . ופיץ קראו למקוננות ותבואינה : אנה אלך
ואמצא יונה . על נגידי כי גלו . ואל החכמות שלחו ותבואינה :

אנה אלך ואשיח בטעמי . על עמוסי כי גלו . ואין קורא בעמי :
אנה אלך ואפעה בהידר . על צנועי כי גלו . איכה ישבה בדר :

אנה אלך ואקרא בקול יללה . על רעי כי גלו . בכה תבכה
בלילה : אנה אלך ואשפוך לב כמים . על תמימי כי גלו . עד

ישקוף וירא יי משמים : ויקונן ירמיהו על יאשיהו . לא שמע
ולא אבה . ולא הסב פניו וספרו על זאת :

איכה אילי קוננו מאליו . בן שמונה שנה החל לדרוש מאליו
(מאלהיו) : בני חם בעברם חנו עליו . ולא הזכר לו סגור
מפעליו :

גם בכל מלכי ישראל אשר קמו לגדור . לא קם כמותו מימות
אביגדור : רבך בו חטא לצני הדור . אשר אחר הדלת קמו
לסדור

לסדור :

האוכלים זרע שיחור • כחמו הטוב פחמו משחור : ויגדל עון
והשיב ימין אחור • ועוד לא שלח ידו מן החור :

זכו אמריו ביוזמו דת להקים • בצע אמרתו בארור אשר לא
יקים : חשך תארו באצו רחוקים • בבצע מואסי דת וחקים :

טובים רעים נקראו בשלחו מלאך • מה לי ולך היום לתלאך :
ידי עם הארץ דומים (דמים) כמלאך • תוענש (ותענש) בבצעי

את פני פלאך :

כלה המוני ללכת ארם נחרים • למען לא תעבור חרב כל שהוא
באפרים : לא שמע לחוזה וישב (לשוב) אחורים • כי גזרה

נגזרה לסכסך מצרים במצרים :

מחטאת סתירת מזוזות • חזון ענתותי החלו לבזות • נעו ענמים
לחומו להבזות • ולא הסב פניו וספרו על זאת :

סורו העירו עד לא שאיה • וימאנו סור ומט יסוד נשיה : פני קרב
קרב ולא עלתה לו שעה • ויזרו המורים למלך יאשיה :

עורנו עוצם עיניו בגוי נוחצים (מוחצים) • חץ אחר חץ מורים
ולוחצים • צוד צדותו ושמחהו במטרה לחצים • ויזרקו בו שלש

מאות חצים :

קלים צתתו רדפו (הטו) אחריו (ל) און מוצא פיהו • ועד מצוי
נפש מעשיו הפיהו (הפיהו) : רוח שפתיו הפצה מפיהו • צדיק

הוא יי כי מריתי פיהו :

שישי נוף כי קנא זעם • לשלם שאינך בעון בצעם • תם כתם
הטוב עם זו בפושעם • ויקוננו עליו כל איכה יועם :

תם במקלה אחד כוס מגדו לשתות • במועד שנת השמטה
בגע הקהל לאתות • תלה עשרים ושתים מהרום שתות •

כספרו כל איכה בעשרים ושתים אותיות :

שתים נשים בנות אם אחת • ותהיין לי שתיחן כאחת • וכעותו
ישלחתים כאחת • על נהרות ככל פגעה אחת לאחת •

ותשאלנה אחת לאחת • ותקוננה אחת אל אחת • ושמותן
שומרון אהלה • וירושלם אהליכה :

אוי כּי מחלוקת ביני ובינך נסכה • ומה אעשה כּי היתה סכה :

אמרה אהלה לאהליבה

בעזובי עצת זקנים תורה מלומדים • נוקשתי בעצת הילדים :

אמרה אהליבה לאהלה

גליתי תחלה מעל אדמתי • וסברתי כּי תשארי לי אחותי :

אמרה אהלה לאהליבה

דמיתי לסרום ולעמורה בתוצאות • לולי • צבאות :

אמרה אהליבה לאהלה

הזכיתי מביאי אל בית היין • השותים במזרקי יין :

אמרה אהלה לאהליבה

וגם אלה שגו ביין • כהן ונביא מנסכי מים ויין :

אמרה אהליבה לאהלה

זלעפתי ברעב ובחוסף • עד היות ראש חמור בשמנים בסף :

אמרה אהלה לאהליבה

חיילי קהלי משחור חשכו • בספם בחוצות ישליכו :

אמרה אהליבה לאהלה

טפותי בשלתי בעובדי למולך • וצעקתי הושיעה ארני המלך :

אמרה אהלה לאהליבה

ידי נשים רחמניות • גרמכורו על ילדיהן בנמיות :

אמרה אהליבה לאהלה

כּוּבַד מכה הבני מודר מים • כּאשר יגוד תקנה במים :

אמרה אהלה לאהליבה

לי הברה מכות שטים • ולקירתי מידו כּפלים :

אמרה אהליבה לאהלה

מוכתי היתה ארך אפים • ונאם מה אעשה לך אפרים :

אמרה אהלה לאהליבה

נוכחתי נגדך תוכחה מיוחדת • ונאם מה אעשה לך יהודה :

אמרה אהליבה לאהלה

סרו מני קהל ורוב עם • בגלל חטאת ירבעם :

אמרה אהלה לאהליבה

לשחרית תשעה באב

עניתי מי ינוד ומי ינשרה • בגלל חטאת מנשה :

אמרה אהליבה לאהלה

פעלתי שני עגלי זהב • ונתקשו עלי מעגל זהב :

אמרה אהלה לאהליבה

צנתי פסל הסמל לפעור • ונתקשה עלי מבעל פעור :

אמרה אהליבה לאהלה

קלעו עשרה שבטים ביר גוזון • (ער) לחלח ויחזור וינהר גוזון :

אמרה אהלה לאהליבה

רששה נחלתי אשר נשארה בחבל • ובכיתי על נהרות בבל :

אמרה אהליבה לאהלה

שלמנאסר הנקרא שבעה שמות • אכל בשרי והניח עצמות :

אמרה אהלה לאהליבה

תבף גבוכרנאצר בעופל ובחן • ועצם עצמי והדיתן :

אמרה אהליבה לאהלה

בת קול יצאה מהיכל מוזות • ורעשה ספים ומוזות • לכבות

בתוך מעים להמוזות • עוצם מכות שתיהן לחזות • זאת זכרו

ואמרו איבה נהיתה הרעה הזאת • רשום קינות • להטיף

להנאים ולהזות • על בן שומו שמים על זאת :

במכת אהלה אמרתי יש פליטה

ובמכת אהליבה בה לא יכולתי להביטה :

במכת אהלה גורתי לבצע אמרתי

ובמכת אהליבה דממתי ובצעתי אמרתי :

במכת אהלה הייתי צועק ומתנחם

ובמכת אהליבה ובחתי אל תאיצו לנחם :

במכת אהלה ועקתי אליה אוי

ובמכת אהליבה חררתי וצעקתי אוי אוי :

במכת אהלה טסתי לברוח מפני ארי הראשון

ובמכת אהליבה יצאתי לילך אל מקומי הראשון :

במכת אהלה בגלתה לא נאמרו עליה קינות

ובמכת אהליבה לעת גלתה נאמתי קראו למקוננות :

במכת

במכת אֱהֵלָה מִסְרַתִּי שְׁבִטִי קָדְשִׁי
 : ובמכת אֱהֵלָה נָתַתִּי אֶת יְרִידוֹת נַפְשִׁי
 : במכת אֱהֵלָה סַמְכַתִּי נְחוּמִים לְהַנְחֵם
 : ובמכת אֱהֵלָה עָלֶיךָ עָלֶיךָ פָּצַתִּי אוֹי אֲנַחֵם
 : במכת אֱהֵלָה פֹּל בָּא אוֹתָהּ לַחֲטוֹף
 : ובמכת אֱהֵלָה צָר חֵשׁ כִּי רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוֹף
 : במכת אֱהֵלָה קָרָאתִי שְׂאֵרִית יֵשׁ פֹּה
 : ובמכת אֱהֵלָה רַבְתִּי וְעַתָּה מַה לִּי פֹה
 : במכת אֱהֵלָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה הֵייתִי מְפִיגָה
 : ובמכת אֱהֵלָה תִּנִּיתִי אֶל תַּחְנֵי פּוּגָה

שׁוּמוּ שָׁמַיִם עַל זֹאת • חֲטָאוּנוּ כְּאֵלָה וְלָקִינוּ בְּכֹל אֱלֹהִים :
 עֹנִינוּ אַרוּכִים וְרַחֲבִים וְגִבּוֹהִים • בְּבִטּוֹתֵינוּ קוּם עֲשֵׂה לָנוּ
 אֱלֹהִים • גִּרְמוּ לִישְׁבֵּר לַחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים : עֹנִינוּ דְּבָאוּ
 דוֹר הַמְדַבֵּר בְּסֻף • בְּהוֹצֵאֵם דְּבַת הָאָרֶץ בְּחֻלְף • וּסְפוּ בְּמִדְבַר
 שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף : עֹנִינוּ זָרוּ עֲשֵׂרֶת הַשְּׁבִטִים בְּכֹל מַעְגָּלִים •
 בְּחִבְקֵנוּ לִשְׁנֵי עֶגְלִים • טוֹלְטָלְנוּ עַד לַחֲלַח וְחִבּוֹר הַיּוֹת גּוֹלִים :
 עֹנִינוּ יַעֲוֹנוּ הַיּוֹת בּוֹשִׁים וְנִחְפָּרִים • בְּכֹהֵן וְנָבִיא אֲשֶׁר הִרְגֵנוּ
 בְּיוֹם הַכְּפוּרִים • לָכֵן עַל דָּמוֹ נִשְׁחַטוּ שְׁמַנִּים אֶלֶף סוּפְרִים : עֹנִינוּ
 מִלְּאוּ חוּצוֹת יְרוּשָׁלַם חֲלָלִים • בְּנֵאֲצוֹת אֲשֶׁר עָשִׂינוּ לְכַרְוֵעַ
 לְבַעֲלִים • סוּגְרָנוּ לְבָבֵל בְּחֻבְלִים : עֹנִינוּ עֲוֹנוֹנוּ בְּאֵין מָנוּס • בְּפִשֵׁעַ
 אֲשֶׁר הִרְבִּינוּ לְכָנוּס • צִמְתָנוּ לְהַמְסֵר בְּיַד קִיסֵר אֲדַרְיָנוּס : עֹנִינוּ
 קִשּׁוֹ וְעֲצָמוֹ עַד עֲלִיּוֹת • בְּרִשְׁעֵי אֲשֶׁר בְּבִצְעָנוּ הִרְעִישׁ יְסוּדֵי
 תַּחְתִּיּוֹת • שָׁפְכוּ אֲבָנֵי בַיִת הַמִּקְדָּשׁ וּבְחַיִּי בְּנִסְיוֹת : עֹנִינוּ הַקָּפוּ
 בְּהַקִּיפָה • בְּתַבְלָנוּ אֲשֶׁר כָּבַד בְּחֻרְפָה • תוֹעֲבָנוּ בְּרָעַב וּבְגִלּוֹת
 : ובמגפה :

נִשְׁכַּבְהָ בְּבִשְׁתָנוּ וְתַכְסָנוּ כְּלַמְתָנוּ • כִּי לִי אֱלֹהֵינוּ חֲטָאוּנוּ אָנוּ
 : וְאֲבוֹתֵינוּ • אֵלֵלֵי לִי :
 אם תאכלנה נשים פרים עוללי טפוחים :
 אם תבשלנה רחמניות (נשים רחמניות ילדיהן) המדודים
 טפחים טפחים :

לשחרית חשעה כאב

אללי לי : אם תגזונה פאת ראש ותקשורנה לסוסים פורחים :

אללי לי : אם תדבק לשון (יונק ל) חיד בצמאון שיחים (צחיחים) :

אללי לי : אם תהומנה זו לעמת זו ונבשל את בני צורחים :

אם תאמרנה זו לזו תני את בנה והוא חבוי מנתח

אללי לי : נתחים נתחים :

אללי לי : אם תזמין בשר אבות לבנים במערות ושיחים :

אללי לי : אם תחויבנה בנות על חיק אמותם נתפחים :

אם תטוסנה רוחות עוללים ברחובות קריה טפוחים

אללי לי : (תפוחים)

אם תיקרנה בשכול רחם וצמוק שדים אם על בנים

אללי לי : שחים :

אם תכשלנה שמונים אלפים (שמונה מאות) מגינים

אללי לי : בערב אלוחים :

אללי לי : אם תלוהטנה רוחם במיני מלוחים ונודות נפוחים :

אם תמעטנה מאלף מאה וממאה עשרה ומעשרה

אללי לי : (ער) אחר למפחים :

אללי לי : אם תנוסנה למסך היכל שמונים אלף פרחים :

אללי לי : אם תשרפנה שם כל אותן הנפשות בקוצים בסוחים :

אללי לי : אם תערופנה על דם נקי שמונים אלף כהנים נרצחים :

אללי לי : אם תפחנה נפשות מדקרים מריח תנובות שיחים :

אם תצברנה על אבן אחת השעה קבין מוחי ילדים

אללי לי : מוכחים (מונחים) :

אללי לי : אם תקענה שלש מאות יונקים בסכה אחת מתוחים :

אללי לי : אם תראנה רכות (ו) ענוגות ככולות על יד רב טפחים :

אללי לי : אם תשבכנה בין שפתים בנות מלכים משבחים :

אללי לי : אם תתעלפנה הבתולות והבחורים בצמא ציחים :

מה ורוח הקדש למולם תרעים • הוי על כל שכני הרעים • מה

שהקראם (שקרה להם) מודיעים • ומה אשר עשו לא מודיעים •

אם תאכלנה נשים פרים משמיעים • אם יהרג במקדש יי

כהן ונביא לא משמיעים • בנים גדלתי ורוממתי בחבי • והם

פִּשְׁעוּ בִּי :

אם תעירו תלנותיכם • רעו מעשי ומעשיכם • והנני ענוי בי : אם שמעו שמוע מלתי • צויתי ולא עניתם אותי • ומה הלאייתיך ענה בי : אם רחצו הזכו פצתי • ולא קראתם אותי • מה יגעתם בי : אם קראתי ותכבדו אזנכם • תקראו ולא אשמע לכם • מה תלינו בי : אם צירים שלחתי והערתי בכם • מכתמים לשובב אחכם • מה תהכרו בי : אם פתאים תאהבו פתי וכחשו • ופתאים עברו ונענשו • מה תכחשון בי : אם על דגן ותירוש תתגוררו • וכפרה סוררה כָּרְרו • מה תסורו בי : אם סרתם מן הדרך • והבאתי בלבבכם מורך • מה תתגרו בי : אם נאצו קדוש ישראל ונזורו אָחֹר • והשיב ימין אָחֹר • מה תתחרו בי : אם מאנתם ארבע עד אנה • ונגמלתם ארבע עד אנה • מה תדברו בי : אם לבן אמוץ נסרתם במגרה • ודמו נדרש בעכרה • מה תהתלו בי : אם כהן ונביא נסקל בשבת וכפור • ודמו מוכיח • ועליו אתכם אוכיח • מה תענו בי : אם ישבו ללא עלי • ינפלו שריכם במועל • מה תרגנו בי : אם טבחחים מוכיח בשער • ובא צר בשער • מה תשיחו בי : אם חוקו עלי דבריכם • מה נדברנו רגנתם כלכם • מה תחשבו בי : אם זכרון הושם • אחר הדלת בהשחתתם • ונלכד בשחיתותם • מה תפנו ללון בי : אם יתיק ענתותי השלכתם לבור • ונצמתם בבור • מה תכבדו בי : אם הקניאוני בלא אל • ואני אקניאם בלא עם ומרגיזי אל • מה תכעיסו בי : אם דם נמלאה ירושלם פה לפה • ויאכלו את ישראל בכל פה • מה תנודו בי : אם גמלתי שולמי רע • והומר טוב ברע • מה תאילו בי : אם בקשתי ללא בקשוני • נדרשתי ללא דרשוני • מה תשיבו בי : אם אמרתי הנני הנני • קראתיו ולא ענני • מה כלכם בגדתם בי : אם יהרג במקדש יי כהן ונביא •

תמורו אשלח לכם • את אליהו הנביא : תמורו וכו'

אז בחטאינו חרב מקדש • ובעונותינו נשרף היכל • בעיר שחברה לה קשרה מספר : וצבא השמים נשאו קינה : גם בכו במרה שבטי יעקב • ואף מזלות יזלו דמעה • רגלי

יִשְׂרוּן חֲפוּ רֵאשִׁים • כִּימָה וְכִסִּיל קָדְרוּ פְּנֵיהֶם : הֶעֱתִירוּ אָבוֹת
וְאֵל כְּלָא שׁוֹמֵעַ • זָעְקוּ בָּנִים וְלֹא עָנָם (אָב) • וְקוֹל הַתּוֹר (הַתּוֹרָה)
נִשְׁמַע (צוּעֵק) בְּמֶרֶה • (ו) רֹעֵה נֶאֱמָן לֹא הָטָה אֵין : זָרַע קֹדֶשׁ
לְבָשׁוּ (חֲגֵרוּ) שָׁקִים • וְצָבֵא הַשָּׁמַיִם שָׁק הוֹשִׁית כְּסוּתָם • חִשְׁףָה
הַשָּׁמַשׁ וַיִּרַח קָדָר • וְכוֹכְבִים אָסְפוּ נִגְהָם : טָלָה רֵאשׁוֹן בּוֹכָה
(צוּעֵק) בְּמֹר נֶפֶשׁ • עַל כִּי כִבְשׁוּ לְטַבַּח הוֹבְלוּ • יִלְלָה הַשָּׁמַיִעַ
שׁוֹר בְּמֹרֻמִּים • עַל (כִּי) בֶן בְּכוֹר שׁוֹר שָׁחוּ קָרְנָיו : כּוֹכַב תְּאוּמִים
חָלָה מִכַּעַם • כִּי דָם אֲחִים נִשְׁפָּף כַּפַּיִם • לְאָרֶץ בִּקְשׁ לְנִפְוֹל
סֶרְטָן • כִּי הִתְעַלְפוּ צַחֵי צָמָא : מָרוּם נִרְעַשׁ מִקּוֹל אֲרִיָּה • כִּי
שִׁאֲנָתָנוּ עֲלָתָה לְמָרוּם • נִהְרָגוּ בַתּוֹלוֹת גַּם בַּחֲוָרִים • עַל (כִּי) בֶן
בְּהוֹלָה קָדְרוּ פְּנֵיהֶם : סָבַב מֵאֲזֵנִים וּבִקְשׁ תַּחְנָה • כִּי נִכְרַע לָנוּ
כַּף מוֹת מַחִיִּים • עֵקֶרְב (לְבַשׁ) לְבִשָׁה פָּחַד וַרְעָדָה • כִּי בַעֲקֻרֵבִים
יִסְרוּנוּ צָרֵינוּ : פְּנֵי הַקֶּשֶׁת נִהַפְּכוּ לְאֲחוֹר • כִּי צוֹר דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ
כְּאוֹיֵב • צָרַח דְּלִי כִּי צָפוּ מַיִם עַל רֵאשֵׁנוּ • וּמִכְּלִי דְלִי מִלֵּא
חֲבָנוּ יָבֵשׁ : קוֹל גְּדִי נִשְׁמַע לְהַפְּסִיק (בִּילְלָה כִּי אָפֶס) קָרְבָן •
כִּי גְדִי נִגְדַע וַיִּשְׁעִיר הַחֲטָאֵת • רָגוּ וּפָחַד מִזֹּל דָּגִים • כִּי כַדָּגִים
נֶאֱחָזְנוּ בְּמִצּוֹדָה רָעָה : שִׁכְחָנוּ מוֹעֵד וַיִּשְׁכַּחַת בְּטָלְנוּ • שְׂדֵי מִסְרָנוּ
בְּיַד צָר וְטָלְטְלָנוּ תַמְהָר גְּאֵלָה תַחִישׁ יִשׁוּעָה • תֹּאמֵר לִירוּשָׁלַם
שִׁבְתִּי אֵלַיָּה בְּרַחֲמִים : תַמְהָר וכו'

הַדְרַת מַלְכוּתָהּ הַגְּלָה אֵל עֲלִיּוֹן • וְתַמְלוּךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד •
אַתָּה תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַת לַחֲנִנָּה כִּי בָא מוֹעֵד :

קִיכָה לְכוּעַס 16 כַחֲטָאִיכו

בַּת צִיּוֹן שָׁמַעְתִּי מְקוֹנְנָת אֲמָרִיָּה • אֲהָה עַל (כִּי) כּוֹס שְׁתִיתִי וּמִצִּיתִי
שָׁמְרִיָּה • אֵלַי עֲרִינָה לְשִׁכִּינָה אֲשֶׁר חִשְׁכוּ מֵאֲזִרָיָה • בְּבַתּוֹלָה
חֲגוּרַת שָׁק עַל בַּעַל נַעוּרִיָּה : הִילִילִי יַעַר הַלְּבָנוֹן אֲרִיּוֹךְ (אֲרִיּוֹךְ)
אִשׁ אוֹכְלָה • שַׁעַר צִיּוֹן יִסְפּוֹד כִּי אֵלַי עָשָׂה בִי כְלָה • וְתַתְּפִלֵּשׁ
הַעֲזָרָה כִּי שָׁבַתָה הָעֵבֹרָה • וְהַלְשָׁכָה תִקְוֶנָה עַל כִּי אָסְפוּ
סִנְהֵדְרִיָּה : לְשִׁבַת בִּירָה תִכְבֶּה אוֹי עַל זָרַע אֲחֵרָן • וְגַם קֹדֶשׁ
הַקֹּדְשִׁים אוֹי עַל גְּנִיזַת אֲרוֹן • וְהַפְּרוּכַת תִּזְעַק אוֹי עַל מְקוּמִי
וְתָרוֹן • כִּי רָאִתָּה זָרִים גָּלוּ סִתְרִיָּה : וְהַמְּחַתָּה תִקְוֶנָה אֵיָה

קִטְרַת

קטרת סמים • ולב אהרן נקבע על אפס אורים ותמים • והמזבח
 יתנו על עולות ושלמים • מדוע לא בעתה יכינוה סודריה :
 יליל כנור לויים מי יעיר נגינותי • ותענה המנורה מי יעלה
 גרותי • והאהר מתאונן אין מקים יריעותי • והתורה תהרעם כי
 חדלו שומריה : חול יחול השלחן אי עירכי מערכה • וכיונה
 תהנה איכה שבתה מלאכה • ובת עמי כל זאת מהורה נתכה •
 ולפני צריה הלקו שבי צריה : זה כמה מיחלת יום רצון ממך
 צור • קשורה בצפור ביד צר (ואפס) עזור ועצור • קום בטרים
 יתמו עוללות ברם בצור (נצור) • ופקוד כנה נששת ופרצת
 גדריה : ופקוד וכו'

הסתר לאלם תרשישים מרון • וועזעת עולם מפני חרון • כלתשה
 אש בין (שני) בדי הארון : שני מקדשים אשר במעלה
 ובמטה • זה על גבי זה הואפלו בעלטה • ונאמת אחריש אתאפק
 ואביטה : ראשי הבדים (כ) נגזו (מבית) בין הפרוכות • וארבע
 גחלים בדביר מהלכות • (ו) ארבעים יסוד (יסודות) עד תהום
 מלחכות : קדש הקדשים מבתי (במכותי) קדש בדר (נבדר) •
 וישחת והיללת אהלי שדר • (ונאמת) אכה כף אל כף השמעת
 בהירד (ושאגת הירד) : צפירת תפארתך נתנה (בנתנה) ביד
 צר • (ו) כל כלי חמדת אווי עם האוצר • ולך הכח והגבורה
 ונאמו עצר : פני הכסא אז אפלו • ונכהי שמים לקדרות השפלו •
 יכין וכעז להשתבר כנפלו : עשרת שלחנות זהב שללו (אז
 שוללו) • ולעירכיהם נאמו איה ארון אלו • לאוצר שנער לקדשים
 הנחלו כהנחלו) : שרפים עומדים נעו ממעמד • כנהרסו מכוונות
 מתוך (מבית) מחמד • וזרים קראו ימי השמד : נחושת ים
 ועשרה כוזרות • נתנו (כנמסרו) לבל והגם שכורות • ושני
 המאורות מאז קדורות : מעשה האופנים אשר במרכבה כהוררו
 (הורד) לארץ זוהר הרקיע כבה • חולש (כחולש) על גוים לפני
 (מ) כרובים בא : לויות המורד מעת הררו • הטללים עוד לברכה
 לא ירדו • בלבם (כלכים) רעים מעל גמתי עב רדו : כל כלי
 הכסף וכלי הזהב • קצצו ושסו מבית הלהב • כצאת (מן) ההרד

שָׁחַחוּ עֵזְרִי רַחֵב : יוֹם אֲשֶׁר נִקְרָא מְהוּמָה וּמְבוּכָה • לַהֲקַת
מְלָאכִים כְּאִשָּׁה מְצֹרָה נְבוּכָה • דְּבוּר פֶּתַח (אֵל) וְעָנּוּ אַחֲרָיו
אֵיכָה : טָם עַמּוֹנִי וּמוֹאָבִי וְהוֹצִיאוּ הַכְּרוּבִים • וּבְכַלְכֵּה הָיוּ אוֹתָם
(בָּם) מְסוּבְבִים • (וּפְצוּ) הִנֵּה כָּכָל הַגּוֹיִם בֵּית יְהוּדָה חֲשׂוּבִים :
חֵיל שִׁרְפֵי מֵעַל חִלָּף מִגְדִּילָתוֹ • וְאֵל אֲדִיר שָׁמוּ לֹא אָבָה תְּהַלְתּוֹ •
לְגִלִּים כְּהוֹשֵׁם בֵּית תְּפִלָּתוֹ (תְּפַאֲרָתוֹ) : זְמַרִי שִׁחַק הוֹחֲשׂוּ
(הַחֲשׂוּ) מְנוּעֵם • וְנֹאֵם מַה לָּכֶם פֹּה אֵין הַיּוֹם (לָכֶם) טַעַם • מַה
תִּקְלָסוּן מֶלֶךְ בִּשְׁעַת הַזֶּעַם : וְהַכְּהֲנִים (וְהַלְוִיִּם) עַל מִשְׁמֹרוֹתָם
נִשְׁחָטִים • וְעַל מַחְלְקוֹתָם עָמְדוּ (שְׁעֵטַת) אֲסַטְרָטִיזִים • וְנֹאֲמוּ
אֵיךְ מֶלֶךְ אֲסוּר כְּרֹהֲטִים : הַכְּלִים (וְ) הַמְּשַׁמְשִׁים בְּשִׁבֵי הוֹלְכִים •
וְהַשָּׂרִים וְהַסֹּגְנִים בְּכַבֵּל מְשׁוּבִים • וְתַמּוּר בָּדִים שִׁק חָנְרוּ מְלָאכִים :
דִּץ עִם נָבוּ (לָבִיא) וּפְקַח עֵינָיו • וְהִנֵּה מִיכָאֵל מִהַלָּף לְפָנָיו •
וְהַשָּׂרִים הוֹלְכִים כְּעַבְדִּים חָזֵם בְּעֵינָיו (חֲזוּ הַמּוֹנִיו) : גֵּאוּהָ עֲטָה
וְכַבָּה (אֵת) הַמְּנוֹרָה • וְנִטְהָ יָרוּ אֵל אֵל הַנּוֹרָא (הַמּוֹרָא) • וְעִרְעַר
שִׁבְעָה מְלֶהֱאִירָה (וַיַּחֲשִׁךְ אֹרֶךְ עוֹטָה אֹרְהָ) : בִּשְׁאֲנוּ כְּאִרְיָה
בְּדַבֵּר חֵיל בַּל • בָּרַח דּוּדֵי כְּעַל מַת מַתְאֲבֵל • פְּקֻדוֹן הַרוּחוֹת
כּוּ בַלִּילָה לֹא קָבַל : אָמַר לַמְּשַׁחִיתִים חֲמַתִּי הַתְּכַתִּי • אֵת יְדִידוֹת
נַפְשֵׁי בִירְכָם (בְּכַף אוֹיְבֵיהָ נ) תַתִּי • עֲזוּבַתִּי אֵת בֵּיתִי וְנַחֲלַתִּי
נְטַשְׁתִּי :

אִישׁ תּוֹקֵד בְּקִרְבִּי • בְּעִלּוֹתִי עַל לִבִּי •
וְקִינִים (וְקִינוֹת) אֶעִירָה • לְמַעַן אֲזַכִּירָה • בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַם :
אֲזִ יִשִׁיר מִשָּׁה • שִׁיר לֹא יִנְשָׂה •
וַיִּקְוֶנּוּ יִרְמְיָה • נְהָה נְהִי נְהִיָה •
בֵּיתִי הַתְּכוּנָן • וְשִׁבְן הָעֵנָן •
וְחַמַּת אֵל יִשְׁכְּנָה • עָלַי כְּעַנְנָה •
גְּלִי יָם הָמוּ • וּכְחֹמָה קָמוּ •
מִיָּם זְרוֹנִים שָׁטְפוּ • עַל רֵאשֵׁי צְפוּ •
דָּגָן מְשֻׁמִּים • וּמִצּוֹר יִזּוּבוּ מִיָּם •
לְעֵנָה וְתַמְרוּרִים • וּמִיָּם הַמָּרִים •
הַשִּׁכָּם וְהַעֲרֵב • סְבִיבוֹת הַר הַרְבִּי •

לשחריה תשעה באב

חֶסְרוֹן חֲתָלְמִיד • וּבִטּוֹל הַתְּמִיד •
 כְּצֹאתִי מִירוּשָׁלַם
 שְׁלַחַן וּמִנּוּרָה • וּכְלִיל וּקְטוּרָה •
 כְּצֹאתִי מִמִּצְרַיִם
 אֵלִיל וְתוֹעֵבָה • וּפְסָל וּמִצְבֵּה •
 כְּצֹאתִי מִירוּשָׁלַם
 תּוֹרָה וְתַעֲוִיבָה • וּסְדוּר הַעֲבוּדָה •
 כְּצֹאתִי מִמִּצְרַיִם
 שְׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה • וְשׂוֹבָה וְנוּחָה •
 בְּשׂוֹבֵי לִירוּשָׁלַם :

בְּכַתּוּב שְׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ תּוֹרָה וְקוֹל זְמֵרָה :

לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי • תְּאֲגוּר נְדָחֵי •

לְמִזְוֹזוֹת פִּתְחֵי • וְנִגְיֵשׁ זִבְחֵי •

רֵיחַ נִיחוּחֵי • וַיּוֹדוּךָ חֵי חֵי •

וַיִּדְעוּ כָּל חֵי • כִּי הֵם בְּנֵי אֵל חֵי :

וְהָאֵר פְּנִיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן יִי :

אֲנֹכִי אֲנֹכִי אֲנַחֵם • מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם • אֲבָלִים תִּנָּחֵם : אִזּוּ בְּשִׁבְעָה

רוּעִים • אַחִים וְרַעִים • נַחֲמוֹת לְהִנָּעִים : בְּשִׁבְעָה וְשִׁמְנָה •

תְּשׁוּר אֲמָנָה • נְסִיכִים שְׁמָנָה : בָּם אֵיךְ אֲנַחֵם • וְלֹא אֲנַחֵם • עַד

בֹּא מְנַחֵם : גּוֹלְמֵי כִבֵּשׁ בִּיאַת צָר • מֵאֵד לֹו הַצָּר • כִּי מִצַּע קֶצֶר :

גְּלָה לֹו לֹא תֹאכַל • וּבְגֵד וְאֶכֶל • וְאֵיךְ יִנָּחֵם הַיָּכֵל : דָּמָם וְנִסְתַּכֶּף •

וְהָךְ כֶּף אֵל כֶּף • כִּי רֹאשׁ אֶכֶף : דְּבִיר אֵיךְ יִנָּחֵם • וְלֹא אֲנַחֵם •

עַד בֹּא מְנַחֵם : הַחֵל יִשְׁלַשׁ מֵאוֹת • מֵתוֹשֵׁלַח רְאוּת • בְּאוֹת

תְּנוּאוֹת : הַחוּד בְּיָמִים • בְּצַדִּיק וְתָמִים • דּוֹרוֹת לְהַתְּמִים : וּמְרוּחַ

לֹא יָדוּם • חַת וַיִּדּוּם • וְאֵיךְ יִנָּחֵם הָדוּם : וְלִי אֵיךְ יִנָּחֵם • וְלֹא

אֲנַחֵם • עַד בֹּא מְנַחֵם : זָמַם מִלְכֵי צָדֵק • כִּי עַד צָדֵק • מִשְׁפָּט

וְצָדֵק : זָכַר הוֹצִיא וְעֵבֶךְ • וְשִׁלַּחַן עֵבֶךְ • וּבְרוּךְ בְּרַךְ : חַז שְׁלָם

דַּת מְכַהֵן • וְהוּא לְאֵל כְּהֵן • לְבָבוֹת בּוֹחוּן : חָנָה אֵיךְ יִנָּחֵם • וְלֹא

אֲנַחֵם • עַד בֹּא מְנַחֵם : טוֹב צָדֵק מֵעִיר • מִמִּזְרַח הָעִיר • וְחַל

בְּעַד הָעִיר : טָרַף מֵאֲרִיחֵי • שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה יָרְחֵי • בְּרִית אֲזַרְחֵי :

יָרָא שֵׁם וַיִּקְרָא • יִרְאֵה קְרָא • הֵר שָׁב לְבַקְרָה : יְגוֹנֵי אֵיךְ יִנָּחֵם •

וְלֹא אֲנַחֵם • עַד בֹּא מְנַחֵם : כָּבֵא שְׁמִישׁ לָן • קַח מֵאֲבֵנֵי אוֹלָם •

שְׁתִּים עֶשְׂרֵה סָלָם : בְּחֹז עוֹלָם וַיּוֹרְדִים • עָלֵי נְרָדִים • יָרָא

מִיּוֹרְדִים : לְיִשַׁע קִנָּה • אַחֲרִית וְתִקְוָה • בְּשֵׁם אֵל נִקְוָה : לְבָנוּן

אֵיךְ יִנָּחֵם • וְלֹא אֲנַחֵם • עַד בֹּא מְנַחֵם : מִלֵּל שְׁלַח נָא • וְחָנּוּן

כָּלָה נָא • וְאִם אֵין מַחְנֵי נָא : מִשְׁבַּךְ חֲמָה • מֵאַנִי חוֹמָה • רְאוּת
 נַחְמָה : נָבוּ עַל כְּרוּשׁ • הוּא יִתָּא רֵאשׁ • נַחוּמִים לְכְרוּשׁ : נוֹה
 אֵיךְ יִנְחֵם • וְלֹא אָנְחָם • עַד בֵּא מְנַחֵם : סִיִּם אִישׁ בֵּית לַחֵם •
 בַּחוּטֵר גּוֹאֵל לְנַחֵם • מִשְׁרָשִׁיו כְּתַפְרָה לְהַנְחֵם • סַמְכוּנֵי בְּאִשְׁיֵשִׁי •
 לַחְמֵי לְאִשִּׁי • גִּזַּע יִשִּׁי : עִירוֹ אוֹכֵר • לְשׁוֹרֵק לְבִיעֵר • רְגְלֵי מְבִשֵּׁר :
 עָמוּ אִזּוֹ יִנְחֵם • יֹאמֵר הַמְכַרְחֵם • עַל יְדֵי מְנַחֵם : פּוּגוֹת מְנַסְכִּים •
 מְנַחוֹת וְנַסְכִּים • שְׂמֵנָה נְסִיכִים : כְּרַח כְּחוֹר וְטוֹב • בֶּן קִישׁ
 מְבִיעֵר טוֹב • לְנַחֵם הָהָר הַטוֹב : צוֹעֵק בְּמִצְפָּה כְּאֶמֶן • צְפוֹת
 חוֹזֵת יִשַׁע מוֹכְמָן • וְעַרְבִין לֹא זֶמֶן : צִיּוֹן תְּנַחֵם • הַקּוֹם הַרְחֵם •
 עַל יְדֵי מְנַחֵם : וּמִיד יְקוּמוּ מֵעַל בְּהַרְז קֶץ יוֹם מְכֻמוֹם • רַפְסָה לְרֵמוֹם •
 בְּנוֹקְדֵי עָמוֹם : קוֹל בְּנוֹקְדִים • תְּגִישׁ וְתַקְדִּים • פּוּנֵה קְדִים : רוֹן
 הוּי מוֹרָאָה • צְפִנְיָה רָאָה • עֲלוּי לְהַרְיָעָה : רַחוּם תְּרַחֵם • צִיּוֹן
 תְּנַחֵם • עַל יְדֵי מְנַחֵם : שׁוּבֵי שׁוּבֵי • שְׁלֵם לְהַשִּׁיבֵי • צְמַח וְהַשִּׁבֵי :
 שְׂמוּ אֲבִיעֵד • שְׁבַעַה מוֹוֹעֵד • הוֹכֵן וְהוֹעֵד : תְּנַחוּמִים לְהַבִּיעָה •
 כּוֹס יִשׁוּעוֹת לְרַבְעָה • הַדְּשִׁים אַרְבַּעַה : תְּשׁוּב תְּרַחֵם • צִיּוֹן
 תְּנַחֵם • עַל יְדֵי מְנַחֵם :

בְּיָמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא • בַּחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן הוּא חֲדָשׁ נִסָּן •
 אֶמְנֵם בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם בּוֹ • מְנַחֵם בֶּן עַמִּיאֵל כְּהֹאֵם יְכוּא •
 כְּבַקְעַת אֲרַבֵּל יְצַמַּח טוֹבוֹ • וּבְגֵדֵי נֶקֶם יִלְבַּשׁ בְּהַטוֹבוֹ :

בְּיָמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא • בַּחֲדָשׁ הַשֵּׁנִי הוּא חֲדָשׁ אֵייר • גְּנוּזִים
 יִגְלוּ בְּנוֹצְרֵי שְׂמַטִּים • תַּעֲלֶה עֵדֶת קֶרַח לְעֵין כָּל שְׂבָטִים • דְּגְלֵי
 אֶסָּף יִהְיוּ מְקַשְׁטִים • מְעַרְבוֹת מוֹאָב עַד נַחַל הַשְּׂטִים :

בְּיָמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא • בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֲדָשׁ סִיּוֹן • הֵם
 יְקוּמוּ אֲשֶׁר מָתוּ בַּמַּדְבָּר • וְרַעַשׁ גְּדוֹל בַּחוּמוֹת יוֹגְבֵר • וּבְרֵאשֵׁי
 הָרִים יִהְיֶה פֶסֶת בֵּר • וְתִרְגַּז הָאָרֶץ וְסוּד רֵז יִדְבֵר :

בְּיָמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא • בַּחֲדָשׁ הָרְבִיעִי הוּא חֲדָשׁ תַּמּוּז • זַעַם
 וְעִבְרָה בְּכָל תַּמְצָא • וּמִלֶּךְ מְבַלְעֵדֵי שְׂמִים יֵצֵא • חוֹסֵן וּמִסְטִין
 יֹאמֵר לוֹ צֵא • וְרִיחַ וְהַצְלָה לְמַעוֹטִים תַּמְצָא :

בְּיָמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא • בַּחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי הוּא חֲדָשׁ אָב • טְהוֹר
 יַעֲט בְּגָדֵי נִקְמָתוֹ • וְהָרַח הוֹזִיתִים יִבְקַע מִגְּעֵרָתוֹ • יֵצֵא מִשִּׁית
 כְּגֵרְלָתוֹ

בגדלתו • כצאת השמש בגבורתו :

בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא • בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁשִׁי הוּא חֹדֶשׁ אֱלֹל •
כְּשֶׁרוֹן יִכְרִיז בּוֹ בֶן שְׂאֵלֵתִי אֵל • וַיִּרְדּוּ מִיִּכְאֵל וּגְבַרְיֵאל לְעֶרֶךְ
מִלְחַמַת נִקְמַת אֵל • וְלֹא יִשְׁאִירוּ אֶחָד מֵאֵיבֵי אֵל :

בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא • בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הוּא חֹדֶשׁ תִּשְׁרִי •
מֵהוֹמוֹת וּסְכָסוֹךְ יִהְיוּ בְּכָל גּוֹי • נוֹרָא בְּלִקְחָ לּוֹ גּוֹי מִקָּרֵב גּוֹי •
וַיֹּאמְרוּ לָכֵן וַנִּכְחִידֶם מִגּוֹי • לְבוֹזָה נִפְשׁ לְמַתְעֵב גּוֹי :

בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא • בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי הוּא חֹדֶשׁ מְרַחֲשֹׁן •
סָעַר יִהְיֶה בְּגִלּוֹת רֵאשׁוֹנָה • וְכוּ לְמִדְבַּר תֵּצֵא שׁוֹשְׁנָה • עֲשֶׂרָה
אֶלֶף יִגְלוּ בְּמִשְׁעָנָה • וְלֹא תִהְיֶה כְּרֵאשׁוֹנָה הָאֲחֵרוֹנָה :

בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא • בַּחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי הוּא חֹדֶשׁ כְּסֵלוֹ •
פְּתָאוֹס תְּפֹול חָרֵב מִשְׁמַיִם • וְדָם רָשָׁעִים יִהְלֹךְ כְּנַחְלֵי מַיִם •
צַח מִשְׁלֵשׁ וְעַד תִּשְׁעַ יְהוּם הַוּמִים כְּפַיִם • וּמֵתִים יִקּוֹמוּ וַיַּחֲיוּ
מִיּוֹמִים :

בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא • בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי הוּא חֹדֶשׁ טֵבֵת • קִיל
יִתְּנוּ שׁוֹקְרֵי יוֹם יוֹם • אוֹי נָא לָנוּ כִּי פָנָה יוֹם רָעֵב יְהִי אַרְבַּעִים
וּחֲמִשָּׁה יוֹם • וְשֵׁם יִתְהַלֵּל בְּרוּךְ יי יוֹם יוֹם :

בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא • בַּחֹדֶשׁ עֲשָׁתִי עֶשֶׂר הוּא חֹדֶשׁ שְׁבַט •
שְׁבִץ יְהִי בְּתִשְׁעִים וּמֵאָה אֶלֶף • וּבִלְבוּשׁ שְׂרִיזִין מֵאָה אֶלֶף •
שְׁמַלְחַמַת רְבִיעִית בְּצִלְעֵי הָאֶלֶף • וְשֵׁם אֶחָד יִרְדּוֹף אֶלֶף :

בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא • בַּחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עֶשֶׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר •
תְּמִיד יִהְיוּ שְׁלֹשָׁה בְּבִנוּיָה • תִּשְׁבִּי וּמְנַחֵם וְגַם נַחְמִיָה • תְּפַאֲרַת
מְכַהֵן עַפְּסֵם מְנוּיָה • וְשֵׁם כָּל הַנְּשֻׁמָּה תְהַלֵּל יְה :

כְּפָתוּב כָּל הַנְּשֻׁמָּה תְהַלֵּל יְה הַלְלוּיָהּ : וְנֹאמַר וְגִנּוֹתֵי עַל הָעִיר
הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָה לְמַעַנִי וּלְמַעַן דּוֹד עַבְדִּי : וְנֹאמַר כִּי

נַחֵם יי צִיּוֹן נַחֵם כָּל חֲרֻבוֹתֶיהָ וַיִּשֶׁם מִדְּבָרָהּ כְּעֶרֶן וְעַרְבָתָהּ
כְּגִן יי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצֵא בָהּ תוֹרָה וְקוֹל זְמֵרָה : כְּכַתוּב תְּכִיאֲמוּ וְכוּ
וַיִּבּוֹן עוֹלָם עַל מְלֹאתוֹ • מִכָּל חֲסֵרוֹתָיו לְמִלְאוֹתוֹ • בַּיָּמִי עֲלוֹמָיו
לְהַעֲלוֹתוֹ • כְּמוֹ שֶׁהָיָה מִתְחַלְתּוֹ • לְתַפְאֲרָתוֹ וְלְתַהַלְלָתוֹ •

לְהִיטִיבוֹ בְּאַחֲרֵיתוֹ • בְּטוֹב אַחֲרֵית דְּבַר לְהַרְבּוֹתוֹ • כְּמוֹ שֶׁהָיָה

מבריתו • בששה שחרר מראשיתו • עוד ישובו לו מלא לשיתו •
 ביו אישר חסרו מתולדתו • למספר ששה שחרר לידתו • ישובו
 לו למלאות דתו • איש איש על עבודתו • וכל אחד ואחד קצב
 מדתו • בקומה זקופה תקמתו • ותבנית היכל רקמתו • ממאה
 ועד השע קומתו • לכת קוממיות תקומתו • בצאת השמש זיו
 דמותו • כי כימי העץ עצימתו • לבל ישוב לחוג אדמתו • מות
 יבלע מאימתו • בלי למשיל בו להמיתו • לחי עד תחי גשמתו •
 להעביר חרפתו ואשמתו • וכל זרע זרוע הנזרע בארץ • בין יזמו
 ורטיב על הארץ • יהי פסת בר בארץ • להוציא לחם מן הארץ •
 בלפת יגיע שורש בארץ • ירעש בלבנון על הארץ • קנה
 השבולת כצמרת הארו • וכליות חטה בכליות בקר בערץ •
 מרעיד בקנה ומתנערות לארץ • בלי לקצור ולדוש בדרך כל
 הארץ • כי כל דבר ודבר מובן בערץ • ועץ סדק יהא למאכל •
 כמו פרי עתה נאכל • בן (בן) עוקץ וקליפה ועץ יאכל • ולחדשיו
 ככר כל מאכל • בקיץ ובחרף יהא נאכל • ולא יבאיש וירקב
 ותאכל • כי בטעם ושומן וריח יתבלבל • ועל הנחל היוצא
 מתחת היכל • יעלה על שפתו כל עץ מאכל • והיה פרו
 מאכל • ועלהו לתרופה נאכל • לרפאת כל אדם וסכל •
 התרוף כל רחם עקר ומשבל • ובעצבון כל יאכל לחם • ובעצבון
 ישה בל תפתח רחם • כי תעבור הריון בכל יחס • ששים רכבות
 עבר בכל רחם • בלי עיצר וצער ונהם • ויציצו מעיר בעשב
 שהם • ויצאתם ופשתם בענלי מרבק • כאבנת רזבל להתאבק
 ישפחה במשפחה להדבק • בימין רוממה להתחבק • עם גדודים
 אראלים להאבק • לנשאים לנטלם בצורים אותם לרבק • ויבראו
 טמים חדשים • ואתם יהיו ששה דברים חדשים • ושלשה אחרים
 מייששים • ובקרבים מתבוגים ארבעה חדשים • וספר התורה
 מז דורשים • ובניהם שבעה רועים מפורשים • עמקי הברית
 מז מפורשים • אשר מאז הם מעששים • יבאו לעטר צאן
 דשים • ובא יי אלהים וכל קדושים • ובתוכם שני בני היצהר
 אששים • ובמחנם שמנה נסיכים דרושים • ספר הישר למו

לשחרות השעה כאב

דורשים • ומהם יופיע משיח לקדושים • למשוח קדש קדשים •
 ויעביר מלכות קדשים • המטהרים והמתקדשים • ותנחן
 לעליונים מקדשים • כיונים אל ארבותיהם דשים • בכנף רננים
 מתחדשים • עם אברה חסידה מחדשים • ותחלק נחלת צבי
 חלק בחלק • על פי הנזרל מתחלק • לשלשה עשר חלק •
 ונשיא בתוך ישול חלק • שבעה שבטים מצפון ישול חלק •
 וחמשה מתימן יחלשו חלק • וכל חלק וחלק יהא מיוחד
 חלקו • מפאת קדים ימה חלקו • בארך אין כוף לחלקו (כי)
 ממזרח שמש עד מבוא ארך חלקו • אבל רחבו ימדר בחקו •
 עשרים וחמשה אלף קנים ירחיב חיקו • בשבעים מיל ישקו •
 והנשיא יבדיל ממנת חלקו • במטלת מרבעת במדת האלף •
 עשרים וחמשה אלף • על עשרים וחמשה אלף • מצפון
 ימדר לכהנים בלי חלק • רוחב עשרת אלפים על ארך חמשה
 ועשרים אלף • ומנגב יכיל ללוים בלי סוף • כמדתם בארך ברוחב
 לצלע האלף • וקדמה וימה ינתן לנתינים בשלף • ונותר בתוך
 בתוך עשרים וחמשה אלף • חמשת אלפים על חמשת אלפים
 לצלע האלף • היא העיר ומגרשיה בנויה לתלף • כי בארפה בן
 רחבה • וכארפה וכרחבה בן גובהה • עולה ומרחבת ונוסכת •
 עד למעלה • למעלה מתחשבת • ועד כפא כבוד מסכת • וצר לי
 המקום משבת • גשה לי ואשבה בשבת • ויושב לימין אותה
 מישבת • ושתי חומות לה מקיפות • חומת איש וכבוד לה
 מקיפות • שתיים עשרה דלתות בם מזקפות • המון שנים עשר
 שכט בשערימו וקופות • מדי חדש בחדשו בארבע תקופות •
 יבאו להשתחוות בארבע תכיפות • ויפתחו שערי עדן בן • ושבע
 כתיים (כחות) משוערים בגן • ועץ החיים בתוך הגן • ותחתיו ששים
 ושמנה שררי אגן • שלשים וששה מעלות בתוכו מגן • מהלך
 חמש מאות שנה ממגן • וישמעו קול צורם בגן • וכמו לשעבר
 נתהלך בגן • בן יתהלך בתוכם בתוך הגן • ויראו ויראו באצבע
 ובדמות • ויאמרו זה אלהים אלהינו ולא גמות • הוא ינהגנו על
 כות • הוא ינהגנו בעלמות • הוא ינהגנו בלי עלמות • הוא

ינהגנו בשני עולמות • ואז יראם שלש נחמות • זיו ולויתן ובהמות •
 זיו המטעים כל מין מטעמות • פורש כנפיו בתעלומות • ומכהה
 מארות עד ההומות • ויוציא להם בכח בהמות : אשר רבצו
 אלה הרים • ואבוסו מאלה הרים • משקהו מאוסם (מתוסם)
 נהרים • יוכל היוציא מערן לארבעת נהרים • ישלח שרשיו
 משקהו להרים • וכל חיתו יער אליו מדוהרים • מימיו לשתות
 ממהרים • וחקוק בו שלשים סימנים טהורים • להטהר לישרים
 ובחורים • מגעיתו מפרק הרים : הנה נא במתניו פחו • ומעידים
 מעשיו על פרחו • ואנו בשרירי בטנו מוכיחו • ומי יוכל לעמוד
 נכחו : יחפוץ כמו ארו להגביה זנבו • וכל חיתו שדי ישכין לקנן
 בו • ואחרי כן יוריד בנחת זנבו • וישכין מעופפים באבו • לבל
 ינזקו מחיות היושבות בקרבו • כי רחמן הוא בכל מדות שבו •
 ויושב כמלה במסכו • עד בא יום מוכן לשחק בו • ויגלה לעם
 קרובו : ונגדו יצב לויתן • ושור בהמות יחיתן • כי עוד הוא
 לשחקו נתן • לעתידים עורר לויתן • להנתן למו במתן : מלמטה
 יחוללו לו דגים גדולים • ומלמעלה יצלצלו לו אראלים • הודו
 ושכחו ממללים : תחתיו חדודי חרש • סנפיריו מכהה גלגל
 חרס • ירפר חרוץ עלי טיט חרס • ברופד על חרוץ ועושהו חרס :
 ירתח כסיר מצולה • סגור חותם צר צולה • בקשקשותיו כובש
 כל מי מצולה • לצמאו עולה מי צולה • למצוא ריח והצלה :
 מנחיריו יצא עשן • מרתח כל מי בשן • מטריד בעוקצו ומדאיג
 חיות ורומסן • ומהן ישבע וירשן • יחשוב תהום לשיבה בו
 לכבשן : כעפעפי שחר מכנה בעינים • בשלש מאות וששים וחמיש
 עינים • סכוב אימות שנים • משבח במינים ששים ושנים • ויש לו
 זוגים שנים • בריח עקלתון ותנינים שנים • והוא עליהם כמלה
 במחנים • מוכן במשחה נצחים לכן שנים : והוא מכלם כבוד
 וגדול • זנבו סמוכה בפיהו בחיל גדול • מסביב בטבעת הים
 הגדול • וכבא יום הגדול • יאמר מלה הגדול • להננו מאכל
 לגוי גדול • וישלח בו השר הגדול • ואתו גדודים המון גדול •
 לפרוס עליו חרב גדול • למשכו בחכה בכוחו הגדול : וירמחו בו

לשחרות תשעה באב

רמחים • ויחשוב לתבן ברזל מרמחים • ועוד ירתיחו בו רתחים •
 ולקש נחשבו לו תותחים : ויזרו בו חצי קשת • לא יבריחנו בן
 קשת • לעץ רקבון נחשת ויקלעו בו אבנים בפלע • וכו' נהפכו
 לו אבני קלע • ואז יחרה לשיתם לבלע • ויגביה ראשו מול
 אלים • ומשאתו יגורו אראלים • ומפניו בחיל נבהלים : ויודע
 אל מעוז • ויתן בקולו קול עז • לשלוח בו מתן עז • להתפש בלי
 מעוז • בצוארו ילין עוז : ואז ימשוך (ימשך) במעין גנים • ויכרו
 עליו יושבי גנים • לחצותו בין בנענים • ויעמוד שם לעתים
 מזמנים • נגד שדרו משמנים • ויצנו בערן מזמנים : ואחד באחד
 יגשו שניהם • ורוח לא יבא בניהם • וקדושים יראום בעיניהם •
 איך ינצו לפניהם • וצור ישחק בם לפניהם : ויתחיל מקרין לנגח
 בו בקרניו • וזה בגאות אפיקי מגניו • ויבער אש עשניו • ויאחזו
 בגזה אשר במתניו : ויגוס מצער לבין עצי עדניו • ויגוס ויברח
 מפניו • ויאחזו בקיטור עשניו • בעצי בשם שושניו • ויעלה ריח
 קטרת עד שמי מעוניו • וכל גן תעשן בעניניו • ובת קיל תפוצץ
 ממרומו • ה'יחי (גני) יזלו בשמי • להריח בו ריח סמיו : ואז
 יעוררו צפון ותימן • ויסוכבו לאות וסימן • ויאזור עוז חיל ויואמן •
 וישוב על ברית מזמן • ויצא לקראתו מימן • וילפתו שגית בו
 בזמן • ויתמרמר אליו מכמן • ויסביבו בקרניו כאמן • ודג לעמתו
 יתימן • וסנפיריו ישחיו לזמן • ולשחטו בם יתאמן • זה קרניו
 למולו יעקמן • וזה סנפיריו למולו יקימן • ומתוך כך שניהם
 ישלימן • לשחטם ולטבחם להחרימן • וינתנו מאכל לעם נאמן •
 ויבינו כי לא אלמן • ויאמרו ברוך האל הנאמן • כי כל דבר
 ודבר אשר מאז זמן • הקיצו לקץ וזמן : והוא מעולמים נקרא
 צור עולמים • וצר ביה שני עולמים • וגל לקצם כל נעלמים •
 לכבוד בית העולמים • המכון עד עולמים • אתו לדורות כוננו
 מעולמים • מכון לשבתו עולמים • וכו' ישכון לעולמים • וישע בו
 משיחו ועמו לעולמי עולמים : בכתוב תבאמו ותטעמו בהר
 נחלתך מכון לשבתך פעלת " מקדש " כוננו ידך : ונאמר
 בנה בניתי בית זבול לך מכון לשבתך עולמים : ונאמר כה

אמר יי שבת י לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה נאם יי צבאות וקו ינטה על ירושלם : ונאמר בה אמר יי שבת אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת והר יי צבאות הר הקדוש : ונאמר מגדול ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם : ונאמר יי אלהים אל תשב פני משיחה זכרה לחסדי דוד עבדך : ונאמר כי נחם יי ציון נחם כל חרבותיה וישם מדברה בעדן וערבתה בגן יי ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה : ונאמר שם אצמיח קרן לדוד עבדתי גר למשיחי :

רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלם עירך ועל ציון משכן כבודך ועל העיר האבלה החרבה והשוממה הנתנה ביד זרים הרמוסה בכף עריצים ויבלעוה לגיונות וירשונה עובדי אלילים ולישראל עמך נתתה ולזרע יעקב ירושה הורשתה נערה יי אלהינו מעבדה והקיצה מארץ דויה נטה עליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים כי באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה כאמור ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה (ברוך אתה יי מנחם ציון עירו ואבילי עמו ובונה ירושלם) : ברוך אתה יי בונה ירושלם :

את צמח דוד עבדך במהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה :

שמע קולנו יי אלהינו וחוס וחנו ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו ואת תחנונו כי אב מלא רחמים רבים אתה הוא מעולם ולא נשוב ריקם מלפניך * ואומר עכנו כי אל שומע תפלה ותחנון אתה ברוך אתה יי שומע תפלה : רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והישב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחזינה עינינו בשוכך לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז ברוך אתה יי המחזיר ברחמיו שכינתו לציון :

לשחרית חשעה באב

מודים ררכנן

כספחון לומר מודים חייבים כל הכנור לשוח עמו
ולוחשין ואומרים

מודים כורעים ומשתחוים אנחנו
לפניך אלהינו אלהי כל
בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש
על שהחייבנו וקנימתנו בן תחינו
ותחננו ותאסוף גדויותנו מארבע
בנפות הארץ ונשוב לשמור חקיך
ולעשות רצונך באמת וכלכב שלם
על שאנו מודים לך ברוך אל
ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
" אלהינו ואלהי
אבותינו על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הפקודות
לך ועל נפיק שבעל יום ויום
עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
שבעל עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיך
המרחם כי לא תמו חסדיך
ומעולם קוינו לך לא הכלמתנו
" אלהינו ולא עזבתנו ולא
הסתרת פניך ממנו:

על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד כל החיים יודוך
סלה ויהללו לשמך הטוב באמת ברוך אתה " הטוב
שמך ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך ברכנו אבינו בלנו באחר באור פניך כי באור פניך
נתת לנו " אלהינו תורת חיים אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה
ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך (לברכנו) ולברך את כל
עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה
" המברך את עמו ישראל בשלום אמן: יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך " צורי וגואלי:

עושה שלום במרומי הוא ברחמי עושה שלום עלינו ועל כל
ישראל אמן:

ויש כוונת לומר תחבה ו

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום ולמצותיך תרדה נפשי ונפשי כעפר לכל תהיה
יהי רצון מלפניך " אלהי שכל הקמים עלי לרעה תפר עצתם
ותקלקל מחשבותם: וכן יהי רצון מלפניך " אלהי שתפתח לי
שערי תורה שערי חכמה שערי בינה שערי דעה שערי
פרנסה וכלכלה שערי חיים חן וחסד ורחמים ורצון מלפניך:

יהי

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

ומזילין ספר תורה בחשאי ואין אומרים גדלו ולא ותגלה ואין מניחין הספר תורה על הדוכן כשאר הימים אלא אחד מכני הכנסת מקבלו על זרועותיו רחוק מן הדוכן שזיון שגלו ישראל כזיכול השכינה והתורה גלו ממקומם * ואומר הבו גדול לאלהינו וקורין שלשה גברי וזו היא הקריאה *

כי תוליד בנים ובני בנים וגו' שנתם בארץ והשחתם ועשיתם כסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו : העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה כי השמר תשמדון : והפיץ יהוה אתכם בעמים וגו' שאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה : ועברתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יאכלו ולא יריחו : ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך : בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת ער יהוה אלהיך ושמעת בקלו : כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישבח את ברית אבתך אשר נשבע להם : כי שאלנא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו : השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי : או הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתות ובמופתים ובמלחמה וביר חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך : אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו : מן השמים השמיעה את קולו ליסרה ועל הארץ הראה את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש : ותחת כי אהב את אבתך ויבחר בזרעו אחריו ויוציאה בפניו בכחו הגדל ממצרים : להוריש גוים גדלים ועצמים ממה מפניך להביאה לתת לה את ארצם נחלה ביום הזה : וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

וישמרת

קריאה והפטרה לחשעה כאב

וְשָׁמַרְתָּ אֶת־חֻקֵּי וְאֶת־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִטֵּב
לְךָ וּלְבִנְיָךְ אַחֲרָיִךְ וּלְמַעַן תִּצְדֹּק יָמֶיךָ עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ כָּל־הַיָּמִים :

ואומר סחון חלו קדים ומפטירין בירמיה ח והמפטיר מנחם

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנִבְיָאִים טוֹבִים וְרָצָה
בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה בַּמִּשְׁה
עֲבַדוּ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנִבְיָאֵי הָאֵמַת וְהַצְדָּק :

אִסְּףָ אִסְיִפִּם נֹאס־יְהוָה אֵין עֲנָבִים בְּנֶפֶן וְאֵין תְּאֲנִים בַּתְּאֲנָה
וְהָעֵלָה נָבֵל וְאֵתָן לָהֶם יַעֲבֵרוּם : עַל־מָה אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבֵים
הָאִסְפּוֹ וְנִבְוֵא אֶל־עַרְי הַמִּבְצָר וְנִדְמָה־שָׁם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִרְמִינוּ
וַיִּשְׁקֵנוּ מִי־רֹאשׁ כִּי חֲטֵאנוּ לַיהוָה : קוּה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לַעַת
מִרְפָּה וְהִנֵּה בַעֲתָה : מִדָּן נִשְׁמַע נִחְרַת סוּסִיו מִקּוֹל מִצְהָלוֹת
אֲבִירָיו רַעֲשָׁה כָּל־הָאָרֶץ וַיִּבְוֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָה עִיר וַיִּשְׁבִּי
בָּהּ : כִּי הִנְנִי מִשְׁלַח בְּכֶם נְחֹשִׁים צַפְעָנִים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם לַחֵשׁ
וְנִשְׁכוּ אֶתְכֶם נֹאס־יְהוָה : מִבְּלִינִיתִי עָלִי יִגּוֹן עָלִי לְבִי דָוִי : הִנֵּה־
קוֹל שׁוֹעֵת בַּת־עַמִּי מֵאָרֶץ מִרְחָקִים הִיְהוָה אֵין בְּצִיּוֹן אִס־מַלְכָּה
אֵין בָּהּ מִדּוֹעַ הַכְּעִסוֹנִי בַפְּסָלֵיהֶם בַּהֲבִלֵי נָכַר : עֲבַר קָצִיר כָּלָה
קִיץ וְאֲנַחְנוּ לֹא נוֹשְׁעֵנוּ : עַל־שִׁכְרַת בַּת עַמִּי הַשְּׁבַרְתִּי קִרְבִּיתִי שָׁמָּה
הַחֻזְקִתִּנִי : הַצְרִי אֵין בְּגִלְעָד אִס־רַפָּא אֵין שָׁם כִּי מִדּוֹעַ לֹא
עָלְתָה אֲרֻכַּת בַּת־עַמִּי : מִי־יִתֵּן רֹאשִׁי מִים וְעֵינַי מִקּוֹר דִּמְעָה
וְאֲבִכָּה יוֹמָם וּלְיָלָה אֵת חֲלָלִי בַת־עַמִּי : מִי־יִתְּנִי בַמִּדְבָּר מֶלֶךְ
אֲרָחִים וְאֶעֱזֹבָה אֶת־עַמִּי וְאֶלְכָה מֵאֵתָם כִּי כָּלִם מִנְּאֻפִים עֲצַרַת
בְּגָדִים : וַיִּדְרֹכוּ אֶת־לְשׁוֹנָם קִשְׁתָּם שִׁקָּר וְלֹא לְאִמּוֹנָה גָבְרוּ
בְּאָרֶץ כִּי מִרְעָה אֶל־רְעָה יִצְאוּ וְאֵתִי לֹא־יִדְעוּ נֹאס־יְהוָה : אִישׁ
מִרְעָהוּ הִשְׁמֵרוּ וְעַל־כָּל־אֵחַ אֶל־תִּבְטְחוּ כִּי כָל־אֵחַ עֵקוֹב יַעֲקֹב
וְכָל־דָּרַע רָכִיל יִהְלֶךְ : וְאִישׁ בְּרַעְהוּ יִהְתָּלוּ וְאֵמַת לֹא יִדְבְּרוּ לְמַדּוּ
לְשׁוֹנָם דְּבַר־שִׁקָּר הָעוֹתָה נִלְאוּ : שִׁבְתֶּךָ בַּתּוֹךְ מִרְמָה בְּמִרְמָה
מֵאֲנוּ דַעַת־אוֹתִי נֹאס־יְהוָה : לִכֵּן בָּהּ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי
צוֹרֶפֶם וּבַחֲנִתִּים כִּי־אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַת־עַמִּי : חֵץ שְׁחוֹט
לְשׁוֹנָם מִרְמָה דְּבַר בְּפִיו שְׁלוֹם אֶת־רַעְהוּ יִדְבַר וּבִקְרָבוֹ יִשִּׁים

ארבו

אָרְבוּ : הֶעֱלֵא אֱלֹהִים לֹא־אֶפְקֹד־בָּם נֹאס־יְהוָה אִם בְּנֹוֹי אִשְׁר־כֹּזֹוֹת
 לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי : עַל־הַהָרִים אִשָּׁא בְכִי וְנָהִי וְעַל־נְאוֹת מְדַבֵּר
 קִינָה כִּי נִצְתּוּ מִבְּלִי־אִישׁ עֹזֵבֵר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֵה מַעֲוָף
 הַשָּׁמַיִם וְעַרְבֵהֶמָּה גִדְּרוּ הִלְכוּ : וְנָתַתִּי אֶת יְרוּשָׁלַם לְגֹלִים מֵעוֹן
 תַּנִּים וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמֵמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב : מִי־הָאִישׁ הַחֲכָם
 וַיִּבֶן אֶת־זֹאת וְאִשֶׁר דִּבֶּר פִּי־יְהוָה אֱלֹוֵי וַיְגִדָה עַל־מָה אֶבְרָה
 הָאָרֶץ נִצְתָה כַּמְדַבֵּר מִבְּלִי עֹבֵר : וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל־עֲזֹכֶם אֶת־
 תּוֹרַתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיהֶם וְלֹא־שָׁמְעוּ בְקוֹלִי וְלֹא־הִלְכוּ בָּהּ :
 וַיִּלְכוּ אַחֲרַי שְׂרָרוֹת לְבָם וְאַחֲרַי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לַמִּדּוּם אֶבְוֹתֶם :
 לִכֵּן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵאֲכִילֶם אֶת־
 הָעֵם הַזֶּה לַעֲנָה וְהַשְׁקִיתִים מִי־רֹאשׁ : וְהַפִּיצוֹתִים בְּגוֹיִם אֲשֶׁר
 לֹא יָדְעוּ הֵמָּה וְאֶבְוֹתֶם וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶרֶב עַד כְּלוּתִי
 אוֹתָם : כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַתְּבוֹנְנִי וְקִרְאוּ לְמִקְוֹנֹוֹת
 וְתִבְוֹאֵינָה וְאַל־הַחֲכֹוֹת שִׁלְחוּ וְתִבְוֹאֵנָה : וְתִמְהַרְנָה וְתִשְׁנָה
 עֲלֵינוּ נָהִי וְתִבְרַנָּה עֵינֵינוּ דִמְעָה וְעַפְעַפֵּינוּ יָלוּ מַיִם : כִּי קוֹל נָהִי
 נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שִׁדְּדֵנוּ בְּשָׁנוּ מְאֹד כִּי־עֹזְבֵנוּ אָרֶץ כִּי הִשְׁלִיכּוּ
 מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ : כִּי־שָׁמְעָנָה נְשִׁים דְּבַר־יְהוָה וְתִקַּח אֲזִנְכֶם דְּבַר־פִּי
 וְלִמְדָנָה כִּנְתִיכֶם נָהִי וְאִשָּׁה רְעוּתָה קִינָה : כִּי־עָלָה מוֹת כַּחלוֹנֵינוּ
 בָּא בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָל מִחוּץ בְּחוּרִים מְרַחְכוֹת : דִּבֶּר
 כֹּה נֹאס־יְהוָה וְנִפְלָה וְנִבְלַת הָאָדָם כְּדָמָן עַל־פְּנֵי הַשָּׁרָה וְכַעֲמִיד
 מֵאַחֲרַי הַקּוֹצֵר וְאִין מֵאַסְף : כֹּה אָמַר יְהוָה אֵל־יִתְהַלֵּל חֲכָם
 בְּחַכְמָתוֹ וְאַל־יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בְּגִבּוֹרָתוֹ אֵל־יִתְהַלֵּל עֹשֵׂי־בְעִשְׂרוֹ :
 כִּי אִם־בּוֹאֵת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֹּׁבֵל וַיִּדַע אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה
 עֹשֵׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בָּאָרֶץ כִּי־בָאֵלֶּה חִפְצַתִי נֹאס־יְהוָה :
 וַיֹּאֲלֵנוּ יִי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכֹל הַדּוֹרוֹת •
 הָאֵל הַנְּאֻמָּן הַאֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שְׁפָל הַבְּרִיּוֹ נֹאמְרִים
 בְּאַמֶּת (וְצַדִּיק) : וְנֹאמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֹאמְנִים הַבְּרִיּוֹ וְדַבֵּר אַחַד מִכָּל
 הַבְּרִיּוֹת אַחֲרָי לֹא יִשׁוּב רִיקֶם כִּי אֵל (מֶלֶךְ) נֹאמָן אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל
 הַנְּאֻמָּן בְּכֹל הַבְּרִיּוֹ : רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ (וְלַעֲלוּבָת) וְלַעֲנוּמַת
 נַפְשׁ (הַיּוֹשִׁיעַ) הַנִּקְוֶם נִקָּם כַּמְהֵרָה כִּימֵינוּ • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ (מִשְׁמַח) מְנַחֵם

לשחרית תשעה באב

צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ : שְׂמַחְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלֵיהֶוּ הַנְּבִיא עֲבָדְךָ וּבְכֵן דָּוִד בֶּן יִשְׁי
 מְשִׁיחֶךָ • בְּמַהֲרָה יָבֵא וַיְגַל לַבְּנוֹ עַל בְּסֵאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחְרוּ עוֹד
 אַחֲרֵיהֶם אֶת כְּבוֹדוֹ • כִּי בְשֵׁם קִדְשֶׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לֹא שְׂלֵא יִכְבְּהוּ גֵרֵי לְעוֹלָם
 וָעַד • פְּרוּךְ אַתָּה יי מִגַּן דָּוִד :

ואומרים חסרי • ומחזירין ספר תורה לארון ואין אומרים יהללו ויושבין על הארץ ואומרים
 איכה • ואחר כך ובא לציון ואתה קדוש ואין אומרים ואני זאת בריתי אותם • ואומר קדיש
 נמור • ויש נוהגים שלא לומר בשחרית מתקבל :

במנחה מניחין הפלין ואומרים חסרי ובא לציון ואני זאת בריתי וכו' ויש נוהגים שלא
 לומר ובא לציון סדרה זקדיש עד לעילא • ומוציאין ספר תורה ואומרים גללו
 ותגלה מלכותו ומניחים אותו על דוכנו וקורין שלשה בני אדם בפרשת ויחל משה שהיא בדף
 ע"ט • והא"ך אומר החזן קדיש לעילא • ואומר הטיבנו שהרי לא אמרוהו בשחרית • והשלישי
 הוא מפטיר • ומפטירין בסוף הושע וזו היא ההפטרטה ואומר הכרבות לפניה •

**שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כִשַּׁלְתָּ בְּעוֹנֶיךָ : קָחוּ עִמָּכֶם
 דְּבָרִים וּשׁוּבוּ אֵלֵי יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו בְּלִת־שֵׂא עוֹן וְקַח־
 טוֹב וּנְשַׁלְמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ : אֲשׁוּר ! לֹא יוֹשִׁיעֵנו עַל־סוֹם לֹא
 נִרְכַּב וְלֹא־נֶאֱמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לַמַּעֲשֵׂה יָדֵינוּ אֲשֶׁר־בָּךְ יִרְחַם
 יְתוֹם : אֲרַפֵּא מִשׁוֹבְתָם אֲהַבֶּם נִרְבֶּה כִּי שָׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ : אֵהִיָּה
 כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח בְּשׁוֹשְׁנָה וַיִּךְ שֶׁרָשָׁיו בְּלִבָּנוֹן : יִלְכוּ יוֹגִקוּתָיו
 וַיְהִי כַזֵּית הַזֶּהוּ וְרִיחַ לֹו בְּלִבָּנוֹן : יֵשְׁבוּ יִשְׁבֵי בְּצִלּוֹ יַחֲיוּ דָגָן
 וַיִּפְרְחוּ בְּגִפְנֵי זָכְרוּ כִּיֵּן לְבָנוֹן : אִפְרִים מַה־לִּי עוֹד לְעַצְבִּים אֲנִי
 עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרְנוּ אֲנִי כְּבָרוּשׁ רַעַן מִמֶּנִּי פָּרִיךָ נִמְצָא : מִי חָכֵם
 וַיִּבֶן אֱלֹה גִבּוֹן וַיִּרְעֵם כִּי־יִשְׂרָיִם דְּרָבִי יְהוָה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָּם
 וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ־בָּם : גואלנו וכו'**

ומדרך לאחריה כסדר שחרית ומחזירין ספר תורה למקומו ואומר יהללו וקדיש עד לעילא
 ואומרים שמונה עשרה ומזכירין רחם בדונה ירושלם ואומרים רחם במקום נחם ואומר
 אלהי בזמן שנית המקדש קיים • והשליח זכור כשהוא מסדר התפלה בקול אומר עננו בין
 נואל לרופא ורחם בדונה ירושלם • וברכת כהנים • ונופלין על פניהם • ואומר החזן קדיש
 נמור • ובין יחיד ובין זכור שטעה ולא הזכיר עננו או רחם אינו חוזר כלל :

קִינָה

שנוהגים לומר קהל קדוש איטאליאני בעיר פירארא אחר שמונה עשרה של מנחה של
 תשעה באב :

אֶקְרָא יוֹם זֶה מַרְה • מִסְפָּר וּתְמִרוּרִים • עַל אֲשֶׁר הִזְקַרְה • בְּמַחְנֶה עֲבָדִים •
 צָרָה בְּמַכְפִּירָה • זְכוּרֹן לְדוֹר דוֹרִים • צָבִי בֵּית תְּפָאֲרָה • הִיָּה בִיעָרִים :
 אוֹי לִי כִּי עַל שְׁכָרִי • אֲדַמַּע בִּיאֹרִים :

בלחן

קינה למנחה חשעה כאב

קצ

בְּלֶהֱוֹן וְעֵזוֹ עֶקֶן • בְּחֹדֶשׁ חֲמִישִׁי • כָּל טוֹב בּוֹ נִהְרָקוּן • גַּם נִשְׁקַע שְׁמַשִּׁי •
יָרַד נִוְעֵץ הַקֵּן • מֵאֵז לְהִשְׁרִישִׁי • לָכֵן יוֹם זֶה נִתְקַן • לְשִׁתּוֹת בּוֹ מִי
מָרִים :

גָּמַל אֲנָשִׁי רָבָה • נִפְקַד עַל עֹנָם • כִּי רָעַתָם רַבָּה • בְּכִכְיָה שֶׁל חֲנָם •
עַל כָּרַל יוֹצֵא צָבָא • יוֹצֵא גֵזֶר דִּינָם • וְעַד הַיּוֹם הַבֹּא • חֲטֹאתָם
נִזְכָּרִים :

דָּמוֹ יוֹצֵר הָרִים • וְשָׁמַיִם עָשָׂה • לְתַכְנִית שְׁוֹרִים • אִו אֶרֶץ רַעֲשָׂה • וּבְעֹזוֹן
סוֹרְרִים • לְשִׁחִית בְּחַמְשָׁה • בְּחֹדֶשׁ מְרוֹרִים • עֶבֶר בֵּין גְּזוֹרִים : אוי לי
הַדּוֹר כָּלוּ נַעֲתָם • אֲשֶׁר פָּרְצוּ פֶרֶץ • גֵּזֶר דִּינָם נִחְתָּם • אֲנִי בְּאֶף קוֹרֵץ •
כִּי בַמְדַבֵּר יָתֵם • וְלֹא יֵרָאוּ הָאָרֶץ • נִלְכַּד בְּשִׁחִיתוֹתָם • יוֹבֵל הוּא
לְקַבְרִים :

וְגַם הַנִּבְנָנְסִים • בְּאֶרֶץ הַחֲמֻדָּה • לֹא זָכְרוּ נְסִים • נוֹתֵן הַתְּעוֹדָה • וְהִרְבּוּ
בְּעַטְסִים • עַד כֹּא יוֹם פְּקוּדָה • וְהוֹכָה בְּסִיסִים • בֵּית בְּרֵאשׁ הָרִים : אוי לי
זֶה בֹא בְּרֵאשִׁיטָה • מְרַעֵשׂ כָּל מַמְלָכוֹת • הַסִּיר מִנּוֹ עֲדָנָה • עֲנוּנוֹת וְרַבּוֹת •
רַב־כִּבִּיד אַחֲרוּנָה • הַצִּיגְנִי בַמְּבוֹכוֹת • שָׂרַף בֵּית בְּהוֹנָה • וְכָל בֵּית
נִבְחָרִים :

חִיל רַעַד אַחֲוֹנִי • בְּגִזְרַת רַב הַחוּבָל • קִדְמוֹנִי יָמִי עֹנִי • עַל גְּהִרּוֹת
בָּבֶל • שִׁבְעִים עַל עֹנִי • עוֹשָׂה שֵׁם בְּאֵבֶל • אֲכַלוֹנִי הַמְּמוֹנִי • בְּנִי נָבֵל
זָרִים :

טָבַעְתִּי כַמְדִי • וּבְטִיט יוֹן רִשְׁעָה • פָּרוּ רַגְלֵי יָדַי • וְלֹא נִחַתִּי שְׁעָה • עַד
כִּי רַחַם שִׁבִי • שָׁב יְהוּדָה לְחִשׁוּעָה • וְקִנֵּי יָדַי • בָּנוּ בֵּית אֵל
עָרִים :

יִשְׁכַּחְתִּי שֵׁם שְׁנִית • וְאַרְמוֹן עַל הַלּוֹ • נִתְעוֹדָה יוֹנִית • אֶכַף עָלַי חִילוֹ •
וּבְחֶרֶב וַחֲנִית • הַכְּבִיד מְאֹד עָרוֹ • גְּזַרְתִּי תַעֲנִית • עֲנֵנִי יוֹצֵר הָרִים : אוי לי
כַּחֲנִי יֵי • מְאָרִיוֹת גָּבְרוּ • מִתְהַיָּה חֲשִׁמוֹנָאִי • הַחֲצִים הִבְרוּ • הַפִּילוּ מְדִינָתִי •
וּמִתְהַיָּהם שִׁבְרוּ • שִׁכַחְתִּי לְאִיתָנִי • אֶךְ לֹא בָנִי חוֹרִים : אוי לי
לֹא נִחַתִּי בַמְּבוֹנִי • מְרוֹב הַמְּהוּמָה • כִּי סוּף בֵּית שְׁנֵי • רַבְתָּה מְלַחְמָה •
בְּיַלְדֵי הַשְּׁמִיעוֹנִי • עַד אֵין עוֹד תְּקוּמָה • וְסוּף קָם בֶּן עֲנָנִי • הוּא רֵאשׁ
הַנְּבָרִים :

מְאָרִיוֹת גָּבְרוּ • פְּרִיצֵי עַמִּי • וַיַּחֲדוּ חוּבְרוּ • לְהַכְרַת שְׁבוּ • כָּל מַחִיָּה בְּעָרוֹ •
מִמֶּנִּי עַד הוֹמִי • וּפִיָּהם פְּעָרוּ • עַל טִיטוּס וְשָׂרִים : אוי לי
נִשְׁפָּךְ דָּם בַּמַּיִם • אֲלֵפִים וְרַבּוֹת • וּבְדַמְעוֹת עֵינַיִם • חֲלָלִים בְּרַחוּבוֹת •
הַצִּילָנָה הָאֲזוּנִים • יִכְבוּ הַלְּבָבוֹת • כִּי אִשׁ מִשְׁמַיִם • יָרַד עַל רֵאשׁ
הָרִים :

שרף

קינה למנחה תשעה באב

שָׂרָף בֵּית מִקְדָּשִׁי • גַם פָּעַם שְׁנִיָּה • בַּחֲדָשׁ חֲמִישִׁי • הִרְבֵּה תְּאַנִּיָּה • נָפַל גִּזְרִי
רֵאשִׁי • בִּיגְזוֹן וּבְכִבְיָה • עֶבֶד מֶלֶךְ כּוֹשֵׁי • הִשְׁפִּיעֵנִי מְרוּרִים (מְרוּרִים) : אוי לי
פְּדוּת לֹא מִצָּאתִי • מָנוּס לְהִסְתַּר • כִּי בָא בַּתּוֹרָתִי • וְאַנְכִי הִסְתַּר • הוֹשַׁמָּה
עֲדָתִי • אַחַר חֲדָבָן בֵּיתֵר • אֲנֹכְתִי צָרְתִי • אֲדַרְיָנוּס רֵאשׁ צָרִים : אוי לי
עֲמִדָתִי בְּנוֹלָה • וְעוֹד לִי רוּדְפִים • וְנִפְשֵׁי נְבֻלָּה • בְּשִׁפְטִים חֲכוּפִים • כִּי
חָזַן עִם פְּלָה • נִסְקָרִים נִשְׁרָפִים • נִשְׁחַרְזוּ עִם קַהֲלָה • כְּאֵילִים
וּפְרִים : אוי לי

צְרִיק אֲדוֹן עוֹלָם • מֶלֶךְ עָלֵי דָמִים • אֵינן כָּל מִמְּךָ נִעְלָם • שׁוֹב נָא
בְּרַחֲמִים • עַל עַם דָּךְ וְנִכְלָם • הָשֵׁב בְּלֵב תְּמִים • מִן הַטְּאֲתָיו בָּלָם •
סִלַּח לַסּוֹרְרִים : אוי לי

קוּרָא בְּשִׁמְךָ תְּמִיד • עִם כָּל הַקּוֹרוֹת • בְּאַהֲבַתְךָ צְמִיד • לְקַבֵּל גְּזוּרוֹת •
וּבִיחוּדְךָ מִתְּמִיד • לְקַיִם הַחֻרוֹת • עַל צָר לְהִשְׁמִיד • הוּא חוֹבֵר
חֲבָרִים (חֲבָרִים) : אוי לי

רַבָּה צָרְרוֹנִי • עַל גְּבִי חֲרָשׁוֹ • הַכּוֹנֵי פְּצַעוֹנֵי • רִשְׁתָּ לִי פְּרָשׁוֹ • כְּכָל צָר
הִלְקוֹנִי • אִם עַל בְּנֵים דְּרָשׁוֹ • וְתִמִּיד אֶל קוֹנֵי • לְבִי יְדֵי אָרִים : אוי לי
שִׁמְעָה תִּפְלְתִי • וְעוֹד אֶל תִּחְרַשׁ • דָּאָה בְּשִׁפְלוּתִי • צִיּוֹן שָׂרָה חוֹרֵשׁ •
נִפְגְּזוּרָתִי נְדַבְרָתִי • וּמִכִּירָתִי נִגְדָּשׁ • נִרְהִיטִי נִחְלִיתִי • בְּאַרְצוֹת
אַחֲרִים : אוי לי

תִּשְׁכַּח יְדֵי יְמִינִי • צִיּוֹן אִם אֲשַׁבַּחְךָ • אִם לֹא אֶת זְכוּרוֹנֵי • תִּדְבַּק לְשׁוֹן
לְחִיד • כִּי עַל זְכוּרְךָ אָנִי • הַיּוֹם עֶפֶר לוֹחֵד • לְשַׁחַר אֶת קוֹנֵי • יִקְבֹּץ
נִפְרָרִים : אוי לי

חֲזַק פִּיךָ הָאֵל • קָרֵב יִשְׁעֵתִי • בְּכַנְיָן אֲרִיאֵל • מִהֵר נַחְמֵתִי • וְבָא לְצִיּוֹן
גִּיאֵר • לְקַבֵּץ נִפְצָתִי • יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל • אֲזוּ וַיְהִדּוּ חֲבָרִים :
נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי • כְּמִבְּשֵׁר עַל הַהָרִים :

וְנוֹמְרִים הַמְנַחֵה כֶּשֶׁר הַיּוֹמִים • וְאוֹמְרִים עֲרַבִּית כֶּשֶׁר לִילֵי הַחֹל :

לשבת נחמו

בְּאֵין לְבַיִת הַכֹּסֶת וְאוֹמְרִים הַזְמִירוֹת כֶּשֶׁר הַשְּׂכֵחוֹת וְאַחַר כֵּךְ אוֹמְרִים זֶה הַיּוֹלֵד :

אֶת יוֹם פְּדוּתְכֶם • אֲחִישׁ וְתֵרַב גְּדֻלַּתְכֶם • נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמְרוּ
אֱלֹהֵיכֶם : בְּאֲשֶׁר לָקַת בְּעוֹלָה • בְּסֵם נַחֲמוֹת אֲכַפְּלִיָּה • דִּבְרוּ
עַל לֵב יְרוּשָׁלַם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ : גִּיל וְשִׁישׁ לְהַגְבֵּר • גְּבוּל צְבִי
הַמְדַבֵּר • קוֹל קוּרָא בְּמִדְבָּר : יִרְאוּ הוֹר אֱלֹהֵינוּ וַיְהִדּוּ •
הַעוֹשִׂים צְבִיוֹנוּ וּמִצְפִּים פָּאֲרוּ • חֲזָקוּ וְנִתְחַזְקָה לַעֲשׂוֹת כְּמֵאֲמָרוּ
לְהֵאמִירוּ

להאמירו קדוש :

דורשי יי ומבקשי פניו ותורתו ישאלו • דרך ומסלול למקום
הוראה יסולו • כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו : הר
הקדש בית מושב יי • היושב אהל קרא לכל המוני • ונגלה
כבוד יי : ולא יבנה עוד גזר וגומר • והיו עיניך רואות שיבת
שומר • קול אומר :

זרע אמת בלו מעיר בעשב להציץ • זדים ידמו במסוכה בלי
להחציץ • יבש חציר נבל ציץ : חיל צובאים על אריאל ועל
עמה לכלם • חיל יאחזון וימוגו חללם • ודבר אלהינו יקום
לעולם : טוב וישר מורה חטאים בדרך בצלו להחסה בצביון •
טובו לנהר ולומר זה אדי ישע עמו עליון • על הר גבוה עלי
לך מבשרת ציון :

ישמח ויעלו עם בוטח בו • ישע ונרלה לעשות למחטבו • הנה
יי אלהים בחוק יבא : כבוד הלבנון שעית כל גועה • כביר
רביץ עמו שם בטוב מרעה • כרועה עדרו ירעה : למי שלבו
נוקפו ונדול בעיניו אוסף עמוסי מעים • להוציא מלבו ידרוש
ויהור לפניו קבוץ נוחלי שלולת מים • מי מרד בשעלו מים :
מכתב נחמותי • שחרתי בחזיון עדי נאמני • מאמרם מפיו שמעו
ויחלו כל המוני • מי תכן את רוח יי : נצה בטח ישראל
בחירו להושיענו • נגלה לדרוש טובו ישעו לידענו • ואיש
עצתו יודיענו : סוד יי ליראי שמו וזכרהו • סוקר מראשית
אחרית ושומר תורה אשרהו • את מי נועץ ויבינהו :

עם עני מרסק ומרפט • עליון לתנו בצדק אלהי המושפט •
וילמדהו באורח מיטפט : פקודי יום יום משעשעת • פרח לנצור
ולשמור בכל עת מודעת • וילמדהו דעת : ציון שערי צדקות
אוהב העוסק לרוממנו • צביונו ימלא ומטע קדש יפארנו •
ודרך תבונות יודיענו :

קדושים עשי רצון נוטה כדוק שמים להפליא • קמיהם כאין
נחשבו לפני גאלי • הן גוים כמר מדלי : רעתם מהרה מאד
ולא שבו רפואה למכתם אין על כי נתעבו • וכשחק מאזנים

נחשבו: שבטי ישראל ימלט מקטול • שופט בצדק דלים יחיש
ביאתו עמו לגטול • הן איים בדרק יטול :

תקיף שגיא כח לא מצאנוך ממרום רוח עלינו הער • תאבת
לזכותינו שני גזרי עצים על מזבחה להבער ולבנון אין די בער :
יום יום מאהבה מגלה • הקרבת שני תמידין חפצת ממני
להעלה • וחתו אין די עולה : וצרות הראשונות להעביר מלב
ולשבות • דין אש ומים התם לפניך בעשית מרקוח • וקווי יי
יחליפו כח :

הפה בחורי רשע בחרב יהו גרורים • מבטחם גאדר בקדש
בהדורים • יעלו אבר בנשרים : חשים קים חקיה ותורה
יעלעו • מאוים מהר ובמרעה טוב ירעו • ירוצו ולא יגעו :
חיל גוים יאכלו בעב יעופו • קהל גדול וחיל רב מכל קצוות
יאספו • ילכו ולא ייעפו : יראו הוד אלהינו והדרו • העושים
צביונו • ומצפים פארו • חזקו ונתחזקה לעשות כמאמרו
להאמירו • קדוש : המאיר וכו'

ארחמה מרחמי כי רחמתי • אאמירה מאמירי כי האמרתני •
במצודה הבאתני ומשם הוצאתני • ארוממה יי כי דליתני :
גבורי עליך בנתנו למאבוד • תמהו הכל זאת חדשה לזבוד •
דין העבד בטב לו לעבוד • מי זה מלך הכבוד :

הוללים שאלוני עננה ורבה • מה דורה מדוד שקדשתו בכה •
ותיק בשחק אין לו ערוכה • כי ליי המלוכה :

זכרו כיינ לבנון בחכי מתעסס • מדמימי יאבד כמסוס נוסס •
חבל למה נתנה רשות לבוסס • נתת ליראיה גם להתנוסס :
טהור אהבתו בנפש ובמאד איקר • הן יקטלני באמונתו לא
אשקר • ישמר כל רשע ועקרון תעקר • וגם נצח ישראל לא
ישקר :

כשרון אבי אאחוז עצים הבקיע • מפני רצון מרחמו רחמיו
הבקיע • להבי ואורי ישקיע • והמשכילים יזהירו בזוהר
הרקיע :

משפט השלום במיטב לנקום • לפסח וזהב יש מוצא ומקום •
נדיבי

נְדִיבֵי מַה יִּקְרוּ תַחְתֵּיהֶם לְרִקּוּם • כִּי בַסַּעֲבָדִיו יִקּוּם :
 כִּרְעֵפֵי מִרְחַם לֶךְ מִשְׁחָר • עֲלֶיךָ כָּל הַיּוֹם מִחֲנֹק אֲבָחָר • עֲקוּד
 עוֹשֵׂקֵי מַתְהַלֵּל לַיּוֹם מָחָר • ייִ הַקְּשִׁיבָה וְעִשָּׂה אֶל תֵּאָחֵר :
 פָּלַל אוֹיְבֵתִי פְלִילָה הִתְנַכַּל • נִחְלוֹתֵי הַדִּיחַ וּמִשְׁמַנִּי אֶכֶל • צוּר
 בְּלֹא לְהוֹשִׁיעַ יוֹכֵל • תִּתְנַנְּנוּ כְּצֹאן מֵאֶכֶל :
 קָרַץ בְּעִצְמוֹתַי פָּתוּי מִחֲנִיפֵי בָּפָה • יִשְׁבֹּת אַחִים נָם יַחַד מֶה
 יָפָה • רְדוֹת עֲמָנוּ בְּמַלְכוֹת לְמָה תִּתְרַפֶּה • וְאַנִּי בֵּי אֲצַפֶּה :
 שְׁקַר הַחַן וְהַבֵּל הַשְּׁחָר • מוֹטֵב לִי נִקְלָה וְעֵבֶד לְמִיּוֹחָד • תָּמִים
 אֱהִי עַמּוֹ וְלֹא אֶפְחָד • שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ייִ אֱלֹהֵינוּ ייִ אַחַד :
 וְלוֹמַר הַחַן קְדוּשֵׁי אֵל וּכְרָבו • וְנוֹמְרִין תַּפְלֵתָן כְּשֹׂאֵר הַשְּׁבִתוֹת :

יש מי שאומר בכל יום כמנחה קודם אשרי

אתה הוא ייִ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת
 הַסַּמִּים בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמַּקְדָּשׁ קָיָם • בְּאִשֶּׁר צְוִיתָ אוֹתָם
 עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאֲךָ כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 קַח־לְךָ סַמִּים נְטֹף וְשִׁחֲלֵת וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבֵנָה זָכָה בָּדָבָר
 יִהְיֶה : וְעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִקַח מְעִשָּׂה רִקַח מְמַלַח טְהוֹר קָדֹשׁ :
 וְשִׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָרֶקַע וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנַי הָעֵדוּת בְּאֵהֶל מוֹעֵד
 אֲשֶׁר אֲנֹעַד לְךָ שִׁמָּה קָדֹשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לְכֶם : וְנֹאמַר וְהַקְּטִירוֹ
 עָלֶינוּ אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנְּרוֹת
 יִקְטִירָנָה : וּבַהֲעֵלֶת אֶהְרֹן אֶת־הַנְּרֹת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה
 קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנַי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם :

תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְּטֹרֶת כִּי־צַד • שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמְנָה
 מָנִים הָיוּ בָּהּ • שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחִמְשָׁה כְּמִנְיֵן יְמוֹת
 הַחֲמֵה • מָנָה בְּכָל יוֹם מִחֲצִיתוֹ בְּבִקְרָב וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרְבֵי • וְשִׁלְשָׁה
 מָנִים יִתְרִים שִׁמְהֶם מְכֻנִּים כִּהֵן גְּדוּל מְלֹא חֲפָנָיו בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים •
 וּמִחֲזִיקֵן לְמַכְתֵּשֶׁת בְּעֶרְבֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים בְּדֵי לְקַיִם מִצְוֹת דְּבָקָה
 מִן הַדְּבָקָה • וְאַחַר עֲשָׂר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ וְאֵלוּ הֵן הַצְּרִי • וְהַצְּפוּרִין •
 וְהַחֲלִבָּנָה • וְהַלְּבוּנָה • מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה • מוֹר • וְקִצְיָעָה
 וּשְׁבֵלֶת

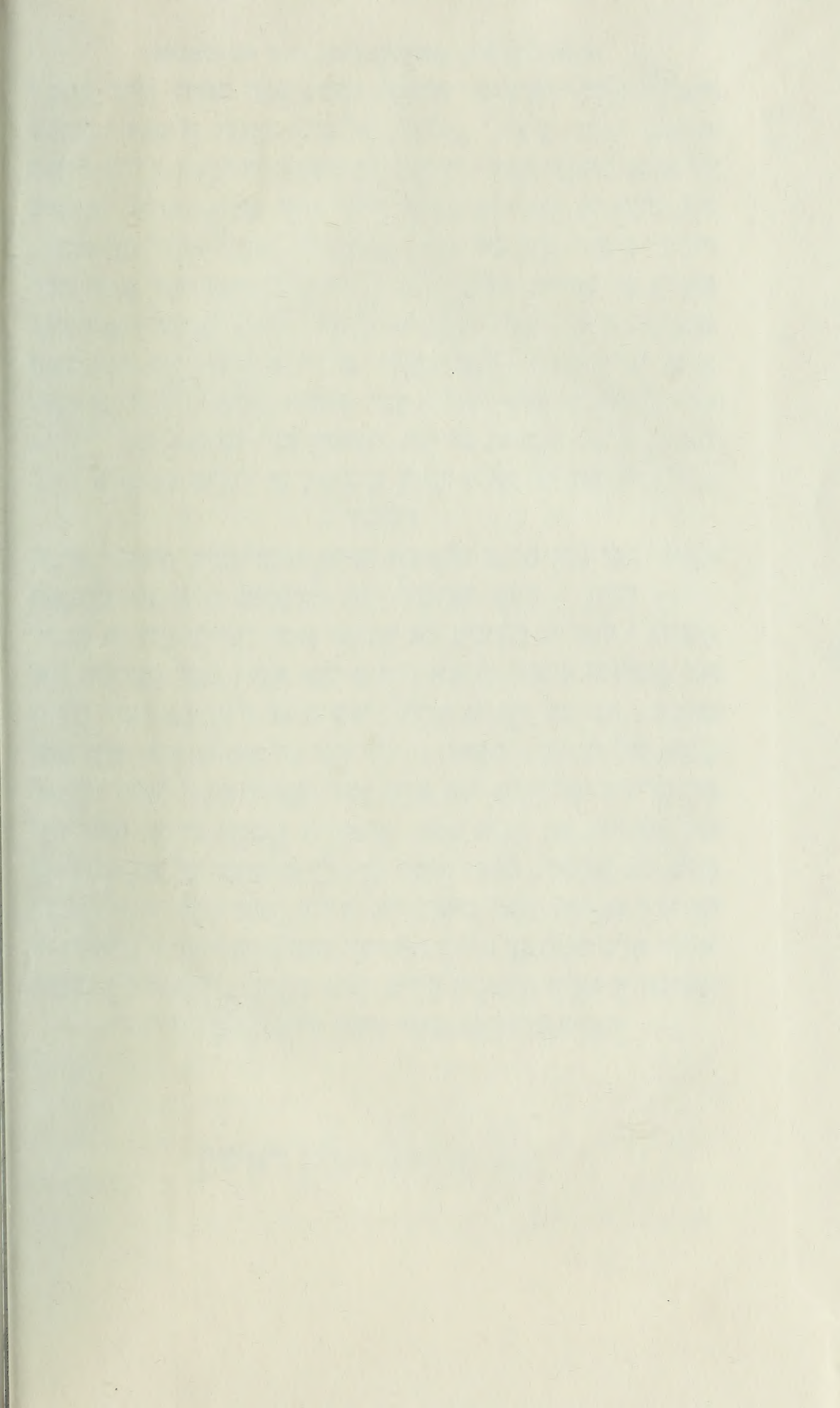
פטום הקטורה שנוהגים לומר בכל יום במנחה

ושבלת נרד • וכרכום • משקל ששה עשר ששה עשר מנה •
הקשט שנים עשר • קלופה שלשה • קנמון תשעה • בורית
ברשנא תשעה קבין • יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא • ואם
לא מצא יין קפריסין מביא חמר חזר עתיק • מלח סדומית
רובע • מעלה עשן כל שהוא • רבי נתן הבבלי אומר אף מכפת
הירדן כל שהוא • אם נתן בה דבש פסלה ואם חסר אחת מכל
סממניה חיב מיתה : רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו
אלא שרף הנוסף מעצי הקטף • בורית ברשנא למה היא באה
כדי ליפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה • יין קפריסין למה
הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה • והלא
מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני
הכבוד :

תניא רבי נתן אומר בשהוא שוחק אומר הדרק היטב • היטב
הדרק • מפני שהקול יפה לבשרים • פטמה לחצאין
בשרה • לשליש ולרביע לא שמענו אמר רבי יהודה זה הכלל
אם במדהה בשרה לחצאין • ואם חסר אחת מכל סממניה חיב
מיתה : תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה
באה של שירים לחצאין • ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן
בה קרטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה • ולמה
אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל
דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי : ליי הישועה על עמך ברכה
סלה : יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות
אשרי אדם בטח בה : יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : יי
השיבנו יי אליה ונשובה חדש ימינו בקדם : וערבה ליי מנחת
יהודה וירושלם בימי עולם וכשנים קדמניות :

תם ונשלם חלק ראשון

3 1761 07290262 0

BM
675
D3Z626
1855
V.1
C.1
ROBA